

ספר

אֲשֶׁר בַּנְחַל

חֵלֶק קְמוּא

וְהוּא קִבֵּץ מִכְתָּבִים וּשְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת אֲשֶׁר בַּנְחַל הַנוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה
 יִסְדָּתָם, עֲנִינִים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים, מַעֲצוֹת יְקָרוֹת, הַתְּחַזְקוֹת
 וְהַתְּעוּרוֹת לְהִתְקַרֵּב אֶל ה' וְתִבְרָךְ בְּכֹל דְרָגָה וְדְרָגָה מִכֹּל מְקוֹם
 שֶׁהוּא, יִהְיֶה מִי שִׁיְהֶיּהּ.
 בְּנוֵי וּמְיֻסָּד עַל פִּי דְבָרַי

רַבְּנֵי הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹדֵר הַגְּנוּז וְהַצִּפּוֹן
 בּוֹצִינָא קְדִישָׁא עֵילָאָה, אֲדוֹנֵנוּ, מוֹרְנֵנוּ וְרַבְּנֵנוּ
רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ
 וְעַל פִּי תַלְמוּדוֹ מוֹרְנֵנוּ הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ, אֹדֵר נִפְלְאָה, אֲשֶׁר כָּל רוֹז לֹא אֵנִים

לִיה

רַבֵּי נִתָּן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ

וּמְשַׁלֵּב בְּפִסְקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, כְּתוּבִים וּמֵאַמְרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים
 מוֹמְקָרָא מְדַרְשִׁים וְזֶהר הַקְּדוֹשׁ

הוֹבֵא לְדַפּוּס עַל יְדֵי

חֲסִידֵי בְּרֶסְלֵב

עִיר הַקֹּדֶשׁ יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

שְׁנַת תְּשׁע"ו לַפ"ק.

נתן להשיג את הספר הקדוש הזה
וכל ספרי אדמו"ר מוהר"ן מברסלב

זי"ע

ביבנאל עיר ברסלב:

04-6656666

בירושלים:

052-7622316

בבני ברק:

03-5743542 052-7138892

באשדוד:

052-7618316

פֶּתַח דְּבָר

הִנֵּה חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בִּנְחַל", נִדְפְּסוּ כְּכֹר כִּמְהָרָה
פְּעָמִים בְּכִמְהָ מִהֲדוּרוֹת, וְנִתְפָּשְׁטוּ מְאֹד בְּעוֹלָם, עַד
שֵׁישׁ בְּנֵי-אָדָם שְׂמַחִים וּמְחַזְקִים עֲצָמָם עִם סְפָרִים אֵלֹהִים, וְכָל
חַיּוֹתָם וְהַתְּמַדְתָּם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, הִיא רַק עַל יָדָם,
וּמָה גַם שְׂאֵפְלוּ אֶת הַנְּהַגְתָּם בְּגִשְׁמִיּוֹת הֵם גַּם-כֵּן לִזְכָּרֵיהֶם
מִסְפָּרִים אֵלֹהִים, כִּי הַסְפָּרִים מְדַבְּרִים אֶל הָאָדָם כְּדַבֵּר אִישׁ אֶל
רֵעֵהוּ, וְהָאֵב אֶל בְּנוֹ, וְהָרֵב אֶל תַּלְמִידוֹ.

וְהִנֵּה סְפָרִים אֵלֶּה נִדְפְּסוּ עַד עֵתָה שְׁלֹא כְּסֵדֶר הַשָּׁנִים, רַק
בְּכָל כַּרְךָ מְעַרְבִים מְכַתְּבִים מִכְּמֵה שָׁנִים, וְכֵן חֲסָרִים
הַרְבֵּה מְכַתְּבִים מִכְּמֵה שָׁנִים, לְזֹאת לְקַחְנוּ עַל עֲצָמֵנוּ לְסֵדֶר
אֶת כָּל חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בִּנְחַל", מִהַמְּכַתֵּב
הָרִאשׁוֹן שְׁנִדְפֵס עַד עֵתָה, דְּבַר הַמְּסַתְּפִים בְּיוֹתֵר מֵעֲשָׂרִים
אֶלְף מְכַתְּבִים, וְסִדְרְנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים עַל-פִּי סֵדֶר הַשָּׁנִים, וְכֵן
הוֹסֵפְנוּ מְכַתְּבִים רַבִּים שֶׁהִגִּיעוּ לְיַדֵּנוּ אַחֲרֵי-כֵן מְכַתֵּב יָד,
אֲשֶׁר טָרַם רָאוּ אֶת עֵינַי הַדְּפוּס, וְכִמוֹ-כֵן סִדְרְנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים
בְּהַדְפָּסָה מְחֻדָּשֶׁת עִם נִקּוּד בְּתַכְלִית הַהֲדוּר וְהַיָּפִי, וְהַכְּנִסְנוּ
אֶת כָּל מְרָאֵי הַמְּקוֹמוֹת מִפְּסוּקֵי תַנ"ךְ וּבְחֻמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים
ז"ל, כְּאֲשֶׁר עֵינֵיכֶם תִּרְאִינָה, גַּם הוֹסֵפְנוּ מִפְּתַח הָעֵנִינִים עַל

כָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב, הַמְבִיא תְּמִצִּית הַנוֹשָׂאִים שְׁמֵדְבָר עֲלֵיהֶם
בְּמִכְתָּב.

וְלֵאחֶר עָמַל וַיִּגְיַעַה רַבָּה, אָנוּ מִדְּפִיסִים עֵתָה אֶת כַּרְף קִמָּא,
וּמִקֻּיִם לְהוֹצִיא אַחֲרָיו אֶת כָּל שְׂאֵר הַכַּרְכִּים כְּפִי סֹדֵר
הַשָּׁנִים, כַּרְף אַחֵר כַּרְף, וּבְלַבְנוּ תִקְוָה, שְׁכַל מִי שְׂיִקְרָא בְּזוֹה,
יִהְיֶה וַיִּחְיֶה אֶת עֲצָמוֹ מָאד, כִּי מִכְתָּבִים אֵלּוּ הֵם אוֹצָר כְּלֵי
חֲמֻדָּה, הַפּוֹתְחִים דְּרָף חֲדָשָׁה בְּפִרוּשִׁים נִפְלְאִים עַל פְּסוּקֵי
תנ"ך וְעַל מֵאֲמָרֵי חו"ל הַקְּדוּשִׁים בְּגִמְרָא וּמְדַרְשִׁים וּבְזוֹהַר
הַקְּדוּשׁ וְכוּ', וְגִלּוּיִם חֲדָשִׁים בְּהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת, מְלַבְּשִׁים
בְּכֻמָּה לְבוּשִׁים מְלַבּוּשִׁים שׁוֹנִים, עַד אֲשֶׁר אֶפְלוּ הַיְרֹוד
וְהַנְּמֹךְ בְּיוֹתֵר, יוּכַל גַּם-כֵּן לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְׁגוֹת
אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּאִפְן נִפְלָא וְנִעְלָה מָאד, מִשְׁכָּל עֲלִיּוֹן לְשִׁכְל
תַּחְתּוֹן, מַעֲיָלָא לְעִלּוּל, כְּאֲשֶׁר יוֹדֶה מִי שְׂרָגִיל בְּהֶם.

וְכָל הַמִּכְתָּבִים הֵם עֲצוֹת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ, אֵיךְ לְהַחֲזִיק מִעֲמֵד עַל כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלָיו
בְּרוּחַנִּיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, בְּפִרְטֵי פִרְטִיּוֹת, וְנוֹתְנִים עֲצוֹת נִפְלְאוֹת
אֵיךְ לְהִתְמוּדֵד עִם כָּל בְּעִיּוֹת הַחַיִּים שְׁעוֹבֵרוֹת עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד בְּזוֹה הָעוֹלָם מִקְטָן וְעַד גְּדוֹל.

אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיִתְמִיד בְּהֶם, וְאִזּוּ יִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת,
נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זִיו וְחַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וַיִּזְכֶּה
לְאֲשֶׁר אִמְתִּי וְנִצְחִי לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, חִבְלִים נִפְלוּ לְנוֹ
בְּנְעִימִים, אוֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן שְׁעָלָיו נֹאֲמַר עֵין ל'א ר'אֲתָה
אֲלֻקִּים ז'וֹלְתִיךְ י'עֲשֶׂה, וַיִּזְכֶּה לְגֵאֲלָה שְׂלִמְה', אָמֵן וְאָמֵן!

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הַקְדָּמָה

מבואר בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"א: על-ידי אמונת חכמים יכולין להוציא משפטינו לאור.

הינו מכל הלמודים שאדם לומד, צריך שיקבל ויוציא מהם משפטי אמת, שלא יהיה משפט מעקל, שיקבל וילמד מכל הלמודים שלומד משפטי הנהגות, שידע איך להתנהג — הן לעצמו והן לאחרים, שמתנהגים לפי דעתו כל אחד ואחד כפי בחינתו, וכפי הממשלה והרפנות שיש לו, הן לרב או למעט, וכל זה זוכים על-ידי אמונת חכמים וכו'.

והנה עקר שלמות אמונת חכמים הוא, כשיזכה לסלק את דעת עצמו לגמרי, וידע ויבין באמת באיזה מעמד ומצב אני נמצא, ועל-כן עלי לסלק את דעתי לגמרי, וכל מה שאומר לי החכם הרב האמת, אני צריך לקבל עלי כל אשר יאמר כהוא זה — דבר קטן ודבר גדול, ולכלי לנטות, חס ושלום, מדבריו ימין ושמאל, וכמו שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה (ספרי, שופטים יא): אפלו אומר לה על ימין שהוא שמאל וכו'; ולהשליך מאתו כל החכמות, ולסלק דעתו כאלו אין לו שום שכל בלעדי אשר יקבל מהצדיק והרב שבדור. וכל זמן שנשארו אצלו שכל עצמו, הוא אינו בשלמות ואינו מקשר ומקרב לצדיק, אבל כשזוכה לבטל את עצמו לגמרי אל

הַצְדִּיק וְהָרַב הָאֱמֶת, אֲזוּ יָכוֹל לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ יַעֲזוֹת עַל כָּל דְּבָר, הֵן לוֹ וְהֵן לְאַחֵרִים — הַחֲפָצִים לְשִׁמְעַת בְּקוֹלוֹ (עֵין לְקוּטִי-מֹהֲרֵי'ן, חֶלֶק א', סִימָן קכג), וְגַם יִזְכֶּה לְיֵצֵאת מִשְׁגֵּעוֹנוֹ וּמִשְׁטִיּוֹתָיו, שְׁנֵדְבִקוֹ בּוֹ עַל-יְדֵי עֲוֹנוֹתָיו (עֵין שִׁיחֹת-הֶרֶץ, סִימָן סז), כִּי הַצְדִּיק הוּא מְלֵא יַעֲזוֹת וְחֲדוּשִׁים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים מְגֹדֹל וְעַד קֶטֶן, דְּרֵי מַעְלָה וְדְרֵי מַטָּה, וְעַל-כֵּן עָלִינוּ רַק לְהַעֲתִיק דְּבָרֵי הַצְדִּיק בְּפִשּׁוּטָם וּלְהַלְבִּישָׁם בְּכָלִים מְבֹלִים שׁוֹנִים לְכָל הַשּׂוֹאֲלִים אוֹתָנוּ דְּבַר הַשֵּׁם, וְלִבְלִי לֹמַר וּלְהַמְצִיא סִבְרוֹת בְּרִסְיוֹת וְכוּ', כִּי כָּל אֵלּוֹ הַחֹלְקִים עַל הַצְדִּיק, לְמוֹדָם הוּא מְמוֹתְרוֹת, אֲשֶׁר מִשָּׁם יוֹצֵא מִשְׁפָּט מְעַקֵּל, וְלֹא דֵי שְׂאִינָם יְכוּלִים אֲפֹלוֹ לְהַנְהִיג אֶת עַצְמָן, מִכָּל שָׁבֶן שְׂאִינָם יְכוּלִים לְהַנְהִיג אֶת אַחֵרִים וְכוּ'.

וְעַל-כֵּן הָעֵקֶר לְשׁוּב עַל פָּגַם אֲמוּנַת חֲכָמִים, וּכְשֶׁאֶחָד שׁוֹאֵל אֵיזָה דְּבַר אוֹ אֵיזוֹ יַעֲזֶה בְּעַבְדוּת הַשֵּׁם, הָעֵקֶר לְהַשִּׁיב דְּבָרֵי הַצְדִּיק הָאֱמֶת, וְעַל-יְדֵי שְׂוָה מְקַשָּׁה וְשׁוֹאֵל, וְזֶה מְשִׁיב וּמְתַרֵץ אֶת הַשְּׂאֵלָה, עַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשֶׂה סֵפֶר שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְחַדְּשׁוּ הַרְבֵּה סְפָרִים לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת הָרַב הָאֱמֶת, שֶׁהוּא שָׁכַל הַבּוֹלָל כָּל הָעוֹלָמוֹת וְכָל הַדְּרָגוֹת וְכוּ'.

וְאָמַר רַבֵּנוּ וְ"ל: יֵשׁ כַּמָּה סְפָרִים עֲכָשׁוּ וְגַם עֲתִידִים לִהְיוֹת עוֹד כַּמָּה סְפָרִים, וְכָלֶם צְרִיכִים לְעוֹלָם, וְאֶסוּר לְלַעַג עֲלֵיהֶם, חֵס וְשְׁלוֹם (עֵין לְקוּטִי-הַלְכוֹת, קְדוּשִׁין, הַלְכָה ג), כִּי רַק הַסְּפָרִים הַמְדַבְּרִים מִחֻקֵּי הַצְדִּיקִים לְהַרְחִיקָם מִמְּטַחֲוֵי קִשְׁת, וּלְבַעֲרָם מִבֵּיתוֹ בְּבַעוֹר חֲמִץ וְשֶׂאֵוֹר וְיוֹתֵר וְיוֹתֵר וְכוּ', וְכֹו', וְרֵאיוּי לְגֹזֵר שֶׁלֹּא לְהַדְפִּיסָם עוֹד, כִּי שׁוֹרְפִים נִשְׁמוֹת הַקּוֹרְאִים בָּהֶם וְכוּ', אֲבָל כָּל הַסְּפָרִים הַהוֹלְכִים בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, בְּדַרְךְ אֲבוֹתֵינוּ, בְּדַרְךְ הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, בְּוֹדָאֵי מִצְוָה גְדוֹלָה לְהַדְפִּיסָם לְהַרְבּוֹת סְפָרִים כְּחֹל הַיָּם, כִּי כָּל סֵפֶר שֶׁמְדַבֵּר מִמֶּנִּי תּוֹרָה הֵן בְּדַרְךְ פְּשֻט, אוֹ דְרוּשׁ, אוֹ רָמֵז, אוֹ סוּד, אוֹ

פְּרוּשׁ, אוּ בְּאוֹר, אוּ סִפְרֵי הַפּוֹסְקִים וּשְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת, אוּ סִפְרֵי מוֹסֵר וְאַגְדוֹת וְכִיּוֹצֵא בָּהֶם, כֻּלָּם נְכוּחִים לְמַבִּין, וְכֻלָּם צְרִיכִים לְעוֹלָם, כֻּלָּם אֲהוּבִים, כֻּלָּם קְדוּשִׁים, כִּי כֻלָּם מְדַבְּרִים מֵרְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, הַנֶּעְלָם בַּתּוֹרָה וּבַמִּצְוֹת, וּבְיָדָי אֲסוּר לְקוּץ בְּרַבּוּי סִפְרִים, כְּמוֹ שְׁנַמְצָאִים קֶצֶת, אֲשֶׁר עֵינַם צָרָה כְּשֵׁרוּאִים שְׁנַתְּחַדֵּשׁ עוֹד אֵיזָה סֵפֶר חֲדָשׁ, וְעַתָּה יוֹצֵא מִפִּיהֶם כְּאֵלוֹ מְצַטְעָרִים עַל הָרֵאשׁוֹנִים, שְׂכַבְרֵי יֵשׁ הַרְבֵּה סִפְרִים, וְלָמָּה לָּהֶם עוֹד; וּבְאֵמֶת לֹא בְדַעַת יִדְבְּרוּ, כִּי "לְכָל זְמַן וְעַת לְכָל חִפְזֵי" (קֹהֶלֶת ג, א), כִּי מִי יִכְרִיחַ אוֹתָם לְלַמֵּד זֶה הַסֵּפֶר, וְאִם לֹא יִהְיֶה לָּהֶם פְּנָאִי לְלַמֵּד זֶה הַסֵּפֶר הַחֲדָשׁ, רַק יִבְלוּ יְמֵיהֶם בְּסִפְרִים שְׂיֵשׁ מִכְּבָר, מִי יִמְחָה בְיָנֵד, וּמָה אֲכַפֵּת לָהֶם, שְׂיֵשׁ עוֹד סִפְרִים בְּעוֹלָם, אוּלַי יֵשׁ בְּנֵי־אָדָם שְׁמֻסְגָּל לָהֶם זֶה הַסֵּפֶר דְּוָקָא, כְּמוֹ שְׁרוּאִים בְּחוּשׁ, שְׂיֵשׁ בְּנֵי־אָדָם שְׂיֵשׁ לָהֶם חֵיווֹת מִסֵּפֶר זֶה, וְיֵשׁ בְּנֵי־אָדָם שְׁמַחֲיָה אוֹתָם סֵפֶר אַחֵר, וְגַם בְּאָדָם אֶחָד בְּעַצְמוֹ יֵשׁ שְׁנוּיִים בֵּין הַזְּמַן, לְפַעְמִים מִתְעוֹרֵר לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ עַל־יְדֵי דְבָר זֶה שְׁבִסְפָר זֶה, וְלְפַעְמִים אֵינּוּ יָכוֹל לְהִתְעוֹרֵר כִּי אִם עַל־יְדֵי דְבָרֵי תּוֹרָה וּמוֹסֵר שְׁבִסְפָר אַחֵר, וְגַם מִי שְׁנַפְשׁוֹ חֲשָׁקָה בַּתּוֹרָה, וּמִבְּלָה יְמָיו עָלֶיהָ כְּרָאוּי כִּי לְכַף נוֹצֵר, יֵשׁ פְּנָאִי בִימֵי הָאָדָם אֲשֶׁר הוּא חֵי עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה לְעֵין וְלִהְבִּיט בְּסִפְרִים הַרְבֵּה מְאֹד, כְּמוֹ שְׂרָאִינוּ כְּמָה גְדוּלִים, שְׁהִיוּ בְּקִיאִים בְּכְמָה סִפְרִים הַרְבֵּה מְאֹד, וְלָמָּה לֹא נִלְמַד קַל וְחִמְרַ מִהַגּוֹיִם, שְׂלֹא קִבְּלוּ אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְכָל עֲנִינֵי חֲכָמָתָם בְּעַסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, שֶׁהוּא הֶבֶל וְרִיק, צֶל עוֹבֵר, וְאַף־עַל־פִּי־כֵן יֵשׁ לָהֶם הַרְבֵּה סִפְרִים בְּאֵרִיכוֹת גְּדוּלָּה מְאֹד, וּבְכָל מְדִינָה וּמְדִינָה נִתְחַדְּשִׁים אֲצֵלָם סִפְרֵיהֶם הַרְבֵּה מְאֹד בְּכָל שָׁנָה וּכְמַעַט בְּכָל יוֹם, וְאֵינָם קְצִים בְּרַבּוּי סִפְרֵיהֶם, וּמְדוּעַ נִבְגַּד אֲנַחְנוּ חֵס וְשְׁלוֹם, לְהַקְפִּיד, חֵס וְשְׁלוֹם, עַל רַבּוּי הַסִּפְרִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר הִיא חַיִּינוּ וְאַרְךָ יְמֵינוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, לְעוֹלָם שְׂכָלוֹ אַרְךָ וְטוֹב לְעוֹלָמֵי עַד וּלְנִצְחָ

נְצַחִים?! וְהֵלֵא כַּמָּה תַּחְבוּלוֹת עוֹשִׁים וְכַמָּה סִפְרִים לְאַלְפִים וְלִרְבֻּבוֹת מַחְבְּרִים בְּשִׁבִיל עֶסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, קַל וְחֹמֶר בֶּן בְּנוֹ שֶׁל קַל וְחֹמֶר כַּמָּה אֲלֵפֵי אֲלֵפִים וְרַב רַבֵּי רַבּוֹת רַבּוֹת וְכוּ', סִפְרִים עַד אֵין קֶץ, אָנוּ צְרִיכִים לַחֲבֵר וּלְהַדְפִּיס בְּשִׁבִיל הַתְּכֵלִית הָאֲחֵרוֹנָה לְעוֹלָם הַבָּא, כִּי אָנוּ צְרִיכִים לְהַכִּין לְעֲצֻמְנוּ צִידָה לְדַרְכֵנוּ הָרַחוּקָה מְאֹד מְאֹד, וְכִבֵּר נִלְכְּדוּ רַבִּים מְאֹד מְאֹד בְּתַאֲוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה וּבַהֲבִלְיוֹ וּבִטְעִיּוֹתָיו וְכוּ', וְכַמָּה סִפְרִים וְתַחְבוּלוֹת אֵין מְסֻפָּר אָנוּ צְרִיכִים לְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם, כְּדֵי לְמַצֵּא עֵצָה וְתַחְבוּלָה לְהַצִּיל אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ וְנַפְשׁ בְּנֵינוּ וּבְנֹתֵינוּ וְהַתְּלוּיִים בְּנוֹ לְהַצִּיל כָּלֵם מִנֵּי שַׁחַת, וּלְהַחְיֹתָם עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה בְּחַיִּים נְצַחִיִּים, לְקַרְבֵּם אֶל הַתּוֹרָה וְאֶל הָעֲבוּדָה, וְגַם כִּי הָעוֹלָם אוֹמְרִים בְּשֵׁם הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ, כִּי תוֹרַת ה' תְּמִימָה, כִּי לֹא נִגְעוּ בָּהּ עַדִּין.

נְמַצָּא, שְׁכַל הַסִּפְרִים הַקְּדוּשִׁים וְהַנּוֹרָאִים שֶׁכִּבֵּר נִמְצְאִים בְּעוֹלָם, עַדִּין לֹא נִגְעוּ בְּעֵצָם הַתּוֹרָה, וְעַתָּה רְאֵה וְהִבֵּן כַּמָּה סִפְרִים צְרִיכִים עוֹד, עַד שְׁנַתְּחִיל לַגַּע בַּתּוֹרָה, מְכַל שְׁכֵן וְכָל שְׁכֵן לְבוֹא לְחַדְרֶיהָ וְלִירֵד לְעַמְקָהּ, עַל-כֵּן כָּל הַסִּפְרִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁחֲבָרוּ עַד הַנֵּה, עַדִּין אֵינָם חֹלֵק אֶחָד מֵאַלְף מַעֲמֵק רַבּוּי הַסִּפְרִים שֶׁיִּתְגַּלוּ עוֹד, בְּעַת שֶׁיִּתְגַּלוּ סִתְרֵי וְרוּזֵי הַתּוֹרָה הָאֲמִתִּיִּים, עַל-כֵּן צְרִיכִים לְהַזְהֵר לֹא לְלַעַג וּלְבַזוֹת שׁוּם סֵפֶר הַהוֹלֵךְ עַל-פִּי דֶרֶךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, עַל-פִּי הַגְּמָרָא וְהַמְדַרְשִׁים וְסִפְרֵי הַזֵּהָר הַקְּדוֹשׁ וְהָאֲרִיז"ל, כִּי כָּלֵם צְרִיכִים לְעוֹלָם, וְגַם כִּי יֵשׁ כַּמָּה וְכַמָּה מְדִינוֹת וְעִירוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וּבְמִקוּמוֹת אֵלוּ מִתְּפַשְׁטִים אֵלוּ הַסִּפְרִים וְהֵם מַחֲיִין אֶת עֲצֻמֵּן בָּהֶם, וּבְמִקוּמוֹת אַחֲרֵים מַחֲיִין אֶת עֲצֻמֵּן בְּסִפְרִים אַחֲרֵים דִּיקָא וְכוּ'.

והנה תמצית הספר הזה היא מכתבים, אשר נכתבו למקורבים חדשים, אשר, תהלה לאל, באים ומתקרבים אל האור הגנוז והנעלם, אורו של רבנו ז"ל, ומריצים מכתביהם להורותם הדרך, לראות אור ולצאת מהחשך והרע שנלכדו בו וכו' וכו', והמכתבים האלו נכתבו תשובות על מכתביהם.

ובאמת לא נתחדש בו שום דבר, כִּאֲשֶׁר יִרְאֶה הַרוֹאֶה, רק נלקט מכל ספרי רבנו ז"ל בכלים מכלים שונים, וכדרך הרופא אשר מערב כמה סמים יחד (עין לקוטי-מוֹהַר"ן, חלק א', סימן נו), כי כל הרפואות הן הרפבות, דהינו שלוקחים סם פלוני ועשב פלוני במדה ובמשקל כף וכו', וכן עשב אחר, שמשקלו כף וכו', וכן שוקלים מכמה מינים, וכל עשב ועשב יש לו כח אחר, ומערבין אלו המינים ביחד, ועושין מהם ההרפבה, וזאת ההרפבה יש לה כח לרפא החולאת, כי עקר הרפואה הוא על-ידי הרפבה דיקא, שנעשה לה כח אחר חדש, על-ידי הכח שקבלה מכל אלו העשבים שנתערבו, ובזה הכח החדש של ההרפבה דוקא מרפאין כל מיני חולאות וכו', עין שם; ודבר זה יכול כל אחד מאנשי שלומנו ומחייב לעשותו — לגלות ולפרסם את הצדיק האמת בעולם, ולהציל נפשות מרדת שחת, ובפרט אם בא אחד ושואל אותו, מטל עליו חיוב לענות לו, כי הרבה דורות תלויים בנפש זו, ואם תרחקהו בעונה של שקר, אתה הורג אותו וכל התלויים בו וכו', וזהו החסד הגדול ביותר בעולם, ואין עוד חסד גדול מזה — כשזוכין להכניס את הדעת האמת בחבריו, ובפרט בעתים הללו אשר החשך והאפלה נתפשטו בעולם, ונתקיים בעונותינו הרבים (איכה ד, א): "תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות", דהינו ישראל קדושים מתגלגלים, רחמנא לצלן, בראש כל חוצות, ובפרטיות נערי ישראל, אשר עוברים

עליהם בעתים הללו נסיונות כאלו, אשר לא שערום אבותינו וַאֲבוֹת אֲבוֹתֵינוּ בְּלִי שׁוּם גִּזְמָא בְּלָל, מִמֶּשׁ כְּמוֹ בְּדוֹר הַמְּבוּל, רַחֲמָנָא לְצַלָן, וְאִין מִי שִׁירְחַם עֲלֵיהֶם בְּלָל, כִּי נִתְפָּשְׁטוּ סִפְרֵי מִיּוֹנֹת וְנֶאֱוָף לְאַלְפִים וְלִרְבּוּבוֹת, אֲשֶׁר רַבִּים נִתְפָּסוּ בְּזֶה בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים, רַחֲמָנָא לְצַלָן, וְחִבְרָא חִבְרֵי אִית לֵיהּ, וְחִבְרָא דְחִבְרֵי חִבְרֵי אִית לֵיהּ, וְאַחַד מִכְשִׁיל אֶת חִבְרוֹ, וְשׁוּם רֹאשׁ יִשִּׁיבָה וּמִשְׁגִּיחַ אִינוּ יוֹדַע מְזֶה כְּלָל (או עוֹשֶׂה אֶת עֲצָמוּ כְּאִינוּ יוֹדַע), וְעַל-יְדֵי-זֶה נִשְׁקָעִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִרְחַם; עַל-כֵּן הִתְקַרַח לְהִרְחִיב אֶת הַדְּבוּר בְּכֶמֶה מִיַּי דְּבוּרִים, כְּאֲשֶׁר אָמַר רַבֵּנוּ ו'ל, לְמוֹהַרְנ"ת ו'ל: כְּשִׁיגִיעַ בְּכַתִּיבְתוֹ לְעִנְיָן "אֲמוּנָה" או "צְדִיק", יִרְחִיב אֶת הָעֵט, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְהַנְצִיל וְלַצָּאת מִהַחֲשֶׁךְ, כִּי אִם עַל-יְדֵי הַתְּקַרְבוֹת אֶל הַצְּדִיק הָאֱמֵת, אֲשֶׁר מְגַלֶּה אֲמוּנָתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲמַתָּתוֹ יִתְבָּרַךְ וְרַחֲמָנוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי הוּא הָרוּפָא הָאֱמֵתִי, הָרוּפָא הַמְּמַחֶה מְאֹד מְאֹד (עֵין לְקוּטִי-מוֹהַרְנ"ן, חֶלֶק א', סִימָן ל), וְהוּא וְאֲנָשָׁיו יְכוּלִים לִירֵד אֶל כָּל מִיַּי צְנוּרוֹת שָׁל הַסְטֵרָא אַחְרָא לְהַכְנִיעָהּ, לְשַׁבְּרָהּ וּלְבַטְלָהּ, וּלְהַרִים אֶת הַנְּפִשׁוֹת שֶׁנִּשְׁקָעוּ שָׁם (עֵין לְקוּטִי-מוֹהַרְנ"ן, חֶלֶק א', סִימָן ח).

עַל-כֵּן אֲשֶׁרֵי הַזּוֹכֶה לְהִתְקַרֵּב אֶל הַצְּדִיק הָאֱמֵת מִיַּחֲדֵי הַדְּוִרוֹת, שֶׁהוּא גָמַר כָּל הַתְּקוּנִים וְכוּ', שֶׁהוּא תִקְוֵת כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְתִקְוֵת כָּל הַדְּוִרוֹת וְתִקְוֵת כָּל הָעוֹלָמוֹת וְכוּ', נִחַל הַנוֹבֵעַ בּוֹ מְקוֹר הַחֲכֶמָה הַקְּדוּמָה הַיּוֹצֵאת מִשְׁלֵשׁ רֵאשׁוֹנוֹת דְּעֵתִיק וְכוּ', גְּאֻלְתָּן שֶׁל יִשְׂרָאֵל וְכוּ', וְאֵל אֲנָשָׁיו הַיְקָרִים שֶׁבְּכָל דוֹר, שֶׁהֵם צְדִיקֵי הָאֱמֵת שְׁבַדוֹר, כִּי כָל אֶחָד מֵאֲנָשָׁיו הוּא אֵיבָר לְצְדִיק, וּבְהַתְּחַבְּרוּתָם יַחַד, שָׁם כָּל הַצְּדִיק וְכוּ'.

וְאִזּוּ יִזְכֶּה לְתִקּוּן אֱמֵתִי וְנִצְחִי, וְיִזְכֶּה לְהַתְּגַלּוּת הָאוֹר הַגָּנוּז, אֲשֶׁר עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֵקִים זוֹלָתָךְ יַעֲשֶׂה וְיִזְכֶּה לְגֻאֲלָהּ שְׁלָמָה, אֲמֵן כֵּן יִהְיֶה רְצוֹנִי!

ספר

אֲשֶׁר בַּנַּחַל

פְּרָךְ קמא

לה נח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר שלח, כ"ה סיון ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל אברכי תלמידי פולל "אור המאיר" היקרים, הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הו"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

באתי לבקש את כל אחד מכם, שתראו לצית את ראש הפולל הרב ר' ... גרו יאיר, כי בפולל צריכה להיות משמעת, הן אמת שעובר עכשו על כלם מה שעובר וכו', ומצב הפספי מאד מאד קשה, עם כל זאת אי אפשר להנהיג פולל, שכל אחד יעשה כל העולה על רוחו, ואני מאד מאד מבקש אתכם, שתעשו כל מיני מאמצים שבעולם, שלא יוצר מצב של אי הבנות, כי כל זמן שיש אחדות בין אנשי הפולל, אזי תהיה ברכה והצלחה במעשי ידיכם, אבל ברגע שיהיה חלוקי דעות וכו', הפל יתפורר, חס ושלום. ולכן תעשו כל מיני מאמצים, שיהיה ביניכם שלום ואהבה גדולה.

עליכם לדעת, שעכשו עובר נסיונות קשים ומרים על כל הפוללים בארצנו הקדושה, מצד מלכות הזולה, שרוצים רק לעקר את התורה מנשמות ישראל, ולכן עלינו להתאחד יחד ביתר שאת וביתר עז ללמד תורה. וכבר אמרו חכמינו הקדושים (אבות, פרק ד): כל המקיים את התורה מעני, סופו לקימה מעשר; וזה עקר הנסיון

שֶׁל אַבְרָכִי הַכּוֹלֵל עֲכָשׁוּ בְּכָל אַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה, שְׁמַנְסִים אוֹתָם אִיף יִלְמְדוּ תוֹרָה וַיִּתְחַזְּקוּ.

נָא וְנָא שְׁתַּשְׁרָה בֵּינֵיכֶם הָאֲחָדוֹת וְאֶהְבָּה, וּבִזְכוּת זֶה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִיעַ עַל כְּלָכֶם פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעוֹ.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה נַט

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ה סִינן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִכֶּם.

בְּעֵת הַזֹּאת אַתֶּם צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד יַחַד, וּבִפְרֵט לְנַחֵם אֶת מְשַׁפַּחַת ... שְׂיִחְיוּ, וּמְשַׁפַּחַת ... שְׂיִחְיוּ, כִּי הֵם צְרִיכִים חֲזוּק, וּלְעוֹרֵר גַּם אֶת שְׂאֵר נְשֵׁי אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שְׂיַעֲזְרוּ לָהֶם, כִּי מִסְכָּנוֹת, הֵן הֵיוּ יְתוּמוֹת מְאֹב שָׁנִים רַבּוֹת, וְעֲכָשׁוּ נִפְטָרָה לָהֶן אַמֵּן, עָלֶיהָ הַשְּׁלוֹם, וְהֵן מְאֹד מְאֹד שְׁבוּרוֹת, וְלָכֵן כְּדַאי לְעוֹרֵר אֶת נְשֵׁי אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, לְנַחֵם אוֹתָן וּלְחַזֵּק וּלְעוֹדֵד אוֹתָן וּלְשַׂמַּח אוֹתָן, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִצִּיל אוֹתָנוּ מִכָּל הַצָּרוֹת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשַׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה ס

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ה סִינן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מה אמר לך, ידידי היקר! ראה לשמח מאוד מאוד על נעם חלקנו, על "אשר בנחל" שם חלקנו וגורלנו, ומה היינו עושים בלי רבנו ז"ל; ולכן אנחנו צריכים מאוד מאוד לשמח בזה שזכינו להתקרב אל רבנו ז"ל.

ראה לדון את אשתך לכף זכות, פי מספנה, מאחר שאין לכם ילדים היא לחוצה, ולכן תדון אותה לכף זכות, ותראה לחזק אותה ולעודד אותה, פי חכמינו הקדושים אמרו (ראש השנה ו): אשה — בעלה משמחה; וזה היסוד — לחזק לעודד לשמח את האשה, ואם יהיה בבית שמח, אז הכל יהיה שמח.

הרגל את עצמך ללמד בכל יום קונטרס אחד "מאוצר-הקונטרסים", ושם תמצא מרגוע לנפשך.

ראה לעין בכל יום בכמה מכתבים בשו"ת "אשר בנחל", ושם תמצא אותי, פי הספר הזה נכתב בתשועת השם, וכבר מדפיסים עכשו חלק ל"ט, ומי יתן, שינדפסו כל המכתבים שהם כבר עד עכשו ערך של עשרים וחמשה אלף מכתבים, הלאי שאזכה לראות את הכל מדפס כבר.

מאד מאד שמחתני שאתם עומדים לפתח "היכל-הקדש" בעיר אשקלון, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתוכלו לבצע את זה מה שיותר מהר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לה סא

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר שלח, כ"ה סיון ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע איך שאת מתחזקת בכבוד הבעל, וזה דבר גדול מאד לכבד את הבעל, פי כך

אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: אִיזוֹ אִשָּׁה כְּשֶׁרָה? הָעוֹשֶׂה רְצוֹן בְּעֵלָהּ; וַיֵּשׁ לָהּ בְּעַל נְהַדָר מְאֹד, רַק תִּרְאִי לְכַבֵּד אוֹתוֹ, וּבִיחַד תַּחֲרִי בְּאַהֲבָה מְאֹד, וְתַעֲזְרוּ אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה לָכֶם טוֹב בַּחַיִּים.

אודות האָמא וכו', קָשָׁה לְהַחֲלִיט בְּשִׁבְלָהּ, הִיא מְכַרְחָה לְהַחֲלִיט בְּשִׁבִיל עֲצָמָה.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׂתִהְיִי חֲזָקָה בְּדַעְתָּךְ, וְשׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוֹכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, אֵינְךָ לְמַעַלָּה מִזֶּה מְלֵהוּת אֲצִל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וּבּוֹדְאֵי כְּשִׂתְהִי שֵׁם תִּתְפַּלְלִי גַם בְּעַדִּי, וּבְעַד בְּעֵלָי, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ תָּמִיד, הָעֶקֶר הוּא שְׂמִחָה, וְלִכֵּן תִּשְׂמַחֵי אֶת בְּעֵלָי, וְתִשְׂמַחֵי אֶת הָאֵמָא, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה סב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ה סִיּוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְלֵה שְׂמִיחָה שְׂיֵשׁ לִי — אֵינְךָ לְתֹאֵר וְאֵינְךָ לְשַׁעַר כָּלֵל, וּבְכַפְרֵט שֶׁהַכֹּל הַסֵּתֶדֶר עִם אִשְׁתְּךָ וְכו' וְכו'.

מָה אָמַר לָךְ! אֵינְךָ עוֹד שְׂמִיחָה אֲצִלִּי יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֶּה כְּשִׂיֵשׁ שְׁלוֹם-בֵּית בֵּין זוּג, כִּי לְמַעַלָּה בְּשָׁמַיִם זֶה מְאֹד חָשׁוּב, שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם-בֵּית, כִּי אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ — שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶם, וְלִכֵּן תִּרְאֶה תָּמִיד שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, וְהִבְנָה הַדְּרִית.

עֲכָשׁוּ מִרְ מְאֹד, כִּי הֵיכֵר הָרַע בּוֹעֵר כְּתַנּוּר, מִרַב חֲמִימוֹת הַיָּצֵר שְׂבוּעֵר עַל הַרְחוּבוֹת, וְהַכֹּל בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן וְכו', וְלִכֵּן אֵי אֲפָשֶׁר לְהִיּוֹת מְחֻסָּן, אֲלֵא עַל-יְדֵי לְמוֹד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְלִכֵּן תִּמְשִׁיף לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ, הַלְכָה, וְאַגְדָּה

וכו' וכו', וְזֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רָע, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר שְׁשׁוּמֵר אֶת
הָאָדָם מִתְּכַעֲרַת הַיֵּצֵר הָרָע כְּמוֹ לַמּוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

וְעַל כָּלֵם — תְּרַגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי
כָּל דַּבּוּר וְדַבּוּר שְׁמַדְבְּרִים עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ — זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית,
הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׁאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה סג

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ה סִינּוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר,
תְּלִמִיד יְשִׁיבַת "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר".

לְנִכּוֹן קַבְּלִתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׂמְעַ הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

אֵל תִּפְגַּס בְּלַחֵץ מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם, כִּי הַלַּחֵץ זֶה הַדְּחַק,
וְאָדָם צָרִיךְ לִהְיוֹת בֶּן חוֹרִין, הֵינוּ הַמַּחֲזִין שְׁלוֹ צְרִיכִים לְחֶשֶׁב
מִהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכֵּן אֵל תִּפְגַּס בְּלַחֵץ מִשׁוּם בְּרָיָה שְׁבַעוּלָם.

בְּיָדָי תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים לְהִתְחַתֵּן מֵה שְׁיֹתֵר מֵהָר,
וְאִפְלוּ שְׁלֵא תִרְצֶה בַּהֲתַחֲלָה לְגוֹר בִּיבְנָאֵל וְכו', גַּם-כֵּן תִּתְחַתֵּן עִמָּה,
כִּי אֲסוּר לִהְיוֹת רֶוֶק בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, כִּי רֶוֶק נִכְשֵׁל בַּעֲבֻרוֹת
חֲמוּרוֹת וְכו', וּמֵה גַם אֵין לוֹ יָשׁוּב הַדְּעַת, וְאֵין לוֹ שְׁמִחָה וְכו' וְכו',
וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְהִתְחַתֵּן מֵה שְׁיֹתֵר מֵהָר, וְאִם יֵשׁ בֵּינֵיכֶם הַבְּנֵה הַדְּדִית,
אֲז תִּכְבְּדוּ וּתְתַקְּרוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְתֹאֲהָבוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי,
וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁרֶה שְׁכִינָתוֹ עֲלֵיכֶם.

נָא וְנָא הִרְגַּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה
מִזֶּה, וְתִהְיֶה רְגִיל לְעֵינַי בְּהִרְבֵּה מִכְתָּבִים מִשׁוּ"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֲל", וְשֵׁם
תִּמְצָא מְרַגּוֹעַ לְנַפְשְׁךָ, כִּי הֵם תִּמְצִית דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁאַל תִּתְפַּעַל מִשׁוֹם בְּרִיָּה
שְׁבַעֲוֹלָם, מֵה לֶךְ עִמָּהֶם? ! הֲרִי הֵם לֹא חוֹשְׁבִים מִמֶּךָ לְגַמְרִי, וְעַל-כֵּן
מֵה אַתָּה צְרִיךְ לַחֲשֹׁב מֵהֶם, וְלִכְנֵן לֶךְ בְּכַחֲךָ זֶה לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו
יִתְבַּרְךָ, בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֹז, וְאַל תִּירָא וְאַל תַּחַת מִשׁוֹם בְּרִיָּה
שְׁבַעֲוֹלָם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לֶךְ, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת
מִשְׁמַחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לֶךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה סד

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר שְׁלַח, כ"ה סִינן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אָנִי לֹא הֵייתִי מֵיַעַץ לְנִסְעַ עֲכָשׁוּ בְּאוֹיְרוֹן, וּבִפְרָט שְׂאֵת אוֹחֲזֹת
כָּבֵד בְּחֻדְשׁ שְׁבִיעִי, כָּל-כֶּף חִפִּית וְכוּ', לְמָה אַתָּה צְרִיכָה לְסַכֵּן אֶת
עֲצָמֶךָ וְכוּ', הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לֶךְ, שְׁתַּזְכִּי לְהַגִּיעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ
י"ל בְּעוֹד שָׁנָה.

הַעֲקֹר תִּתְחַזְּקִי בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה מֵרַחֲבֵת אֶת הַדַּעַת,
וְעַל-יְדֵי-זֶה לֹא תִפְחָדִי מִשׁוֹם דְּבָר שְׁבַעֲוֹלָם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאִנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְּלִיחֵנִי דְרָכֶךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לֶךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה סה

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר שְׁלַח, כ"ה סִינן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי הַפֶּסֶף לְכוֹלֵל נֶס, אֵל תִּדְאָגִי, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר,
וַיִּשְׁלַח לָנוּ שְׁפַע, וַיְהִיָּה עַל הַחֹדֶשׁ הַזֶּה.

כָּל הַנְּשִׁים הַצְּעִירוֹת מִי שֶׁרַק רוּצָה לְהַכְנִס לְכוֹלֵל נֶס, שֶׁתְּבוֹא
וּתְכַנֵּס, אֲבָל לֹא לְהִבְיֵא יְלָדִים בְּשׁוּם פָּנִים וְאָפֶן, וּלְהַשְׁתַּדֵּל שְׂיִגְמְרוּ
בְּכָל יוֹם סֵפֶר תְּהִלִּים, בְּאָפֶן שֶׁבְחַמְשָׁה יָמִים יִגְמְרוּ אֶת כָּל סֵפֶר
תְּהִלִּים, שֶׁמְחַלֵּק לְחַמְשָׁה סְפָרִים, וְכֵן שְׂיֵאמְרוּ שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים, שְׁזֵה
דָּבָר גְּדוֹל מְאֹד, וְכֵן שְׂיִלְמְדוּ "שִׁיחֹת-מוֹהָרָא" שׁ, וּפְעָמִים בְּשָׁבוּעַ
יְבוֹא ר' ... גְּרוּ יְאִיר, לְתֵת לָכֶם שְׁעוֹר, פְּעַם בְּהִלְכוֹת טְהָרַת
הַמְשַׁפָּחָה, וּפְעַם בְּהִלְכוֹת בְּשָׂרוֹת הַבֵּית, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ.

כְּשֵׁאשֶׁה בְּהַרְיוֹן אֲנִי לֹא כָּל-כֶּף מְמַלִּיץ לְנִסְעַע נְסִיעוֹת בְּאֹוִירוֹן
וְכוּ', וְאֲשָׁרִי מִי שְׂיִכּוֹל לְהִיּוֹת עַל-כָּל-פָּנִים פְּעַם אַחַת אֲצַל צִיּוֹן רַבְּנוּ
וְ"ל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

בְּעוֹד שָׁבוּעַ יִגִּיעַ בְּנֵי הָרֶב ר' ... גְּרוּ יְאִיר, וְאִז תּוֹכְלִי לְדַבֵּר
אֹתוֹ.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה סו

בְּעֵזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ה סִינּוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אִמַּר לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר! צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר מְהֻרָּפְאִים,
וּבְכַרְט בְּעֵינַי נְתוּחִים, כִּי יְכוּלִים לְקַלְקֵל יוֹתֵר מִמָּה שְׂיִתְקַנּוּ וְכוּ',
לִי נִרְאָה שְׁזֵה תּוֹלְעִים וְכוּ', וְגַם חֲשַׁשׁ שֶׁל אוֹלְקוֹס וְכוּ', עִם כָּל זֹאת
אִם הֻרְוּפְאִים אוֹמְרִים אַחֲרַי תְּחַכֶּה עוֹד עִם הַנְּתוּחַ וְכוּ', הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, עַל-יְדֵי לְחֵם וּמִים, כְּמוֹכָא

בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ו"ל (לקוטי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן א'), רַק אֵל תִּכְנַס בְּעַצְבִּים
עַל אֲשֶׁתָּךְ וְעַל יְלָדֶיךָ, רַק תִּקְנֶה לְעַצְמָךְ מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, שֶׁהִיא
רְפוּאָה לְהַפְלֵ.

רַבְּנוּ ו"ל אָמַר (לקוטי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כד), אֲשֶׁר חֲכָמֵי
הַרוֹפְאִים אָמְרוּ, שֶׁשְׂמֻחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל; וְלָכֵן תִּשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת
תָּמִיד בְּשְׂמֻחָה, וְשׁוּם דָּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ. אָנֹכִי יוֹדֵעַ
שֶׁזֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה מִכָּל מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, עִם כָּל זֹאת זֶה הַתְּרוּפָה
שֶׁנִּתֵּן לָנוּ רַבְּנוּ ו"ל. וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא,
שִׁיְהִיָּה לָךְ רַק טוֹב בְּחַיִּים, וְתִהְיֶה לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה.

הַרְגֵל אֶת עַצְמָךְ לְדַבֵּר אֵלָיו יְתִבְרַךְ עַל־כָּל־פְּנִים חֲמֵשׁ יָדְקוֹת,
אֲתָה לֹא יוֹדֵעַ מַה זֶה גּוֹרֵם לְמַעֲלָה בְּשָׂמַיִם, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר
שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יְתִבְרַךְ — זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שֶׁאֵין
לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁחֲזַק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלַתִּי
שֶׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה סז.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יְתִבְרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ה סִיּוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַעֲקָר בְּחַנוּךְ הַיְלָדִים הוּא רַק לְהַגְבִּיחַ אוֹתָם, וְלֹא לְהַשְׁפִּיל
אוֹתָם, וְלֹא לְדַאֵג דְּאֵגַת חֲנָם — אֵיךְ יִתְחַתְּנוּ וְעִם מִי יִתְחַתְּנוּ וְכוּ'
וְכוּ', הַכֹּל זֶה דְּמִיּוֹנוֹת, לְכָל בֶּן וְלְכָל בַּת יֵשׁ אֶת הַזְּוֹג שֶׁלוֹ
מִהַשְׁמַיִם, וְלָכֵן זֶה לֹא שִׁיף בְּיַדְךָ כָּלָל, וְיִכְבֵּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְדוּשִׁים: אַרְבָּעִים יוֹם קָדָם יִצִּירַת הַגּוֹלֵד מִכְרִיזִים 'בַּת פְּלוֹנִי

לְפָלוּנִי; וְלִכְן מָה אֶת צְרִיכָה לְדַאג דְּאֵגוֹת חָנָם, אֶת לֹא יְכוּלָה לְשִׁנוֹת מִמִּילָא שׁוּם דְּבַר, וְלִכְן תַּמְסְרִי אֶת הַכַּל אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַעֲקֵר לֹא לְהַפְגִּס בְּלַחֲץ, וְאֵל תִּשְׁפִּילִי אֶת הַיְלָדִים, רַק תְּחַזְקִי אוֹתָם וְתַעֲוֹדְדִי אוֹתָם, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכַּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

תַּמְשִׁיכִי לְעֶזֶר לְעֵנִיִּים, וּבִזְכוּת זֶה יִהְיוּ לְכֶם יְלָדִים טוֹבִים.

יֵשׁ כַּמָּה מִשְׁפָּחוֹת שֶׁכִּתְבַּתְּ לִי בְּרִשְׁמִימָה שְׂאֵת יְכוּלָה לְהוֹרִיד אוֹתָם, כִּי לֹא חִסֵּר לָהֶם כְּלוּם, הַבְּעָלִים נוֹסְעִים לְחוּץ לְאַרְץ, וְהֵם מְבִיאִים כֶּסֶף וְכוּ', וְלִכְן לָמָּה אֶת צְרִיכָה לְתַת לָהֶם בְּשַׁעֲה שְׁיִישׁ זְוֵגוֹת שְׂאִין לָהֶם לֶחֶם וְחֵלֶב בְּבֵית, פְּשׁוּטוּ כַּמְשֻׁמְעוּ. אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֵת מְבִינָה דְּבַר מִתּוֹךְ דְּבַר לְמִי אֲנִי מִתְּפַוֵּן.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחִי דְרַבְּךָ תַּמִּיד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה סַח

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר שְׁלַח, כ"ו סִינּוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁלֹא תִשְׁמַע לְאַף אֶחָד שֶׁמְצִיעַ לְךָ שְׂדוּכִים בְּשִׁבִיל הַבַּת בְּשָׁמִי, וּבְכֹלֵל צְרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד עַל אֵלוּ שְׂמִדְבָרִים "בְּשֵׁם מוֹהֲרָא"ש", וְדִי לְחַכִּימָא.

בְּקִרְוֹב אֲשֶׁלֶם לְךָ עוֹד עַל הִרְיָעוֹת.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחִי דְרַבְּךָ בְּכֹל אֲשֶׁר תִּפְנָה,

וְהַעֲקֹר שָׁגַם אֶתָּה תַתְחִיל כָּבֵר לְדַבֵּר עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
עַל-כָּל-פְּנִינִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, שֶׁהוּא דָּבָר גְּדוֹל מְאֹד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה סט.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁלַח, כ"ז סִינּוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגְּרִים בִּיבְנֵי־אֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַנִּי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינְתוֹ תָּמִיד.

אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֻחָה שִׁישׁ לִי, שֶׁאֲנִי שׁוֹמֵעַ
שֶׁאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִתְחַזְּקִים בְּעֵתִים הַקָּשִׁים הָאֵלוּ, וְאוֹחֲזִים אֶת עֲצָמָם
בִּיחַד, אֲשֶׁר זֶה יְסוֹד גְּדוֹל בִּיְהוּדוֹת, שִׁיְהוּדִים מְחֻזְּקִים אֶת עֲצָמָם
בִּיחַד, וּבִפְרָט בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַזֵּה יִרְנוּ רַבְּנוּ ו"ל מְאֹד, עַל גְּדֹל
הָעֲנִיָּן שֶׁל אַחַדוֹת, וְלִזְנֵה אֵין עוֹד שְׂמֻחָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מְזוּ, שֶׁאַתֶּם
מְחֻזְּקִים אֶת עֲצָמְכֶם בִּיחַד בְּאַהֲבָה, אַחֲנָה וְרַעוּת.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתְּשַׁתְּדְּלוּ לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה, כִּי
הַשְּׂמֻחָה הִיא רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, וּכְשֶׁאַדָּם
בְּשְׂמֻחָה, אִזּוּ הַקְּלָפוֹת וְהַסְּטָרָא אַחֲרָא לֹא יִכּוּלִים לְגַשֵּׁת אֵלָיו, כִּי
אֲצִלוּ יִתְבָּרֵךְ גָּאֹמֵר (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' טו): "עֲזוּ וְחַדְוָה בְּמִקּוֹמוֹ", וְלִכְּן
כְּשֶׁאַדָּם הוּא רַק בְּשְׂמֻחָה, אִזּוּ הוּא גִמְצָא אֲצֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
וְאִזּוּ הַקְּלָפוֹת מִתְרַחֲקִים מִמֶּנּוּ, מֵה שֶׁאֵין בֵּין כְּשֶׁאַדָּם בְּעֲצָבוֹת
וּבְמִרְרוֹת וּבְדַכְאוֹן, אִזּוּ מִתְאַחֲזִים בּוֹ, רַחֲמָנָא לְצַלְן, הַקְּלָפוֹת
וְהַסְּטָרָא אַחֲרָא. וְלִכְּן רָאוּ לְהִיּוֹת רַק בְּשְׂמֻחָה, וְלִרְקֹד בְּכָל יוֹם אַחַר
כָּל תְּפִלָּה וְתַפְלָה, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר בְּזִכּוֹת הַשְּׂמֻחָה יִתְרַחַב
לְכֶם בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

נָא וְנָא רָאוּ לְהִתְאַסֵּף יַחַד לְסַעֲדָה שְׁלִישִׁית, וְלַחֲזֹק אִישׁ אֶת
רַעְהוּ, וּבְכָל־ל מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים שֶׁכָּל אַחַד מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִדְבֵּר

עם חֲבֵרוֹ בְּהִתְחַזְּקוֹת וְהִתְעוֹרְרוֹת, כִּי זֶה הָיָה הַרְצוֹן שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל, שְׁנִקְבֵּל אֶת נִקְדַּת הַחֵבֶר, בְּבַחֲיִנַת "וּמִקְבְּלֵינָּ דִין מִן דִּין", וְזֶה יִסּוּד גָּדוֹל בַּחֲסִידוֹת בְּרִסְלָב — לְדַבֵּר אֶחָד עִם הַשָּׁנִי, וְאַפְלוּ שִׁידוּעַ כָּבֵד אֶת הַדְּבָרִים שֶׁקֵּבֵל מֵרַבְּנוּ ו"ל, הַשְּׁלֵמוֹת הַיָּא שֶׁמְשַׁפֵּיעַ אֶת זֶה לְזוּלַת, וְעַל-יְדֵי-זֶה גַם הוּא אַחֲר־כֶּף נִתְעוֹרֵר, כִּי כְּשִׂישׁ אֹרֶךְ יִשָּׁר יֵשׁ אֹרֶךְ חוֹזֵר, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ו, חֶלֶק א', סִימָן קפד), כְּשֶׁאֶחָד מְדַבֵּר עִם חֲבֵרוֹ בִּירְאֵת שָׁמַיִם, נַעֲשֶׂה אֹרֶךְ יִשָּׁר וְאֹרֶךְ חוֹזֵר, כִּי כְּשֶׁהַדְּבָרִים נִמְצָאִים אֶצְלוֹ, הֵם לֹא כָּל-כֶּף מְעוֹרְרִים כְּמוֹ שְׁמוּצִיאִים אֶת זֶה לְאַחֲרִים.

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים אִם כָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ יִקְבֵּל עַל עֲצוּמוֹ לְעֹזֵר לְזוּלַת בְּגַשְׁמִיּוֹת, אִזּוּ מִמִּילָא יִשְׁפַע עֲלֵינוּ רוּחַ-נְיּוּת, כִּי אֶצְלוּ יִתְבַּרֵךְ מְאֹד מְאֹד חֲשׁוֹב חֶסֶד שֶׁאֶחָד עוֹשֶׂה עִם הַשָּׁנִי, וּכְמֵאֲמָרָם ו"ל (לְקוּט הוֹשֵׁעַ, רַמְזוֹ תַקְכַּב): אָמַר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, חֲכִיב עָלַי חֶסֶד שְׁאַתֶּם גּוֹמְלִים זֶה עִם זֶה, מִכָּל הַזְּבַח שֶׁזָּבַח שְׁלֵמָה לְפָנַי; וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים רַק לִרְאוֹת לַעֲשׂוֹת חֶסֶד אֶחָד עִם הַשָּׁנִי, וְזֶה מֵה שִׁיגְרַשׁ מֵאַתְּנוּ אֶת הַקְּלָפוֹת וְהַסְּטָרָא אַחֲרָא שְׂרוּצִים לְהִתְאַחֵז בְּנוּ, וְרוּצִים לְנַקֵּם בְּנוּ, אֲבָל עַל-יְדֵי הַחֶסֶד שֶׁנַּעֲשֶׂה אֶחָד עִם הַשָּׁנִי, יִתְפָּרְדוּ כָּל פּוֹעֲלֵי אָוֶן.

נָא וְנָא רְאוּ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, עַל-כָּל-פָּנִים חֲמֵשׁ דַּקּוֹת, כִּי כָּל דְּבֹר וְדְבֹר שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ — זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאַשְׁרֵי מִי שֶׁחֹזֵק בְּזֶה, שְׂאִזּוּ יִמְשֹׁךְ עָלָיו אֹרֶךְ וְזִיו וְחַיּוּת וְדַבְּקוֹת הַבּוֹרָא יִתְבַּרֵךְ שְׁמוֹ.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי, שֶׁכָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ יִשְׁתַּדֵּל לְבוֹא לְכוּלָּל, עַל-כָּל-פָּנִים שְׁעָה אַחַת שְׁלוּמִדִּים אִזּוּ גְמָרָא, אוּ בְיוֹם אוּ בְעָרְב, כִּי אִין אַתֶּם יְכוּלִים לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר מֵה זֶה לְלַמֵּד דָּף גְּמָרָא בְיוֹם, שְׁזֶה שׁוֹמֵר אֶת הָאֲדָם מִכָּל הַקְּלָפוֹת וּמִשְׁחִיתִים, כִּי כְּשֶׁאֲדָם קוֹבַע לַעֲצוּמוֹ חֵק וְלֹא יַעֲבֹר לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, מִמְשִׁיךְ עַל עֲצוּמוֹ אֶת הַד' מִלְּאֲכֵי הַשְּׁמִירָה: גְּבִרְיָאֵל מִיְכָאֵל ר'פֶּאֶל אִוְרִיאֵל,

וְהָלוֹאֵי שֶׁהִיָּה כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו עוֹשֶׂה לְעִצְמוֹ קְבִיעוֹת חֲזָקָה לְלַמֵּד דָּף גְּמָרָא בְּיוֹם, וְאִז הִיָּה רוֹאֶה בְּרָכָה וְהִצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יָדָיו.

נָא וְנָא אֵל תִּתְפַּעְעֵלוּ מִשּׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, כִּי הֵם בָּאִים בְּנִצְחוֹן בְּשָׁר וְדָם, וְאֲנַחְנוּ בָּאִים בְּנִצְחוֹן רוּחָנִי, בְּשָׁר וְדָם הוּא כְּלָה וְאוֹבֵד, וְרוּחָנִי נִשְׁאָר לְנִצְחָה.

וְלָכֵן מָה לָנוּ וְלָהֶם, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְקַיֵּם בְּשִׁלְמוֹת מָה שֶׁאָמַר מֹשֶׁה רַבֵּנוּ (בַּמִּדְבָּר טו, כא): "הַבְּדִלוּ", שְׁלֵא תִהְיֶה לָנוּ שׁוֹם שְׁיִכּוֹת אֶל רְשָׁעִים אֲרוּרִים, וְזוֹ הִיָּתָה הַדְרָךְ שֶׁל הַחַת"ם-סוֹפֵר, וְרַק כֶּף נִשְׁאָרָה הַגַּחְלֵת שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל בּוֹעֶרֶת, וְכִמוֹ-כֵן קִהַלְתָּנוּ תִהְיֶה לָּהּ הִצְלָחָה, רַק בְּאִפְּן כְּזֶה שְׁנִבְדַּל מִהַסְּבִיבָה, וְהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה הִיא דְרָךְ חַיִּינוּ וְאֲרָךְ יְמֵינוּ, וְלֹא נִזְוֹז כִּי הוּא זֶה מְדַרְכֵי הַתּוֹרָה.

נָא וְנָא לְשִׁמּוֹר מָאד לֹא לְעֵשׂוֹן, אֲשֶׁר רַבֵּנוּ ז"ל הִקְפִיד עַל זֶה מָאד מָאד.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שִׁיְהִיָּה לָכֶם רַק טוֹב כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שְׁבַת שְׁלוֹם...

לה ע.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַת שְׁלַח, כ"ז סִינּוֹן הַזֶּה שֵׁם"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ! אֵינְךָ מְלִים לְהוֹדוֹת לָךְ עַל מָה שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה בְּעַנְיִן הַפְּצַת אוֹר רַבֵּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְאַתָּה עוֹזֵר לְיַדִּידֵנוּ ... גֵּרוּ יְאִיר, כִּי

סוף כל סוף מה ישאר מאתנו? רק זה שאנחנו זוכים לשמש את רבנו ז"ל.

כל הספורים שכתבת לי, זה רק טפה מן הים הגדול כפי מה שאני יודע מה שעובר עכשו על בני הנעורים, ולכן צריכים להדפיס ביקור שאת וביקור עז את כל הספרים, ובפרט הקונטרסים "דמעת העשוקים", "משפט העשוקים" וכו', ושאר הקונטרסים המדברים מענינים אלו וכו', כי זה ממש בגדר של הצלת נפשות, ומי שרק יעסק בזה יתברך מפי אל עליון.

רק תתחזק ואל תתבלבל משום דבר שבעולם, כי בזה העולם צריכים הרבה התחזקות, כי זה היה כל הלמוד העמק של מוהרנ"ת ז"ל, שלמד עם העולם התחזקות, ואשרי מי שזוכה לחזק את עצמו, ולחזק את אחרים, ובזכות זה תראה דור ישרים ומברך.

הרבה פעמים לא רואים תכף-ומיד את הישועה, אבל לבסוף רואים ישועה גדולה מן השמים, ואחר-כך מתפלאים: מאיפה זה בא, ולמה זה בא וכו', ולכן תתחזק, והקדוש-ברוך-הוא יעזור לך, שתזכה להיות שמש טוב אצל רבנו ז"ל.

עכשו רציתי להדפיס כרך אחר כרך "אשר בנחל", עד שנגיע כבר לתאריך של השנה הזו, כי אני יודע, שכל זמן שאני אחיה ידפס, ואחר-כך מי יודע מה יהיה עם כל הכתבי יד וכו', כי אבדו לי כל-כך הרבה כתבי יד במשך השנים, אבל מה שמדפיסים בחיים, זה מה שגשאר, כי אחר-כך כבר מדפיסים וחוזרים ומדפיסים וכו' וכו'.

רבנו החיד"א זי"ע מביא, שבעיניו ראה איך שנשים שרפו כתבי יד לצרכי ביתן, והשתמשו בזה כדי להוציא נוצות מן התרנגולים וכו', וזה היה כתבי יד נדירים של גאוני עולם ושל מקבלים, והן מסכנות לא ידעו מה זה, לזאת נספם אצלו, שכל הספרים שיש לאדם צריך להדפיסם בחייו, ולכן מי יתן שתעזר

שִׁדְפָס כָּל מַה שְׁיֵשׁ תַּחַת יָדַי, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שִׁיְהִיָּה לְתוֹעֵלַת גְּדוּלָה לְכָל בְּנֵי הַנְּעוּרִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחֵל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לה עא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר קַרְח, כ"ט סִינן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל תְּלַמִּידֵי הָרַב ר' ...
שִׁיחִיו נֹצֵחַ.

אִין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַנִּנְחַת-רוּחַ שְׁאַתֶּם
גוֹרְמִים לִי בְּזֶה שְׁאַתֶּם מִתְמַיְדִים בַּתּוֹרָה, וַיֵּשׁ לָכֶם תְּשׁוּקָה עֲצוּמָה
לְהִיּוֹת עוֹבְדֵי ה'.

מָה אָמַר לָכֶם! הַחַיִּים כָּל-כַּף קִצְרִים, וְהַשָּׁנִים הֵכִי יָפוֹת
שִׁיְכוּלִים לְהַצְלִיחַ הֵן בְּעֵת צְעִירוֹתוֹ, כְּמוֹ שְׁאַמַּר רַבְּנוּ ז"ל (סִפְר־
הַמִּדּוֹת, אוֹת תְּשׁוּבָה, סִימָן עג): הַעֲבוּדוֹת שְׁאַדָּם עוֹבְד אֶת ה' בְּבַחְרוּתוֹ,
כָּל יוֹם עָרְכוּ יָקָר כְּשָׁנִים רַבּוֹת שֶׁל עֲבוּדָה בְּעֵת זְקִנְתּוֹ; וְכֵן אָמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שֶׁבַת קנב.): 'יִנְקוּתָא כְּלִילָא דְּוִרְדָּא; עֵקֶר לִפִּי הַפְּרַח
כְּשֶׁהוּא צָעִיר; וְלִכְּן תִּקְחוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּיָתֵר שְׁאַת וּבְיָתֵר עֵז לְהַתְמִיד
בְּלַמּוּד מְשָׁנִיּוֹת, וְאַשְׁרֵי מִי שִׁיְכוּל לְגַרְס בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים
מְשָׁנִיּוֹת, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה הוּא הוֹרֵג אֶת יֶצְרוֹ הָרַע, וְכֵן לְהַתְמִיד בְּגִרְסָא
סֵדֶר בַּש"ס, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר: "מִי שֶׁזוֹכֶה לְסֵיִם אֶת כָּל הַש"ס,
מִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ צֶלֶם אֱלֹקִים".

הַעֵקֶר תְּלַמְדוּ הַרְבֵּה "סִפְר־הַמִּדּוֹת", כְּדֵי שְׁתַּקְּנוּ לְעֲצָמְכֶם מִדּוֹת
טוֹבוֹת, כִּי אִין עוֹד דְּבַר יָפֵה כְּמוֹ בַּחּוּר צָעִיר, שְׁקוֹנָה לְעֲצָמוֹ מִדּוֹת
טוֹבוֹת, וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (יוֹמָא פו.), עַל פְּסוּק (דְּבָרִים ו'):
"וְאַהֲבַת אֶת הַנְּיָה אֱלֹהֵיךָ", שִׁיְהֵא שֵׁם שָׁמַיִם מִתְאַהֵב עַל יְדֶךָ,
שִׁיְהֵא קוֹרָא וְשׁוֹנָה וּמְשַׁמֵּשׁ תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים, וַיְהִי מְשֹׁאוֹ וּמִתְנֹו

בנחת עם הבריות, מה הבריות אומרות עליו? אשְׁרֵי אָבִיו שְׁלֹמֹדוֹ תוֹרָה, אֲשֶׁרֵי רַבּוֹ שְׁלֹמֹדוֹ תוֹרָה. אוֹי לָהֶם לְבִרְיֹת שְׁלֹא לְמֹדוֹ תוֹרָה, פְּלוֹנֵי שְׁלֹמֹדוֹ תוֹרָה רְאוּ כִּמָּה נְאִים דְּרַכְיוֹ, כִּמָּה מְתַקְנִים מַעֲשָׂיו, עָלָיו הַפְּתוּב אֹמֵר (יִשְׁעִיָּהוּ מֵט): "וַיֹּאמֶר לִי עַבְדִּי אֶתָּה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאֵר"; אָבֵל מִי שְׁקוֹרָא וְשׁוֹנָה וּמִשְׁמַשׁ תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים, וְאֵין מִשְׁאוֹ וּמִתְנוֹ בְּאָמוּנָה, וְאֵין דְּבוּרוֹ בְּנַחַת עִם הַבְּרִיּוֹת, מַה הַבְּרִיּוֹת אֹמְרוֹת עָלָיו? אוֹי לוֹ לְפְלוֹנֵי שְׁלֹמֹד תוֹרָה, אוֹי לוֹ לְאָבִיו שְׁלֹמֹדוֹ תוֹרָה, אוֹי לוֹ לְרַבּוֹ שְׁלֹמֹדוֹ תוֹרָה, פְּלוֹנֵי שְׁלֹמֹד תוֹרָה רְאוּ כִּמָּה מְקַלְקְלִין מַעֲשָׂיו, וְכִמָּה מְכַעְרִין דְּרַכְיוֹ, וְלִכְּנָן רְאוּ מְאֹד מְאֹד לְתַקְּנָן אֶת הַמַּדּוֹת שְׁלָכֶם, שְׂיִהְיֶה שֵׁם שְׁמַיִם מִתְאַהֵב עַל יְדְכֶם, וְתִדְעוּ לָכֶם, שְׂאֵתֶם הַעֲתִיד שְׁלִי וְהַעֲיִנִים שְׁלִי, וְלִכְּנָן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, תִּרְאוּ לְתַקְּנָן אֶת מַעֲשֵׂיכֶם, וְתִלְמְדוּ וְתִתְפַּלְלוּ בְּחַיֹּת וּבְחַשְׁקֵי חֲדָשׁ בְּכָל יוֹם.

נָא וְנָא רְאוּ לְהַתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם לְהַצְלִיחַתִּי, וְשְׂיִמְתְּקוּ כָּל הַדֵּינִים מֵעָלַי, וְכָל שׁוֹנְאֵי וּמִתְנַגְּדֵי יִפְלוּ וְיִתְבַּטְּלוּ לְגַמְרֵי.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה עב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר קַרְחָה, כ"ט סִינּוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ.

לְדַעֲתִי, הַבְּעֵיָה הַכִּי גְדוֹלָה זֶה אֶצְלָךְ, וְלֹא אֶצֶל הַבֵּן, אֶתֶם צְרִיכִים עוֹד הַרְבֵּה לְהַתְפַּלֵּל אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִזְדַּכֶּךָ מִחֲכָם, וְתִדְעוּ מָה אֶתֶם רוֹצִים מֵהַבֵּן שְׁלָכֶם, לְפָנָי כִּמָּה חֲדָשִׁים שְׁהַבֵּן עֲדִין לֹא הָיָה בֵּר מִצּוּהָ, כְּכֹר רְצִיתֶם לְחַתֵּן אוֹתוֹ... וְעַכְשָׁו אֶתֶם אוֹמְרִים שְׂהִיִּשְׁיבָה לֹא מִתְאַיְמָה בְּשִׁבִּילוֹ וְכוּ', וְלִכְּנָן רְאוּ לְהַתִּישֵׁב מָה אֶתֶם רוֹצִים?! תְּהִלָּה לְאֵל, יֵשׁ בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הַמוֹן יְשִׁיבוֹת.

זאת עֲשׂוּ, וַיְהִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִמָּכֶם, שְׂתִרְאוּ לְהַתְּבוֹדָד בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְּבַרַךְ, וְתִרְבוּ לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וְחֶסֶד עִם עֲנִיִּים, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה לָכֶם יְשׁוּב הַדַּעַת, וְתִדְעוּ מָה אַתֶּם רוֹצִים מֵעֲצָמְכֶם וּמֵהִילָדִים שְׁלָכֶם.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה עַג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְּבַרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר קָרָח, כ"ט סִינן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפֶּן לֹא לְהִכְנִיס מִבְּחוּץ שׁוֹם בְּעַל דְּרָשָׁנִיּוֹת וְכוּ', אִם לֹא מִסְפִּיק הַדְּרָשׁוֹת שְׁלִי וְכוּ', סִימָן שְׁיֵשׁ פֹּה בְּעִיָּה רְצִינִית.

אֵת לֹא מְבִינָה שֶׁהַכֹּל שָׁקֵר?! כִּי הִיא הַגִּיעָה רַק לְאַרְבָּעָה יָמִים לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְאִין לָהּ אִיפֹה לְהַגִּיד דְּרָשָׁה אֲלָא בְּמִקּוֹם חוּץ לְיִשׁוּב כְּמוֹ יְבֻנְאֵל?! אֵת לֹא חוֹשֶׁבֶת שֶׁהַסְּמ"ךְ-מִם עוֹמֵד תַּחַת זֶה, כְּדִי לְהִכְנִיס סְפָקוֹת בְּאַמוּנָה, וּבְאַמוּנַת חֻכְמִים?! וְלִכֵּן בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפֶּן אֲנִי לֹא צָרִיךְ פֹּה שׁוֹם בְּעַל דְּרָשָׁן וְלֹא דְרָשָׁנִית וְכוּ', וּכְדֹא לְפָרְסָם אֵת זֶה לְכָל נָשִׁי אֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנוּ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה עַד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְּבַרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר קָרָח, כ"ט סִינן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת הַהוֹדָעָה.

את צריכה לדעת שצריכים לעשות רק מה שטוב לבנות, ולא להסתפל על עניינים אחרים, וכן שלא יהיו שקולים פרטיים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לה עה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר קרח, כ"ט סיון ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסידי ברסלב", הגרים בנינאל "עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

באתי לבקש את כל אנשי שלומנו היקרים בלי יוצא מן הפלל, שתראו לעבד על נקדה אחת, והיא — נקדת השמחה, להיות רק שמחים ועלזים על נעם חלקנו, על אשר בנחל שם גורלנו, פי מה היינו עושים בלי רבנו ו"ל, בעולם העובר הזה אשר מלא צרות ויסורים ומרירות ומכאובים, כמובא בדברי רבנו ו"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קיט); ולכן אנחנו צריכים לשמח מאד מאד על נעם חלקנו, ולשמח את אחרים, וזו המצוה הכי גדולה בעתים הללו, בשעה שעובר על כל אחד ואחד מה שעובר, ואין עוד מצוה יותר גדולה מזו, מלשמח ולחזק ולעודד את נשמות ישראל. ולכן תעבדו על נקדה זו רק להיות בשמחה, ואחר כל תפלה ותפלה לרקד עם כלי זמר, וכן בכל הבתים שישמעו כלי זמר, ובזה נזכה לבטל את רשעת הרשעים הארורים, שחושבים שיוכלו לשבר את קהלתנו, פי זו התכנית שלהם, לפרק את הקהלה על ידי שיכניסו מורה ופחד בינינו, והם לא יודעים, שאנחנו מתבודדים בכל יום אליו יתברך, ואנחנו קשורים רק עמו יתברך, ולא יועיל להם שום דבר.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֶשׁ אֶתְכֶם, שֶׁהַעֲקָר תַּעֲבֹדוּ עַל נִקְדַּת
הַשְּׂמִימָה, וְלִשְׂמַח אִישׁ אֶת רַעְיוֹנוֹ וְלַעֲזֹרוֹ בְּכֹל מֵה שֶׁרַק יְכוּלִים,
וְעַל-יְדֵי אַחֲדוּת וְאַהֲבָה שֶׁיִּהְיֶה בֵּינֵינוּ, שׁוֹם קִלְפָּה וּמִשְׁחִית וְשׁוֹם
רָשַׁע לֹא יוּכַל לָנוּ.

זָכְרוּ הַיֵּטִב הַנִּסִּים וְהַנִּפְלְאוֹת שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
וְזֶה יִתֵּן לָנוּ כַּח לְהַחְזִיק מֵעַמְדָּה עַל לְהַבְּא, הַעֲקָר רַק לְהַתְּפַלֵּל בְּכֹל
יוֹם אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, שֶׁיַּחֲוֶס וְיִרְחַם עָלֵינוּ, וְיִמְתִּיק מֵאַתְּנוּ אֶת הַדִּינִים
הַקָּשִׁים שֶׁעוֹבְרִים עֲכָשׁוּ עָלֵינוּ, וְכֹל הַרַע יִפֹּל עַל רֹאשׁ שׁוֹנְאֵינוּ
וּמִתְנַגְּדֵינוּ.

הַעֲקָר הוּא אֲמוּנָה, לְהֶאֱמִין בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁדָּבָר גְּדוֹל
וְדָבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מֵעַצְמוֹ אֶלָּא בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, וּבְכֹל
תְּנוּעָה וְתַנוּעָה שֶׁם אֵלּוּפוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְאַף שֵׁישׁ דְּבָרִים שֶׁאַנְחָנוּ לֹא
מִבִּינִים, עָלֵינוּ לְזָכֵר, אֲשֶׁר זֶה נִפְלְאוֹת תְּמִים דְּעִים, וְלֹא כֹל הַדְּבָרִים
יְכוּלִים לְהִבִּין, וְלֹא כֹל הַדְּבָרִים צָרִיכִים לְהִבִּין, אֲנַחְנוּ צָרִיכִים
לְהַתְּחַזֵּק בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, בְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת כָּלֵל, וְאִז
נִזְכָּה לַעֲבֹר עַל הַכֹּל, וּכְמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א',
סִימָן קנח), אֲשֶׁר עַל-יְדֵי אֲמוּנָה יֵשׁ לְאָדָם כַּח הַגְּדֵל וְכַח הַצּוּמָח,
וְשׁוֹם רוּחַ סַעֲרָה לֹא יוּכַל לַעֲקֹר אוֹתוֹ.

זָכְרוּ הַיֵּטִב מֵה שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (גִּטִּין ז'): שֶׁלַח לִיָּה
מֵר עוֹקְבָא לְרַבִּי אֶלְעָזָר, בְּגִי-אָדָם הַעוֹמְדִים עָלַי וּבִידֵי לְמִסְרָם
לְמַלְכוּת, מֵהוּ? שֶׁרִטֵט וְכַתֵּב לִיָּה (תְּהִלִּים לט): "אֲמַרְתִּי אֲשַׁמְרָה דְּרַכִּי
מִחֲטוֹא בְּלִשׁוֹנִי אֲשַׁמְרָה לְפִי מִחֲסוּם בַּעוֹד רָשַׁע לְנַגְדִּי", אֶף-עַל-פִּי
שֶׁרָשַׁע לְנַגְדִּי, אֲשַׁמְרָה לְפִי מִחֲסוּם. שֶׁלַח לִיָּה קָא מִצְעָרִי לִי טוֹבָא,
וְלֹא מִצִּינָא דְאִיקוּם בְּהוּ, שֶׁלַח לִיָּה (תְּהִלִּים לו'): "דוּם לְהוֹנִי"ה
וְהַתְּחַוֵּל לִו", דוּם לְהוֹנִי"ה וְהוּא יִפִּיל לָךְ תְּלָלִים תְּלָלִים, הַשְּׂכָם
וְהַעֲרַב עֲלֵיהֶן לְבֵית-הַמִּדְרָשׁ, וְהֵן כְּלִין מֵאֲלֵיהֶן. רוֹאִים מִזֶּה כִּשְׁאָדָם
בָּא בְּבִקְרָה וּבְעָרַב לְבֵית-הַמִּדְרָשׁ, אִין לוֹ מֵה לְפַחַד כְּלוּם, שֶׁכָּל
הַשׁוֹנְאִים וְהַמִּתְנַגְּדִים מִתְּבַטְּלִים לְגַמְרִי. וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד

לְהַתְּפַלֵּל עָרַב, בְּקֶר וְצִהָרִים בְּמַנְיָן דִּיקָא, כִּי כֶּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ח.): אֵימָתִי עַת רְצוֹן? בְּשַׁעַה שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלְּלִים,
וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁנִּזְדַּר לְהַתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם בְּמַנְיָן דִּיקָא, וְאִזּוּ יִהְיֶה לוֹ
דָּבָר שֶׁבְּמַנְיָן.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרִכּוֹת ח.): מִיּוֹם שֶׁחָרַב בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ,
אֵין לוֹ לְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּעוֹלָמוֹ אֲלֵא אַרְבַּע אַמּוֹת שֶׁל הַלְכָה
בַּלְבָּד. וְלָכֵן אָנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, תִּצְטַרְפוּ
שַׁעַה אַחַת לְכוּלֵּל יוֹם "אוֹר הַמַּאִיר", אוֹ לְכוּלֵּל לַיְלָה "אוֹר הַגְּנוּז",
כִּי אֵין לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מַה זֶה לְלַמַּד דָּף גְּמָרָא בְּכָל יוֹם, וְלָכֵן
תִּשְׁתַּתְּפוּ בְּשַׁעוֹר שֶׁל ר' ... נְרוּ יְאִיר, שְׁלוֹמֵד גְּמָרָא, אֲשֶׁר אֵין טוֹב
מִזֶּה, וּמִי שֶׁקּוֹבֵעַ לְלַמַּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִשְׁמַר
אוֹתוֹ מִכָּל רַע, וְזֶה בְּדוּק וּמְנַסָּה.

רְאוּ לְהַתְּבוּדָה אֵלָיו יִתְבַּרַךְ בְּכָל יוֹם עַל־כָּל־פְּנִיִם חֲמֵשׁ דַּקּוֹת,
שֶׁזֶּה דָּבָר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְכֶךָ בְּמִשְׁנֵי הַיּוֹם יְכוּלִים 'לְגַנּוּב' בְּכָל פַּעַם
עוֹד חֲמֵשׁ דַּקּוֹת וְעוֹד חֲמֵשׁ דַּקּוֹת, וְהוּא דָּבָר גְּדוֹל מְאֹד, כִּי כָּל דְּבוּר
וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבַּרַךְ — זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ
שֶׁאֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְעַל־יְדֵי שְׂאָדָם מִתְּבוּדָה עִמּוֹ יִתְבַּרַךְ,
הוּא עוֹשֶׂה רַעַשׁ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְדָבָר זֶה אֵי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר כָּלֵל
לְבֶן־אָדָם, שֶׁהוּא עֹדִין מְלַבֵּשׁ בַּחֲמֶר עַב וְגַס, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא וִירָא): אָמַר לְהֵן הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לְיִשְׂרָאֵל, הָיוּ
זֵהִירִין בַּתְּפִלָּה, שֶׁאֵין מִדָּה אַחֲרַת יָפָה הַיְמִנָּה, וְהִיא גְּדוּלָה מִכָּל
הַקְּרַבְנוֹת וְכוּ', וְאֶפְלוּ אֵין אָדָם כְּדָאֵי לַעֲנוֹת בַּתְּפִלָּתוֹ, וְלַעֲשׂוֹת חֻסָּד
עִמּוֹ, כִּיּוֹן שֶׁמִּתְּפַלֵּל וּמְרַבֵּה בַּתְּחַנוּנִים, אָנִי עוֹשֶׂה חֻסָּד עִמּוֹ.

אֲשֶׁרֵנוּ וּמַה טוֹב חֲלָקֵנוּ וּמַה נְעִים גּוֹרְלָנוּ, וּמַה יָפָה יִרְשָׁתָנוּ,
טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עַל כָּל הַחֻסָּד חֲנָם שֶׁעֲשֶׂה עִמָּנוּ.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה עו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר קִנְחָה, א' דְּרֵאש־חֲדָשׁ תַּמוּז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֵל טוֹב סְלָה נִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

נָא וְנָא רְאֵה לְשִׁלְמִי לְהַאֲשֶׁה הַצְדָּקָה ... תַּחֲיֶיהָ, עַל מֵה שְׁמַגִּיעָה
לְכוּלֵל "נִס" עַל חֲדָשׁ סִינּוֹן, קִנְחָה תַּתְחִיל לְתַת בְּמֵה שְׁיֵשׁ לָךְ, וְגַם
אֶחָדִךְ נִדְּב אֶלְךָ ש"ח.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִכְנֶס לָךְ שְׁפַע, וְתוּכַל
לְשִׁלְמִי לְכֹל הַנְּשִׂימִי שְׁלוֹמֵדוֹת בְּכוּלֵל "נִס", כִּי הַכוּלֵל הוּא הַכְּלִילֵת
יְפִי שְׁלִי, וְאֲנִי מִתְפָּאֵר בְּשִׁמִּים עִם הַכוּלֵל הַזֶּה, שְׁאִין כְּמוֹתוֹ בְּכֹל
הָעוֹלָם, שְׁנִשְׂמִים צְעִירוֹת תַּתְקַבְּצָנָה יַחַד, וַיֵּאמְרוּ סֵפֶר תְּהִלִּים בְּכֹל
יוֹם, וַיִּסְפְּרוּ בִּינֵיהֶם סְפוּרֵי צְדִיקִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׁאִנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּלֵל בְּעֶדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תְּמִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרְכָה וְהַצְלִיחָה מִן הַשְּׁמַיִם...

לה עז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר קִנְחָה, א' דְּרֵאש־חֲדָשׁ תַּמוּז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... תַּחֲיֶיהָ.

רְאֵי לְהַתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׁאֵת וּבְיָתֵר עֵז, כִּי אֶת כָּל אֶחָד מְנִסִּים
בְּנִסְיוֹן אַחֵר, וְאֶשְׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְעַמֵּד בְּנִסְיוֹן וְאֵינוֹ נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר.

רְצִיטִי מְאֹד שְׁתַּכְתְּבִי לִי אֶת רְשִׁימַת הַמּוֹרוֹת לְקִרְאָת הַשְּׁנָה
הַבְּאֵה, וְכֵן מֵה הַתְּכַנִּיית, כְּדֵי שְׁאוּכַל יוֹתֵר וְיוֹתֵר לְחַזֵּק אֶת מַעְרַכְתָּ

הַחֲנוּךְ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁלֹקְרֵאת הַשָּׁנָה הַבְּאָה עָלֵינוּ לְטוֹבָה נוֹכַח לְחֻזַּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֵז אֶת הַבְּנוֹת, וְנִצְלִיחַ בְּגֹדוֹל בְּחֲנוּךְ הַבְּנוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה עַח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר קָרָח, א' דְּרֵאשׁ-חֲדָשׁ תַּמּוּז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ לְנִצָּח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם, וְגִדְל שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִכֶּם, אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אַתֶּם חֲקוּקִים אֵל פְּנִימִיּוֹת לְכַבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, וּמִמָּשׁ אַתֶּם מְחִיִּים אוֹתִי עִם כָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב שְׂאֵתֶם כּוֹתְבִים אֵלַי, וְלִכֵּן תִּרְאוּ לְכַתֵּב לִי עוֹד מִכְתְּבִים.

הַעֲקָר תִּרְאוּ שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, כִּי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם רוֹצֶה לְשַׁבֵּר אֶת הַבֵּית שְׁלֹכֶם, וְחִבְל מְאֹד, כִּי מִכֶּם צְרִיכָה לְצֵאת נִשְׁמָה קְדוּשָׁה מְאֹד, וְהַסֵּמ"ךְ-מ"ם רוֹצֶה רַק לְעַקֵּר אֶתְכֶם מִשְׁנֵי הָעוֹלָמוֹת, וְלִכֵּן תַּעֲשׂוּ כָּל מָה שְׁבִיכְלֵתְכֶם, שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם אַהֲבָה וְשְׁלוֹם, וְתַעֲזְרוּ אֶחָד לְשֵׁנִי, וְתִכְבְּדוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוּא בּוֹדָאֵי יַעֲזוֹר לְכֶם.

הַמְּאַחַח לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה עֵט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר קָרָח, א' דְּרֵאשׁ-חֲדָשׁ תַּמּוּז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

עָקַר הַתְּקוּן שֶׁלְּךָ, שֶׁתְּהִי רַק שְׂמֵחָה וְעֲלִיזָה, בְּרַגַע שְׂאֵדָם תָּמִיד שְׂמֵחַ, מִמִּילָא שׁוֹכַח אֶת הַכֹּל, מִחֲשָׁבָה אוֹתִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, פִּי עַל-יְדֵי שְׂמֵחָה יְכוּלִים לְהוֹלִיף אֶת הַמִּחְשָׁבָה אִיף שְׂרוּצִים, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן י'), וְלִכְּן אִם תְּהִי שְׂמֵחָה וְעֲלִיזָה, תִּשְׁכַּחֵי אֶת כָּל הָעֶבֶר שֶׁלְּךָ, וְזֶה הַתְּקוּן שֶׁלְּךָ, רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְלִשְׂמֹחַ אֶת בְּעֲלֶיךָ, וְלִשְׂמֹחַ אֶת הַחֲבֵרוֹת שֶׁלְּךָ, וְאֶת כָּל גִּישֵׁי הַבַּיִת שֶׁלְּכֶם, וְתִהְיֶה לְכֶם פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה פ.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֹדֵר קִרְחָ, ב' דְּרָא-שִׁחֲדָשׁ תַּמּוּז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְמַסַּר שְׁעוּרִים בִּיְהִדּוּת, פִּי אֵין מְצוּהָ יוֹתֵר גְּדוּלָה מְזוּ — מִלְחֲזָק וְלַעֲוֹדָד וְלַחֲזוּר אֲנָשִׁים בְּתִשׁוּבָה.

הָעֶקֶר לֹא לְהַתְּבַיֵּשׁ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, וְלִדְבַר בְּגִדְלוּת הַמַּחֲסִין, בְּבַחֲסִינָת (תְּהֵלִים קִיט): "וְאִדְבָּרָה בְּעִדּוֹתֶיךָ נִגְדַּד מְלָכִים וְלֹא אֲבוֹשׁ".

אוֹדוֹת וְכוּ', יְכוּלִים לְקַבֵּל שְׂכָר, פִּי זֶה נִקְרָא שְׂכָר בְּטָלָה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִיעַ עֲלֵיכֶם שִׁפְעַ גְּדוּל בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׂמִיּוֹת גַּם יַחַד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה פֵּא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר קִנְחָה, ב' דְּרָאשׁ-חֹדֶשׁ תַּמּוּז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, בְּרָכוֹת וַיְשׁוּעוֹת וַרְפוּאוֹת לְכָל הַמְשֻׁפָּחָה, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצֵּד הַכִּי טוֹב, וְתִרְוֶו רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם בְּבְרִיאוֹת הַשְּׁלֵמָה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה פֵּב

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר קִנְחָה, ב' דְּרָאשׁ-חֹדֶשׁ תַּמּוּז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... נְרוֹ יְאִיר.

פֶּה תִקְבֵּל חֶמֶד הַסֵּתָה שֶׁהִסִּית הַסֵּמ"ך-מ"ם וְכוּ', שְׁמַתָּאִים רַק לְאַנְטִישְׁמַיִם הַכִּי גְרוּעִים וְכוּ', וְלַצְעָרְנוּ הַרְבֵּה, זֶה מֵה שְׁקוּנִים הַיּוֹם.

זֶה תַרְגִּיל סְרוּחַ לְלִכַּת הַפּוּף עַל הַפּוּף, צְרִיכִים לְבַרֵּר מֵה בְּקִשָּׁר לְעוֹרֶךְ-דִּין בְּעֶנְיֵן הָאוֹלָם? כִּי הַזְּמַן קָצָר.

מָה אָמַר לָךְ! לֵי יֵשׁ תַּחֲוִשָּׁה, שֶׁתַּהֲיָה לָנוּ יְשׁוּעָה גְדוֹלָה, אֲבָל לְמִי יֵשׁ אֶת הַפַּחְחוֹת וְהַסְּבָלָנוֹת לְחַפּוֹת עַל זֶה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁאֵמַר לְעוֹלָמוֹ דֵּי, יֵאמֵר לְצָרוֹתֵי דֵּי.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה פג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר קרח, ב' תמוז ה'תשס"ג.

שלום וברכה וְכֵל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל פְּלִיּוֹת אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בִּיבֹנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְיָ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שֶׁתְּחַזְּקוּ
אֶת עֲצַמְכֶם בַּיַּחַד, כִּי רַק בְּזֶה תְּלוּיָהּ כָּל הַצְּלָחַתְנוּ וְהַצְּלָחַת קְהֵלְתֵּנוּ,
וְרוֹאִים, שֶׁכָּל הַכֹּחַ שֶׁל קִרְח וְעֵדְתוֹ וְדָתָן וְאַבְיָרָם הִרְשָׁעִים, שֶׁמִּשְׁכּוֹ
אַחֲרֵיהֶם מְאֹתִים וַחֲמִשִּׁים רֵאשֵׁי סִגְהָדָרִין, הִיָּה רַק עַל-יַדֵּי לִיצְנוּת,
שֶׁהִתְלוּצְצוּ מִמֶּשֶׁה רַבְּנוֹ. וְכֵן הוּא בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, הַצְּדִיקִים הַמְּגֻלִּים
אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ — עֲלֵיהֶם מִתְלוּצְצִים, וְקָמִים עֲלֵיהֶם
קִרְח וְעֵדְתוֹ וְדָתָן וְאַבְיָרָם הִרְשָׁעִים, וְאַפְלוּ מְאֹתִים וַחֲמִשִּׁים רַבָּנִים
חֹתְמִים עֲלֵיהֶם, וְצָרִיכִים לְדַעַת, שֶׁהַכָּל הֶבֶל וְרִיק, כִּי הֶעָקַר בְּזֶה
הָעוֹלָם רַק לְגִלּוֹת וּלְפָרֶסֶם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי רַק זֶה
הַתְּכֵלִית הַשְּׁלֵמָה לְזִכּוֹת אֵלֶיהָ, וְתִכְף-וּמִיד כְּשֶׁאֶחָד חוֹלֵק עַל זֶה,
צָרִיכִים לְדַעַת שֶׁהוּא מְעַדַת קִרְח וְדָתָן וְאַבְיָרָם הִרְשָׁעִים, וְצָרִיכִים
לְהַבְדִּיל מֵהֶם, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (בַּמִּדְבָּר טז): "הַבְּדִלּוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת".
וְכֵן זֶה נֶאֱמַר עַל אֵלוֹ שֶׁמִּתְלַבְּשִׁים בְּלְבוּשׁ תְּלִמְדֵי חֲקָמִים מְאֹתִים
וַחֲמִשִּׁים רְעֵבָנִים, אִם הֵם הוֹלְכִים נֶגֶד מֶשֶׁה רַבְּנוֹ, שֶׁהוּא הַצְּדִיק
הָאֲמֵת, צָרִיכִים לְהַבְדִּיל מֵהֶם לְגַמְרֵי, וְלִידַע שֶׁהֵם מְצַד הַטְּמָאָה,
וּמְכַל שֶׁכֵּן וְכֵן שֶׁכֵּן מוֹמְרִים לְהַכְעִים, מִחֻלְלֵי שְׁבִתוֹת בְּפִרְהֶסְיָה,
אוֹכְלֵי טְרֵפוֹת וְנִבְלוֹת, פּוֹרְקֵי עַל לְהַכְעִים וְכו', מֵהֶם צָרִיכִים לְהַבְדִּיל
לְגַמְרֵי, וְשָׁלֵא יִהְיֶה לָנוּ שׁוֹם שְׁיִכּוֹת אֵלֵיהֶם כָּלֵל, וְיִכָּבֵר אֱמֶר רַבְּנוּ
ו"ל (לְקוּטֵי-מִוְהָרָן, חֵלֵק א', סִימָן מַג), אֲשֶׁר הֶבֶל פִּיהֶם שֶׁל הִרְשָׁעִים
מִזִּיק וּמוֹלִיד נֶאֱוָף בְּהִשְׁמַע דְּבוּרֵיהֶם. וְלָכֵן אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְהַבְדִּיל
מִהִרְשָׁעִים הָאֲרוּרִים, וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מֵהֶם כָּלֵל, מֵה לָנוּ וְלָהֶם?! כָּל
אֵלוֹ שֶׁמְצַעְרִים וּמְצִיקִים לָנוּ, יִקְבְּלוּ עַנְשָׁם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאַנְחָנוּ לֹא
צָרִיכִים לְהִתְעַרֵב בְּעַנְיָהֶם, שָׁלֵא יִהְיֶה לָנוּ שׁוֹם עֶסֶק עִמָּהֶם.

אָשֶׁר לֵה פֶד בְּנַחֵל לֵה

בְּקָרוֹב מְאֹד תִּרְאוּ נְסִים נְגִלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּנוּ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
גַּם גְּדוֹל כְּזֶה, שֶׁתִּרְעַשׂ כָּל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, מִשְׁדוּד הַטֶּבַע, שְׁדוּד
הַמַּעֲרָכָה שִׁיקָרָה לָנוּ, וְלָכֵן אֵל תִּפְלוּ בְּדַעְתְּכֶם כָּלֵל, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ
וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד יוֹם יָבֹוא שְׁנִשְׁמַח בְּלָנוּ יַחַד.

נָא וְנָא רְאוּ לְהַתְבוּדָד עִמּוֹ יִתְבַּרַךְ עַל-כָּל-פָּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת,
אֲשֶׁר זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד, וּמָה גַם קָל מְאֹד, כִּי חֲמֵשׁ דְּקוֹת עוֹבֵר
מֵהָר, וְאִין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֵיזָה רַעַשׂ זֶה עוֹשֶׂה בְּשָׁמַיִם
כְּשִׁמְדָּבְרִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, כִּי כָּל דְּבִיור וְדְבִיור שְׁמִדָּבְרִים אֵלָיו יִתְבַּרַךְ
עוֹשֶׂה רֶשֶׁם גְּדוֹל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וּמִי שֶׁחֲזַק בְּעֵנָן הַזֶּה לְדַבֵּר
עַל-כָּל-פָּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת עִמּוֹ יִתְבַּרַךְ, יְהִיָּה בְּטוֹחַ שְׂיֻכַּל לְדַבֵּר עוֹד
חֲמֵשׁ דְּקוֹת מְדֵי פַעַם בְּפַעַם, וְכַךְ יִמְשִׁיךְ בְּמִשְׁךְ הַיּוֹם כַּמָּה וְכַמָּה
פְּעָמִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, שְׁזָה מְצֻטְרָף לְחֻשְׁבוֹן גְּדוֹל מְאֹד, אֲשֶׁרִי מִי
שְׁאִינוּ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שְׁבַת שְׁלוֹם...

לֵה פֶד.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֵר קִרְחָ, ב' תַּמּוּז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִין אַתָּה יְכוּל לְשַׁעַר וּלְתַאֵר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֻחָה שִׁישׁ לִי
מֵהַבְּשׂוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת שְׁאֵתָה מְבַשֵּׁר לִי וְכוּ', וּבִפְרָט בְּעֵנָן שְׁלוֹם-
בֵּית שִׁישׁ לָךְ, וְאַתָּה מִתְּנַהֵג עִמָּה כְּמוֹ שְׁלִמְדָתָ אֶצְלִי, וְהִיא אֶפְלוּ
מִסְפִּימָה שְׁתַּסַּע לְאוּמָן בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, אִיזוֹ זְכוּת זוֹ וְכוּ', וְרַק רוּצָה
שְׁלֵא תִהְיֶה לָךְ שְׂכִיכוֹת אֵל אַף אֶחָד וְכוּ', גַּם אֲנִי בְּדַעַה הַזֹּה, כִּי מִי
זֶה בְּאַמֶּת אֲנָשִׁי שְׁלוּמֵנוּ? אֵלוּ שְׁלוּמָדִים סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל. וְלָכֵן
תִּמְשִׁיךְ לְהַתְּנַהֵג אַתָּה בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ גְּדוֹל, וְהַעֲקֵר שְׁתִּהְיֶה בֵּינֵיכֶם
אַהֲבָה גְּדוֹלָה מְאֹד, שְׁזָה הַיְסוּד בְּקִדְשֵׁת יִשְׂרָאֵל, וְכִמְאַמְרָם ז"ל

(יבמות סב:): האוהב את אשתו כגופו, והמכבדה יותר מגופו, והמדרוך בניו ובנותיו בדרך ישרה, והמשיאן סמוך לפרקן, עליו הכתוב אומר: "וידעת כי שלום אהלך".

העקר תתמיד בלמוד מקרא: חמש ורש"י עם התרגום, כדי שתסיים בכל שבוע שנים מקרא ואחד תרגום. משנה: לחטף בכל יום כמה פרקים, ואם אפשר ח"י פרקים — אין למעלה מזה. גמרא: אשרי מי שמתמיד בלמוד בבלי ירושלמי תוספתא, שעל-ידי-זה הוא בונה לעצמו ב"ית' נפלא בעולם הזה ובעולם הבא. מדרש: מה טוב ומה נעים ללמד בכל שבוע את המדרש רבה ומדרש תנחומא מפרשת השבוע.

ועל כלם — להתמיד בלמוד טור ושלחן ערוך, כדי לברר לעצמו את ההלכה לדעת איך להתנהג, כי עקר היהדות תלוי בלמוד שלחן ערוך. ורבנו ו"ל אומר (שיחות-הר"ן, סימן כט), שכל בר ישראל מחיב ללמד בכל יום הלכה.

ועל כלם — תרגיל את עצמך לבקש את הקדוש-ברוך-הוא כל מה שאתה צריך בין בגשמיות ובין ברוחניות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לה פה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר קרח, ג' תמוז ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיחיו נצח.

כל הזמן אני רוצה לדבר אתכם וכו', אבל אתם יודעים את גדל הצרות והיסורים שאני עובר בחדשים האחרונים, עד שאין לי זמן לכלום, ורק עכשו ספרו לי מה שקרה עם ... נרו יאיר, שלא רצו לתת לו לראות את הילדים וכו', וזה מאד פאב לי, ולכן אם אתם יכולים לכתב לי יותר פרטים אשמח מאד.

אָני מְקַנָּה מְאֹד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבָקְרוּב מְאֹד אֶתְפַּטֵּר
מִכָּל הַעֲלִילוֹת שׁוֹא וְרָשַׁע שֶׁהִדְבִּיקוּ עָלַי, וְאֲז אָבוֹא לְזִמְן אֲרֻךְ
לִיבְנֵאֵל, וּבְמִשָּׁךְ הַזִּמְן כָּבֵד אָבוֹא גַם לְגוֹר שָׁם, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, הַבֵּן
שְׁלִי ר' ... גֵּרוּ יְאִיר, מִתְכַּנֵּן עֲכָשׁוּ לְקִנּוּת שָׁם בֵּית, וְכֵן אִמּוֹ כָּבֵד
תִּמְשָׁךְ אַחֲרָיו...

הַעֲקָר רָאוּ לְהִתְחַזֵּק, אָנִי מִבֵּין מִרְחוֹק אֶת הַצַּעַר וְאֶת הַעֲגֻמַת
נַפְשׁ שְׁאַתֶּם עוֹבְרִים וְכוּ', עִם כָּל זֹאת זֶה לֹא בָּא אֶחָד מִיָּנִי אֶלְף
מֵה שְׁעוֹבֵר עָלַי וְכוּ'.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עִם ... שְׂיִחָיו, הַכֹּל מִסְתַּדֵּר, הַגַּם שְׂיֵשׁ עֲלִיּוֹת
וַיִּרְדּוּת בִּינִיָּהֶם וְכוּ', עִם כָּל זֹאת תְּמִיד אָנִי מְגִיֵּשׁ בִּינֵיהֶם, וְהַכֹּל
מִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה פו

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֻדֵּר קִנּוּחַ, ג' תמוז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הַעֲקָר רָאָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי
לֹא יַעֲזוּב אוֹתָךְ, כִּי מִי שֶׁשָּׂמַח תְּמִיד — הוּא מְצַלִּיחַ.

אִתָּה צְרִיף לְהַבִּין, שֶׁתִּתְנֶה עוֹלָה כֶּסֶף, וְאִם אֵין, אֲז הוֹלְכִים
לְאַסֵּף הַכֶּנֶסֶת כְּלָה, לִילְדִים צְרִיכִים לְקִנּוּת וְלִבְנוֹת לָהֶם עֵתִיד וְכוּ',
אֵין זֶה יַעֲזָה לוֹמֵר אֵין לִי... כִּי אִם אָדָם הוֹלִיד יְלָדִים, הוּא מְחַיֵּב
לְחַתֵּן אוֹתָם, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (קְדוּשִׁין ל:): לְהַשִּׂיאוּ אִשָּׁה מִנְּלִן? דְּכַתִּיב
(רְמִיָּהוּ כט:): "קָחוּ נָשִׁים וְהוֹלִידוּ בָּנִים וּבָנוֹת, וְקָחוּ לְבָנֵיכֶם נָשִׁים

וְאֵת בְּנוֹתֵיכֶם תָּנוּ לְאִנָּשִׁים", בְּשִׁלְמָא בְּנוּ בִידוֹ, אֲלֵא בְתוּ בִידוֹ הִיא?
הֵכִי קָאָמַר לְהוּ נִתֵּן לָהּ מְדִי וּלְבוּשִׁיהָ וּנְכֻסִיָּה, כִּי הִיכִי דְקִפְצוּ עֲלֶיהָ
אִינָשִׁי; הִינּוּ שְׂמִי שְׂיֵשׁ לוֹ בֵּת, צְרִיךְ לְתַת לָהּ, כְּדִי שְׂאִנָּשִׁים יִרְצוּ
אוֹתָהּ.

אני מאוד מקונה להקדוש-ברוך-הוא, שאַתָּה מבין אֵל מָה אָנִי
מתפונן, ואם מתאמצים עוזר הקדוש-ברוך-הוא.

אני מאוד מקונה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל מסתדר על צד הֵכִי
טוב.

הקדוש-ברוך-הוא, השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתִי
שְׂאִנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרַפְךָ בְּכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶנָּה,
וְהַעֲקֹר שָׁגַם אֶתָּה תִּתְחִיל כְּכֹר לְדַבֵּר עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
עַל-כָּל-פְּנִיִם חֲמֵשׁ דְּקוֹת, שֶׁהוּא דָּבָר גְּדוֹל מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה פז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קִנְחָה, ג' תמוז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ וְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ! הַחַיִּים מְאֹד קָשִׁים, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁבוּרַח תְּמִיד רַק
אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּמְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּאֲשֶׁר
יְדַבֵּר הַבֵּן אֵל אָבִיו וְאִישׁ אֵל רֵעֵהוּ, וְאִין עֲצָה אַחֲרַת רַק לְבָרַח אֵל
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הַמֵּאֲמִין הָאֲמִתִּי, שְׂמֵאֲמִין שְׂדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר
קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחַת הַמֵּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, הוּא מְסַתֵּר
תְּמִיד בְּסִתְרָא צֶל כְּנָפָיו יִתְבָּרַךְ, וְאִין עוֹד מְקוּם יוֹתֵר נְעִים לְבָרַח כְּמוֹ
אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ. וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעוֹלָם, שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם

אָשֶׁר לֵה פַח בְּנַחַל לֵט
וְאַהֲבָה בְּבֵית שְׁלֶךְ, וְצָרִיכִים לְהִיּוֹת וּתְרֵן גְּדוֹל, וְאִזּוּ כְּשֶׁאָדָם הוּא
וּתְרֵן בְּחַיִּים, הָרִי הוּא מְנַצֵּחַ.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֻמְצִים שְׁבַע עוֹלָם לְהַתְחַזֵּק, כִּי גְדוֹל
אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּרְאֶה נִסִּים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ
הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הִרְבָּה פְעָמִים עוֹבֵר עַל הָאָדָם מְשֻׁבְּרִים כְּאֵלוֹ,
שְׂנֵדָמָה לוֹ שְׁנֵה סוּף הָעוֹלָם וְכוּ', וּלְבִסוּף הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹזֵר
לוֹ, וְכֵן יִהְיֶה גַם אֲצִלְךָ, רַק צָרִיכִים סְבָלָנוּת.

תִּרְאֶה מַה שְׁעוֹבֵר עָלַי עֲכָשׁוּ עֲלֵילוֹת שְׂוֹא וְרָשַׁע, וּתְהִלָּה לְאֵל,
אֲנִי מַחְזִיק מֵעַמֵּד וּמִתְחַזֵּק וּמִחֻזַּק אַחֲרָיִם, וְכֵן גַּם אַתָּה תִּתְחַזֵּק
עֲכָשׁוּ בְּעַת צָרָה וּתְחַזֵּק גַּם אַחֲרָיִם, וְהַכֹּל יִסְתַּדֵּר לְבִסוּף.

רְאֵה לְהַתְמִיד בְּלִמּוּד מְשֻׁנְיּוֹת כְּסִדְרָן, שְׁנֵה מְזַכֵּךְ אֶת הַנְּשֻׁמָּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה פַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדְרַת קָרַח, ד' תמוז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׂמְעַת הַטוֹב
מִמָּךְ, וְאֲנִי מַחֲבֶה וּמְצַפֶּה שְׂיִהְיֶה לָךְ שְׂדוּף טוֹב לְהַתְחַזֵּק, וּתְבַשֵּׂר
לִי בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת בְּקָרוֹב מְאֹד.

אֶת כָּל הַרְשִׁימָה שֶׁל הַסְּפָרִים שְׂכַתְבְּתָ לִי יֵשׁ לִי כְּבוֹד, חוּץ
מִשׁוֹ"ת "עֵמֶק יְהוֹשֻׁעַ", אֲבָל רְצִיתִי מִחֻלָּק א' וְהִלָּאָה, וְאִם אֵין, אִזּוּ
לֹא צָרִיכִים, וְעֲכָשׁוּ הִבִּיא לִי אֶחָד שׁוֹ"ת "אֲבָן יִשְׂרָאֵל" חֻלָּק ט',
וְהֵם תְּשׁוּבוֹת מְאֹד יְפוֹת, וְלִכֵּן אִם תּוּכַל לְהַשִּׁיג לִי מִחֻלָּק א' עַד
ט', אֶהְיֶה לָךְ אֶסִּיר תּוֹדָה. עֲכָשׁוּ מְדַפְיִסִים הִרְבָּה סְפָרִים, וּכְבָר אָמַר
רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֻלָּק א', סִימָן סא): יֵשׁ סְפָרִים וְעֵתִידִים לְהִיּוֹת
סְפָרִים, וְכֹלֵם נְצָרְכִים לְעוֹלָם, וְאֶסוּר לְלַעַג עַל שׁוּם סֵפֶר, וְכָל הַלּוֹעֵג

על ספרים חדשים, נהגון בצואה רותחת, שעשנים סרוחים עולים לו במח. וידוע, שרבונו ו"ל אמר (שיחות הר"ן, סימן כח), שראוי לעבר ולטיל בכל הספרים שבעולם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתו שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך בכל אשר תפנה, והעקר שגם אתה תתחיל כבר לדבר עם הקדוש-ברוך-הוא, על-כל-פנים חמש דקות, שהוא דבר גדול מאד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לֵה פֶט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר קרח, ד' תמוז ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי, שאתה עושה עכשו תבה לבית-הכנסת של התימנים, והדבר הבא שרציתי, שתתארגנו לעשות רפוד טוב על הספסלים של הבית-הכנסת, פי לדעתי, זה לא צריך לעלות הרבה כסף, פי לא כדאי להחליף את השלחנות והספסלים, כי שלמתי על זה הון תועפות, יותר טוב ועדיף לעשות רפוד טוב על זה, ויהיה נוח לשבת, וכך יהיה לכם בית-הכנסת מאד מאד יפה, לשם ולתפארת.

עכשו בענן האולם, פן רציתי שתעשה את המראות, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנוזכה לעשות שם הרבה שמחות.

עליך לזכור, שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, וכל דבר שקורה בזה העולם, הפל ממנו יתברך, ודבר גדול דבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון. ולכן לא צריכים להתבלבל משום דבר שבעולם.

אָשֶׁר לַה צ - לַה צֹא בְּנַחֵל מֵא

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאַחַל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לַה צ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר קָרָח, ד' תְּמוּז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְשֹׁמֵר עַל הַבְּרִיאוֹת שְׁלֹךְ, וְאֵל תִּשְׁבְּרֵי מִשׁוֹם דְּבָר
שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּרְאֵי גִסִּים נִגְלִים
שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רַק תִּשְׁתַּדְּלִי לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד נִשְׁמַע בְּשׁוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת, וְתִשְׁתַּדְּלִי לְדוֹן אֶת בְּעַלְךָ
לְכַף זְכוּת, וְתִחְיֶי בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחֲרָה וְרַעוּת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת
מְשִׁמְחוֹת.

הַמֵּאַחַל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לַה צ.א.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר קָרָח, ד' תְּמוּז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אַהוּבֵי תְּלִמִּידֵי ...
נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמָּךְ —
אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, כִּי אַתָּה חֲקוּק בַּפְּנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל

הַיָּמִים, וּמֵאֲזוֹ וְתַמִּיד יֵשׁ לָךְ מְקוֹם בְּלִבִּי, כִּי אֲנִי אוֹהֵב אוֹתְךָ מְאֹד מְאֹד, וְהֵלְוֵאִי שְׁהִיְתִי רוֹאֶה אוֹתְךָ עִם צֶלֶם אֱלֹקִים שְׁלָם, כְּמוֹ שְׁהִיְתִי אֲצִלִּי וְכוּ'.

מָה אָמַר לָךְ! הַחַיִּים כָּל-כֶּף קֶצְרִים, וְהָאָדָם צָרִיךְ לִהְיוֹת דְּבוּק בַּהֲקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא לְהִסִּיחַ דַּעַת מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ כְּרֹגַע, כִּי יִמִּינוּ כְּצֵל עוֹבֵר, הִנֵּה אֲנַחְנוּ פֶּאֶן, וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ עוֹזְבִים אֶת זֶה הָעוֹלָם, וְלִכְן תַּעֲשֶׂה לְעֲצֻמָּךְ חֵק קְבוּעַ וְלֹא יַעֲבֹר, לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, שְׁזֶה מִזֶּכֶר אֶת הָאָדָם מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה, וּמֵבִיא לוֹ כָּל מִינֵי בְּרִכּוֹת וַיְשׁוּעוֹת.

וְהִנֵּה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹר לָךְ, וְתִהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ לָךְ מִשְׁפָּחָה גְדוֹלָה, שְׁיִהְיוּ בְּלֶם בְּרִיאִים, וְשְׁיִהְיֶה לָךְ תַּמִּיד פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַ, וְלִכְן רְאֵה אֶתָּה לְהַחְזִיר לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִתְּנָה, וְהוּא שְׁתַּעֲשֶׂה לְעֲצֻמָּךְ קְבִיעוֹת חֲזָקָה, לְגֵרַם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת בְּכָל יוֹם, כִּי זֶה מְזוּן הַנֶּפֶשׁ, שְׁאֵפְלוֹ אָדָם עֲשֶׂה מָה שֶׁהוּא עֲשֶׂה וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אִם הוּא חֲזָק בְּאֵמִירַת ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת בְּכָל יוֹם, הַתּוֹרָה תּוֹצִיא אוֹתוֹ מִהַשְּׂאוֹל תַּחְתִּית וּמִתַּחְתּוֹ שֶׁנֶּפֶל אֵלֵיָּהּ, כְּמוֹכָא בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ ו"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן יט), שְׁאֵפְלוֹ אוֹתָם אֲנָשִׁים שֶׁנֶּפְלוּ לְאוֹתוֹ מְקוֹם שֶׁנֶּפְלוּ, אִם הֵם קוֹבְעִים לְעֲצֻמָּם לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם כֶּף וְכֶף, הַתּוֹרָה בְּעֲצֻמָּה תּוֹצִיא אוֹתָם מִהַשְּׂאוֹל תַּחְתִּית שֶׁנֶּפְלוּ לָשָׁם. וּמִקַּבֵּל אֲצֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שֶׁכֶּף וְכֶף סוֹבֵב עַל ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת.

וְלִכְן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, וְתִלְמַד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, אֵפְלוֹ שְׁזֶה יִהְיֶה עֲלֶיךָ קִשָּׁה, תִּהְיֶה חֲזָק בְּזֶה מְאֹד.

וּבְאֵמַת אִם מְחַלְקִים אֶת זֶה לְשִׁלְשָׁה חֲלָקִים, הֵינּוּ שְׁשֶׁה פְּרָקִים לְפָנֵי הַצְּהָרִים, שְׁשֶׁה פְּרָקִים אַחַר הַצְּהָרִים וְשְׁשֶׁה פְּרָקִים בְּעֶרְב, לֹא מְרַגְּשִׁים שְׁלֹמֵדוֹ ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁחֲזָק בְּזֶה.

וְכֵן תִּהְיֶה חֲזָק לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, בְּאֶפֶן שְׁתִּסָּיִם בְּכָל שָׁבוּעַ פְּרִשְׁת הַשָּׁבוּעַ שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם עִם פְּרוּשׁ רִשְׁ"י ו"ל, שְׁזֶה מְסַגֵּל לְפְרִנְסָה, וְזֶה מְסַגֵּל לִירֵאת שָׁמַיִם

שְׁלֵמָה, וְכָלֹל זֶה אַתָּה צָרִיף לְקַחַת בְּחֻשְׁבוֹן, שְׁשָׁבוּעַ שְׁאָדָם לֹא מְסִיִּים אֶת פְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ שְׁנַיִם מְקַרָּא וְאַחַד תַּרְגוּם, הַשְּׁבוּעַ הַזֶּה יִהְיֶה לוֹ הַפֶּסֶד גְּדוֹל, וְלִכֵּן תִּהְיֶה חֻזַּק בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכֶיךָ תָּמִיד.

וְעַל כָּלֵם — רְאֵה רַק לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וּתְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ בְּקַבִּיעוֹת חֲמֵשׁ דְּקוֹת, שְׁזֶה גוֹרֵם לְמַעֲלָה שְׁעֲשׂוּעִים גְּדוֹלִים מְאֹד מְאֹד, וְאֲשֶׁרֵי מִי שִׁיְהִיָּה חֻזַּק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לה צב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר קִרְתָּ, ד' תמוז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וְגִדְלִי שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַי הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵינִי לְתָאֵר וְאֵינִי לְשַׁעַר כָּלֵל.

אַתָּה לֹא יָכוֹל לְתָאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֻלַּת הַזְּכוּת שִׁישׁ לְךָ, בְּזֶה שְׂאֵתָה עוֹסֵק בְּהַפְצַת מַעֲיִנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, וְלִךְ בְּכַחֲךָ זֶה, וְהוֹשַׁע אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, כִּי תִדַּע לְךָ, שְׂאֵינִי עוֹד זְכוּת יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֶּה, כִּי כָּל הַמְּזוּכָה אֶת הַרְבִּים אֵינִי חֲטָא בָּא עַל יְדוֹ, בְּזְכוּת זֶה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחַם עָלֶיךָ, וְיִהְיֶה לְךָ הַרְבֵּה נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ, וְיִמְשֹׁף עָלֶיךָ בְּרִיאוֹת שְׁלֵמָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׂוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת אֲצִלְךָ.

עַכְשָׁו צָרִיכִים לְהִדְפִּיס אֶת כָּל הַקוּוֹטְרִיסִים הַמְדַּבְּרִים מִקְדָּשַׁת הָעֵינַיִם וּמִקְדָּשַׁת הַבְּרִית, וְזֶה זְכוּי הַרְבִּים שְׂאֵינִי כְמוֹהוּ, וְכֵן צָרִיכִים לְרִאוֹת לְהִדְפִּיס כְּרֵף אַחַר כְּרֵף "אָשֶׁר בַּנְחַל", אֲשֶׁר כָּל מִי שִׁיְדַפֵּיס כְּרֵף אַחַד, אוֹ יַעֲזוֹר שִׁיְדַפֵּיס כְּרֵף אַחַד, יִרְאֶה יְשׁוּעָה גְּדוֹלָה, כִּי הַסְּפָרִים הָאֵלּוּ נִכְתְּבוּ בִישׁוּעַת הַשֵּׁם, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְסַפֵּסֵד כָּל כְּרֵף "אָשֶׁר בַּנְחַל", בְּאַפֵּן שִׁיּוּכְלוּ לְמַכֵּר אֶת זֶה בְּזוֹל, אֲשֶׁר מִי שִׁיעֲזוֹר

להפיצם, תבוא עליו ברכה בזה ובבא, ומי שיהיה לו חלק בזה, יהיה לו חלק בגאלתנו, אשר קרובה לבוא.

ר' אברהם בר' נחמן ז"ל אמר, שבענין הדפסה והפצת אור רבנו ז"ל בעולם, אין מלים להסביר את מעלתו, וכן מוהרנ"ת ז"ל כותב בענין ההדפסה יהיה הרבה מה לספר בעולם העליון וכו', ומכל זה רואים מה זה לעסק בהפצת מעינות החכמה חוצה, ולכן אשרי האדם שזוכה ומזכה את הרבים, ואז זכות הרבים תהיה תלויה בו.

חזק ואמן, ותשתדל שיהיו מפיצים רבים, ותכתב לי את שם, כדי שאוכל לכתב להם מכתב התחזקות בעבור הפצת ספרי רבנו ז"ל, אשר עכשו זה יותר נחוץ מאי פעם, כי לא בחנם שהסמ"ך מ"ם רוצה לבלע אותי לגמרי, ונגזרה עלי גזרה כזו וכו', אבל אני מאמין באמונה שלמה, שעל-ידי רבוי תפלה נזכה לבטל את הכל.

המאחל לך שבת שלום...

לה צג.

בצורת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר קרח, ד' תמוז ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר, תלמיד ישיבת "דמשק אליעזר".

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק את עצמך ביתר שאת וביתר עז, ותתמיד בלמוד שו"ת "אשר בנחל", ושם תמצא מרגוע לגופך, כי אין ירידה ונפילה וכו', שלא תמצא עליה עצה שם בדת מה לעשות.

אתה צריך להבהיר לה חד משמעית, אשר רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כה), אשר על-ידי העוונות של האדם, נדבק בו כח המדמה, שזה הדמיון שיש בכל אדם וכו', ולכן היא

צָרִיכָה מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר מִדְּמִיוֹנוֹת, כִּי זֶה כָּלֵל, מִי שֶׁכָּבַר חוּזָה וְכוּ' חֲזִיוֹנוֹת וְדְמִיוֹנוֹת וְכוּ', וְשׁוֹמֵעַ שְׁמִדְבָרִים אֵלָיו וְכוּ', זֶה סִימָן לֹא טוֹב, וְאִם לֹא מְטַפְּלִים בְּזֶה תִּכְףּ-וּמִיד, אֲזַי יְכוּלִים לִגְמֹר בְּבֵית חוּלֵי רוּחַ וְכוּ', לָנוּ אֵין רַק אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁאַנְחָנוּ מֵאֲמִינִים בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, רַק אֵלָיו אֲנַחְנוּ מִדְבָרִים וּמְבַקְשִׁים כָּל מֵה שְׁאַנְחָנוּ צָרִיכִים, וְאִם תִּרְצֶה לְקַבֵּל אֶת זֶה — מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, וְאִם לֹא, אֲזַי אֶתָּה צָרִיךְ לְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד וְכוּ'.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה צַד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרַת קִרְחָה, ד' תמוז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּגְדֵל שְׁמִחָתִי שֶׁשְׂמַחְתָּ אוֹתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, הַעֲקָר רֹאֵה לְהַכְנִיִם בְּעֶצְמְךָ מִדַּת הָאֲמוּנָה, לְהִיּוֹת חֲזָק בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אָמַר הַבַּעַל־שֵׁם־טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע: הָאֲמוּנָה זֶה הַדְּבָקוֹת וְהַדְּבָקוֹת זֶה הָאֲמוּנָה, לִידַע וּלְהוֹדִיעַ וּלְהוֹדִיעַ שְׁאֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֲלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וּבְכָל תְּנוּעָה וּתְנוּעָה שֶׁם אֵלּוּפּוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְדַבָּר גְּדוֹל וְדַבָּר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֵלָּא בְּהַשְׁגַּחַת הַמֵּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, וּבִידְעוֹת אֵלוֹ נִמְתָּקִים מִמֶּנּוּ כָּל הַדִּינִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה צַה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרַת קִרְחָה, ד' תמוז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אתה צריך לקנות לעצמך מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת בְּכָל־לַיּוֹת, וּמְכַל שְׂכָן
בְּפִרְטוּיּוֹת עִם אֲשֶׁתְךָ, אִם תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, אֲזִי תוּכַל לַפְעַל אֲצִלָּה כָּל
מֵה שְׂאֵתָה צָרִיךְ בְּדַרְכֵי נֶעַם וְאַהֲבָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה צו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר קִנְח, ד' תמוז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אִין זוֹ עֵצָה לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ וּלְהַשְׁפִּיל אֶת נִשְׁמָתְךָ, אֲדַרְבָּה, מַעֲלַת
בֵּר יִשְׂרָאֵל, שְׂאִינוֹ נִשְׁבֵּר, אֲלֵא עוֹד מִתְחַזֵּק וּמְחַזֵּק אַחֵרִים.

אתה מאד צריך לְשִׁמּוֹר לֹא לְשִׁמְעַ לְכָלִי הַתְּקַשְׁרֹת הַמְּלֵאִים
כְּפִירוֹת וְאִפִּיקוֹרְסוֹת, גֵּאוּף, שְׂקוּץ וְטִנּוּף, וְאוֹי לוֹ לְאָדָם שְׁנִתְפַּס
בְּזָה.

אִין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוֹת שֵׁשׁ לְךָ, שְׂאֵתָה
מִזְכָּה אֶת הַרְבִּים בְּהַפְּצַת מַעֲיִנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, וְאִם הִיִּיתָ יוֹדֵעַ אֶת
הַפְּעֻלוֹת שְׂאֵתָה פּוֹעֵל, הִיִּיתָ רַק רוֹקֵד מֵרַב שִׂמְחָה, כִּי מִי שְׂמִזְכָּה
אֶת הַרְבִּים, כָּל מֵה שֶׁהוּא מְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ — נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם...

לֵה צו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר קִנְח, ד' תמוז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֵׁישׁ לָךְ בְּזִכְוֵי הַרְבִּים, בְּזֶה שְׂאֵתָה מְדַבֵּר עִם אַחֲרִים מַעְצוֹתָיו שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין עֲרֹף אֲלֵיהֶן, וְכֵן אַתָּה עוֹסֵק לְהַפְיֵץ אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְזוֹ זְכוּת כָּל-כָּף גְּדוֹלָה, שְׂאֵין מְלִים לְהַסְבִּיר לָךְ. וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עוֹ, לְהַפְיֵץ מֵה שְׂיֹתֵר קוֹנְטֵרַסִים וְחוֹבְרוֹת, וְתִמִּיד תִּבְשֹׂר לִי בְשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאֵחַל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לה צח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְר קִרְחַ, ד' תמוז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רַק חִזּוֹק וְאַמֶּץ, כִּי סוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב, וּמֵה גַם שְׂצָרִיקִים לְמַצֵּא אֶת הַטּוֹב בְּתוֹךְ הָרַע, כִּי מְלַמְעָלָה לֹא יוֹרֵד רַע אֶלָּא טוֹב, וְלֹא כָּל אֶחָד זוֹכֶה לְהַכִּין אֶת זֶה, הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שְׂנֹזְכָה לְרֵאוֹת רַק אֶת הַטּוֹב מִכָּל דְּבָר.

הַמְּאֵחַל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לה צט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְר קִרְחַ, ד' תמוז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר,

תִּלְמִיד "דְּמִשְׁק אֲלֵיעֹזֵר".

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מָאָד מָאָד נִזְדַּעְזַעְתִּי לְשִׁמְעַע מֵה שְׂקָרָה עִמָּךְ בִּישִׁיבָה, וְאַנִּי מָאָד מָאָד מַצְטַעֵר עַל זֶה, כִּי אֲצָלִי אֲלִימוֹת זֶה הַדְּבָר הַכִּי גְרוּעַ שְׂרַק יְכוּל

להיות. ולכן בני ר' ... גרו יאיר, יבוא בשבוע הבא, ואני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יסתדר על צד הכי טוב.

המאחל לך שבת שלום...

לה ק.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר קרח, ד' תמוז ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר, תלמיד ישיבת "דמשק אליעזר".

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך להחליט אם אתה מעונין להתחתן או לא, אתה לא יכול לשגוע בת ישראל, עליך להגיד מה שאתה באמת רוצה.

המאחל לך שבת שלום...

לה קא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר קרח, ד' תמוז ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי, שאתה מבשר לי שאתה זוכה לחטף בכל יום כל-כף הרבה למודים, אשריך ואשרי חלקך, פי למעלה בשמים זה מאד מאד חשוב, ואם היית יודע מה זה למוד תורה, היית מתמיד ביתר שאת וביתר עז, רק חזק ואמץ, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך שבת שלום...

לה קב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר קָרַח, ד' תמוז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָאד מָאד הִצְטַעַרְתִּי לְשִׁמְעַע מֵה שְׁגוּרָם לָכֶם הַבֵּן צֶעַר וְעִגְמַת נַפְשׁ, אֲנִי אֶכְתֵּב לּוֹ תִּכְף־וּמִיד מִכְתָּב, כִּי אֲנִי מָאד מָאד מִקְפִּיד עַל כְּבוֹד אָב וָאִם, שְׁנֵה מֵהַחֲמוּרָה שְׂפַח־מִוּרוֹת, וְהִלּוּאֵי שְׂיִצִּית אוֹתִי.

לְצַעֲרֵי הָרַב, כָּל אֶחָד שְׁעוֹשֶׂה אֵיזָה עוֹל, הוּא תוֹלָה אֶת זֶה עָלַי וְכו'.

אֲנִי מָאד מְקַנְהָ לְהַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהֵבֵן יִצִּית וַיָּבֹא אֵל הַשָּׁכֵל, לֹא לַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים פְּזִיזִים.

הַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי, שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לה קג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר קָרַח, ד' תמוז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

קִבְלָתִי מִכְתָּב מֵהַהוֹרִים שְׁלָךְ, וְאֲנִי מָאד מָאד בְּצַעַר לָמָּה אֲתָה עוֹשֶׂה דָּבָר פְּזִיז כְּזֶה, שְׂאֲתָה רוֹצֶה לְהַתְחַתֵּן עִם אַחַת שֶׁהִיא הָרַבָּה יוֹתֵר צַעֲיָרָה מִמֶּךָ, וְהַהוֹרִים מָאד מִתְנַגְּדִים עַל זֶה, אֲתָה יוֹדֵעַ

שְׁמֵצוֹת כְּבוֹד אָב וְאִם הִיא מֵהַחֲמוּרָה שְׁבַח־מִוְרוֹת, וְלִכֵּן תִּצְיֵת אֶת הַהוֹרִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לה קד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסֵדֶר קִרְתָּ, ה' תַּמּוּז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל אֱהוֹבִי, יְדִידִי ... נְרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מֵה מְאֹד אֲנִי מִצְטַעַר בְּצַעֲרְךָ, שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְהִתְוַעַד יַחַד, וְיִוְתֵר מִמֶּה שֶׁהֶעֱגַל רוּצָה לִינִק וְכוּ', אִךְ מַה לַעֲשׂוֹת? כְּפִי חֲקִי סְדוּם וְעִמּוּרָה הַגָּנֵב וְהַסּוֹחֲרֵי סִמִּים וְכוּ', הֵם עַל הַגְּבִה וְכוּ', וְהֵם מְעִידִים עַל אֲנָשִׁים הַחֲפִים מִפְּשַׁע לְגַמְרִי, וְעוֹד מְקַבְּלִים אֶת עֲדוּתָם, אֲשֶׁר מִזְמַן סְדוּם וְעִמּוּרָה לֹא הָיוּ חֲקִים כְּאֵלוֹ.

מַה לַעֲשׂוֹת? גַּם בְּהִסְתַּרְהָ שְׁבַתְנוֹךְ הַהִסְתַּרְהָ יְכוּלִים לְמַצֵּא אֶת הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, כְּמוּבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כו'), וְשֵׁם בְּעֵת הַהִסְתַּרְהָ יְכוּלִים לְמַצֵּא אוֹר גְּדוֹל מְאֹד.

יֵשׁ לִי צַעַר רַב, שֶׁמְעוֹלָם לֹא עָשִׂיתִי רַע לְכוֹן־אָדָם, רַק תְּרַמְתִּי לְאַחֲרִים, זֶה לִי אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה, שְׂאֲנִי עוֹסֵק בְּצַרְכֵי הַכָּלָל, וְהִנֵּה בָּא אֶחָד שֶׁהוּא הִזְיָה הַגְּזָבֵר, וְעָשָׂק אוֹתִי וְאֶת כָּל הַקְּהֵלָה, כִּי אֲנַחֲנוּ הִלְכְּנוּ בְתֵם לְבָב, וּפְלֵא עַל גְּבֵי פְלֵא שְׁלוֹקָחִים אֶת עֲדוּת הַגָּנֵב נֶגֶד הַנִּגְנֵב וְכוּ'.

בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים הַתְּחַזְּקוֹת חֲדָשָׁה בְּכָל יוֹם וְיוֹם כְּפִי רַבּוּי הַצָּרוּת וְיִסּוּרִים שְׁעוֹבְרִים עַל כָּל אָדָם, וְכְמוּבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן קיט), אֲשֶׁר כְּנִרְאָה שְׁכָאן הוּא הַגִּיהֵנוּם

וכו', וְלִכְּנֵן צְרִיכִים רַק לְהִתְחַזֵּק. וְעַקֵּר הַהִתְחַזְּקוֹת הוּא שְׂמִיחָה, לְשִׂמְחַת בְּרַחֲמָנוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר הוּא מְלֵא רַחֲמִים. וְזֶה: "אֲרַחֲמֶךָ הַיְיָ" הַחֲזִיקִי", הַרְחַמְנוֹת שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה בְּעֶצְמוֹ הַהִתְחַזְּקוֹת שֶׁלָּנוּ וּמְכַל שֶׁכֵּן שְׂזַכִּינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל צְדִיק הָאֱמֶת, שֶׁהוּא הַרְחַמֵּן הָאֱמֶתִי, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ז'), אֲשֶׁר רַק מִי שֶׁהוּא רַחֲמָן, הוּא יָכוֹל לְהִיּוֹת מְנַהִיג, "כִּי מְרַחֵמִם יִנְהַגֵּם", עֵינֵי שָׁם.

חֲזוּק וְאַמֵּץ מְאֹד, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְיֵשׁ עֲנִיָּן שְׂיִתְהַפֵּךְ הַכֹּל לְטוֹבָה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה קה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת חֲקֵת בְּלֶק, ו' תְּמוּזָה ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת הַהוֹדָעָה.

אוֹדוֹת כְּאֲבֵי הַבֵּטֵן וְכוּ', רְאוּ לְקִנּוֹת שְׂמֵן קִיק, וּכְדַאי לְקַחַת רַק שְׁלֹשׁ פְּעָמִים, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה.

אֵין יוֹם שְׂאֲנִי לֹא מִתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶם, וְאֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה אֱמֶתִית, שְׂתִהְיֶה לְכֶם יְשׁוּעָה גְדוֹלָה מְאֹד.

אִם אַתָּה יָכוֹל לַעֲשׂוֹת חֶסֶד גְּדוֹל וְלַחְתֵּם עֲרֻבוֹת ל' ... גְּרוּ יְאִיר, הַזְכוּת הַזֹּאת תִּעֲמַד לְכֶם תְּמִיד, כִּי הוּא יֵרָא שְׂמִים גְּדוֹל מְאֹד, וְעוֹסֵק בְּצַרְכֵי צְבוּר בְּאַמוּנָה, וּבְזְכוּת זֶה נִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה קו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר חקת בלק, ז' תמוז ה'תשס"ג.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני לא מבין למה את צריכה תמיד לריב עם בעלך, סוף כל סוף זו הפרנסה שלו, שהוא נהג מונית, אין פונתו, חס ושלום, פונות אחרות כמו שאת פותכת לי, אדרבה הוא רק רוצה להשיג פרנסה, ואת מונעת ממנו, ולמה את צריכה תמיד ללכת אתו ראש בראש! ? וזה גורם אחר-כך לכל מיני מריבות בבית וכדו', ומריבות בבית זה כמו אש, וזה מחסר את הפרנסה, ולכן תראי להשלים עם בעלך, ושלא יהיה ביניכם אי הבנות, ותקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אתכם.

נא ונא ראי לעשות כל מיני פעולות שבעולם להיות בשמחה, ותקבלי את בעלך בסבר פנים יפות, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך. ואני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יסתדר על צד הכי טוב, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן סט), שכל הפרנסה באה בזכות האשה.

נא ונא ראי להיות רגועה, ואז טוב לך כל הימים, צריכים לבקש הרבה את הקדוש-ברוך-הוא על מדת הסבלנות, פי בלי סבלנות אי אפשר לעבר את זה העולם, כפי רבוי הצרות והיסורים שעוברים על כל אחד מכרחים להיות סבלן, ואשרי מי שזוכה לסבל, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לה קז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר חקת בלק, ז' תמוז ה'תשס"ג.

שלום רב אַל ... תחיה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

רְצִיטִי מָאֵד מָאֵד שְׁתַּעוֹרְרִי אֶת נְשֵׁי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ עַל אַחַדוֹת
וְעַל תְּפִלָּה, וְחֲשַׁמְרֵי מָאֵד מָאֵד שְׁלֵא יְהִיָּה, חֵס וְחִלְיָה, עוֹד פְּעַם
תּוֹפְעָה שֶׁל סַמִּים, כִּי זֶה אָבִי אֲבוֹת הַטְּמָאָה, וְצָרִיכִים מָאֵד מָאֵד
לְשִׁמּוֹר עַל דְּבַר זֶה, וְלַעֲמֹד עַל כֶּף בְּתִקְוָךָ.

נָא וְנָא הַרְגִּילִי אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אֵין
עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב מִזֶּה, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב
אֶתְכֶם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי
שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת
תְּמִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה קח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר חקת בלק, ז' תמוז ה'תשס"ג.

שלום רב אַל ... תחיה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְהִתְחַזֵּק בִּיְתֵר שְׂאֵת וּבִיְתֵר עוֹ, כִּי הַחַיִּים מְלֵאִים
נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂמַחְזִיק מֵעַמֵּד, וְאֵינּוּ נִשְׁבֵּר מִשׁוּם

דָּבָר, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר, וְתִהְיֶה לָכֶם פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַי, רַק סִבְלָנוּת, כִּי מִה שֶׁמוֹנֵעַ מְאֹדְךָ אֶת הַפְּרִנְסָה, זֶה רַק הַעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן, וְהַכְּפֶסֶס, וְהַעֲצָבִים, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּזֶה שְׂתַּהַיִּי שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה, וְתִשְׂמַחֵי אֶת בְּעֵלְךָ, תִּהְיֶה לָכֶם פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַי, רַק אֵל תִּדְאָגוּ.

מִה טוֹב וּמִה נְעִים אִם תִּזְכּוּ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם, עַל-כָּל-פְּנִיִם חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְאִז טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה קט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַת חֲקַת בְּלֶקֶד, ז' תמוז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ לְנִצְחָה.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מְכַתְּבְּכֶם, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִכֶּם.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּיִתְרָה שְׂאֵת וּבְיִתְרָה עֹז, וְאֵל תִּשְׁכְּרוּ מִשׁוּם דְּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְכָל זֶה מִה שֶׁעוֹבֵר לְפָעַמִּים עִם בְּנֵי-אָדָם — זֶה מֵצַד גְּלוּלֵי נַשְׁמוֹת וְכוּ', וְדַבֵּר זֶה נֶעְלַם מֵעֵינַי כָּל.

וְתִהְיֶה לְאֵל, שְׂאֵתֶם אוֹחֲזִים כְּבָר פֶּה וְכוּ', בְּשִׁלְבֵי אַחֲרוֹן, וְאֲנִי מְקַוֶּה מְאֹד מְאֹד, שְׂתִתְּפָטְרוּ מִהַצָּרָה הַזֹּאת. הַעֲקֹר תִּרְאוּ לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׂתַעֲבְרוּ עַל הַכֹּל.

נָא וְנָא תִחְזִיקוּ מֵעַמְד וְלֹא לְהִשָּׁבֵר, כִּי זֶה הַיְסוּד בְּחַיִּים, כִּי עַל כָּל אֶחָד עוֹבְרִים גְּסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, שְׁלֹא תֵאָר וְלֹא שֶׁעַר שְׂזָה יִגִּיעַ לוֹ, לְכֵן אֲשַׁרִּי מִי שְׂמִיחָתִי מֵעַמְד, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

מִה אִמַר לָכֶם! כָּל מִה שֶׁיֵּשׁ לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם זֶה רַק תְּפִלָּה, לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרִט, וְאִם נִהְיֶה חֲזָקִים, נִצְלִיחַ דְּרַכְּנוּ תְּמִיד.

אָשֶׁר לֵה קִי — לֵה קִיא בְּנַחֵל נֵה

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמְּאַחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה קִי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר חֲקַת בְּלֶק, ז' תַּמּוּז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעִנְיָנִים אֵלֶיךָ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לְתַת עֲצָה וְכוּ', אֲבָל זֶה אֲנִי כֵן
יָכוֹל לְהַגִּיד לְךָ, שְׁאֵת צְרִיכָה לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד לֹא לִפְלֵ בִפֶּח, וְדִי
לְחַכְמָא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לְךָ כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ לְגַדֵּל אֶת הַיְלָדִים שֵׁשׁ
לְךָ, וְלִשְׂמַח עִמָּהֶם, כִּי הֵם מִתְּנֶה מִן הַשָּׁמַיִם, תִּרְאִי לְחִנּוּף אוֹתָם
וְלִשְׂמַח עִמָּהֶם וְלָרוּת רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מֵהֶם, וְאֲנִי מְאַחֵל לָכֶם,
שְׂיִהְיֶה לָכֶם רַק טוֹב בְּחַיִּים.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה קִיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר חֲקַת בְּלֶק, ז' תַּמּוּז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... שְׂיִחְיוּ לְנִצָּח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב
מֵכֶם.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עֵז, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא
יִוָּכַל לְשִׁבֵר אֶתְכֶם, וְאוֹתָם צְרִיכִים לְדַעַת, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהִיג

את עולמו בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְשִׁמְעַ אֶצְלָכֶם תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

חֲזַקוּ וְאִמְצוּ מְאֹד, וְתִשְׁתַּדְּלוּ לְאַהֵב אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וּלְכַבֵּד אֶחָד
אֶת הַשָּׁנִי, וְהַכֵּל יַעֲבֹר, וְתִתְחִילוּ הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה מַעֲכָשׁוּ, וְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא בְּיָדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

נָא וְנָא ... גֵּרוּ יְאִיר, רְאֵה וְגַם רְאֵה כַּמָּה מְסֻרְתֵי אֶת נַפְשֵׁי
בְּעִבּוּרְךָ, וְכַמָּה אֲנִי סוֹבֵל מִמְסִירוֹת שֶׁל רְשָׁעִים אַרוּרִים, שֶׁהֵעֲלִילוּ
עָלַי עֲלִילַת דָּם מִמָּשׁ, שְׁקָרִים וְכִזְבִּים, וְלִכֵּן רְאֵה אִיךְ שְׂיִמִּינוּ כְּצֵל
עוֹבֵר, וּמָה נִשְׁאַר מִהָאָדָם? רַק מָה שְׂמִשְׁכִּים וּמַעֲרִיב לְבֵית-הַכְּנֶסֶת
לְהַתְפַּלֵּל בְּמַנְיֵן דִּיקָא, שְׁוָה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׁמַיִם, וְכֵן לְקַבֵּעַ
עֵתִים לַתּוֹרָה, קִצָּת מְקָרָא, קִצָּת מִשְׁנָה, קִצָּת גְּמָרָא, קִצָּת מְדֻרָשׁ,
קִצָּת הַלְכָה, בְּכָל יוֹם מְעֻט כְּסוּדָרָן, וְאִזּוּ בְּמִשְׁפַּח הַזְּמַן יִצְטָרֵף לְחֻשְׁבוֹן
גְּדוּל, וּמִי יִתֵּן, שִׁתְקַח לַעֲצֻמָּךְ חֲבֵרוֹתָא, שְׂאִין לְמַעֲלָה מְזֵה, אִתָּהּ
לֹא יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֻלַּת הָאֱהָבָה שֶׁיֵּשׁ לִי אֵלֶיךָ, וְלִכֵּן אֲנִי
רוֹצֵה לְזַכּוֹת אוֹתְךָ עִם טוֹב אִמְתִּי וְנִצְחִי, כִּי רַק זֶה מִהַשְׂאָדָם לֹא קָח
אִתּוֹ. כְּמֵאֵמֶר הַתַּנַּא הַקְדוּשׁ (אָבוֹת, פָּרָק ו'): לְפִי שְׂבִשְׁעַת פְּטִירְתּוֹ שֶׁל
אָדָם אֵין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת
וּמְרַגְלִיּוֹת, אֲלֵא תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלָבָד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה קיב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדְרַת חֲקַת בְּלָק, ז' תַּמּוּז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב
מִמְּךָ.

רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׂבָעוּלָם, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר
חָשׁוּב מִהַתְחַזְּקוֹת, כִּי בְּזֵה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד צְרוֹת וְיִסּוּרִים

וּמְרִירוֹת וְעֹנָשִׁים קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַחֲזִיק מֵעַמֵּד, וְאִינוֹ נִשְׁבֵּר, כִּי זֶה לֹא עֲצָה לְהִשְׁבֵּר.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּחֲזֹק, וְאִז תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

עַקֵּר הַהִתְחַזְקוֹת הוּא, שְׁאַנְחֵנוּ יוֹדְעִים מִרְבֵּי אֱמֶת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלֵא כְּזֶה, וּמָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְנוּ ז"ל, וּמִכָּל שֶׁפֶן שְׁאַנְחֵנוּ זוֹכִים לְנִסְעַ פַּעַם בְּשָׁנָה לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶצֶל צִיּוֹן רַבְנוּ ז"ל, אֲשֶׁר זֶה עוֹלָה עַל הַפֶּל, וְלִכֵּן תַּתְחַזֵּק מְאֹד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

רְאֵה לְהִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד מְשֻׁנִּיּוֹת, שְׂאִין עוֹד טוֹב מְזֶה, כִּי זֶה זַכּוּף הַנֶּפֶשׁ מְאֹד, וְכֵן תִּתְבּוֹדֵד בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, אֲפִלּוּ חֲמֵשׁ דְּקוֹת, אֲשֶׁר זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה קִיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר חֲקַת בְּלֵק, ז' תמוז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֱהוֹבֵי, יְדִידֵי, תִלְמִידֵי ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

הַיְדִיעוּ לִי שְׁנֵי זוגוֹת צְעִירִים, שְׁעֲשִׂיתָ בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם-בֵּית. מָה אִמַּר לְךָ, יְדִידֵי הַיְקָר! אֵין אִתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַמְצִיָּה הַזֶּה, וּמָה גַם בְּזָכוֹת הַמְצִיָּה הַזֶּה, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוֹר לְךָ, שְׁגַם בֵּין יְלָדֶיךָ יִהְיֶה שְׁלוֹם-בֵּית תְּמִיד, וְלֹא תִהְיֶה לְכֶם שׁוֹם עֲגַמַת נֶפֶשׁ יוֹתֵר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מַעְרִיף שְׁנִכְנִסְתָּ בְּעִנְיֵי שְׁלוֹם-בֵּית, לְדַבֵּר עִם בְּנֵי הַנְּעוּרִים, סוּף כָּל סוּף מְסֻרְתֵי אֶת נִפְשֵׁי לְחַתֵּן אוֹתָם, וּתְהִלָּה לְאֵל, רֹאִים פְּרוֹת יָפִים מֵהֶם, עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים הַרְבֵּה הַתְּחַזְקוֹת לְחַזֵּק

אותם ולעודד אותם ולשמח אותם, שלא יבואו לידי מריבות, כי בדרך כלל בני הנעורים עד שמסתדרים, לוקח זמן, ולפעמים בשביל דבר קטן שלא נזהרים על הדבור וכו', יוצאות מזה מריבות וכו'. ולכן אשרי מי שעוסק להשפין שלום בבית, כי אין עוד דבר יותר חשוב משלום-בית. ולכן תראה לדבר עם כל הבני הנעורים רק מעגנין שלום-בית, ותחזק אותם תמיד, ואז טוב לה כל הימים, ואני מאד מאד מודה לה בעבור זה.

מעולם לא חשבת שיעבר עלי משבר כזה, שאנשים שאני עזרתי במשך שנים, שימסרו אותי במסירות, ויעלילו עלי עלילות שוא, עלילות דם וכו', אך מה לעשות? הכל ממנו יתברך.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

לה קיד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר חקת בלק, ז' תמוז ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך — אין לתאר ואין לשער כלל.

מאד מאד אני מבקש אותך, שתהיה רק שמח, כי רבנו ז"ל מאד מאד הקפיד על מדת השמחה, ואמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כד): מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ותכף-ומיד בשרוצים להפגס בעבודת השם יתברך, זו עברה גדולה להיות בעצבות. ולכן תעשה כל מיני פעולות שבעולם רק להיות בשמחה, וזה לא בא כל-כך קל, זה בא מאד מאד קשה, אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יסתדר אצלך על הצד הכי טוב.

מאד מאד אני מבקש אותך, אם אתה יכול להשלים עם האמא ועם כל המשפחה, פי חבל שתהיה מריבה ביניכם, וסוף כל סוף

אתם משפחה טובה, וצריכים למחל אחד להשני, ובזכות זה תראו נסים וגלים שיעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

לה קטו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר חקת בלק, ז' תמוז ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

באתי לבקש את אנשי שלומנו היקרים, שתבקשו עבורי רחמים רבים, ורק זו העצה היחידה, כי אין לנו בזה העולם רק את הקדוש-ברוך-הוא, כף למד אותנו רבנו ז"ל, כי שוא תשועת אדם, וממני תראו וכן תעשו, שאף אחד לא יעבד עליכם אף פעם, כאלו הוא רוצה לעזר לכם וכו', כי לצערנו הרב, אסור להאמין לאף אחד, כי אם אנשי בליעל יכולים להעליל עלי עלילות רשע, עלילות שוא, עלילות דם, זה צריך להדליק אצלכם אור אדם, לא להאמין לשום בריה שבעולם.

תאמינו לי, שהמתנה הכי יפה שזכינו בזה העולם — להיות מקרבים אל רבנו ז"ל, ולכן תעשו כל מיני פעולות שבעולם להתמיד בספרי רבנו ז"ל, עד שיהיו שגורים על פיכם בעל-פה ממש, תתחילו קדם להתמיד הרבה בשיחותיו הקדושות, המדפסות ב"שיחות-הר"ן", וב"חיי-מוהר"ן", עד שתהיו בקיאים בזה בעל פה, וכן "ספר-המדות", אשר זה עקר האדם, כי בלי מדות האדם הוא כמו חיה טורפת, משלם רעה תחת טובה. וכן תתמידו ב"ספורי-מעשיות", שרבנו ז"ל אמר, שהספר הזה מעורר מהשנה, ועל כלם — ללמד הרבה "לקוטי-מוהר"ן" הקדוש והנורא,

שְׁפָרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְנוּ ו"ל, שֶׁהַלְמוּד בְּסִפְרוֹ הַקָּרוֹשׁ זֶה אֶתְחַלְתָּא
דְּגֵאֲלָה. וּמִי אֲשֶׁר שׁוֹמֵעַ מִפִּי רַבְנוּ ו"ל דְּבָרִים אֱלוֹ, שְׁלֵא יִתְלַהֵב
לְבָבוֹ לְהִתְמִיד בְּסִפֵּר "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן.

זְכְרוּ הֵיטֵב מַה שֶּׁאָמַר מוֹהַרנ"ת ו"ל עַל סֵפֶר "לְקוּטֵי-תְפִלוֹת",
שֶׁזֶה בָּא מִשְׁעַר נ', וְהִרְבֵּה נִשְׁמוֹת יוֹשְׁבוֹת כְּבָר בְּגִן-עֵדֶן בְּזִכּוֹת
הַתְּפִלוֹת הָאֵלוֹ, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁזֹּכֵה לֹאמַר בְּכָל יוֹם הִרְבֵּה
"לְקוּטֵי-תְפִלוֹת", אֲשֶׁר תְּפִלוֹת כְּאֵלוֹ עֲדִין בְּעוֹלָם לֹא הָיוּ, וְהֵן
מוֹשְׁכוֹת אֶת לֵב הָאוֹמְרִים. וְלִכֵּן מַה טוֹב וּמַה נְּעִים לַעֲשׂוֹת לַעֲצֻמוֹ
קְבִיעוֹת לֹאמַר בְּכָל יוֹם תְּפִלָּה אוֹ שְׁתֵּי תְּפִלוֹת בְּלְקוּטֵי-תְפִלוֹת, אֲשֶׁר
זֶה מוֹשֵׁף מְאֹד אֶת הַלֵּב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

נָא וְנָא רְאוּ לְרַקַּד בְּכָל יוֹם אַחֵר כָּל תְּפִלָּה וְתְפִלָּה, וְלִשְׁמַח
מְאֹד מְאֹד עַל "אֲשֶׁר בַּנְחַל" שֵׁם חֲלָקְנוּ וְגוֹרְלָנוּ, וְהַשְׁמָחָה וְהַרְקוּדִים
יִמְתִּיקוּ אֶת כָּל הַדֵּינִים, וְלִכֵּן אַחֵר כָּל תְּפִלָּה: שְׁחֵרִית, מְנַחָה,
עֲרֵבִית, תַּעֲשׂוּ לַעֲצָמְכֶם קְבִיעוֹת חֲזָקָה לְרַקַּד וְלִשְׁמַח, וְזֶה יִמְתִּיק
מֵאֲתָנוּ אֶת כָּל הַדֵּינִים, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֲלָק
א, סִימָן י'): עַל-יְדֵי הַמְחָאֵת כִּפְי וְרַקוּדִים נִמְתְּקִים כָּל הַדֵּינִים, וְנִמְשָׁף
עַל-יְדֵי-זֶה יִשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת.

עֲכָשׁוּ בָּאִים לְכָאן אוֹרְחִים מִכָּל הָאָרֶץ, רְאוּ לְקַבֵּל אֶת כְּלָם
בְּסִבָּר פְּנִים יְפוֹת, וְלִהְקָדִים שְׁלוֹם לְכָל אָדָם.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה קטז.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַת חֲקַת בְּלָק, ז' תַּמּוּז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, אֵף מֵרַב טְרִדוֹתֵי לֹא הָיָה הַפְּנָאֵי
לְהַשִּׁיבְךָ.

אתה צָרִיף לְמָסֹר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה הִיא הַיְסוּד בְּחַיֵּי הַיְהוּדוּת, וּבְלִי שִׂמְחָה יֵשׁ רַק מְרִירוּת, וְלִכְן תִּהְיֶה מְאֹד מְאֹד חֲזָק בְּשִׂמְחָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וּמֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה אֵל תִּשְׁחַק בְּזֶה וְכוּ' וְכוּ' [חֲסֹר]. הַעֲקֵר תִּכְבֵּד מְאֹד מְאֹד אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי יֵשׁ לְךָ אִשָּׁה יְקָרָה מְאֹד מְאֹד, וְצָרִיכִים לְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל כְּבוֹדָהּ, כִּי אִם שׁוֹמְרִים עַל כְּבוֹד הָאִשָּׁה, אַז לֹא חֲסֹר שׁוֹם דְּבָר.

נָא וְנָא רְאֵה 'לְגַנּוּב' בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ דְּקוֹת הַתְּבוּדוֹת, וְאִם הָיִיתָ יוֹדֵעַ מַה זֶה לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הָיִיתָ חֲזָק בְּזֶה מְאֹד מְאֹד.

נָא וְנָא אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ מִשׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה קיז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַת חֲקַת בְּלֶק, ז' תַּמּוּז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיִעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִכֶּם, וּבִפְרָט מֵהַ שְׂקוּרָה בְּמִקְוֵה וְכוּ', שֶׁהַכֹּל מְסַתְדֵר עַל צַד הַכִּי טוֹב, וּמִחֵר יְבוֹא הָרֵב ... גְּרוֹ יְאִיר, אִם יֵשׁ עוֹד אֵילוּ תַקּוּנִים לְתַקֵּן שָׁם, תִּהְיֶה בְּקִשְׁרֵךְ אִתּוֹ, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ. וְאִנִּי מְאֹד מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִזְכֶּה לְהַתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עוֹז, וּבִפְרָט עִכְשָׁו, שְׁגוּרַת הַמַּלְכוּת עָלֵינוּ מְאֹד חֲזָקָה, וְאִנּוּ מְקוּיִם לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה בְּזִכּוֹת הַתְּפִלוֹת שֶׁמְתַפְּלִים, וּלְבִסוּף תְּפִלַּת מַלְכוּת הַרְשָׁעָה, וְיְבוֹא מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ, וְתִתְעַלֶּה מַלְכוּת דְּקַדְשָׁה.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר וְנִשְׁמָחוּת מְשֻׁמָּחוּת
תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה קיח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַת חֲקֵת בְּלֶק, ז' תמוז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְלֵ שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וּבִפְרָט שְׂאֵתֶם הוֹלְכִים עַל הַדִּירָה, וְאֵנִי
מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִּהְיֶה לָכֶם דִּירָה מְאֹד מְרוּחָת.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת, כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל רוּצָה לְבָנוֹת בֵּית, אֶז
הַסֵּמ"ךְ-מ"ם מְאֹד אוֹרֵב עַל זֶה, כִּי בֵּית יִשְׂרָאֵל זֶה אֵינוֹ דָּבָר פְּשׁוּט,
שֶׁם יִתְנַהֲגוּ עַל-פִּי הַתּוֹרָה, וְשֶׁם יִכְנִיֶסוּ אוֹרְחִים, וְשֶׁם יִקְדְּשׁוּ שֵׁם
שָׁמַיִם בְּרַבִּים. וְלָכֵן לֹא בְּחִנָּם, שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַתְּלַבֵּשׁ עַל זֶה מְאֹד
מְאֹד, וְלָכֵן תִּתְחַזְּקוּ מְאֹד.

הַעֲקֵר אֶל תְּפִחְדוֹ מִשׁוּם דְּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ,
וְעוֹד תֵּרְאוּ נִסִּים נִגְלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְיִהְיֶה
לָכֶם מְאִיפָה לְשִׁלֵּם אֶת הַכֹּל.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתִצְלִיחִי דְרַכְּךָ תְּמִיד, וְתִהְיֶי לְעֶזְרָה
לְבַעֲלֶךָ, שְׂתִזְכּוּ לְקָרֵב רְחוּקִים, וְהַעֲקֵר לְשִׁדְךָ שְׂדוּכִים, אֲשֶׁר זֶה מְאֹד
מְאֹד יָקָר בְּעֵינֵי הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה קִיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַת חֲקַת בְּלֶק, ז' תַּמּוּז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... תַּחֲיָה.
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוּר לְךָ, שְׁתַּעֲבְרִי אֶת הַכֹּל בְּקִלּוֹת, וְנִשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׂר אֶצְלֶךָ בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

אֵין אֶת יְכוּלָה לְתַאֵר וְלִשְׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֻחָה שֵׁישׁ לִי, שֶׁהַכֹּל
עָבַר עַל צַד הַכִּי טוֹב, יַעֲזוּר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמִּיד תְּבַשְׂרִי לִי
בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת כְּאֵלוֹ, וְתִרְגְּשִׁי רַק טוֹב.

סְגֵלָה לְהוֹלְדָה בְּנֶקֶל — לְטַל יָדַיִם בְּסַעֲדַת מְלִינָה מְלֶכָה, וְלִכְנֹן
תַּזְהָרִי בְּמִשְׁוֹךְ כָּל יְמֵי הָרִינוּךְ לְדַקְדָּק לְאֹכֵל סַעֲדַת מְלִינָה מְלֶכָה, וְזוֹ
סְגֵלָה לְהוֹלְדָה בְּנֶקֶל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׂר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת
תַּמִּיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה קב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַת חֲקַת בְּלֶק, ז' תַּמּוּז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְהִיּוֹת חֲזוּקָה בְּאִמּוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, לִידַע שֶׁהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, וְדַבֵּר

גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינּוּ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן.
 מָה אֶת יוֹדַעַת לָמָּה הַצְּרִכָתָ לַעֲבֹר אֶת כָּל הַיְרִידוֹת וְהַנְּפִילוֹת וְכוּ',
 הַכֹּל כְּדֵי לְהַתְחַזֵּק וְלִהְיוֹת מִמְּעֻד, וּלְחַזֵּק אֶת אַחֵרִים, וְזֶה דְּבַר גְּדוֹל
 מְאֹד מְאֹד. וְלָכֵן תִּתְחַזְּקִי, וְאֵל תִּתְּנִי לְשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַע עוֹלָם שְׁתּוּכַל
 לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צֵד הַכִּי
 טוֹב.

הָעֵקֶר תִּהְיֶי שְׂמִחָה וְעֲלִיָּה, וְתִשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד לֹא לָרִיב עִם
 הַחֲבֵרוֹת שְׁלָךְ, אֲלֵא לְרֵאוֹת לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשְׂמִחָה, כִּי הַשְׂמִחָה
 מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת, בֵּין בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 יַעֲזֹר, שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֶצְלָךְ תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

נָא וְנָא הַרְגִּילִי אֶת עַצְמִךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
 עַל-כָּל-פְּנִיּוֹת חֲמֵשׁ דְּקוֹת, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה קבא

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר חֲקַת, ז' תַּמוּז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵה לְחַזֵּק לְעוֹדֵד וּלְשִׂמְחָה אֶת הַתְּלַמִּידִים, הָעֵקֶר בְּאַמוּנַת
 חֲכָמִים, שְׁזֶה הַיְסוּד, כִּי אִם יֵשׁ אַמוּנַת חֲכָמִים — יֵשׁ הַכֹּל, וְרוֹאִים
 שְׁכָל מִי שֵׁיֵשׁ לוֹ אַמוּנַת חֲכָמִים, יֵשׁ לוֹ הַצְּלַחָה גְּדוֹלָה מְאֹד. וְלָכֵן
 רְאֵה לְחַזֵּק אוֹתָם בְּאַמוּנַת חֲכָמִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ,
 שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

נָא וְנָא רְאֵה לְחַזֵּק אֶת אַחֶיךָ ... גְּרוּ יְאִיר, שֶׁבְּשׁוֹם פְּנִיּוֹת וְאֶפֶן
 לֹא יִתְגַּרְשׁ, כִּי אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁיְּכֻלִּים לַעֲשׂוֹת

שֵׁם שְׁלוֹם-בַּיִת, כִּי חָבַל מְאֹד שְׁיִתְגַּרְשׁוּ, וּבִפְרֹט שֵׁשׁ יְלָדִים, זֶה הַדָּבָר הַכִּי גָרוּעַ שֶׁהוֹלְכִים לְהִתְגַּרֵּשׁ, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִתְבוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֱלִיו יִתְבַּרֵּךְ, עַל-כָּל-פָּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְתַעֲשֶׂה אֶת זֶה לְקַבֵּיעוֹת לְכָל הַתְּלַמִּידִים, שְׁיִגְנְבוּ חֲמֵשׁ דְּקוֹת הַתְּבוֹדוֹת, שְׁזֵה לֹא הִרְבֵּה, אֲבָל בְּשָׁמַיִם זֵה הִרְבֵּה מְאֹד, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר עוֹשֶׂה רַעַשׁ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְאִם אָדָם הֵיךָ יוֹדֵעַ מֵה זֶה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-כָּל-פָּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, הֵיךָ חֹזֵק מְאֹד בְּזֵה, וְכֵן כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים בַּיּוֹם, צְרִיכִים 'לְגַנְבֵי' חֲמֵשׁ דְּקוֹת, כִּי כַּכָּה מְצַטְרֵף לְמִשְׁךְ הַיּוֹם שְׁעָה שְׁלֹמָה, כְּמוֹ שֶׁרָצָה רַבְּנוּ ז"ל שֶׁנִּתְבוֹדֵד, וְאֵנְחָנוּ כָּל-כַּף שְׁבוּרִים, שְׁקֻשָּׁה לָנוּ בְּפַעַם אַחַת שְׁעָה אַחַת, אֲזוּ עַל-כָּל-פָּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, שְׁזֵה לֹא כָּל-כַּף קָשָׁה.

לְכֵן צְרִיכִים לְהַחֲדִיר אֶת זֵה בַּתְּלַמִּידִים, לְפָנֵי הַלְמוּד וְלְפָנֵי הַהִפְסָקָה וּבְאִמְצַע הַהִפְסָקָה, וְגַם לְקַחַת אוֹתָם עַל הַהֵר לְהִתְבוֹדֵד, שְׁשֻׁמָּה יוּכְלוּ לְהִתְפָּרֵק וְכוּ', כִּי זֶה בְּרִיא לַתְּלַמִּידִים, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה קַבֵּב

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַת חֲקֵת, ז' תַּמּוּז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמְךָ בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עוֹ, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, אֲלֵא תְדוּן אֶת עֲצָמְךָ לְכַף זְכוּת, וְתַמְצָא בְּעֲצָמְךָ נִקְדוּת טוֹבוֹת, וְתִרְאֵה לְחֹזֵק אֶת אִשְׁתְּךָ, וְתִשְׁתַּדֵּל שְׁיִהְיֶה בְּבִיתְךָ תְּמִיד שְׁמֻחָה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כד): מְצוּה גְדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשֻׁמְחָה תְּמִיד, וְזֵה לֹא סֶתֶם עֲצָה, אֲלֵא מְצוּה לְהִיּוֹת בְּשֻׁמְחָה, וְצְרִיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשֻׁמְחָה,

וּלְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְאַשְׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וּלְשִׂמְחַת אֶת אַחֲרֵים.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִתְבּוֹדֵד אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל-כָּל-פְּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְתִבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ כָּל מָה שְׂתִרְצֶה, בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, וְאִז תִּרְאֶה נְסִים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה קכג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר חֻקֵּי, ז' תַּמּוּז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיֶיהָ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף, וְתַהֲיִי בְּרִיאָה, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְתָמִיד תַּהֲיִי שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה, וְתַעֲשִׂי צְדָקָה וְחֶסֶד וּמִצְוֹת עִם עֲנִיִּים, וְאִז לְבִסוּף תִּרְאִי יְשׁוּעָה גְּדוּלָּה.

כָּל הַצְּרוֹת שְׂיֵשׁ לְאָדָם, זֶה רַק מִחֲמַת הַעֲצָבוֹת שֶׁתּוֹפְסוֹת אוֹתוֹ. לְכֵן צְרִיכִים לְהִזָּהֵר מְאֹד מְאֹד מֵעֲצָבוֹת וּמִרָה שְׁחוּרָה, וּלְהִשְׁתַּדֵּל לְדוֹן אֶת עֲצָמוֹ לְכַף זְכוּת, וּבְזָכוֹת זֶה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא גִמְתִּיק מִכֶּם אֶת כָּל הַדֵּינִים, וַיִּהְיֶה לְכֶם רַק טוֹב כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה קכד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר חֻקֵּי, ז' תַּמּוּז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלַח גִּיעֵו וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ וַיֵּאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְךָ.

תדע, אֲשֶׁר הַדְּבָר הַרְאִשׁוֹן אַתָּה צָרִיךְ לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ, וְכָל הַצְּרוֹת שֵׁישׁ לְאָדָם, הֵן רַק מַחְמַת הַעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה וְהַדְּכָאוֹן שֶׁתּוֹפֵס אוֹתוֹ. וְעַקֵּר הַשְּׂמֵחָה — לְשִׂמְחָה עִם הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת שֵׁישׁ בּוֹ, וְהַנְּקֻדָּה טוֹבָה הִכִּי גְדוּלָה שֵׁישׁ בְּכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל, שֶׁנּוֹבְרָא מְזֻרַע יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עֲשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, וּבָזָה יְכוּלִים לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ כָּל יְמֵי חַיָּיו.

תְּהִיָּה חֲזֵק מְאֹד מְאֹד לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁשִׁי עִם הַתְּרַגּוּם, בְּאַפֵּן שֶׁתְּסִיִּים בְּכָל שָׁבוּעַ שְׁנַיִם מְקָרָא וְאַחַד תְּרַגּוּם עִם פְּרוּשׁ רִשְׁשִׁי ז"ל, וְזֶה מְסַגֵּל לִירְאֵת שְׁמַיִם, וַיִּמְשִׁיךְ עָלֶיךָ אֶת שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי כִּךָ מְקַבֵּל מִצְדִּיקִים: מִי שְׂמִסִּים כָּל שָׁבוּעַ שְׁנַיִם מְקָרָא וְאַחַד תְּרַגּוּם עִם פְּרוּשׁ רִשְׁשִׁי ז"ל, זוֹכֵה לִירְאֵת שְׁמַיִם, וְזוֹכֵה שֶׁהַשְּׂכִינָה תִשָּׁרָה בּוֹ, וְזֶה בְּדוּק וּמְנֻסָּה.

וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְעֲצֻמָּךְ שְׁעוֹר כְּסֻדְרָן בְּשֵׁשׁ סְדְרֵי מְשֻׁנָּה, לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם פֶּרֶק אַחַר פֶּרֶק, אֶפְלוּ בְּגִרְסָא, כִּי אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר גְּדֹל הַזְּכוֹת הַזֶּה, וְלִכֵּן תִּשְׁמַר מְאֹד מְאֹד, שְׁלֹא יַחְסֹר לְךָ יוֹם אֶחָד בְּלִי לְמוֹד כַּמָּה פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, שֶׁזֶּה מְזַכֵּךְ אֶת הַנְּשֻׁמָּה.

וְעַל כָּלֵם — תִּלְמַד הַרְבֵּה הַלְכָה, כְּדֵי שֶׁתִּדַּע אֵיךְ יְהוּדֵי צָרִיךְ לְהַתְּנַהֵג, וְהַיּוֹם יֵשׁ הַרְבֵּה סְפָרִים קְצוּרֵי הַלְכָה, שֶׁהֵם מְאֹד מְאֹד מְעוֹדְדִים וּמְחַזְקִים אֶת בְּנֵי־אָדָם לְקַיֵּם אֶת הַהַלְכָה בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת, כְּגוֹן: "יִלְקוּט יוֹסֵף" שֶׁהוּא לְקוּט נִפְלָא מְאֹד, וְכֵן "קְצוּר שְׁלַחַן עֲרוּף", וְכֵן "שְׁלַחַן עֲרוּף הַרְבִּי" וְכַדוּמָה, כָּל הַקְּצוּרִים זֶה מְאֹד מְכַרַח לְכָל בַּעַל תְּשׁוּבָה לְלַמֵּד, כְּדֵי שֶׁקִּדְּם יְהִיָּה בְּקֵי בְּהַלְכָה.

רַק חֲזֵק וְאַמֵּץ, וְתִשְׂמַח אֶת אֲשֶׁתְךָ, וְאִז תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשְּׁמַיִם...

לה קכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר חֻקַּת, ז' תמוז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת הַהוֹדָעָה שֶׁהִגַּעְתָּ לְשָׁלוֹם, אִף שֶׁמָּאֵד הַצִּטְעָרְתִּי שְׁלֹא אָמַרְתָּ לִּי שְׂאֵתָה נוֹסֵעַ, עִם כָּל זֹאת אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ, שֶׁכָּבֹד הִגַּעְתָּ לְשָׁלוֹם לְבֵיתְךָ זֶה אֲשֶׁרְךָ, וְתִרְאָה לְשִׁמּוֹר מְאֹד מְאֹד עַל כְּבוֹד אֲשֶׁרְךָ, וְתִגּוּרוֹ בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת, וְתַעֲזֹרוּ אִחָד לַשְּׁנַי, וְעַל-יְדֵי-זֶה יֵצְאוּ מִכֶּם בְּנִים קְדוֹשִׁים.

גַּא וְנָא בְּרַח לָךְ כְּכֹר מִכָּל הַשְּׂגָעוֹנוֹת שְׁלָךְ, וּמִכָּל הַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁמִּסְבָּבִים אוֹתְךָ, וְתִרְאָה לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עַל-כָּל-פְּנִים מַעֲכָשׁוּ, וְאִז תִּרְאָה אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

גַּא וְנָא הַרְגֵל אֶת עֲצָמְךָ לֹא לְדַבֵּר רַע עַל שׁוֹם בַּר יִשְׂרָאֵל, אֲלֵא כָּל מִי שְׂאֵתָה פּוֹגֵשׁ, תִּדְבֹר אִתּוֹ דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְּׂגָחָה פְּרָטִית, וְתִרְאָה אִיךָ זֶה יוֹעִיל לָךְ — בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת.

וְעַל כָּלֵם רְאֵה לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, כְּמוֹ שֶׁדְּבַרְתִּי עִמָּךְ, שֶׁהִסֹּד בְּחַיֵּי הָאָדָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבַר, כִּי בְּאֵמֶת עוֹבְרִים עַל כָּל אִחָד נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְחַזֵּק מִעֲמֵד, אִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

גַּא וְנָא ... גֵּרוֹ יֵאִיר, רְאֵה וְגַם רְאֵה כְּמָה מְסַרְתִּי אֶת נַפְשִׁי בְּעִבּוּרְךָ, וְכִמָּה אֲנִי סוֹבֵל מִמְּסִירוֹת שֶׁל רְשָׁעִים אַרוּרִים, שֶׁהַעֲלִילוּ עָלַי עֲלִילַת דָּם מִמָּשׁ, שֶׁקָּרִים וּכְזוּבִים, וְלִכֵּן רְאֵה אִיךָ שֶׁיִּמְיָנוּ כְּצֵל עוֹבֵר, וּיְמָה נִשְׁאָר מִהָאָדָם? רַק מָה שֶׁמִּשְׁכִּים וּמַעֲרִיב לְבֵית-הַכְּנֶסֶת לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְזַן דִּיקָא, שְׂזָה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׂמִים, וְכֵן לְקַבֵּעַ עֲתִים לַתּוֹרָה: קֶצֶת מְקָרָא, קֶצֶת מְשָׁנָה, קֶצֶת גְּמָרָא, קֶצֶת מְדַרְשׁ,

קִצַּת הַלֶּכֶה, בְּכֹל יוֹם מְעַט כְּסֻדְרָן, וְאִזּוּ בְּמִשְׁפַּח הַזְּמַן יִצְטָרֵף לְחֻשְׁבוֹן גָּדוֹל, וּמִי יִתֵּן — שְׁתַּקַּח לְעִצְמָךְ חִבְרוּתָא, שְׂאִין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

אִתָּה לֹא יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הָאֱהָבָה שֵׁישׁ לִי אֵלֶיךָ, וְלִכֵּן אֲנִי רוֹצֵה לְזַכּוֹת אוֹתָךְ עִם טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי, כִּי רַק זֶה מֵה שְׂאֵדָם לּוֹקַח אֹתוֹ, כְּמֵאֵמֶר הַתְּנַא הַקְּדוּשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ו'): לְפִי שְׂבִשְׁעַת פְּטִירְתּוֹ שֶׁל אָדָם, אֵין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, אֲלֵא תוֹרָה וּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַעֲלֵחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה קִבּוּ.

בְּצִוְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדְרַת חֶקֶת, ז' תַּמּוּז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נִצַּח.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתְּבְּכֶם, וְגִדְל שְׂמִחַתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִכֶּם — אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וּבִפְרָט שְׂאֵתֶם זוֹכִים וּמְזַכִּים אֶת הַרְבִּים, בְּהַפְצַת מַעֲיִנּוֹת הַחֲכֵמָה חוּצָה, אֲשֶׁר אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר גָּדוֹל מִזֶּה, וְלִכֵּן תִּרְאוּ שְׁנִיכֶם לְצֵאת בְּכֹל יוֹם לְהַפְצָה, וּבִזְכוּת זֶה יִשְׁלִים לְכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הַחֲסָרוֹן שְׁנַחֲסַר מִכֶּם וְכוּ'.

כֹּל מֵה שְׁקוֹרָה וְכוּ', צְרִיכִים לְדַעַת שֶׁהַכֹּל לְטוֹבָה, כִּי מִי יוֹדֵעַ אִם זֶה לֹא הִיָּה אֵיזֶה מוּם בְּוָלַד וְכוּ', וְלִכֵּן אֵל תִּכְנָסוּ בְּדַכְּאוֹן וּבַעֲצוּבוֹת בְּשִׁבִיל זֶה, אֲלֵא תַתְּנוּ תוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂפָךְ נִסְתוּבָב, וְאֲנִי בְּטוֹחַ, שְׂמַעְכֶּשׁוּ לֹא תִדְעוּ כְּבָר שׁוּם צַעַר, וּבִפְרָט בְּזֶה שְׁלַקְחַתֶּם עַל עִצְמְכֶם מְשִׁימָה קְדוּשָׁה, לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ וְ"ל, אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב מִזֶּה, כִּי עַכְשָׁו עִם יִשְׂרָאֵל צְמֵאִים לְדַבֵּר הַשָּׁם, וְרוֹצִים מְאֹד לְהִתְקַרֵּב אֵל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכֵּן תַּעֲשׂוּ כֹל מִיָּנִי מֵאֲמָצִים שְׂבַעוּלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזוֹב אֶתְכֶם.

נָא וְנָא אֵל תִּרְיִבוּ בִּינִיכֶם אֵף פַּעַם, וְעַל כָּלֵם — רְאוּ לְדַבֵּר

עם הקדוש-ברוך-הוא בכל יום על-כל-פנים חמש דקות, אשר אין ערוך אל זה, ואני מאמין באמונה אמתית, שסוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב, ובפרט אחרי שעברתם מה שעברתם בחייכם, וזכיתם למצא אחד את השני, עליכם להתחזק ביותר שאת וביתר עז, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אתכם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו דרככם תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לה קבו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר חקת, ז' תמוז ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל אהובי, ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! העבודה הכי קדושה עכשו היא להפיץ את אור רבנו ז"ל בכל ארץ ישראל לארפה ולרחבה, ואם תוכל למצא תורמים לספסד את ספרי רבנו ז"ל — אין למעלה מזה, ובפרט ספרי "קדשת ישראל", וכן כל הקונטרסים המדברים מקדשת הברית, אשר אין למעלה מזה, כי זה פשוט הצלת נפשות, כי מה שעובר עכשו על בני הנעורים רק הקדוש-ברוך-הוא יודע, ולכן ראה לגייס אנשים שייספסדו את הקונטרסים המדברים מקדשת הברית, ותעורר את ידידנו ... גרו יאיר, שידיפיס את כלם, כי זו זכות הרבים לדורות עולם, כי בעוונותינו הרבים, הערב רב הפקירו וכי, והכל מלא נאוף, שקוץ, תעוב וזהום, וצריכים רחמים רבים לעבר כביש, ולא להפשל בראיות אסורות, רחמנא לישזבן. ולכן ראה לעורר ולעודד את המפיצים, שיפיצו את הקונטרסים האלו,

אָשֶׁר לַה קַחַח בְּנַחַל עַא

וּבְפֶרֶט לְבַחֲוֵרִים, וְהַקְדוּשׁ־בְרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שְׂבִיחוֹת הַפְּצַת מַעֲיָנוֹת
הַחֲקֵמָה חוֹצָה, תִּרְאֶה בְרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה קַחַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר חֲקַת, ז' תמוז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ, וְהִנֵּה לִי צַעַר גְּדוֹל מְאֹד, אִיךָ יָכוֹל
לְהִיּוֹת שְׂבָחוֹר יְדִבֵּר בְּכָה וְכו', אָבֵל אוֹלִי בְּכָל זֹאת הוּא לֹא בְּוֶן אֵל
מֵה שְׂדִבֵּר וְכו', וְצָרִיכִים לְדוֹן אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת, כִּי הוּא מְסַכֵּן, וְהוּא
צָרִיךְ לְהִתְחַטֵּן, רַק צָרִיכִים לְהַגִּיד לוֹ, שָׂאם יִלְךְ וְיִמְשִׁיךְ בְּצוּרָה כְּזוֹ,
הוּא אֵף פֶּעַם לֹא יִמְצָא שְׂדוּךְ, וְאִפְלוּ יִמְצָא שְׂדוּךְ, הוּא יִצְטָרֵךְ
אַחֲר־כֵּף לְהִתְגַּרֵּשׁ, כִּי בְּלִי אֲמוּנַת חֲכָמִים, אָדָם הוּא אָבוֹד מִשְׁנֵי
הָעוֹלָמוֹת.

אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְכוּת שִׁישׁ לָךְ, שְׂאֲתָה עוֹסֵק
בְּצָרְכֵי צְבוּר בְּאֲמוּנָה, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ־בְרוּךְ־הוּא, שְׂתַמִּיד תַּעֲזֹר לִי
לְהַפְיֵץ אֶת הַסְּפָרִים, וְתִהְיֶה לְנוֹ יְשׁוּעָה גְּדוֹלָה בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת
גַּם יַחַד.

חֹזֵק וְאַמֵּץ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּתְשִׂמַח אֶת אֲשֶׁתְךָ וְיִלְדֶיךָ, וְתִרְאֶה
שְׂבִיבִית תְּשֻׁרָה תַּמִּיד רַק אֲוִירָה שֶׁל שִׂמְחָה, וְכֵן תְּשִׂמַח וּתְבַדַּח אֶת
כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי הַשִּׂמְחָה הִיא הַיְסוּד בְּדַעַת רַבֵּנוּ וְ"ל,
וְהַקְדוּשׁ־בְרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שְׂתַמִּיד תִּהְיֶה אֲצִלְךָ שִׂמְחָה.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים שְׂבַעֲוֹלָם רַק לֹא לְהִתְבַּלְבֵּל
מִשׁוּם בְּרִיָּה כָּלָל, וְלְדוֹן אֶת כָּל אֶחָד לְכַף זְכוּת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה קכט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר חקת, ז' תמוז ה'תשס"ג.

שלום וברכה וְכֵל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שִׁיחִיו לְנֹצַח.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִכֶּם, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּרְווּ רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מְכַל יוֹצֵאֵי חֲלָצֵיכֶם, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

אֵל תִּפְחָדוּ מִשׁוּם דְּבַר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מֵאֵד מִקְנֵה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, הַעֲקָר רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וּלְשִׂמּוֹחַ אֶת אַחֲרֵים, וּבִזְכוּת הַשְּׂמֻחָה יִהְיֶה לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם. וְתִדְעוּ שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהַגִּיעַ לְשִׂמְחָה, אֲלֵא עַל-יְדֵי שְׂמִכְרִיחִים אֶת עֲצָמָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה קל.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר חקת בלק, ח' תמוז ה'תשס"ג.

שלום רב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עוֹז, כִּי אֵין אֶת יוֹדַעַת אִיזוֹ חֲשִׁיבוֹת זֶה לְמַעְלָה, כְּשׂוֹזְכִים וּמְזוֹכִים אֶת הַרְבִּים בְּהַפְצַת מַעֲיֵנוֹת הַחֲכָמָה חוֹצָה, וְזוֹכִים לְקָרֵב עוֹד יְהוּדִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּבַפְּרָט אִשָּׁה כְּשׂוֹזְכָה לְקָרֵב נָשִׁים אַחֲרוֹת, זֶה גוֹרֵם שְׁעֲשׂוּעִים גְּדוֹלִים לְמַעְלָה בְּכֹל הָעוֹלָמוֹת, וְלָכֵן רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עוֹז, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֹדָאֵי לֹא יַעֲזוֹב אוֹתְךָ.

נָא וְנָא תַתְחַזְקִי בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוּ יַתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר הוּא יַתְבַּרְךָ
שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה, וּבּוֹדָאֵי אִם תִּהְיִי חֲזָקָה בַתְּפִלָּה, אִזּוּ תִרְאֵי אֶת
הַנְּסִים נְגָלִים שִׁיעֲשֵׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אֲנִי כֵן רְצִיתִי שֶׁתִּקְנֶנּוּ הַכֹּל חֲדָשׁ וְכוּ', וְלֹא לְקַמֵּץ, כִּי הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָכֶם שְׁפַע, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לִהְיוֹת בְּחֹבוֹת. וְעַל כָּל־
— אֲנִי רוֹצֵה שֶׁכָּבֵד תִּהְיֶה לָכֶם דִּירָה מִשְׁלָכֶם, וְלֹא תִגּוּרוּ בְּשִׂכְרוֹת,
וְאֵל תִּפְחָדוּ, תִּגִּיעוּ גַם לָזֶה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתִּצְלִיחֵי בְּרַבְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה קלא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יַתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֲקַת בְּלָק, ח' תַּמּוּז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אִמַּר לָךְ! בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים הַרְבֵּה הַתְחַזְּקוֹת כְּפִי
הַיְרִידוֹת וְהַנְּפִילוֹת שְׁעוֹבְרוֹת עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וּבְכָל יוֹם וְיוֹם
צָרִיכִים לְהַתְחַזֵּק מִחֲדָשׁ, כִּי גְדוֹל אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבּוֹדָאֵי לֹא
יַעֲזֹב אוֹתְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמָה שְׂאֲנַחֲנוּ צָרִיכִים עֲכָשׁוּ זֶה רַק
הַרְבֵּה תְּפִלָּה, לְהַתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהוּא יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתֵנוּ
בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן, וְנִזְכֶּה לְהַפְּלֵל בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא תָּמִיד.

רְאֵה לְהַתְּבוֹדֵד עִמּוֹ יַתְבַּרְךָ בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל
הַיָּמִים, כִּי אֵין לָךְ טוֹב מִתְּפִלָּה וְהַתְּבוֹדָדוֹת.

נָא וְנָא ... גֵּרוּ יְאִיר, רְאֵה וְגַם רְאֵה כְּמָה מְסַרְתִּי אֶת נַפְשִׁי
עֲבוּרְךָ, וְכִמָּה אֲנִי סוֹבֵל מִמְּסִירוֹת שֶׁל רְשָׁעִים אַרוּרִים, שֶׁהֶעֱלִילוּ עָלַי
עֲלִילַת דָּם מִמֶּשׁ, שְׁקָרִים וּכְזָבִים, וְלִכֵּן רְאֵה אֵיךְ שִׁמְיָנוּ כְּצֵל עוֹבֵר,

ומה נִשְׁאָר מִהָאָדָם? רק מה שְׁמֵשְׁפִים וּמַעְרִיב לְבֵית־הַפְּנֹסֶת
 לַהֲתַפְּלֵל בְּמַגֵּן דִּיקָא, שְׁנֵה מָאד מָאד חָשׁוּב בְּשָׁמַיִם, וְכֵן לְקַבֵּעַ
 עֵתִים לַתּוֹרָה, קִצַּת מְקַרָּא, קִצַּת מְשֻׁנָּה, קִצַּת גְּמָרָא, קִצַּת מְדַרְשׁ,
 קִצַּת הַלְכָה, בְּכָל יוֹם מְעַט כְּסֻדְרָן, וְאִזּוּ בְּמִשְׁךְ הַזְּמַן יִצְטָרֵף לְחֻשְׁבוֹן
 גְּדוּל, וּמִי יִתֵּן, שֶׁתִּקַּח לְעֶצְמָךְ חֲבֵרוֹתָא, שְׂאִין לְמַעְלָה מִזֶּה. אִתָּה
 לֹא יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֻל הָאֱהָבָה שֶׁיֵּשׁ לִי אֵלַיךְ, וְלָכֵן אֲנִי
 רוֹצֵה לְזַכּוֹת אוֹתָךְ עִם טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי, כִּי רַק זֶה מַה שְׂאָדָם לוֹקַח
 אִתּוֹ. כְּמֵאמֹר הַתְּנָא הַקְּדוּשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ו'): לְפִי שְׁבִשְׁעַת פְּטִירְתּוֹ שֶׁל
 אָדָם אֵין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶּסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת
 וּמְרַגְלִיּוֹת, אֶלָּא תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלָבָד.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה קלב.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדְרַת חֲקַת בְּלָק, ח' תמוז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֵין אִתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֻל הַשְּׂמֻחָה שֶׁיֵּשׁ לִי, עַל עוֹד
 שְׂמֻחָה שְׁנַעֲשֶׂה בְּקַהְלָתְנוּ, וְזוֹ שְׂמֻחַתִּי עַל אֵף גְּדֻל הַצַּעַר וְעַגְמַת נַפְשׁ
 שֶׁיֵּשׁ לִי, שֶׁהַקִּיפּוּנִי רָשָׁעִים אֲרוּרִים, וּמְסֻרוֹ אוֹתִי בְּמִסִּירוֹת חֲמוּרוֹת
 מָאד, וַיֵּשׁ עָלַי דִּינִים וְעֲנָשִׁים קָשִׁים וּמְרִים מָאד וְכוּ', עִם כָּל זֹאת,
 זֹאת נַחֲמַתִּי בְּעַמְלִי, שֶׁתְּהַלֶּה לְאֵל, זְכִיתִי לְהַצְּלִיחַ בְּגְדוּל עִם הַנַּעַר,
 וְאֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁבְּזָכוֹת זֶה אֲזַכֶּה לְהַנְצִיל מִכָּל
 הָעֲנָשִׁים וְהַמִּסִּירוֹת, שֶׁמְסֻרוֹ אוֹתִי הַסֵּמ"ךְ־מ"ם וְגוֹנְדָא דְלִיָּה.

וְאֲנִי מָאד מָאד מְקַנְהָ לְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁתּוֹכַר אֶת הַחֻסָּד
 שֶׁעָשִׂיתִי עִמָּךְ, כִּי בְּעֵתִים הֵלְלוּ צָרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים לֹא לְהַתְּהַפֵּךְ
 וְכוּ', וְלַהֲפֹךְ אֶת הַקְּעֵרָה עַל פִּיהָ וְכוּ'.

מַה אֲמַר לְךָ, יְדִידִי הַיְקָר! אֵין לְנוּ בְּזֵה הָעוֹלָם רַק אֶת

אָשֶׁר לַה קִלְג — לַה קִלְד בְּנַחַל עַה

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכֵּן עָלֵינוּ לְהִתְחַזֵּק בְּאֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ,
לִידַע שֶׁדָּבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נֶעֱשֶׂה מֵעֲצָמוֹ, אֶלֶּא בְּהַשְׁגָּחַת
הַמַּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְחַזֵּק מֵעַמֵּד, וְאֵינוֹ נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר.

הַמַּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה קִלְג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֲקַת בְּלָק, ח' תַּמוּז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אוֹדוֹת לַמּוֹד סוֹפְרוֹת וְכוּ', אֵין דְּבָר גְּדוֹל מִזֶּה, כִּי זוֹ פְּרֻנְסָה
קְלָה וְנִקְיָה, פְּרֻנְסָה קְדוּשָׁה, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁנֶּעֱשֶׂה סוֹפֵר, כִּי זוֹ עֲבוּדָה
קְדוּשָׁה מְאֹד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי,
שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמַּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה קִלְד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֲקַת בְּלָק, ח' תַּמוּז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל הַיְנִיק וְחַכִּים ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, אִךְ מֵרַב טְרָדוֹתֵי לֹא הָיָה הַפְּנְאִי
לְהַשִּׁיבֶךָ.

עֲכָשׁוּ זֶה הַגִּיל הַכִּי יָפֶה בְּחַיִּיךָ, וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן, אֶלֶּא
תִּבְצַל אֶת הַזְּמַן הַיְקָר שְׁלֶךָ, שֶׁב לָךְ בַּפְּנֵה, וְתִלְמַד בְּכָל יוֹם מִקְרָא,
מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מְדֻרָשׁ וְהַלְכָּה, וְכֵן תִּתְבּוֹדֵד, וְכֵן תִּתְפַּלֵּל שְׁחֲרִית,

מנחה, מעריב, במתינות מתוך הסדור, ותראה איך שסוף כל סוף הכל יתהפך לטובה, ועוד מעט כבר תבנה בית משלך. העקר לבחור צעיר לקנות לעצמו שם טוב, והשם טוב הזה קונים דיקא על-ידי שיושבים בפנה ולומדים בהתמדה גדולה, ומתנהגים בדרך ארץ, ותראה איך שכלם יאהבו אותך. כי שלמה המלך אומר (קהלת ז): "טוב שם משמן טוב".

אקנה מאד, שתצית אותי ולא תתחרט — לא בעולם הזה ומכל שכן לא בעולם הבא.

הקדוש-ברוך-הוא, השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי, שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח בדרך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לה קלה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר חקת בלק, ח' תמוז ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר.

מאד מאד אני מבקש אותך שתתחזק, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתהיה לך פרנסה בשפע, ותשמר מאד מאד על השלום-בית שלך, כי חבל מאד שתריבו, כי כל העניות באה לאדם רק בשרבים ביניהם, כי בית שיש שם שלום, יש שם הכל, ולכן תראה שיהיה שלום בתוך הבית אצלך, ואז טוב לך כל הימים.

נא ונא ... נרו יאיר, ראה וגם ראה כמה מסרתי את נפשי בעבורך, וכמה אני סובל ממסירות של רשעים ארורים, שהעלילו עלי עלילת דם מממש, שקרים וכזבים, ולכן ראה איך שיימינו כצל עובר, ומה נשאר מהאדם? רק מה שמשכים ומעריב לבית-הקנסת להתפלל במגן דיקא, שזה מאד מאד חשוב בשמים, וכן לקבע עתים לתורה, קצת מקרא, קצת משנה, קצת גמרא, קצת מדרש, קצת הלכה, בכל יום מעט כסדרן, ואז במשך הזמן יצטרף לחשבון

גְּדוּל. וּמִי יִתֵּן, שְׁתַּקַּח לְעֶצְמְךָ חֲבֵרוֹתָא, שְׂאִין לְמַעַלָּה מְזֵה, אֶתְּהָ לֹא יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדוּל הָאֶהָבָה שֵׁישׁ לִי אֵלֶיךָ, וְלִכֵּן אָנִי רוֹצֶה לְזַכּוֹת אוֹתְךָ עִם טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי, כִּי רַק זֶה מֵה שְׂאָדָם לֹקַח אֶתּוֹ. כְּמֵאֲמֵר הַתַּנּוֹא הַקְּדוּשׁ (אָבוֹת פָּרָק ו'), לְפִי שְׂבִשְׁעַת פְּטִירְתּוֹ שֶׁל אָדָם אֵין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, אֲלֵא תוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבְךָ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה קלו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר חֲקַת בְּלִק, ט' תמוז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מֵאֵד מֵאֵד אָנִי מִתְפַּלֵּא עֲלֶיךָ, לְמָה אֶתְּהָ לֹא בָּא אֶל הַשַּׁעוֹר בְּלִיל רְבִיעִי, וְזֶה מִרְאֵה כְּאֵלוֹ יֵשׁ זְלוּל אֲצִלְךָ כְּלִפִּי וְכוּ', לִכֵּן אָנִי מֵאֵד מֵאֵד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּתְּחִיל לְקַחַת אֶת עֶצְמְךָ בְּיָדִים, כִּי סוּף כֹּל סוּף לְמָה בָּאת לִיכְנָאֵל וְכוּ'? רַק כְּדֵי לְהַתְעַלּוֹת בְּיִרְאַת שָׁמַיִם, לִכֵּן אָנִי מֵאֵד מֵאֵד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, מִהֵיוֹם וְהַלָּאָה שְׁתַּשְׁתַּדֵּל לְבוֹא לְשַׁעוּרִים, וְכֵן יִהְיֶה לְךָ שְׁלוֹם-בֵּית, וְתִדַּע לְךָ, שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם אוֹרֵב מֵאֵד מֵאֵד עַל זִמְנוֹת צְעִירִים, וְרוֹצֶה לְשַׁבֵּר לְהֵם אֶת הַשְׁלוֹם-בֵּית, וְלְהַכְשִׁילֵם אַחֲרֵי-כֵן בְּעֵבְרוֹת חֲמוּרוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְלִכֵּן תִּזְכֹּר, אֲשֶׁר הִיסוּד בְּדַרְכֵי רַבְּנֵינוּ וְלֹא זֶה שְׁלוֹם-בֵּית.

וְלִכֵּן אָנִי מֵאֵד מֵאֵד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, תִּרְאֶה לְהַתְחַזֵּק וְלֹא לְהַשְׁכֵּר מְשׁוּם דָּבָר שְׂבָעוּלִים.

זְכוּר גַּם זְכוּר אֶת הַטּוֹבוֹת שְׂקִבְלָתְךָ אֲצִלִּי, וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדֵּל מֵאֵד מֵאֵד רַק לְהַתְחַזֵּק, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֹדָא יַעֲזֹר לְךָ, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

נָא וְנָא רְאֵה לְכַבֵּד אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי הִיא בְּדַגְמַת הַשְּׂכִינָה, וְאֵל תִּזְלוּל בָּהּ, כִּי זֶה עוֹן חֲמוּר מֵאֵד מֵאֵד, וּבְזֵה שְׂתַכַּבֵּד וְתִיַקֵּר אֶת

אשתך, יהיה לך פרנסה בשפע, פי כף אמרו חכמינו הקדושים (בבא
מציא נט): אוקירו לנשייכו פי היכי דתתעתרו [תכבדו ותקקרו את
נשותיכם כפי שתתעשרו].

ועל כלם — תשמר מאד מאד לא לשנות משקה המשכר, לא
בירה ולא יין שרף, כגון: ארק וכו', פי רבנו ז"ל מאד מאד הקפיד
על זה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לה קלז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר חקת בלק, ט' תמוז ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בנדאי הרב ... שליט"א צודק, פי השם של אמא שלך זה
מרם, ולא מרי שזה שם של גוים ועבודה זרה וכו', ולכן שתשא
רק עם השם הזה.

הקדוש-ברוך-הוא ישלח לה רפואה שלמה, רפואת הנפש
רפואת הגוף, ותוכל לישן טוב, ואתה תראה לגרם נחת-רוח
להורים, פי אין עוד מצוה יותר גדולה מכבוד אב ואם.

בענין הספור של קפיצת הדרך וכו', אל תגזים, הנקה לא סגר
את העינים... באמת עשינו את זה תוף שעה ועשרים וחמש דקות
שזה ממש בלתי אפשרי, אבל לא צריכים להגזים שהנהג סגר את
העינים ונהג...

יש דבור מר' נחמן טולטשינער ז"ל, שלהיות אחד מל"ו
צדיקים, לא צריכים ללכת קרוע ובלוי, ועם בגדים קרועים וסרוחים
וכו', אותו דבר בענין קפיצת הדרך, לא צריכים שהנהג יסגר את
העינים... ולכתב סתם שקרים וכו', הקדוש-ברוך-הוא עזר, וזו

אַשֶׁר לֵה קִלְחָ — לֵה קִלְט בְּנַחֵל עֵט

הִיְתָה הַמְצִיאוֹת, שְׁנִסִּיעָה שֶׁל שְׁתֵּימָּה וְחֻצֵי שְׁעוֹת, וְלִפְעָמִים שֶׁלֹּשׁ שְׁעוֹת, לְקַחְתָּ לָנוּ רַק שְׁעָה וְעֶשְׂרִים וְחֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְאֵיךְ וּמָה? גַּם אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ, אֲבָל אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁהִיא סִיעָתָא דְשָׁמַיָא.

הַעֲקָר תִּהְיֶה בְשִׂמְחָה, וְתִשְׂמַח אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה קִלְחָ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר חֲקַת בְּלָק, ט' תַּמּוּז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיַחֲיוּ לְנִצָּחַת.

מָאד מָאד אֲנִי מִבְקֵשׁ אֶתְכֶם, שְׁתַּחֲיוּ בִּיחָד וּבְאַהֲבָה, וְתִבְיֵנוּ אַחַד אֶת הַשָּׁנִי.

... גֵּרוּ יְאִיר! אֲנִי מָאד מִבְקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּכְבֵּד אֶת אִשְׁתְּךָ, כִּי אַחֲרַת תְּסַבֵּל אַחֲר־כֶּךָ סָבֵל גְּדוֹל מָאד, וְלִכֵּן רְאֵה לְצִיַּת אוֹתִי, וְתִכְבֵּד מָאד אֶת אִשְׁתְּךָ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה קִלְטָ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר חֲקַת בְּלָק, ט' תַּמּוּז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלִיתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ, וּמָאד אֲנִי שֹׂמֵחַ עַל כָּל מַה שֶּׁקוֹרָה אֲצִלְכֶם וְכו', אֲבָל הִיְתִי מִיעֵץ לֹא לְעַרְב שְׂמִיחָה בְשִׂמְחָה וְכו', וְדִי לְחַפְיָמָא, כִּי כָּל אַחַד יֵשׁ לוֹ אֶת הַזְּמַן שְׁלוֹ, וְאֲנִי מְקַוֶּה שְׁתִּבְיֵנוּ וְאֵל תִּדְחֲקוּ אֶת הַשְּׁעָה.

הַעֲקָר רַק תִּהְיֶה שְׂמֵחִים וְעֵלְיָדִים, וְתִתְפַּלְלוּ עָלַי שְׂאֲנִי אֲצַא מִכָּל הַצָּרוֹת שְׂגֻלָּעֵתִי בְּהֵם, כִּי סוּף כָּל סוּף לֹא עֲשִׂיתִי אֶת זֶה בְּשִׁבִיל אֶף אֶחָד, רַק בְּשִׁבִיל הַיְלָדִים שְׁלָכֶם, וְתִרְאוּ מָה אֲנִי סוֹבֵל בְּשִׁבִיל זֶה, שְׁנֵתִלְבְּשׁוּ עָלַי הַרְשָׁעִים, וְאֲנִי מִקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּהְיֶה לָהֶם מִפְּלֵה גְדוֹלָה מְאֹד.

גַּא וְנָא, רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֵז, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ, וְעוֹד תִּרְאוּ הַרְבֵּה גִסִּים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַעֲקָר תִּזְכְּרֵי שֶׁהַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִית מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי, שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְכֶם, שֶׁתַּצְלִיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה קָמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חֲקַת בְּלָק, " תַּמּוּז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

פֶּה תִקְבֵּל רְצוֹף הַמְלָצָה עֲבוּר הַכּוֹלֵל, הֵן כּוֹלֵל יוֹם "אוֹר הַמְּאִיר", וְהֵן כּוֹלֵל עֶרֶב "אוֹר הַגְּנוּז", וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מִקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂנוּכַל לְתֵת מְלָגָה יָפֵה לְכָל תַּלְמִידֵי הַכּוֹלֵל, כִּי כָּלֶם נִמְצָאִים עֲכָשׁוּ בְּמִצָּב כְּסָפֵי קָשָׁה מְאֹד, וּמִי יִתֵּן שְׂיִכְנַס שְׁפַע שְׂנוּכַל לְחַלֵּק לְכָלֶם.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֵז, כִּי אֲנִי רוֹצֵה שְׂאֲצַלְנּוּ יִהְיֶה רַק מְקוֹם תּוֹרָה ד' אֲמוֹת שֶׁל הֶלְכָה, כִּי רַק זֶה יִצְיֵל אוֹתָנוּ, וְחֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרֻכּוֹת ח.): מִיּוֹם שֶׁחִרַב בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ אֵין לוֹ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעוֹלָמוֹ, אֲלֵא אַרְבַּע אֲמוֹת שֶׁל הֶלְכָה בְּלִבָּד. וּדְיָקָא כָּאֵן בְּיַבְנָאֵל, שֶׁהוּלֵךְ לָנוּ כָּל-כּוֹף בְּקָשִׁיִּים כָּל דְּבַר, סִימֵן שְׂוֵה

אֲשֶׁר לַה קָמָא — לַה קָמַב בְּנַחַל פּא

דְּבַר חָשׁוּב מְאֹד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּוַדַּאי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָנוּ, וְסוּף
כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה קָמָא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חֲקַת בְּלָק, " תַּמּוּז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

אֵין אֶת יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר, אֶת גְּדֹל הַזְכוּת לְחַלֵּק לְעֲנִיִּים עַל
צָרְכֵי שְׂפַת וְצָרְכֵי יוֹם יוֹם, כִּי סוּף כָּל סוּף מַה יִּשְׁאָר מֵאֲתָנוּ, אִם
לֹא הַצְדָּקָה שְׁעוֹשִׂים אַחַד עִם הַשָּׁנִי, וְזֶה חֲלַקְנוּ מְכֹל עֲמַלְנוּ. וְלִכֵּן
תַּמְשִׁיכִי בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּה, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׁשׂוּמָע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

רְאֵי לְעֶזֶר לְמִשְׁפַּחַת ... שְׂיַחְיוּ, וּלְמִשְׁפַּחַת ... שְׂיַחְיוּ, וּלְמִשְׁפַּחַת
... שְׂיַחְיוּ, וּלְמִשְׁפַּחַת ... שְׂיַחְיוּ, שְׁהֵם מְמַשׁ זְקוּקִים לְפַת לֶחֶם,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּמִּיד תִּזְכִּי לְתַת שְׁפַע לְעֲנִיִּים, וּבְזְכוּת
זֶה אֶת לֹא תִצְטָרְכִי.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה קָמַב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חֲקַת בְּלָק, " תַּמּוּז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הָאֲבֵרָךְ הַיְקָר לִי
... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, כְּשֵׁאתָה מְגִיחָה, תַּגִּיחַ אֶת זֶה הַיֵּטֵב
הַיֵּטֵב, כִּי הִנֵּה עֲכָשׁוּ קַבְלָתִי שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בְּנַחַל" חֲלַק

ל"ו, ובמכתב ו' אֶלְפִים קצ"ב עמוד רמ"ו, יש שְׁמָה טְעוֹת מְאֹד מְאֹד גְּדוֹלָה, קִדְּם פְּתוּב: אָנוּ מוֹצְאִים בְּגִמְרָא, פֶּה הֵייתָ צָרִיף לְהַכְנִיס אֶת הַמְרָאָה מְקוּם, וְאַחֲר־כֵּן מִחֲלָקֶת בֵּין רַבֵּי שְׁמֵעוֹן בַּר יוֹחָאי לְבֵין ר' שְׁמוּאֵל, שְׂזוֹ טְעוֹת וְהִיא צָרִיף לְכַתֵּב רַבֵּי יִשְׁמַעֵאל, וְזֶה שְׁאַתָּה פּוֹתֵב ר' שְׁמוּאֵל שֶׁהוּא הִיא אַמּוֹרָא, וְזוֹ טְעוֹת, פִּי אַחֲר־כֵּן חוֹשְׁבִים שְׁמִי יוֹדֵעַ אוֹלֵי אֲנִי עִם הָאֶרֶץ וְכוּ', וְדָבָר שְׁכָתוּב בְּגִמְרָא מְפָרֶשֶׁת, צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר, פִּי אַחֲר־כֵּן יִתְלוּ אֶת הַטְּעוֹת בִּי, וְלִכֵּן כְּשֶׁאַתָּה מְגִיחַ, תְּגִיחַ אֶת זֶה הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב, וְכֵן לְהַכְנִיס מֵה שִׁיּוֹתֵר מְרָאָה מְקוּמוֹת, וְכֵן לְהַכְנִיס אֶת הַמְרָאָה מְקוּמוֹת בְּ"חֵי-מוֹהֲרָן" וּבְ"שִׁיחוֹת-הֲרָן", פִּי אֵיפֹה שְׁאַנִּי מְבִיא שִׁיחָה מְרַבְּנוּ ז"ל, זֶה נוֹבֵעַ מְ"שִׁיחוֹת-הֲרָן" אוּ מְ"חֵי-מוֹהֲרָן".

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיֵצֵא מִתַּחַת יַדֵּינוּ תָּמִיד דָּבָר מְתַקֵּן.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה קמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חֲקַת בְּלֵק, י' תַּמּוּז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַבְּחוּר ... גְּרוּ

יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד אֲנִי מְצֹטֵעַר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה, אֲבָל אַתָּה צָרִיף לְזָכֵר, אָדָם שְׁפוּגָם בְּבִרִית, כָּל הַמַּח שָׁלוּ פָּגוּם, וְאָדָם הַזֶּה אֲסוּר לוֹ לְדַבֵּר עַל שׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, וּמִפְּלֵ שְׁפָן כְּשֶׁמְדַבְּרִים עַל צְדִיק, שְׁכָף מוּבָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, סִימָן קִנָּה): "הַדְּבוּרִים שְׁמְדַבְּרִים עַל הַצְּדִיק, לְסוּף שְׁדַבְּרִיהֶם נִהְפְּכִים עֲלֵיהֶם וְנוֹפְלִים לְמִשְׁכָּב", וְלִכֵּן תִּשְׁמַר מְאֹד מְאֹד לֹא לְדַבֵּר עַל שׁוּם צְדִיק, וּבִפְרָט מִי שְׁפָגוּם בְּבִרִית, רְאוּי לוֹ לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד לֹא לְדַבֵּר עַל צְדִיקִים.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַסְּפָרִים שְׁאַתָּה קוֹנֶה לִּי, אֲבָל

לפני זה תמיד תכתב לי את הרשימה, כי על-פירוב יש לי את הספרים.

ראה להכניס את עצמך בלמוד הלכה, ותראה שסוף כל סוף תצליח לעשות שדוף טוב, בעזרת השם יתברך, רק תתנהג בדרך ארץ לאות ולמופת.

אני מאד מאד מבקש אותך, שתקבע לעצמך קביעות חזקה חמש דקות התבודדות, שזה דבר גדול מאד מאד, ואם תהיה חזק בזה, אז תראה את הישועות שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, ואת ההתבודדות צריך בתמימות ובפשיטות גמורה.

רציתי שתקנה לי "ילקוט שמעוני" בהוצאה זו המוכא כאן, יש לי שני פרכים על ספר בראשית, ואם יכולים להשיג על כל חמשה חמשי תורה ועל כל נביאים וכתובים, מה טוב ומה נעים, פה תקבל דגמא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לה קמד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר חקת-בלק, "תמוז ה'תשס"ג.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש-ברוך-הוא ישלח לה רפואה שלמה, רפואת הנפש ורפואת הגוף, ונשמע ונתבשר אצלכם תמיד בשורות משמחות.

אין את יכולה לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי, שהנשים מתקבצות יחד ומתחזקות יחד, באמונה פשוטה בו יתברך ובאמונת חכמים, וכן משמחות את עצמן עם הצגות וכו', כי זה הדבר הכי גדול וחסוב, כי באמת אנחנו צריכים להתחזק ביתר שאת וביתר עז, ולא להתבלבל משום בריה שבעולם, ובפרט עכשו,

שָׁהם הֶעֱלִילוּ עָלַי כָּל מִינֵי עֲלִילוֹת רָשָׁע וּשְׁקָרִים וְכוּ', וְרוֹצִים לַעֲשׂוֹת עָלַי מִשְׁפָּטִים וְכוּ', אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִתְאַחַד יוֹתֵר וְיוֹתֵר, כִּי הֵם חוֹשְׁבִים שֶׁעַל-יָדֵי שְׂיִמְנְעוּ אוֹתִי מִלְּבוֹא אֲלֵיכֶם, הִקְהֵלָה, חֵס וְשְׁלוֹם, תִּתְפָּרֵק, וְלִכֵּן הַחֹב הַמְּנַח עַל כָּל הַנָּשִׁים לְהִתְאַחַד בְּיִתְרָא שְׂאֵת וּבְיִתְרָא עֵז, וּלְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, כִּי גַם זֶה יַעֲבֹר, וְזֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב, שְׁכָל הַנָּשִׁים יַעֲשׂוּ הִתְאַחְדוֹת, וְיִתְאַסְּפוּ עַל-כָּל-פָּנִים פַּעַם אַחַת בְּשָׁבוּעַ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי, שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה קמה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חֲקַת בְּלֶק, " תְּמוּזַת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְלֵנִי שְׂמֵחָתִי שְׂאֵתָן מִתְאַחְדוֹת יַחַד, אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֵן פַּעַם לֹא תִהְיֶה מְרִיבוֹת בֵּינֵיכֶם, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי, שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁנִשְׁמַע תְּמִיד רַק הַטּוֹב מִכֶּם.

נָא וְנָא הַרְגִּילִי אֶת עַצְמְךָ, לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם, כָּל מָה שְׂאֵת צְרִיכָה חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, עַל-כָּל-פָּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, כִּי זֶה כָּל-כֶּף חָשׁוּב בְּשָׁמַיִם, וּבְזִכּוֹת הַתְּפִלוֹת נִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה קָמוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר חֲקַת בְּלָק, י" תַּמוּז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִתְרַחֵב לְךָ בְּפִרְנֶסֶה, וְלֹא יִחְסַר לְךָ שׁוֹם דְּבָר, רַק תִּרְאֶה לְהַחֲזִיק מְעַמָּד, וְאִז תִּרְאֶה אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׂתַמְשִׁיךָ בְּכַתִּיבַת סְפוּרִים, כִּי יָבוֹא הַיּוֹם שְׂיִצְטָרְכוּ אֶת כָּל הַסְּפוּרִים, כִּי אֲנִי בְּעֶצְמִי לֹא יוֹדֵעַ כַּמָּה זְמַן אֲשָׂאֵר בְּזֵה הָעוֹלָם, וַיְהִיָּה זְמַן שְׂמֵאֵד יִתְפַּלְאוּ וְכוּ', וַיִּרְצוּ לְשַׁמַּע כָּל סְפוּר וְכָל שִׁיחָה וְכוּ'.

נָא וְנָא רְאֵה לַעֲשׂוֹת לַעֲצֻמָּךְ קְבִיעוֹת לְהַתְּבוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֲלֵיו יִתְבָּרֵךְ, וְאִז תִּרְאֶה אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי, שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדְךָ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרַכְךָ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה קָמוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עַרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֵדֵר חֲקַת בְּלָק, י"א תַּמוּז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת הַהוֹדָעָה כַּמָּה פְּעָמִים, אֲבָל פַּה הִיָּה אֲמָצַע הַלְלָה, וְלִכֵּן לֹא הִיִּיתִי יְכוּל לְהַשִּׁיבְךָ כְּרִצוֹנְךָ.

אם הרב ... שלִיט"א, אומר שְׁתַּשָּׂאֵר עִם הַשֵּׁם הַזֶּה מִפְּנֵי שְׁאֵלוֹת בְּהִלָּכָה, תְּצִיֵּת אוֹתוֹ, כִּי הוּא יָחִיד מִמְּחָה בְּכַתְּבוֹת, רַק לְהִקְרָא, תִּקְרָא אֶת עֲצָמָךְ בְּשֵׁם ... לְבַד, כִּי זֶה הַשֵּׁם שֶׁקִּבַּלְתָּ בְּבְרִית.

תוֹדִיעַ אֶת זֶה לְהַרְבֵּ בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת, שְׁזֶה מֵה שֶׁפְּתַבְּתִי לָךְ, כִּי גַם הוּא הַשָּׂאִיר לִי הוֹדָעָה.

הַעֲקָר רְאֵה לְעֵסֶק בְּקְרוּב רְחוּקִים, אֲשֶׁר אֵין עוֹד דָּבָר יוֹתֵר גָּדוֹל וְחָשׁוּב מִזֶּה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַם לָךְ חַזְרָה, שְׁתַּרְוֶה רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מְכַל יוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ, וְיִהְיֶה לָךְ בֵּית מִשְׁלָךְ, וְלֹא תִצְטָרֵךְ לְגוֹר בְּשַׁכְנוֹת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבָּת שְׁלוֹם...

לה קמח

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֹדֵר חֲקַת בְּלָק, י"א תמוז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

הִנֵּה בְּעַלְךָ עֲכָשׁוּ פֹה וְשָׁמַח, וְאֲנִי מְקַנְוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁעוֹד מְעַט יַחֲזוֹר עִם שְׁפַע, וְתִשְׁלְמוּ אֶת כָּל הַחֻבוֹת, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ, שְׁתִּהְיֶי תָּמִיד שְׁמִחָה וְעֲלִיזָה, וְשִׂיחָה הַשְּׁלוֹם בְּתוֹךְ הַבַּיִת שְׁלָךְ, וְהִיִּיתִי מִמְּלִיץ שְׁתִּשְׁנִי אֶת הַשֵּׁם שְׁלָךְ, כִּי הַשֵּׁם ... זֶה מְסַגֵּל לְמַחְלָקַת וּמְרִיבוֹת, כִּי שֵׁם זֶה הוּא עַל שֵׁם מְרִיבוֹת, וְלָמָּה אֶת צְרִיכָה שֵׁם כְּזֶה, וְאֲנִי מְקַנְוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר, וְשִׂיחָה לְכֶם נַחַת מֵהַבְּנוֹת וּמֵהַבֵּן, וְיִהְיֶה לְכֶם אַרְיִכוּת יָמִים וְשָׁנִים, וְשְׁתִּמֵּד נִשְׁמַע אֲצִלְכֶם בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבָּת שְׁלוֹם...

לה קמט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר חֻקַּת בְּלֶק, י"א תמוז
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ, רְאֵה לְהִתְחַזֵּק וְלִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְׂמִיחָה זֶה הַנְּצַחֵן שֶׁל
הָאָדָם, כִּי הַסֵּמ"ך־מ"ם רוֹצֵה רַק לְשִׁבֵר אֶת הָאָדָם, וְלִהְכַנִּיס בּוֹ
יְאוּשׁ כְּאֵלוֹ הוּא כְּבָר לֹא שְׁוֵה לְשׁוֹם דְּבָר, וְאִיךָ יְכוּלִים לְנַצַּח אֶת
הַסֵּמ"ך־מ"ם? רַק עַל־יְדֵי שְׂמִיחָה, בְּזֶה שְׂאָדָם תָּמִיד שְׂמַח, הוּא
שׁוֹרֵף אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת, כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ כְּתוּב: "עֲזֹ וְחִדְוָה בְּמִקּוּמוֹ",
וְלִכֵּן זֶה הַסִּימָן אִם אָדָם נִמְצָא אֲצֵל הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, הוּא תָּמִיד
שְׂמַח, אָבֵל בְּרַגַע שְׂאָדָם נוֹפֵל בְּדַכְאוֹן וּבְעֲצָבוּת, סִימָן שְׂנִתְרַחַק
מִהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי אָדָם שְׂמַתְחַזֵּק תָּמִיד לִהְיוֹת
בְּשִׂמְחָה, וּמְכַל שְׂכֵן וְכֹל שְׂכֵן שְׂמַחְזֵק אֶת אֲחֵרִים לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה,
וְלִכֵּן תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, וּתְשַׂמַּח אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וּתְשַׂמַּח אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ,
כִּי זֶה הַמְּצוּוֹה הַכִּי גְדוּלָה שְׂאֵתָהּ רַק יְכוּל בְּעֵתִים הַלְלוּ, לְשִׂמַּח אֶת
נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל.

הַמְּאַחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לה קנ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר חֻקַּת בְּלֶק, י"א תמוז
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ לְנַצַּח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אַתֶּם צְרִיכִים לִהְיוֹת שְׂמַחִים וְעֲלִיזִים, וְלִרְקֹד מְרַב שְׂמִיחָה,

שזכיתם לחזור בתשובה שלמה להקדוש-ברוך-הוא, ולחשב תמיד רק ממנו יתברך, כי רק זה מה שישאר מאתנו, ואסור לכם להתבלבל משום דבר בעולם, וצריכים להתחזק באמונת חכמים, ולידע אשר הידיעה לבדה, שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, והכל לכל השגחה פרטית, שפך רצונו יתברך, הידיעה בעצמה זה כבר דבר גדול מאד, ואת הידיעה הזו ממשיך הצדיק האמת. ולכן אמר רבנו ו"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ז'), שעצה צריכים לקבל מהצדיק, ולכן תתחזקו באמונת חכמים, ואז תדעו איך להתנהג וכמו שאמר רבנו ו"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן סא), שעל ידי אמונת חכמים אדם יודע איך להתנהג, בין בגשמיות ובין ברוחניות.

הקדוש-ברוך-הוא, השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתך, שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שיהיה לכם רק טוב כל היום.

המאחל לכם שבת שלום...

לה קנא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פנחס, י"ד תמוז ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

את כל הרשימה של ספרים שכתבת לי יש לי כבר, אם אתה יכול להחליף — ראה להחליף, כי הכל יש לי כבר, ותגיד גם להבחור ... גרו יאיר.

העקר תהיה רק בשמחה, כי השמחה זו ההצלחה של האדם, וככל שאדם שמח יותר, פן מצליח יותר, כמו שאמר רבנו ו"ל (ספר-המדות, אות שמחה, חלק ב', סימן א'): מי ששמח תמיד הרי הוא

אֲשֶׁר לַה קִנֵּב — לַה קִנֵּב בְּנַחֵל פֶּט

מְצַלִּיחַ; וְלִכֵּן רָאָה לְעַבְדְּךָ רִק עַל גְּקֻדַּת הַשְּׁמִימָה, וְאִז תְּהִיָּה לְךָ תְּמִיד
הַצְּלָחָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה קִנֵּב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר פְּנִיחֶס, י"ד תמוז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רָאָה לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֵז, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל
לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְאִין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל זְכוּתְךָ שְׂאֵתָה
מִפִּיץ אֶת סִפְרֵי שׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל" בֵּין הַבְּחוּרִים, וְזוֹ זְכוּת שְׂאִין
לְמַעַלָּה מִמֶּנָּה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁבִיזְכוּת הַזֶּה כְּבָר תִּנְשַׁע בִּישׁוּעָה
שְׁלָמָה.

אֲנִי מְקַנְהָ שֶׁהִבֵּאתָ אֶת הַכֶּסֶף מִהֶאֱבַרְךָ מְאֻלְעָד, וְתִמְסֹר עוֹד
לְפָנַי שֶׁבֶת שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וּמֵאֵתִים וַחֲמִשִּׁים ש"ח (3,250) אֵל ... גֵּרוֹ
יְאִיר, כִּי הִבְטַחְתִּי לוֹ לְשֵׁלָם לוֹ קֹדֶם כְּנִיסַת הַשֶּׁבֶת, וְצָרִיכִים לְהַחְזִיק
בְּדַבּוּר, וְאֶת הַכֶּסֶף הַנִּשְׁאָר תִּמְסֹר לְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, שְׂיַחְזִיק אֶת זֶה,
עַד שְׂאֲנִי אֲגִיד לוֹ מָה לַעֲשׂוֹת עִם זֶה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה קִנֵּב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר פְּנִיחֶס, י"ד תמוז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵנֵן הַמָּאָה וְשְׁמוֹנִים דּוֹלָר, בְּשִׁבִיל הַשָּׁנִים-עֶשֶׂר עֲמוּדִים, שֶׁהֵם שְׁלֹשׁ יְרִיעוֹת, תִּקְבַּל אֶת זֶה אֶצְלֵ הָאֲבִרָךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, וּמֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה אִם אַתָּה צְרִיךְ אֶת הַכֶּסֶף לְקִלְךָ, תִּקַּח אֶת זֶה מֵהָאֲבִרָךְ הַנִּ"ל, וְאַתָּה יְכוּל לְתַת לִר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, גַּם בְּהַלְוָאָה, כִּי אֲנִי אֲשַׁלֵּם עַל זֶה, וּבְרוּךְ הַשֵּׁם, לֹא נִשְׁאַרְתִּי חַיֵּב אֶפְלוּ אֲגוֹרָה אַחַת עַל הַסֵּפֶר תּוֹרָה שִׁכְתָּבְךָ לִי.

נָא וְנָא, רְאֵה לְחֻזֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֵז, וְאֵל תִּפְחַד מִשׁוּם דְּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁעוֹד נִרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה קִנְד.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר פִּנְחָס, י"ד תַּמּוּז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

שְׁמַעְתִּי כַּמָּה הוֹדְעוֹת שֶׁהִשְׁאַרְתָּ לִּי, אֲבָל לְצַעְרֵי הָרַב, לֹא הֵייתִי בְּחִדְרֵי, וְלִכֵּן לֹא הֵייתִי יְכוּל לְעֲנוֹת לְךָ.

אֵל תִּדְאָג, אֲנִי אֲשַׁלֵּם לְךָ עַד הַפְּרוּטָה הָאֲחֵרוֹנָה. בְּרוּךְ הַשֵּׁם, כִּתְבִיתִי סֵפֶר תּוֹרָה אֶחָד אֶצְלֵ ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְשַׁלַּמְתִּי לוֹ עַד הַפְּרוּטָה הָאֲחֵרוֹנָה, וּכְמוֹ-כֵן אֲנִי אֲשַׁלֵּם לְךָ.

עֲכָשׁוּ יִתֵּן לְךָ חוֹתֶמֶךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר, אֲלַפִּים שֶׁקָּל עַל הַחוּב, וְאֵל תִּדְאָג.

רַק רְאֵה לְחֻזֵק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְהַשְׁמַחָה תִּכְנִּים בְּךָ הַרְחִיבַת הַדַּעַת, וְאֵל תִּפְחַד מִשׁוּם דְּבָר, כִּי מִנְסִים אֶת כָּל אֶחָד בְּנִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשַׁרִּי מִי שְׁזוֹכָה לְהַחְזִיק מִמֶּדֶד, וְאִינוּ נִשְׁבָּר מִשׁוּם דְּבָר. וְזוֹ גְדֻלַּת בֵּר יִשְׂרָאֵל שְׁאִינוּ נִשְׁבָּר מִשׁוּם דְּבָר.

אַשֶׁר לַה קָנָה — לַה קָנָה בְּנַחֵל צֵא

וְלִכְּנֵן הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ, וְעוֹד תִּרְאֶה הַרְבֵּה נַחַת.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלֵחַ מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה קָנָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר פְּנִיחַס, י"ד תַּמוּז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שִׁיחִיו לְנַצַּח.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִכֶּם.

רְאוּ רַק לַהּיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה הִיא רְפוּאָה לְכֹל, בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, וְאַשְׁרֵי מִי שֶׁאֵינּוּ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ, וְהוּא תַּמִּיד שְׂמֵחַ, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא גְדוֹל מְאֹד, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב (תְּהִלִּים קמ"ה): "גְּדוֹל הַיּוֹי"ָה וּמַהֲלֵל מְאֹד וְלִגְדֹלְתוֹ אֵין חֶקֶר", וּבּוֹדֵאֵי יַעֲשֶׂה אֶתְנוּ גְסִים וּנְפִלְאוֹת, הֶעֱקֵר רַק לַהֲתַחֲזֵק וְלֹא לַהֲשַׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר.

הַמֵּאחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלֵחַ מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה קָנָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעֵי לְסֵדֶר פְּנִיחַס, ט"ז תַּמוּז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לַהֲתַחֲזֵק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֹז, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַרְבֵּה הַתַּחֲזִיקוֹת, וּבַפְּרָט בַּחֲזוֹר רִוּק, צְרִיךְ הַתַּחֲזִיקוֹת יוֹתֵר מִכָּלֵם,

וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים שֶׁבְּעוֹלָם רַק לְהִתְחַזֵּק, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוֹם דְּבָר.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל יוֹם לְעֵינַי בְּכַמָּה מִכְתָּבִים בְּשָׂאלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אָשֶׁר בְּנַחַל", וְשֵׁם תִּמְצָא מְרַגּוּעַ לְנַפְשְׁךָ.

תִּתְבוּדַד בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּתְבַקֵּשׁ הָעֵקֶר עַל שְׂמִיחָה, כִּי אֵין דְּבָר יוֹתֵר גָּדוֹל מִשְׂמִיחָה. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קסט), שְׂמִי שֶׁשְׂמַח תְּמִיד, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹמֵר אוֹתוֹ מִפְּגָם הַבְּרִית. וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְהִיּוֹת בְּשְׂמִיחָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּנְצַל מִפְּגָם הַבְּרִית, הָעֵקֶר הוּא שְׂמִיחָה, וְשְׂמִיחָה הִיא הַגְּאֻלָּה.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם חֵק וְלֹא יַעֲבֹר אֶפְלוּ חֵמֶשׁ דְּקוֹת, וְאֵין עוֹד דְּבָר גָּדוֹל מִזֶּה. וְעַל כָּלֵם תִּהְיֶה חֵזֶק בְּלָגֶרֶס ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, אָשֶׁר דְּבָר זֶה הוֹרֵג אֶת הַיָּצֵר הָרַע.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה קנו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פְּנַחֵס, ט"ז תַּמוּז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נִצַּח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת, וְתוֹלִידֵי בְּקִלּוֹת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מִשְׂמִחוֹת, הָעֵקֶר רַק לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוֹם דְּבָר, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּרְאוּ יִשׁוּעוֹת גָּדוֹלוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת בְּתִפְּלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ עֲלֵיכֶם תְּמִיד.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה קנח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פְּנִיחַס, ט"ז תמוז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" הַגָּרִים בִּיבְנֵאֵל "עִיר בְּרִסְלָב",
הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֲחֵי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, תַּעֲשׂוּ כָּל מַה
שְׂבִיכְלִתְכֶם לְהַחְזִיק אֶת עֲצַמְכֶם בְּיַחַד, כִּי אֵין עוֹד דָּבָר כָּל-כָּךְ
חָשׁוּב כְּמוֹ הָאֲחֵדוֹת וְהָאֲהַבָּה, וְזֶה סוֹד הַהֲצִלָּה שְׁלָנוּ, וְאֲנִי מְאֹד
מִבְקֵשׁ וּמִתְחַנֵּן אֲלֵיכֶם, אִם אַתֶּם בְּאַמֶּת אוֹהֲבִים אוֹתִי, וְאַתֶּם רוֹצִים
בְּטוֹבָתִי, וְרוֹצִים לַעֲזֹר לִי, תִשְׁתַּדְּלוּ בְּכָל מַחִיר לְהַחְזִיק אֶת עֲצַמְכֶם
בְּיַחַד, וְשֵׁלָא יִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שׁוֹם שְׁנָאָה וְקִנְאָה, שׁוֹם רִיב וְאִי הִבְנוֹת,
כִּי רַק בְּזֶה אַתֶּם יְכוּלִים לְהַצִּיל אוֹתִי מִכָּל מַרְעִין בִּישִׁין, וּמִכָּל צָרָה
וְצוּקָה. וְאִם, חַס וְשָׁלוֹם, תִּהְיֶה בֵּינֵיכֶם אִיזוֹ מַחְלָקָת, אוֹ אִיזָה אִי
הִבְנוֹת, אוֹ אִילוֹ סְכִסּוּכִים, תִּדְעוּ לָכֶם, כִּי בְּנִפְשֵׁי הוּא, וְאֵל תִּקְחוּ
אֶת זֶה בְּקִלּוֹת.

מִסִּרְתִּי אֶת נִפְשֵׁי לְהַקִּים קִהְלָה קְדוֹשָׁה, קִהְלָה שְׂאֲנִי יְכוּל
לְהִתְפָּאֵר עִמָּה בְּבֵית-דִּין שֶׁל מַעְלָה, וְעַכְשָׁו אֲנִי רוֹאֶה אִיךָ שֶׁהַקְּלֹפּוֹת
וְהַסְטָרָא אַחֲרָא רוֹצִים לְחַבֵּל בְּכָל מַה שְׂפָנִיתִי בַּיָּזַע וּבְדָם, זֶה
חֲמִשׁ-עֶשְׂרֵה שָׁנָה.

עֲלֵי לֹמֵר לָכֶם, שְׂכָל עֲתִידִי וְעֲתִיד קִהְלָתִי תְלוּי אִיךָ וְרַק בְּזֶה
שִׁתְּחַזְּקוּ אֶת עֲצַמְכֶם בְּיַחַד, וְזָכְרוּ זֹאת הַיֵּטֵב, וְשֵׁלָא תְבוֹאוּ אַחֲרֵי-כָךְ
בְּטַעֲנוֹת כְּאֵלוֹ לֹא יִדְעֶתֶם, וְלֹא הִבְנַתֶם, רְאוּ כִי הִזְזַרְתֶּם, בְּמַה עֲתִידִי
תְלוּי.

הַיּוֹם הוּא יוֹם הַלּוּלָא שֶׁל הַ'אֹר הַחַיִּים' הַקְּדוֹשׁ, וְיִדּוּעַ,
שֶׁהַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זִי"ע אָמַר בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: "בְּכָל פַּעַם כְּשֵׂאֲנִי
עוֹלָה בְּעוֹלָמוֹת עֲלִיוֹנִים, אֲנִי מוֹצֵא שֶׁהַסְפָּרְדִי הַזֶּה כְּבָר הַקְּדִימָנִי

שם", ומכל זה יכולים לראות את גדלתו, והיה מיוחד המרפכה, ובכל לילה ולילה שמע תורה מפי הקדוש-ברוך-הוא בעצמו, וזכה לרוח-הקדש ברורה, ולמדרגות גלוי נשמות, ואף-על-פי-כן סבל צרות ויסורים, עד שהכניסו אותו בבית-סתר, וכמו שכתב בעצמו בהקדמת ספרו: "דלקוני בתפיסה במסירה ועלילה, ונגידה ביד שר צר אכזרי, וכשזה נופל זה קם, באין מפתח לרגע מחיי להרגיע, ואני בתוך עמקי ים הצרות תפיסות על עסקי ממוץ ועל עסקי נפשות" וכו', עין שם. וכתב רבנו רבי יצחק אייזיק מקמארנא ז"ע, בספרו "נתיב מצוותיך" (דרוש אמונה, שביל א', סימן ט): "וכשהיצר הרע וחילותיו רואה שהצדיק מעורר עקר תשוקתו לאור עליון, תחלה בנערותו מפיל עליו מרה שחורה ועצבות, מרירות מנת מעני ורחק, דלות ועניות וקרירות, וכשרואה שהצדיק משבר כל מתלעות און, ומלך עליון מאיר עליו, וכבר הוסר הנהמה מנפשו, ואי אפשר לירד כל-כך בתוך חשכת העצבות ולהרגיש ביסורי עולם הזה, כי אורו יתברך ואור התורה מאיר עליו מאור ונעם זיו השכינה, ולכן מעמיד עליו אנשים רעים ומקטרגין עליו, ומבזין אותו בבזיונות, ומשברין לבו, ועושין ממנו כל מיני ליצנות, פוערין פיהם בלי חק, עומדין עליו גלי גלים קלפות ערב-רב, כמו שעשו להרב הקדוש רבנו חיים בן עטר, שבזה אותו איזה ארור: אתה רמאי וצבוע, וכן עד היום טפשים וחסרי דעת של בני מדינתו מבזין אותו, שרב העולם שמשקעין בתאוות עולם הזה, כל רעות שעושה בתאוות הסרוחה, רואה בצדיק, ובפרט לצדיק שכמעט משתגע באהבת השם יתברך ובנעם זיו שכינתו, מתגרה בו לומר עליו שהוא רמאות וצביעות, והוא מתקנא בו על שהוא נופל באהבה נפולה, והצדיק מקשר באור עליון אהבת השכינה, ולכן מתקנא בו. והסמ"ך-מ"ם, ימח שמו, מעורר אנשיו הרשעים, שיקטרגו על הצדיק הזה. עין שם.

הרי שלכם לפניכם, מה שרק עובר על צדיק הדבוק בו יתברך, ובפרט מה שעבר על ה'אור-החיים' הקדוש, שכתב על עצמו (פרשת ראה טו, ז): "אביון באחד שעריך", על-פי דבריהם ז"ל שאמרו בספר הזהר (במדרש הנעלם, זהר חדש, פרשת נח כג, עד), וזו לשונו: אי תדא

קִהְלָה אוּ חֲדָא כְּנִישְׁתָּא יִתְעָרוּן בְּתִיּוּבְתָא מִיַּד אֲתִי בֶן דְּוֹד, עַד כְּאֵן. וּמַעְתָּה 'אַבְיוֹן', הוּא תָּאב בְּדָבָר זֶה, שְׁהוּא 'אַחַד שְׁעָרִיד', שְׁזֵה יִסְפִּיק לְמִלְאוּת תְּאֻתּוֹ לְכַא בְּרִנָּה, וְאוֹמְרוּ 'בְּאַרְצֶךָ', הָעִיר מְקוּם תְּאֻתּוֹ הִיא 'אַרְץ הַקְּדוּשָׁה' אֲשֶׁר הִוְיָה אֱלֹהֶיךָ נוֹתֵן לָךְ, שְׁהוּא תָּאב מְתִי תִפְקֹד הָעִיר הַיּוֹנָה "חֲמֻדַּת הַלְּבָבוֹת", "וַיֵּצֵו הַיּוֹיָה לְכָל אִישׁ יִשְׂרָאֵל, שְׁלֵא יֵאֲמֵץ אֶת לְבָבוֹ" וְגו', אֲלֵא יִתְחַזֵּק בְּכָל עוֹז וְתַעֲצוּמוֹת לְמֵלֵא חֶשֶׁק הָאֶחָד הַמְיַחֵד, פִּי בְּאֲמָצְעוֹת מַעֲשֵׂה בְּנֵי אָדָם, וּבִפְרֹט בְּמַצּוֹת הַצְּדָקָה, דְּכִתִּיב (יִשְׁעִיָּה נד, יג) "בְּצְדָקָה תִּפְוֹנְנִי", וְגַמֵּר אֲמַר מֵאַחֶיךָ הָאֲבִיוֹן, פְּרוּשׁ מִסַּבַּת אַחֶיךָ הָאֲבִיוֹן הַיְדוּעַ, שְׁיַעֲרִיךְ אָדָם בְּדַעְתּוֹ שְׁהַמַּעֲשֵׂה הוּא לְתַכְלִית דְּבָר זֶה שֶׁל מְשִׁיחַ ה' שְׁמוֹ חַיִּים, עֵינֵי שָׁם. רוֹאִים בְּחוּשׁ שְׁכָתֵב עַל עַצְמוֹ תֵּאָר כֹּזֵה "מְשִׁיחַ ה' שְׁמוֹ חַיִּים", וּמָה זֹכִים עַל-יְדֵי שְׁקֵהֲלָה אַחַת וּבֵית-הַכְּנֶסֶת אֶחָד חוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה, וּמַעוֹרְרִים שְׁכָפָר יְבוֹא מְשִׁיחַ לְגַאֲלוֹנוֹ, וְהִנֵּה הַיּוֹם הַזֶּה הוּא יוֹם מְסַגֵּל מְאֹד, שְׁתַּתְּאֲחַדּוֹ יַחַד, וְתַעֲזְרוּ אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְתַחֲזִיקוּ אֶת עַצְמְכֶם בְּיַחַד בְּכָל מַחִיר, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה לְדַבְּרִים יְפִים מְאֹד, שְׁיִתְהַפֵּף הַכֹּל לְטוֹבָה.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה קִנֵּט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר פְּנַחֶס, ט"ז תַּמּוּז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וּמָה טוֹב וּמָה נָעִים שְׁתַּעֲיִנִי בְּכָל פַּעַם, כְּמָה מַכְתְּבִים בְּשֵׁאלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אַשֶׁר בְּנַחֵל", וְשָׁם תִּמְצְאִי מְרַגּוּעַ לְנַפְשֶׁךָ.

הָעֵקֶר תִּשְׁתַּדְּלִי לְהִיּוֹת בְּשְׁלוֹם עִם בְּעַלְיָךְ, וְזֵה יַעֲזוּר לָךְ לַעֲבֹר עַל הַכֹּל.

הַרְגִּילִי אֶת עַצְמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֵל רַעְהוּ

וְהַבֵּן אֶל אָבִיו, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁחֹזֵק בְּזֶה, וְאִז
טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה קס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פְּנִיחַס, שְׁבַע־הַעֲשָׂר בְּתַמּוּז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי, שְׁתַּסְדֵּר לִי אֶת הַבְּמָה בְּאִמְצַע הַבֵּית-הַכְּנֶסֶת
לְמַעַלָּה, אֲצֵל מִנֵּין הַתִּימָנִים, וְכֵן תַּעֲשֶׂה רַפּוּד עַל הַסַּפֵּסִלִים, כִּי זֶה
מְאֹד מְאֹד נְחוּץ לִי, כִּי אֲנִי רוֹצֵה שְׁיִהְיֶה מְאֹד מְאֹד יָפֵה וְנָח לְשַׁבֵּת,
וְאֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִכְנָסוּ עִכְשָׁיו לְגוּר הַרְבֵּה
מִשְׁפָּחוֹת תִּימָנִים, וְיִהְיֶה לָכֶם מִנֵּין גָּדוֹל מְאֹד.

וְכֵן תַּעֲשֶׂה אֶת הַמְּרָאוֹת סְבִיב הַעַמּוּדִים בְּאוֹלָם הַשְּׁמֹחוֹת, וְאֲנִי
מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, וְנִשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמֹחוֹת תָּמִיד.

הַעֲקֹר רְאֵה לְהַתְּבוּדָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי אֵין לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק
תְּפִלָּה, וְאִם הֵייתָ יוֹדֵעַ מַה שְׁתַּפְּלֶה פּוֹעֵלֶת בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, הֵייתָ שָׁשׁ
וְשִׂמַּח מְרַב תְּשׁוּקָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי הַתְּפִלָּה מְכַנִּיסָה תְּשׁוּקָה אֵל
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי,
שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּלֵּל בְּעֵדָךְ, שְׁתַּצְּלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה קִסָּא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פְּנִיחַס, שְׁבַע־עֶשֶׂר בְּתַמוּז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת, שְׁפָרְגַע שְׁיֵשׁ לְאַחַד עֶסֶק עִם רַבִּים, צְרִיכִים לְסַבֵּל וְכוּ', וְלִכֵּן אֵל תְּקַחִי אֶת זֶה אֶל הַלֵּב, רַק תְּקַחִי אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, וְהַעֲקֵר תְּתַחֲזְקִי, וְתֵאֱמִינִי שֶׁהַפֶּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְלֹא תִשְׁכְּרִי מִשׁוֹם דְּבָר, וְעַל־יְדֵי תְקֵף הָאֱמוּנָה שֶׁתְּהִיָּה לָךְ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, תַּעֲבֹרִי עַל הַפֶּל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה קִסָּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פְּנִיחַס, שְׁבַע־עֶשֶׂר בְּתַמוּז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... נְרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׂמְעַ הַטּוֹב

מִמֶּךָ.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּיִתֵּר שְׂאֵת וּבְיִתֵּר עוֹז, וְהַעֲקֵר תְּבַקֵּשׁ בְּכָל יוֹם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שֶׁתִּזְכֶּה לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבֵּנוּ וְ"ל בְּעִיר אוֹמֵן עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְעַל־יְדֵי תְפִלָּה תִפְעַל אֶצֶל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא כָּל מַה שֶׁאַתָּה צְרִיךְ.

נָא וְנָא אֵל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מֵאֵד מְקַנָּה לְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׂאֵל תִּפְגַּס בְּעֶצְבוֹת וּבְמִרְרוֹת

ובדבֿאון, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֵדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ, וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הַרְעָ יבוא הטוב.

הַעֲקֹר תַּתְּבוֹדֵד בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, עַל-כָּל-פְּנִימֵי חֲמֵשׁ דְּקוֹת, כִּי אֵין דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב מִזֶּה.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה קסג.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם חֲמִישֵׁי לְסֵדֵר פְּנִיחֵס, שְׁבַע־עֶשְׂרֵי בְּתַמּוּז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... תַּחֲיִיה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אַל תִּכְנַסֵּי בְּלַחֲץ, כִּי זֶה עַקֵּר הַהַצְּלַחַה שֶׁל הָאָדָם, שֶׁהוּא לֹא בְּלַחֲץ, וְהוּא רַק שְׂמִיחַ, וְצָרִיכִים לְשִׂמְחָה גַם אֶת אַחֲרִים, וּבִפְרָט שְׁעַכְשׁוֹ נִכְנָסוֹת מְשֻׁפָּחוֹת חֲדָשׁוֹת לְגוּר בִּיבְנָאֵל. וְתִרְאֵי לְשִׂמְחָה אֶת נְשֵׁי אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֵדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁפָּחוֹת תָּמִיד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שִׁיתְרַחֵב לָךְ בֵּין בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, הַעֲקֹר שְׂתַהֲיֶה אֶתְּכָה בֵּינָךְ וּלְבִין בְּעַלְךָ, וְתַהֲיֶה שְׂמִיחִים וְעֲלִיזִים, וְאִז תִּרְאֵי אֶת הַטוֹב הַנִּגְלָה וְהַנִּסְתָּר שִׁיתְגַּלֶּה אֲלֵיכֶם, הַעֲקֹר רַק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד.

גַּא וְנֵא תִרְגְּלִי אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-כָּל-פְּנִימֵי חֲמֵשׁ דְּקוֹת, שְׁזֶה עוֹשֶׂה רָשָׁם גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמֻדְבָּרִים לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — זֶה הַצְּלַחַה נְצָחִית, הַצְּלַחַה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה קִסֵּד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר פְּנִיחָס, שְׁבַע־עָשָׂר בְּתַמּוּז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּעֲשִׂי מְבַצֵּעַ חֶדֶשׁ, לְעוֹרֵר וּלְקַבֵּץ תְּמִיד אֶת נְשֵׁי אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי אֱלוֹ הַרְשָׁעִים מִתְפָּאֲרִים, הַיּוֹת שְׂאֵנֵי כָּבוֹד אֶף פַּעַם לֹא אוֹכֵל לְהַפְנוֹס לְיִבְנָאֵל, וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּתְפַּוֵּרֵר הַקְּהֵלָה שְׁלֵנוּ וְכוּ', וּבְאַמַּת אֲנִי צוֹחֵק מֵהֶם, כִּי הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ־הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ, וְהוּא בֶּעַל הַבַּיִת וְלֹא הֵם, וּבִשְׁוֹר וְנָדָם הוּא טָפָה סְרוּחָה, הַיּוֹם כָּאֵן וּלְמַחֵר בְּקִבְרֵךְ, וְאֶף אֶחָד לֹא יִכּוֹל לַעֲשׂוֹת תְּכֵנִיּוֹת עֲבוּר הַשָּׁנָיִם, כִּי הוּא בְּעֶצְמוֹ לֹא יוֹדֵעַ אִם הוּא יַחֲיֶה וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֲנִיחֵנוּ צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת אֶת שְׁלֵנוּ.

וּלְכֵן תִּרְאִי לְקַבֵּץ אֶת נְשֵׁי אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּמִפְּעַם לְפַעַם וּלְחַזֵּק אוֹתָן וּלְעוֹרֵר אוֹתָן וְלִשְׂמַח, וְלַעֲשׂוֹת תְּפִלוֹת וּבִקְשׁוֹת אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי כָּל תְּפִלָּה וְכָל תַּחֲנִּינָה וְכָל בְּקָשָׁה, עוֹשֶׂה רֶשֶׁם גְּדוֹל בַּשָּׁמַיִם, וְאִם הַיִּיתָם יוֹדְעִים מַה זֶה תְּפִלָּה, הַיִּיתָם מִתְחַזְּקִים עִם זֶה מְאֹד מְאֹד. וּלְכֵן זֹאת עֲשִׂי וְהַצְּלִיחִי, שְׁתַּחֲזָקִי אֶת נְשֵׁי אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ תְּמִיד, וְהַקְּדוּשָׁה־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֵר, שְׁנִשְׁמַע בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה קִסָּה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר פְּנִיחָס, שְׁבַע־עָשָׂר בְּתַמּוּז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... שִׂיחִיו לְנִצָּחַת.

מַה מְאֹד גְּדֻלָּה שְׂמֵחָתִי, שְׂאַתָּם חַיִּים בְּיַחַד בְּאַתְבָּה, וּבְהַבְנָה

הַדְּדִית, תִּרְאוּ לְהַמְשִׁיךְ כְּכֹה, וְתִרְאוּ אִיךָ שִׁיְהִיָּה בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם, כִּי עַקֵּר הַבְּרָכָה וְהַהַצְלָחָה בֵּין זֶה וְזֶה רַק כְּשִׁישׁ בִּינֵיהֶם אֲהַבָּה גְדוּלָּה, וְעוֹזְרִים אֶחָד לַשְּׁנַי, וְאִם תִּלְכוּ בְּצוּרָה כְּזוֹ, אֲזַ תִּרְאוּ אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שִׁיעֲשֵׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

נָא וְנָא, תִּתְחַזְּקוּ וְאֵל תִּרְיֹבוּ אַף פַּעַם, וְשָׁלֵא יִהְיוּ בְּנִיכֶם וּכְוֹחִים, וְאֲזַ תִּהְיֶה בְּרָכָה בְּכֶסֶף שְׁלָכֶם.

רְאוּ שְׁנֵיכֶם לְקַבֵּעַ לַעֲצָמְכֶם חֹק וְלֹא יַעֲבֹר בְּכֹל יוֹם לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְדַבֵּר זֶה עוֹשֶׂה רֶשֶׁם גְּדוּל בְּשָׁמַיִם. וְלִכֵּן תִּרְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עוֹ, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי, שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתַּצְלִיחוּ דַרְכְּכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה קסו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדְר פְּנַחֵס, שְׁבַע-הַעֶשֶׂר בְּתַמוּז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל הַשְּׂמִיחָה שֶׁהִיָּתָה לִי, שְׂזַכִּיתֶם לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ וְ"ל, אֵינן לְתֵאָר וְאֵינן לְשַׁעַר כָּלֵל, וּבּוֹדֵאי רְצִיּוֹתִי לְהִיּוֹת אֶתְכֶם בְּיָחַד, אֲבָל חֲבַל שְׁנֵה נִתְפָּרְסִים קִדָּם הַזְּמַן, וּבְשִׁבִיל זֶה לֹא יִכְלָתִי לְהִיּוֹת, וְלִכֵּן תִּרְאוּ מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה לְהַחֲזִיק סוּד, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

יֵשׁ לָךְ בַּעַל נִהְדָּר ... גִּרוֹ יְאִיר, וְיִהְיֶה תִּלְמִיד חֲכָם גְּדוּל, אִם הוּא רַק יִקַּח אֶת עֲצָמוֹ בְּיַדִּים, וּכְדֵאי לוֹ שִׁיתַּחֲיִל לְלַמֵּד "עֵינִי יַעֲקֹב", עִם חֲבֵרוֹתָא בְּכֹל יוֹם, כִּי לְמוּד אֲגָדָה מְסַגֵּל לְהוֹלִדָּה, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם לְהַפְקִיד בְּזֹרַע שֶׁל קִימָא, הַעֲקֹר לֹא לְפָחַד וְלֹא

אָשֶׁר לַה קסז בְּנַחֵל קא

לְהִתְבַּלְבֵּל מְשׁוּם דְּבַר שְׁבַעֲוֹלָם, וְאִז תִּרְאוּ אֶת הַנְּסִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּכֶם
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רְאֵי לְהִתְבוֹדֵד אֵלָיו יִתְבַּרַךְ בְּכֹל יוֹם חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְכֵן בְּכֹל פַּעַם
עוֹד חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְתִזְכּוּ לִרְאוֹת נְסִים נְגָלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא:

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי,
שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דַרְכְּכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה קסז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פְּנִיחַס, שְׁבַעֲה־עָשָׂר בְּתַמוּז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שִׁיחִיו לְנֹצַח.

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּכְנְסוּ לְגוּר בְּיַבְנָאֵל, וְאֲנִי
מִבְּטִיחַ לָכֶם, שֶׁדִּיקָא פּוּה בְּיַבְנָאֵל יִהְיֶה לָכֶם זֶרַע שֶׁל קִימָא, וּבָנִים
חַיִּים וְקִימִים, בָּנִים בְּרִיאִים בְּשִׁכְלָם וּבְנַפְשָׁם.

נָא וְנָא תֵּאָהָבוּ אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְתַעֲזְרוּ אֶחָד לְהַשָּׁנִי, וְעַל-יְדֵי-זֶה
תִּהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה גְּדוֹלָה מְאֹד, הַעֲקֹר לֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מְשׁוּם דְּבַר,
וְאִז תִּרְאוּ אֶת גְּדֹל הַנְּסִים וְהַנִּפְלְאוֹת שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי, שְׂאֵנִי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דַרְכְּכֶם תָּמִיד.

נָא וְנָא תִּתְבוֹדְדוּ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכֹל יוֹם, עַל-כָּל-פְּנִימִים
חֲמֵשׁ דְּקוֹת, כִּי אַתֶּם לֹא יוֹדְעִים מַה זֶה חֲמֵשׁ דְּקוֹת, שְׁנֵה לֹא הִרְבֵּה
כָּלֵל, אֲבָל לְמַעַלָּה בְּשָׁמַיִם זֶה עוֹשֶׂה רֶשֶׁם גְּדוֹל מְאֹד וּמְרַעִישׁ

עולמות, ואם הייתם יודעים מה זה, הייתם חזקים בזה מאוד מאוד.
המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לה קסח.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר פנחס, שבִּעֵה־עֶשֶׂר בַּתְּמוּזָה ה'תשס"ג.

שלום רב אַל ... תְּחִיָּה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה להבין, שֶׁכֶּף זֶה דֶּרֶךְ הָאֲנָשִׁים, שֶׁהֵם בְּכָלֵל רְחוּקִים
מֵהַמְּדָה הַיְקָרָה שֶׁל הַפֶּרֶת הַטּוֹב, וְאֲדַרְבָּה כָּלֵם כְּפוּיֵי טוֹבָה, וְזוֹ
הַגְּלוּת הַגְּדוּלָּה שֶׁעַם יִשְׂרָאֵל סוֹבְלִים, וְזֶה נוֹבֵעַ רַק מִחֲמַת שְׂנֵאת
חֲנֹם וּמְחֻלָּקֵת וּמְרִיבוֹת, וְאִין מֵה לַעֲשׂוֹת עַל זֶה, וְהֵלֹאִי שְׂאֻזָּה
לְהַחְדִּיר, שֶׁעַל־כָּל־פָּנִים אֲצֵל אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִהְיֶה הָעֲנִין שֶׁל הַפֶּרֶת
הַטּוֹב.

בְּעֲנִין הַבַּת שְׁלֶךְ וְכוּ', אֶת צְרִיכָה לְהַבִּין, שֶׁזֶה הַגִּיל הַכִּי מְסַכֵּן,
וְצְרִיכִים לְחַתֵּן אוֹתָם מֵה שְׁיֹתֵר מֵהָר, אֲבָל הַיִּיתִי מִיַּעַץ, שֶׁגַּם ...
נָרוּ יֵאִיר, יִתְאַרֵס וְיִתְחַתֵּן קֶדֶם, כִּי אִין מֵה לְחַכּוֹת בְּכָלֵל, וְכֶךְ שְׂנִיָּהֶם
יִתְחַתְּנוּ, וְתִגִּידִי לְבַת שְׁלֶךְ, שְׂאֵנִי אֲדַאֵג לָהּ לְחַתֵּן טוֹב וִירָא שְׂמִים,
יֹתֵר מִמֶּה שֶׁהִיא חוֹשֶׁבֶת, וְשֶׁלֹּא תִפְנֹס בְּלַחֲץ, אֲבָל אֶת צְרִיכָה
לְהַבִּין, שֶׁזֶהוּ הַגִּיל הַכִּי מְסַכֵּן, וְהֵם מְכַרְחִים לְהִתְחַתֵּן, וְלֹא בְּחֲנֹם
שֶׁהַסֵּמ"ךְ־מ"ם רוֹצֵה לְבַלַּע אוֹתִי חַי וְכוּ', כִּי תִהְיֶה לְאֵל, אֲנִי עוֹסֵק
בְּטִהָרַת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, זֶה אֲרַבְּעִים שָׁנָה, וְאֲנִי רוֹצֵה לְהַצִּיל אוֹתָם
מִחֻטָּאִים, שֶׁלֹּא יִדְעוּ מֵה זֶה שְׁטִיּוֹת וְכוּ' וְכוּ'.

צְרִיכִים עֲכָשׁוּ לַעֲשׂוֹת מְבַצֵּעַ, וּלְחַזֵּק אֶת נְשֵׁי אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
וְתִתְחַזְּקוּ בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֹז, כִּי הַסֵּמ"ךְ־מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ,
עַם הַמְּשֻׁטָּרָה מִתְּפָאֲרִים, שֶׁלֹּא יִתְּנוּ לִי אֵף פַּעַם לְהַפְּנֹס לִיבְנָאֵל, כִּי
הֵם חוֹשְׁבִים, שֶׁעַל־יְדֵי־זֶה תִתְּפוֹרֵר הַקְּהֵלָה, אֲזִי אֶתֵּם צְרִיכִים
לְהִרְאוֹת לָהֶם שֶׁלֹּא רַק שֶׁלֹּא יִחְיוּ לְרִאוֹת שֶׁהַקְּהֵלָה תִתְּפוֹרֵר, אֲלֹא

אֲדַרְבָּהּ, הִקְהֵלָה תַתְחִיזֵק בְּיָתֶר שְׁאֵת וּבְיָתֶר עֵז, וְאֲנִי רוֹצֵה לְהַכְנִיס
מֵה שְׁיֹתֵר מִשְׁפָּחוֹת, וּלְחַתֵּן אֶת הַיְלָדִים, וְדַעַת לְנִבּוֹן, שְׁאֵת כָּל זֶה
צָרִיכִים לְהַעֲלִים, וְלַעֲשׂוֹת חֲתֻנוֹת בְּהַצָּנֵעַ, כִּי זֶה עֲכָשׁוּ גְזֵרַת מַלְכוּת
הַרְשָׁעָה.

יֵשׁ פִּתְגָם הָעוֹלָם: "צוּחֵק מִי שְׁצוּחֵק אַחֲרוֹן", הַרְשָׁעִים כָּל-כָּף
בְּטוּחִים בַּעֲצָמָם, וְהֵם לֹא יוֹדְעִים שְׁיֹם אֶחָד יִקְרָאוּ אוֹתָם חֲזָרָה
לְמַעַלָּה...

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי, שְׁאֲנִי
מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחֵי דְרַכְךָ תָּמִיד.

אֵת יְכוּלָה לְמַסֵּר אֶת הַכֶּסֶף לְ ... גֵּרוֹ יָאִיר, וְזֶה יִגִּיעַ יִשְׁרֵרוֹת
אֵלַי, כִּי הוּא בָּא לְכָאן שְׁבֹועַ הַבָּא.

הַמְאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה קסט.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פְּנִיחַס, שְׁבַע־עָשָׂר בְּחִמּוֹז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגֵּרִים בִּיבְנֵאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שְׁתַּחֲזִיקוּ אֶת עֲצָמְכֶם
בְּיַחַד, אֲשֶׁר בְּזֶה תְלוּיָה כָּל הַגְּאֻלָּה שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל, כִּי אֵין עוֹד דְּבָר
כָּל-כָּף חָשׁוּב אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ כְּמוֹ הָאֲחֻדוֹת וְהָאֲהָבָה שְׁיֵשׁ בֵּין גִּשְׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל, כִּי כְּשֶׁמְאֻחָדִים פֹּה לְמִטָּה, גּוֹרְמִים יַחֲוֹד גְּדוֹל וְעֲלִיוֹן בְּכָל
הָעוֹלָמוֹת, וְאֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב שְׁיֵשׁ שְׁלוֹם וְאֲהָבָה בֵּין
גִּשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְזוֹ כָּל הַגְּלוּת הַמְּרָה שְׁלָנוּ, שְׁאֵין שְׁלוֹם בֵּין גִּשְׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל. וְאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּמִדְבָר רַבָּה, פְּרָשָׁה יב, סִימָן ד'): לֹא
כָּרָא הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הָעוֹלָם אֶלָּא עַל מְנַת שְׁיֵיחָ שְׁלוֹם בֵּין
הַבְּרִיּוֹת; וְלִכֵּן בָּאוּ וְנִרְאָה שְׁלֹכֵל הַפָּחוֹת בְּקֵהֵלָה שְׁלָנוּ נִהְיָה

מֵאֲחֵדִים יַחַד, כִּי הִרְשָׁעִים מִתְּפָאֲרִים, שְׁבָרְגַע שְׂאֲנִי לֹא נִמְצָא
 בִּינֵיכֶם, תִּתְפֹּרֵר הַקְּהֵלָה. וְלִכֵּן בִּקְשָׁתִי — אֲדַרְבֶּה, תִּרְאוּ לָהֶם אִיזוֹ
 אֲחֵדוֹת וְאֵהָבָה יֵשׁ בִּינֵיכֶם, וְתֵאֱמִינוּ לִי, שְׂאֲנִי נִמְצָא אֶתְכֶם יַחַד,
 וְאֲנִי מִתְפַּלֵּל עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל, כִּי אַתֶּם כָּלְכֶם
 חֲקוּקִים בְּפִנְיֵמִיּוֹת לְבָבִי, וְאַתֶּם אֲצִלִּי כְּבָנִים מִמֶּשׁ, בְּאֲשֶׁר יַעֲיֵד
 הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֶצְמוֹ, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, בֵּאוּ וְנִרְאֶה
 דְּגָמָא חַיָּה לְכָלֵל יִשְׂרָאֵל, שֵׁישׁ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא ד' אֲמוֹת בְּעוֹלָם,
 שְׁשֵׁם קְבוּצָה גְדוֹלָה שֶׁל יְהוּדִים אוֹחֲזִים אֶת עֶצְמָם בְּיַחַד, וּבְזֶה
 תִּגְרָמוּ נַחֲת־רוּחַ לְמַעְלָה בְּשָׁמַיִם, וְכֵן תַּעֲזְרוּ לִי בְּזֶה, כִּי אִם אַתֶּם
 תִּהְיוּ מֵאֲחֵדִים יַחַד, בְּזֶה חַיִּים אַתֶּם נוֹתְנִים לִי.

נָא וְנָא רְאוּ לְהִתְבּוֹדֵד בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה
 מִזֶּה, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמֵדְבָרִים עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, נִשְׁמַע
 וְנִתְקַבֵּל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת. וְרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ עַל זֶה יוֹתֵר מִכָּל דְּבָר,
 וְאָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ק'), שְׂמֵקֻטָן וְעַד גְּדוֹל אִי אֶפְשָׁר
 לְהִיּוֹת אִישׁ כְּאִשׁ בְּאַמְתּוֹ, כִּי אִם עַל-יַדֵּי הַתְּבוּדוֹת. וְכֵן אָמַר (שֵׁם,
 סִימָן קיא): עַל-יַדֵּי תְפִלָּה יְכוּלִים לְהִגִּיעַ לְכָל טוֹב, לְתוֹרָה וְעִבּוּדָה
 וְלְכָל הַקְּדוּשׁוֹת וְלְכָל הַטּוֹבוֹת שְׂכָכֵל הָעוֹלָמוֹת, וְלִכֵּן אֲשַׁרֵּי מִי שְׂאִינוּ
 מִטְּעָה אֶת עֶצְמוֹ, אֲלֵא הוּא מְרַבֶּה בְּתְפִלָּה, אֲשֶׁר דְּבוּר אֶחָד עוֹשֶׂה
 רֶשֶׁם גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם, וְלִכֵּן מְדוּעַ בְּשִׁבִיל חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת קֻטְנָה לֹא
 תִּנְצְלוּ אֶת פִּיכֶם, לְדַבֵּר רַק עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר זוֹ הַצְּלָחָה
 נִצְחִית. וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תְּנַחֲוּמָא וִירָא): אָמַר לְהֵן
 הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְיִשְׂרָאֵל, הָיוּ זְהִירִין בְּתְפִלָּה, שְׂאִין מְדָה אַחֲרֵת
 יָפָה הֵימְנָה, וְהִיא גְּדוֹלָה מִכָּל הַקְּרַבְנוֹת, הָרִי יְבוֹא יוֹם, שְׂכָל-כָּף
 תִּתְחַרְטוּ, שְׂהֵייתֶם יְכוּלִים לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְלֹא דִבְרַתֶם.

וְעַל כָּלֶם — תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, שְׂזַכִּינוּ
 לְהִבְרָאוֹת מְזֻרַע יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עֲשֵׂנוּ כְּגוּיֵי הָאָרְצוֹת, וּבִפְרֵט שְׂגָם זְכִינוּ
 לְהִיּוֹת מְקַנְבִּים אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תְּנַחֲוּמָא
 שְׂמִינֵי ב'): לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמִחָה מִמִּתְּנָת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שְׂשִׂמַח הַיּוֹם
 — שְׂמַח לְמַחַר, וְלֹא כָּל מִי שְׂמִצַּר הַיּוֹם — מִצַּר לְמַחַר, לְפִי שְׂאִין

אָשֶׁר לֵה קַע בְּנַחֵל קֵה

הַשְּׁמִיחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי הָאָדָם שְׁמֵתִחֲזֹק בְּכָל יוֹם וַיּוֹם,
וּמִחֲזִיק מֵעֵמֶד וַאֲיֵנו נִשְׁבֵּר מִכָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלָיו.

הַמֵּאחֵל לָכֶם שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

לֵה קַע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פְּנִיחָס, שְׁבַע־הַעֶשֶׂר בְּתַמוּז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֵז,
לְצַעֵק אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּקוֹלֵי קוֹלוֹת, שְׁתִּזְכֶּה לְטְהָרַת הַמִּחַ
וּלְטְהָרַת הַמִּחְשְׁבָה. וְעַל כָּלֵם — תִּרְאֶה לְחַבֵּב וּלְחַזֵּק וּלְשַׁמַּח
וּלְעוֹרֵד אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי כִּף אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (רֵאשׁ הַשָּׁנָה ו'):
"אִשָּׁה בְּעָלָה מִשְׁמִיחָה", וְלִכֵּן תִּשְׁמַח אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וּבְשָׁנָה רֵאשׁוֹנָה
אֶתָּה צָרִיךְ לְהִיּוֹת הַרְבֵּה בְּבֵית, וּלְהִרְאוֹת לָהּ הַרְבֵּה אֲהָבָה, וּלְתַת
לָהּ תְּשׁוּמַת לֵב, כִּי הִיא מָאד אוֹהֶבֶת אוֹתְךָ, וְאִם אֶתָּה לֹא תַעֲשֶׂה
אֶת זֶה אָנִי מָאד מִפְּחַד שְׁיִשְׁבֵּר הַבַּיִת שְׁלֶךָ, וְלִכֵּן אָנִי מָאד מְבַקֵּשׁ
אוֹתְךָ, תִּרְחַם עַל עֲצָמְךָ וּתִרְחַם עַל אֲשֶׁתְּךָ, וּתִרְאֶה שְׁיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם
שְׁלוֹם וְאֲהָבָה, וְאֵל תִּקְמָץ בְּמַלְיָם וּבְמַחְמָאוֹת וּלְעֵזֶר לָהּ, וְאֵז תִּרְאֶה
אִיךָ שְׁיִהְיֶה לָךְ בֵּית חָם, בֵּית טוֹב, רַק תִּדְבֵּר אֶתָּה דְּבוּרֵי אֲהָבָה,
וּתְכוּן אֶת הַדְּבוּרִים אֵל הַשְּׁכִינָה.

נָא וְנָא תִקְבַּע לְעֲצָמְךָ שְׁעוֹר בְּמִשְׁנֵיּוֹת, לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם כַּמָּה
פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, שְׁנֵה מְטַהֵר אֶת הַמִּחַ שְׁלֶךָ, וְתִזְכֶּה לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּחֵי
הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

חֲזֹק וְאַמֵץ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּתִרְאֶה לְכַתֵּב לִי
מְכֻתָב פֶּעַם בְּשָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִנִי.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה קֵעָא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר פְּנַחֶס, שְׁבַע־עָשָׂר בְּתַמוּז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲיָה.

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּמְחֲלִי לְבַעֲלֶךָ, וְתַחֲזָקִי וְתַעֲזֹדְדִי אוֹתוֹ, וְתִשְׁמַחֲנִי אוֹתוֹ בְּאִפְנֵי שְׂיִרְצָה לְהִיּוֹת בְּבֵית, וְאֵל תְּצִיָּקִי לוֹ, וְכִף יִהְיֶה לְכֶם טוֹב בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וְתַמִּיד תִּהְיֶינּוּ הַכִּי מְאֻשְׁרִים בְּחַיִּים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִתִּי, שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעַדְךָ, שְׂיִהְיֶה לְכֶם שְׁלוֹם-בַּיִת אֲמִתִּי וְאַהֲבָה גְּדוֹלָה, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לְכֶם זֵרַע שֶׁל קִיָּמָא וּבֵן צְדִיק.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה קֵעָב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר פְּנַחֶס, שְׁבַע־עָשָׂר בְּתַמוּז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלִתִּי אֶת הַהוֹדָעָה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְבַת שְׁלֹכֶם, וְתַרְוּוּ מִמָּנָה רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד שְׂיִהְיֶה הַשְּׁלוֹם בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם, וְתַדְוִנוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנַיִ לְכַף זְכוּת, וְתִשְׁתַּדְּלוּ לְעֹזֵר אֶחָד לַשְּׁנַיִ, כִּי יִסוּד גְּדוֹל בְּקִיּוֹם הַבַּיִת, זֶה שְׁהַזְוֵג מִתַּחֲזָקִים יַחַד, וְעוֹזְרִים אֶחָד לַשְּׁנַיִ, וְזֶה הִיָּה

אַצַּל רַבֵּנוּ ו'ל עֶקֶר גָּדוֹל מְאֹד הַשְּׁלוֹם-בַּיִת, וְלִכֵּן תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים שְׁבַעֲוֹלָם, שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם-בַּיִת.

הַרְגִּילִי אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכֹל יוֹם חֲמִשׁ דְּקוֹת, וּבְזִכּוֹת הַתַּפִּלָּה שְׁתַּתְּפְּלִי לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׂיִהְיֶה לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדֵיכֶם, הַעֲקֹר לֹא לַפְּחַד מִשׁוּם דְּבָר, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבּוֹדָאֵי כְּשֵׁאת מִתַּפְּלָלָת עֲלֵיכֶם, תַּזְכִּירוּ אוֹתִי גַם-כֵּן בְּתַפְלוֹתֵיכֶם, כִּי אֲנִי צָרִיךְ הַרְבֵּה יְשׁוּעוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה קַעג.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פְּנַחֵס, שְׁבַעֲהַעֲשָׂר בְּתַמוּז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

לַעֲת עֵתָה נִגְזְרָה גְזֵרָה שְׂאֲנִי אֲצַטְרֵךְ לְהִיּוֹת רְחוּק, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּהָ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצֵּד הַכֵּי טוֹב, וְלִכֵּן מֵה שְׂיִישׁ לָךְ לַעֲשׂוֹת רַק לְאַחַד אֶת נְשִׁי אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, שְׂיִחְזִיקוּ אֶת עֲצָמָם בְּיַחַד, וְיִדוּנוּ אַחַת אֶת הַשְּׂנִיָּה לְכַף זְכוּת, וְתַשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד מְאֹד, שְׂיִהְיֶה בֵּין נְשִׁי אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ אֶהְבֶּה גָּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד.

הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ וְזַכְרוֹ, מְחַפָּה לַיּוֹם שְׁלֹא יִחְיֶה לְרֵאוֹת אוֹתוֹ, שְׂיִהְיֶה פְּרוּדִים בְּקַהֲלָה שְׁלָנוּ, כִּי הוּא חוֹשֵׁב שֶׁהוּא עוֹשֶׂה שְׂאֲנִי לֹא אָבוֹא, אִזּוֹ תַתְּפֹרֵר הַקְּהֵלָה, לְכֵן צְרִיכִים לְשַׁמֵּר לֹא לְתַת לוֹ אֶת זֶה, וְאֲדַרְבֶּה, תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים לְהִתְאַחַד יַחַד יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְלַעֲזֹר אַחַת לַשְּׂנִיָּה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה קעד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר פְּנִיחַס, י"ח תמוז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הָרֵב ... גֵּרוֹ יְאִיר.
לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת הָעֲרוּב וְכוּ', הִנֵּה טוֹב מְאֹד, שֶׁתִּגִּיד אֶת זֶה לְר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְהוּא יִגִּיד אֶת זֶה לְר' ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הַעֵקֶר רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל, בֵּין בְּגוֹשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַנִיּוֹת, וּבִפְרָט לְעֲצָבִים, וּכְכֹל שְׁאֵדָם יוֹתֵר שִׁמְחָה, יֵשׁ לוֹ עֲצָבִים חֲזָקִים, וְאִינוּ מִפְּחַד מִשּׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם.

גַּא וְנָא תִּדְבֹר אֶל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עַל־כָּל־פְּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, שְׁזֵה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְאִין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֻלַּת הַזְּכוּת, שְׁיֵשׁ לְאָדָם שֶׁמְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֶל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עַל־כָּל־פְּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְכֵן כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים בַּיּוֹם הוּא מְדַבֵּר חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְזֶה מְמַלֵּא אֶת הַשְּׁעָרָה הַתְּבוּדוֹת שֶׁרָצָה מֵאֲתָנוּ רַבְּנוּ ז"ל.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי, שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַבְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה קעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר פְּנִיחַס, י"ח תמוז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אַני מאד מאד מבקש אותך, שתקיימי מצות כבוד אב ואם, על הצד הכי טוב, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, ובקרוב מאד יהיו בשורות משמחות, רק תתחזקי ביראת שמים שלמה, ותרגילי את עצמך לדבר רק אל הקדוש-ברוך-הוא, כי אין לנו בזה העולם רק אותו יתברך, ומה טוב ומה נעים אם תוכלי לסיים בכל יום "יום תהלים", כי התהלים נחלק לשבעת ימי השבוע, ולכן אשרי מי שזוכה לסיים בכל שבוע את כל ספר תהלים, שזה מביא רק ישועות וברכות.

אַני מאד מאד שמח, שאת בקשת מחילה וסליחה מהאמא, ובזכות זה עוד תראי הרבה דברים יפים בחיים.

אל תדחקי את השעה, והקדוש-ברוך-הוא עוד יביא לך חתן טוב וירא שמים, רק סבלנות ולא לדחק את השעה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לה קעו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר פנחס, י"ח תמוז ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

מאד מאד אני מבקש אותך, שתשמר מאד מאד על כבוד אשתך, ואל תזלזל בה, כי זה עון חמור מאד מאד, ומכל שכן, חס ושלום, אם לא תשמר על השלום-בית שלך, אתה יכול לשבר את הבית שלך במו ידך. ולכן תשמר מאד מאד על השלום-בית שלך, ואז לא תתחרט, לא בעולם הזה ומכל שכן לא בעולם הבא.

אַני מאד מאד מבקש אותך, שתלך להתפלל שחרית, מנחה, מעריב במנין דיקא, וכן תלמד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום, וכן תגור הרבה פרקים משניות, כי חבל מאד, כי אתה עדין צעיר מאד, ולמה לך לבלות את הזמן היקר בהבל וריק, ולכן תתחזק מאד מאד, ובפרט שהקדוש-ברוך-הוא רחם עליך, ושלח לך מתנה כזו אשה יקרה, למה תזלזל בה? ולמה תריב אתה? ולמה תשפיל

אוֹתָהּ?! אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּצִּיחַ אוֹתִי וְלֹא תִתְחַרֵּט — לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא, כִּי אִם אֶתָּה לֹא תַצִּיחַ אוֹתִי, אֶלָּא תַעֲזֹב אֶת אֲשֶׁתְּךָ לְבַד, וְתִלְךָ אֶל חֲבֵרִים רָעִים, אֲזוּ אֲנִי מִזְהִיר אוֹתְךָ, שְׁלֹא יִקַּח הַרְבֵּה זְמַן, שְׂאֲשֶׁתְּךָ תִּבְרַח לָךְ, וְלִכֵּן אֲנִי שׂוֹאֵל אוֹתְךָ, לְמָה אֶתָּה צָרִיךְ אֶת זֶה?! עֲדִיף שְׁתַּצִּיחַ אוֹתִי.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה קֵעוּ.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שֶׁבַת-קִדְשׁ לְסִדְר פְּנִיחָס, י"ח תמוז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׂאֵת הַמְּכַתְּבִים שְׂאֲנִי שׂוֹלַח אֵלֶיךָ, תִּכְףּ-וּמְיָד תִּשְׁלַח לִי קִבְּלָה אִם קִבְּלָתָּ אוֹתָם, וְכֵן תִּמְסַר אֶת זֶה תִּכְףּ-וּמְיָד, כִּי יֵשׁ הַרְבֵּה פְּעָמִים מְכַתְּבִים מְאֹד נְחוּצִים, וְאֲנָשִׁים לֹא מְקַבְּלִים אוֹתָם רַק אַחַר כַּמָּה יָמִים, וַיֵּשׁ הַרְבֵּה פְּעָמִים שְׂצָרִיכִים לְדַעַת תְּשׁוּבָה עַל הַמְּקוֹם, כִּי זֶה עֲנִינְךָ שֶׁל פְּקוּחַ נַפְשׁ אִם-כֵּן לַעֲשׂוֹת נְתוּחַ אוֹ לֹא לַעֲשׂוֹת נְתוּחַ וְכוּ', אוֹ בְּאִיזָה בֵּית חוֹלִים לְהוֹלִיד וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׂתַּעֲשֶׂה אִתִּי אֶת הַחֹסֵד הַזֶּה, שְׂתִּכְףּ-וּמְיָד תִּמְסַר אֶת הַמְּכַתְּבִים לְיַעֲדֵם.

תִּהְיֶה שְׂמֵחַ, וְתִשְׂמַח אֶת אֲשֶׁתְּךָ וְאֶת הַיְלָדִים שְׁלָךְ, וְתִרְאֶה שְׂבִיבִית שְׁלָךְ יִהְיֶה בֵּית רְגוּעַ, וְתִתְבוֹדַד עִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-כָּל-פְּנִימִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, שְׂזֶה דְּבַר מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב, לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְדִי פֶּעַם בְּפֶעַם חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וּבְמִשְׁךָ הַיּוֹם מִצְטָרֵף לְשַׁעַה הַתְּבוֹדָרוֹת שְׂרָצָה רַבָּנוּ ו"ל מֵאֲתָנוּ, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטִלְוֹן, כִּי זֶה מַה שְׂיִשְׂאָר מֵאֲתָנוּ, כִּי כָּל דְּבוּר וְכָל תְּפִלָּה וְכָל בְּקִשָּׁה, שְׂאֲדָם מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, רַק זֶה יִלְוֶה אוֹתוֹ, כְּמוֹ שְׂאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תְּנָא דְּבִי אֵלֵינוּ רַבָּה, פְּרָק טו): לְפִי שְׂכָל הַמְרַבֵּה שִׁיחוֹת וְתִפְלוֹת הֵם הַמְּלֻוִים אוֹתוֹ, עַד שֶׁהוּא מַגִּיעַ לְבֵית עוֹלָמוֹ.

בְּעֵינַי הָעָרוּב וְכוּ', כְּדַאי לְדַבֵּר עִם הָרַ' ... גֵּרוּ יְאִיר, אוּ שְׁאַתָּה
 וְ... גֵּרוּ יְאִיר, תִּגְשׁוּ אֵל ... וְלִהְסָבִיר לוֹ אֶת חֹמֶר הָעוֹן שֶׁל חִלּוּל
 שַׁבַּת וְכוּ', וְאִם אֵין עָרוּב, הֲרִי זֶה מְטַלְטְלִים מִרְשׁוֹת הַיְחִיד לְרְשׁוֹת
 הָרַבִּים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה קַעַח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרַת פְּנִיחַס, י"ח תמוז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מָה אָמַר לָךְ! אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁיֵּשׁ
 לָךְ, שְׁאַתָּה זוֹכֵה לְהַפְיִץ אֶת הַסְּפָרִים, וּבְזֶה אַתָּה מְזַכֵּה אֶת הָרַבִּים,
 אָבֵל אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְצֻטָּעַר לְהַגִּיד לָךְ, שְׂיִדְעַתִּי מִרֵּאשׁ מַה יִּקְרָה
 בְּסוּף, כִּי אַתָּה מְלֵא מְרִירוֹת, וְאַתָּה מִמְשִׁיף עַל אֲשַׁתְּךָ אֶת הַמְרִירוֹת
 וְהַדְּכָאוֹן, וּמְמִילָא מִתְחִילוֹת לְהִיוֹת בְּעִיּוֹת בְּבֵית, אִךְ אִם הֵייתָ תְּמִיד
 שְׂמֵחַ, וְהֵייתָ מְשֻׁמַּח אֶת אֲשַׁתְּךָ, אֲזִי הַכֹּל הִיָּה מְשֻׁמָּה, כִּי חֲכָמֵינוּ
 הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (רֵאשׁ הַשָּׁנָה ו'): "אִשָּׁה בְּעֵלָה מְשֻׁמָּה", וְלִכֵּן אַתָּה
 מְכַרַח לְשֻׁמַּח אֶת אֲשַׁתְּךָ, לְעוֹדֵד אוֹתָהּ וּלְחֹזֵק אוֹתָהּ, וְאִז הֵייתָ רוֹאֵה
 בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדִיךָ.

תִּקְבַּע לְעֶצְמְךָ קַבִּיעוֹת אֲמֵתִית וְחֻזְקָה, לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם 'שְׁנַיִם
 מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם', עִם פְּרוּשׁ רַש"י ז"ל, כְּדֵי שְׁתַּסִּים כָּל שָׁבוּעַ
 אֶת פְּרִשְׁת׃ הַשָּׁבוּעַ, וְתִלְמַד בְּכֹל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מְשֻׁנְיּוֹת, וְאִם תּוּכַל
 לְחַטֵּף ח"י פְּרָקִים — אֵין לְמַעְלָה מְזֶה, וְתִלְמַד בְּכֹל יוֹם דָּף גְּמָרָא
 רַש"י עִם תּוֹסְפוֹת וְעִם מְפָרְשִׁים, שְׁנֵה מְזוּן לְנִשְׁמָה, וְאִם לֹא תוּכַל,
 עַל־כָּל־פְּנִים תִּלְמַד רַק עִם רַש"י, וְעַל כָּל־ם — תִּלְמַד הַרְבֵּה הַלְכָה,
 כְּדֵי שְׁתַּהֲיֶה בְּקִי בַּהֲלָכָה, לְדַעַת אִיף לְהַתְנַהֵג בְּחַיֵּי יוֹם יוֹם. וְרַבְּנוּ

ו"ל הקפיד מאד מאד על למוד שלחן ערוך, ואמר (שיחות-הר"ן, סימן כט), שכל בר ישראל מחיב ללמד בכל יום הלכה.

נא ונא תדבר עם הקדוש-ברוך-הוא על-כל-פנים חמש דקות, כי אין עוד דבר יותר חשוב מזה, וזה יכניס בך ישוב הנעת, וכן תזכר, אשר אסור לערב בבית את חמיה וחמותך, כי זה לא יביא לך שום דבר טוב, רק צרות, אבא ואמא רק רוצים לרוות נחת מן הילדים, ולכן תעשה להם נחת רוח.

חזק ואמץ, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לה קעט

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר פנחס, י"ח תמוז ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אם כתבתי לך, שיש לי את כל הספרים, מסתמא יש לי, ואם יש שמה שנים או שלשה ספרים שהזכרת, ואתה מתפלא למה אני לא צריך את זה, מן הסתם זה לא מענין אותי וכו', כי אני לא קונה כל ספר שרק יוצא לאור... אלא כל ספר שאני יודע שאני אעין בזה.

בענין ספר "מוסר חכמים", יש לי רק חלק ח', ואני צריך מחלק א' עד חלק ח', ואם יש עוד כמה חלקים תשלח.

העקר תהיה בשמחה, כי כל הצרות שלך, שאתה מסתובב בעצבות ובמרה שחורה, ואף שאתה לומד תורה, אבל אתה עצוב, ובדרך כלל פשאדם רואה בחור עצוב, הוא סולד ממנו. ולכן אם אתה רוצה למצא שדוך טוב, תהיה שמח, ותתנהג בדרך ארץ, ואל תתחצף לאף אחד, ואז תראה שתמצא חן בעיני כל רואיך.

אָשֶׁר לֵה קַפּ — לֵה קַפּא בְּנַחֵל קִיג

נָא וְנָא תְכַנִּיס אֶת עֲצָמֶיךָ בְּבִרוּר הַלְכָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִזְדַּכֶּךָ מִחֶדֶךָ,
כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֵק א', סִימָן ח'): עַל-יְדֵי לְמוֹד
פּוֹסְקִים זוֹכִים לְבָרֵךְ אֶת הַטּוֹב מִהֲרַע, וְאִזּוּ מִמִּילָא הַטּוֹב יִשְׁאַר וְהֲרַע
יִפֹּל, וְזֶה מֵה שְׁצַרְיָךְ לְקָרוֹת אֲצִלְךָ.

אֲנִי בְּטוֹחַ, שְׂאֵם תְּצִיֵת אוֹתִי, אֲזִי בְּקָרוֹב מְאֹד תִּמָּצָא אֶת בַּת
זוּגָךְ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה קַפּ.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר פְּנִיחָס, י"ח תַּמּוּז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

תִּרְאֶה לְהַפְגִישׁ אוֹתָהּ עִם הַהוֹרִים שְׁלֶךְ, וְכֵן אֶתָּה תִּלְךְ אֵל
הַהוֹרִים שְׁלָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִגְמַר בְּסִימָן טוֹב וּמְזֹל
טוֹב, וְתִבְנֶה בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת
תְּמִיד אֲצִלְכֶם.

נָא וְנָא אֵל תִּשְׁפַּח מִמְּנוּ יִתְבָּרֵךְ לְרַגַע, כִּי אָדָם צָרִיךְ לְהַחֲדִיר
בְּעֲצָמוֹ, אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַפֵּל לְכַל
אֲלָקוֹת גָּמוֹר, וְאִם תִּהְיֶה חֲזַק בְּזֵה, אִזּוּ טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה קַפּא.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר פְּנִיחָס, י"ח תַּמּוּז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתַי אֶת מִכְתָּבְךָ.

פה תִּקְבַּל מִכְתָּב, שֶׁתִּמְסַר בְּעֵבוֹר ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְאֲנִי מְקַוֶּה
לְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אִם שְׁנִיחָם רוֹצִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי בְּאַמֶּת,
וְהַהוֹרִים יִסְפִּימוּ, שְׁיִגְמְרוּ אֶת זֶה בְּכִי טוֹב.

הַעֲקָר רְאֵה לְעֶסֶק בְּהַפְצַת מַעְיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, אֲשֶׁר אֵין עוֹד
דְּבַר יוֹתֵר גָּדוֹל וְחָשׁוֹב בְּשָׂמִים מְזֵה, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁאִינוּ מְטַעָה אֶת
עַצְמוֹ בְּזֵה הָעוֹלָם, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

חֲזַק וְאַמֵץ, וְאִז שׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְתִדַע
כִּי מִי שֶׁעוֹסֵק בְּצַרְכֵי צְבוֹר, הוּא צָרִיךְ הַתְּחִזְקוֹת עֲצוּמָה מְאֹד מְאֹד,
שֶׁלֹּא יִשְׁבְּרוּ אוֹתוֹ בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפְּסוּ, וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְהַתְּחִזֵּק,
וְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּיָדָי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

אֲנִי מִתְפַּלֵּל עַל בְּנֶךָ ... בֶּן ... גֵּרוֹ יְאִיר וְיִזְרַח, שֶׁתִּהְיֶה לוֹ רְפוּאָה
שְׁלֵמָה בְּשָׁלְמוֹת, וְהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר רַק בְּשׁוֹרוֹת
מְשֻׁמְחוֹת. אֵל תִּכְנַס בְּלִחָץ, וְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתִּהְיֶה לוֹ
רְפוּאָת הַנְּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה קפב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר פְּנַחֵס, י"ח תמוז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתַי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שֶׁמְחַתִּי לְשִׁמְעַע אֵיךְ
שְׁאַתָּה מִתְּחִזֵּק, כִּי הַעֲקָר בְּזֵה הָעוֹלָם רַק הַתְּחִזְקוֹת, כִּי בְּלִי
הַתְּחִזְקוֹת אֵי אֶפְשָׁר לְעֵבֵר אֶת זֶה הָעוֹלָם, כִּי עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד
עוֹבֵר עֲלִיּוֹת וְיִרִידוֹת, נְפִילוֹת וְהַשְּׁלָכוֹת, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְחִזֵּק מְעַמָּד
וְאִינוּ נִשְׁבֵּר.

רַק תִּחְדִּיר אֲוִירָה שֶׁל שְׁמִחָה בְּתוֹךְ הַבֵּית, כִּי חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים

אָמְרוּ (ראש השנה ו'): אֲשֶׁה — בַּעֲלָה מְשַׁמְחָה; וְלִכְן תְּשַׁמַּח אֶת אֲשֶׁתְּךָ וְאֶת יְלָדֶיךָ וְאֶת הַהוֹרִים שְׁלֶךְ, וְהַעֲקָר שֶׁתְּהִיָּה רַק שְׂמֵחָה בַּתּוֹךְ הַבֵּית, וְאִזּוּ הַבְּרָכָה תְּהִיָּה מְצוּיָה אֲצִלְכֶם.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה קפג.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יתְבַרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מְטוֹת-מַסְעֵי, כ"א תַּמּוּז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֵל טוֹב סָלָה יִגְיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הָרֵב ר' ... נְרוּ יֵאִיר.

פֶּה תִקְבַּל אֶת הַפֶּסֶק-דִּין שֶׁל בֵּית-דִּין בֵּית יוֹסֵף שְׁפָסֶק, שְׁאַנְחֵנוּ קְהֵלָה נִפְרֶדֶת, וְזֶה שְׁחֹר עַל גְּבֵי לְבָן, וְהִיָּה הָרֵכֵב שֶׁל שְׁלֹשָׁה דִּינָיִם, וְהָרֵאשׁ בֵּית דִּין הִיָּה הָרֵב הַגָּאוֹן ר' ... שְׁלִיט"א, שֶׁהוּא תַלְמִיד חָכֵם גָּדוֹל, וְהוֹצִיא כַּמָּה סִפְרֵי שׁו"ת, וְהַיּוֹם הוּא נֶעֱשֶׂה הָרֵב הָרֵאשִׁי, וְאֲנִי רוֹאֶה שֶׁהֲרָשַׁע הַזֶּה חוֹשֵׁב שְׂיֻכַּל לְתַעֲתַע וּלְעֲשׂוֹת צְחוּק מִכָּל הַרְבָּנִים וּמִכָּל הַבְּתֵי דִינָיִם, וְאַתָּה צָרִיךְ לְהַסְבִּיר לַדִּינָיִם, שְׂמֵאֲחֹר שְׂפָכְר הִיָּה פֶּסֶק דִּין, וְחֲתַמוּ בּוֹרְרוֹת שְׁנֵי הַצְּדָדִים, אִין אַחַר מַעֲשֶׂה בֵּית-דִין כָּלוּם, וְהוּא לֹא יְכוּל לְעֲשׂוֹת כְּבָר שׁוּם דְּבָר, וְזֶה לֹא יוֹעִיל לוֹ שׁוּם דְּבָר. אֲנִי מְאֹד מְקוּיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהִכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וּבִזְכוּת שְׂאֵתָה עוֹסֵק בְּטְהָרַת נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּבִכְרִיט עֲכָשׁוּ שְׂזִכִּיתָ לְהַשֵּׁג כָּל-כֶּף גָּדוֹל לְבָנוֹת אֲרַבְּעָה מְקַנְאוֹת חַדְשׁוֹת בִּירוּשָׁלַיִם לְנָכִים, בְּזִכּוֹת הַמְצוּיָה הַזֶּה אַתָּה שְׁלִיחַ שְׂבָא בְּעַתּוֹ וּבְזַמְנוֹ, וְאֲנִי מְקוּיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיֻקִּים עֲכָשׁוּ עַל הַרְשַׁע הַזֶּה מֵה שְׂכַתוֹב עַל הַמֵּן (אָסְתֵר ט'): "יֵשׁוּב מִחֲשַׁבְתּוֹ הַרְעָה אֲשֶׁר חָשַׁב עַל הַיְהוּדִים עַל רֵאשׁוֹ" וְגו', וְנִזְכָּה כְּבָר לְמַנוּחָה וּלְשָׁלוֹת הַנֶּפֶשׁ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה קפד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר מְטוֹת־מִסְעֵי, כ"א תמוז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, לְדַבֵּר עִם בְּנֶךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְאַקְנֶה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְרֵאֵי וְתַבִּינֵי מִרְחוּק אֶת גֹּדֶל הַצַּעַר וְעִגְמַת נַפְשׁ שְׁיֵשׁ לִי כַמְעַט מְכַל אֶחָד, נוֹסֵף עַל כָּל צָרוֹתַי שְׁיֵשׁ לִי מִהַסֵּמ"ךְ־מ"ם הַרְשָׁע, יַמַּח שְׁמוֹ, שְׁאִינוּ נָח כְּרַגַע, אֲלֵא מַעֲלִיל עֲלִילוֹת רָשָׁע, וְהוּא בְּתֵאוּם עִם הַמְשַׁטָּרָה, וְהוּא רֵץ וּמְתוֹצֵץ מִבֵּית־דִּין אֵל בֵּית־דִּין לְהַכְפִּישׁ אֶת שְׁמִי.

מְאֹד מְאֹד רָצִיתִי, שְׁתַּדְּבְרֵי מְחַר בְּלִיל שְׁמַחָה עִם הַנְּשִׁים מְכַל מַה שְׁתַּדְּבַרְתִּי אִתְּךָ, כִּי לֹא יְכַלְתִּי לְדַבֵּר אֶת זֶה בְּרַבִּים מִפְּנֵי הַטְּעָמִים שֶׁהַסְּבַרְתִּי לָךְ.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ שְׁסוּף כָּל סוּף אַחַר הַרַע יְבוֹא הַטּוֹב, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה קפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר מְטוֹת־מִסְעֵי, כ"א תמוז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מְחַר בְּעָרֵב בְּלִיל שְׁמַחָה, תִּרְאֵי שְׂגָבְרַת ... תַּחֲיָה, תַּדְּבַר בְּרַבִּים,

אָשֶׁר לה קפו בַּנְחַל קיז

כִּי יֵשׁ לָהּ מָסֶר לְמָסֶר, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאֲנִי גַם
אוּכַל לְדַבֵּר אִתְּכֶם.

הַעֲקָר עֲכָשׁוּ צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לְהִשָּׁבֵר, וְלִרְאוֹת לְהִתְחַזֵּק
מֵעַמָּד בְּכָל פֶּרֶט וּפְרָט, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנֹזְפָה לְעֹבֵר עַל
הַכֹּל, וְזֶה מֵהַנְּסִיּוֹנוֹת הַכִּי קָשִׁים לֹא לְשַׁכַּח מֵהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
אֲפִלוּ בַעַת צָרָה, תָּמִיד רַק לַחֲשֹׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה קפו.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מִטוֹת-מַסְעֵי, כ"א תמוז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לִנְכוּן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

בְּיָדָי רְצִיטִי שְׁאֵתָה תִּלְמַד בִּישִׁיבָה, וְתִהְיֶה מְשֻׁגָּח עַל
הַבְּחוּרִים, וְאִם אַתָּה צָרִיךְ עֲזָרָה, תִּבְחַר אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁאֵתָה
מְבִין שְׁתוּכַל לְעֹבֵד אִתּוֹ, כִּי אֵין עוֹד דְּבָר יוֹתֵר חָשׁוּב מִלְּהַחְדִּיר
תּוֹרָה וְיִרְאֵת שְׁמִים בַּבְּחוּרִים, וְלִהְיֶיךָ אוֹתָם שְׁיֻכְלוּ לְהִתְחַמֵּן
בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה, כִּי כָּל מִי שְׁמִקְרָב נִפְשׁוֹת אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ אֵין עוֹד
לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְלִכֵּן אֲשַׁרִּיךְ וְאֲשַׁרִּי חֲלֻקָּךְ אִם תּוּכַל לְעֶסֶק בְּזֶה.

מָאָד מָאָד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּהְיֶה חֲזָק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּו
יִתְבָּרֵךְ, וְאֶת הָאַמוּנָה הַזֹּאת תִּחְדִּיר בְּאַחֲרִים.

בְּעֵינַי הַכֶּסֶף צְדָקָה שְׁיֵשׁ לָךְ, אָנִי חֲיֵב לְ... לְמַכְלֵת אֲלֵפִים מֵאָה
ש"ח, וְל... שְׁמוּנָה מֵאוֹת תְּשַׁעִים וְאַחַת ש"ח, וְאִם הַכֶּסֶף הַזֶּה שְׁיֵשׁ
לָךְ מִסְפִּיק לְשֵׁלֶם אֶת הַחֹב, תְּבוֹא עֲלֶיךָ בְּרַכָּה, אֲבָל תִּקַּח מֵהֶם
קְבֻלָּה שְׁשֵׁלֶם.

מָה אֵמַר לָךְ! בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים, רַחֲמִים
עֲצוּמִים, וְלִהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעֲעוֹלָם, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד

צרות ויסורים ומרירות והרפתקאות, ואשרי מי שמחזיק מעמד, ואינו נשבר משום דבר, וזו גרלת בר ישראל, שעוברים עליו משברים והוא מתחזק, ולא נופל בדעתו כלל.

הקדוש-ברוך-הוא יתן לך ישוב הדעת וסבלנות, ונשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לה קפז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר מטות-מסעי, כ"א תמוז ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אֵל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע, שכבר מכניסים את התבה לבית-הכנסת, איזו שמחה יש לי, וכודאי אני אכתוב מכתב ל ... גרו יאיר, ואשרי לו ואשרי חלקו בזכות הזו.

אודות הרפוד בפפסלים וכו', תתחיל ספסל אחר ספסל, עד שנרפד את כל הספסלים.

בענין המראות באולם וכו' — תתחיל, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שיהיה לנו את כל הכסף.

מה לעשות?! נגזרה עלי גזרה שלעת עתה אני לא יכול לבוא, אבל אני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שהגזרה תתבטל, ונזכה עוד להתראות בהרבה שמחות, והסמ"ך-מ"ם, ימח שמו וזכרו, יתפגור במיתה משנה, כמו שמגיע לו.

בזה העולם צריכים להחזיק מעמד, על כל נסיון ונסיון שעובר על האדם, ואשרי מי שאינו מפחד מכלום, ומדבק את עצמו באין סוף ברוך הוא, ואז טוב לו כל הימים.

אֲשֶׁר לַה קַפַּח — לַה קִפֵּט בְּנַחֵל קִיט

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֵר, שְׁנוּכַל לַעֲשׂוֹת שְׂמֵחוֹת בְּאוֹלָם, וְתַכְנֵס
הַכְנָסָה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה קַפַּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר מִטוֹת-מִסְעֵי, כ"א תַּמּוּז ה'תּשֵׁס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחִיו לְנֶצַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם, יַעֲזֵר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַמִּיד
יִהְיֶה שְׂמֵחוֹת בְּתוֹךְ הַבֵּית שְׁלָכֶם, וְתִהְיֶה שְׂמֵחִים וְעֵלִיזִים, וְשׁוֹם דְּבַר
בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם, וְשִׁתְּהִיו רַק בְּרִיאִים, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
תַּמִּיד אֲצַלְכֶם בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

נָא וְנָא, רְאוּ לֹמֵר בְּכָל יוֹם אֶת הַעֲשָׂרָה מְזֻמּוּרֵי תְהִלִּים, שְׂגִלָּה
רַבָּנוּ ז"ל, שְׂזָה 'תִּקּוֹן הַפְּלִי', שְׂזָה תִּקּוֹן גְּדוֹל לְנִשְׁמָה וּרְפוּאָה גַם
לְגוּף.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה קִפֵּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר מִטוֹת-מִסְעֵי, כ"א תַּמּוּז ה'תּשֵׁס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחִיו לְנֶצַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

מֵה מְאֹד גְּדֹלָה שְׂמֵחָתִי, שְׂאַתֶּם מְסַתְּדָרִים יַחַד, וְאוֹהֲבִים אֶחָד
אֶת הַשְּׁנִי, וְאַתֶּם עוֹזְרִים אֶחָד לַשְּׁנִי, תִּרְאוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד עַל מְנַת
חֻלְקֶכֶם, וּבִזְכוּת זֶה תִּהְיֶה לָכֶם פְּרִנְסָה, פִּי עַקֵּר הַפְּרִנְסָה תְלוּיָה רַק
בְּשִׂמְחָה, פִּי מִי שְׂשִׂמְחָה תַּמִּיד מְצַלִּיחַ. וְלָכֵן תִּרְאוּ רַק לְשִׂמְחָה,
שְׂיִתְרַחֵב לָכֶם הַמַּחִין, וְתִהְיֶה לָכֶם פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעָה, וְאַל תִּדְּאָגוּ כְּלָל.

נָא וְנָא רְאוּ לְהַתְפַּלֵּל בְּכֹל יוֹם אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וּתְבַקְשׁוּ מִמֶּנּוּ
 יִתְבַּרֵךְ בְּלִשׁוֹן שְׂאֵתָם רְגִילִים בְּהֵ, כֹּל מֵה שְׂאֵתָם צְרִיכִים, כִּי גְדוֹל
 אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבּוֹדָאי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי,
 שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמְּאַחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה קצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מִטוֹת-מִסְעֵי, כ"א תְּמוּזָה ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּגְדֹל שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ, אֵין
 לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אַתָּה חֲקוֹק בְּפִנְיֵימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כֹּל
 הַיָּמִים, וְלִכְּזֹן רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּיִתְרֵךְ שְׂאֵת וּבְיִתְרֵךְ עוֹז, וְשׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם
 לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ.

נָא וְנָא הִרְגַל עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ בְּכֹל יוֹם עַל-כָּל-פְּנִיָּם
 חֲמֵשׁ דְּקוֹת, כִּי כֹל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמִדְּבָרִים אֵל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֹו
 הַצְּלָחָה גְּצָחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

רְאֵה לְלָמַד הַרְבֵּה מִשְׁנִיּוֹת בְּכֹל יוֹם, וְתִרְאֶה לְסִיָּם פְּרָק אַחַר
 פְּרָק, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּטְהַר אֶת נַשְׂמָתְךָ, כִּי מִשְׁנֵי אוֹתִיּוֹת מִשְׁנֵי"ה,
 שְׂמִשְׁנֵי אֶת הָאָדָם לְטוֹבָה.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדִידְךָ,
 וְתִהְיֶה לְךָ פְּרִנְסָה בְּשַׁפְעַת, וְתִשְׁלַם אֶת כָּל הַחֻבּוֹת שְׁלָךְ, וְתִרְוָה רַב
 גַּחַת דְּקִדְשָׁה מִהִילָדִים שְׁלָךְ.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה קצא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר מטות-מסעי, כ"ב תמוז ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל פלליות אנשי
שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב",
הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

אנו נמצאים עתה בין המצרים, בין שבועה-עשר בתמוז, שלפי
דברי חכמינו הקדושים ארעו ביום זה לעם ישראל חמש פרעניות
אימות, לבין תשעה באב, שגם ביום זה ארעו לישראל חמש
פרעניות נוראות, אלו עשרים ואחד ימי אבל, עד תשעה באב, שבו
נחרב בית-המקדש. בשבועה-עשר בתמוז נשתברו הלוחות, ולמעשה
שבירת הלוחות היתה הרבה לפני שנכנסו ישראל לארץ ישראל.

משה רבנו עלה לשמים לקבל את התורה, והנה חשבו שמשה
רבנו הלך ואיננו, ועשו עגל, היתכן?! אם משה רבנו איננו נמצא,
כבר צריכים לילך ולעשות עגל?! היכן האמונת חכמים?! שואל
ר' נתן (לקוטי-הלכות, שלוחין, הלכה ה'), זה היתה פגם העגל, משה רבנו
עלה להביא את התורה, בא הספ"ק-מ"ם והטעה את עם ישראל,
שמשה רבנו אף פעם לא יחזר, והלכו ועשו עגל. וכתוצאה מכך
היה שבירת הלוחות, פי רצה אז הקדוש-ברוך-הוא לכלות את
ישראל, ורחמנא לצלן, מה היה קורה אז, פי לא היה נותר זכר
ישראל. ומשה רבנו ראה זאת ברוח-הקדש, אזי הלך ושבר את
הלוחות, באמרו: עדיף שבירת הלוחות מגפילת נפשות. אף עקר
פגם העגל — שאמרו: משה רבנו לא ישוב יותר, אשר זהו פגם
אמונת חכמים, שממנו נובע שבירת הלוחות. אחר-כך תשעה באב,
היה הפגם עוד במדבר, שרצו לשלח מרגלים לארץ ישראל, לראות
אם טובה היא אם רעה, ואחר-כך הביאו דבת הארץ, ובכו כל עם
ישראל שאינם רוצים להפגס לארץ, ואמר הקדוש-ברוך-הוא:
בכיתם בכיה לחנם, תבכו בכיה לדורות וכו', והיה זה בתשעה באב.

נמצא, שעוד כְּשֶׁהָלָכוּ בַּמִּדְבָּר שָׁהָיָה אֲזַי שְׁבִירַת הַלּוּחֹת וְחֵטֵא הַמְרַגְלִים, כְּכֹר אֲזַי אֲרַע מַה שְּׂאָרַע בְּשִׁבְעַה-עָשָׂר בְּתַמּוּז וּבְתַשְׁעָה בְּאָב.

כְּמוֹ-כֵן נִבְקָעָה חוֹמַת יְרוּשָׁלַיִם בְּשִׁבְעַה-עָשָׂר בְּתַמּוּז, וְנִכְנָסוּ הַגּוֹיִים לְעַם יִשְׂרָאֵל, וּבְתַשְׁעָה בְּאָב חָרַב בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ. וּמַה לְמִדִּים מְכַל זֶה? פָּגַם אֲמוּנַת חַכְמַיִם, שְׂאוּמְרַיִם שְׁמַשָּׁה רַבְּנוּ אָף פָּעַם לֹא יָשׁוּב אֲלֵינוּ, וְהָלָכוּ וְהִקִּימוּ עֵגֶל, וְכֵן לֹא רָצוּ לְהַכְנִס לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל — וְאֲזַי נִקְבַּע תַּשְׁעָה בְּאָב. וּבֵין שְׁנֵי יָמִים אֵלּוּ יִשְׁנַם עֲשָׂרִים וְאַחַת יוֹם שְׁבוּכִים וּמִבְכִּים עַל צְרוּת יִשְׂרָאֵל שְׁעוֹבְרוֹת כְּכֹר אֲלֵפִים שָׁנָה.

זְכַרְיָה הַנְּבִיא הָיָה קֹדֶם חֲרַבַּן בֵּית שְׁנֵי, הוּא אָמַר (זְכַרְיָה ח, יט):
 "צוּם הִרְבִּיעִי וְצוּם הַחֲמִישִׁי וְצוּם הַשְּׁבִיעִי וְצוּם הַעֲשִׂירִי, יִהְיֶה לְבֵית יְהוּדָה לְשִׁשּׁוֹן וְלִשְׂמִחָה וְלִמְוַעֲדִים טוֹבִים, וְהָאֱמֶת וְהַשְּׁלוֹם אֶהְבּוּ,"
 זְכַרְיָה הַנְּבִיא רָאָה בְּנִבְאוּאָה, שְׁסוּף כָּל סוּף עַם יִשְׂרָאֵל יִגְאָלוּ, וְנִצָּא מִהַגְלוֹת, וְכָל הַתַּעֲנִיּוֹת שֵׁיִשְׁנָן יִתְהַפְּכוּ לִיְמֵי שִׁשּׁוֹן וְשְׂמִחָה וְלִמְוַעֲד וְלִיְמֵים טוֹבִים, רַק יוֹם הַכַּפּוּרִים מְדַאוּרִיתָא לֹא יִתְבַטֵּל לְעוֹלָם, כִּי זֶה יוֹם כַּפָּרָה וְסְלִיחַת עוֹנוֹת, אָךְ שְׂאָר הַתַּעֲנִיּוֹת יִתְבַטְּלוּ וְיִתְהַפְּכוּ לְשְׂמִחָה. אֲבָל בְּקֶשׁ זְכַרְיָה הַנְּבִיא: "אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ, דְּבָרוּ אֲמַת אִישׁ אֶת רַעְהוּ, אֲמַת וּמִשְׁפָּט שְׁלוֹם שְׁפֹטוּ בְּשַׁעְרֵיכֶם וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ אֵל תַּחֲשׁבוּ רַע בְּלִבְכֶם, וּשְׁבוּעַת שְׁקָר אֵל תֹּאדְבוּ, אֶת כָּל אֵלֶּה שְׁנֵאתִי" וְגו'. הַנְּבִיא מְזַהֵרֵנוּ לְדַבֵּר רַק אֲמֶת, וְלֹא יִהְיֶה בִּינֵינוּ שְׁקָר. מַה זֶה אֲמַת? יִהְיֶה פִּיּוּ וְלִבּוֹ שְׁוִים, שְׁלֵא יִהְיֶה אֶחָד בְּפֹה וְאֶחָד בְּלֵב. אֵל יַחֲשַׁב אֶחָד בְּלִבּוֹ לַעֲשׂוֹת רַע לְשֵׁנִי, וּמִדּוּעַ אָמַר כֵּן? כִּי רָאָה שִׁיְהִיָּה חֲרַבַּן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, וְלָכֵן אָמַר: "הָאֱמֶת וְהַשְּׁלוֹם אֶהְבּוּ." אֲמַת לְבַד אֵין זֶה מְסַפִּיק, הַגַּם שְׂאֲמַת זֶה הַדְּבָר הַחֲשׁוּב מְכַל, כִּי חוֹתְמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֲמַת, וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִיּוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נא), אֲמַת זֶה רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלָכֵן מִי שִׁיּוֹתֵר מְקַרֵּב לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מַחֲזִיק יוֹתֵר בְּאֲמַת, וְאֵין דְּבָר יוֹתֵר חֲשׁוּב מֵאֲמַת, אֲבָל הָאֲמַת בְּהַכְרַח שִׁיְהִיָּה מְקַשֵּׁר לְשְׁלוֹם, כִּי 'שְׁלוֹם' זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-כֵּן אֲמַת וְשְׁלוֹם עוֹלָם בְּקִנְיָה אֶחָד, וְלֹא יִתְכַן זֶה בְּלֹא זֶה. כָּל הַגּוֹיִים מְדַבְּרִים מְשְׁלוֹם, כָּל

אַחַד רוֹצֵה שְׁלוֹם, אָבֵל זֶה שְׁלוֹם בְּלִי אַמֶּת, רַק מִן הַשְּׁפָה וְלַחוּץ. וְלִכֵּן אוֹמֵר הַנְּבִיא: "וְהָאֵמֶת וְהַשְּׁלוֹם אֶהְבּוּ", צָרִיךְ אֶת שְׁנֵיהֶם, "וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ אֵל תַּחֲשָׁבוּ רַע בְּלִבְכֶם", אִם רוֹצִים לְהִצְלִיחַ, צָרִיךְ לִקְנֹת אֶת מַדַּת הָאֵמֶת, וְלִהְיוֹת בְּשְׁלוֹם עִם כָּל אַחַד, וְלֹא לָגֵרם עוֹל לְאִישׁ.

נִקַּח דְּגָמָא: עֲנִינֵי זְוֵגִים. אוֹמֵר רַבֵּנוּ וְ"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרֵ"ן, חֵלֶק א', סִימָן רסה), שֶׁהָאִישׁ וְהָאִשָּׁה הֵם נִשְׁמָה אַחַת, כְּשִׁינְרִידִים לְזֶה הָעוֹלָם מִתְּפַצְּלִים, הַזְכָּר יוֹרֵד דֶּרֶךְ זְוֵג הוֹרִים אַחַד, וְהַנְּקֵבָה עוֹבֶרֶת דֶּרֶךְ זְוֵג הוֹרִים שְׁנֵי, וְעַד שֶׁמַּחֲבָרִים אוֹתָם — אוֹרֵךְ זְמַן. אָבֵל מְשֵׁהתְחַבְּרוּ, צָרִיכִים לִידַע שָׂגָה זְוֵג מִן הַשָּׁמַיִם, וּמְקִימִים יַחַד בֵּית, וּמֵה הַיְסוּד בְּבֵית? שְׁלוֹם. זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם-בֵּית. 'שְׁלוֹם' זֶהוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּשֶׁמְכַנְיָסִים שְׁלוֹם בְּתוֹךְ הַבֵּית, אִז אֲנִי יוֹרֵעַ שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא בְּתוֹךְ הַבֵּית הַזֶּה. וְאִז הַבְּרָכָה מְצוּיָה בְּתוֹךְ הַבֵּית, אָבֵל הַשְּׁלוֹם צָרִיךְ לִהְיוֹת עִם אַמֶּת, שְׁנוֹתָנִים אִמּוֹן זֶה בְּזָה, וְאִין בּוֹגְדִים זֶה בְּזָה, בְּרַגַע שְׁאִין הָאֵמֶת מְחַבֶּרֶת לְשְׁלוֹם — אוֹי לְבֵית בְּזָה. עַל הַבְּעַל וְהָאִשָּׁה לִהְיוֹת מְסוּרִים זֶה לְזָה, וְלִחְיוֹת בְּאַהֲבָה וּבְהִבְנָה הַדְּדִית, זֶה נִקְרָא הָאֵמֶת וְהַשְּׁלוֹם אֶהְבּוּ. אִךְ אִם אִין מְחַבְּרִים אֶת הָאֵמֶת וְהַשְּׁלוֹם, אִזִּי מֵר מְאֹד בְּבֵית וּלְכַסְפוֹ נִחְרַב הַבֵּית, חֵס וְשְׁלוֹם. מֵה נִקְרָא אַמֶּת וְשְׁלוֹם? כְּשֶׁרוֹצִים רַק לְתַת לְזוּלַת, רַק לְעוֹר וְלִסְיַע, אִף שֶׁמְקַבְּלִים רֵעֵה תַתַּת טוֹבָה, מְמַשְׁיכִים לְעִשׂוֹת טוֹב. כְּשֶׁרוֹצִים רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁשְׁמוֹ שְׁלוֹם וְחוֹתְמוֹ אַמֶּת, אִז זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם וְאֵמֶת. אָבֵל בְּרַגַע שְׁרוֹצִים אֶת הַטוֹבָה שְׁלִי, אִין זוֹ אַמֶּת. אִם הַבֵּית נִבְנָה עַל יְסוּדוֹת עֲזָרָה הַדְּדִית, הַבְּעַל רוֹצֵה לְעוֹר לְאִשָּׁה וְהָאִשָּׁה לְבַעַל, אִז נַעֲשֶׂה שְׁלוֹם-בֵּית אַמֶּתִי. אִימְתִי נִהְרַס הַשְּׁלוֹם-בֵּית? כְּשֶׁסָּרִים מִדֶּרֶךְ הַתּוֹרָה, שֶׁדַּרְכֶיהָ דֶּרֶכִי נַעַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם.

אִם זְוִים מִדְּרָכֵי הַצְּנִיעוּת, אִם נִתְגַּלּוֹת שְׁעֵרוֹת הָאִשָּׁה, זֶה כְּכֹר יְסוּד הַכְּשָׁלוֹן, בְּזִהַר כְּתוּב (עַן חֵלֶק ג' קכה), שֶׁקָּלְלָה תְּבוּא עַל בֵּית שְׁרוּאִים שְׁעֵרוֹת הָאִשָּׁה בַחוּץ, וְכֵן בְּבֵית זֶה תִּהְיֶה עֲנִיוֹת, וְהִילָדִים לֹא יִהְיוּ מְצַלְחִים, אִי אֶפְשָׁר לְשַׁנּוֹת דְּכָרֵי הַזְּהַר הַקְּדוּשׁ, וְלִכֵּן עַל

הָאִשָּׁה לְגַלַּח שְׁעֵרוֹת רֵאשָׁה, שְׁלֹא יִתְגַּלוּ בַּחוּץ וְכוּ'. וְעַל דְּבַרֵי הַזֶּהָר
 אֵין עוֹרְרִין, וְעַל הָרֵאשׁ אֶפְשֶׁר לְחַבֵּשׁ הֵן פֶּאֶה הֵן מְטַפַּחַת, יֵשׁ
 פּוֹסְקִים הַמְתִּירִים פֶּאֶה, וְיִשְׁנֵם אוֹסְרִים, אָבֵל אֵין לְאָסוּר בְּגָלֵל זֶה
 אֶת עֵינֵן הַפֶּאֶה, אִךְ בְּנוֹגֵעַ לְשַׁעַר בְּאִשָּׁה, עַל זֶה אֵין עוֹרְרִין, שְׁאָסוּר
 שְׁתַּתְּגַּלֶּה שְׁעָרָה אַחַת לַחוּץ, וְהַזֶּהָר מְקַלֵּל בֵּית כְּזֶה שְׁנַתְּגַלוֹת בּוֹ
 שְׁעֵרוֹת הָאִשָּׁה, וְעַל-כֵּן עַל הָאִשָּׁה לְסַפֵּר שְׁעֵרוֹת רֵאשָׁה שְׁלֹא
 תִּתְגַּלְּינָה בַּחוּץ. וְכֵן עָלֶיהָ לְהַקְפִּיד עַל צְנִיעוּת הַבְּגָדִים כְּבַת יִשְׂרָאֵל
 כְּשֶׁרָה, וּלְהַזְהֵר בְּאָסוּר יַחּוּד וְכוּ', וְאִם הָאִשָּׁה תִּנְהַג עַל טְהַרְת
 הַקֶּדֶשׁ גַּם הַבַּעַל יִשְׁתַּנָּה אַחֲרֶיהָ, כִּי לְאִשָּׁה יֵשׁ כַּחוֹת אֲדִירִים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָכְנוּ עִם קַהְלָה קְדוֹשָׁה, שְׁאָנוּ יְכוּלִים
 לְהַתְּפָאֵר בָּהּ לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: רְאֵה אֵילוֹ
 בָּנִים יֵשׁ לָכֶם. בְּרוּךְ הַשֵּׁם, זָכְנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִם יְלָדִים
 צְדִיקִים וְצַדִּיקָנִיּוֹת, הִבֵּה וְנִשְׁמַר עֲלֵיהֶם, הִבֵּה וְנִשְׁגִּיחַ עַל כְּרַמְנוּ שְׁלֹא
 יִגְעוּ בָּהּ תּוֹלְעִים. לְמָה הַסֵּמ"ךְ-מ"ם רוּצָה לְבַלְעוּנִי? כִּי אֲנִי רוּצָה
 לְהַצִּיל אֶת כָּל הַנֶּעַר שְׁלֹא יִדְעוּ מַה זֶה חֲטָא, שְׁלֹא יִטְעֲמוּ טַעַם שֶׁל
 עוֹן. וּבְגָלֵל זֶה הַכְּנִיס הַסֵּמ"ךְ-מ"ם שְׁנֵאָה נִגְדִי בְּשִׁצְף קֶצֶף, מַה
 רְצִיתִי? שְׂיִהְיֶה לָכֶם נַחַת רוּחַ, שְׁתִּזְכּוּ לִילָדִים טְהוֹרִים וְקְדוֹשִׁים,
 וְעַתָּה אֲנִי מְשַׁלֵּם עַל זֶה בִּיקָר.

יִדְעַתִּי גַם יִדְעַתִּי, מִי שֶׁרַק יִפְגַּשׁ עִם הַטְּמֵאָה הַיְדוּעָה, הוּא יִלְכַּד
 בְּרִשְׁתּוֹ. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים עַל הַנֶּחֱשׁ (בְּכֹא קָמָא כג:): אָרַם
 נֶחֱשׁ בְּפִיהוּ. אָרַסוּ שֶׁל נֶחֱשׁ בְּפִיו. מִפִּיו שֶׁל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם נוֹטֵף דְּבַשׁ
 וּמִתֵּק שְׁפֵתִים, וּמִתְחַזֵּה כְּאֵלוֹ רוּצָה רַק שְׁלוֹם וְשְׁלוֹם, וּבַתּוֹךְ תּוֹכוֹ
 הוּא מוֹכֵן לְמַלְחָמָה. אֵלֶיהוּ הַנִּבְיָא בָּא לְעוֹבְדֵי הַבַּעַל, וְאָמַר לָהֶם
 (מְלָכִים-א' יח, כא): "עַד מָתִי אַתֶּם פּוֹסְחִים עַל שְׁנֵי הַסְּעִיפִים", אִם
 אַתֶּם לַבַּעַל — לָכוּ לַבַּעַל, אִם אַתֶּם לַה' — תִּשְׁאַרוּ אֶצְלִי, אָבֵל
 אֵי אֶפְשֶׁר לְרַקֵּד עַל שְׁנֵי הַמְּקוֹמוֹת גַּם יַחַד, אוֹ אוֹר אוֹ חֶשֶׁךְ, אוֹ
 קֶדֶשׁ אוֹ טְמֵאָה, אוֹ טוֹב אוֹ רַע, אֵי אֶפְשֶׁר לְעָרְכֶם בְּיַחַד, צְרִיכִים
 לְהַחֲלִיט בְּמָה בּוֹחֲרִים.

אֲנִי מִבְּטִיחְכֶם שְׁפֹה תִהְיֶה עִיר גְּדוֹלָה עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל. הַנְּהַ

אָנִי עוֹבֵר עִתָּה מְצֻבִים קָשִׁים בְּיוֹתֵר, אֲבָל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם לֹא יוֹכֵל לְשַׁבְּרָנִי, עִם הַטְּמָאָה לֹא אֲשֵׁלִים אֶף פְּעַם, עִם הַחֲשָׁף לֹא אֶתְפָּשֵׁר אֶף פְּעַם, וְלִכֵּן מִי שְׂרוּצָה בְּאֵמֶת לְהִשָּׂאֵר — הַבְּחִירָה בְּיָדוֹ, וּמִי שְׂאִינוֹ חָפֵץ בְּנוֹ — שְׂיַעֲזֹב, אֵינְנִי מְכָרִיחַ אֶף אֶחָד לְהִשָּׂאֵר אֲצִלִּי. מֵה שְׂאִנִּי כֵּן רוּצָה וְזֶהוּ רְצוֹנִי — שְׂתֵהִיו מְבַדְּלִים מֵהֲרַע, מֵהַחֲשָׁף וּמֵהַטְּמָאָה. אֲנַחְנוּ קִבְּלֵנוּ מְאֻבּוֹתֵינוּ וּמְאֻבּוֹת אֻבּוֹתֵינוּ דְרָף שֶׁל 'הַבְּדִלוֹ'. צְרִיכִים לְהַבְּדֵל מֵהֲרַע וְהַחֲשָׁף, וְאֵינְנוּ עוֹלָה בְּקִנְיָה אֶחָד עִם הַקְּדוּשָׁה וְהָאוֹר.

עִם יִשְׂרָאֵל רְגִילִים לְסַבֵּל, אֲבָל לֹא יֶאֱרָךְ עוֹד זְמַן רַב, עֲלֵינוּ רַק לְהִכִּין עֲצָמֵנוּ לְגֵאֵלָה, וּבְרֻגַע שְׁנֵהִיָּה מוֹכְנִים לְגֵאֵלָה — הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִגְאֵל אוֹתָנוּ. וְכִיצַד נִתְכַּוֵּן לְגֵאֵלָה? עַל-יַדִּי אֶהְבֵּת הַזּוּלָת, לֹא לְדַבֵּר אֶחָד בְּפִה וְאֶחָד בְּלֵב.

אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם מְאֹד לְמַעַן יִלְדִינוּ, עֲזְרוּ לִי לְחַנּוּךְ אֶת הַיְלָדִים בְּקְדוּשָׁה וּבְטָהֳרָה, וְלִהְיוֹת בְּדֶרֶךְ שְׂהִלְכְנוּ עַד כּוֹה, אֵינְנִי מְעַנֵּן לְרִיב עִם אֶף אֶחָד, אֵינְנִי מְחַפֵּשׁ מַחְלָקָת עִם אִישׁ, לֹא הַתְּחַלְתִּי עִם שׁוֹם בְּרִיָּה, בְּאֵנוּ לְכָאן רַק לְהַפִּיר אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִם נִתְחַזַּק בְּאֵמוּנָה בְּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּנְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם, אֲפִלוּ חֲמֵשׁ דְּקוֹת בְּכָל יוֹם לְסַפֵּר לְפָנָיו כָּל צְרִיכֵכֶם, תְּבַקְשׁוּ עֲלֵיכֶם וְעַל יְלָדֵיכֶם וְעָלִי, וְאִז תֵּרְאוּ אֵילוּ נְסִים יַעֲשֶׂה עִמָּנוּ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַכֹּל זֶה נְסִיּוֹן מֵאֵתוֹ יִתְבָּרַךְ, לְרֵאוֹת אִם אָנוּ בְּאֵמֶת רוּצִים לְהִתְקַרֵּב אֶל הַקְּדוּשָׁה וְהַטְּהָרָה, אוֹ אָנוּ צְבוּעִים, שְׂקֻרָנִים וְרַמָּאִים. רוּצִים לְנִסּוֹתָנוּ מִן הַשְּׂמִים אִם אָנוּ חֲזָקִים בְּאֵמוּנָת חֲכָמִים אִם לֹאוּ, וְאִם נִתְחַזַּק בְּאֵמוּנָה וּבְטָחוֹן וְאֵמוּנָת חֲכָמִים — נִזְכָּה לְכָל טוֹב אֶמְתִּי וְנִצְחִי. וְלֹא בְּחִנָּם שְׂהַסֵּמ"ךְ-מ"ם עֵינָיו לְטַשׁ וְשִׁנּוּי חֶרֶק עֲלֵינוּ, בְּרֵאוֹתוֹ אֶת הַקְּהֵלָה לְתַפְאָרָה שְׂגֻדָּלָה וְהוֹלְכָת וּפּוֹרְחַת וּמְשַׁשְׁגָּת.

בִּימֵי בֵּין הַמְּצָרִים אֲסוּר לְשַׁמַּע כְּלֵי זָמֵר, בַּיּוֹם כְּבוֹר הוֹצִיאוּ קְלִטוֹת שֶׁל שִׁירִים בְּלֶבֶד בְּלֹא מוֹסִיקָה כְּלָל, וְאֵת זֶה יְכוּלִים לְשַׁמַּע, וַיַּעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה רַק שְׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה בִּינֵינוּ, וְנַעֲזֹר אִישׁ לְרַעְהוֹ, וְנִהְיֶה הַמְּאֻשְׂרִים בְּיוֹתֵר בְּחֵינָנוּ.

זאת אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׂאֵף אֶחָד לֹא יִדְבֹר בְּשְׁמִי, הִנֵּה אֲתָם שׁוֹמְעִים אוֹתִי, וְאִישׁ לֹא יֹאמֶר שְׂאֵנִי שְׁלַחְתִּי אוֹתוֹ, אֶקְנֶה שְׁתַּבִּינוּ דְבַר מִתּוֹךְ דְּבַר. אֲנִי עִם הַטְּמֵאָה אֵף פְּעַם לֹא אֶתְעַרֵּב, אֲנִי עִם הַחֲשֵׁף אֵף פְּעַם לֹא אֶתְפַּשֵּׁר, אֲנִי עִם הַשְּׁקָר אֵף פְּעַם לֹא אֲשַׁלֵּים, הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה מְלַמֶּדֶת אוֹתָנוּ "לֹא תִגְוְרוּ מִפְּנֵי אִישׁ", אִם רוֹצִים רַק אֶת הָאֱמֶת, אֵין תְּנַפֵּה, אֵין חֲשֵׁף, אֵין שְׁקָר וְטְמֵאָה, אֲנוּ גֵלֶף כְּפִי הַדְרֵף שְׁחִנְכְנוּ בַּה מְשֻׁף דוּרֵי דוּרוֹת.

הֵבֵה וְנִשְׁמַח יַחַד, שְׂאֵנוּ זוֹכִים לְהֶאֱמִין בְּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְלִילֵף בְּצַנִּיעוֹת, וְלְהִרְבּוֹת קִדְשָׁה וְטְהָרָה, אֶקְנֶה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁיִתְרַבּוּ שְׁמֵחוֹת אֶצְלָנוּ עַל אַפְס וְחֻמַּתָם שֶׁל שׁוֹנְאֵינוּ וּמִתְנַגְּדֵינוּ.

אֲבָל זֹאת אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, בְּקִהְלָה שְׁלָנוּ אֵינְנִי רוֹצֶה 'מִשְׁנֵה קֶרֶן', הֵינוּ שְׁלֵא תִלְכוּ מִשְׁנֵה, כְּגוֹן: כְּפָה לְבָנָה, פְּאוֹת מְפִזְרוֹת, חִלְצוֹת טְרִיקוֹ, סִנְדָּלִים וְכוּ', אֵין לְאֲנָשִׁים תְּמַהוֹנִיִּים מַה לַעֲשׂוֹת אֶצְלָנוּ, וְאֵין זֶה שִׁיף לְקַהֲלָתָנוּ.

יַעֲזוּר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִזְכֶּה כְּלָנוּ יַחַד לְשִׁמְח וְלִרְקָד, אֲשֶׁר זֶה סוֹד הַצְּלָחָתָנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה קצב.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדֵּר מִטוֹת-מִסְעִי, כ"ב תמוז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הַמְּלֵא מְרִירוֹת.

מַה אֲמַר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! אַתָּה צְרִיף לְדַעַת, שְׁהָאָדָם בּוֹנֵה אֶת עוֹלָמוֹ, וְאִם הוּא רוֹצֶה הוּא תְּמִיד שְׁמַח, וְאִם הוּא לֹא רוֹצֶה הוּא תְּמִיד עֲצוּב, וְהוּא שׁוֹרָה בְּעֲצוּבוֹת וּבְדַכְּאוֹן וְכוּ' וְכוּ'.

בְּזֶה הָעוֹלָם אֵין לְאָדָם חֲבָרִים, וְאִם תִּחְדִּיר לָךְ אֶת זֶה בְּרֹאשׁ, תִּהְיֶה הָכִי מְאֹשֶׁר, אַבְּל אִם תִּחְשָׁב שְׂיֵשׁ לָךְ חֲבָרִים — אֶתָּה טוֹעָה.

בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַרְבֵּה הַתְּחַזְּקוֹת, כִּי בַמַּעֲבָר שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, כִּי יֵשׁ עֲלִיּוֹת וִירִידוֹת, נְפִילוֹת וְהַשְּׁלָכוֹת, וְכוּ' וְכוּ', וְכָל אֶחָד וְאֶחָד לֹא נָקִי מִזֶּה, וְצְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהַתְּחַזֵּק, וְלֹא לִפְלֵ בְדַעְתּוֹ.

אָסוּר לָךְ לְבֹא בְטַעֲנוֹת אֶל אָף אֶחָד, כִּי אָף אֶחָד לֹא חֵיב לָךְ שׁוּם דְּבַר, לְכָל אֶחָד בְּעוֹלָם עוֹשִׂים עוֹל, וּמָה יֵשׁ לַעֲשׂוֹת? רַק לְבָרַח אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אָדָם קוֹנֶה לַעֲצֻמוֹ חֲבָרִים, אוֹ מְרַחֵק מֵעֲצֻמוֹ חֲבָרִים, כְּשֶׁאָדָם יוֹשֵׁב בּוֹדֵד בְּבֵיתוֹ, וְאֵינוֹ רוֹצֶה לְלַקֵּחַ אֶל שׁוּם מְקוֹם, וְאֵינוֹ רוֹצֶה לְהַתְּחַבֵּר אֶל אָף אֶחָד, מָה יֵשׁ לוֹ טַעֲנוֹת עַל הַזּוּלָתוֹ?!

בְּעֵינַי יִבְנֶאֱל, אֶתָּה יוֹדֵעַ שְׁלֹא קָרָאתִי אֶת אָף אֶחָד לְבֹא לְגוּר פֹּה, וּמִיִּבְנֶאֱל יֵשׁ שְׁתֵּי יְצִיאוֹת, אַחַת מְלַמְעֵלָה וְאַחַת מְלַמְטָה.

יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבַעִים שָׁנָה, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ס"א), שֶׁהֵם פּוֹרְחִים כְּמוֹ רְבַע שָׁעָה, וְלָכֵן אֲשַׁרֵּי מִי שְׂאֵינוֹ מְטַעֵה אֶת עֲצֻמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

אֲנִי הֵייתִי מֵיַעֵץ לָךְ, שֶׁתִּתְחִיל לְדַבֵּר עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חֲמֵשׁ דִּקּוֹת, לֹא פְּחוֹת וְלֹא יוֹתֵר, וּבְחֲמֵשׁ דִּקּוֹת הָאֵלוֹ תִּבְקֶשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁנֵי דְבָרִים: "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַנְּגִי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד, וְאַזְכֶּה לְשִׂמְחָה אֶת עַצְמִי, וְזַנְּגִי לְהִסְתַּפֵּל עַל כָּל אֶחָד בְּעֵינַי טוֹבָה", וְאִם תִּהְיֶה רְגִיל בְּחֲמֵשׁ דִּקּוֹת הָאֵלוֹ לְהַתְּפַלֵּל עַל שְׁתֵּי נְקֻדּוֹת הָאֵלוֹ, אִז תִּאֲמִין לִי שֶׁתִּהְיֶה הָכִי מְאֹשֶׁר בְּחַיִּים, כִּי מִי שֶׁתְּמִיד שְׂמֵחַ, אֲפִלוּ עַל לֹא דְבַר, רַק בְּשִׁבְלִי "שְׁלֹא עֲשֵׂנִי גוֹי", הוּא כְּבָר מְסַתַּפֵּל עַל כָּל אֶחָד בְּעֵינַי טוֹבָה, וְלֹא אֲכַפֵּת לוֹ מִהַזּוּלָתוֹ, וְאַצְלוּ כָּל אֶחָד טוֹב, אִז הוּא הָכִי מְאֹשֶׁר בְּחַיִּים, אַבְּל אִם אָדָם עֲצוּב וּבְדַכְּאוֹן, וְיֵשׁ לוֹ טַעֲנוֹת עַל כָּל אֶחָד, מְסַפֵּן, וְעוֹבְרִים עָלָיו הַחַיִּים בְּמִרְרוֹת וּבְדַכְּאוֹן גָּדוֹל.

אָנִי מְאֹד מְקַנְהָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתוּצִיא מִמְּכַתֵּב זֶה כַּמָּה נְקֻדּוֹת, שְׁזֶה נִצְרָךְ לָךְ מְאֹד, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה קצג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מִטּוֹת-מִסְעִי, כ"ב תמוז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מִתְפַּלֵּא עֲלֶיךָ שְׁכַתְּבָת: "שְׁמַחְתִּי לְהִבְחִין שְׂדַעְתְּכֶם עוֹד דְּעָה קְבוּעָה בְּהַתְבַּטְלוֹת לְהַשָּׁם יִתְבָּרַךְ וַיְצִיאָה מֵהָאֵי עֲלֵמָא".

מָה אָמַר לָךְ! אֲדַרְבֶּה וְאֲדַרְבֶּה, אַחַר כָּל הַצְרוֹת וְהִיסוּרִים וְהַמְרִירוֹת שְׁעוֹבָרִים עָלַי עֲכָשׁוּ, שְׁקִמוּ עָלַי עֲדַת מְרַעִים, רְשָׁעִים אֲרוּרִים, וְגִיִּסוּ אֶת כָּל מַעְרַכַת הַמְשַׁפְּטִית וְכוּ', וְהַמְשַׁטְרֵתִית וְכוּ' עָלַי, כְּאֵלוּ מְדַבֵּר בְּפוּשֵׁעַ הַכִּי גְדוֹל, שְׁמִי יוֹדֵעַ מַה בְּכּוֹנְתוֹ וְכוּ'... מִמֶּשׁ לְזַעֲזַע אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ... מִכָּל זֶה אָנִי רוֹאֶה יוֹתֵר וְיוֹתֵר בְּחוּשׁ, כִּי כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ זֶה דְמִיּוֹן אֶחָד גְּדוֹל, וְכָל הַבְּרִיאָה כְּלָה זֶה רַק בְּבוֹאָה דְבְבוֹאָה, הָאָרֶה דְהָאָרֶה מְגֻלוֹי אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, הֵינּוּ שְׁכָל הַבְּטוּל שְׁאֵנְחָנוּ בְּטִילִים וּמְבַטְלִים לְגַמְרִי לְאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, זֶה גַם-כֵּן רַק הָאָרֶה דְהָאָרֶה וְכוּ', דְמִיּוֹן שְׂבַדְמִיּוֹנוֹת, בְּסוּד (הוֹשֵׁעַ יב): "וּבִיַד הַנְּבִיאִים אֲדַמָּה", וּכְבָר אֲמַרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה ד', סִימָן ד'): בּוֹתִי אֶחָד שָׁאֵל אֶת רַבִּי מֵאִיר, אֶפְשָׁר אוֹתוֹ שְׁכַתּוֹב בּוֹ (יְרֵמְיָה כג): "הֲלֹא אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ אָנִי מְלֵא", הִיָּה מְדַבֵּר עִם מִשָּׁה מִבֵּין שְׁנֵי בְדֵי הָאָרוֹן? אָמַר לוֹ: הֵבֵא לִי מְרֹאוֹת גְּדוֹלוֹת. אָמַר לוֹ: רְאֵה בְבוֹאָה שְׁלָךְ בְּהֵן. רְאֵה אוֹתָהּ גְּדוּלָּה, אָמַר לוֹ: הֵבֵא לִי מְרֹאוֹת קְטַנּוֹת, הֵבִיא לוֹ מְרֹאוֹת קְטַנּוֹת. אָמַר לוֹ: רְאֵה

בְּבוֹאָה שְׁלֶךְ בְּהֵן. רָאָה אוֹתָהּ קְטַנָּה. אָמַר לוֹ: מָה אַם אַתָּה, שְׂאֵתָה בְּשׂוֹר וְדָם, אַתָּה מְשֻׁנָּה עֲצָמָךְ בְּכָל מָה שְׂתַרְצָה, מִי שְׂאֵמַר וְהָיָה הָעוֹלָם בְּרוּךְ הוּא עַל אַחַת פְּמָה וְכַמָּה, הָיִי כְּשֶׁהוּא רוֹצֵה הֲלֵא אַתְּ הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ אָנִי מְלֵא, וְכִשֶּׁהוּא רוֹצֵה הָיָה מְדַבֵּר עִם מִשֶּׁה מִבֵּין שְׁנֵי בְּדֵי הָאָרוֹן, עַיִן שָׁם.

וְלָכֵן דִּיקָא מְרַב צְרוּת וְעִגְמַת נַפְשׁ שְׁנַגְרָמוּ לִי עַל-יְדֵי חֲטָאֵי הַמְרַבִּים וְכוּ', קִימַתִּי אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ וַ"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן סה): לְעֵצָם אֵת הָעֵינַיִם בְּחֻזְקָה, וְלִבְטֵל אֶת עֲצָמֵי בֵּיתָר שְׂאֵת וּבֵיתָר עַז לְגַמְרֵי לֵאמֹן סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְזֶה מָה שְׂיִצָּא לִי, שְׂאֵפְלוּ כְּשֶׁאֲדָם מְגִיעַ לְבִטּוּל אֲמַת לְהִיּוֹת בְּטֵל וּמְבֹטֵל לְגַמְרֵי לֵאמֹן סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְלִהְיֵין וְלִהְשָׁכִיל שְׁפָל הַבְּרִיאָה כְּלָה זֶה אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, "הֲלֵא אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ אָנִי מְלֵא", זֶה רַק בְּבוֹאָה דְּכַבוּאָה, כִּי מְעַצֵּם הַבִּטּוּל עֲדִין אֲנַחְנוּ רְחוּקִים, כִּי אֵין חֶקֶר וְאֵין סוּף לְתַבּוּנָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכָכֵל שְׂמַתְבִּטְלִים יוֹתֵר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּמְרַגִּישִׁים אֵיךְ שְׁפָל הַבְּרִיאָה כְּלָה זֶה לְבוּשׁ לְגַבֵּי הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, זֶה עֲדִין רַק בְּחִינַת מַחְשָׁבָה אַחַת, דְּמִיּוֹן אַחַד, הָאֶרֶץ אַחַת וְכוּ' וְכוּ', כִּי מְעַצֵּם הַהֲתַפְלָלוֹת בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, עֲדִין אֲנַחְנוּ רְחוּקִים מְאֹד, וְאֵל זֶה צְרִיכָה לְהִיּוֹת שְׂאִיפְתָּנוּ.

בְּעֵינַיִן שְׂבַקְשָׁתָ לְהִתְחִיל לְלַמֵּד בְּיוֹם רַבִּיעִי עַל הַסֵּדֶר בְּ"לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן" בְּדֶרֶךְ חֲדָשׁ אֵל הַבִּטּוּל אֵל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, אִם הֵייתִי יוֹדֵעַ, שְׂתַהֲיָה שָׁם בְּכָל שְׁעוֹר, וְיִוְדִיעוּ אֵת זֶה מְרֵאשׁ לְכָל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, אֲזִי יָכוֹל מְאֹד לְהִיּוֹת שְׂנַתְחִיל בְּזֶה הַיּוֹם עִם תּוֹרָה א'. וְנֵא לְפָרְסָם בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, שְׂיָבִיאוּ כָּל אַחַד "לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן" לְשְׁעוֹר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה קצד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר מטות-מסעי, כ"ב תמוז ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל האברהם היקר ...
נרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך, אשר בו אתה שופך את מר לבך
מכל מה שעובר עליך וכו'.

והנה כבר מבאר בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן עח),
שאין שום יאוש בעולם כלל, וכזה בעצמו שהוא רואה את עצמו
רחוק מאד מהשם יתברך בתכלית הרחוק, בזה בעצמו ראוי לו
להחיות את עצמו, מאחר שעל-כל-פנים הוא יודע שהוא רחוק, כי
היה אפשר שיהיה רחוק כל-כך, עד שלא ידע כלל שהוא רחוק,
ומאחר שעל-כל-פנים הוא יודע גדל רחוקו, אף-על-פי שהאמת
הוא כן, אף-על-פי-כן זה בעצמו הוא חשוב אצל השם יתברך מה
שהוא על-כל-פנים יודע רחוקו, ועל-ידי-זה בעצמו ראוי לו
להחיות את עצמו ולחזק את עצמו בכל מה שיוכל.

וכן אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן קיב): אם אתה
מאמין שיכולים לקלקל תאמין שיכולים לתקן; ולכן בזה בעצמו
שאתה עדין שבור, ואתה מרגיש את גדל רחוקך ממנו יתברך, בזה
בעצמו ראוי לך לחזק את עצמך, כי במה אנשים כבר נפלו בעיניהם
מרב יאוש, עד שנדמה להם שאבד מנוס ותקנה מהם, ועזבו את
היהדות לגמרי, רחמנא לצלן.

והנה מבאר בדברי מוהרנ"ת ז"ל (לקוטי-הלכות, קריאת התורה,
הלכה ו', אות יו), שכל מי שרוצה לחוס על עצמו, ולחשוב על תכליתו
הנצחית, כל תקנתו, שאיך שהוא איך שהוא בעיני עצמו בכל
יום ויום כבירה חדשה ממש. וכמו שמבאר בשלחן ערוך ובפוסקים
לענין כל ברכות השחר שמברכין בכל יום, שכלם הם בשביל

(לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן י'), שְׁעָקַר גְּדֵלְתוֹ שֶׁל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כְּשֶׁהִרְחֹקֵים מִתְקַרְבִּים אֵלָיו וְחוֹזְרִים בְּתְשׁוּבָה וְכוּ'. וְזֶהוּ (נִתְמַיֵּה ט'): "כִּי יִדְעַתָּ כִּי הִזִּידוּ עֲלֵיהֶם וְתַעַשׂ לָךְ שֵׁם כְּהִיּוֹם הַזֶּה", שְׁדִיקָא עַל-יַדֵּי מַה שֶׁהִזִּידוּ עֲלֵיהֶם וְכָבְשׁוּ אוֹתָם בְּגִלוּת מֵר כְּזֶה בְּגוּף וְנִפְשׁ וְכוּ', עַל-יַדֵּי-זֶה דִּיקָא וְתַעַשׂ לָךְ שֵׁם כְּהִיּוֹם הַזֶּה. כִּי כָל מַה שֶׁהִבְעַל-דְּבַר מִתְגַּבֵּר עַל הָאָדָם בְּיוֹתֵר, כְּשֶׁהָאָדָם חֹזֵק בְּדַעְתּוֹ וּמְחַזֵּק עֲצוּמוֹ בְּכַחוֹ שֶׁל הַצְּדִיק הָאֲמֵת, אֲזִי אֲדַרְבֵּה, נִתְהַפֵּף הַכֹּל לְטוֹבָה.

מְכַל זֶה תְּבִין וְתִשְׁפִּיל, יַדִּידֵי הַיָּקָר, אִיךְ שְׁצָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְגָּיִם שְׁבַעֲוֹלָם, וְאִפְלוּ שְׁעָבַר עֲלֵיךְ מַה שְׁעָבַר, וְנִפְלַת לְהִיכֵן שְׁנִפְלַת, וְנִטְמַמַת כְּמוֹ שְׁנִטְמַמַת, עִם כָּל זֹאת תְּמִיד תִּזְכֹּר, שְׁעַדִּין לֹא אֲבָדָה תִּקְוָתָךְ מִלְּשׁוֹב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ אֵב הִרְחֵמֵן, וְרוּצָה בְּתְשׁוּבָתְךָ, וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְהִתְחַזֵּק, וּבּוֹדֵאי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַעֲקָר לְהִרְגִיל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כְּאֲשֶׁר יִדְבֵר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, שְׁזֶה נִקְרָא אֶצֶל רַבְּנֵינוּ ו"ל הַתְּבוּדוֹת, שְׁאָמַר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כה): הַהִתְבוּדוֹת הוּא מַעֲלָה עֲלִיוֹנָה מִהַכֹּל, דֵּהִינּוּ שְׁאָדָם יֵלֵךְ לְמָקוֹם שְׂאִין שֵׁם בְּנֵי-אָדָם, וַיִּפְרֹשׁ אֶת כָּל שִׁיחָתוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְכָל מַה שְׁעוֹבֵר עֲלָיו בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת יִדְבֵר וַיִּשִׁיחַ רַק עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה, וּבְזֶה תִּזְכֶּה לְהִתְחַזֵּק כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ. כִּי כָל מַה שְׂרַק יַעֲבֹר עֲלֵיךְ תִּדְבֵר וְתִשִׁיחַ רַק עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה קצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר מִטּוֹת-מִסְעֵי, כ"ב תמוז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... תַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

טוב מאוד עשית, שסלקתם את המטרפת מהבית הפנסת וכו',
 כי צריכים מאוד מאוד לשמר ממטרפים כאלו, ובפרט מי שיכול
 להכשיל את הרבים, ממנו צריכים מאוד מאוד לשמר.

עם כל זאת רציתי מאוד מאוד שתעבירי את המסר לכל נשי
 אנשי שלומנו בלי יוצא מן הכלל, שבלייל שמחה פעם בשבוע אני
 לא רוצה שיידברו אז פוליטיקה של שקר וכו', מי בן מחזיק ממני
 ומי לא מחזיק ממני וכו', כי מאוד כואב לי הדברים האלו, ליל
 שמחה צריך להיות רק לשמח את עצמה ואת חברותיה, ולא
 לעשות נתונחים ובקורות על שום אשה, אם בן יש לה אמונת
 חכמים או אין לה אמונת חכמים וכו', זו עצת היצר, שרוצה לעשות
 פרוידים חדשים, ולכן בלייל שמחה אני רוצה שיידברו רק ספורי
 צדיקים, ולשמח את עצמכם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי
 שאני מבקש ומתפלל בעדך, שיתרחב לך בגשמיות וברוחניות גם
 יחד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לַה קָצוּ.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מטות-מסעי, כ"ג תמוז ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך —
 אין לתאר ואין לשער כלל.

מה אמר לך! זה שזכית לסיים מאה ושמונים פעמים ששה
 סדרי משנה, זה מה שישאר לך לנצח, וכן מה שזכית כבר לסיים
 את ה"לקוטי-מוהר"ן" למעלה מששים פעמים זו הצלחה נצחית,
 על אחת כמה וכמה שיש כמה מסכתות שזכית לסיים מאה פעמים
 ואחת, זה חלקך לנצח נצחים, כי מאן דירית מסכת חדא יהיבנא

ליה עלִמָּא חָדָא, מי שְׁזוּכָה לְרִשְׁתַּ מְסַכַּת אַחַת, מְקַבֵּל עוֹלָם אַחַד, וּתְתַאֲר לְעֲצָמָךְ, שְׂיִישׁ מְסַכַּת שְׁזִכִּיתָ לְסִיִּים מְאָה פְּעָמִים וְאַחַת, כְּמָה עוֹלָמוֹת חֲדָשִׁים תִּקְבֵּל עַל זֶה?! וְלִכֵּן תִּהְיֶה שְׂמִיחַ בְּזֶה, וְכֵן עִם שְׂאֵר הַלְמוּדִים שְׂאֵתָה לּוֹמֵד בְּכָל יוֹם, וּתְחַיֶּה אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל מָה שְׂיִישׁ בְּךָ, וְאַל תִּסְתַּכֵּל עַל הָרַע, כְּמוֹ שְׂאֵמֵר רַבְּנוּ ז"ל לְאַחַד שֶׁהִיָּה מְשַׁקֵּעַ בְּעֵבְרוֹת: אֵתָה תַעֲשֶׂה רַק טוֹב, וְהָרַע מִמִּילָא יִפֹּל.

בְּזֶה שְׂשָׂאֵלְתָּ אִם לְהַחְזִיק בְּצִיצִית לִפְנֵי קְרִיאַת שְׁמַע וְלִנְשָׁקָם, זֶה מוּבָא בְּרַמְ"א, שְׂזֶה מִחֲמַת חֲבוּבֵי מְצוּהָ.

בְּמָה שְׂשָׂאֵלְתָּ בְּתַקוּן חֲצוֹת וְכוּ', יֵשׁ אוֹמְרִים אֵת כָּל הַפִּיּוּטִים, וְיֵישׁ רַק אוֹמְרִים אֵת הַמְזֻמְרֵי תְהִלִּים, וְאֵת הַקִּינּוֹת "זְכֹר ה' מָה הָיָה לִי" וְכוּ'.

בְּקְרִיאַת שְׁמַע שְׂעַל הַמָּטָה, יֵישׁ שְׂאִינָם אוֹמְרִים מְזֻמּוֹר נ"א.

בְּעֵגֶן נְפִילַת אִפִּים בְּמַנְחָה לֹא נוֹפְלִים עַל הַפָּנִים, רַק אוֹמְרִים סְתָם בִּישִׁיבָה "נִפְלָה נָא בְּיַד הַוְי"ה".

בְּעֵגֶן לַיִל שֶׁבַת לּוֹמֵר כָּל סֵדֵר קְרִיאַת שְׁמַע שְׂעַל הַמָּטָה עִם הַדְּוִיִּים וְכוּ', מִי שְׂחִי בְּצוּרָה כְּזוֹ, שְׂיִודַע שֶׁהַיּוֹם הַזֶּה הַיּוֹם הָאֲחֵרוֹן שְׁלוֹ, אֲזַ מִתָּר לוֹ לְהַגִּיד וְדוּי, וְלִקְבֵּל עַל עֲצָמוֹ ד' מִיתוֹת בֵּית-דִּין אֲפִלוּ בְּשֶׁבַת, כִּי הוּא חֵי בְּצוּרָה כְּזוֹ שֶׁהוּא יוֹדַע שְׂזֶה הַיּוֹם הָאֲחֵרוֹן שְׁלוֹ.

בְּעֵגֶן קְרִיאַת שְׁמַע שְׂעַל הַמָּטָה, שֶׁהִיָּה פְּעַם מְדַפֵּס וְכוּ', הַלּוֹאֵי שְׂיִכּוֹא אַחַד וְיִדְפִּיס אֵת זֶה, כִּי אֲנִי עֲכָשׁוּ בְּלַחַץ כֶּסֶפִּי גְדוֹל, וְיֵישׁ לִי עוֹד הֶרְבֵּה סְפוּרִים לְהוֹסִיף עַל הָרֵאשׁוּנִים.

בְּעֵגֶן הַזְמִירוֹת לְשֶׁבַת-קֹדֶשׁ זֶה כְּמַעֲט גָּמוֹר, וְגַם עַל זֶה אֲנִי צָרִיךְ מִי שְׂיַעֲזֹר לִי לְהַדְפִּיס אֵת זֶה.

בְּעֵגֶן הַבַּת שְׂנִמְצָאָה בְּמִשְׁפָּחָה בְּחוּץ לְאַרְץ וְכוּ', תַּנִּיחַ אֵת זֶה לְמִשְׁפָּחָה, וְאֲנִי מְקוּוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהֵם רוֹצִים רַק אֵת

אֲשֶׁר לֵה קִצוֹ בְּנַחַל קִלְהָ
הטוב שלה, ואם הם ירגישו שהיא כבר מבשלת להתחתן, הם יחתנו אותה.

כְּדַאי לַחֲזוֹר הַרְבֵּה בְּ"לִקוּטֵי-מוֹהָר"ן, כִּי בְּגוֹף שִׁיחָהּ "לִקוּטֵי-מוֹהָר"ן" הַתּוֹלְעִים בְּקָבָר לֹא יִגְעוּ בּוֹ.

כָּל הָעֲנִינִן שֶׁל מִפְעֵל הַפִּיּוּס וְלִקְנוֹת הַגְּרָלוֹת כְּדֵי לְהַרְוִיחַ כֶּסֶף וְכוּ', זֶה סֵתֵם שְׁטוּת וְדַמְיוֹן גָּדוֹל וּמְרֻט עֲצָבִים, כִּי לֹא צָרִיכִים לְתַת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֲצוֹת אִיךָ לְהַרְוִיחַ כֶּסֶף.

בְּעִנְיַן רֵאשׁ הַשָּׁנָה וְכוּ', הָעֵקֶר לֵהִיּוֹת בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְלוֹמַר שֶׁם אֵת הָעֲשָׂרָה מְזֻמּוּרֵי תְהִלִּים, וְלְהַתְּבוּדָד שָׁם, וְזֶה הַכֹּל, כִּי לְהַתְּפַלֵּל יְכוּלִים לְהַתְּפַלֵּל בְּאִיזָה מְנִין שָׂרָק רוֹצִים, אֲבָל מְכַרְחִים לְשִׁמְעַת תְּקִיעַת שׁוֹפָר, שְׂזוֹ מְצוֹת עֲשֵׂה מִן הַתּוֹרָה, אִם יְכוּלִים לְתַקַּע בְּעֲצָמוֹ כְּגוֹן בְּסַפּוֹר שְׁלֶךְ וְכוּ', מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים.

רַק תְּהִיָּה חֲזַק מְאֹד, וּתְהִלָּה לְאֵל, עֲזוּרַת כָּל-כָּף הַרְבֵּה לְהַדְּפֹסֶת שׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחַל", אֲשֶׁר זֶה זְכוּת הַרְבִּים לְדוּרֵי דוֹרוֹת, וְלִכְּנֵן חֲזַק וְאַמֵץ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּדַאי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה קִצוֹ.

בְּעֲזֻרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר מְטוֹת-מִסְעֵי, כ"ג תמוז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֵת מִכְתָּבְךָ.

בְּדַאי צָרִיכִים לְשִׁמּוֹר עַל פְּנִימֵי חֲדָשׁוֹת שְׁנֵיכֵנְסִים בְּקִהְלָה שְׁלֵנוּ וְכוּ', אֲבָל צָרִיכִים לְעַמֵּד עַל הַמְּשֻׁמֵּר, וְלֹא לְהַכְּנִס עִם אֶף אֶחָד בְּדִין וּדְבָרִים וְכוּ'.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד

הכי טוב, וסוף פל סוף אחר הרע יבוא הטוב, וננוּפה לראות הרבה ישועות שיעשה אתנו הקדוש־ברוך־הוא, שהסמ"ך־מ"ם יתבטל, פי עכשו זה נסיון מאד מאד קשה, והקדוש־ברוך־הוא יעזר שננוּפה לעבר את הנסיון הזה.

אם יש בסיס על מה להודיע למשטרה, בודאי צריכים להודיע, ויפה שעה אחת קדם, כדי שלא יזרקו אחר־כך עלינו את האשמה.

רציתי מאד מאד שתעבירי את המסר לכל נשי אנשי שלומנו בלי יוצא מן הפלל, שבלייל שמחה פעם בשבוע אני לא רוצה שיִדברו אז פוליטיקה של שקר וכו', מי כן מחזיק ממני ומי לא מחזיק ממני וכו', כי מאד כואב לי הדברים האלו, ליל שמחה צריך להיות רק לשמח את עצמה ואת חברותיה, ולדבר רק ספורי צדיקים.

הקדוש־ברוך־הוא, השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לה קצח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מטות־מסעי, כ"ג תמוז ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וכן תשואות חן ששלמת לי את החובות במכלת, ובזכות זה יעזר הקדוש־ברוך־הוא, שאתה לא תהיה בעל חוב, ותמיד יהיה לך שפע.

בענין הישיבה וכו', רציתי מאד מאד, שתחדיר בהם אמונה פשוטה בו יתברך, שיִדברו הרבה אל הקדוש־ברוך־הוא, ושיִלמדו בכל יום ח"י פרקים משניות, שזה מציל את הבחור מלעבר על פגם הברית, הוצאת זרע לבטלה, שזה עון חמור מאד מאד.

תִּקַּח לְעֶזְרִי לְיִשְׁבִּיבָה אֶת מִי שְׁאַתָּה מִבֵּין שְׁיַעֲזֹר לְךָ, כְּגוֹן ... גֵּרוֹ יְאִיר, אוֹ אַחֵר, כִּי רְצִיתִי מְאֹד מְאֹד לְהִשְׁקִיעַ בְּבַחֲוֵרִים שְׁיִהְיוּ פְּלִים לְקַבֵּל בָּהֶם הָאוֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, אֲבָל לְהִזְהִיר אוֹתָם אֲזַהְרָה אַחֵר אֲזַהְרָה, שְׁבִשׁוּם פָּנִים וְאִפֵּן לֹא יַעֲשׂוּ שְׁטִיּוֹת אוֹ אִיזוֹ אֱלִימוֹת וְכוּ', אוֹ לְחַבֵּל וְכוּ', אוֹ לַעֲשׂוֹת גִּזְק וְכוּ', כִּי זֶה עוֹן חֲמוּר מְאֹד מְאֹד שֶׁל גִּזְל וְחִלּוּל הַשֵּׁם, וְאַצְלָנוּ לֹא לּוֹמְדִים מַעֲשֵׂי גַעְרוֹת וּבְבוֹרוֹת כְּאֵלוֹ.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם ...

לַה קִצְט.

בְּצִנְתַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסִדְרַת מִטּוֹת־מִסְעֵי, כ"ג תמוז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּשְׁמַר מְאֹד מְאֹד עַל הַשֵּׁם שְׁלִי, וְאַל תַּעֲשֶׂה שׁוּם שְׁטִיּוֹת, אֲצְלָנוּ לֹא לּוֹמְדִים שׁוּם חֲבָלָה וְגִזְקִים וְכוּ', אֲצְלָנוּ קוֹנִים רַק אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ מְאֹד מְאֹד לֹא לַעֲשׂוֹת שׁוּם שְׁטִיּוֹת, שְׁאַתָּה גוֹרֵם לִי אַחֲר־כָּךְ עַל־יְדִי־נָה צְרוּת גְּדוּלוֹת מְאֹד.

רְאֵה לְחֻטֶּף בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, אֵף שְׁאַנִּי יְדוּעַ שְׁזָה קִשָּׁה לְךָ, עִם כָּל זֹאת תִּהְיֶה חִזֵּק בְּנֵה, וְאַז הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם ...

לה ר.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מטות-מסעי, כ"ג תמוז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מָחָר לֹא אוֹכֵל לְהַגִּיד שְׁעוֹר, כִּי אֵין לִי כַח פְּשוּטוֹ כְּמִשְׁמְעוֹ,
כִּי אָנִי מְאֹד חֲלָשׁ.

אִם יֵשׁ לָךְ עוֹד כֶּסֶף — אֶלְף שְׁקָל אוֹ יוֹתֵר, תִּתֵּן אֶת זֶה לְאַבְרָהָם
... גֵּרוֹ יְאִיר, שְׁאֲנִי חַיֵּב לוֹ שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים ש"ח, וְכֵן תּוֹדִיעַ לְאַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ — מִי שֵׁישׁ לוֹ כֶּסֶף צְדָקָה לְמִסֵּר לָךְ, כִּי אָנִי חַיֵּב לְכַמֵּה
מְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ חוֹבוֹת שְׁאֲנִי מְכָרַח לְשֵׁלֵם אֶת זֶה.

הַעֲקֹר רַק תִּהְיֶה שְׂמֵחַ, וּתְשַׂמַּח אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּבְכַרְט עֲכָשׁוּ
בֵּין הַמְצָרִים, יֵשׁ קִלְטוֹת שְׁאֵין בְּזֶה מוֹזִיקָה רַק שִׁירִים, וְזֶה מְתָר
לְשִׁמְעַ עַם עֲכָשׁוּ, הַעֲקֹר שִׁיְהִיָּה תָמִיד שְׂמֵחָה בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

הַמְאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה רא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מטות-מסעי, כ"ג תמוז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב
מִמֶּךָ, יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁיְהִיָּה לָךְ רַק טוֹב בְּחַיִּים, כְּמוֹ
שְׂאֵת עוֹשֶׂה לִי טוֹב, וְעוֹזֵרֵת לִי, כִּי יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

הַעֲקֹר לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם, כִּי הַשִּׂמְחָה זֶה הַצְּלַחַת הָאָדָם בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

רְצִיתִי מְאֹד מְאֹד, שְׁתַּעֲבִירִי אֶת הַמָּסָר לְכָל נָשִׁי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, שְׁבִלִיל שִׁמְחָה פֶּעַם בְּשָׁבוּעַ אֲנִי לֹא רוֹצֶה שְׁיִדְבְּרוּ אֶז פּוֹלִיטִיקָה שֶׁל שֶׁקֶר וְכוּ', מִי כֵן מַחְזִיק מִמֶּנִּי וּמִי לֹא מַחְזִיק מִמֶּנִּי וְכוּ', כִּי מְאֹד כּוֹאֵב לִי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, וְזֶה עֲצַת הַיָּצָר לַעֲשׂוֹת פְּרוּזִים חֲדָשִׁים, לִיל שִׁמְחָה צְרִיךְ לְהִיּוֹת רַק לְשִׂמְחָה אֶת עֲצָמָה וְאֶת תְּכַרְוֹתֶיהָ, וְלִסְפֹּר סְפוּרֵי צְדִיקִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתִּהְיֶה לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאֵת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאֵת הַגּוּף גַּם יַחַד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה רַב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר מְטוֹת-מִסְעֵי, כ"ג תמוז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד שִׁמְחָתִי לְשִׁמְעַ, שְׁתַּרְמְתָּ אֶת הַתְּבָה לְבֵית-הַקְּנֶסֶת, בְּזָכוֹת זֶה יַעֲזֹר לְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים עַל-יְדֵי פֶלֶא עֲלִיוֹן.

נָא וְנָא רְאֵה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדַּע שְׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֻסֵּד וּבְרַחֲמִים, בְּצִדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְכָל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ זֶה הַכָּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הַרַע יָבוֹא הַטוֹב, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבִקְרוּב מְאֹד נִתְרָאָה, הַעֲקֹר לֹא לְהַתְפַּחַד מִשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוּלָם.

רְאֵה לְהַתְבוּדָד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-כָּל-פְּנִיִם חִמַּשׁ דִּקּוֹת, אֲשֶׁר הֵהֱתְבוּדוֹת זֶה מַעֲלָה עֲלִיוֹנָה מֵהַכָּל, כִּף גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל

(לקויטי־מוֹהֶרֶן, חלק ב', סימן כה), וכדאי לך לעיין במאמר הזה מפעם לפעם, ואם תזכה לומר על זה התפלה בלקויטי־תפלות אין למעלה מזה.

נא ונא ראה לחזק את עצמך ותחזק את אנשי שלומנו, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לה רג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מטות־מסעי, כ"ג תמוז ה'תשס"ג.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה להבין, מי שיש לו עסק עם צרכי הרבים, יש לו נסיונות קשים ומרים, ולכן אל תהיי שבונה, והקדוש־ברוך־הוא יעזר, שתעברי את הכל בקלות, העקר רק להתחזק, ואל תפחדי משום דבר.

נא ונא רק להיות בשמחה, כי השמחה מרחכת את הדיעת בגשמיות וברוחניות גם יחד, וכך אלו ששמחים ועליזים, עוברים את הכל בקלות, ולכן אל תפחדי משום דבר, כי סוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לה רד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מטות־מסעי, כ"ג תמוז ה'תשס"ג.

שלום רב אל ... תחיה.

אָשֶׁר לֵה רַה בְּנַחֵל קִמָּא

לְנִכּוֹן קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֵז, וְהַקְדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנִדְאֵי
לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

צְרִיכִים עֲכָשׁוּ רַק לְחַזֵּק אֶת נְשֵׁי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים
שְׁבַעוּלָם, וְהַעֲקֹר לֹא לַעֲשׂוֹת מִכָּל זָבוּב פִּיל גָּדוֹל וְכוּ', כִּי כָּל מֵה
שְׂיִכּוּלִים לְהַקְטִין אֶת הַבְּלִבּוּלִים, הֲרִי זֶה מְשַׁבַּח.

לְפַעֲמִים עַל-יְדֵי דְבַר קִטָּן נַעֲשֶׂה מְזֵה אַחֲר־כֶּף סְפוּר שְׁלָם, זֶה
אָמַר וְכוּ', זֶה שְׁמַע וְכוּ', וְזֶה כָּבֵר עֲשֶׂה וְכוּ', וְכֶךָ בּוֹנִים דְּמִיּוֹן אַחַר
דְּמִיּוֹן, וּמְזֵה יוֹצֵא רִיב, בְּשַׁעֲה שְׁאַחֲר־כֶּף מִתְבָּרַר שֶׁהַכֵּל הִנֵּה דְּמִיּוֹן
אֶחָד גָּדוֹל, וְלִכְּן לֹא צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת יוֹתֵר מִמֵּה שֶׁהוּא, אֶת הַמָּסָר
הַזֶּה צְרִיכִים לְמַסֵּר לְנְשֵׁי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי חָבֵל לַעֲשׂוֹת מְרִיבוֹת
בְּחַנּוּם.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה רַה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר מִשׁוֹת־מִסְעֵי, כ"ג תמוז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַכֶּסֶף לְפִדְיוֹן, יַעֲזֹר הַקְדּוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שְׂיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים עַל-יְדֵי פְּלֵא עֲלִיּוֹן, וְכֵן קִבְּלֵתִי אֶת
הַסְּפָרִים שְׁשֻׁלַחֶת לִי, וְהַשְׂוֹאוֹת חֵן לָךְ עַל זֶה.

הַעֲקֹר תְּחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּאִמּוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדַּע שֶׁהוּא
יִתְבָּרַךְ מְתִיבָה וּמְהִירָה וּמְקִים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלֵה, וְדוּמָם, צוּמָח,
חַי, מְדַבֵּר, זֶה עֲצָם עֲצָמֵינֵנוּ אֶלְקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְדַבֵּר גָּדוֹל וְדַבֵּר קִטָּן
לֹא נַעֲשֶׂה מִעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמֵּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן.

מָאד מָאד רְצִיתִי, שֶׁתֵּשֵׁב בְּכוֹלֵל וְתִלְמַד שָׁם, כִּי עָצָם הָיִיתָ
בְּכוֹלֵל וְכוּ', וְאַתָּה יוֹשֵׁב בַּפְּנֵה שְׁלֶף וְאַתָּה לוֹמַד וְכוּ', זֶה כְּבָר מִבִּיא
קְדוּשַׁת שָׁם שְׁמִים בְּרַבִּים.

הַקְּדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁאָמַר לְעוֹלָמוֹ דֵּי, יֹאמַר לְצָרוֹתֵי דֵּי, וְאַזְכָּה
לְצֵאת מִכָּל הַצָּרוֹת שְׁנֹקְלַעְתִּי בָּהֶן.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה רו.

בְּצִוְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר מִטּוֹת-מִסְעֵי, כ"ג תַּמּוּז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

אֲנִי מָאד מְקַנֶּה לְהַקְּדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהֵייתָ בַּשְּׁעוֹר שְׁדַבְּרָנוּ
עַל-פִּי הַתּוֹרָה בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן א', וְנִתְחַדְּשׁוּ כַּמָּה
חֲדוּשִׁים, בְּצִרוּף מֵאֲמָרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים בְּגִמְרָא וּבַמְדַרְשִׁים,
וְאַקְנֶה לְהַקְּדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִם יִתֵּן אֶת הַחַיִּים, שְׁנִדְבֹר בְּכָל שָׁבוּעַ
מִתּוֹרָה אַחֲרָת.

תְּכַלִּית הַדְּבוּר וְהַשְּׂמִיעָה צְרִיכָה לְהִיּוֹת לְעֵבֶדָה וּלְמַעֲשֵׂה, לְחַקֵּק
בְּעֲצָמוֹ כִּי אֵין בְּלִעְדֵּי וְיִתְבָּרַךְ כָּלֵל, שֶׁהַכָּל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, עַד
שֶׁיְהִיָּה חֲקוּק בְּדַעְתּוֹ אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁלֹּא יְכוּל לְהַתְּפַרֵּד
מִזֶּה, וְאַשְׁרֵי מִי שֶׁמִּגִּיעַ אֶל מְדֻרְגָה זוֹ, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאַשְׁרֵי מִי שֶׁמְחַזֵּק מֵעַמֵּד,
וְאֵינוֹ נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, וְזֶה עָקֵר גְּדֻלַּת בֵּר יִשְׂרָאֵל, שֶׁאֶפְלוּ שְׂרוּצִים
לְנַתֵּק אוֹתוֹ מִהַקְּדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא מְצַלִּיחִים.

לְכָל אֶחָד וְאֶחָד יֵשׁ אֶת הַנְּסִיוֹנוֹת שְׁלוֹ, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁעוֹמֵד
בַּנְּסִיוֹן לֹא לְנַתֵּק אֶת עֲצָמוֹ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, אֶפְלוּ שֶׁעוֹבֵר עָלָיו מֵה

אֲשֶׁר לֵה רַח בְּנַחֵל קִמַּג
שְׁעוֹבֵר וְכוּ', כִּי הַכֹּל זֶה נִסְיוֹן מִהַשָּׁמַיִם לְרְאוֹת אֶל מִי יִפְנֶה בְּעַת
צָרְתוֹ, וְאֵיךְ יִתְחַזֵּק בְּעַת נְפִילְתוֹ וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂנוֹזְכָה לְהִתְרְאוֹת בְּקִרְוֹב מְאֹד.

אִם תּוּכַל לִהְיוֹת הַרוּשֵׁם שֶׁל "דֶּרֶךְ צְדִיקִים" — מַה טוֹב וּמַה
נְעִים, נָא לְכַתֵּב לִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה רַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר מִטוֹת-מִסְעֵי, כ"ג תמוז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵתָה צָרִיךְ לְדַעַת, שֶׁכָּל דְּבַר שָׂרָק רוֹצִים לַעֲשׂוֹת בְּשִׁבִיל רַבְּנוּ
ו"ל אוֹ כָּל דְּבַר שֶׁקְשׁוּר בְּשִׁבִילוֹ, נִתְפָּשֵׁטוּ הַמְּנִיעוֹת עַל זֶה מְאֹד
מְאֹד, וְלִכֵּן שְׂלֵא תִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר, אֲלֵא תִדַּע שֶׁזֶה הַנִּסְיוֹן שֶׁלְךָ
וְכוּ'.

תְּכַתֵּב לִי אִם יֵשׁ כֶּסֶף עֶכְשָׁו וְכוּ', כִּי אֲנִי צָרִיךְ לְשֵׁלֶם בְּעֶרְךָ
שְׁבַע מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים ש"ח אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר, בְּשִׁבִיל הַגְּנָה, וְתִשְׁאַל
אוֹתוֹ אִם צָרִיכִים עוֹד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂמַהֲגֶנָה שְׁלִי יֵצְאוּ
פְּרוֹת יָפִים.

וְכֵן אֲנִי חַיֵּב שְׁבַע מֵאוֹת ש"ח ל... גֵּרוֹ יְאִיר, נָא לְשֵׁלֶם לוֹ אִם
יֵשׁ, כִּי אֲנִי לֹא רוֹצֶה לִהְיוֹת בְּעַל חוֹב, וְכֵן אֲנִי חַיֵּב לְ ... גֵּרוֹ יְאִיר.

תְּכַתֵּב לִי אִם יֵשׁ כֶּסֶף, וְתִרְאֶה לְשֵׁלֶם אֶת הַשְּׁלֶשֶׁה חוֹבוֹת הָאֵלוּ.

הַדְּבָק אֶת עֲצֻמְךָ בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְתִדַּע שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-

הוא מנהיג את עולמו בחדר וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר גדול
 ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לה רח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מטות-מסעי, כ"ג תמוז ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיחיו נצח.

כבר כמה פעמים השארתם לי הודעות וכו', אבל לצערי, לא
 הייתי בחדרי לענות לכם.

ראו להתחזק ביתר שאת וביתר עז, ואל תתבלבלו משום דבר
 שבעולם, ואני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שתוכלו למכר
 בגדים לאנשי שלומנו, ויכנס לכם רוח נקי.

העקר תתחזקו להיות בשמחה, ותזכרו את הנפלאות שעשה
 עמכם הקדוש-ברוך-הוא במשך כל השנים שזכיתן להתחתן,
 והקדוש-ברוך-הוא זכה אתכם עם בית משלכם, וילדים חמודים
 בלי עין הרע, ולא בחנם שהסמ"ך-מ"ם הרשע, ימח שמו וזכרו,
 רוצה לבלע אותי מכל הפונים.

עד שגיסך וכו', הוריד את הפאות וכו', והוריד את הבגד
 החסידי וכו', ואחותך הולכת עם השערות בחוץ וכו', וזה פואב לי
 מאד מאד, כי הנה חתנתי אותו עם אחותך ורציתי רק את הטוב
 ממנו, ולבסוף הוא משלם לי רעה תחת טובה, כי זה כבר לא הפעם
 הראשונה שאני מקבל מכות כאלו וכו', מה לעשות? הכל נסיונות
 מהשמים.

אני מאד מאד מבקש אתכם שתתחזקו, ואז תראו את הנסים
 נגלים שיעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא.

ולך נא וראה מה שכתב השל"ה הקדוש (שער האותיות, אות

ספוק): כי הבוטח מוסר עצמו וְכָל אֲשֶׁר לוֹ בְּיַד הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, ובוטח בו הבטחה גְּמוּוּרָה, וּמִקְבֵּל בְּאַהֲבָה כָּל מַה שְּׁשׂוֹלַח הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עָלָיו הֵן טוֹב הֵן לְרַע, כִּי בּוֹטֵחַ שָׁגַם זֶה לְטוֹבָה, וְאִף שֶׁהוּא רַע לְכַאוּרָה, אֱלֹהִים חֲשָׁבָה לְטוֹבָה. וּמִי שֶׁשָּׂם עֲנִינָיו עַל בְּטָחוֹן בְּהִשָּׁם יִתְבָּרַךְ, הוּא מִמַּשׁ דְּבֵק בְּהִשָּׁם יִתְבָּרַךְ, וְעָלָיו אָמַר הַכְּתוּב (דְּבָרִים ד, ד): "וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בַּהוֹי"ָה אֱלֹהֵיכֶם", כִּי דְבוּק בְּשֵׁמוֹ הַגָּדוֹל הִיָּה הוֹה וְיִהְיֶה, שֶׁהוּא אֶת הַכֹּל וּמַחֲיָה אֶת הַכֹּל, כְּמוֹ שְׁנֹאֲמַר (נַחֲמִיָּה ט, ו): "וְאַתָּה מַחֲיָה אֶת כָּל־ם", וְכִמוֹ שֶׁדָּרָשׁוּ אֶת־הָ מַחֲיָה אֶת כָּל־ם, מִמִּילָא אֶת־הָ מַחֲיָה אֶת כָּל־ם. וְזֶהוּ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים לב, י): "הַבּוֹטֵחַ בַּהוֹי"ָה חֶסֶד יְסוּבְכֶנּוּ", וְקִשָּׁה דִּהְוָה לִיָּה לְמִיָּמַר חֶסֶדוֹ יְסוּבְכֶנּוּ אוֹ חֶסֶדָיו, אֲלֵא אָמַר 'חֶסֶד' שֶׁהוּא עוֹלָה ע"ב מְלוּי שֵׁם הַוְי"ָה, 'יוד' 'קִי' 'וִי' 'קִי' שֶׁהוּא עֶצֶם הַחֶסֶד, וְאַשְׁרֵי שֵׁם הַשֵּׁם מְבֻטָחוֹ, כִּי הוּא מֵאַמִּין אֲמִתִּי, וְדְבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּיָה לְהַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּכֹר בְּקָרוֹב לְהִיּוֹת שֵׁם אֲצִלְכֶם וּבִיחַד נִתְחַזַּק.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה רַט

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר מִשׁוֹת־מִסְעֵי, כ"ג תמוז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

אֶת לֹא צְרִיכָה לְדַאֵג עַל שׁוֹם דְּכָר שֶׁבְּעוֹלָם, חֶסֶדִי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שֶׁהַכֹּל עָבַר, וְאַתָּה נִכְנַסְתָּ כְּכֹר לְהַרְיוֹן, תְּהִלָּה לְאֵל, אֶת צְרִיכָה לְהוֹדוֹת לְהַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל הַחֶסֶד חֲנָם שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ, וּבּוֹדָאֵי

תעבְרִי אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקִלּוֹת, רַק תִּהְיִי רְגִילָה לְהַגִּיד שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים,
שְׁזֶה מְסַגֵּל לְשִׁדּוֹד הַטֹּבֵעַ, שְׁדוֹד הַמַּעְרָכָה.

כָּל הַפְּאֵבִים וְכוּ', וּבִפְרֹט פְּאֵבֵי הָרֹאשׁ, זֶה הַכֹּל תּוֹצְאוֹת שֶׁל
הַהֲרִיזוֹן, וְלִכְּנֵן אֵל תִּפְנְסִי בְּלַחֲץ.

נָא וְנָא רְאֵי לְהַתְחַזֵּק, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשֹׁבֵר אוֹתָךְ,
תִּרְאֵי לְהִיּוֹת נוֹתְנָת וְלֹא מְקַבֶּלֶת, מְשַׁפִּיעָה וְלֹא מְשַׁפְּעֵת, וְעַל-יְדֵי-זֶה
לֹא תִצְטָרְכִי טוֹבוֹת מֵאֶף אַחַד, כִּי בְּדַרְךָ כָּלֵל מִי שְׁדוֹאֵג שְׁלֹא יִהְיֶה
לְךָ חֲבָרִים אוֹ חֲבָרוֹת, זֶה בָּא שְׁנַמְשֵׁף לְהִיּוֹת מְשַׁפֵּעַ וְלֹא מְשַׁפִּיעַ,
מְקַבֵּל וְלֹא נוֹתֵן, מֵה שְׁאִין כֵּן מִי שְׁמַקְבֵּל עַל עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת רַק נוֹתֵן
וְרַק מְשַׁפִּיעַ, הוּא לֹא מִפְּחַד מְשׁוּם דְּבָר, וְלִכְּנֵן אֵל תִּהְיִי בְּטֹלְנִית!
תִּתְחַזְּקִי בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, תִּדְעִי שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְאִין לְךָ מֵה לְפָחוֹד, וְאֵל
תִּפְחָדִי מְשׁוּם דְּבָר.

נָא וְנָא רְאֵי לְהִיּוֹת סְבֻלְנִית, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזוּב
אוֹתָךְ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּעֲבְרִי אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקִלּוֹת, וְאִזְכָּה
לְשִׁמְחָה בְּשִׁמְחָה שְׁלֶךְ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה רי

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מִטּוֹת-מִסְעֵי, כ"ד תמוז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבֻלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְקִרְאָה אֶת דְּבָרֶיךָ,
שְׁאֵתָה עוֹשָׂה יֵשׁוּב הַדַּעַת לְעֲצָמְךָ, וּמֵיִשָּׁב עֲצָמְךָ הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב, וּמֵמָה

אִתָּה צְרִיף לִפְל בְּדַעְתָּךְ? מֵאֵילוּ פּוֹחֲזִים וְרִיקִים? וְכוּ', וּמֵאֵילוּ
אֲנָשִׁים בְּזוּיִים וְשִׁפְלִים?! אִתָּה צְרִיף לְקַחַת אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדְךָ,
וְלִהְיוֹת דְּבוּק בַּהֲקֵדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִדַּע שֶׁהֲקֵדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב
אוֹתְךָ, וּבִפְרָט שֶׁהַצְּדִיק מוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ רַק לְהַגְבִּיחַ אוֹתְךָ, וְלִהְפִּיחַ
בְּךָ רוּחַ חַיִּים חֲדָשָׁה, תִּקַּח אֶת כָּל אֲשֶׁר עוֹבֵר עָלֶיךָ בְּאַהֲבָה, וְתַעֲשֶׂה
הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה בְּכָל פַּעַם, וְתִהְיֶה רַק שְׂמִיחַ וּתְשֻׁמַּח אֶת עֲצָמְךָ, וְאֵל
תִּסְתַּכֵּל עַל אֵף אֶחָד, כִּי לֹא צְרִיכִים לְהִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבָעוּלָם,
כִּי חָבֵל לְהַכְנִיס אֶת הַמַּח־מַחֲשָׁבָה וְהַדְמִיּוֹן עַל הָעֵבֶר וְכוּ', צְרִיכִים
רַק לְהִתְחִיל לְחַשֵּׁב עַל הַהוֹנָה וְעַל הַעֲתִיד, הַהוֹנָה זֶה כָּל שְׁנֵי
שְׁנֵי מִצָּא בָּהּ, וְצְרִיכִים לְהִיּוֹת רַק שְׂמִיחַ, וּלְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכְּנֵי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְשֵׁלָא אֵהִיָּה מְנַח
בְּמָרָה שְׁחוּרָה וּבְעֲצָבוֹת וּבְמִרְרוֹת וּבְדַפְאוֹן, וְשֵׁלָא יְהִיּוּ לוֹ שׁוּם
טְעָנוֹת עַל שׁוּם בְּרִיָּה שְׂבָעוּלָם, כִּי אֵף אֶחָד לֹא חָיֵב לִי שׁוּם דְּבָר,
וְאֵינִי לֹא צְרִיף מֵאֵף אֶחָד שׁוּם דְּבָר, רַק אוֹתְךָ לְבַד, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם,
אֵינִי צְרִיף, וְאֵינִי רוֹצֵה לְהַפְּלֵל בְּךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלֵה".

וְעַל הַעֲתִיד, צְרִיכִים לְדַעַת שְׁאִסוּר לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם בְּרִיָּה
שְׂבָעוּלָם, וְכִמּוֹ שְׂכַתְבָּתְךָ, הַחֲסֵר מְשֻׁגָּעִים?! וְאִתָּה בּוֹדְאֵי צוֹדֵק, שֵׁלָא
צְרִיכִים לְהִתְבַּלְבֵּל מִמְּפָה מְטַרְפִּים שֶׁשֻׁגְעוּ אוֹתְךָ עַד עַכְשָׁו.

אֵינִי הִיִּיתִי מְצִיעַ לָךְ, טוֹב מְאֹד לְקַחַת מְשֻׁנּוּת, וְלִגְרַם בְּכָל יוֹם
הַרְבֵּה פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת, וְזֶה יַעֲזֹר לָךְ מְאֹד מְאֹד לְצִאת מִהַשְּׁגָעוֹת
וְהַדְמִיוֹנוֹת וְהַהֲזוּנוֹת שֶׁנִּדְבְּקוּ בְּךָ, עַל-יְדֵי פְּגַם הַבְּרִית, פְּגַם טְפִי
הַמַּח.

אֲשֶׁרִי אָדָם שְׁזוֹכָה בְּכָל יוֹם לִגְרַם כְּפֵה פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת, וּמִי
יִתֵּן, שֶׁתִּזְכֶּה לְסִים בְּכָל יוֹם חַיִּי פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת, כִּי אֵין לְמַעְלָה
מִזֶּה, אֲבָל אִם זֶה לֹא הוֹלֵךְ, תִּהְיֶה שְׂמִיחַ אֶפְלוּ עִם פְּרָק אוֹ שְׁנֵי
פְּרָקִים.

רַק תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, וְאֵל תִּקְוֶן בְּחַיִּיךָ, כִּי חָבֵל לָךְ, אִתָּה עֲדִין

צֵעִיר, וְהַעוֹלָם לְפָנֶיךָ, וְתִקַּח אֶת הַכְּלֵי זִמְרָה שְׁלֶךְ, וְתִשִּׁיר שִׁירִים שֶׁל שְׂמֵחָה, וְתִהְיֶה הַכִּי מֵאֲשֶׁר בַּחַיִּים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלֵחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה ריא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מִטּוֹת־מִסְעֵי, כ"ד תמוז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאִי לַחֲזֹק אֶת עֲצָמֶךָ, כִּי יֵשׁ לְךָ בְּעַל מְאֹד מְאֹד טוֹב, וְצָרִיכִים לְדוֹן אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת, וְאֵת צָרִיכָה רַק לְקָרֵב אוֹתוֹ, כְּמוֹ שֶׁהַבְּעַל צָרִיךְ לְשִׂמְחָה אֶת הָאִשָּׁה, כִּף הָאִשָּׁה צָרִיכָה לְשִׂמְחָה אֶת הַבְּעַל, וְכִכָּה הֵם יִמְשִׁיכוּ אֶת הַשְּׂכִינָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, תַּעֲשֵׂי כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבָעוֹלָם לְהִיּוֹת שְׂמֵחָה וְעֲלִיזָה, וְשׁוֹם דָּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ.

רְצִיתִי מְאֹד מְאֹד, שֶׁתַּעֲבִירִי אֶת הַמָּסָר לְכָל נָשִׁי אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, שֶׁבְּלִיל שְׂמֵחָה פְּעַם בְּשָׁבוּעַ אֲנִי לֹא רוֹצֵה שְׂיִדְבְּרוּ אֲזוּ פּוֹלִיטִיקָה שֶׁל שְׂקָר וְכוּ', מִי כֵּן מְחֻזֵּק מִמֶּנִּי וּמִי לֹא מְחֻזֵּק מִמֶּנִּי וְכוּ', כִּי מְאֹד כּוֹאֵב לִי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, לֵיּל שְׂמֵחָה צָרִיךְ לְהִיּוֹת רַק לְשִׂמְחָה אֶת עֲצָמָה וְאֵת חֲבֵרוֹתֶיהָ, וְשְׂיִדְבְּרוּ רַק סְפוּרֵי צְדִיקִים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל עֲלֶיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלֵחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה רבי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מְטוֹת־מִסְעֵי, כ"ד תמוז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

מה מאוד נקשרה נפשי בנפשך, ואני כל־כך רוצה לראות אותך מתעלה בתורה וביראת שמים, ובדבקות הבורא יתברך שמו, כי חבל על ימי נעורייך, שתבלה את זה בשטיות ובדמיונות וכו' וכו', ואתה יודע שכל התאוות של העולם הזה, זה רק דמיון אחד גדול, ואם אדם שם לפני עיניו תמיד את הקדוש־ברוך־הוא, אז הוא לא בא לידי נסיון, ולא לידי בזיון, כי באמת הנסיונות באים לאדם רק כשהולך אחריהם, כי חכמינו הקדושים אמרו (סנהדרין מה): אין היצר הרע שולט אלא במה שעניו רואות; ולכן מה צריכים ללכת ולהסתפל וכו', ואחר־כך לעשות וכו', יותר טוב להסתפל רק על רוחניות חיות אלקות שיש בתוך הבריאה, ולהיות דבוק בו יתברך, ואז תהיה הכי מאשר.

ראה לקחת משניות, ותגרס פרק אחר פרק, כמה שרק תוכל, כי זו הצלחה נצחית, הצלחה כזו שאין לתאר ואין לשער כלל.

ועל כלם — ראה לדבר אל הקדוש־ברוך־הוא על־כל־פנים חמש דקות, כי זה דבר גדול מאוד, ואשרי מי שאינו מטעה את עצמו בזה העולם, ואז טוב לו כל הימים.

ראה לכתב לי, וממש תחיה אותי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לה ריג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר מְטוֹת־מִסְעֵי, כ"ה תמוז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיְעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת הַקְּבֵלָה שֶׁשְׁלַמְתִּי לָךְ אֶת כָּל הַחֹב שֶׁהֵייתִי חַיֵּב לָךְ, וְחִבְלֵי שְׂלָא הוֹדַעְתָּ לִּי מֵרֵאשׁ, שְׂאֲנִי חַיֵּב לָךְ סְכוּם כְּזֶה.

גַּא וְנָא רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּאַמּוּנָה פְּשׁוּטָה בּוּ יִתְבָּרַךְ, וְתַדַּע, שֶׁפְּרַנְסָה הִיא בֵּינֵךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִם אָדָם חוֹזֵר לְגַמְרֵי אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי-זֶה נִמְשַׁכֵּת עָלָיו פְּרַנְסָה בְּשִׁפְעוֹ.

הַעֲקֵר רְאֵה לְרַחֵם עַל גִּשְׁמִתְךָ, וְתַעֲשֶׂה לְעֲצֻמְךָ קְבִיעוֹת חֻזְקָה לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ עַל-כָּל-פְּנִיִם חֲמֵשׁ דְּקוּת, וּלְסַפֵּר לוֹ יִתְבָּרַךְ כָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְצָרֶיךָ שֶׁתַּדַּע, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר שֶׁמְדַבְּרִים לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, וּמִמְשַׁכֵּת לְאָדָם אוֹר וְזִיו וְחַיִּית וּדְבָקוֹת עֲלִיוֹנָה בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, לִידַע שֶׁבְּכָל תְּנוּעָה וְתַנּוּעָה שֶׁם אֵלּוּפּוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֶלָּא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וּבִידְעוֹת אֵלּוּ יִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים, וַיִּמְשַׁךְ עָלֶיךָ חֶסֶד אֵל כָּל הַיּוֹם.

מֵהַיּוֹם וְהִלָּאָה שְׂאֵף אֶחָד לֹא יִקְנֶה עַל הַחֲשָׁבוֹן שְׁלִי בְּשׂוֹם פְּנִים וְאִפֵּן רַק בְּרִשׁוּתִי, וְאֲנִי לֹא יִהְיֶה אַחֲרָאֵי עַל זֶה.

הַמַּאֲחֵל לָךְ שֶׁבֵּת שְׁלוֹם...

לה ריד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְבֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר מִטוֹת-מִסְעֵי, כ"ה תמוז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיְעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

מָה אִמַּר לָךְ! כְּכֹל שְׂאֲנִי מַחְבּוּנָן וְכוּ', לֹא רַק שְׂלָא עָזַר לִי ... גֵּרוּ יֵאִיר, אֶלָּא לְדַעְתִּי, עוֹד קִלְקַל יוֹתֵר, וְאֲנִי רוֹאֶה בְּחוּשׁ מָה שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבַּת קַטָּט): בִּישָׂא מִי הָנִי טָבָא? אֶפְלוּ שֶׁהַבְּטִיחַ שֶׁיִּכְתַּב עַל כְּתָב רַק טוֹב, עִם כָּל זֹאת נִתְקַיֵּם אֲצִלוֹ מֵאֲמָרָם

ו"ל (הוריות י:): אָפְלוּ טוֹבְתָם שֶׁל רְשָׁעִים רָעָה הִיא אֲצֵל צְדִיקִים; כִּי מָה הוּא צָרִיף לְחֹזֵר עַל עֲצָמוֹ שֶׁשׁ פְּעָמִים, כְּאֵלוֹ שֶׁלַּחֲתִי וְכוּ', וְאַחֲר־כֵּן מִכְחִישׁ אֶת זֶה, הֵאֵם אֵין זֶה מְגַחֵף וְכוּ' וְכוּ'?! וְלָכֵן מָה חֲדוּשׁ מְחֻדָּשׁ הוּא?! אֲנִי לֹא מִבִּין, אֲשֶׁר עַל כָּל הַזְּבֵל הַזֶּה שֶׁפָּתַב, הִיָּה מְשַׁתְּלֵם לְשֵׁלֶם שְׁנֵי כְּרִטִיסִים וּמְלוֹן הֶכִי יָקָר וְכוּ', אֶת כָּל זֶה תִּגִּיד אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ וּמְזַהֵיר אוֹתְךָ, שֶׁלֹּא תִתֵּן לוֹ אֲגוּרָה שְׁחוּקָה, וְאֲפִלוֹ שְׁיִבְטִיחַ לָךְ, שֶׁהִנֵּה שְׁבוּעַ הֵבֵא אֲנִי כְּכֹר שֵׁם... הַכֹּל הֵבֵל וְרַעוּת רוּחַ, וְאֲנִי רוֹאֶה בְּחוּשׁ, עַד שֶׁלֹּא יִתְקַים בְּמֵלֵא מוּבֵן הַמְּלָה (שְׁמוֹת ד): "כִּי יִתּוּ כָּל הָאֲנָשִׁים הַמְּבַקְשִׁים אֶת נִפְשָׁךְ", אֵין לִי בְּכֻלָּל מָה לַעֲשׂוֹת שֵׁם, בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, כִּי אֵלוֹ הֶרְשָׁעִים רַק מִחֲכִים שְׁאֲנִי אֲפֵל לָהֶם בְּמִלְכֻדַת וְכוּ', וְשִׁיכְלוּ לַעֲנוֹת אוֹתִי בְּמִרְתַּפֵּי הָעֲנוּיִים וְכוּ', אַף קֹדֶם שֶׁכֻּלָּם יִתְבַּטְּלוּ בְּמִיתוֹת מְשֻׁנוֹת וְכוּ', לִפְנֵי שֶׁיִּרְאוּ אוֹתִי.

הַקְּדוּשׁ-כְּרוּף-הוּא, שְׁאֲמַר לְעוֹלְמוֹ דֵּי, יֵאֵמֵר לְצִרוּתֵי דֵּי.

מָה מְאֹד רְצִיתִי שֶׁתַּעֲשֶׂה עִכְשָׁו, שֶׁתִּחְזֹר וְתִדְפִּיס אֶת כָּל הַקּוֹנְטְרָסִים שְׁמֻדְבָּרִים מְקַדְּשֵׁת הָעֵינַיִם, כִּי זֶה מְאֹד נִצְרָף עִכְשָׁו, וְזוֹ זְכוּת הַרְבִּים לְדוּרֵי דוּרוֹת, וְכֵן רְצִיתִי שֶׁכְּבָר תִּתְחַיֵּל לְהִדְפִּיס כְּרֹף כ"ד מ"אֲצֵר הַקּוֹנְטְרָסִים".

וְעַל כָּלֵם — רָאֵה לְזַרְזוֹ אֶת עֲצָמְךָ לְהִדְפִּיס עוֹד כְּרֹף "אֲשֶׁר בְּנַחַל", שֶׁרַק בְּזְכוּת זֶה תִּרְאֶה נַחַת דְּקַדְּשָׁה מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיָּה, וְתוּכַל לְחַתֵּן אוֹתָם בְּגִיל צָעִיר, וְתַעֲשֶׂה שְׁדוּכִים טוֹבִים, וְאֲנִי חֲזַק בְּזֶה, שְׁמִי שֶׁיִּדְפִּיס כְּרֹף אַחַד מִשׁוּ"ת "אֲשֶׁר בְּנַחַל", אִם יִצְטָרֵף לִישׁוּעָה תִּהְיֶה לוֹ יִשׁוּעָה.

הַמְּאֻחַל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לה רטו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר מטות-מסעי, כ"ה תמוז
ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל אהובי, ידידי
היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך עם כסף הפדיון על-ידי אחיך ... גרו
יאיר, ויעזר הקדוש-ברוך-הוא, שימתקו ממך כל הדינים על-ידי
פלא עליון.

העקר חזק ואמץ מאד מאד, פי בזה העולם העובר צריכים
התחזקות חדשה בכל יום ובכל שעה ובכל רגע, פי אין רגע בלא
פגע, ועקר ההמתקה זה רק על-ידי תפלה שתהיה רגיל להתפלל
להקדוש-ברוך-הוא, על-כל-פנים חמש דקות, אשר אין למעלה
מזה.

וכן אני מקבל ממך בכל פעם מכתבים עם פדיונות, ותשואות
חן לך על זה, ואני תמיד מתפלל עליך.

ראה לקבע לעצמך קביעות בשו"ת "אשר בנחל", ואז טוב לך
כל הימים.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

לה רטז.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר מטות-מסעי, כ"ה תמוז
ה'תשס"ג.

שלום רב אל ... תחיה.

באתי לבקש אותך מאד, שתראי לכבד את בעלך ... גרו יאיר,

הוא יגַע וְטוֹרַח כֹּל הַיּוֹם לְהִבְיֵא לָךְ כֶּסֶף, וְהוּא טוֹעֵן שְׁכָר לֹא הִלַּכְתָּ ... יוֹתֵר מִתְשַׁעָה חֲדָשִׁים, אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ, שְׁזָהוּ עוֹן חָמוּר מְאֹד, וְלִכֵּן תִּרְאֵי לְהַשְׁלִים אֹתוֹ, וְאֲנִי מִבְּטִיחַ לָךְ, בְּזִכּוֹת הַמְצָוָה שְׁתַּעֲשִׂי, יִרְחִיב לָכֵם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

עוֹד הַיּוֹם אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּפְּסִיקִי לְעֵשֶׂן סִגְרִיּוֹת, כִּי זֶה יִסַּבֶּךְ אוֹתָךְ בְּמַחֲלוֹת וּנְחָלָאִים רָעִים, רַחֲמָנָא לְצַלוּ, וְזֶה יִהְיֶה מְאֹחֵר כָּבֵד, אֲזַמָּה אֶת צְרִיכָה אֶת זֶה. אֲנִי מִקְנֶה שְׁתַּצִּיתִי אוֹתִי.

הַמְּאֹחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה רִיז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי עַרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר מִטּוֹת-מִסְעִי, כ"ה תמוז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר.

מֵאֲחֵר שְׁאֲנִי רוֹאֶה שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזִכְרוֹ, אֵינּוּ מִפְּסִיק לְהַשְׁתַּלֵּל, אֲזִי אֲנִי רוֹאֶה שְׁאֵין לִי בְּרָרָה, רַק לְצִאָת עִם סֵפֶר גְּלוּי נֶגֶד הַרְשָׁע מְרָשָׁע הַזֶּה, וְלִסְפֹר אֶת מַעֲלָלוֹ וּשְׁחִיתוֹתוֹ בֵּין מַצַּד הַיְהוּדוֹת שֶׁהוּא קָל שֶׁבִּקְלִים פּוֹשַׁע יִשְׂרָאֵל, וּבֵין מַצַּד הַגְּנוּבוֹת וְהַשְׁחִיתוֹת שְׁלוֹ, שְׁגוֹנֵב וְגוֹזֵל עִם הַמוֹסְדוֹת הַפִּיקִטִיבִים שְׁלוֹ, וְהַעֲמוּתוֹת הַשְּׁקִרִיּוֹת שְׁלו...

וְלִכֵּן מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּכִּיֵּן לִי אֶת הַחֹמֶר וְכוּ', כִּי אֲנִי הוֹלֵךְ עַל זֶה עֲכָשׁוּ בְּגִדּוֹל, כִּי לִי אֵין מַה לְהַפְסִיד וְכוּ'.

... גְּרוּ יֵאִיר, הַצִּיל אֶת הַמְּצַב, שֶׁהַלִּיצָנִים רָצוּ לְהוֹצִיא חֶרֶם עָלַי וְעַל הַסְּפָרִים, כְּאֵלוֹ שְׁאֲנִי לֹא צִיְתָא דִּינָא, וְכִשְׁהוּא הַרְאָה לָהֶם שְׁעוֹד לְפָנַי חֲמֵשׁ שָׁנִים בְּשָׁנַת תִּשְׁנ"ח קִבְּלָנוּ פֶּסֶק-דִּין מִבֵּית-דִּין בֵּית-יוֹסֵף, שְׁאֲנַחֲנוּ קַהֲלָה נִפְרֶדֶת, הֵם הָיוּ הַמוֹמִים וְכוּ', וּמִמֶּשׁ בָּא בְּרַגַע הָאֲחֵרוֹן וְכוּ', וּמִכָּל זֶה אֲנִי רוֹאֶה אִיךָ שְׁחַכְמִינוּ הַקְדוּשִׁים הָיוּ

צוֹדְקִים שְׁאָמְרוּ (שַׁבַּת קלט.): אִם רְאִיתָ דּוֹר שְׁצָרוֹת רַבּוֹת בְּאוֹת עָלְיוֹ,
צֵא וּבְדַק בְּדִינֵי יִשְׂרָאֵל, שְׁכַל פְּרַעְנוֹת שְׁבָאָה לְעוֹלָם לֹא בָאָה אֲלֵא
בְּשִׁבִיל דִּינֵי יִשְׂרָאֵל; כִּי ... גֵּרוּ יְאִיר, שְׁאֵל אוֹתָם אֵיךְ אַתֶּם דְּנִים
אָדָם שְׁלֹא בְּפָנָיו? וּכְשֶׁאָמְרוּ, שְׁאֲנִי לֹא צִיְתָא דִּינָא, הוֹצִיא אֶת
הַפֶּסֶק־דִּין, וְנִשְׁאָרוּ עִם פֶּה פְּעוֹר, וְלֹא הָיָה לָהֶם מָה לְהַשִּׁיב...

וּמִכָּל זֶה אָנִי רוֹאֶה שְׁהַרְשַׁע הַזֶּה לֹא מִפְּסִיק לְהַשְׁתַּלֵּל, וְלִכְן
הַהֲכָרַח לְהוֹצִיא נִגְדוֹ סֵפֶר שְׁלָם, וְאֶפְלוּ שְׁיַעֲזֹרְנִי הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא
לְשִׁמְעַ שֶׁהוּא הַתַּפְּגָר בְּמִיתָה מְשֻׁנָּה, כְּדֹאֵי שְׁיֵצֵא סֵפֶר כְּזֶה, לְמַעַן
יִדְעוּ הַדּוֹרוֹת הַבָּאִים מַה קוֹרָה פֶּה! אֵיךְ אִישׁ קַל רִיק וּפּוֹחֵז יְכוּל
לְשִׁמֵשׁ בְּרַבְּנוֹת וְכוּ', וְעוֹד נוֹתְנִים לוֹ אֶת הַצֶּדֶק.

אָנִי מְקַוֶּה, שְׁתּוּכַל לְאַרְגֵּן לִי סְפוּרִים מֵהַשָּׁנִים שְׁעָבְרוּ.

הַמְּאַחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לה ריח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרַ מִטּוֹת־מִסְעֵי, כ"ה תמוז
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּרְאֶה לְהִתְחַזֵּק, וְשׁוּם דְּבָר
בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְאָנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא,
שְׁהַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְרַק שְׁיִהְיֶה לָכֶם סְבָלְנוֹת עִם הַיְלָדִים, וְנִשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

רְאֵה לְמִסֵּר אֶת כָּל הַמְּכַתְּבִים לִיעֲדָם, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד גְּחוּץ
לִי שְׁיִגִיעַ לְכָל אֶחָד, וְאֵת זֶה תַּעֲשֶׂה בְּכָל פַּעַם, לְמִסֵּר אֶת הַמְּכַתְּבִים
שְׁאֲנִי שׁוֹלַח לְךָ.

הַמְּאַחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לה ריט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר מטות-מסעי, כ"ה תמוז
ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אֵל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק את עצמך ביתר שאת וביתר עז, ותראה ששום דבר
בעולם לא יוכל לשבר אותך, כי באמת בזה העולם מנסים את כל
אחד בנסיונות קשים ומרים וכו', ואשרי מי שזוכה להחזיק מעמד.

בענין המצוה וכו', צריכים לראות לקיים את זה בשלמות
ובשמחה עצומה, וכן את כל המצוות וכו' וכו'.

נא ונא, הדבק את עצמך באין סוף ברוך הוא, ותמיד תצטרך
בדעתך, שאין בלעדיו יתברך כלל, ורק הכל אלקות גמור, וכשתזכה
להכניס את זה לתוך דעתך, אז תהיה הכי מאשר.

הקדוש-ברוך-הוא, השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי,
שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד.

המאחל לך שבת שלום...

לה רכ.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר מטות-מסעי, כ"ה תמוז
ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אֵל ... שיחיו לנצח.

לִנְכוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׂמֵחָתִי לְשִׂמְעֵ הַטּוֹב מִמֶּךָ, אֵין
לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל.

עֲכָשׁוּ אֶתְּה מִתְּחִיל לְהִבִּין מִרְחוּק, אֶת מִי אֲנִי רוֹצֵה לְזַכּוֹת?
אֶת כָּל גְּעֵרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכוּ', וְלִכֵּן לֹא בְּחִנָּם שֶׁהִסְמַ"ךְ-מ"ם רוֹצֵה
לְבַלְעֵ אוֹתִי, כִּי בְּפִרוּשׁ גָּלוּ לָנוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (קְדוּשִׁין כֵּט): אֵי
הָיָה נְסִיבְנָא בְּאַרְבִּיסֵר, הָיָה אֲמִינָא לְשִׁטָּן גִּירָא בְּעֵינְךָ; וְלִכֵּן הוּא
מוֹצִיא אֶת כָּל הַחֲצִים רַק בִּי, אֲבָל אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה,
שֶׁהַרְשַׁע הַמְרַשַּׁע הַזֶּה, יִהְיֶה לוֹ סוּף מֵר מְאֹד וְכוּ', רַק צְרִיכִים כַּחוֹת
עֲצוּמִים לְחִפּוֹת, וְלִרְאוֹת מְתִי זֶה כְּבָר יִקְרָה.

זֶה דְּבַר מְאֹד מְאֹד טוֹב, שֶׁתִּאָּסֵף אֶת כָּל הָאֲבָרְכִים הַצְּעִירִים,
בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל, שֶׁפַּעַם בְּשָׁבוּעַ תִּלְמְדוּ עִם הָאֲבָרָךְ ר' ... גֵּרוּ
יֵאִיר, בְּהִלְכוֹת טְהָרָה בִּיסוּדֵיּוֹת, טוֹר בֵּית יוֹסֵף וְשִׁלְחַן עֲרוּף, כִּי זֶה
דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וּמִי יִתֵּן, שֶׁכָּל אֶחָד יִתֵּן חֲמִשָּׁה שְׁקָלִים אוֹ
עֶשְׂרֵה, וְאֶתְּה תִּגְבֶּה אֶת זֶה בְּשִׁקָּט, שֶׁאֵף אֶחָד לֹא יִדַּע, וְתִתֵּן לוֹ אֶת
הַסְּכּוּם, כִּי הוּא עֲנִי הַגּוֹן וְתִלְמִיד חֶכֶם גְּדוֹל מְאֹד, אֲבָל אֵין לוֹ
פְּרֻנְסָה.

רַק חֲזַק וְאַמֵּץ, וְתִנְצֵל אֶת זְמַן הַיְקָר שֶׁלְּךָ לְתוֹרָה וְלִתְפִלָּה,
וְתִהְיֶה תְּמִיד שְׂמֵחַ, וְתִתְקַים (מְשַׁלִּי ה, יח): "יְהִי מְקוֹרְךָ בְּרוּךְ וְשִׂמְח
מֵאַשְׁתַּ גְּעוּרִיךָ", וְדַרְשׁוּ עַל זֶה חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מְדַרְשׁ מְשַׁלִּי ה):
יְהִי מְקוֹרְךָ בְּרוּךְ, מִכָּאֵן אָמְרוּ אֲשֶׁרֵי אָדָם שֶׁאַשְׁתּוֹ מְעִירוֹ, תוֹרוֹתָיו
מְעִירוֹ, פְּרֻנְסָתוֹ מְעִירוֹ, וְעַלִּיו הַכֶּתוּב אוֹמֵר: "יְהִי מְקוֹרְךָ בְּרוּךְ
וְשִׂמְח מֵאַשְׁתַּ גְּעוּרִיךָ", אָמַר רַבִּי שְׁמוּאֵל בֶּר נַחֲמָנִי, אֲשֶׁרֵי אָדָם
שֶׁקָּנָה חֻכְמָה, שֶׁקָּנָה לוֹ דְּבָרֵי תוֹרָה מִנְּעוּרָיו, הִדָּא הוּא דְּכִתְיִב:
"וְשִׂמְח מֵאַשְׁתַּ גְּעוּרִיךָ".

הַמֵּאֲחִיל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לַה רַכָּא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר מִטּוֹת־מִסְעֵי, כ"ה תמוז
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְמִסַּר אֶת נַפְשְׁךָ, וּלְהַפְיִץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל, וְזֶה הַתְּקוּן
הַכִּי גָדוֹל לַפְּגָם הַבְּרִית, וְאִין עוֹד תְּקוּן יוֹתֵר גָּדוֹל מִזֶּה, מְלֻזְכוּת אֶת
הַרְבֵּים, וְלִכְּן תַּעֲסֵק רַק בְּזֶה, וְתִשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד לְדוֹן אֶת אֲשֶׁתְּךָ
לְכַף זְכוּת, וְאֵל תְּרִיב עִמָּה, וְאֲדַרְבֶּה תְּכַבֵּד וּתְיַקֵּר אוֹתָהּ.

נָא וְנָא רְאֵה לְלַמֵּד הַרְבֵּה פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, וְאִם תִּזְכֶּה לְגַרֵּס בְּכֹל
יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, אִין לְמַעְלָה מִזֶּה לְתְּקוּן הַבְּרִית.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי,
שְׁאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שְׁתַּצְּלִיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לַה רַכָּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר מִטּוֹת־מִסְעֵי, כ"ה תמוז
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָהּ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְשִׂמַח אֶת עֲצָמְךָ, וְאֵל תְּבַלְבְּלֵי אֶת עֲצָמְךָ מִשׁוּם בְּלָבוּל

שָׁבְעוּלָם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ שְׁתֵּהִי בְרִיאָה, וְתוּכְלִי לַגְדֹּל
אֶת הַבַּת שְׁלֹךְ בְּקִלּוֹת, וְשִׁתְּמִיד תִּהְיִי בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לה רכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדֵּר מִטּוֹת-מִסְעֵי, כ"ה תמוז
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵה לְהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדַּע שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהִיג
אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצִדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, וְהַכֹּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר
הוּא, וְאִם תַּחֲדִיר בְּעֲצָמָךְ יְדִיעוֹת אֱלֹהִים, אֲזַי כָּל הַחַיִּים שְׁלֹךְ יִלְכוּ
בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרִי.

בְּעֵינַי פָּסַף הַפְּדִיּוֹן, שֵׁשׁ לָךְ עֲכָשׁוּ, תִּמְסַר אֶת זֶה אֶל יְדִידֵינוּ
... גֵּרוּ יְאִיר, כִּי אֲנִי צָרִיךְ לְשֵׁלֵם עַל הַמַּיִם שֶׁל הַמְקַנָּה, וְתַכְתֵּב לִי
כְּמָה נִתְּתָ לּוֹ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שֶׁנִּזְנָפָה תְּמִיד לְהִיּוֹת טְהוֹרִים,
וְתִהְיֶה רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכֻלָּם.

שִׁמְרֵנוּ מְאֹד עִם בְּנֵךְ, גֵּרוּ יְאִיר, וְאֵל תִּלָּךְ אֶל רוּפֵא אֱלִיל, אֱלֹהֵי
תִּקַּח אוֹתוֹ אִם מְכַרְחִים אֶל בֵּית הַרְפוּאָה לְנִיאָדוֹ בְּנִתְנָה, כִּי שָׁם יֵשׁ
רוּפְאִים מְמַחִים, וְזֶה תַּחַת פְּקוּחַ יְרֵאֵי הַשֵּׁם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לַה רַכַּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר מִטּוֹת־מִסְעֵי, כ"ה תמוז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֲנִי מְאֹד שֹׂמֵחַ, שְׂיִצְאָתָּ לְהַפְצָה מְרֻכָּזָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁתִּהְיֶה יָרֵא שָׁמַיִם אֲמִתִּי.

נָא וְנָא רְאֵה לְגִרְסַי בְּכֹל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְתִהְיֶה עֶקֶשׁן גְּדוֹל עַל זֶה מְאֹד מְאֹד.

הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמְךָ לומר בְּכֹל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", כִּי תִּהְיֶה לִים נִחְלָק לְשִׁבְעָה חֻלְקִים, כִּימֵי הַשְּׁבוּעַ, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְסִיִּים בְּכֹל שְׁבוּעַ אֶת כָּל סֵפֶר תְּהִלִּים, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

תְּמִיד תִּזְכֹּר, שֶׁהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְסַתְּפֵל עֲלֶיךָ.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה רַכַּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, מוֹצָאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר מִטּוֹת־מִסְעֵי, כ"ו תמוז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל אֶהוּבֵי, יְדִידֵי, תְּלַמִּידֵי ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מָה אֶמַר לְךָ, יְדִידֵי הַיְקָר! אֵין עוֹד שְׂמִיחָה כְּשִׂמְחָה זֹה, שְׂבִשְׂרִתָּנִי שֶׁהַקִּמְתָּ חֲבוּרָה קְדוֹשָׁה, שְׁלֵא רוֹצִים כְּלוּם רַק אֶת

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵת הַתּוֹרָה וְכוּ' וְכוּ', מָה אוֹמֵר לָךְ, יְמִינוּ כְּצֵל עוֹבֵר, וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ כְּאֵן וְעוֹד מְעַט אֲנַחְנוּ יוֹצְאִים מִפֶּה וְכוּ', וּמָה יִשְׁאָר מֵאֲתָנוּ? רַק בְּזֶה שְׂנַחֲדִיר בְּעַם יִשְׂרָאֵל אֵת הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וּבַפֶּרֶט בְּצַעֲרֵי הַצֶּאֱזָן, וְזוֹ זְכוּת הַרְבִּים לְדוֹרֵי דוֹרוֹת. וְלִכֵּן הַתְּמַד בְּדַבָּר זֶה מְאֹד, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרַכָּךְ בְּזֶה מְאֹד מְאֹד.

נָא וְנָא אֵל תִּפְחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעֲוֹלָם, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבּוֹדָאֵי תִרְאֶה בְּזְכוּת זֶה שְׂאֵתָה מִלְּמַד עִם הַיְלָדִים אֲמוּנָה — גִּסִּים וְנִפְלְאוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִזְכֶּה בְּעֲצָמָךְ שְׂיִהְיוּ לָךְ יְלָדִים טוֹבִים, וְכֵן אֲשַׁתָּךְ תִּהְיֶה בְּרִיאָה בְּשִׁלְמוֹת, וְהַכֹּל יִסְתַּדֵּר אֲצִלָּה.

רְצִיתִי מְאֹד מְאֹד, שְׂתִהְיֶה חֲזוּק בְּלִהְחַדִּיר בְּיְלָדִים רַק יִרְאֵת שְׂמִים וְתִשׁוּקֵת הַתּוֹרָה, שְׂיִגְמְרוּ בְּכֹל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, וְכַמָּה דְּפִים גְּמָרָא, וְכַמָּה סִימָנִים שְׁלַחַן עֲרוּךְ, כִּי רַק זֶה מָה שְׂיִשְׁאָר מֵאֲתָנוּ, כִּי בְּשַׁעֲהַ שְׂאָדָם לּוֹמֵד תּוֹרָה פֶּה לְמִטָּה, נִשְׁמָתוֹ מְדַבְּקֵת אֵת עֲצָמָה בְּאוֹר הָעֲלִיּוֹן לְמַעְלָה בְּכֹל הָעוֹלָמוֹת.

וְתִדְבֵר הַרְבֵּה מִשְׁבַּח הַצְּדִיקִים, שְׂרַבְנוּ וְ"ל אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהֲרָ"ן, חֶלֶק א', סִימָן כט): כְּשִׁמְדַבְּרִים בְּשִׁבְחַ הַצְּדִיקִים, עַל-יְדֵי-זֶה הַדְּבִוֵר נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל; וְכֵן מוֹבָא בְּסִפְרֵ הַקְּדוֹשׁ: "דְּבָרֵי חַיִּים", מִהַגְּאוֹן הַקְּדוֹשׁ מִצְאָנוּ זִ"ע (פְּרֻשַׁת גַּח), שְׂבִכְל דּוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹלַח צְדִיקִים כְּפִי הַדּוֹר, וְהֵם אֲשֶׁר מוֹסְרִים אֵת נַפְשָׁם בְּשִׁבְלֵ אֲנָשֵׁי הַדּוֹר, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכֶה לְדַבֵּק אֵת עֲצָמוֹ לְהַצְדִּיק שְׂבִדּוֹר, וּמִטָּה אֵזֵן קִשְׁבַת אֶל דְּבָרָיו, וְאֵז בּוֹדָאֵי יִתְעַלֶּה בְּעִלְיָה אַחַר עֲלִיָּה.

רְאִיתִי דְּבַר מְעִינָן מְאֹד, שְׂה'חֲזוֹן-אִישׁ אָמַר, שְׂרְאוּי לְעֵבֵר עִם הַיְלָד עַד הַבֶּר-מִצְוָה אֵת כָּל הַש"ס, אֲפִלוּ שְׂלֵא מִבֵּין, כִּי כֹךְ יִהְיֶה לוֹ מִשְׁג מָה זֶה גְּמָרָא, וְזֶה פְּלֵא, כִּי אֲצִלְנוּ פֶּה הַיְלָדִים מִסִּימָיִם ש"ס

עד הבר־מִצְוָה. וְרַבְּנוּ ו"ל אָמַר: מִי שְׁמַסִּים ש"ס, מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ
צֶלֶם אֱלֹקִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה רכו.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, מוֹצְאֵי־שֵׁבֶת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר מִטּוֹת־מִסְעֵי, כ"ו תמוז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שִׁיחֵיו לְנֻצָח.

לְנֻכוֹן קַבְלֹתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

אַתֶּם צְרִיכִים לְהַבִּין, שְׁאֵל יִלְדִים צְרִיכִים סְבֻלָּנוֹת כְּמוֹ בְּרוּז, וּבִפְרָט שְׁהֵילְדִים מִתְחִילִים לְהִתְגַּדֵּל וְלְהִתְבַּגֵּר, לָהֶם צְרִיכִים סְבֻלָּנוֹת גְּדוּלָה מְאֹד, פִּי קָל לְאָבֵד אוֹתָם, חֵס וְשְׁלוֹם, וְזֶה לֹא צָחוּק, עִם מִכּוֹת זֶה לֹא פְתוּרֹן לְפִתּוֹר בְּעִיּוֹת, וְזֶה רַק מְעַצְבֵּן יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶת הַבֵּן אוֹ אֶת הַבִּת, וְלִכֵּן צְרִיכִים הַרְבֵּה לְדַבֵּר אִתָּם, וְעַל־יַד־זֶה תִּצְלִיחוּ לְגַדֵּל אֶת הַיִּלְדִים שְׁלָכֶם בְּקָלוֹת.

אֲנִי יוֹדֵעַ, אוֹי אֵיךְ אֲנִי יוֹדֵעַ, זֶה לֹא קָל, עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים סִיעָתָא דְשְׂמִיָּא גְּדוּלָה מְאֹד, וְלִבְקֵשׁ בְּכָל יוֹם מִמֶּנּוּ יִתְבַּרַךְ, שְׂיִזְכּוּ לִילְדִים טוֹבִים, וְשִׁיְהִיָּה לָכֶם נִחַת מֵהֵילְדִים, וְשִׁיְהִיָּה לָכֶם סְבֻלָּנוֹת לִילְדִים, וְעַל כָּל זֶה צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מְאֹד.

הִיָּה אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂזָכָה לִילְדִים טוֹבִים, וְשָׂאֵלוּ אוֹתוֹ פַּעַם: אֵיךְ זָכִיתָ לִילְדִים טוֹבִים כְּאֵלוֹ? עֲנֵה וְאָמַר לָהֶם בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: "מָה אִתָּם חוֹשְׁבִים, שְׂזֶה צָמַח לִי עַל הָאֵילָן? אֵלָא בְּכִיתִי בְּכָל יוֹם אֲלִיו יִתְבַּרַךְ, וּמֵלֵאתִי אֶת הַכֶּפֶה שְׁלִי עִם דְּמָעוֹת, וְאַחֲר־כֵּן רַחֲצֹתִי אֶת פְּנֵי עִם הַדְּמָעוֹת, וְכִכָּה יֵצְאוּ לִי יִלְדִים כְּאֵלוֹ", וּמִכָּל זֶה רוֹאִים שְׂפָדֵי לְזָכוֹת לִילְדִים טוֹבִים צְרִיכִים הַרְבֵּה בְּכִיּוֹת, וְלִבְכוּת אֲלִיו יִתְבַּרַךְ, וְלֹא לְהַרְבִּיץ וְלֹא לְהִשְׁתַּלֵּל עַל הַיִּלְדִים, וּבּוֹדֵאי יִלְדִים מוֹצִיאִים אֶת הַהוֹרִים מֵהַשׁוּוִי מִשְׁקָל, אֲבָל זֶה לֹא אוֹמֵר שְׂצְרִיכִים לְהַרְבִּיץ לָהֶם, וְזֶה לֹא אוֹמֵר שְׂצְרִיכִים לְהִתְנַהֵג אִתָּם בְּאַכְזוּרִיוֹת,

צְרִיכִים רַק סְבָלָנוֹת. וּלְמַדַּת סְבָלָנוֹת אֵי אֶפְשֶׁר לְזַכּוֹת, אֲלֵא עַל-יַדֵּי אֲמוּנָה, כַּמוּבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קנח).

לְכֵן תַּתְּחִילוּ לְעַבֵּד עַל מַדַּת הַסְבָּלָנוֹת, וְלֹא לְהַתְּפַרֵּעַ עִם הַיְלָדִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִהְיֶה לָכֶם הַרְבֵּה נַחַת מֵהֶם, רַק חִזְקוּ וְאִמְצוּ מְאֹד, וְאֵל תִּפְנְסוּ בְּלַחֲץ, כִּי זֶה הַדְּבָר הַכִּי קָשָׁה, כִּי כְּשֶׁאַדָּם נִכְנָס בְּלַחֲץ, אֲזַי אֵין לוֹ אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה וְאֵין לוֹ אֶת הָעוֹלָם הַבָּא, וּמִתְעַצְבֵּן וְנִכְנָס בְּעַצְבִּים, וְהוּא נִמְצָא בְּכַעַס, וְאֲזַי מָר לוֹ מְאֹד, וְלִכֵּן מָה אַתֶּם צְרִיכִים אֶת זֶה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי, שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂכַבֵּר יִהְיֶה סוֹף לְעֲנִיּוֹת שְׂלָכֶם, וְשִׁיתְּרַחֵב לָכֶם בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת גַּם יַחַד, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה רכז.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קָדֵשׁ לְסֹדֵר מִטּוֹת-מְסַעֲי, כ"ו תמוז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךָ, וּגְדַל שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמָּךְ אֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַּמִּיד תִּכְתֹּב לִי דְבָרִים יְפִים, דְּבָרִים הַמְּשַׂמְּחִים אֶת הַגּוּף וְהַנַּפֶּשׁ גַּם יַחַד, כִּי עוֹבְרִים עָלַי הַרְבֵּה מִשְׁבָּרִים וּגְלִים, וְאֲנִי תָּמִיד רַק שׁוֹמֵעַ בְּכִיּוֹת שְׁבוּכִים וּמִתְלוֹנְנִים, וּכְשֶׁאֲנִי זוֹכֶה לְשִׁמְעַ כְּבָר אֵיזָה טוֹב, זֶה עוֹשֶׂה לִי טוֹב עַל הַנִּשְׁמָה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ שְׂתַתְּחִיזְק, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, וְזֶה זוֹכִים עַל-יַדֵּי תַקְוָה הָאֲמוּנָה, שְׂאֲדָם צְרִיף לְהֶאֱמִין בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהוּא מְמַלֵּא כָּל עֲלָמִין וְסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין וּבִתּוֹף כָּל עֲלָמִין, וְאֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיו יִתְבַּרַךְ כָּלֵל.

רָאָה לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׁאֵת וּבְיָתֵר עֹז, וְתִתְבוּדַד הַרְבֵּה אֶל
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אֶצְלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב תִּפְלָה
וְהִתְבוּדוֹת, הֵינּוּ שְׁאָדָם מְשִׁיחַ וּמְסַפֵּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ אֵלָיו
יִתְבָּרַךְ, כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, שְׂאִין לְמַעֲלָה
מִעֲבוּדָה הַקְּדוֹשָׁה הַזֹּה, וְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הֵיוּ אוֹמְרִים: אֲלֵמָּלָא לֹא
זָכִינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, רַק לִידַע מִהַעֲצָה הַזֹּה — כָּבֵר הָיָה
כְּדָאִי, מִכָּל שְׂכָן וְכָל שְׂכָן שְׂזָכִינוּ לְקַבֵּל מִרַבְּנוּ ז"ל, עוֹד הַרְבֵּה עֲצוֹת
קְדוֹשׁוֹת. וְלָכֵן רָאָה לְהִתְבוּדַד בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וַיְהִיָּה לָּךְ טוֹב
בְּעוֹלָם הַזֶּה, וַיְהִיָּה לָּךְ טוֹב בְּעוֹלָם הַבָּא, וְתִהְיֶה הַכִּי מְאֹשֶׁר בְּתַיִם
שְׁלָךְ.

אִם תּוּכַל לְחַזֵּק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אִין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב
מְזָה, כִּי עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד עוֹבֵר מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂמַחְזִיק
מִעֲמָד, וְאִין זֹה עֲצָה לִפְלִי בְּדַעְתּוֹ כָּלֵל, אֲדַרְבָּה, אָדָם צְרִיף לְרֹאוֹת
לְהַחְזִיק מִעֲמָד וְלֹא לְהִשְׁבֵּר.

תְּשׁוּאוֹת חֵן לָךְ עַל הָעֲבוּדָה שְׂאֵתָה עוֹשָׂה לָנוּ בְּמַקְנָה, וּבְזָכוֹת
זֶה יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִטְהַר לָךְ הַגּוֹף וְהַנְּשָׁמָה, וְתִזְכָּה
לְהִיּוֹת כְּלִי לְהַמְשִׁיף אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וּדְבָקוֹת הַבוּרָא יִתְבָּרַךְ שְׂמוֹ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי,
שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפִּיל לְבַעֲדָךְ, שְׂנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת
מִשְׂמַחוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה רַכַּח.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קִדְשׁ לְסֹדֵר מִטּוֹת-מִסְעֵי, כ"ו תְּמוּזָה ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַכֶּסֶף לְפִדְיוֹן, וְאֲנִי תְּמִיד מִתְפִּיל

עליך מרב אהבתי אליך, אבל אני מאד מצטער בצערך הקשה, וממה שעובר עליך, ומה לעשות? הרי האדם הוא בעל בחירה, ואם אדם זוכה — הכל מתהפך לטובה.

נא ונא הדבק את עצמך באין סוף ברוך הוא, ותדע שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון. ולכן תתחזק ואל תשבר, כי גדול אדוננו ורב להושיע, וכל זמן שאדם חי בזה העולם, הוא צריך התחזקות, ולחזק את עצמו שלא יפל בנוקבא דתהומא רבה.

אני מאד מבקש אותך, שתרגיל את עצמך לדבר אליו ותברך בכל יום על-כל-פנים חמש דקות, כי אתה לא יכול לתאר ולשער מה זו הזכות של התבודדות של חמש דקות, כי בדרך כלל אדם רוצה להתבודד הרבה, ושלא הולך לו אז הוא אינו מתבודד כלום, אבל אם אדם מרגיל את עצמו לדבר ולהתבודד חמש דקות, זה כל אחד יכול, כי לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא חמש דקות — זה הולך מהר, וככה תופסים במשך היום כמה פעמים חמש דקות.

ראה להתמיד בלמוד משניות, שזה יתן לך חשק להיות ולטייל בכל חלקי התורה הקדושה.

חזק ואמן, ותשתדל תמיד להיות בשמחה, כי השמחה מרחבת את הדיעת בגשמיות וברוחניות גם יחד.

ראה רק להיות חזק, ואז טוב לך כל הימים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי, שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד, שיהיה לך רק טוב בחייהך.

המאחל לך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך...

לה רכט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר מְטוֹת־מַסְעֵי, כ"ו תמוז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אֱהוֹיָבִי, תְּלַמִּידֵי
... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַע־עוֹלָם, רַק תִּשְׁתַּדֵּל שִׁיְהִיָּה
שְׁלוֹם־בֵּית בְּבֵיתְךָ, וְתִדוּן אֶת אֲשֶׁתְּךָ לְכַף זְכוּת.

זְכוּר וְגַם זָכַר אֶת גְּדֹל הַיְגִיעָה וְהַטְּרָחָה שִׁיִּגְעַתִּי וְטְרָחְתִּי
בְּשִׁבְיָלְךָ, עַד שֶׁהִבֵּאתִי אוֹתְךָ אֶל זֶה, שְׂאֵתָה הַתַּחַתְּנָת, וַיֵּשׁ לְךָ,
תְּהִלָּה לְאֵל, יְלָדִים, אִיוֹז זְכוּת זוֹ! עֲדִין מְסֻתוֹבְבִים הַמּוֹן בְּגִי
הַנְּעוּרִים, שֶׁהֵם מְבַגְּרִים וְהֵם כְּבָר בְּגִיל עֲשָׂרִים וְחָמֵשׁ, וְעֲדִין לֹא
מְצָאוּ אֶת זְוֹנָם, תְּהִלָּה לְאֵל, כָּל אֱלוֹ שֶׁלְּמִדּוֹ אֶצְלִי, לֹא נִחַתִּי וְלֹא
שְׁקַטְתִּי עַד שֶׁהַתַּחַתְּנוּ, וּבְשִׁבְיָל זֶה אֲנִי סוֹבֵל עֲכָשׁוּ סֵבֵל כָּל־כְּף
גְּדוֹל, מִהַמְּסִירוֹת שֶׁל הַסֵּמ"ךְ־מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, שְׂרוּצִים
לְהַכְנִיס אוֹתִי בְּבֵית־הַסֵּהָר, בְּעִבּוֹר דְּבָרִים כְּאֱלוֹ שְׂרָצִיתִי לְהַצִּיל
נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שֶׁלֹּא יִדְעוּ מַה זֶה רַע וּמַה זֶה עֲבֻרוֹת וְכוּ', לְכֵן אֲנִי
מָאֵד מָאֵד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, רְאֵה לְהַחְזִיק אֶת הַשְּׁלוֹם־בֵּית שְׁלֹךְ, וְתִשְׁמַר
מָאֵד מָאֵד עַל כְּבוֹד אֲשֶׁתְּךָ, אֲבָל אֵתָה צוֹדֵק מָאֵד מָאֵד שֶׁלֹּא תַתֵּן
שְׂאֵף אֶחָד יִתְעַרֵּב לְךָ בַּחַיִּים, לְרַבּוֹת אֶת הָאֵמָא שְׁלֹךְ, וְתִגִּיד לְאֲשֶׁתְּךָ
מִהִיוֹם וְהָלְאָה, אִם יֵשׁ לָהּ מִשְׁהוּ לְהַתְּלוֹנֵן — שְׁתַּתְּלוֹנֵן אֵלִי, אֲבָל
לֹא אֶל הָאֵמָא שְׁלֹךְ.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיָן כָּל יוֹם, וְאֲנִי מְבַטֵּיחַ לְךָ, שְׂאֵם
תַּתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם שְׁחֲרִית, מְנַחָה, מְעֵרִיב, תְּהִיָּה לְךָ פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעַע,
בְּנִי־אָדָם לֹא יוֹדְעִים מַה זֶה תְּפִלָּה בְּצַבּוֹר, כִּי אִם הִיוּ יוֹדְעִים מַה

קסו אֲשֶׁר לֵה רֵל — לֵה רֵלֵא בְּנַחֵל

זֶה, הֵיוּ נִזְהָרִים בְּזֶה מְאֹד מְאֹד. לְכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתְּהִיָּה מְאֹד חֲזָק בְּזֶה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

חֲזָק וְאַמֵץ תְּמִיד, וְאִז תִּרְאֶה אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֶׂה יְדִיךָ...

לֵה רֵל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר מְטוֹת-מְסַעֲי, כ"ו תַּמּוּז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיַחֲיוּ נְצִיחַ.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּכֶם עִם הַפְּדִיּוֹן, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִמְתְּקוּ מִכֶּם כָּל הַדִּינִים עַל-יְדֵי פְּלֵא עֲלִיּוֹן.

הַעֲקֹר תִּרְאוּ לְהִתְחַזֵּק יַחַד, וְלֹא לָרִיב בֵּינֵיכֶם, אֲדַרְבֶּה, רְאוּ לְשִׂמְחָה יַחַד וְלַעֲזֹר אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׂרֶה אֲצִלְכֶם.

נָא וְנָא, אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם שֶׁתַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלִים, שֶׁתְּהִיָּה בֵּינֵיכֶם רַק שְׂמֻחָה, וְתִשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד מִמַּחְלָקֶת וּמִמְרִיבוֹת וּנְכוּחִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי, שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁיִהְיֶה לְכֶם רַק טוֹב כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה רֵלֵא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר דְּבָרִים, כ"ז תַּמּוּז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם כֶּסֶף הַפְּדִיּוֹן, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוא, שְׂיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים, עַל-יְדֵי פְּלֵא עֲלִיּוֹן.

רֵאָה לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אִשְׁתְּךָ, כִּי רַק זֶה מֵה שְׂיִקְרַב לָכֶם אֶת
הַיְשׁוּעָה בְּזֹרַע שֶׁל קִימָא, כִּי הָעֵקֶר הוּא רַק אֲהָבָה בֵּין הַזּוּג וְהַבְּנָה
הַנְּדִיָּת.

רֵאָה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִדַּע שֶׁהַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבִמְשֻׁפֵּט, וְדָבָר
גָּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינּוּ נֶעֱשֶׂה מֵעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמְּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן,
עַל-יְדֵי שְׂמִמְשִׁיכִים עַל עֲצָמָם אֶת הָאוֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא,
עַל-יְדֵי-זֶה נִצּוּלִים מִכָּל הַצָּרוֹת.

הָעֵקֶר הוּא אֲמוּנָה. רַבְּנוּ ו"ל אָמַר פַּעַם: אֲמוּנָה גִימְטְרִיָּה
בְּנִי"ם, וְעַל-יְדֵי תַקְּוָה הָאֲמוּנָה, זֹכִים לְבָנִים חַיִּים וְצַדִּיקִים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא, הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי,
שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה רֵלֵב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי דְבָרִים, כ"ז תַּמּוּז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ וְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ אֵיךְ שֶׁהַבְּחוּרִים
מְצַלִּיחִים בְּלַמּוּד, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא, שֶׁתָּמִיד נִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְתַעֲזוֹר לִי מְאֹד מְאֹד.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתְּרַאֶה רַק לְבִשׁוֹר לִי בְּשׁוֹרוֹת
מְשֻׁמְחוֹת, תֵּאֱמִין לִי שְׂמִי שְׂאֵינּוּ מִתְּנַהֵג בְּרוּחַ שֶׁל מְתִיבְתָא "הַיִּכַּל
הַקְּדוֹשׁ", לְבִסוּף הוּא יִצְטַרֵּךְ לְבָרַח מִפֶּה, כִּי הוּא לֹא יִמָּצָא אֶת

הַמְקוּם שֶׁלוֹ פּוּה, וְלִכְּנֵן אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמֶךָ מִמָּה שֶׁרְאִיתָ וּמִמָּה שֶׁשָּׁמַעְתָּ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁהֵכֵל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִתי, שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד. רַק חֹזֵק וְאַמֵּץ, וְאֵז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה רלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֻדֵּר דְּבָרִים, כ"ז תַּמּוּז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידֵי הַיָּקָר! צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֹר מִרוֹפְאִים, וּבִפְרָט בְּעֵנֵינִי נִתְוַחֲחִים, כִּי יְכוּלִים לְקַלְקֵל יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר יִתְקַנּוּ וְכוּ', לִי נִרְאָה שְׁנֵה תוֹלְעִים וְכוּ', וְגַם חֲשַׁשׁ שֶׁל אוֹלְקוּס, עִם כָּל זֹאת אִם הַרוֹפְאִים אוֹמְרִים אַחֲרָת, תַּחֲכָה עוֹד עִם נִתְוַחַח, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, עַל-יְדֵי לֶחֶם וּמַיִם, כְּמוּבָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן א'); רַק אֵל תִּכְנַס בְּעֲצָבִים עַל אֲשֶׁתְךָ וְעַל יְלָדֶיךָ, אֲלֹא תִקְנֶה לְעֲצָמֶךָ מִדַּת הַסְּבִלְנוּת, שְׁנֵה רְפוּאָה לְכֹל.

רַבֵּנוּ ו"ל אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כד), אֲשֶׁר חֲכָמֵי הַרוֹפְאִים אוֹמְרִים, שֶׁשְׂמִיחָה הִיא רְפוּאָה לְכֹל. וְלִכְּנֵן תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד לְהִיוֹת תְּמִיד שְׂמִחַת, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשֹׁבֵר אוֹתְךָ. וְאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁנֵה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, וְעוֹבֵר עָלֶיךָ מֵה שֶׁעוֹבֵר וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת זֶה הַתְּרוּפָה שֶׁנִּתֵּן לָנוּ רַבֵּנוּ ו"ל. וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁיְהִיָּה לְךָ רַק טוֹב בְּחַיִּים.

נָא וְנָא הַרְגֵּל אֶת עֲצָמֶךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרַךְ עַל-כָּל-פָּנִים חֲמִשׁ דְּקוֹת, וְאִתָּה לֹא יוֹדֵעַ מַה זֶה גוֹרֵם לְמַעְלָה בְּשָׁמַיִם, כִּי כָּל דְּבוּר

וּדְבוּר שְׁמִדְבָּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ — זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֵאָר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִשְׁרֵי מִי שֶׁחִזַּק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי, שְׂאִנִּי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ, שְׂיִהְיֶה לְךָ רַק טוֹב בְּחַיִּים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה רלד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר דְּבָרִים, כ"ז תמוז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבֶךָ.

הַעֲקָר בְּחַנוּךְ הַיְלָדִים, הוּא רַק לְהַגְבִּייה אוֹתָם, וְלֹא לְהַשְׁפִּיל אוֹתָם, וְלֹא לְדַאֵג דְּאֲגוֹת חָנָם, אִיךָ יִתְחַתְּנוּ וְעַם מִי יִתְחַתְּנוּ וְכוּ', וְכָל זֶה דְּמִיוֹנוֹת, וְלְכָל בֶּן אוֹ לְכָל בַּת יֵשׁ אֶת הַזְּוֹג שְׁלוֹ מִן הַשָּׁמַיִם, וְלִכְּוֹן זֶה לֹא שִׁיךְ בְּיַדְךָ כָּלֵל, כִּי כָּבֵר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: "אֲרַבְעִים יוֹם קָדָם יִצְרִית הַוָּלָד מְכַרְיִזִים בַּת פְּלוּנִי לְפְלוּנִי", וְלִכְּוֹן מָה אֶת צְרִיכָה לְדַאֵג דְּאֲגוֹת חָנָם, כִּי אֶת לֹא יְכוּלָה לְשַׁנּוֹת מִמֶּילָא שׁוּם דְּבַר, וְלִכְּוֹן תִּמְסְרִי אֶת הַכֹּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַעֲקָר לֹא לְהַפְגִּס בְּלַחֲץ, וְאֵל תִּשְׁפִּילִי אֶת הַיְלָדִים שְׁלֹךְ, רַק תַּחֲזִקִי אוֹתָם וְתַעוּדְדִי אוֹתָם, וְאִנִּי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

תִּמְשִׁיכִי לְעִזּוֹר לְעִנְיִים, וּבְנִכּוֹת זֶה יִהְיוּ לְכֶם יְלָדִים טוֹבִים.

יֵשׁ כַּמָּה מְשַׁפְּחוֹת שְׁכַתְּבַתְּ לִי עַל הַרְשִׁימָה, שְׂאֵת יְכוּלָה לְהוֹרִיד אוֹתָם, כִּי לֹא חֶסֶר לָהֶם כְּלוּם וְכוּ', וְלִכְּוֹן לְמָה אֶת צְרִיכָה לְתַת לָהֶם, בְּשַׁעֲה שְׂיֵשׁ זִוּגוֹת שְׁפִשוּט אִין לָהֶם לָחֵם וְחֵלֵב לְתַת

קע אָשר לה רלה — לה רלו בנחל

לילדים, פשוטו כמשמעו, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שאת
מבינה דבר מתוך דבר, אל מי אני מבין וכו'.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי,
שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לה רלה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר דברים, כ"ז תמוז ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה ששלחת דרך הדאר, עדין לא קבלתי, ואני מקנה לקבל את
זה השבוע, אבל בכל זאת אני אשלח מכתב לכל התלמידים כמו
שבקשת, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שסוף כל סוף אחר
הרע יבוא הטוב, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

ראה לחזק את עצמך ביתר שאת וביתר עז, ושום דבר בעולם
לא יוכל לשבר אותך, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יתהפך
לטובה, ונספר הכל בשמחה, והכל יהיה מאחורינו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לה רלו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר דברים, כ"ז תמוז ה'תשס"ג.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אָשֶׁר לֵה רְלוּ בְּנַחֵל קַעֵא

הַכּוֹלֵל יִהְיֶה סְגוּר כָּל חֹדֶשׁ אָב, וַיִּחְזוּר וַיִּפְתַּח, בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם
יִתְבַּרֵךְ, בְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ אֱלוּל, וְלִכְּן כָּל הַנְּשִׂימ יְכוּלוֹת לְנִסֵּעַ הַבֵּיתָה אֶל
הַהוֹרִים אִם רַק יִרְצוּ.

רַק תִּהְיֶי חֲזָקָה בְּאַמוּנָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּיָדָי לֹא יַעֲזֹב
אוֹתָךְ, כִּי הָעֶקֶר זֶה אַמוּנָה, וְכִשְׂאָדָם חֲזָק בְּאַמוּנָה, אֵין לוֹ מַה לְפָחַד
מִשׁוּם דְּבָר, וְלִכְּן תִּתְחַזְּקִי בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְאִז טוֹב לָךְ
כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוּר לָךְ, שְׂתִּהְיֶה לָכֶם פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַע, וְשׁוּם
דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה רְלוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַ דְּבָרִים, כ"ז תַּמּוּז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רֵאִי לְהַתְחַזֵּק, וְתִלְכִי עִם הַיְלָדִים בְּסִבְלָנוּת, וְאֵל תִּתְפָּרֵצִי
עֲלֵיהֶם, וְאִז יִהְיוּ לָךְ יְלָדִים בְּרִיאִים.

הַזְכוּת הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת שְׂאֵתָם מְחַלְקִים מִצְרָכִי מְזוֹן לְעַנְיִים, זֶה
יַעֲמֵד לָכֶם, וַיִּהְיוּ לָכֶם יְלָדִים טוֹבִים וְשְׂמוּרִים מְכֹל חֶטָּא, וְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוּר לָךְ, שְׂיִהְיֶה לָךְ רַק טוֹב.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה רלח.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר דְּבָרִים, כ"ז תמוז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ.

אֶת שְׁנֵי הַבְּחוּרִים ... וְ... אֶתָּה יְכוֹל לְהַכְנִיס לְיִשִּׁיבָה, וְאֶדְרָבָה, תִּגִיד לָהֶם, שְׂאֵם יִכְנָסוּ לְיִשִּׁיבָה וַיִּלְמְדוּ טוֹב, יֵשׁ לָהֶם תְּקוּהָ עוֹד לְבוֹא לְפָה, אֲבָל רַק עִם יִלְמְדוּ בְּהַתְמַדָּה גְּדוּלָּה שָׁם.

בְּחוּר שְׁמַעְשׂוֹן, תִּגִיד לוֹ בְּשָׂמִי, שְׂאֵנִי מֵאֵד מִקְפִיד עַל זֶה, כִּי רַבְּנוּ וְ"ל אֶסֶר עֲלֵינוּ לְעִשׂוֹן, וְזֶה הוּא זֶה! וְאִם הוּא לֹא יְכוֹל לְהַחְזִיק מֵעֵמֶד, שְׂיִלֵךְ מֵאִפְּהָ שְׂבֵא.

אִם אֶתָּה מְרַגֵּשׁ שֶׁהַבְּחוּרִים שְׂבֵאִים לְהַתְאַרְח לֹא מִפְּרִיעִים, אֲזַי תִּכְנִיס אוֹתָם, וְאִם אֶתָּה רוֹאֵה שֶׁהֵם מִפְּרִיעִים, אֵל תִּכְנִיס אוֹתָם בְּשׂוּם פְּנִים וְאִפֶּן.

הַעֲקֹר לְהַחְדִיר בָּהֶם אֱמוּנָה וְסִבְלָנוּת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂשִׁמְעַת וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׂוֹרֹת מְשִׁמְחוֹת תְּמִיד.

תִּגִיד לְבְּחוּרִים, שְׂיִגִידוּ בְּכֹל יוֹם אֶת הַתְּפִלוֹת בְּקִנְטֵרִים: "מְצִיאַת הַזְּוֹג" בְּמִשְׁךָ אַרְבָּעִים יוֹם, וְאֲזַי יִמְצְאוּ אֶת בַּת זִוְגָם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה רלט.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר דְּבָרִים, כ"ז תמוז ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל הַרְבֵּי ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד רציתי שתמשיך עם בדיקת הערוב, ומה שצריכים לתקן, לתקן את זה בהצנע עם ... גרו יאיר, העקר שאתה תמשיך להשיג, ואפלו שזה בדיעבד מתר לטלטל, כן אמר הרב הממונה על הערוב, ובודאי צריכים לתקן את זה לכתחלה, אבל לפסל מפני דיעבד, אין לפסל.

הקדוש-ברוך-הוא יעזור, שנשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לה רמ.

בעזרת השם ותברך, יום ראשון לסדר דברים, כ"ז תמוז ה'תשס"ג.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד אני מצטער בצערך הקשה על מה שעובר עליך, אבל תראי להיות בסבלנות, ואל תרוצי בכל פעם אל חמותך, אלא תבואי אלי, ואני אדבר אל בעלך, והכל יסתדר על הצד הכי טוב.

אל תדאגי, הכל יסתדר, רק סבלנות ולא להתפרץ, כי חבל מאד שאתם באים למריבות.

בזה העולם צריכים הרבה סבלנות בחיים, כי אחרת אין שום קיום, ועקר הסבלנות זוכים לקנות על-ידי אמונה, פמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קנה), שעל-ידי אמונה בו ותברך זוכים להיות סבלן.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לה רמא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, רֵאש־חֲדָשׁ מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרִדְפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

פֶּה תִקְבַּל מִכְתָּבִים לְמִסֹּר לַיַּעֲדָם, וְכֵן מִכְתָּבִים כְּלָלִיִּים לְתַלּוֹת אוֹתָם בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ וּבַכּוֹלֵל וּבִישִׁיבָה.

אחַר יְשׁוּב הַדַּעַת חֲשַׁבְתִּי שְׁעֵדִין לֹא יְכוּלִים לְתַת צ'ק לְחֻבְרַת הַמַּיִם "עֲלֵי בָאָר", כִּי זֶה עַל שְׁמֵי הַפְּרָטִי, וְאִסּוּר לְתַת צ'ק, וְלִכְנֹן רָאָה לְבָרֵר עִם הַחֲשׁבוּנִית שֶׁל הַמַּיִם זֶה בְּאֵמֶת עַל שְׁמֵי הַפְּרָטִי, אוֹ עַל הָעֲמוּתָה? ! אֲנַחְנוּ צְרִיכִים מְאֹד לְשֹׁמֵר שְׁלֹא נִסְתַּבֵּף עִם הַחֶק.

רַק חֶזֶק וְאַמֶּץ, וַיִּרְאֶה שְׁשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, וְאִז תִּהְיֶה הַכִּי מְאֹשֵׁר בְּחַיִּים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְּךָ תְּמִיד, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁחָחוֹת.

גַּא וְנָא תַעֲשֶׂה לְעֲצֻמָּךְ סֵדֶר בְּמִשְׁנֵיּוֹת בְּכָל יוֹם, כִּי תִחַל עַל כָּל יוֹם שְׁעוֹבֵר בְּלֵי פֶרֶק אוֹ שְׁנֵי פֶרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, שְׂאָדָם לוֹמֵד בְּשִׁבְלֵי נִשְׁמַתוֹ, וְזוֹ הַצְּלָחָה נִצְחִית, וְסִגְלָה לְאִרְיִכוּת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חֲדָשׁ מְבָרֵךְ...

לה רמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, רֵאש־חֲדָשׁ מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרִדְפוּ אֵל כְּלָלִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", תְּלַמִּידֵי "הַיְכַל-הַקִּדְשׁ" דֵּי בְּכָל אֲתֵר וְאֲתֵר, הַיְיָ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד.

אָשֶׁר לַה רִמַּג — לַה רִמַּד בְּנַחַל קַעָה

בְּאִתִּי לְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שֶׁהַשָּׁנָה הַבָּאָה עֲלִינוּ
לְטוֹבָה שְׁנַת תַּשְׁס"ד, שְׁכַלְמִם יִסְעוּ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל דֶּרֶךְ אֲרָגוֹן
הַנְּסִיעוֹת "דֶּרֶךְ צְדִיקִים", וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנוֹזְכָה לְפַעַל
שֵׁם יְשׁוּעוֹת בְּכָלֵל וּבְפָרֵט.

לְקַנּוֹת אֶת הַכְּרִטִּיסִים רַק אֶצֶל הַרְפָּזִים שְׁלָהֶם בִּיבְנָאֵל, וְאֲנִי
מְאֹד מְקַנְיָה שְׁתַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנִי.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חֹדֶשׁ מְבֹרָךְ...

לַה רִמַּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, רֵאשִׁי-חֹדֶשׁ מִנְחָם-אָב ה'תַּשְׁס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" הַגָּרִים בִּיבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַזֵּה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאִתִּי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְבּוֹא הָעָרֵב אֶל בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ
בְּדִיוֹק בְּשַׁעָה עָשׂוֹר, לְכַבּוֹד הַהִלּוּלָא שֶׁל אֶהְרֵן הַכְּהֵן, כִּי יֵשׁ פְּמָה
דְּבָרִים נְחוּצִים עַל הַפָּרָק לְדַבֵּר מִזֶּה, וּבּוֹדָאֵי גְלִמְד הַלִּילָה בְּתוֹרָה
ב' בְּלִקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, כִּי בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ מְשֻׁבָּע שְׁעָבֵר הַתְּחַלְנוּ בְּכָל
לֵיל רְבִיעִי לְלַמֵּד פְּסֻדֵי בְּלִקוּטֵי-מוֹהֲר"ן.

הַעֲקָר רָאוּ לְהַתְחַזֵּק יַחַד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנוֹזְכָה כְּבָר
כְּלָנוּ לְרֵאוֹת בְּבִנְיָן בֵּית-הַמְּקַדָּשׁ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה רִמַּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, רֵאשִׁי-חֹדֶשׁ מִנְחָם-אָב ה'תַּשְׁס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֲצִלְכֶם בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד, וְתִבְשְׂרֵי לִי תָמִיד בְּקַבְּלֹתֶיךָ בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת.

אִוֹדוֹת הָאֶלֶף ש"ח שֶׁל מַעֲשָׂרוֹת וְכוּ', נָא לְמַסֵּר אֶת זֶה לְר' ... גְּרוֹ יֵאִיר, וְלַהֲגִיד שְׂאֵנִי שְׁלַחְתִּי אֶת זֶה בְּשִׁבְלֵי הַיָּמִים לְמִקְוֵה, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁבֻזְכוֹת זֶה תִּזְכּוּ לְטַהָרָה, וְלִילָדִים קְדוֹשִׁים וְטָהוֹרִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חֲדָשׁ מְבָרֵךְ...

לה רמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעֵי לְסֵדֶר דְּבָרִים, רֵאשִׁי-חֲדָשׁ מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּיָדָי שִׁיפְתַח אֶת הָעֶסֶק, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לוֹ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יָדָיו, וְיִרְאֶה לְשֹׁמֵר שֶׁבֶת בְּכָל הַהַדוּרִים, וְחִכְמִינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה י"א, סִימָן א'): "בְּרֵכֶת הַיְי"ה הוּא תַעֲשִׂיר" — זֶה בְּרֵכֶת שֶׁבֶת, וְכָל הַשּׁוֹמֵר שֶׁבֶת זֹכֵה לְנִחְלָה בְּלֵי מִצְרַיִם.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֻלַּת הַנְּחִמַת-רוּחַ שִׁישׁ לִי, שְׂאֵתָה עוֹסֵק בְּכוֹלָל, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִזְכֶּה לְכוֹלָל רְצִינִי, שְׁלוֹמֵדִים בְּהַתְמַדָּה גְּדוֹלָה מְאֹד.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שְׁתַּצְּלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חֲדָשׁ מְבָרֵךְ...

לה רמו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר דברים, ראש-חדש מנחם-אב ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.
לנכון קבלתי את מכתבך.

בנדאי אדבר בערב מהישיבה שאנחנו רוצים לפתח, אבל אתה צריך לדעת, שמלמד טוב או ראש ישיבה, כדי להגיע אלינו הוא צריך רכב, כי בשום פנים ואופן לא יוכל להגיע בלי רכב.

אודות הקונטרס שאתה רוצה שינדפסו, תדבר עם ... גרו יאיר, כי זה לא שיקף אלי, אדרבה, אני אהיה מלא שמחה אם הוא ידפיס.

העקר חזק ואמץ, ואל תירא ואל תחת משום בריה שבעולם, ואז תראה את הנסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתצליח דרכך תמיד, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

נא ונא תעשה לעצמך סדר במשניות בכל יום, כי חבל על כל יום שעובר בלי פרק או שני פרקים משניות, שאדם לומד בשביל נשמתו, וזו הצלחה נצחית, וסגולה לאריכות ימים ושנים טובות.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתצליח דרכך תמיד, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך חדש מבךך...

לה רמו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר דברים, ראש-חדש מנחם-אב ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שעד חדש וחצי נוכל כבר לסדר הוראת קבע עם "עלי באר", כך שלא תהיה לנו דאגה בכל חדש איך לשלם את המים, אבל לעת עתה אני צריך לדאג ולשבור את הראש איך להשיג את הכסף. והנה מה ששאלת האם לקחת את האלף ש"ח? איזו שאלה היא זו, אם יהודי נותן צדקה זו הזכות שלו, ובפרט שנותנים למקנה, וכן בקשתי מפמה אנשים שיתנו לה את הכסף, כדי שתוכל לשלם את המים, וכאמרו לעיל זה רק בחדש וחצי הזה, כי אחר-כך זה כבר יסדר בקביעות עם הוראת קבע, שאף אחד לא יצטרך להתבלבל מזה.

נא ונא ראה להתחזק ביתר שאת וביתר עז, ששום דבר בעולם לא יוכל לשבור אותך. הן אמת עובר עליך מה שעובר וכי, עם כל זאת צריכים מאד מאד להתחזק ולא להתבלבל, ולהחזיק מעמד, והקדוש-ברוך-הוא בודאי יתפך הכל לטובה, כי אצלו יתברך הכל יכול להיות, הכל זה אמונה, ולבקש את הקדוש-ברוך-הוא כל מה שרוצים פעם אחר פעם, כי באמת הקדוש-ברוך-הוא הוא אב הרחמן, ואצלו יתברך יכולים לפעל כל מה שרוצים.

נא ונא תעשה לעצמך סדר במשניות בכל יום, כי תכל על כל יום שעובר בלי פרק או שני פרקים משניות, שאדם לומד בשביל נשמתו, וזו הצלחה נצחית, וסגולה לאריכות ימים ושנים טובות.

הקדוש-ברוך-הוא, השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל להך חדש מברך...

לה רמח.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, רֵאש־חֲדָשׁ מִנְחָם־אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ וַיֵּאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע שְׂדִבְרָתְךָ וּכְתָבְתָּ וְכו', יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁבֹאֲמַת נִזְכָּה כָּלֵנוּ לְהִתְחַזֵּק, עַד שְׁיִתְבַּטְּלוּ כָּל הַמְּגִיעוֹת וְהַעֲפוּבִים, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַיּוֹם קִבְּלָתִי אֶת כָּל הַמִּכְתָּבִים שֶׁל הַכַּתֵּה שְׁלֶךְ, וּפֹה תִקְבַּל מִכְתָּב בְּשִׁבְלִים, גַּא וְנָא תַעֲשֶׂה לְעֶצְמְךָ סֵדֶר בְּמִשְׁנֵיּוֹת בְּכָל יוֹם, כִּי חָבֵל עַל כָּל יוֹם שְׁעוֹבֵר בְּלִי פֶּרֶק אוֹ שְׁנֵי פֶּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, שְׁאֵדָם לוֹמֵד בְּשִׁבְלִיל נִשְׁמָתוֹ, וְזוֹ הַצְּלָחָה נִצְחִית, וּסְגֻלָּה לְאַרְיִכוֹת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ, שְׁתַּצְּלִיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמֶּאֱחָל לְךָ חֲדָשׁ מִבְּרַךְ...

לה רמט.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, רֵאש־חֲדָשׁ מִנְחָם־אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיִחֲיוּ נִצְחָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

פֹּה תִקְבַּלוּ עוֹד קוֹנְטְרַס "אַמִּירַת תְּהִלִּים", לְהַכְנִיס אֶת זֶה בְּ"אוֹצֵר הַקּוֹנְטְרַסִּים" כֶּרֶךְ כ"ה, וְאִם תִּרְצוּ אַתֶּם יְכוּלִים לְהַדְפִּיס אֶת זֶה גַם בְּנִפְרָד, וְכֵן תִּקְבַּלוּ פִתְגָּמִים, וּמְאֹד אֲנִי מִקְוֶה לְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־

הוא, שתוכלו כָּבֵר לְהַדְפִּיס אֶת שְׁנֵי הַפָּרְכִים, כִּי זו הַצְלָחָה נְצָחִית, וְזֶה יָבִיא לָכֶם רַק נַחַת בְּבֵית מְכַל הַיְלָדִים.

נָא לְכַתֵּב לִי דְחוּפָּה אֵילֹו קוֹנְטְרָסִים יֵשׁ לָכֶם מִ"אוֹצֵר הַקּוֹנְטְרָסִים" חֲלֵק כ"ו, כִּי אֲנִי כָּבֵר אֶכִּיֵּן לָכֶם אֶת זֶה, וְאֲנִי מְאֹד מְכָרָח לְדַעַת אֶת זֶה מֵה שִׁיּוֹתֵר מֵהָר.

בְּעֵינַי הַיְפוּי פַח, אֲנִי מְכָרָח לְהַגִּיד לָכֶם, מֵאַחַר שְׁנִכְוִיתִי כָּל-כָּף הַרְבֵּה, מֵהַיּוֹם מְסַרְתִּי אֶת הַפֶּל לְבְנֵי ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, שֶׁהוּא יִטְפֵּל בְּכָל מְכַל כָּל, שֶׁקְשׁוֹר אֵלַי, וְהוּא מוֹכֵן לְהַפְגֵּשׁ עִם כָּל עוֹרְף־דִּין שֶׁרַק צְרִיכִים, וְחֲבָל מְאֹד לְטֵרֵטֵר אוֹתִי, כִּי נַעֲשִׂיתִי חוֹלָה מִמֶּשׁ, וְכָבֵר אֵינִן לִי כַח לְכָל זֶה, אִם הִיָּה יְכוֹל לְהִיּוֹת דְּבָר כְּזֶה, שֶׁרָשַׁע מְרָשַׁע יוֹכַל לְהַעֲלִיל עָלַי עֲלִילוֹת רָשַׁע וְעֲלִילוֹת שְׂוֹא וְכוּ' וְכוּ', וְהַמְשַׁטְרָה עוֹד תִּאֲמִיֵן לְזֶה, אֲזַי אֵינִן לִי כָּבֵר שׁוֹם רְצוֹן וְחֶשֶׁק לְהַתְעַסֵּק עִם זֶה, וְהַפֶּל מְסַרְתִּי לְבְנֵי, וְצְרִיכִים לְדַבֵּר רַק אֶתּוֹ.

הַמֵּאַחַל לָכֶם חֹדֶשׁ מְבֻרָךְ...

לה רנ.

בְּצִוְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר דְּבָרִים, רֵאש־חֹדֶשׁ מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל תְּלַמִּידֵי כְּפַת הַרֵב ... גֵּרוֹ יְאִיר, הַזֶּה יִשְׂרָה שְׂכִינְתּוֹ עֲלֵיכֶם תָּמִיד.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת כָּל הַמְּכַתְּבִים שֶׁשְּׁלַחְתֶּם אֵלַי, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְקִרְאָת כָּל מְכַתֵּב וּמְכַתֵּב, וּמִמֶּשׁ הַחִיִּיתֶם אוֹתִי.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּמְשִׁיכוּ בְּכָל יוֹם בְּיִרְאַת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה, וְאֵל תִּלְכוּ לִישׁוֹן לְפָנַי שֶׁאַתֶּם מְכִינִים לְעַצְמְכֶם נְטִלָה עִם מַיִם, וְכֵן תִּשְׁמְרוּ מְאֹד לְלֶכֶת עִם צִיצִית כָּל הַיּוֹם, וְתִלְכוּ לְבֵית-הַכְּנֶסֶת לְהַתְפַּלֵּל, וְהַעֲקֹר לְעִנּוֹת "אֲמֵן יְהִי שְׁמִיָּה רַבָּה", כִּי כָּף מוֹבָא בְּזִהָרָה, כְּשֶׁתִּינּוֹקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן בָּאִים לְבֵית-הַכְּנֶסֶת, וּמִצְפֵּצְפִים

אֲשֶׁר לֵה רֵנָה בְּנַחֵל קִפּוּא

בְּקוֹלָם הַמְתוֹק "אֲמֵן יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּה", הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְאֹד
נִהְנֶה מְזֵה.

הַעֲקֹר רָאוּ לְכַבֵּד אֶת הַהוֹרִים שְׁלָכֶם, וְאֵל תַּחֲשֹׁבוּ שִׁישׁ חֲפָשָׁה
מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲדַרְבָּה, תִּזְכְּרוּ שְׁגָם בְּעַת הַחֲפָשָׁה הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא מִסְתַּפֵּל עֲלֵיכֶם, וְלָכֵן תַּעֲשׂוּ לוֹ יְתַבְרַךְ נַחַת רוּחַ גְּדוֹל
מְאֹד, וְתַתְּנֶהוּ בְּדַרְךְ אֶרֶץ גְּדוֹל.

הַמֵּאחֵל לָכֶם חֲדָשׁ מְבָרֵךְ...

לֵה רֵנָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, רֵאשִׁי-חֲדָשׁ מִנְחָם-אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל תְּלַמִּידֵי פֶתַח הַרֵב
... גְּרוֹ יֵאִיר, הַזֶּה יִשְׂרָאֵל שְׁכִינָתוֹ עֲלֵיכֶם תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְעוֹרֵר אֶתְכֶם, שֶׁתִּזְכְּרוּ שְׁגָם בִּימֵי הַחֲפָשָׁה, שֶׁהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא אֶתְכֶם, וְצוּפָה וּמְבִיט עֲלֵיכֶם, וְלָכֵן תַּתְּנֶהוּ בְּדַרְךְ
גְּדוֹל מְאֹד, בְּיָאוֹת לְתַלְמִידֵי יִשְׂרָאֵל.

נָא וְנָא רָאוּ לְנַצֵּל אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר שְׁלָכֶם, וְתַגְרְסוּ בְּכֹל יוֹם חֲמֵשׁ
וְרִשׁוּ עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרִשְׁת הַשָּׁבוּעַ, וְכֵן תַּגְרְסוּ הַרְבֵּה פְּרָקִים
מִשְׁנִיּוֹת וְדָפִים גְּמָרָא, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מְזֵה.

וְכֵן תְּבֹאוּ בְּכֹל יוֹם לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְזֵן דִּיקָא, וְהַעֲקֹר לְעֵנוֹת "אֲמֵן
יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּה" בְּקוֹל גְּדוֹל, כִּי כֵן מוּבָא בַּזֶּהר: כְּשֶׁתִּינּוֹקוֹת שֶׁל
בֵּית רַבֵּן בָּאִים לְבֵית-הַכְּנֶסֶת וּמִצְפָּצְפִים בְּקוֹלָם הַמְתוֹק: "אֲמֵן יְהֵא
שְׁמִיָּה רַבָּה", הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְאֹד נִהְנֶה מְזֵה, וְגוֹרְמִים לוֹ יְתַבְרַךְ
נַחַת רוּחַ גְּדוֹל מְאֹד.

הַמֵּאחֵל לָכֶם חֲדָשׁ מְבָרֵךְ...

לה רנב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר דברים, ראש-חדש מנחם-אב ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אודות הקשיה שפל-כף קשה לך להבין אינה עדר יש לי וכו', אתה שוכח שהעדר הזה נמצא בכל העולם פלו, וכלם מחפשים אחר הרועה, וזו כל עבודתי במשך ארבעים שנה להביא את העדר לרועה והרועה אל העדר, וזו העבודה הכי קשה, וכבר גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רו), שלפעמים הרועה מתאש מהעדר וכו', ולפעמים העדר כבר כל-כף קרוב להרועה, אף שכח את הקול שלו והוא חוזר אחורנית. ולכן אל יפלא בעיניך קשיות וספקות וכו', פי הקנאה והתאוה והפבוד הורסים את האדם לגמרי. ובאמת אם נתבונן היטב היטב, נמצא טוב הגנוז אצל כל אחד מהעדר, וזה סוד ע'ד'ר': ראשי תבות למפרע ר'זא ד'חכמתא ע'ילאה, פי הפל נעלם ונסתר מעיני כל, והנה היום דברנו מענין משיח, שסודו נמצא בכל בר ישראל כשמהפך את א'ני' אל א'ין', שאז מאיר בו עצם אלקותו יתברך, וזה אשר ע'ד'ר עולה בדיוק כמספר לא"ה רח"ל, סוד תרין משיחין, המובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן טז): משיח בן דוד מלא"ה, משיח בן יוסף מרח"ל, ולכן אל תתלונן על העדר, פי רק משיח הוא הרועה והבעל תפלה, שיקבץ את אנשי המלך יחד (עין ספורי-מעשיות, מעשה יב), ובשביל זה אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רפב): החזן הוא זה שיכול לקבץ את הנקדות טובות מכל בר ישראל, פי הוא הרועה בחינת משה שבונה משכן.

פלא על גבי פלא, שהיום דברנו שסוד משיח הוא סוד החטום,

שְׁהוּא סוּד הַסְּבָלְנוֹת אַרְיֵכַת אַפִּים, וְאִיךָ יְכוּל לְהִיּוֹת כְּשֶׁרֶק אֶחָד אוֹ שְׁנַיִם עֲצָבְנוּ אוֹתָךְ וְכוּ', אַתָּה כְּבָר נּוֹפֵל בְּדַעְתָּךְ וְנִשְׁפָּר לְגַמְרִי, וְאִם-כֵּן מָה אַתָּה רוֹצֵה כְּבָר מִמֶּנִּי, אֲשֶׁר זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה שְׂרוּדְפִים אוֹתִי וּמְדַבְּרִים עָלַי כָּל דְּבַר אֶסוּר, עַד שֶׁלְאַחֲרוֹנָה הוּצִיאוּ עָלַי צוּ מַעְצָר, כְּאֵלוּ אֲנִי הָרוּצָח וְהַפּוֹשֵׁעַ הַכִּי גְדוֹל וְכוּ', וּתְהִלָּה לְאֵל, יֵשׁ לִי סְבָלְנוֹת גְּדוֹלָה, וְאֲנִי נוֹתֵן חוּכָא גְדוֹלָה, עַד שֶׁנִּשְׁמַע הַחוּכָא בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ (עֵינִ סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֵׂה יֵא). וְלִכֵּן אַתָּה לֹא צָרִיךְ לְהִתְרַגֵּשׁ וּמִכָּל שֶׁכֵּן לֹא לְאָכַל קֶשׁ, כִּי קֶשׁ מְדַתּוֹ שֶׁל יַעֲשׂוּ (עֵינִ קְהִלוֹת יַעֲקֹב, עֲרֹךְ קֶשׁ). וְלִכֵּן ק"ש רֵאשִׁי תְבוֹת ק'לְפָה ש'מֵאֲלִית, כִּי יַעֲשׂוּ מִצַּד הַשְּׂמֵאל הוּא רַק רוֹצֵה לְהַפִּיל אֶת הָאָדָם בְּחִלְשׁוֹת הַדַּעַת.

וּבְמָה שְׂאֵתָה שׂוֹאֵל עַד הֵיכָן מְגִיעָה הַתְּמִימוֹת שְׁלִי וְכוּ', לָךְ נָא וּרְאֵה מַה שְּׂסַפֵּר רַבְּנוּ ו'ל (סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֵׂה ט'), שְׁעַל-יְדֵי תְּמִימוֹת יְכוּלִים לְהִיּוֹת נַעֲשֵׂה מִיְנִיסְטֵר עַל כָּל הַמִּיְנִיסְטְרִין (שֶׁר עַל כָּל הַשָּׂרִים), שְׂזוּ הֵיטָה מְדַרְגַּת רַבְּנוּ ו'ל.

מָה אִמַּר לָךְ! צָרִיכִים לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְרַק לְצַחֵק מִכָּל הָעוֹלָם, כִּי הַכֹּל דְּמִיּוֹן אֶחָד גְּדוֹל, וְאֲנִי רוֹצֵה מְאֹד, שְׂאֵתָה תְּהִיָּה רַבּוֹ הַנְּסִיעוֹת הַשָּׁנָה שֶׁל אַרְגוֹן "דֶּרֶךְ צְדִיקִים", לְהַבִּיא אֲנָשִׁים אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו'ל, שְׂשֵׁם הוּא הָהָר שֶׁל זֶהָב וּמְבַצֵּר הַמְּרַגְלִיּוֹת (עֵינִ סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֵׂה א'), וּתְתַאֵר לְעֲצֻמָּךְ אִם הַשָּׁנִי לְמֶלֶךְ הִיָּה מְתִיאֵשׁ תַּכְף-וּמִיד בְּהַתְחַלָּה, אִף פֶּעַם לֹא הִיָּה מוּצִיא אֶת הַבַּת מֶלֶךְ.

אֲשֶׁרְנוּ וְעוֹד פֶּעַם אֲשֶׁרְנוּ וְאֵלֶךְ פְּעָמִים אֲשֶׁרְנוּ!

אֲנִי רוֹצֵה שְׂתַעֲנֶה לִי תַכְף-וּמִיד עַל הַמְּכַתֵּב הַזֶּה.

הַמֵּאחֵל לָךְ חֲדָשׁ מְבָרֶךְ...

לֵה רִנָּה.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׂשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר דְּבָרִים, ג' מִנְחָם אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁבִיּוֹם רֵאשׁוֹן תַּעֲשֶׂה עִמִּי חֹסֵד וְתִסַּע בִּיחַד עִם ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְעַם ... גֵּרוֹ יְאִיר, מִבֵּית לְבֵית לַעֲת עָרֵב (אוּ בְשָׁעָה אַחֲרַת שְׁנוֹחַ לָכֶם), וְתֹאסְפוּ אֶת כָּל הַקְּפוֹת שֶׁל צְדָקָה שֵׁישׁ בְּכָל בֵּית מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי נִכְנָסָה לִי חֲשִׁבוּנֵית שֶׁל חֲשָׁמֶל לַחֲדָשׁ הַזֶּה 7,600 ש"ח, וְכֵן בְּמַעַט 6,000 ש"ח עֲבוּר מִים, וְכֵן 2,500 ש"ח עֲבוּר חֲמָרֵי גִקְיוֹן, וּפְשׁוּט אֵין לִי עֲכָשׁוּ מְאִיפָה לְשֵׁלֶם אֶת זֶה, וְלָכֵן רְצִיתִי מָאד מָאד, שְׁשַׁלְּשֶׁתְּכֶם תַּעֲזְרוּ לִי הַחֲדָשׁ, וּבַחֲדָשׁ הַבָּא בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יִהְיֶה לָנוּ כָּבוֹד מְשֻׁרָד מְסֻדָּר, אֲזִי לֹא תִצְטָרְכוּ יוֹתֵר.

הַעֲקָר הוּא שְׂמֻחָה, וְצָרִיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשֻׂמְחָה, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ עַל גִּקְדַּת הַשְּׂמֻחָה, כִּי הִיא הַשְּׂמֻחָה הִיא רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת.

אֵל תִּשְׁכַּח לְהַתְּבוֹדֵד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ דְּקוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ שִׁבְתָּ שְׁלוֹם...

לה רנד.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֻדֵּר דְּבָרִים, ג' מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיִחִיו גִּצַּח.

בְּאֵתִי לְבִשָׁר לָכֶם בְּשׁוּרָה מְשֻׁמַּחַת, שְׁבַתְּכֶם ... תַּחֲיָה הַרְתָּה וְגַם יְלָדָה עֲכָשׁוּ בֵּין לְמִזְל טוֹב, וְהִיא מְרַגֵּיֶשׁה טוֹב, וְהַפֵּל עַל הַצֵּד הַכִּי טוֹב, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׁיִהְיֶה לָכֶם הַרְבֵּה גַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם.

הַמְּאַחַל לָכֶם שִׁבְתָּ שְׁלוֹם...

לה רנה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת קדש לסדר דברים, ג' מנחם-אב ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אָל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך, ידידי היקר! בזה העולם צריכים הרבה התחזקות, כי עובר על כל אחד משברים וגלים, ואשרי מי שמחזיק מעמד, ואינו נשבר משום דבר, כי זה עקר גדלת בר ישראל, כשעוברים עליו כל-כף הרבה משברים, ואף-על-פי-כן הוא מחזיק מעמד, ושום דבר בעולם לא יכול לשבר אותו. ואיך זוכים להגיע לזה? רק על-ידי תקף האמונה, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קנה), שעל-ידי אמונה זוכים לאריכת אפים, ומאריך אפו על כל מה שעובר עליו בחיי יום יום. אדם נתקל בבציות רציניות, עד שהוא לא יודע מה לעשות מרב צרות ויסורים, ועם כל זאת זו גדלתו של בר ישראל — שאינו נשבר, אלא בורח אל הקדוש-ברוך-הוא, ומשתטח בתפלה לפני בורא כל עולמים, שיחוס וירחם עליו, שימשיך עליו חסדים ורחמים מרבים, ועל-ידי תקף האמונה זוכים לעבר על הכל.

נא ונא הנגל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, וכן תדבר הרבה באמונה עם כל בר ישראל, ואל תפחד משום בריה שבעולם, כי סוף כל סוף על-ידי כל דבור שמדברים באמונה, זה מוריד את השכינה לזה העולם, ואז אדרבה ייראו ויפחדו ממך, ואתה לא תצטרך לפחד מאף אחד.

דיקא בדור הזה שצצים כל מיני מפרסמים של שקר, ועובדים על בני-אדם, דיקא עכשווה הוא הזמן לגלות את האמונה לפני כלם,

ולא להתבלבל מאף אחד בשום פנים ואופן, ואדרבה ראה להמשיך להפיץ את אור רבנו ו"ל.

מה לעשות? יש לי נסיון קשה מאוד, שהרשעים הארוזים העלילו עלי עלילת דם, עלילת שוא, ואני מחזק את עצמי בו יתברך, כי אני מאמין באמונה אמתית, שהקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אותי אפלו במצבים הכי קשים שאני עובר עכשו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לה רנו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת קדש לסדר דברים, ג' מנחם-אב ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיחיו נצח.

באתי לאחל לכם ברכת "מזל טוב" חמה ולבבית להלדת הנכדה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתרוו רב נחת דקדשה ממנה, ומכל יוצאי חלציקם.

אני מאוד מאוד מבקש אתכם, שתתחזקו על כל מה שעובר עליכם, כי זה עקר הנסיון הקשה של כל בר ישראל, שעובר בתקופת חייו, ואשרי מי שמחזיק מעמד ואינו נשבר, אלא בורח אל בורא עולם, ומדבר ומספר לפניו יתברך את כל מה שעובר עליו, ועל-ידי-זה יעבר על הכל.

אני מבקש אתכם מאוד מאוד, שתשתדלו מאוד להיות בשמחה, והקדוש-ברוך-הוא יתן לכם ברכה והצלחה בכל מעשה ידיכם, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לה רנז.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר דְּבָרִים, ג' מְנַחֵם־אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיַחֲיוּ לְנֹצַח.

בְּאֵתִי לְאַחַל לָכֶם בְּרַבַּת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְבָבִית, לְהַלְדֹת הַנִּכְבְּדָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁתִּירוּ מִמֶּנָּה רַב גַּחַת דְּקִדְשָׁה, וּמְכַל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֲצִלְכֶם תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַעֲקֹר תִּרְאוּ מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר, שֶׁהַבֵּית שְׁלָכֶם יִהְיֶה בֵּית שֶׁל קִדְשָׁה וְטָהֳרָה, וְתִירוּ רַב גַּחַת דְּקִדְשָׁה מִיַּלְדֵיכֶם.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה רנח.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר דְּבָרִים ג' מְנַחֵם־אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיַחֲיוּ נֹצַח.

בְּאֵתִי לְאַחַל לָכֶם בְּרַבַּת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְבָבִית, לְהַלְדֹת הַבַּת, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁתִּירוּ רַב גַּחַת דְּקִדְשָׁה מִמֶּנָּה, וּמְכַל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם.

זָכְרוּ גַּפְּלֹאוֹתָיו יִתְבָּרַךְ, תָּמִיד צְרִיכִים לְזַכֵּר אֶת הַנִּפְלְאוֹת שֶׁהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, עוֹשֶׂה, כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל אָדָם שׁוֹכַח, מַה הַחֲסָדִים וְהַרְחָמִים גְּמוּרִים, שֶׁהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עוֹשֶׂה עִם אָדָם, לְכֵן תִּזְכְּרוּ זֹאת, וְאִזּוּ תִּרְאוּ אִיךָ שְׁיִרְחִיב לָכֶם הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יוֹתֵר וְיֹתֵר.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה רנט.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסֹדֵר דְּבָרִים, ג' מִנְחָם־אָב ה'תשס"ג.
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר,
תְּלָמִיד "דְּמַשֶּׁק אֱלִיעֶזֶר".

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידִי הַיְקָר! רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל
הַמְשָׁבְרִים, וְאֵל תִּסְתַּכֵּל עַל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת,
כִּי זֶה הַנְּפִיּוֹן הַכִּי קָשָׁה שֶׁמִּנְסִים אֶת כָּל אֶחָד, וְאֲשָׁרִי מִי שְׂזוּכָה
לְהַחֲזִיק מֵעַמָּד, וְאִינוּ נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שֹׂמֵחַ, שֶׁאַתָּה שׂוֹקֵד בְּסִפְרֵי שְׂאֵלוֹת וְתַשׁוּבוֹת
"אֲשֶׁר בַּנְּחַל", כִּי הַסֵּפֶר הַזֶּה נִכְתָּב בְּתַשׁוּעַת הַשֵּׁם, וּבְמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ
גְּדוּלָה מְאֹד, וְאֲנִי בְּטוֹחַ שֶׁכָּל מִי שֶׁרַק יַעֲיִן בְּכָל יוֹם כַּמָּה מִכְתָּבִים,
הוּא לֹא יִפֹּל בְּדַעְתּוֹ, וְאִם עֲדִין נוֹפֵל בְּדַעְתּוֹ, שִׁמְשִׁיף לְקִרְא עוֹד
כַּמָּה מִכְתָּבִים עַד שִׁיתְחַזֵּק, כִּי סוּף כָּל סוּף יִמְיָנוּ כְּצֵל עוֹבֵר, וּמָה
יִשְׂאֵר מֵאַתָּנוּ? רַק מָה שֶׁנִּלְמַד בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ,
הַלְכוֹת וְהַגְּדוֹת, בְּרִייתוֹת וְתוֹסֵפּוֹת וְכו' וְכו'.

אֲשָׁרִי מִי שֶׁאִינוּ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ, וְאֲשָׁרִי וְאֲשָׁרִי מִי שְׂבוֹרַח
בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ.

הַמֵּאֲחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה רס.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסֹדֵר דְּבָרִים, ג' מִנְחָם־אָב ה'תשס"ג.
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲזִיחָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

את לא יכולה לתאר ולשער את גדל הצער והעגמת נפש שיש לי, שיש לכם כל-כף הרבה מניעות להשיג דירה, וסימן שזה דבר גדול מאד, כי ככל שהמניעות מתגברות ומתפשטות, סימן שהדבר מאד מאד קדוש, ואתם צריכים לדעת, אשר על כל דבר קדוש באים כל המניעות שבעולם. ולכן הולך לכם כל כף קשה להשיג דירה, אבל אל תתיאשו מן הרחמים, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ובוודאי לא יעזב אתכם הקדוש-ברוך-הוא, וסוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב, ויהיה לכם רק טוב בחיים.

אל תתיאשי, וראי לחזק אחרים, ואז תראי איך שהכל ישתנה לטובה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לה רסא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר דברים, ג' מנחם-אב ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

באתי לבקש את אנשי שלומנו היקרים, נא ונא, תחזיקו את עצמכם ביחד, "תראו מה אני סובל, על-ידי עלילת שוא, עלילת דם, שקרים וכזבים שהעלילו עלי, ומי יודע אם זה לא בעון שנאת חנם והמחלקת ואי הבנות ביניכם, כי דבר זה מאד מאד שנאוי בעיניו יתברך, ואם אני לא יכול לפעל אצלכם, שתהיה ביניכם אהבה ואחדות, אז אני צריך לשלם את המחיר הקשה הזה, שלא אוכל לבוא לארץ ישראל".

והנה תכמינו הקדושים אמרו (יומא ט): מקדש ראשון מפני מה

חָרַב? מִפְּנֵי שְׁלֹשָׁה דְבָרִים שֶׁהָיוּ בּוֹ: עֲבוּדָה זָרָה, וְגִלּוּי עֲרִיּוֹת, וְשִׁפְיכוֹת דָּמִים וְכוּ', אֲבָל מִקִּדְּשׁ שְׁנֵי, שֶׁהָיוּ עוֹסְקִין בַּתּוֹרָה וּבִמְצֻוֹת וּגְמִילוֹת חֶסֶדִים, מִפְּנֵי מַה חָרַב? מִפְּנֵי שֶׁהִיָּתָה בּוֹ שְׁנֵאת חֲנָם, לְלַמְּדוֹ, שֶׁשִּׁקוּלָה שְׁנֵאת חֲנָם כְּנֶגֶד שְׁלֹשׁ עֲבֻרוֹת: עֲבוּדָה זָרָה, גִּלּוּי עֲרִיּוֹת, וְשִׁפְיכוֹת דָּמִים, וְלָכֵן עֲכָשׁוּ שְׁאֲנוּ מִתְּאֲבָלִים עַל חֲרַבְּן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, בְּאוֹ עֲכָשׁוּ וַיִּקְבַּל עַל עֲצֻמְנוּ לְאַהֲבֵי אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי, וְחִמְלוּ עָלַי וְתַעֲשׂוּ לְמַעֲנֵי, כִּי עוֹד תִּקְבְּלוּ מִפְּנֵי הַרְבֵּה טוֹבוֹת בְּעִזְרָתוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁאַחַתְּנָן אֶת כָּל יְלַדְיָכֶם, וְלֹא אֲשַׁקֵּט וְלֹא אֲנוּחַ עַד שֶׁכֻּלְכֶם תִּהְיוּ מִשְׁפָּחָה אַחַת גְּדוּלָה, וְזֶה הַחֲלוּם שְׁלֵי, וְלָכֵן תָּנוּ לִי לְהַגְשִׁים אֶת הַחֲלוּם שְׁלֵי.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, בְּיוֹם רֵאשׁוֹן יִבְקְרוּ אֶצְלָכֶם שְׁלֹשָׁה אֲבָרְכִים: ... גִּרּוֹ יְאִיר, ... גִּרּוֹ יְאִיר, ... גִּרּוֹ יְאִיר, לְאַסֹּף אֶת הַקְּפוֹת צְדָקָה שֵׁישׁ בְּבֵיתְכֶם, נָא וְנָא תִמְסְרוּ אֶת זֶה בְּיָדֶם, כִּי נִכְנסוּ עִתָּה הוֹצֵאוֹת שֶׁל הַמְּקוֹה בְּעִבּוֹר חֲשָׁמַל, מִים וְנִקְיוֹן, וּפְשׁוּט אֵין לִי עֲכָשׁוּ מֵאִיפָה לְשֵׁלִם אֶת זֶה, וְלָכֵן תּוֹרִיקוּ אֶת הַקְּפוֹת שֶׁל צְדָקָה שֵׁישׁ אֶצְלָכֶם, וּבִזְכוּת הַצְּדָקָה נִגְאָל, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (ישַׁעְיָהוּ א'): "צִיּוֹן בְּמִשְׁפָּט תִּפְדֶּה וְשָׁבִיָּה בַצְּדָקָה", וְדַרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁבַת קִלְט, סִימָן סב): אֵין יְרוּשָׁלַיִם נִפְדֵּית אֶלָּא בַצְּדָקָה; וְכֵן אָמְרוּ (מִדְרַשׁ תְּהִלִּים קִיט, סִימָן סג): אָמַר יִשַׁעְיָהוּ: "צִיּוֹן בְּמִשְׁפָּט תִּפְדֶּה" וְגוֹ', כִּי אָמַר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִם עֲשׂוּ יִשְׂרָאֵל מִשְׁפָּט וּצְדָקָה מִיַּד נִגְאָלִין, וְלֹא עוֹד אֶלָּא שְׁאֲנֵי פּוֹרַע מִשׁוֹנְאֵיהֶם; וְכֵן אָמְרוּ (מִדְרַשׁ זוֹטָא שִׁיר הַשִּׁירִים, פְּרָשָׁה א', סִימָן יג): וּמִנִּין אַתֶּם אוֹמְרִים, שֶׁבִּזְכוּת הַצְּדָקָה הַנִּגְאָלָה כָּאֵה וּבֵית-הַמִּקְדָּשׁ נִבְנָה, שֶׁכֵּן אוֹמַר יִשַׁעְיָהוּ: "צִיּוֹן בְּמִשְׁפָּט תִּפְדֶּה וְשָׁבִיָּה בַצְּדָקָה".

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁנִּשְׁפָּט אֶת עֲצֻמְנוּ תָּמִיד וְנִרְבֶּה בַצְּדָקָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה לְגֵאָלָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שְׁבַת שְׁלוֹם...

לה רסב.

בעזרת השם ותפלה, יום ששי ערב-שבת קדש לסדר דברים, ג' מנחם-אב ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל פלליות אנשי
שלומנו היקרים "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב",
הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

באתי לבקש את אנשי שלומנו! אל תגורו אחר כמה אנשים
שמשעמם להם, ואין להם מה לעשות מרב שעמום שרוצים לחתור
תחת ר' ... גרו יאיר, שמוסר את נפשו יומם ולילה, ולילה ויום
עבור המוסדות שלנו. ידוע אשר עכשו המצב בכל ארץ ישראל
קשה מאד, שקצצו את קצבאות הילדים לכלם, וכן את הבטוח
לאמי, וממש אין בית שלא הורידו מההכנסה, ועל כלם — סוגרים
בשקט תלמודי-תורה ובתי-ספר לבנות חרדיים, אף שיש לכל
המוסדות בכל ארץ ישראל תומכים, ולנו לא רק שאין תומכים
משום מקום, אלא עומדים רשעים ארורים, ימח שמם, ורק רוצים
לקעקע (היה לא תהיה) את המוסדות שלנו, עם כל זאת כל אנשי
שלומנו משלמים שכר למוד פחות מכל שאר התלמודי תורה והבתי
ספר. ולכן אני מבקש ומתחנן אל תגורו אחר אנשים שמשעמם
להם, ואל תשפכו דם נקי, כי אני עומד מאחרי, ולכל אלו שרוצים
בקרת, אני מכרח להגיד להם, שהבאנו כבר רואה חשבון ממחה,
ועלה לנו הרבה פסף, וברנו שחור על גבי לבן, שאין עוד מוסד
בכל ארץ ישראל, שמנהל על הצד הכי טוב ובדיקנות, כמו
המוסדות שלנו, ולכן אני מבקש את כל אלו שמשעמם להם, ואף
פעם לא הכניסו אצבע קטנה במים קרים להביא פרוסה לבית... אם
לא מתאים להם החנוף פה אצלנו, שיעשו לי טובה ולקהלה טובה
גדולה, שיחפשו לעצמם קהלה אחרת, אני לא אתן בשום פנים
ואפן שישפכו את דמו של ר' ... גרו יאיר.

צר לי מאד, אחרי כל הדבורים שאני מדבר אתכם מענין אהבה

ואַחֲרָה וְאַחֲדוּת, שְׂדֵי־קָא בְּשֵׁבֶת חֲזוֹן, כַּמָּה יָמִים לִפְנֵי תְּשׁוּעָה בְּאֵב,
שְׁנַחֲרַב אִזּוּ בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ, רַק מַחֲמַת שְׁנֵאת חֲנָם, שְׂאֲנֵי צָרִיד לְדַבֵּר
מִזֶּה.

אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָכֶם, שֶׁהַפְּעַם הַגְּזִימוּ כָּל אֱלוֹי אֲנָשִׁים
שֶׁמִּשְׁעָמָם לָהֶם, כִּי אֲנִי לֹא אֶתֵּן בְּשׁוֹם פָּנִים וְאֶפֶן שִׁיתְקוּמָמוּ
בְּקַהְלָה, וַיִּשְׁפְּכוּ דָם שֶׁל זֶה אוֹ שֶׁל זֶה וְכוּ' וְכוּ', מִסְפִּיק שְׁנֵאָה
וְקִנְיָאָה, מִי שְׁלֹא אוֹהֵב אֶת זֶה, שְׂיִצֵּא מִהַקְהֵלָה מֵה שְׂיֹוֹתֵר מֵהַר, כִּי
מִמִּילָא מִי שֶׁמְסִית יֵשׁ לוֹ כְּבֹר מִזְמַן מִחֻשְׁבָּה לְצֵאת מִהַקְהֵלָה, אִזּוּ
אֲנִי מִבְּקָשׁ אוֹתוֹ שְׂיִצֵּא מֵה שְׂיֹוֹתֵר מֵהַר.

זְכֹרוּ הֵיטֵב בְּשִׁבִיל מִי אֲנִי סוֹבֵל עֲכָשׁוּ אֶת הַסֶּבֶל הַזֶּה, שֶׁהֲרָשַׁע
מִרְשַׁע שֶׁרַשׁ פּוֹרָה רֹאשׁ וְלַעֲנָה, טָמֵא וּמְטָמֵא, הַעֲלִיל עָלַי עֲלִילַת
רְשָׁע, כְּאֱלוֹי רְצִיתִי לְהַרְגֵּ אוֹתוֹ... וְעוֹד יֵשׁ לוֹ עַד נוֹאֵף וּמְסַמֵּם, שֶׁהוּא
מַעֲרִיד נִגְדֵי עֲדוּת שְׁקֵר, שֶׁשְׂכַרְתִּי אוֹתוֹ לִפְנֵי תְּשׁוּעָה שְׁנִים... הָאֵם זֶה
לֹא מְגַחֵף? ! וְעוֹד רְשָׁעוֹת וְאַכְזָרִיוֹת, מְסִירוֹת שְׂאִין לָהֶם שׁוֹם שְׁחַר
הַעֲלִיל וְהַלְשִׁין עָלַי וְכוּ' וְכוּ', וּלְבַסּוֹף יְקוּמוּ כַּמָּה לְצִים שְׁבִקְשִׁי
מִתְפַּלְלִים, וְאֵף פְּעַם לֹא פּוֹתְחִים סִפּוֹר, לֹא עוֹבְדִים וְלֹא נוֹקְפִים
אֶצְבַּע קְטַנָּה... וּמִשְׁעָמָם לָהֶם, הָאֵם אֵין זֶה פֶּלֶא, שְׁלֹא יִהְיֶה לָהֶם
מֵה לַעֲשׂוֹת, רַק לַחֲפֹשׁ בְּקוֹרוֹת בְּקַהְלָה? ! וְלִכֵּן הַהִכְרַח לְהַגִּיד לָכֶם,
שֶׁהַפְּעַם הַגְּזִימוּ, וְהַפְּעַם לֹא אֶתֵּן לַעֲבֹר עַל זֶה בְּשִׁקְט, כִּי מִסְפִּיק
שְׂאֲנֵי סוֹבֵל מִהַמְסִירוֹת שֶׁל הַרְשָׁעִים הָאֲרוּרִים טָמְאִים וּמְטָמְאִים,
וּבְשִׁבִיל מִי? רַק בְּשִׁבִיל יְלָדֵיכֶם!!!

תַּעֲשׂוּ בַעֲצַמְכֶם אֶת חֻשְׁבוֹן הַנֶּפֶשׁ.

הַמֵּאחַל לָכֶם שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

לה רסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשִׁי עֶרְב־שֶׁבֶת־קִדְשׁ לְסִדְרֵי דְבָרִים, ג' מְנַחֵם־אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוּן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹלַת הַשְּׂמִימָה שֶׁיֵּשׁ לִי, שְׂאֵתָה מִפִּיץ אֶת אֹרֶךְ רַבְּנוֹ וְ"ל בְּעוֹלָם, וּבִפְרָט שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בְּנַחַל", כִּי אֲנִי בְּטוֹחַ, שְׂמִי שֶׁיִּלְמַד בְּכָל יוֹם כַּמָּה מִכְתָּבִים "אֲשֶׁר בְּנַחַל", הוּא אֵף פַּעַם לֹא יִפֹּל בְּדַעְתּוֹ, אֲלֹא תָמִיד יַעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, כִּי הַמִּכְתָּבִים הָאֵלוֹ נִכְתְּבוּ בִישׁוּעַת הַשָּׁם, וּבְנִסִּים וּנְגִלִים, עַל-יְדֵי גְדֹלַת הַכְּסוּפִים שֶׁל הָאֲבֻרָה וְהַבְּחֻרִים.

כַּמָּה שְׂעוּבֵר עָלֶיךָ וְכוּ', מִבֵּית וּמְחוּץ וְכוּ', תִּדְעַ, כִּי זֶה עֲקָר הַנִּסְיוֹן שְׂמִנְסִים אוֹתָךְ, כִּי לְמַעַלְה מְנִסִּים אֶת כָּל אֶחָד, כָּמוֹ שְׂאָמַר רַבְּנוֹ וְ"ל פַּעַם: "הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב חֲסִיד מְרַקָּח", הִינּוּ חֲסִיד מְטַגֵּן, שְׂעוּבֵר עָלָיו הַרְבֵּה צָרוֹת וְיִסּוּרִים, וּמִמֶּשׁ מְרַגִּישׁ שְׂמִטְטָגִים אוֹתוֹ בְּשִׁמְן חֵם, וְאֵף-עַל-פִּי-כֵן הוּא מְחֻזָּק מִעַמֵּד, וְזוֹ גְּדֻלְתּוֹ שֶׁל בַּר יִשְׂרָאֵל, שְׂעוּבָרִים עָלָיו מְשַׁבְּרִים וּנְגִלִים כָּל-כָּף גְּדוּלִים, וְאֵף-עַל-פִּי-כֵן הוּא אֵינוֹ נִשְׁבֵּר, אֲלֹא בּוֹרַח אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רְאֵה לְקַבֵּעַ לְעֲצָמְךָ שְׂעוּר בְּכָל יוֹם חֶק וְלֹא יַעֲבֹר, חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, שֶׁתִּזְכֶּה לְסִיִּם בְּכָל שְׁבוּעַ אֶת פְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעַ 'שְׁנִים מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם', וְכֵן תִּגְרַס הַרְבֵּה פְּרָקִים מְשַׁנְיֹת, כִּי מְשַׁנְיֵה אוֹתִיּוֹת מְשַׁנְיֵה, שְׂמִשְׁנָה אֶת הַהֲרִגָל הַרַע שֶׁל הָאָדָם, וְזֶה יִצִּיל אוֹתָךְ מִעֲבֻרוֹת שְׁבוּעוֹת בָּךְ.

אֵין עוֹד עֲבוּדָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזֶּה, מִלְּהַפִּיץ אֶת אֹרֶךְ רַבְּנוֹ וְ"ל, וְאֵף שְׂפָל אֶחָד יִגִּיד לְךָ דְּבָרִים אַחֲרִים וְכוּ', עִם כָּל זֹאת זְכוּי הַרְבֵּים אֵין לְמַעַלְה מְזֵה, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁיִּהְיֶה לוֹ חֵלֶק בְּהַדְּפַסַּת שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בְּנַחַל", וְיִהְיֶה לוֹ חֵלֶק לְהַחְזִיר מֵאוֹת וְאַלְפֵי בְּנֵי הַנְּעוּרִים אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֲנִי מִבְּטִיחַ, שְׂמִי שֶׁיִּדְפִּס סֶפֶר אֶחָד מִשְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בְּנַחַל", תִּהְיֶה לוֹ יְשׁוּעָה וְנִסִּים גְּדוּלִים, וּמִי שְׂרוּצָה יָכוֹל לְבַדֵּק אֶת זֶה.

נָא וְנָא הַרְגַּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַעֲקֵר תִּלְמַד הַלְכָה, כִּי אֲצַל רַבְּנוֹ וְ"ל הִיָּה הַעֲקֵר לְלִמּוֹד הַלְכָה.

ועל כלם — ראה לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, כמו שידבר
הבן עם אביו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לה רסד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ואתחנן, ה' מנחם-אב ה'תשס"ג.

שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך עם המעות להדפסה.

מה אמר לך! יש לי בשורה משמחת לבשר לך, היום קבלתי
מבית הדפוס ארבעה קונטרסים חדשים שהדפסתי, והם: א. "טהרני
מחטא". ב. "כפסני מעוני", אשר אני מקנה שיעשה רשם גדול לבני
הנעורים, וכן עוד שני קונטרסים מתרגמים לשפת האידיש: א.
"ראש השנה ביי צדיקים", המעורר את נשי ישראל, שלא ימנעו
את בעליהם מלנסע אל ציון רבנו ו"ל על ראש השנה, וירבה לדבר
מנחיצות הענין לנסע אל ציון רבנו ו"ל על ראש השנה. ב. "די
הימלען זענען אפען", זה תרגום של קונטרס "השמים פתוחים",
ויען שפאן על-פירוב מבינים יותר שפת האידיש, ולכן הדפסתי את
זה פאן, וכן שבוע שעבר פבר הגיעו עשרים וחמשה אלף לוחות
לשנת ה'תשס"ד הפא עלינו לטובה, וכבר חוטפים את זה, תהלה
לאל, שמו הקדוש של רבנו ו"ל נתפרסם בעולם, זה חלקנו מכל
עמלנו, אף שיש לי צער כל-כך גדול, שאני רואה שהרשעים פים
נגרש השקט לא יוכלו, הם לא מפסיקים מלאים עלי במאסר, חס
ושלום, אבל באלקים בטחתי, שבנדאי תהיה מפלה גדולה לכל
שונאי, ולא יוכלו לעשות לי שום דבר, אף שזה פואב מאד, פי צר
ומר לי, שאיני יכול לנסע לארץ ישראל מפני עלילת רשע, עלילת
שוא, עלילת דם, שהעליל עלי הרשע "הרע המקומי" דיבנאל,
ולקח על עצמו עד נואף לוקח סמים, אני מקנה, ששניהם יתפגרו
ביום אחד, ועל זה אנו מתפללים בכל יום שלש פעמים ביום אחד:

אָשֶׁר לֵה רִסָּה בְּנַחֵל קִצָּה

”וְלַמְּלָשִׁינִים אֵל תְּהִי תַקְוָהּ לַחַיּוֹת”, כָּל מִי שֶׁמְּלָשִׁין עַל חֲבֵרוֹ, שָׂאֵל יְהִי לוֹ תַקוּמָה כָּלֵל.

אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה אֲמִתִּית, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתִי, וְהִישׁוּעָה תָּבוֹא, וְאֲזַכֶּה לַחֲזֹר לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּכַבוֹד גָּדוֹל, יִרְאוּ שׁוֹנְאֵי וַיְבוֹשׁוּ, כִּי אִתָּה אֱלֹקִים עֲזָרְתָּנִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה רִסָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדֵּר וְאַתְחַנֵּן, ה' מְנַחֵם-אֵב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבֵרֶךְ הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵין יוֹם שֶׁלֹּא יַעֲבֵרוּ עָלַי מְשֻׁבְּרִים וְגִלִּים, כִּי עֵסֶק הַרְבִּים תְּלוּי בִּי, וְאֲנִי צָרִיף לְשִׁמְעַע צַעֲקַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים עַל דְּלַתִּי בֵּיתִי לְדַפֵּק עֲבוּר עֲצָה וְתוֹשֵׁהָ וְכוּ', וְאֲנִי אֲנֶה אֲנִי בָּא וּבוֹרַח רַק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, שִׁיּוּרְנִי מֵה לְדַבֵּר לְפָנֶיהֶם, כִּי זֶה אַחֲרֵי־זֶה גְּדוּלָּה מְאֹד מְאֹד, וּבַכְּרִטִּיּוֹת שְׂאֵלוֹת גּוֹרְלִיּוֹת שֶׁל פְּקוּחַ נַפְשׁ וְנַתּוּחִים וְכוּ', לְדַה מְסַבֶּכֶת וְכוּ', הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשִּׁים אֶת דְּבָרָיו בְּפִי, וְאֵל יֹאמֶר דְּבַר שֶׁהוּא נֶגֶד רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שֵׁשׁ לָנוּ רַבֵּי כְּזֶה, שֶׁהַשְּׂאִיר לָנוּ בְּרָכָה סְפָרִים כְּאֵלוֹ, וְהַיּוֹם חֲזָרְתִּי עַל הַתּוֹרָה בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימֵן ל', וְנִתְחַדְּשׁוּ אֶצְלִי כַּמָּה חֲדוּשִׁים יְפִים, אֵךְ אֵין הַפְּנָאִי לְכַתֵּב לְךָ, וְהַהֲכָרַח לְקַצֵּר מִפְּנֵי טְרִדוֹתִי עֲכָשׁוּ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה רסו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרָא וְאַתְחַנֵּן, ה' מִנְחָם-אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבֵרָךְ הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

בְּשַׁבָּת זוֹ זָכִינוּ לְסִיִּים אֶת הַסְּפוּרֵי מַעֲשֵׂיֹת שְׁאֵנוּ לוֹמְדִים כְּכֹר יוֹתֵר מְשֻׁלְשִׁים שָׁנָה רְצוּפוֹת, בְּשַׁבָּת בְּבִקְרָא בְּעֵת קִדּוּשָׁא רַבָּה, וְקִשְׁרָנוּ אֶת סוּף הַמַּעֲשֵׂה מִהַבְּעֻטְלִיר בְּלֹא רַגְלִים אֶל תַּחֲלַת הַמַּעֲשֵׂה מִהַמְּלִיךְ, שְׁמָסֵר אֶת הַמְּלוּכָה לְבָנוּ בְּחַיֵּינוּ, וְהִזְהִירוּ שִׁיְהִיָּה בְּשִׁמְחָה, אֲפִלוּ שְׂיִרְד מִהַמְּלוּכָה, וְאִם יַחְזִיק מַעֲמָד יִהְיֶה בְּשִׁמְחָה, אֲכַל אִם לֹא יַחְזִיק מַעֲמָד, אִזּוּ יִהְיֶה יוֹתֵר בְּשִׁמְחָה, שְׁאִינוּ רְאוּי לְהִיּוֹת מְלִיךְ, כִּי אִינוּ יְכוּל לְהַחְזִיק מַעֲמָד, כִּי זֶה הַבְּעֻטְלִיר בְּלֹא רַגְלִים זֶה מְרַמֵּז עַל רַב הַשְּׁמִחָה וְהַרְקוּדִין, שְׁפַל-כָּף שְׂמֵחַ, עַד שֶׁלֹּא נִכָּר אֶת הַשְּׁמִחָה שְׂרוּקָד כַּל-כָּף, וְעוֹד הָיוּ הַרְבֵּה דְבוּרִים. תְּבַקֵּשׁ אֶת הַחֲבָרִים שְׂיִוְדִיעוּ לְךָ.

הַשַּׁבָּת נִתְתִּי קִדּוּשׁ, כִּי בְּעָרְבִי שַׁבָּת בְּמִנְחָה הַפְּסֻקָתִי לוֹמֵר קִדִּישׁ אַחַר אֲדוֹנָי, אָבִי, מוֹרֵי וְרַבֵּי, זְכוּתוֹ תִּגַּן עָלֵינוּ, וְנוֹהֲגִים לוֹמֵר קִדִּישׁ וְלִתְּנָן תְּקוּן לְעֵלוּי נְשִׁמַת הַנִּפְטָר, וְלִכְּנָן גִּתְתִּי קִדּוּשׁ לְמַעַן עֲלִית נְשִׁמַתוֹ, וְהַקִּדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךְ לִי יְשׁוּעָה בְּזְכוּתוֹ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה רסו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרָא וְאַתְחַנֵּן, ה' מִנְחָם-אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבֵרָךְ הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּשֶׁבֶת זֹז זְכִינוּ לַעֲשׂוֹת סִיּוּם בְּסִפּוּרֵי מַעֲשֵׂיּוֹת שְׁאֵנִי לּוֹמֵד יוֹתֵר מְשֻׁלָּשִׁים שָׁנָה בְּרַבִּים בְּעַת קִידוּשָׁא רַבָּה כַּמְנַהֵג אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו מִקְדַּמַּת דְּנָא עוֹד מַעִיר אוֹמֵן, כְּפִי שְׁשֻׁמְעָתִי מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, הַמְנַהֵג הַזֶּה הִנְהִיג ר' שְׁמִשׁוֹן בְּרַסְקִי ז"ל, שֶׁהָיָה אִישׁ מוֹרֵם מְעַם וְכָר דַּעַת גְּדוֹל, וְלָמַד בְּאוֹמֵן בְּכָל שֶׁבֶת בַּבֶּקֶר אַחֵר הַתַּפְּלָה סִפּוּרֵי-מַעֲשֵׂיּוֹת, וּמִשָּׁם נִתְפַּשֵּׁט הַמְנַהֵג בְּכָל עָרֵי פוֹלְגֵינָה, וּמִשָּׁם לְכָל הַקְּבוּצִים שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים.

וּדְבָרֵנו הַרְבֵּה מַעֲנִין הַמְשֻׁלָּח, מַעֲשֵׂה י"ג, שֶׁתִּפְסַס אֶת הַבַּת מְלָךְ, שָׁזָה הַיָּצָר הָרַע הַמְּלָךְ זְקֵן וְכֹסִיל, שֶׁתּוֹפֵס אֶת הַנְּשֻׁמָּה, וְלִבְסוּף חוֹלָם שֶׁהִיא עֲמֻדָה לַהֲרַג אוֹתוֹ, וְהַתְקַלְקֵל הָאֲהָבָה בֵּינֵיהֶם, כִּי אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (קִדּוּשֵׁין ל'): אָמַר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּרָאֲתִי יָצָר הָרַע, בְּרָאֲתִי תוֹרָה תַּבְלִין כְּנֻגְדּוֹ; וְעַל-כֵּן עַל-יְדֵי לַמּוֹד תוֹרָה מִתְקַלְקֵל הָאֲהָבָה בֵּינֵיהֶם, עַד שֶׁהִיא בּוֹרַחַת וְכוּ', וְהוּא רֵץ אַחֲרֶיהָ וְהִיא נִכְנָסָה בְּמַדְבָּר שֶׁל מַיִם, שָׁזָה גְלוּי אֶלְקוֹתוֹ יַתְבַּרֵךְ, וְהוּא יוֹרָה בָּהּ עֲשָׂרָה מֵינֵי חֲצִיִּים וְהַמְשׁוּכִים בַּעֲשָׂרָה מֵינֵי סַמִּים, עַד שֶׁנִּפְלָה חֻלְשׁוֹת, וְהַצְדִּיק הוּא אֲשֶׁר מְרַפָּא אוֹתָהּ, עַל-יְדֵי עֲשָׂרָה מֵינֵי נְגִינָה.

מָה אָמַר לָךְ! רַבְּנוּ ז"ל אָמַר, אִם לֹא הָיָה זֹכָה לִידַע בְּזָה הָעוֹלָם רַק אֶת הַמַּעֲשֵׂה הַזֶּה, כְּכֹר הָיָה לוֹ פְּדָאֵי הַפֶּל, וּמִרְחוּק נִבִּין אֵיזָה רְזִין דְּרִזִּין וְסִתְרֵי נִסְתָּרוֹת גְּנוּזִים בְּהַמַּעֲשֵׂה הַזֶּה שֶׁל הַשְּׁבָעָה בַּעֲטָלִירֶס, שֶׁמַּדְבֵּר מִפֶּל גְּדוּלֵי מִבְחָרֵי הַצְדִּיקִים שֶׁרַק הָיוּ בַּעוֹלָם, וְאִיךָ הֵם מְרַפָּאִים אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

הֵייתִי מִמְּלִיץ לָךְ לְלַמֵּד הַרְבֵּה סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, עַד שֶׁתְּהִיָּה בְּקִי בָהֶם בְּעַל-פֶּה, כִּי בְּלֹא זֶה כָּל הַהִתְקַרְבוּת הִיא רַק מִן הַשְּׁפָה וְלַחוּץ, עַד שֶׁאָדָם לֹא בְּקִי בְּ"לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן" וּבְ"סִפּוּרֵי-מַעֲשֵׂיּוֹת", וּבְ"סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת" וּבְשִׁיחוֹתָיו הַקְּדוּשׁוֹת: "שְׁבַח־י-מוֹהֲרָן", וּבְ"שִׁיחוֹת-הַרְ"ן" בְּעַל-פֶּה, הוּא רְחוּק מִלְּהַקְרָא חֲסִיד בְּרַסְלָב, וְזֶה מְרַב כִּי פְּנִיּוֹ, שֶׁכָּלוּ וְנִשְׁמָתוֹ שֶׁל הַצְדִּיק הֵם בְּתוֹךְ סִפְרוֹ, כַּמוֹכָא (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימֵן קֶצֶז), אֲשֶׁרֵנוּ וְעוֹד פַּעַם אֲשֶׁרֵנוּ!

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה רסח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ואתחנן, ה' מנחם-אב ה'תשס"ג.

שלום וברכה אל אהובי, ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך המלא מרירות וכו'.

מה אמר לך! היום היה אצלי אברך שסובל כבר שבע שנים מהמחלה הממארת, רחמנא לצלן, וחזקתי אותו מאד, שיתבודד רק עמו יתברך, פי אין לו לאדם בזה העולם אף אחד רק הקדוש-ברוך-הוא, וסוף כל סוף צריכים רק לחזור אליו יתברך, וחכמינו הקדושים אומרים (תנא דבי אליהו רבה, פרק טו): לפי שכל המרבה שיחות ותפלות, הם המלנים אותו עד שמגיע לבית עולמו. אשרי האדם שיוצאת נשמתו מתוך דבור אליו יתברך.

מה אמר ומה אספר ומה אדבר, אחרי שראיתי אברך כזה, אני יושב ומשתאה ומתפלא איך יש לאלו הרשעים הארורים עזות מצח לדבר גבוהות וכו', שיעשו לי מה שיעשו וכו', בשעה שאף אחד לא בטוח בזה העולם מתי יקראו אותו חזרה למעלה וכו', ובפרט הרשע מרשע פושע ישראל, חוטא ומחטיא את הרבים, "הרע המקומי", לקח לעצמו משימה להכפיש את שמי כאלו מי יודע מה אני וכו', ומי אני וכו', והרשע המרשע הזה אינו חושב לרגע שפתאם גם יומו יבוא, ויתפגור במיתה משנה?! שמו שמים, איך בני אדם לא שמים את יום המיתה לפני עיניהם, איך הם לא מתבישים מה קורה בזה העולם, ומה מצפה לכל אחד, הרי פתיב: אשרי מי שמפחד תמיד; אדם צריך תמיד לרעד ולפחד מאימת יום הדין הנורא, שיעטרך לתת דין וחשבון על כל מעשיו, ולא יועיל לו שום הון ביום עברה.

והנה רבנו ז"ל גלה לנו (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן טו), שאדם צריך לשפט את עצמו בכל יום בכל מעשיו, ולחשב על תכליתו

הנצחית, וכשׂישׂ דין למטה אי דין למעלה, ודיקא על-ידי-זה זוכים לאור הגנוז שמאיר בכל יום.

רבנו ז"ל אומר שם: כשאדם שופט את עצמו, אזי אינו מתפחד לא משום שר ולא משום חיה רעה, עין שם.

אני מקווה, שכל אלו שקמו עלי ומסרו אותי עכשו למשטרה על לא עול בכפי, שישלמו בחייהם מחיר גבוה, כי הקדוש-ברוך הוא לא יעזב אותי, וינקם את נקמתי.

המאחל לך. ברכה והצלחה מן השמים...

לה רסט

בצורת השם יתברך, יום ראשון לסדר ואתחנן, ה' מנחם-אב ה'תשס"ג.

שלום וברכה אל האברך ... גרו יאיר וינרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

במה ששאלת מהיכן לי בתענית דרבנן לא לחכות ע"ב דקות כשיטת רבנו תם וכו', הנה זה מובא באחרונים, ועין בשו"ת "דברי יציב", חלק ב', סימן ר"ל, מי שרוצה להקל בשעה אחר השקיעה, שאז כבר בין השמשות דרבנו תם, יש לו מקום על מה לסמוך בשאר תעניות, שלא בתשעה באב, עין שם. וידוע איך שהוא החמיר מאד מאד על שיטת רבנו תם של ע"ב דקות, וכותב שם בפרוש, שבית-מדרש שלו אינו מסכים לשעה, אלא יחפו ע"ב דקות אחר השקיעה, ויש מקלים קצת פחות משעה בתענית דרבנן, כגון חמשים דקות, והמקל לא הפסיד בדור חלש הזה, רק ביום כפור זה דאורייתא, ואז אסור להקל בשום פנים ואופן, כי זה גובל בכריתות.

וכן מה ששאלת למה אני מקל לנשים בענין הג' תעניות וכו', כן הוא שם בסימן רל"א, ואף שידוע שהוא היה מתמיר גדול, עם

כָּל זֹאת הֵקֵל לְבָנוֹת יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי חֲלָשְׁתָּן, מִלְּבַד תִּשְׁעָה בְּאֵב וְיוֹם כְּפוֹר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה ער.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר וְאֶתְחַנֵּן, ה' מְנַחֵם-אֵב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם אֶל הָאֲבִירָךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר.

דִּבַּרְתִּי עִם חֲמוּתָךְ וְכו', וְאֲנִי רוֹאֶה שֶׁהִיא אֲשֶׁה קְשׁוּחָה מְאֹד, וְהֵם לֹא מְסַפִּימִים לְשְׁלוֹם-בֵּית וְכו', וְלִכְן, לְדַעֲתִי, חֲכֵה בְּסִבְלָנוֹת, וְאֵל תִּקְפֹּץ לְתַת גֹּט, חֵס וְשְׁלוֹם, בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפֶּן שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי אֶפְלוּ הַמִּזְבַּח מוֹרִיד דְּמָעוֹת עַל מִי שֶׁמְגַרֵּשׁ אֶת אִשְׁתּוֹ הָרֵאשׁוֹנָה, וּבִפְרָטִיּוֹת שֶׁהִיא בְּהֶרִיוֹן וְכו'.

צְרִיךְ שֶׁתִּכְנִיס בְּדַעֲתָךְ, אֲשֶׁר דָּבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינּוּ נַעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ אֶלָּא בְּהַשְׁגָּחַת הַמֵּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, וְנֵרְאוּי לִפְלַע עַל פְּנֵיו וְלִשְׁטַח כְּפָיו אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִבְקֵשׁ רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים אוּלַי יַחוּס וּיִרְחַם, וְאֵין לָנוּ רַק תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה, וְזוֹ הַמַּתְנָה שֶׁקְּבָלְנוּ מִרְבֵּנוּ ו"ל. וְזָכוֹר תִּזְכֹּר, אֲשֶׁר זֶה הַמַּפְתָּח בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב — לְדַבֵּר רַק עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי תְּפִלָּה יְכוּלִים לְזַכּוֹת לְכָל הַטּוֹבוֹת שֶׁבְּכָל הָעוֹלָמוֹת, כְּמוֹכָא בְּדִבְרֵי רְבֵנוּ ו"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן קיא).

וְלִכְן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! הַמַּפְתָּח בְּיַדְךָ, תִּשְׁתַּמֵּשׁ עִם זֶה, וְאֵז תִּרְאֶה מַה יִּהְיֶה, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר רְבֵנוּ ו"ל: יֵשׁ עֲנִין שִׁיתְּהַפֵּךְ הַכֹּל לְטוֹבָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה רַעָא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַאשׁוֹן לְסִדְר וְאַתְחַנֵּן, ה' מְנַחֵם-אֵב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָךְ הַיְקָר לִי מְאֹד ... גִּירוּ יְאִיר.

הִנֵּה קָרָה מְקָרָה לֹא נָעִים וְכוּ', הֲלֹךְ וְאָמַר אֶל ... בְּשָׁמִי דְבָרֵי שְׁקָרִים נְבוֹזִים וְכוּ', וּבְאֵמַת אֲנִי לֹא דִבְרַתִּי עִם הָאָדָם הַזֶּה אֶפְלוּ פְעַם אַחַת בְּחַיִּים, וּמָה גַם שָׂרָק רְאִיתִי אוֹתוֹ פְּמָה פְּעָמִים בְּאִילוֹ חֲתָנוּת שְׁעֶשֶׂה גִיִּסִי, מִכָּל שָׁכֵן שֶׁלֹּא דִבְרַתִּי אִתּוֹ אִף פְּעַם, וְאִיךָ יְכוּלִים לְהַמְצִיא עָלַי שְׁקָרִים גָּסִים כְּאִלוֹ וְכוּ', כְּדִי לְטַהֵר עֲצָמוֹ.

וְלִכֵּן בִּקְשָׁתִי מִמֶּךָ, שְׁתַּכְּף-וּמִיָּד תִּלְךְ אֶל ... וּתְסַפֵּר לוֹ, שֶׁהַכֹּל שְׁקָר גַּם וּלְשׁוֹן-הָרַע וְשִׁנְאָת חָנָם, וְאֲנִי בְּכֹלֵל לֹא אָשֵׁם, וְאֲנִי חָף מִפְּשָׁע, כִּי אֲנִי לֹא דִבְרַתִּי אִתּוֹ אִף פְּעַם, תַּעֲשֶׂה עִמִּי הַחֶסֶד. וְדַע לְךָ, שָׂרָק בְּשָׁבִיל זֶה אוֹמְרִים הַלִּילָה קִינּוֹת, וּמִתְאַבְּלִים עַל חֲרַבֵּן-בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, רַק מִחֲמַת שִׁנְאָת חָנָם. וְכֹל מָה שֶׁעַם יִשְׂרָאֵל סוֹבְלִים זֶה רַק מִחֲמַת הָעוֹן הַחֲמוּר וְהַמָּר הַזֶּה, וְאֵל יִטְעוּ עֲצָמָם, שְׂזָה בְּשָׁבִיל זֶה אוֹ בְּשָׁבִיל זֶה וְכוּ', הַכֹּל הֶבֶל וּרְעוֹת רוּחַ, כִּי הַחֲטָא הַכִּי חֲמוּר זֶה שִׁנְאָת חָנָם, יְכוּלִים לְהִיּוֹת לְמִדָּן, מְקַבֵּל, רַב, רַבָּנָן וְכוּ', אֲבָל אִם יֵשׁ בּוֹ שִׁנְאָת חָנָם, מִסָּפֵן, אֲבָד אֶת הַכֹּל. וְלִכֵּן רְאֵה מַהֵר לְדַבֵּר עַל לְבוֹ, וְתוֹצִיא מִלְּבוֹ עָלַי.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה עֵרַב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַאשׁוֹן לְסִדְר וְאַתְחַנֵּן, ה' מְנַחֵם-אֵב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָךְ הַיְקָר לִי מְאֹד ... גִּירוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מה אמר לך! היום עבר עלי משבר גדול וכו', ותהלה לאל,
אני מחזיק מעמד, לולא עצת רבנו ו"ל לדבר אליו תברך, מי יודע
מה הִזָּה לי.

נוסף על צרות עצמי, בקרו אצלי היום יותר מעשרים וחמשה
אנשים, וכל אחד בוכה ומבכה אלי את צרות נפשו, ולא מספיק לי
מצרותי, אני צריך לשמע צרות אחרים, מלבד שלא עוזבים אותי
דרך הטלפון יומם ולילה. אבל זו נחמתי, כי בזה שאני מדבר עם
אחרים, גם לי יש חזק, כמובא בדברי רבנו ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק
א', סימן קפד): כשאחד מדבר עם חברו, נעשה אור ישר ואור חזר;
כי אדם מתחזק מדבוריו. ולכן בזה שדברתי עם כל האנשים, עם
כל אחד בפרטיות, בזה קבלתי בעצמי חיות והתחזקות.

תהלה לאל, אמרתי היום דרשה לנשי אנשי שלומנו ביבנאל
דרך הטלפון כדרך כל יום ראשון, והיו הרבה דבורים, והעקר
דברנו מהגשר צר מאד שיש לאדם בזה העולם, וצריכים שני גדרים
להתחזק ולא לפל משני הצדדים, והם: שמחה והתבודדות, שתי
הבקיאיות המובאות בדברי רבנו ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ר'),
ודברנו גם מגדלת הארז"ל, שהיום היארציט שלו זי"ע ועל כל
ישראל, שאמר שזכה להגיע לכל מדרגותיו רק על-ידי תקף
השמחה, שהיה שמח כל-כף בעת קיום המצוות, עד שאפלו אם
היו נותנים לו כל הכסף שבעולם, לא היה שמח כל-כף כמו בעשית
מצוה אחת. וזה מה שעזר לו להגיע אל מדרגתו הקדושה, שהיה
אליהו מצוי אצלו, וגלה לו נראות נפלאות וכו' וכו'.

למדתי היום עם הבחורים הלכות תשעה באב וסימתי,
ונתחדשו כמה חדושי הלכות, וקשה עלי עכשו הפתיכה, ומי יתן
שימים אלו יתהפכו לימי שמחה, ונזכה פתאם לבנין בית-מקדש,
שיירד משכלל באש מן השמים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לה רעג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ואתחנן, ה' מנחם-אב ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.
לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד שמח, שעשית גם בחדש הזה הגדלה לכל מי שסיים "לקוטי-מוהר"ן" וששה סדרי משנה, אשר אין למעלה מזה, כי מי שזוכה לסיים ששה סדרי משנה פעם אחר פעם, יהיה בטוח שלא יראה פני גיהנום, כמובא (מדרש תלפיות): אשר בן יעקב יושב על פתחו של גיהנום, ומי שלמד משניות, אין מניחו להכנס שם; ולכן אשרי מי שזוכה לסיים בכל פעם ששה סדרי משנה, וזה מה שישמר אותו בעולם הזה ומכל שכן בעולם הבא.

וכן בענין למוד "לקוטי-מוהר"ן", אמר מוהר"ן ו"ל, בגוף שיש שם "לקוטי-מוהר"ן", התולעים בקבר לא יגשו, ולכן אשרי מי שלמד הרבה "לקוטי-מוהר"ן", עד שיהיה בקי בו בעל-פה.

היום השעורים יהיו פסדרם, הן לגברים, והן עם הנשים בשעה עשר בדיוק.

כל הפסך שרק יכנס עכשו, ראה לשלם עבור כולל "גס", כי אני לא רוצה להיות חייב לאף אחד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לה רעד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ואתחנן, ה' מנחם-אב ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

בְּעֵנִין לַעֲשׂוֹת קִיטְנָה וְכוּ', צְרִיכִים לְדַעַת קִדְּם לְדָאג לְתַשְׁלוּם הַבֵּן שְׁלָכֶם ... גֵּרוּ יָאִיר, שְׁלֹא שְׁלַמְתֶּם שְׂכָר לְמוֹד זֶה שְׁשֵׁה חֲדָשִׁים עַל אֶף הַהוּצָאוֹת הַמְרֻבּוֹת וְכוּ', וְאִז אִם הֵייתֶם מְשֻׁלְּמִים, הֵייתִי רוֹאָה שְׁאַתֶּם בְּעֲלֵי אַחֲרֵיּוֹת לְפִתּוֹחַ קִיטְנָה, וְלִמְסוֹר לָכֶם אֶת יְלָדֵי אֲנָשֵׁי שְׁלוּמֵנוּ.

שְׁמַעְתִּי, וְאוּלַי זֶה לֹא נִכּוֹן, אָבֵל אֶת הַמִּידַע קִבְּלָתִי מִשְׁנֵי גוֹרְמִים, שְׁאַתֶּם רוֹצִים לְגִשֵׁת מִחוּר לְמוֹעֲצָה לְקִבֵּל תְּקַצִּיב וְכוּ', הֵיּוֹת שְׁיֵשׁ לָנוּ קֵהֵלָה מְסֻדָּרָת, וְיֵשׁ אֲנָשִׁים שְׁאַחֲרָאִים לְדַבֵּר, זֶה לֹא רְצִיתִי בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן שְׁבַעֲוֹלָם, שְׁתַּגְּשׁוּ אֶל הַמוֹעֲצָה הַמְקוּמִית, הֵם גְּנָבוּ מִהַמוּסָדוֹת שְׁלָנוּ לְמַעַלָּה מִחֲמָשִׁים אֶלְף ש"ח, וְלִכֵּן אֵין לָכֶם שׁוּם רְשׁוּת לְגִשֵׁת אֲלֵיהֶם, וְאֵין לָכֶם שׁוּם תְּמִיכָה לָזֶה.

הַמֵּאחַל לָכֶם שְׁבוּעַ טוֹב...

לה ערה.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֻדָּר וְאַתְחַנֵּן, ה' מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוּם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵל תְּדַאֲגִי, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁהַפֵּל יַעֲבֹר בְּקִלוֹת, רַק תַּתְּחַזְּקִי בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדְבְּרִי הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִרְאִי אֵיךְ שְׁתַּזְכְּפִי לְהַמְשִׁיךְ עֲלֵיךְ אֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וּדְבָקוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, כִּי מַעַלְת הַמְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, זֶה עוֹלָה עַל הַפֵּל.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי, שְׁאַנִּי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ תְּמִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה רַעוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרָא וְאַתְחַנְּנָא, ה' מְנַחֵם-אֵב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

אֲנִי מֵאֵד שְׁמַח שְׁפַתְכֶם לִי, וְתֹאמִינִי לִי, שְׁדַבְרַתִּי הִרְבֵּה דְבָרֵי מוֹסֵר לְבַעֲלֶךָ, שְׁיִשְׁתַּנֶּה בַּהֲנַגּוֹת שְׁלוֹ, הֵן בְּנִקְיוֹן וְהֵן בְּסִדְרָא וְהֵן בְּדַרְךָ אֶרֶץ וְכוּ', וְהוּא בַּחּוֹר מֵאֵד מֵאֵד טוֹב, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֵּל יִשְׁתַּנֶּה עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, וְלִכֵּן רָאִי שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלִים בֵּינֵיכֶם, וְתִזְכּוּ לְצֵאת מִכָּל הַצָּרוֹת וְהַחֹבוֹת שְׁלָכֶם, וְתִרְוּ רַב נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חַלְצֵיכֶם.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלֶחַ מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה רַעוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרָא וְאַתְחַנְּנָא, ה' מְנַחֵם-אֵב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גִּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲתָה צְרִיךְ מֵאֵד מֵאֵד לְשִׁמַּח, שְׂאֲתָה זוֹכָה וּמְזַכָּה אֶת הַרְבִּים, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה בְּזִכּוֹת הַרְבִּים, וְכָל הַמְּזַכָּה אֶת הַרְבִּים אֵין חֲטָא בָּא עַל יְדוֹ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו. וְלִכֵּן כְּדַאי הִיגִיעָה וְהִטְרַחָה שְׂאֲתָה מְשַׁקֵּעַ בַּבַּחֲוָרִים, כִּי מִי יוֹדֵעַ כַּמָּה כְּתוּבִים נֶאֱמָנִים בִּישְׂרָאֵל תְּקִים, עַל-יְדֵי שְׁתַּחֲזֵק וְתַעֲוֹדֵד וְתִשְׁמַח אוֹתָם.

רַאֵה לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְשִׁמַּח אֶת כָּל בַּחֲוֹר,

וְצָרִיכִים לְהִבִּין אֶת כָּל בְּחֹרֵר, כִּי כָּל אֶחָד יֵשׁ לוֹ אֶת הַצָּרוֹת
וְהִיסוּרִים שְׁלוֹ, וְאֲשָׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל
הַיָּמִים.

אם מסדרים את היום, אז יש זמן להכל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לַה רַעַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר וְאֶתְחַנֵּן, ה' מְנַחֵם-אֵב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַתְּ הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֵז, וּלְהִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד
הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְתִקְבַּע לְעֲצָמְךָ שְׁעוּרִים כְּסִדְרָן בְּכָל יוֹם, בְּמִקְרָא,
בְּמִשְׁנָה, בְּגִמְרָא, בְּמִדְרָשׁ, וְהִלְכָה וְאֶגְדָּה, וְאִז תִּרְגִּישׁ אָדָם אַחֵר
לְגִמְרֵי.

וְעַל כֵּלָם — רְאֵה לְהִתְבּוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאִז תִּרְגִּישׁ
הָעוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְאֲשָׁרֵי מִי שְׂאִינוּ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה
הָעוֹלָם, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

רק חזק ואמץ, ותשמח תמיד את אנשי שלומנו היקרים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לַה רַעַט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁנִי לְסֵדֵר וְאֶתְחַנֵּן, ו' מְנַחֵם-אֵב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל תְּלַמִּידֵי יְשִׁיבַת
”דִּמְשֶׁק אֱלִיעֶזֶר”, הַיּוֹי”ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תְּמִיד.

כל זאת גדול אדוננו ורב להושיע, ועוד תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שיהיה לנו ישיבה לתפארת, רק לבחורים שלנו, ואני מקנה, שאם הם יתמידו שם שנה שנתים טוב טוב, ואני אראה שהם כלים הראויים לכרכה, אז אקח אותם לכאן.

בענין הערוב וכו', מאד רציתי שתכניס את עצמך בזה, וכן ללמד עם האברכים הצעירים הלכות נדה, שזה מאד מאד נחוי, כי זה גובל בכריתות, ולכן צריכים ללמד אתם, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שיפנס לך מזה גם שפע גשמי.

רק חזק, ותהפך הכל לטובה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לה רפא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ואתחנן, ו' מנחם-אב ה'תשס"ג.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

את לא צריכה לפחד משום דבר, אלא הרגילי עצמך לומר בכל יום שמות הצדיקים, אשר גלה לנו רבנו ז"ל: "על-ידי הזפרת שמות הצדיקים יכולים לעשות שדוד הטבע ושדוד המערכה", ולכן אל תפחדי ממה שהרופאים אומרים וכו', כי הכל הבל ורעות רוח, והקדוש-ברוך-הוא בודאי יעזר לך, שתעברי על הכל, ונשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

העקר שתדלי מאד מאד להיות בשמחה, כי השמחה היא מרחבת את הדעת בין בגשמיות ובין ברוחניות. ורבנו ז"ל אמר

אַשֶׁר לֵה רַפָּב — לֵה רַפָּג בְּנַחֵל רַט

(לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן כד), שְׁהַשְׁמַחָה הִיא רְפוּאָה גַם בְּגִשְׁמִיּוֹת,
וְאַשְׁרֵי מִי שֶׁשָּׂמַח תָּמִיד, וְאֵז לֹא חָסַר לוֹ שׁוֹם דְּבָר.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה רַפָּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאַתְחַנֵּן, ו' מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִצְטָעֵר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה, וּבִנְדָאֵי אֲנִי אֶכְתֹּב מַכְתָּב
לְבַעֲלֶךָ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה,
כִּי הוּא פְּשוּט לֹא מוֹדֵעַ מֵה שְׂאֵת צְרִיכָה וְכו', וּבִנְדָאֵי אִם אֲנִי אֲחִזֵּק
אוֹתוֹ, הוּא יִשְׁנֶה אֶת דְּרָכּוֹ וְכו', כִּי בְּאַמֶּת הוּא בְּחוּר טוֹב מְאֹד, וְאֲנִי
מְאֹד אוֹהֵב אוֹתוֹ, וְאֲנִי מֵתְפַלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ
לְטוֹבָה, וְהַעֲקָר תְּדַבְּרֵי הַרְבֵּה עִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִבְקָשִׁי מִמֶּנּוּ
יִתְבָּרַךְ כָּל מֵה שְׂאֵת צְרִיכָה, וְאֵז תִּרְאֵי אֶת הַנְּסִים נְגִלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה
עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה רַפָּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאַתְחַנֵּן, ו' מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאוּי לָךְ לְקַחַת מֵהַשְּׂמֵן זֵיִת שֶׁנִּשְׂאָר מֵהַדְּלָקַת גֵּרוֹת שַׁבָּת,
וּלְמַרְחֵךְ אֶת הַפְּנִים עִם זֵה, וְעַל-יְדֵי-זֵה כָּל הַפְּצָעִים יִלְכוּ, וְזֵה בְּדוּק

וּמְנִסָּה, וְדַעַת לְנִבּוֹן, שְׁצָרִיכִים לְקַחַת אֶת הַשְּׂמֶן רַק בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת,
כִּי בַשַּׁבָּת זֶה מְקַצָּה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי,
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת
תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה רפד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאֶתְחַנֵּן, ו' מְנַחֵם-אֵב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּרַגַע שְׁיִגִיעַ ר' ... גֵּרוּ יְאִיר, אֲזִי אֶשְׁלַח לְךָ אֶת הַפְּתָגְמִים
שֶׁבְּלוֹחַ.

הַעֲקָר שֶׁתְּהִיָּה בְּרִיא, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר: כְּשֶׁאָדָם בְּרִיא, הוּא צָרִיךְ
לַעֲשׂוֹת וְלַעֲשׂוֹת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְכִשְׁנִעֲשֶׂה חוּלָה, חֵס וְשְׁלוֹם,
אֲזִי הוּא צָרִיךְ לְסַלֵּק מֵעֲצָמוֹ הַכֵּל, וְלַעֲשׂוֹת כָּל מַה שְׁבִיכְלָתוֹ לְשֹׁמֵר
עַל בְּרִיאוֹת גּוֹפּוֹ. וְהַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְדוּשׁ זי"ע אָמַר: "כְּשֶׁנִּעֲשֶׂה
חוּר קָטָן בְּגוֹף נַעֲשֶׂה חוּר גְּדוֹל בְּנִשְׁמָה", וּבְכַרְט אַתָּה, שֶׁהֲנִיךְ עוֹסֵק
בְּקִדּוּשׁ לְהַדְפִּיס כְּרִיךְ אַחֵר כְּרִיךְ "אֶשֶׁר בְּנַחֵל", אַתָּה מְכַרַח לְהִיּוֹת
בְּרִיא, כִּי הַסְּפָרִים הָאֵלוּ מִחַיִּים אֲלֵפִים וְרַכְבוֹת נְשָׁמוֹת, וְיִדְפֵס וְיִחְזוֹר
וְיִדְפֵס עַד סוּף כָּל הַדּוֹרוֹת, וְכִבֵּר לֹא יוֹעִיל לְשׁוֹנְאִים וְהַמְתַּנְגְּדִים
וְכוּ' שׁוֹם דְּבָר, כִּי בְּרַגַע שָׂרַק מִדְּפִיִּסִים אֶת זֶה פַּעַם אַחַת, יִדְפִּיסוּ
אֶת זֶה פַּעַם אַחֵר פַּעַם, וְלָכֵן אַתָּה מְכַרַח לְהִיּוֹת בְּרִיא, כִּי צָרִיכִים
אוֹתָךְ, וְחֻבֵּל עַל כָּל יוֹם שֶׁאַתָּה שׁוֹכֵב בְּמִטָּה חוּלָה.

מַה טוֹב וְמַה נְעִים, אִם תְּדַפִּיס עֲכָשׁוּ אֶת כָּל הַקּוֹנְטְרָסִים

שְׁשִׁיכִים לִימֵי אֱלוֹל, וְכֵן אִם תּוּכַל לְהִדְפִּיס עוֹד פַּעַם אֶת סֵדֶר
הַסְּלִיחוֹת לְעֵדוֹת הַמְּזֻרָח, כִּי אֲנִי רוֹצֵה שְׁיוּפִץ בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

פֶּה תִקְבֵּל אֶת הַפְּתָגְמִים בְּעֵבוֹר "אוֹצֵר הַקּוֹנְטְרָסִים" חֶלֶק כ"ד,
וְאֶקְנֶה שְׁכָבָר תּוּכַל לְהִדְפִּיס אֶת זֶה, וְכֵן לְהַתְחִיל לְסַדֵּר אֶת חֶלֶק
כ"ה.

בְּעֵינַי מַה שְׁקוֹרָה אֶתִּי, זֶה לֹא כָל־כֶּף פָּשוּט כְּמוֹ שְׂאֵתָה חוֹשֵׁב,
כִּי יֵשׁ עָלַי קְטְרוּג בַּשָּׂמַיִם, וְזֶה יְכוּל לְהַתְבַּטֵּל רַק עַל־יְדֵי תְּפִלָּה
וּבִקְשָׁה, (אִיּוֹב לו'): "הֵן אֵל כְּבִיר וְלֹא יִמָּאֵס", וְדַרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֻכּוֹת ח.), שְׂאִין הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מוֹאֵס בַּתְּפִלַּתֵּן שֶׁל
רַבִּים, וּבְיַדָּאֵי זְכוּת הַתְּפִלוֹת יַעֲזֹר לִי לְעֵבֵר עַל הַכֹּל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה רַפָּה.

בְּעֵזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וְאֶתְחַנֵּן, ו' מִנְחָמָאֵב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוּ זָאִיר.

בְּשֵׁבֶת זֹו לְמַדְנֹו בְּסַפּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֵׂה י"ג, מֵה"שְׁבַעַה
בְּעֵטְלִירִס", וּבְזֶה סִימְנֹו אֶת סֵפֶר "סַפּוּרֵי־מַעֲשִׂיּוֹת", שְׂאֲנִי לוֹמֵד כְּבָר
בְּרַבִּים יוֹתֵר מִשְׁלָשִׁים שָׁנָה.

וְהִנֵּה מְבֹאֵר שָׁם, שֶׁפַּעַם אַחַת חָשַׁק מְלֶךְ אֶחָד בְּבַת מַלְכָּה,
וְהַשְׁתַּדֵּל בְּתַחֲבוּלוֹת לְתַפְסָּה, עַד אֲשֶׁר עָלְתָה בְּיָדוֹ לְתַפְסָּה; הַמְּלֶךְ
זֶה הַיִּצָּר הָרַע, שֶׁהוּא מְלֶךְ זֶקֶן וְכָסִיל, וְהַבַּת מַלְכָּה הִיא הַנְּשֻׂמָה שֶׁל
בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְלִכְּן הַיִּצָּר הָרַע שֶׁהוּא מְלֶךְ זֶקֶן וְכָסִיל, עוֹסֵק בְּתַחֲבוּלוֹת
לְתַפְסֵ אֶת הַנְּשֻׂמָה, עַד שֶׁעָלְתָה בְּיָדוֹ לְתַפְסָּה, וְזֶה מֵה שְׂאֲנִתְנוּ
רוֹאִים, שֶׁכְּלָנּוּ שְׁבוּיִים בְּיַדֵי הַיִּצָּר הָרַע, עִם כָּל זֹאת יֵשׁ לְכָל בֵּר
יִשְׂרָאֵל הַרְהוּרֵי תְּשׁוּבָה, שְׁזֶה: פַּעַם אַחַת חָלַם לוֹ לְאוֹתוֹ הַמְּלֶךְ,
שֶׁהִיא עֲמָדָה עָלָיו לְהַרְגֵ אוֹתוֹ, כִּי הַיִּצָּר הָרַע יוֹדֵעַ, שְׁיוֹם אֶחָד

הנשמה תחזור בתשובה ותהרג אותו, אז הוא עשה כל מיני פעולות שבעולם שלא תברח לו, ולא ידע מה לעשות, ובין כך נתקלקל האהבה ביניהם, כי כשאדם מקים את המצוות בשמחה ולומד תורה, בזה הוא מכניע את היצר הרע, כמאמרם ז"ל (קדושין ל): "אמר הקדוש ברוך הוא, בראתי יצר הרע, בראתי תבלין כנגדו", וזו השנאה שנכנסה ביניהם; ולכן שלח המלך לבקשה, והגידו לו שהיא נמצאת אצל מבצר של מים, שהפל מים, כי הקרקע שהולכים עליה בתוך המבצר זה של מים, וכן האילנות והפרות הפל של מים, ויפי המבצר וגדל החדוש של זה המבצר, אין צריך לספר כלל, כי בודאי הוא חדוש נפלא מאד, מאחר שהוא מבצר של מים, ולהכנס לתוך המבצר אי אפשר, כי נטבע במים מי שנכנס בו, מאחר שפלו של מים, והפרוש הוא פשוט. מים מרמז על אין סוף ברוך הוא, וכמאמרם ז"ל (שמות רבה, פרשה טו, סימן ז): מתחלה היה העולם מים במים, והיה האלקים מבקש לכוון עולמים, ולא היו הרשעים מניחין וכו', הינו הפל הוא, אין סוף ברוך הוא, מים במים, אלא בני אדם חושבים שיש איזה גשמיות וחקמיות ועביות. ולכן נדמה להם שיש עולם, אבל באמת הכל מים, פלו אין סוף ברוך הוא, ואשרי מי שזוכה לברח במבצר של המים, אבל היצר הרע לא עוזב את הנשמה, והוא רץ אחריה, עד שהשיגה, והיא קפצה בתוך המים, והוא גרה בה עשרה מיני חצים, שהיו משוכים בהם עשרה מיני סמים, ונשארה חלשות, והבעטליר בלא ידיים הוא מרפא אותה, על ידי שיכול לנגן לפניה את העשרה מיני נגינה.

אשרנו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו, שיש לנו רבי כזה, שגלה לנו נוראות ונפלאות כאלו. וגמר הספור מהבעטליר בלא רגלים, רבנו ז"ל לא ספור, ואמר: עד ביאת משיח צדקנו, כבר לא נדע מזה, ואנשי שלומנו רגילים לומר, שהדבר הראשון כשיבוא משיח, נבקש ממנו שיספור לנו את גמר הספור של הבעטליר בלא רגלים. ובאמת זה מקשר אל תחילת הספור, שאמר שם המלך, שאני מוסר את המלוכה לבני בחיי, שזו השמחה הכי גדולה, וקם ואמר להבן: אני רואה שתפל מהמלוכה, ואם גם אז תחזיק מעמד,

אַני אָהיָה שְׁמַח, שְׁאַתָּה רָאוּי לְהִיּוֹת מֶלֶךְ, אַבְל אִם לֹא תַחֲזִיק
מֵעַמָּד, אָנִי יוֹדֵעַ שְׁאַיִנְךָ רָאוּי לְהִיּוֹת מֶלֶךְ, וְלִכֵּן אָנִי אָהִיָּה מֵאִד
בְּשִׂמְחָה, שְׁאַתָּה לֹא מֶלֶךְ, כִּי אַתָּה לֹא רָאוּי לְהִיּוֹת מֶלֶךְ, כִּי אַתָּה
לֹא יָכוֹל לְהִתְחַזֵּק בְּעַת הַנְּפִילָה, שְׂזָה סוּד "כִּי שָׁבַע יְפוּל צְדִיק
וְקָם", שְׂזָה הַבְּעֻטְלִיר בְּלֹא רַגְלִים, שְׂצָרִיכִים לְדַעַת שְׁבִהֲכָרַח לְפִל,
אַבְל גַּם צְרִיךְ לְקוּם, וְזֶה מַה שְׂיִגְלָה לָנוּ מְשִׁיחַ צְדִקְנוּ.

וְאַנְחֵנוּ רוּאִים בְּחוּשׁ, שְׂדִיקָא בְּיוֹם תְּשַׁעָּה בְּאָב, שְׂאִז נַחֲרַב
בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, אִז נוֹלַד מְשִׁיחַ, וְהֵם שְׁנֵי הַפְּכִים, וְכִמוֹ שְׂאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (יּוֹמָא נֹד): כְּשִׁנְכִנְסוּ הַנְּכָרִים לְהִיכָל, רָאוּ אֵיךְ שְׂהַפְרוּבִים
מִחֲבָקִים זֶה אֶת זֶה וְכוּ', כִּי דִיקָא כְּשִׁחֲשַׁף לְגַמְרִי, אִז הוּא הַיַּחֲוּד
הַגָּמוּר, אֲשֶׁרֵי עֵינַי רָאִתָּה כָּל אֱלוֹ!

אַנִי מֵאִד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׂתִהְיֶה בְּשִׂמְחָה, וְתִמְשִׁיךְ לְשִׂמְחַת אֶת
אַנְשֵׁי שְׂלוֹמֵנוּ, וְאַל תַּתְּפַעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעוּלָם, וְאַתָּה קְשׁוּר
בְּפִנְיֵימִיּוֹת לְבַי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים.

מַחֲמַת גְּדִל טְרִדוּתִי — הַהֲכָרַח לְקַצֵּר.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה רפו.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרָא וְאַתְחַנּוּ, וְיִמְנַחֵם-אַב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אוֹדוֹת הַבֵּן אֶל תְּדַאֲגִי, אָנִי מְקַוֶּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂבִנְזִמן
הַחֲדָשׁ שֶׁהוּא בְּחֻדֵשׁ אֱלוּל, הוּא יְפַנֵּס אֶל הַפְּתָה שֶׁל הָרַב ... גְּרוּ
יְאִיר, וְתִרְוּ מִמֶּנּוּ רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה.

הַבֵּן שְׂלֶךְ ... גְּרוּ יְאִיר, לְקַח אֶת עֲצָמוֹ בְּיַדִּים, וְהַתְּחִיל לְלַמֵּד

בְּהַתְמַדָּה, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִהְיֶה לָכֶם הַרְבֵּה נַחַת דְּקִרְשָׁה מִמֶּנּוּ.

נָא וְנָא תִתְחַזְקִי בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, לִידַע שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבִמְשֻׁפֵּט, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינּוּ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, וּבִידִיעוֹת אֵלּוֹ יִהְיֶה לָךְ קֵל הַכֹּל.

הַרְגִילִי אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל-כָּל-פְּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, שְׁזֶה דְבָר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי, שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתַצְלִיחֵי דְרַבְּךָ תָּמִיד.

הַמַּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה רַפּוּז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי וְאַתְחַנּוּן, ו' מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְכַבֵּד וּלְיַקַּר אֶת אִשְׁתְּךָ, אֲשֶׁר בְּזָה תְלוּיָהּ כָּל הַהַצְלָחָה שֶׁל הָאָדָם. וְחֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (ראש השנה ו'): "אִשָּׁה בַעֲלָהּ מְשַׁמְחָה", וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְשַׂמַּח אוֹתָהּ, וְעַל-יְדִי-זֶה גַם לָךְ תִּהְיֶה שְׂמִחָה.

וּמָה שְׂאֵתָה כּוֹתֵב לִי, שְׂאֵתָה מִפִּיץ אֶת סִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, אֵינְ לִמְעַלָּה מְזָה, וּבְפָרֵט שְׂאֵתָה הוֹלֵךְ בִּישִׁיבוֹת, אֲשֶׁרִיךְ וְאֲשֶׁרִי חֲלָקָה, כִּי כָּל סִפֵּר וְסִפֵּר יֵשׁ לוֹ אֶת הַכְּתָבֶת שְׁלוֹ, וּבּוֹדָאֵי בְזִכּוֹת הַרְבִּים, יִמְחַל לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַעֲבֹר שְׁלָךְ, כִּי אִם בְּנֵי-אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מָה זֶה הַפְּצַת סִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, הָיוּ עוֹסְקִים בְּזֶה בְּכֹל יוֹם יוֹם, כִּי עֲכָשׁוּ עֲלֵינוּ נִפְלָה חוֹבַת הַיּוֹם, לְמַלֵּא אֶת כָּל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל

עם ספרי רבנו ו"ל, ולהחזיר את כלם בתשובה, לא נגוח ולא נשקט עד שכלל ישראל יחזרו בתשובה, וכל זמן שאנחנו לא ממלאים את ארץ ישראל עם כל-כף הרבה ספרים, שכלם חוזרים בתשובה, סימן שעדין לא עשינו שום דבר, ולכן אשרי מי שיש לו יד וכתף, ועוסק בהפצת מעינות החכמה חוצה.

תהיה חזק באמירת ח"י פרקים משניות בכל יום, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לה רפח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ואתחנן, ו' מנחם-אב ה'תשס"ג.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין מלים בפני להודות לך, על שאת מעוררת את נשי אנשי שלומנו בתפלות להתפלל עלי, פי אני נמצא בצרה גדולה מאד, פי אלו הרשעים העלילו עלי עלילת רשע, עלילת שוא, ולכן אין עוד דבר יותר חשוב מזה כמו תפלה, פי אצלו יתברך מאד מאד חשובה תפלה ובקשה, ואשרי מי שזוכה ומזכה את הרבים, שזכות הרבים תלויה בו בגשמיות וברוחניות, ובפרט שאת צריכה הרבה ישועות וכו', ואני מבין את הצער שלך היטב היטב.

היות ששמעתי, שהחולנים ביבנאל מתנפלים לנו, ובפרט שיצאה פקדה מהמועצה, וכמוכן זה בהנחיה של הסמ"ך-מ"ם הרשע, ימח שמו, להכפיש את שמי, עד שהתחילו ללכת גם בין קטני אנשי שלומנו, הנו קטני המחין וכו', ולכן רציתי שתעשי התעוררות בין נשי אנשי שלומנו, שיש עכשו כמה אלפים "סדר הדלקת גרות", עם תמונות צבעוניות, שיקחו את זה הנשים, ויפיצו את זה, ואפלו בכמה אגודות, וככה למלא את כל ארץ ישראל, פי

הם רוצים להכפיש את שמי עכשו בכל ארץ ישראל, ואז נראה דבר מי יקום, ולכן שפל אחת מנשי אנשי שלומנו תקח חבילה "סדר הדלקת גרות".

תתחזקי באריכת אפים, ואז נשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לַה רַפֵּט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ואתחנן, ו' מנחם-אב ה'תשס"ג.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי להתחזק ביתר שאת וביתר עז, והעקר לעורר את נשי אנשי שלומנו על אחדות, ובזה תלויה כל הצלחתנו, כי אלו הרשעים הארורים חושבים שבזה שיפרידו ביני לביניכם תתפורר הקהלה, ולכן אנחנו צריכים לעשות כל מיני מאמצים שרק יכולים, שתהיה אחדות ובפרט בין נשי אנשי שלומנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לַה רַצ.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ואתחנן, ו' מנחם-אב ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

עליך לדעת, שעל כל אחד ואחד בזה העולם עובר ירידות ונפילות והשליכות, שנופל ונשלף לעמקא דתהומא רבה, וזה עקר

הַנְּסִיּוֹן שֶׁל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וּבִפְרֹט מִי שֶׁכָּבַר הִיָּה בְּכָל מִינֵי זְהֵמָה וְשִׁקוּץ, תְּעוּב, עָרִם וְנֹאוּף וְכוּ', עָלָיו מִתְעוֹרֵר בְּכָל פַּעַם הָרַע, לְהַחֲזִירוֹ אַחֲרֵינִית וְכוּ', וְעַקֵּר הָעֲבוּדָה שֶׁל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל שְׂרוּצָה לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, שִׁיִּסְתַּפֵּל רַק קְדִימָה, וְיִשְׁפַח אֶת כָּל הָעֶבֶר שְׁלוֹ, כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי רַבְּנּוּ ו"ל (שיחות ה"ן, סימן כו), שֶׁאֲצֵל הָעוֹלָם שֶׁכְּתָה הוּא חֶסְרוֹן, אֲבָל אֲצֵלִי שֶׁכְּתָה הוּא מַעֲלָה, עֵינֵי שָׁם. וְזֶה מְאֹד מְאֹד נִצְרָךְ לָךְ עֲכָשׁוּ.

וְהִנֵּה עֲכָשׁוּ אֲנִי עוֹסֵק בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ל', וְשָׁם מְגַלֵּה רַבְּנּוּ ו"ל אֵיךְ שֶׁהַצְּדִיק הַגָּדוֹל בְּמַעֲלָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד יָכוֹל לְהֵאִיר אֱלֻקוֹת גַּם לִירוּדִים וְלַפְּחוּתִים בְּיוֹתֵר, וְאִמְרָתִי לְהַעֲתִיק לָךְ קִצָּת, כְּדֵי שֶׁתּוֹצִיא הַתְּחִזְקוֹת עֲבוּרֶךָ, שֶׁלֹּא תִפֹּל בְּדַעְתְּךָ מִכָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ וְכוּ', כִּי הִיָּצֵר הָרַע מִתְחִיל לִבְעֹר בְּךָ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְלִכֵּן תִּקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדְךָ, וְזָכֵר אֶת הַנִּפְלְאוֹת שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַתְּחִתְּנִתָּ, וְאִשְׁתַּף כְּבֹר נִכְנָסָה לְהַרְיוֹן וְכוּ', שִׁיְהִיָּה בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזְל טוֹב וְכוּ', וְרֵאוּי לָךְ לְשַׁמַּח עִמָּה דִּיקָא, וְתִשְׁפַּח כְּבֹר מִהָעֶבֶר לְגַמְרֵי וְכוּ'.

עֵינֵי הַיֵּטֵב בְּדִבְרֵים אֱלוֹ, וְתּוֹצִיא רְמִזִּים עֲבוּרֶךָ, שֶׁרַבְּנּוּ ו"ל מְגַלֵּה לָנוּ שָׁם, שֶׁהַשְּׂגָת אֱלֻקוֹת אֵי אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיג, אֲלֵא עַל-יַדֵּי צְמֻצוּמִים רַבִּים, וְאִמְרוּ עַל זֶה אֲנָשִׁי שְׁלוּמְנֵי הַיְקָרִים, שֶׁהַהֲכָרַח לְעֶבֶר עַל כָּל מִי שְׂרוּצָה לְהַשִּׁיג הַשְּׂגָת אֱלֻקוֹת, צְמֻצוּמִים וְקִטְנִיּוֹת רַבּוֹת מְאֹד, שֶׁכָּל זֶה הֵם בְּחִינַת שְׁעֵרוֹת וְכוּ', עֵינֵי שָׁם.

וּמִכָּל זֶה תִּבִּין וְתִשְׁכִּיל עִמָּךְ דִּבְרֵי הַקְּדוֹשִׁים, שֶׁתִּפָּס לְשׁוֹן שְׁעֵרוֹת דִּיקָא, שֶׁהֵם סוּד הַצְּמֻצוּמִים, כִּי הָאָדָם נִמְצָא בְּזֶה הָעוֹלָם בְּסִפְנֵי גְדוּלָה מְאֹד, שֶׁלֹּא יִפֹּל בְּנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּה, עַל-יַדֵּי הַכְּפִירוֹת וְהָאִפִּיקוֹרְסוֹת שֶׁמְסַבְּבִים אֶת הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְכָל מֵה שֶׁרַק עוֹבֵר עָלָיו, הוּא צְרִיף לְעַמֵּד בְּנִסְיוֹן קָשָׁה לְבַל יִסְחַב אַחֲרֵי פִגְעֵי וּמִקְרֵי הַזְּמַן שֶׁרַק עוֹבֵר עָלָיו, כִּי בְּאִמַּת צְרִיף כָּל אָדָם לְהֵאֱמִין בְּאִמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁכָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה מִיּוֹם הַיּוֹלָדוֹ עַד יוֹם מוֹתוֹ, הַכָּל הוּא רַק סְבוּבִים מֵאִתּוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּדֵי

שִׁינָפָה לְהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת לְדַעַת וּלְהַפִּיר אוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, כִּי רַק בְּשִׁבִיל זֶה נִבְרָא, וְאִין שׁוּם תְּכֻלִּית אַחֲרֵת חוּץ מִזֶּה, כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב בְּזוֹהַר (בא מג:), שֶׁעָקַר הַבְּרִיאָה הִיָּתָה בְּגִין דִּישְׁתַּמּוּדְעוּן לִיָּה, וְזֶה עָקַר כָּלֵל כָּל הַתּוֹרָה וְכָלֵל כָּל הַפְּנוּנוֹת שֶׁל כָּל הַמְצוּוֹת הַקְּדוּשׁוֹת; כִּי כָּלֵם הֵם שְׁעוּרִים וְצִמְצוּמִים לְאֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, שֶׁעַל־יְדֵי אֱלוֹ הַמְצוּוֹת אָנוּ זוֹכִין לְהַמְשִׁיךְ הַשְּׁכָלִיִּים וְהַצִּמְצוּמִים הַקְּדוּשִׁים, שֶׁעַל יָדָם נִזְכָּה לְהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת, לְדַעַת וּלְהַפִּיר אוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲךָ מִחֲמַת הַפְּגָמִים הַמְרַבִּים שֶׁל הָאָדָם, מִתְגַּבְּרוֹת הַקְּלָפוֹת עָלָיו לְבַלְבֵּל דַּעְתּוֹ, שֶׁלֹּא יִסְתַּכֵּל וְלֹא יִבִּין עַל כָּל מָה שֶׁמְסַבֵּב הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ עִמּוֹ הִיא לְטוֹבָתוֹ הַנִּצְחִית, כְּדֵי לְזַכּוֹת לַחַיִּי עוֹלָם הַבָּא בְּזֶה הָעוֹלָם, עַל־יְדֵי הַשְּׁגַת אֱלֻקוֹת, וְעַל־יְדֵי־זֶה הוּא שׁוֹכַח, חַס וְשָׁלוֹם, אֶת הָעָקַר, מַה תְּכֻלִּיתוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְעוֹשֶׂה מִהַטְּפֵל עָקַר, כְּאֵלוֹ הָעָקַר, חַס וְשָׁלוֹם, עַסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה וְטִרְדוֹת הַפְּרֻנְסָה, עַל־כֵּן צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ מְאֹד מְאֹד רַבִּי הַגּוֹן, שִׁיְהִיָּה גְדוֹל בְּמַעֲלָה, שִׁיּוּכַל לְהַתְנַהֵּג עִמּוֹ כְּרֵאוּי, שֶׁיִּסְבֵּב עִמּוֹ בְּדַרְכִּים נִפְלְאִים, בְּאִפְּן שִׁיִּכְנִיס בּוֹ גַם־כֵּן הַשְּׁגוֹת אֱלֻקוֹת. וְהִנֵּה מְבָאָר בְּהַתּוֹרָה הַזֹּאת, שֶׁאֱלוֹ הַשְּׁכָלִיִּים וְהַצִּמְצוּמִים הַקְּדוּשִׁים, שֶׁהֵם הַקְּדָמוֹת וְסְבוּבִים לְהַשִּׁיג עַל יָדָם הַשְּׁגַת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, אֱלוֹ הַשְּׁכָלִיִּים הֵם בַּחֲנִינַת שְׁעָרוֹת וְכוּ', וְעַל־כֵּן הֵם נִקְרָאִים שְׁעָרוֹת, כִּי צְרִיכִים לְדַקְדַּק בָּהֶם מְאֹד כַּחוּט הַשְּׁעָרָה, שֶׁלֹּא יִטֶּה לְיָמִין וְלִשְׂמָאל, כִּי אִם לֹא יִצְמָצֵם אוֹתוֹ כְּרֵאוּי, וַיִּמְשִׁיךְ שֶׁכֵּל הַרְבֵּה יוֹתֵר מִדְּאִי יִהְיֶה, חַס וְשָׁלוֹם, רַבּוּי אוֹר, שְׁגוּרִים שְׁבִירַת הַכְּלִים, חַס וְשָׁלוֹם, שֶׁמֶשׁ יִנִּיקַת הַקְּלָפוֹת כִּידוּעַ, וְכֵן לְהַפִּיךָ, אִם יִצְמָצֵם אוֹתָן יוֹתֵר מִדְּאִי, יִהְיֶה נֶעְלָם אוֹר הַשְּׁכָל לְגַמְרֵי, עַל־כֵּן צְרִיךְ הַצַּדִּיק הַרְבִּי וְהַמְּלַמֵּד הַהַגּוֹן, הָעוֹסֵק בְּזֶה, לְהִיּוֹת קוֹלֵעַ אֶל הַשְּׁעָרָה וְלֹא יַחְטִיא לְהַמְשִׁיךְ הַשְּׁכָל בְּדַרְכִּים נִפְלְאִים, בַּבְּחִינַת שְׁעָרוֹת, שֶׁהֵם צִמְצוּמִים דְּקִים, וְאֵף־עַל־פִּי־כֵן כָּל שְׁעָרָה וְשְׁעָרָה הִיא חֲלוּלָה, וְהִיא צְנוּר נִפְלָא שׁוֹמֵשֵׁף עַל יְדֵה מַעֲיֵן הַחֲכָמָה מִן הַמַּח, כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב (אִיּוֹב לה, כח:): "מִי פִּלַּג לְשִׁטְף תַּעֲלֶה" וְגו'; וְדַרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֵא בְּתָרָא טז:): הַרְבֵּה נִימִין בְּרֵאתִי בְּאָדָם, וְכָל נִימָא וְנִימָא בְּרֵאתִי לָהּ גּוּמָא בְּפָנֵי עֲצָמָה, שֶׁלֹּא יְהוּ שְׁתִּים יוֹנְקוֹת מִגּוּמָא אַחַת, שֶׁאֱלֻמְלֵי שְׁתִּים יוֹנְקוֹת מִגּוּמָא אַחַת, מִחֲשִׁיכוֹת מְאוּר עֵינָיו שֶׁל אָדָם. וְהִנֵּה

הַצַּדִּיק בְּיָדָיו עוֹשֶׂה עֲבוֹדָתוֹ וּמְלֹאכְתּוֹ בְּשָׁלְמוֹת, וְעוֹסֵק עִמָּנוּ כְּרֹאֵי
עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד, אֲבָל הָאָדָם יֵשׁ לוֹ בְּחִירָה, וְכָל אֶחָד כְּפִי מַעֲשָׂיו,
כֵּן מַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ שְׂכָלִיּוֹת שֶׁל הַצַּדִּיק, שֶׁהֵם בְּחִינַת שְׁעָרוֹת,
בְּחִינַת צְמֻצוּמִים קְדוּשִׁים וְסֻבּוּבִים נִפְלְאִים לְהַשִּׁיג עַל יָדָם אֱלֻקוֹתוֹ
יְתִבְרַךְ. עַל-כֵּן צָרִיךְ כָּל אָדָם לִידַע, שְׁחוּט הַשְּׁעָרָה, שְׂיִכּוֹל הָאָדָם
לְקַלְקֵל הַרְבֵּה מְאֹד, עַל-יְדֵי חוּט הַשְּׁעָרָה, חֶסֶד וְשָׁלוֹם, וּמִכָּל שְׁפָן
וְכָל שְׁפָן שְׂיִכּוֹל לְתַקֵּן הַרְבֵּה עַל-יְדֵי חוּט הַשְּׁעָרָה, כִּי מִדָּה טוֹבָה
מִרְבֵּה מִמִּדַּת פְּרַעֲנוּת, כִּי זֶה יוֹדֵעַ כָּל אָדָם בְּנִפְשׁוֹ, שֶׁעֵקֶר קְלָקוּלוֹ
וּפְגָמָיו וְחֻטְאָיו, חֶסֶד וְשָׁלוֹם, כִּלְמֵם הִתְחִילוּ מִחוּט הַשְּׁעָרָה, עַל-יְדֵי
שֶׁלֹּא נִזְהָר בְּתַחֲלָה לְשַׁמֵּר מִחֻטְשִׁבְתּוֹ הַיָּטִב, וְנִמְשָׁךְ אַחֵר הִמְסִית מְעַט
מְעַט, וְחֻמָּא לְצַלֵּן, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שְׁעִיָּה ה'): "הוּי מוֹשְׁכֵי הָעוֹן
בְּחֻבְלֵי הַשָּׂוֵא, וְכַעֲבוֹת הָעֲגָלָה חֻטְאָה" וְגו', אֲבָל מִדָּה טוֹבָה מִרְבֵּה,
כִּי חוּט הַשְּׁעָרָה בְּקִדְשָׁה יִקָּר מְאֹד מְאֹד וְכו', וְצָרִיךְ לִידַע וּלְהִאָּמֵן,
שֶׁכָּל תְּנוּעָה וְתַנּוּעָה שֶׁיִּנְתַּק וַיִּמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמוֹ מִהִמְחֻשְׁבוֹת רַעוֹת
וְכו', אֲפִלוּ כְּחוּט הַשְּׁעָרָה, הוּא יִקָּר מְאֹד מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר אֲצִלוֹ
יְתִבְרַךְ, וְאֵלּוֹ הַשְּׁעָרוֹת יִתְלַקְטוּ יַחַד, וּבְרֻבוֹת הַיָּמִים יִגְאָלְהוּ הַשֵּׁם
יְתִבְרַךְ מֵהֵם, וַיִּזְכֶּה עַל יָדָם לְהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת, שֶׁנִּמְשָׁכוֹת עַל-יְדֵי
צְמֻצוּמִים קְדוּשִׁים, שֶׁהֵם בְּחִינַת שְׁעָרוֹת, שֶׁהֵם נִעֲשִׂים עַל-יְדֵי שְׂאִישׁ
הַיִּשְׂרָאֵלִי מוֹשֵׁךְ אֶת עֲצָמוֹ מֵרַע לְטוֹב, בְּכָל פַּעַם שֶׁעָקְרוּ הַתְּלוּי
בְּחוּט הַשְּׁעָרָה, כִּי אֲפִלוּ צַדִּיקִים גְּדוּלִים תְּלוּיִים בְּכָל עֵת בְּחוּט
הַשְּׁעָרָה, שֶׁלֹּא יִפְלוּ בְּנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּה, וְזֶה הַנְּסִיּוֹן הַקָּשָׁה
שֶׁלָּהֶם, וּבְשִׁבִיל זֶה צָרִיכִים לְהַחְזִיק אֶת עֲצָמוֹ תָּמִיד בְּהַצַּדִּיק הַגְּדוֹל
בְּמַעֲלָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, וְדו"ק.

אַתְּנָה שֶׁתְּבִין דְּבַר מִתּוֹךְ דְּבַר, וְתַחֲמִיָּה אֶת עֲצָמָךְ, וְתַקִּים מֵה
שֶׁאִמַר הַחֶכֶם מִכָּל הָאָדָם (מְשָׁלִי ה'): "יְהִי מְקוֹרֶךְ בְּרוּךְ, וְשִׁמַּח
מֵאֲשֶׁת נְעוּרֶיךָ."

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצִּלְחָה מִן הַשָּׂמַיִם...

לה רצא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ואתחנן, ו' מנחם-אב ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... שיחיו נצח.

לנכון מסר לי בני ר' ... גרו יאיר, מה שדברתם אתו, אני מכרז להבהיר לכם קדם, אם אתם זוכרים ועדין לא שוכחים מה שהיה עשה לי ... שמקדם חג הפסח עד אחר שבועות, שזה חשבון יותר מחדשים הניח אותי על המים, פשוטו כמשמעו, בלי שום רחמנות ורגש אנושי כלל, ולא בחנם שאשתי תחיה כל-כף התפרצה עליו וכו', כי המרט עצבים שעבר עלינו במשך החדשים האלו, זה בלתי אפשרי להסביר, תתארו לעצמכם, מעמידים אדם עם הפנים אל הקיר, ועומדים עם רובה מול ערפו, ואומרים לו: עוד דקה אתה מקבל פדור בראש, רחמנא לצלן, תתארו לעצמכם באיזה מתח האדם הזה עומד וכו', ממש כל רגע נדמה לו כמו יום שלם, והוא מלא פחד ומרט עצבים, וזה רק כמה דקות, והוא כבר מחכה שהנה כבר יירו בו את הפדור וכו'... עכשו תתארו לעצמכם — לעמד ככה עם הראש אל הקיר יותר מחדשים, ולא לידע שום דבר וכו', אילו יסורים וצער ועגמת נפש זה!! האם שכחתם איך שגם אתכם הוא התעלל? שיירדתם אל המשך, ולא נתנו לה אפלו כסא לשבת, ומכל שכן שלא רצה לדבר אתך, האם שכחתם את זה!! והנה הוא חזר ביום בהיר וכו' [חסר].

והנה אני בין כף לקחתי עורף-דין אחר, כי אני צריך להציל את נפשי מהרשעים האוררים, כי ראיתי ש... גרו יאיר, לא רק שלא עושה שום דבר, אלא עוד מתחבא יותר מחדשים, ועכשו הוא חזר עם הבטחות מכאן עד לשמים, שהנה כבר נסגר התיק וכו', רק שאני אחתם, אזי אני רוצה לשאל אתכם, את העורף-דין שלו לא

רְאִיתִי, וְאִינִי מִפִּיר אוֹתוֹ וְכוּ', וְאֵת הָעוֹרֶף-דִּין שְׁלִי הִחְדַּשׁ בְּנִי ר' ... גֵּרוֹ יֵאִיר, פָּגַשׁ אוֹתוֹ, וְגַם אָנִי דִבַּרְתִּי אִתּוֹ, וְהוּא עוֹרֶף-דִּין מְאֹד מִפְּרָסָם בְּאַרְץ.

וְעַכְשָׁו, אֵיךְ אָנִי יְכוֹל לְחַתֵּם לְשָׁנֵי עוֹרְכֵי דִינִים? ! וּבִפְרָט כְּפִי הַהֲנַהֲגָה שֶׁהִתְנַהֵּג עִמִּי ... אִם אָנִי אֶחָתָם לְעוֹרֶף-דִּין שְׁלוֹ, אַתָּה יוֹדֵעַ מַה יִּקְרָה? בְּלִי רַחֲמָנוֹת הוּא יְכוֹל לְקַחַת מִמֶּנִּי מְאִתִּים אֶלֶף דּוּלָר אִם לֹא יוֹתֵר, וְאִם אָנִי לֹא אֲשַׁלֵּם אֶת זֶה, כְּכֹר יַעֲשֶׂה עֲקוּל עַל הַבַּיִת שְׁלִי, בְּלִי רַחֲמָנוֹת.

וְעַכְשָׁו אַחַר דְּבוּרֵי אֱלוֹ תְּבִינּוּ גַם אֶת נִקְדָּתִי, שֵׁישׁ לִי מַה לְחַשֵּׁשׁ וְכוּ', וְאִפְלוּ שְׁמִבְטִיחַ הָרִים וּגְבָעוֹת וְכוּ', הוּא עֲשֵׂה לִי עוֹל כְּזֶה, שְׂאִינִי יוֹדֵעַ אִם יְכוֹלִים לְתַקֵּן אֶת זֶה.

הַיּוֹם אֲמַרְתִּי לְאַחַד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ מַה שְּׂאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זְרָה ל.ח.): לֹא קָאִי אִינִישׁ אֲדַעְתִּיהָ דְּרַבִּיָּה עַד אַרְבָּעֵין שָׁנִין. כִּי צָרִיךְ לְקַחַת אַרְבָּעִים שָׁנָה עַד שְׁמִבְיָנִים אֶת הַרְבֵּי. וְשְׂאֲלֵתִי אוֹתוֹ: כַּמָּה שָׁנִים הַרְבִּי צָרִיךְ לְהַפִּיר אֶת הַתְּלַמִּידִים?... תִּאֲמִין לִי אַחַר אַרְבָּעִים שָׁנָה, אָנִי רוֹאֶה וּמְבִין, שְׁתַּלְמִיד שֶׁהַרְבִּי לֹא רוֹקֵד כְּפִי הַחֲלִיל שְׁלוֹ, לֹא רַק שְׂזוֹרֵק אֶת הַרְבִּי לְכָל הַרוּחוֹת, אֲלֹא הוּא רוֹצֵה לְהַכְנִיס אוֹתוֹ בְּבֵית-סֵהָר מִמֶּשׁ, כְּמוֹ אֱלוֹ הַרְשָׁעִים הָאֲרוּרִים, יַמַּח שָׁמַם, שְׁמַעְעִילִים עָלֵי עֲלִילוֹת רָשָׁע, עֲלִילַת דָּם.

אָנִי מְאֹד מְקַוֶּה, שְׁתְּבִינּוּ הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב אֶת נִקְדָּתִי, לִי יֵשׁ זְכָרוֹן טוֹב טוֹב, וְאָנִי לֹא שׁוֹכַח אִם אָדָם עֲשֵׂה לִי עוֹל, וְלִכֵּן תַּחֲשָׁבוּ פְּעָמִים אִם אָנִי לֹא צוֹדֵק.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה רצב.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי נְאֻתָחְנוֹן, ו' מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל תַּלְמִידֵי יְשִׁיבַת
 "דַּמְשֶׁק אֱלִיעֶזֶר", "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַנּוֹמְצִים בִּיבְנֵאֵל "עִיר
 בְּרֶסֶלֶב", הַיּוֹנִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינְתּוֹ תָּמִיד.

מָאד מָאד אָנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל הַתַּלְמִידִים הַיְקָרִים שְׁלוֹמְדִים
 בְּיִשִּׁיבָה שְׁלָנוּ "דַּמְשֶׁק אֱלִיעֶזֶר", אֲשֶׁר חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים אוֹמְרִים
 (יוֹמָא כח:): לְמָה נִקְרָא דַּמְשֶׁק אֱלִיעֶזֶר? שְׁהִיָּה דוּלָּה וּמִשְׁקָה מֵתוֹרַת
 רַבּוּ לְאַחֲרִים, זֶה הִיָּתָה הַתְּכָלִית שֶׁל הַיְשִׁיבָה הַזֶּה שֶׁפְּתַחְתִּי בִּיבְנֵאֵל
 "עִיר בְּרֶסֶלֶב", שֶׁהַתַּלְמִידִים יִלְמְדוּ כָּל-כֶּף הַרְבֵּה תוֹרָה, עַד שְׁיִוְכְלוּ
 לְהַשְׁפִּיעַ גַּם עַל הַזוּלָּת. וְזֶה כָּל הַרְצוֹן שְׁלִי, שֶׁהַבְּחוּרִים שְׁלוֹמְדִים
 בְּיִשִּׁיבָה שְׁלָנוּ יִתְמִידוּ כָּל-כֶּף בַּתוֹרָה הִקְדוּשָׁה, עַד שְׁיִהְיוּ מְלֵאִים
 עִם תוֹרָה וְיִרְאֵת שְׁמַיִם, שְׁיִוְכְלוּ לְהַשְׁפִּיעַ לְזוּלָּתָם.

לְצַעֲרֵי הַרֵב, עֲדִין יֵשׁ מָה לְשַׁפֵּר, וַיֵּשׁ לִי צַעַר וְעֲגָמַת נַפְשׁ,
 שְׁנוֹמְצֵאִים בְּחוּרִים, שְׂאִינָם מְנַצְלִים דַּיִם אֶת הַזְּמַן הַיְקָר, וּמְבַטְלִים
 אֶת הַזְּמַן, אֲשֶׁר חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (פְּחֻבוֹת נט:): הַבְּטָלָה
 מְבִיאָה לַיְדֵי שְׁעָמוּם, הַבְּטָלָה מְבִיאָה לַיְדֵי זָמָה. כְּשֶׂאִין לְאָדָם מָה
 לַעֲשׂוֹת, מִסְּכֵן, הוּא הוֹלֵךְ וְעוֹשֶׂה הַזְּקִים, שְׁעַל-פִּי דִין תוֹרָה הוּא
 חַיָּב, אָדָם מוֹעֵד לְעוֹלָם, אִין מִשְׁגַּ כְּזֶה לַעֲשׂוֹת גִּזְק בְּשׁוּגַג, וּבְפָרֻט
 תַּלְמִיד יְשִׁיבָה, צָרִיף לְשֹׁמֵר מָאד מָאד עַל דְּבָרִים וְחֻפְצִים שֶׁל
 הַקֹּדֶשׁ. רַבְּנוּ ז"ל אָמַר: אִם קִיסְרִים וּמְלָכִים הָיוּ יוֹדְעִים אִיף אָנִי
 מְלַמֵּד אֶת תַּלְמִידֵי דְרָף אַרְץ, הָיוּ שׁוֹלְחִים אֶת יְלָדֵיהֶם אֵלַי; כִּי רַבְּנוּ
 ז"ל לְמַד אוֹתָנוּ דְרָף אַרְץ אִיף לְהַתְּנַהֵג בְּנַמוּס, הֵן בַּדְּבוּר — לְדַבֵּר
 רַק דְּבוּרִים קְדוּשִׁים, דְּבוּרֵי אָמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, דְּבוּרֵי
 הַתְּחַזְּקוּת, לְחֻזַּק אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי, וְלְשֹׁמֵר מָאד מָאד מְנַבּוּל פָּה, אֲשֶׁר
 זָהוּ עוֹן חֲמוּר מָאד, עַד כְּדֵי כֶּף, שְׁחֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (שְׁבַת
 לג): בְּעוֹן גְּבוּל פָּה צָרוֹת וּגְזֵרוֹת מִתְּחַדְּשׁוֹת, וּבְחוּרֵי יִשְׂרָאֵל מֵתִים,

חַס וְשָׁלוֹם, וַיְתוּמִים וְאֶלְמָנוֹת צוֹעֲקִים וְאִינָם נֶעְנִים; נִמְצָא מִכָּל זֶה חֲמַרְת נְבוּל פָּה. וְעוֹד אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שם): הַמְּנַבֵּל פִּי, אֶפְלוּ חוֹתָמִים עָלָיו גָּזַר דִּין שֶׁל שְׁבַעִים שָׁנָה לְטוֹבָה, מִהַפְּכִים לוֹ לְרָעָה, וּמַעֲמִיקִים לוֹ גִּיהֵנוֹם. שָׁמוּ שָׁמַיִם, בְּמָה הַקְּפִידוּ עַל כָּף חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים לֹא לְנַבֵּל אֶת הַפֶּה, וְכַמָּה עָלִינוּ לְהַשְׁמֵר בְּזָה. וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת נְבוּל פָּה, סִימָן א'): מִי שֶׁמְּנַבֵּל פִּי, בְּיָדוּעַ שֶׁלְבוֹ חוֹשֵׁב מַחְשְׁבוֹת אָנוּ; וְכֵן אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן טו), שֶׁכֵּל אֶחָד מֵה שֶׁהוּא חוֹשֵׁב, בְּהֶכְרַח שְׂיוּצִיא מִפִּי, וְזָכִי הָרְאוֹת קוֹלְטִים תִּכְרַף-וּמַיֵּד מָה אָדָם עָשָׂה, כִּי שׁוֹמְעִים מִהַדְּבוּר שֶׁלוֹ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (מִשְׁלֵי ב, ו): "מִפִּי דַעַת תְּבוּנָה".

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקָשׁ אֶת כָּלְכֶם, רְאוּ שְׂאֵתֶם תִּהְיוּ נִקְיִים בְּרוּחָנִיּוֹת, שֶׁלֹּא יִהְיֶה שׁוֹם רָכָב עָלֵיכֶם, כְּמוֹ שֶׁאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כט), שֶׁצְּרִיכִים לְשָׁמֵר עַל בְּגָדִים לְבָנִים, אֵל תִּקְרָא בְּגָדִים לְבָנִים אֲלֵא בְּגָדִים לְבָנִים, גִּידֵי הַלְּשׁוֹן צְרִיכִים לְהִיּוֹת נִקְיִים וְלְבָנִים, וְאִזּוּ יִזְכֶּה שָׁגַם גִּיד הַבְּרִית יִהְיֶה נִקִּי בְּלֹא חֲטָאִים. אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן יט), שֶׁהֵם תְּלוּיִים זֶה בְּזֶה, בְּרִית הַמַּעוֹר וּבְרִית הַלְּשׁוֹן, אִם אָדָם מְנַבֵּל פִּי, צְרִיכִים לִידַע שֶׁהוּא פָּגוּם בְּבְרִית. אִם אָדָם מְדַבֵּר עַל הַצְּדִיק, צְרִיכִים לִידַע שֶׁבְּהֶכְרַח פָּגַם בְּבְרִית, כִּי כָּף אוֹמֵר דָּוִד הַמֶּלֶךְ (תְּהִלִּים נה, כא): "שֶׁלַח יָדָיו בְּשִׁלּוּמָיו חָלַל בְּרִיתוֹ", שֶׁלּוּמָיו הֵם הַצְּדִיקִים שֶׁעוֹשִׂים שְׁלוֹם בֵּין יִשְׂרָאֵל לְאַבְיָהֶם שְׁבַשְׁמִים, שְׁלוֹם בֵּין הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְעַם יִשְׂרָאֵל, עוֹשִׂים שְׁלוֹם בֵּין עֵילָא לְתַתָּא וְתַתָּא לְעֵילָא, הַצְּדִיקִים מְקַרְבִּים אֶת עַם יִשְׂרָאֵל אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶל עַם יִשְׂרָאֵל, שֶׁתְּמִיד מַחְדִּירִים בְּעַם יִשְׂרָאֵל אֲמוּנָה. וְלִכֵּן מִי שֶׁמְדַבֵּר עַל הַצְּדִיק, מְסַפֵּן, הוּא מְגַלֶּה אֶת מַעֲשָׂיו הַמְּגֻנִים שֶׁעָשָׂה. תְּתַאֲרוּ לְעַצְמְכֶם אֵיזָה שׁוֹטֵה הוּא, שֶׁמְפָרְסֵם לְכָלֶם אֶת מַעֲשָׂיו הַמְּגֻנִים שֶׁעוֹשֶׂה בְּהַצְנַע, וְאִינוּ שֵׁם עַל לֵב שֶׁאִם הוּא מְדַבֵּר עַל הַצְּדִיק הַדְּבוּק בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא מְגַלֶּה אֶת טְנוּף מַעֲשָׂיו שֶׁעוֹשֶׂה בְּהַסְתֵּר וּמְפָרְסֵמָם לְכָל. וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן כ'): הַנוֹאֲפִים לְרַב הֵם בְּעֵלֵי מְרִיבָה לְצְדִיקִים.

עֲכָשׁוּ שְׁמַעְתִּי, שְׁבִין ה' חוֹלָנִים' בְּיִבְנָאֵל עוֹמְדִים לַעֲשׂוֹת עָלַי
 תַּעֲמוּלָה, [שְׁאֲנִי מַצִּיל אֶת הַנֶּעַר מִרְדַּת שַׁחַת], הֲלֹא זֶה מְגַחֵךְ מְאֹד,
 מִי הֵם אֱלוֹ הַמַּאֲשִׁימִים? נוֹאֲפִים כְּכִלְבִּים, עוֹבְרִים עַל אֶסְרוּרֵי
 כְּרִיתוֹת, אוֹכְלִים טְרַפּוֹת וַיִּבְלֹת, בְּשׂוֹר הַחֲזִיר וְהַשְּׂפָנִים וְכוּ', מְחַלְלֵי
 שַׁבָּתוֹת בְּפִרְהֶסְיָה, עוֹבְרִים עַל כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה. אָבֵל זֶה הַבְּחִירָה;
 אֲנִי מִבְּקֵשׁ שְׁאֵף אֶחָד לֹא יִגִּיב, תָּנוּ לְכִלְבִּים לְנַבַּח, וּכְכֹל שְׁיִנְבְּחוּ
 יוֹתֵר, הִרְפַּבְּתָ תְּדַהֵר בְּמַהִירוֹת יוֹתֵר גְּדוּלָה. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
 אוֹמְרִים (בְּבֹא קָמָא צב:): חֲצוּף בְּחַיּוֹת הַכְּלָב; אֱלוֹ הַכְּלָבִים, אוֹמֵר
 רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִמֵּן נ'), הֵם הָעֵזִי פָּנִים שְׁבִדוֹר, כְּמוֹ
 שְׁפָתוֹב (יִשְׁעִיָה נו, כא): "וְהַכְּלָבִים עֵזִי נֶפֶשׁ לֹא יִדְעוּ שְׁבַעָה", עִם כָּל
 זֹאת, זֶה סִמֵּן טוֹב שֶׁהַכְּלָבִים נוֹכְחִים, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים
 (שִׁיר הַשִּׁירִים רַבָּה, פְּרָשָׁה ב'): אֵין בֶּן דָּוִד בָּא אֶלָּא בְּדוֹר שְׁפָנֵינוּ דוּמָה
 לְכִלְב; וְאִם-כֵּן סִמֵּן שְׁאֲנוּ קְרוּבִים לְגֵאֲלָה. לְכֵן אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם מְאֹד
 לֹא לְהִגִּיב לְשׁוּם כְּלָב הַנוֹבַח.

אֲבַקֵּשׁ מְאֹד אֶת בַּחוּרֵי יִשְׂרָאֵל "דַּמְשֵׁק אֲלִיעֶזֶר", שֶׁכָּל מְגַמְתֶּם
 תִּהְיֶה רַק לְהַתְמִיד בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְיִתְנַהֲגוּ בְּנִקְיֹת הַלְשׁוֹן, נִקְיֹת
 הַמַּדוּת, שְׁיִקְנוּ לַעֲצָמָם מְדוּת טוֹבוֹת, רַבְּנוּ ז"ל נִתַּן לָנוּ מִתְּנָה
 "סִפְרֵ-הַמְּדוּת", כָּל תִּלְמִיד בִּישִׁיבָה צָרִיךְ לִידַע אֶת הַסֵּפֶר הַזֶּה
 בְּעַל-פֶּה, כִּי הַמְּדוּת הֵן יְסוּד כָּל הָאָדָם. וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים:
 בְּמִדָּה שְׁאָדָם מוֹדֵד — בָּהּ מוֹדְדִים לוֹ. הַכֹּל תְּלוּי כְּפֵי הַמְּדוּת
 שְׁבָאָדָם. צְרִיכִים לִהְיוֹת נִקְיִים בְּגַשְׁמִיּוֹת, לְכַבֵּס אֶת הַבְּגָדִים, לְנִקּוֹת
 אֶת הַגּוּף, הַמְטָה צְרִיכָה לִהְיוֹת נִקְיָה, חֲדָרֵי הַשְּׁנָה נִקְיִים וּמְצַחְצָחִים,
 וְאִזּו יוֹדְעִים שְׁאָדָם זֶה טְהוֹר, כִּי הַנִּקְיֹת מְבִיאָה לִידֵי טְהוּרָה, וְטְהוּרָה
 מְבִיאָה לִידֵי רוּח־הַקֹּדֶשׁ, וְעַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה בֵּית-הַכְּנֶסֶת וּבֵית-
 הַמִּדְרָשׁ שְׁלוֹמְדִים וּמִתְפַּלְלִים שָׁם, שְׁעַל-פִּירֹב הוּא מְקוּם אֶחָד,
 צָרִיךְ לִהְיוֹת נִקִּי מְאֹד, אֲשֶׁרִי הַבְּחוּר שֶׁמִּתְנַדֵּב לְדָאג שְׁבֵית-הַכְּנֶסֶת
 שְׁמִתְפַּלְלִים בּוֹ וּבֵית הַמִּדְרָשׁ שְׁלוֹמְדִים בּוֹ יִהְיֶה נִקִּי. אוֹמְרִים
 חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: יְהוֹשֶׁעַ בֶּן נֹון זָכָה לָרֶשֶׁת אֶת רַבּוֹ מִשֶּׁה רַבְּנוּ רַק
 עַל-יְדֵי שְׁשֵׁרֶת אֶת מִשֶּׁה, וְסִדֵּר אֶת הַסְּפָסְלִים בְּכָל יוֹם. וְהָרִי מִשֶּׁה
 רַבְּנוּ הָיוּ לוֹ הַשְּׁבָעִים זְקֻנִים, שֶׁהַשְּׁפִיעַ עֲלֵיהֶם רוּח־הַקֹּדֶשׁ בְּמִדְרָגָה

אָשֶׁר לֵה רֵצֵב בְּנַחֵל רַכָּה

הָכִי עֲלִיוֹנָה, וְהָיוּ לוֹ שָׂרֵי אֲלָפִים, שָׂרֵי מְאוֹת, שָׂרֵי חֲמֵשִׁים וְשָׂרֵי עֶשְׂרוֹת, כָּלֶם צְדִיקִים קְדוֹשִׁים, דְּבוּקִים בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מִיְחֻדִים יְחֻדִים, דוֹר דָּעָה, וְאֵף אֶחָד לֹא יָרַשׁ אוֹתוֹ, אֶלָּא יְהוֹשֵׁעַ בֶּן נוּן, מִשְׁרַת מֹשֶׁה, שְׁשַׁרְת אֶת בֵּית-הַכְּנֶסֶת שֶׁהִתְפַּלְלוּ בוֹ, וְסִדֵּר אֶת בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ שֶׁלְּמִדּוֹ בוֹ, טַאטַא וְנָקָה וְאַרְגָּן אֶת מְקוֹם הַתְּפִלָּה וְהַלְמוּד.

וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי הַבְּחוּר שְׁנֹזְהָר לְנֶהֱג בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ וּבְנִקְיֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וּמִמִּילָא יִהְיֶה כָּלִי לְקַבֵּל בוֹ אֶת דְּעַת רַבְּנֵנוּ ז"ל.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל בְּחוּר בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, שִׁישְׁמַר מְאֹד מְאֹד לֹא לַעֲצוֹר טְרַמְפִּים מֵאַף אֶחָד שְׂאִין מְכִירִים אוֹתוֹ, כִּי לְדַאֲכוּנְנוּ הָרַב, בְּשָׂבוּעִים הָאַחֲרוֹנִים חֲטָפוּ שְׁלֹשָׁה צְעִירִים, כִּי יִמַח שָׁמַם בְּנֵי יִשְׁמַעֵאל, שֶׁהַתּוֹרָה מְעִידָה עֲלֵיהֶם, שֶׁהֵם פְּרָאֵי אָדָם, יָדָם בְּכָל יוֹד כָּל בָּם, וּמִשְׁתוֹלְלִים עִתָּה בְּרַחוּבוֹת. וְלָכֵן צְרִיכִים לְהִזְהָר בְּמְאֹד מְאֹד. וְאֲנִי מִבְּקֵשׁ, שְׂאֵף בְּחוּר לֹא יִתְעַסֵּק עִם שׁוּם יִשְׁמַעֵאֲלִי. וּבְכֹלֵל אֵינְנִי רוֹצֶה שְׁמַהֲיִשִּׁיבָה שְׁלָנוּ יִצְאוּ בְּחוּרִים חֲמוּמֵי מַח, אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁעוֹבֵר עַל בְּחוּר מַה שְׁעוֹבֵר, וְלָכֵן יֵשׁ לָנוּ הָרִים פַּה בִּיבְנָאֵל, וּכְדַאי לְצִאת לְהָר וּלְצַעֵק ע' קָלִין, שְׂאוּמֵר רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כ"א, וְסִימָן ל'): כְּשֶׁאֶחָד פָּגַם בְּבְרִית, עָלָיו לְצַעֵק ע' קָלִין, שְׂיִצְפֶּה לְטְהַרֵת הַמַּחֲזִין, שְׂיִבּוֹא לְגַדְלוֹת הַמַּחֲזִין. וְאֲנִי מְזַהֵר, אִם רַק אֲשַׁמַּע עַל אֵיזָה בְּחוּר שְׂאִינוּ מִתְנַהֵג בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ, וְאִינוּ שׁוֹמֵר עַל הַזְּמַן, אוֹצִיאֵו מִהֲיִשִּׁיבָה, עֲדִיף לִי עֲשֶׂרָה בְּחוּרִים יִרְאֵי ה' וְחוֹשְׁבֵי שָׁמוּ, רְצִינָיִים וּמְצַלְחִים, מִמָּאָה בְּחוּרִים בְּטָלְנִים שְׂאִינָם יוֹדְעִים לְנַצֵּל זְמַנָּם לְתוֹרָה וְתְפִלָּה.

אֲנִי רַחֲמוּ עַל גִּשְׁמוּתֵיכֶם, וְתִלְמְדוּ בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, כְּדֵי שְׁתַּסִּימוּ בְּכָל שָׂבוּעַ שְׁנַיִם מְקַרָּא וְאֶחָד תְּרַגּוּם עִם פְּרוּשׁ רִשְׁ"י ז"ל, שְׂזֶה מְסַגֵּל לִירְאֵת שְׁמַיִם.

גַּם אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם מְאֹד, שְׁכָל בְּחוּר בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, יִלְמַד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנׁוֹת, כְּדֵי שְׂיִסִּים בְּכָל חֹדֶשׁ שֶׁשֶׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, וְאִם הַפְּסִיד יוֹם אֶחָד אוֹ לֹא סִיִּם ח"י פְּרָקִים בַּיּוֹם אֶחָד,

יִמְשִׁיף לְמַחַר מֵהֵיכָן שֶׁהַפְּסִיק, כִּי יִתְכַן שֵׁישׁ אֵיזוֹ טְרִדָּה אוֹ בְּלִבּוֹל, אֲדָ צְרִיכִים לְהַמְשִׁיף מֵהֵיכָן שֶׁסִּימּוֹ אֶתְמוֹל, שֶׁשָּׂה סְדְרֵי מִשְׁנֵה אֵין שִׁיף לְחִלָּק כְּפִי יְמוֹת הַשְּׁבוּעַ, זוֹ גַם עֲצַת הַיֵּצֵר הָרַע, שְׂאֵם בְּטַל יוֹם אֶחָד, כָּבֵר לְמַחַר גִּשְׁבֵּר, וְלִמְחַרְתִּים מַחְסִיר וְכוּ', אֲלֵא תָמִיד לְהַמְשִׁיף מֵהֵיכָן שֶׁסִּימּוֹ אֶתְמוֹל אוֹ שֶׁלְשׁוֹם, וּבִאֲפֵן הַזֶּה תִּהְרְגוּ אֶת הַיֵּצֵר הָרַע שְׁלָכֶם. מִי שֶׁחֲזַק לְגַרֵס בְּכָל יוֹם חַ"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, הוּא הוֹרֵס אֶת הַיֵּצֵר הָרַע שְׁלוֹ לְגַמְרֵי. וְעַל כֵּלָּם תַּעֲשׂוּ לְעֲצַמְכֶם סְדֵר בַּשַּׁ"ס בְּגִרְסָה, לְגִרֵס דָּף אַחַר דָּף, עַד שֶׁתִּזְכְּרוּ לְסִיִּם כָּל הַשַּׁ"ס כְּלוּ, אֲשֶׁר אוֹמֵר רַבְּנוּ וְ"ל: מִי שֶׁזֹּזְכָה לְסִיִּם אֶת הַשַּׁ"ס, מִמְּשִׁיף עַל עֲצָמוֹ צָלֵם אֱלֹקִים, וְכֵן תִּגְרְסוּ שֶׁלְחֵן עֲרוּף מַחְבֵּר רַמ"א כְּסִדְרָן כָּל יוֹם כַּמָּה סִימָנִים, עַד שֶׁתִּזְכְּרוּ לְסִיִּם ד' חֲלָקֵי שֶׁלְחֵן עֲרוּף כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים. זֶה הַשְּׁעוֹר שֶׁכָּל אֶחָד צְרִיף לַעֲשׂוֹת לְעֲצָמוֹ. מְלַבֵּד זֹאת אֲנִי רוֹצֵה אֶת הַסֵּדֵר שֶׁל הַיְשִׁיבָה שֶׁיְהִיָּה חֲזַק מְאֹד, אֶת הַמַּסְכָּתָא שְׁלוֹמְדִים בִּישִׁיבָה תַּחֲזוּרוּ עַל כֶּף מְאֵה פְּעָמִים וְאַחַת, עַכְשָׁו אַתֶּם לוֹמְדִים מַסְכַּת שַׁבָּת, חֲזוּרוּ הֵיטֵב הֵיטֵב עַל הַלְמוּד, וְרַצִּיתִי שֶׁתַּחֲזוּרוּ עַל מַסְכַּת שַׁבָּת מְאֵה פְּעָמִים וְאַחַת, אֲשֶׁר אֵין עוֹד מַסְכַּת כָּל-כֶּף נַחוּצָה לַיהוּדֵי כְּמַסְכַּת זוֹ, כִּי כַּמָּה שֶׁנַּחֲזוּר עַל הַלְכוֹת שַׁבָּת, לֹא יִמְלֹט שְׂאֵדֶם לֹא יִחַלֵּל שַׁבָּת, כִּי יֵשׁ כָּל-כֶּף הַרְבֵּה הַלְכוֹת חֲמוּרוֹת בָּזֶה, שֶׁהַחֲרִיחַ לְגַמֹּר מַסְכַּת זוֹ מְאֵה פְּעָמִים וְאַחַת.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ שֶׁתִּשְׁמְרוּ וְזַמְנֵי הַתְּפִלָּה: שְׁחֲרִית, מְנַחֵה, עֶרְבִית, וְאֵם תִּזְכְּרוּ לֹאמֹר בְּכָל יוֹם סְדֵר תְּקוּן חֲצוֹת — אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה. וְעַל כֵּלָּם — שֶׁתִּשְׁתַּדְּלוּ לְהַתְּבוּדֵד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ כָּל אֲשֶׁר מַעֲיֵק לָכֶם. וּמַה מַּעֲיֵק לְכַחוּר? שְׂדוּף, הוּא צְרִיף לְהַתְּחַתֵּן. אֲנִי מְבַטֵּיחַ לָכֶם, אִם תִּקְחוּ אֶת הַקּוּנְטְרִס: "מְצִיאַת הַזְּוִיג", וְתֹאמְרוּ אֶת הַתְּפִלוֹת הַכְּתוּבוֹת שֶׁם אֲרַבְעִים יוֹם, תִּמְצְאוּ אֶת הַזְּוִיג, וְזֶה בְּדוּק וּמְנַסָּה, אֲבָל זֶה צְרִיף לְהִיּוֹת בְּרַצִּינּוֹת וְלֹא עַל מְנַת לְנִסּוֹת וְכוּ'.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁכָּל אֱלוֹ הַדְּבוּרִים יִחְקְרוּ בְּלִבָּכֶם וּבְדַעְתְּכֶם, וְתַעֲשׂוּ הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה מַעֲכָשׁוּ. אֲצַלְנוּ אֵין בֵּין הַזְּמַנִּים, אֵין מִשְׁגַּ כְּזֶה, רַק פְּעַם אַחַת בַּחַיִּים: בֵּין מִיתָה לְקַבּוּרָה,

זֶה נִקְרָא בֵּין הַזְּמַנִּים, כְּשֶׁאָדָם נִפְטָר, וְהַנְּשֻׁמָה יוֹצֵאת מֵהַגּוּף, וְעַד שְׂקוּבְרִים אֶת הַגּוּף, מִסְכֵּן, הַנְּשֻׁמָה מְשׁוּטְטֶת, אֵין לוֹ אֶפְלוּ הַזְּמַנּוֹת לְתַקּוּן, בְּרַגַע שְׂקוּבְרִים אֶת הַגּוּף, אָז מִתְחִילִים לְטַפֵּל בְּנְשֻׁמָה, אִם־כֵּן בֵּין הַזְּמַנִּים זֶה בֵּין מִיָּתָה לְקַבּוּרָה, אַחֲרֵת אֵין מִשְׁגַּ כְּזֶה שֶׁל בֵּין הַזְּמַנִּים, וְלָכֵן רְצִיתִי שְׁכָּל הַבַּחּוּרִים בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל יִמְשִׁיכוּ לְלַמֵּד הֵיכָן שְׂאוּחֻזִּים, וְיִתְנַהֲגוּ כְּרֹאוּי כָּל הַשָּׁנָה, אִם תִּקְבְּלוּ דְבָרֵי — מַה טוֹב, וְלֹא — לֹא אֶתֵּן לָכֶם לְהַמְשִׁיף בִּישִׁיבְתִּי.

אֲנִי מִבְּטִיחַ לְכָל בַּחּוּר, אִם יֵצֵאת אוֹתִי, יִזְכֶּה לְהִתְחַתֵּן מֵה שְׂיֹוֹתֵר מֵהָר עִם זְוֹג הַגּוּן כְּפִי רְצוֹנוֹ.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה רַצָּג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְר וְאַתְחַנֵּן, ז' מִנְחָם־אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

לְדַעֲתִי, כְּדֹאֵי לָךְ לְדַחוֹת אֶת הַנְּסִיעָה לְשְׁבוּעַ, עַד שִׁיגְמַר הָעִנְיָן עִם שְׁנֵי הַמַּגִּידֵי שְׁעוֹר, כִּי אֵין אֶתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַתּוֹעֵלֶת שְׁנֵה יַעֲשֶׂה לְקַהֲלָה שְׁלֵנוּ, וְגַם לְבָנֵי הַנְּעוּרִים, כִּי אֲנִי בְּטוּחַ שְׂאִם הֵם יִלְמְדוּ טוֹב אֶצֶל מַגִּידֵי שְׁעוֹר מִבַּחּוּץ, בְּתוֹךְ שְׁנָה הֵם יִצְלִיחוּ מְאֹד, וְאַחֲר־כֵּן אוֹכַל לְקַחַת אוֹחַם לְכָאן לְשָׁנָה, וְאוֹכַל לְחַתֵּן אוֹתָם בְּקַלוֹת.

רַק חֲזוּק וְאַמֶּץ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְוֶה שְׁתַּצְּלִיחַ בְּגִדּוֹל, כִּי נִקַּח גַּם אֶת הָאֲבָרְכִים דְּפַה בְּשִׁבִיל לְעֹזר לִישִׁיבָה "בֵּית מִנְחָם", שְׂזוֹ תִהְיֶה הַישִׁיבָה גְּדוֹלָה לְבַחּוּרִים שְׁלֵנוּ, וְהָאֲבָרְךָ ר' ... גֵּרוּ יֵאִיר, הוּא יַחֲזִיק אֶת הַישִׁיבָה קְטַנָּה "בֵּית שְׁלֵמָה", וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְוֶה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁתִּהְיֶה לְנוּ הַצְּלַחַה מְפִלְגַת.

תְּהִיָּה בְּקֶשֶׁר עִם ... גֵּרוֹ יְאִיר, בְּעֲנִין שְׁצָרִיכִים לְקִנּוּת סֵלֶר, כִּי אַחֲרֵת לֹא יִהְיֶה לָנוּ חֲשָׁמֶל, וְרֵצִיתִי מְאֹד שְׁיַעֲשׂוּ עַל הַמְזֻגָּנִים שְׁעוֹן הַמְּפַעֵל עַל-יְדֵי כְּסָף, זֹאת אוֹמֶרֶת אֶחָד מִכְּנִיס כְּסָף, אֲזִי זֶה גִּדְּלָק, וְאִם לֹא, אֲזוֹ אֵין מְזֻגָּן, וְזֶה אֲנִי רוֹצֶה לְהַכְנִיס הֵן בְּבֵית הַכְּנֶסֶת וְהֵן בְּכוּלָּל וְהֵן בְּיִשְׁבֵּיהָ, וְכֵן נִחְסֵף הַרְבֵּה כְּסָף שֶׁל הַקֶּדֶשׁ.

אֲנִי מְקַוֶּה לְדַבֵּר אִתְּךָ עוֹד מִכָּל הַפְּרָטִים.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה רֵצֵד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וְאַתְחִנֶּן, ז' מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבֵרָךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

הַיּוֹם אֲמַרְתִּי שְׁעוֹר לְאַרְצָנוּ הַקְּדוּשָׁה כְּמִנְהַגִּי בְּכָל יוֹם רְבִיעִי (מִפְּנֵי עָרֵב תַּשְׁעָה בְּאָב הַקְּדָמָנוּ לְהַיּוֹם), וְהִיָּה הַדְּבוּר עַל-פִּי הַתּוֹרָה ג' הַמְּדַבֵּר מִשְׁנֵי כְּרוּבִים וְרוּחַ הַנְּבוּאָה, וְנִתְבָּאֵר הַיֵּטֵב, וַיֵּצֵא מִזֶּה קוֹנְטֵרס "רוּחַ הַנְּבוּאָה", וְאֲמַרְתִּי לְאַבְרָךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, שְׁיִשְׁלַח לְךָ הָעֵתָק קִסְטָה שְׁתּוּכָל לְשַׁמַּע הַשְּׁעוֹר, וּבִלְיָלָה דְּבַרְנוּ הַרְבֵּה עִם הָאֲבֵרָכִים שְׁעוֹר בְּאִיִּדִישׁ עַל פְּסוּק (דְּבָרִים ד, כה): "כִּי תוֹלִיד בָּנִים וּבָנֵי בָנִים וְנוֹשְׁנֵתֶם בְּאֶרֶץ וְהַשְׁחַתֶּם" וְגו', עַל-פִּי דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מִוֵּהָר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קמא), מִחֲמַר פָּגַם הַבְּרִית, שְׁנֵה גוֹרָם לְעֻנְיּוֹת וּלְבוּשָׁה גְדוּלָּה אַחַר הַמִּיתָה וּלְשִׁנְאָת חַנּוּם, וְהִיָּה תְּהִלָּה לְאֵל, דְּבוּרִים נְפִלְאִים, וְשְׁלַחְתִּי עַל-יְדֵי הַנ"ל אֶת הַקִּסְטָה בְּשִׁבְלֶךְ.

מָה אֲמַר לְךָ! אַחֲיָךְ הִיָּה אֶצְלִי הַיּוֹם, וְדַבַּרְתִּי עִמּוֹ שְׁיִחְזוֹר אֶל אִשְׁתּוֹ, וַיַּעֲשֶׂה שְׁלוֹם-בֵּית, וְאֲנִי מְקַוֶּה שְׁאֵהִיָּה שְׁלִיחַ טוֹב בְּזֶה, וַיֵּשׁ

אֲשֶׁר לַה רֵצָה — לַה רֵצוּ בְּנַחֵל רַכַּט

הַרְבֵּה לְדַבֵּר מֵעַנְיָן זֶה, וּכְבֹד נְדַבֵּר פָּנִים אֶל פָּנִים, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר עַל פְּנֵי הַכֶּתֶב.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה רֵצָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן, ח' מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל נָשִׁי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו
"חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַזֵּה עֲלֵיהֶם
יִשְׁרָה שְׂכִינְתוֹ תָּמִיד.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְכֵן עַל שְׂאֵתָן מְצִיְתוֹת אוֹתִי, וְאַתָּן
עוֹזְרוֹת לִי לְאַרְגֵּן קִיטְנָה לְבָנוֹת, כְּדֵי שֶׁלֹּא יִסְתּוֹבְבוּ סֵתֶם הַפֶּקֶר, וּמִי
יִתֵּן, שֶׁגַם יִתְאַרְגְּנוּ לַעֲשׂוֹת קִיטְנָה לְבָנִים, וְכֹל אֱלוֹ שְׁעוֹזְרוֹת
וּמִתְנַדְּבוֹת עֲבוּר הַצְּלַחַת הַקִּיטְנוֹת, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַם לָהֶן
חֲזָרָה כָּפֹל כְּפֹלִים, שֶׁיִּהְיֶה לָהֶן נַחַת מִהִלְדִּים שֶׁלָּהֶן, וְכֹל אֱלוֹ שְׂעֵדִין
לֹא נִפְקְדוּ בְּזֶרַע שֶׁל קִימָא, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִפְקֹד אוֹתָן בְּזֶרַע שֶׁל
קִימָא.

וּבְעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲזַכִּיר אֶת כָּל אַחַת שְׁעוֹזְרַת לְהַצְּלַחַת הַקִּיטְנָה
אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו'ל לְטוֹבָה.

הַמֵּאחֵל לְכֵן בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה רֵצוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן, ח' מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

לְדַעֲתִי, אַתֶּם שְׂדוּףֵי טוֹב מִשְׂרֵשׁ נִשְׁמָה אֶחָד, וְחָבַל לְכֶם לְבַזְבוֹ
אֶת הַזְּמַן.

תִּהְיֶה וְתִרְנֶה, שֶׁהִיא תִּלְוֶךָ עִם פְּאֵה וְכוּ', וְלֹא לְדַחֵק בְּשׁוֹם דְּבָר
וְכוּ', רַק בְּאַהֲבָה וּבְהִבְנָה הַדְּדִית לְבָנוֹת בֵּית, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחוּ
בְּחַיֵּיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה רִצּוֹ.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֵר וְאַתְחַנֵּן, ח' מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

קִדְּם אֲנִי מְאֹד שְׂמַח, שֶׁבַּתְּךָ ... תַּחֲיָה, מִתְּפַתַּח יָפָה, וְאַתָּה
צְרִיכָה לְדַעַת, שְׁמָה שֶׁתִּפְלֶה פּוֹעֵלֶת, שׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם אֵינּוּ פּוֹעֵל,
וְאֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה רַק בְּבוֹרָא כָּל הַעוֹלָמִים, וְאֵין לְהַתְּפַלֵּל
רַק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלִכֵּן תִּמְשִׁיכִי לְהַתְּפַלֵּל, וְגַם אֲנִי מִתְּפַלֵּל
לְהַתְּקַדְּמוֹתָה וְלְהַתְּפַתְּחוֹתָה, וְאַצֵּל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַכֹּל יִכּוֹל
לְהִיּוֹת, שִׁיתְּהַפֵּךְ הַכֹּל.

בַּעֲנִין שֶׁפִּתְּבַתְּ וְכוּ', חֵס וְשְׁלוֹם, מִלְּהֶאֱשִׁים אֶת עֲצֻמְךָ וְכוּ', מִי
יִוְדַע דְּרִכֵּי הַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, וְזֶה קָרָה אֲצֵל צְדִיקִים גְּדוֹלִים,
צְדִיקִים אֲמִתִּיִּים, וְמִי יוֹדַע מָה כּוֹנֵנֵתוּ יִתְבָּרֵךְ, אֲנִי רַק מְעוֹרֵר אֶת
הַנְּשִׁים לְהַזְהֵר בְּיִתְרֵי הַמְּשֻׁפָּחָה וְכוּ', וּבּוֹדָאֵי שְׂאֵלוֹ הַרְּבָנִים
וְהַצְּדִיקִים שְׂאֵנִי מִכִּיר, וְיֵשׁ לָהֶם בְּעֵינָה יוֹתֵר חֲמוּדָה, לֹא עֲלִינוּ, הֵם
בּוֹדָאֵי שְׁמוּרִים עַל טְהָרֵת הַמְּשֻׁפָּחָה וּמִתְּנַהֲגִים בְּקִדְּשָׁה וּבְכַפְּרִישׁוֹת
וּבְדָרְךָ אֲרִץ וְכוּ'.

וְלִכֵּן לֹא כּוֹדָאֵי לְהַפְּנֵס בְּמַחְשְׁבוֹת וְהַרְּהוּרִים וְכוּ', וּבְכַפְּרִישׁוֹת
לְחַיּוֹת בְּרִגְשֵׁי אֲשֶׁמָה וְכוּ', מָה אֶת יוֹדַעַת מָה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא

רוֹצֶה? ! וְלִכֵּן אֵל תִּכְנָסִי בְּדַכְּאוֹן וּבְמִרְרוֹת וְכוּ', אֲלֵא לְהַצְדִּיק אֶת הַדִּין, וְלוֹמַר תְּמִיד: "הַצּוֹר תָּמִים פָּעֵלוּ פִי כֹל דְּרָכָיו מִשְׁפָּט, אֵל אֲמוֹנָה וְאֵין עֲוֹל, צַדִּיק וְיֵשֶׁר הוּא."

הִנֵּה תִסְתַּכְּלִי וְתִתְבוּנָנִי מֵה קוֹרָה עִמִּי עַכְשָׁו, זִכְנִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּמִשְׁךָ כֹּל הַשָּׁנִים לְחַתֵּן יוֹתֵר מֵאַלְפִים זִמְנוֹת, וְתִהְיֶה לְאֵל, הֵם חַיִּים מְאֹשְׁרִים, וְזִכְנִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְשִׁמְשׁ אֶת רַבְּנוּ וְ"ל וּלְפָרְסִם שְׁמוֹ בְּכֹל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ, וְרַב רַבִּם שֶׁל אֱלוֹ הַבָּאִים אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ וְ"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְכֵן בְּאַמְצַע הַשָּׁנָה, זֶה עַל יְדֵי דִיקָא, בְּיִוֲדָעִים וּבְלֵא יוֹדָעִים, וְהַפִּיצוֹתִי כְּכֹר מְלִיוֹנֵי סִפְרִים בְּלֵי שׁוּם גְּזֵמָא בְּכֹל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ, קוֹנְטְרָסִים וְחוֹבְרוֹת וְכֹל סִפְרֵי רַבְּנוּ וְ"ל הַדְּפֻסְתִּי כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים, בְּהַדוּר רַב מְאֹד בְּמִשְׁךָ אַרְבָּעִים שָׁנָה, וְכֹל אֱלוֹ הָאַרְבָּעִים שָׁנִים, יֵשׁ לִי רַק מַחְלָקַת וּמְרִיבוֹת, קִנְיָה וְשִׁנְיָה וְכוּ', עַל לֹא דָבָר וְעַל לֹא עֲוֹל בְּכַפִּי, וּמִיּוֹם שֶׁנִּכְנַסְתִּי לִיבְנָאֵל, אֵין לִי יוֹם אֶחָד מְנוּחָה, צָרוֹת וְיִסוּרִים מִנֵּת חֲלָקִי, שְׁהַסְמִ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע שֶׁהוּא "הִרַע הַמְקוּמִי" לֹא עוֹזֵב אוֹתִי, וְרוֹדֵף אוֹתִי בַחֲנָם עַל לֹא דָבָר, וּמוֹסֵר אֶת הַקְּהֵלָה, וּמַסִּית וּמַדִּיחַ אֶת כְּנוּפֵיַת הָאֲפָרִים פּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל, מַחְלֵלֵי שַׁבָּתוֹת וְאוֹכְלֵי טְרֵפוֹת וְנִבְלוֹת וְכוּ', הוּא מַסִּיתֶם יוֹמָם וְלַיְלָה נִגְדַנּוּ, כְּמוֹ הַכְּמֹר בְּעִירוֹת הַקְּטָנוֹת וְכוּ', וְזֶה מְאֹד כּוֹאֵב לִי, מֵה עֲשִׂיתִי לְהַרְשָׁע הַמְרַשָּׁע הַזֶּה? !

אִף שֶׁתִּהְיֶה לְאֵל, אֲנִי רוֹצֵה כְּכֹר אֶת הַפְּרוֹת שְׁזִכִּיתִי לְחַתֵּן בְּנֵי הַנְּעוּרִים קִדָּם שֶׁיִּדְעוּ מֵה זֶה חֲטָא וְכוּ', דָּבָר כְּזֶה כְּכֹר לֹא הָיָה מְאֵתִים שָׁנִים, וּמֵה יֵצֵא לִי מִזֶּה לְבִסּוּף? שְׁבָאוּ בְּנֵי בְּלִיעֵל רִשְׁעִים אַרְוּרִים, וּמָסְרוּ אוֹתִי לְמִשְׁטָרָה, וְהִעֲלִילוּ עָלַי עֲלִילוֹת רִשָּׁע, עֲלִילַת דָּם, וְהַמְשֻׁטָּרָה קוֹנֶה אֶת זֶה, וְעַכְשָׁו יֵשׁ עָלַי צוּ מַעְצָר, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְאֲנִי לֹא מוֹכֵן לְפָל בְּיָדָם, יְדֵי רִשָּׁע, יְדִים אֲכֹזְרִיּוֹת, הָאֵם שְׁאֲשָׁאֵל קִשְׁיוֹת וְשִׁאלוֹת עָלָיו יִתְבָּרַךְ? ! אֲלֵא אֲנִי מְצַדִּיק עָלַי אֶת הַדִּין. וְלִכֵּן גַּם אֶת תְּצַדִּיקִי עָלֶיךָ אֶת הַדִּין, פִּי מִי יוֹדֵעַ דְּרָכֵי הַמְּקוֹם בְּרוּךְ הוּא? ! וּמִי יוֹדֵעַ מֵה אָנוּ מְתַקְנִים? ! וְלִכֵּן חֲזָקִי וְאֲמָצִי מְאֹד בְּכַחוֹת חֲדָשִׁים, וְתִדְעֵי שֶׁחַיִּים כֹּל כֶּף קָצָרִים וְכוּ', מִמֶּשׁ כְּהֶרֶף עֵינַי, הִנֵּה אֲנִינּוּ כָּאֵן וְהִנֵּה כְּכֹר נִהְיָה שֵׁם, וְנִצְטָרַף לְתַת אֶת הַדִּין עַל כֹּל פְּרִט

ופרט, ובזה שזוכים להשקיע בילדי ישראל, ולהחדיר בהם אמונה ברוחה ומזפכת, בזכות זה ימתקו מאתנו כל הדינים והיסורים.

מוכא בשם הגר"א ז"ל, שאם ידע האדם ממה הוא נצול על-ידי צער ועגמת נפש וכאב לב, ועל-ידי בזיונות וכו', הנה שמח על כל מה שבא עליו. ולכן אני מקבל עלי את הדין הקשה הזה, שמאד מאד כואב לי עד דכדוכה של נפש, סוף כל סוף הקמתי קהלה נפלאה, ובפרטיות לבני הנעורים, אני יותר מאבא ואמא, ועכשו אני צריך להיות רחוק מהם, אוי לאב שגלה מבניו, ואוי לבנים שגלו מאביהם, וזה כל-כך כואב, ועם כל זה נכנסו לי מחשבות אולי לעזוב וכו', ותכף-ומיד נכנסו בי מחשבות אחרות: אדרבה, אם זה הנה יכול לקרות, אזי אני אוסיף ואקרב עוד נשמות ישראל ביתר שאת וביתר עז בכל האמץ והפח, ולכן גם את תקחי את עצמך בדין, ותחזרי לנהל את הבית-ספר, אף שקשה וכבד וכו', אבל כך לא יהיה לך זמן הרבה לחשוב, ובזה שתשקיעי בבנות ישראל, הבית שלך יתפתח יותר ויותר, ואז תתחזקי ותראו נחת מכל יוצאי חלציתם, ובפרט מבונכם ... גרו יאיר.

בענין הבת ... תחיה, לא יכולים לסגור אותה וכו', זוהי המציאות, הנשים כבר יודעות וזה הוא זה, אל תחשבי מה שאחרים חושבים וכו', מה יש לך עמהם וכו', תאמיני לי, שכלם כבר עסוקים עם עצמם, ואין להם כבר מחשבה לחשב מהזולת, פעם פעמים מדברות מזה, וכבר נגמר הספור, ולכן אל תחשבי יותר מזה, ומכל שכן לא להכנס בבית ולהטמין עצמך בתוך הבית בשביל זה, כי את צריכה לקבל את המציאות ולא להשבר, תאמיני לי, ואני מעיד עלי שמים וארץ, שרק אני מבין את מכאוביך, פי סהדי במרומים, אשר כל צער שיש ליהודי אני לוקח את זה לצער אישי, ואני מרגיש אישית את הצער של הזולת, ולכן אין עצה אחרת, רק להתחזק ולהרבות במצוות ומעשים טובים, ובפרטיות לקרב נשמות קדושות וטהורות אליו יתברך, שאין למעלה מזה, וזו זכות הרבים אשר אין כדגמתה.

אָנִי מְקַבֵּל עָלַי עַל אֵף כָּל הַעֲגָמַת גִּפְשׁ וְהַצָּעַר וְהִיסוּרִים
וְהַמְרִירוֹת שֶׁאֲנִי עוֹבֵר עֲכָשׁוּ מֵאִינְשֵׁי דְלֹא מַעֲלִי, שְׂאֲכַפִּיל עֲבוּדָתִי
בְּקִרְוֵב רְחוּקִים, וְאֶעֱשֶׂה כָּל אֲשֶׁר בְּיַדִּי לְקָרֵב בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עוֹ
עוֹד אֲלָפִים וְרַבּוֹת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, הִנֵּה הַכְּנִסְתִּי עֲכָשׁוּ לְהַדְפִּיס
קְרוֹב לְחֻצֵי מְלִיּוֹן קוֹנְטֵרְסִים חֲדָשִׁים, וְלְהַפִּיץ בְּכָל תְּפוּצוֹת
יִשְׂרָאֵל. וְלִכְּנָן גַּם אֶת תְּקִחֵי עֲצָמָךְ בְּיַדְךָ, וְתַתְּחִילִי הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה,
וְתִצְאֵי מֵעֲצָמָךְ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחִיב לְךָ אֶת דַּעְתְּךָ, וְעוֹד תִּרְאֵי
הַרְבֵּה דְבָרִים יָפִים בְּחַיִּיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

נָא לְמַסֵּר דְרִישַׁת שְׁלוֹם לְבַעֲלֶךָ ... גִּרוּ יָאִיר, וְגַם לוֹ נֶאמֵר כָּל
הַמְּכַתֵּב הַזֶּה.

לַה רַחֵץ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר וְאַתְחַנֵּן, ח' מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

אֵין אֶת יְכוּלָּה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שֶׁהַכְּנִסְתָּ בְּלִבִּי
עֲכָשׁוּ, שְׁעוֹרְרָתָ אֶת נְשִׂי אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְפַתֵּחַ קִיטְנָה לְבָנוֹת "קִיטְנַת
הַצְּדִיק", וְתִשׁוּאוֹת חֵן לְךָ עַל זֶה, וּבִזְכוּת זֶה עוֹד תִּזְכְּי לְרְאוֹת הַרְבֵּה
נַחַת מֵהִילָדִים שְׁלֶךְ, וְיִקְרִים אֶצְלֶךָ (תְּהִלִּים צב): "שְׂמַחְנוּ כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ
שָׁנוֹת רְאִינוּ רְעָה", וְעוֹד תִּרְאֵי הַרְבֵּה אוֹר בְּחַיִּיךָ, הַעֲקֵר תַּעֲזוּרֵי לִי
עֲכָשׁוּ, כִּי אֲנִי נִמְצָא בְּמַצָּב, שְׁכָל הַרְשָׁעִים הַתְּאֲגֵדוּ עָלַי, וּבְרַאשֵׁם
הַסֵּמ"ך-מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ, וְהֵם רַק רוֹצִים לְפוֹרֵר אֶת הַקְּהֵלָה
שְׁלָנוּ, וְלִכְּנָן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לַעֲמֹד חֲזָק עַל בְּדִקְי הַבֵּית, וְלִשְׁמֹר מְאֹד
מְאֹד עַל חוֹמַת קְהֵלָתָנוּ, שְׁלֹא יִהְיֶה בָּהּ שׁוֹם פְּרָצָה וּבְפָרֻט בְּעֵנִינִי
חַנוּךְ.

בְּעֵינַי הַיְשִׁיבָה הַחֲדָשָׁה שְׁאַנְחֵנוּ רוֹצִים עֲכָשׁוּ לְהִקִּים בְּשָׂבִיל הַיְלָדִים שְׁלָנוּ, הֵינּוּ שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַגְּרִים בְּיַבְנָאֵל וּבְתוֹכָם בְּנֵי, זֶה יִהְיֶה תוֹעֵלַת גְּדוּלָה מְאֹד, וְאִם אֲנִי אֶרְאֶה הַשָּׁנָה שֶׁהֵם מְצַלִּיחִים מְאֹד, אֲזִי אֶקַּח אוֹתָם לְכֹאֵן לְמִשְׁךְ זְמַן, וְאִזּוֹ אוּכַל לְחַתֵּן אוֹתָם, בְּעֶזְרָתוֹ יִתְבַּרֵּךְ.

פֶּה תִקְבְּלִי מִכְתָּב כָּלְלִי, לְמַסֵּר לְנָשֵׁי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּעֵינַי "קִיטְנַת הַצְּדִיק" לְמַסֵּר לְכָל אַחַת, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּנָה שֶׁהֵם יִשְׁתַּפּוּ פְּעֻלָּה, וְכָל אַחַת תִּגְדֹּב מְזַמְנָה אֶפְלוּ קִצָּת, וְתִהְיֶה לָנוּ קִיטְנָה מְפֹאֲרָת, וּבְלִי הַרְבֵּה הוֹצָאוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה רצט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֵר וְאַתְחַנֵּן, ח' מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְתַפְּלָא עֲלֶיךָ, שְׂאֵת כּוֹתֶבֶת לִי מִכְתָּב כְּזֶה וְכוּ', אֲנִי אֵף פֶּעַם לֹא הִכְרַחְתִּי אֶת מִישֵׁהִי לְהִתְחַתֵּן דְּוָקָא עִם אֶחָד שֶׁהִיא לֹא רוֹצָה, כִּי זֶה נִגְדֵי דְבָרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, וְנִגְדֵי הַחֲלָכָה, וְזֶה בְּכָלֵל, אֲבָל אֶצְלֶךָ בְּפִרְט עוֹד לֹא הִתְחַלְתִּי לְחַשֵּׁב עַל שְׂדוּף וְכוּ', וּמְכַל שְׁפֵן לֹא מֵהַמְשַׁפְּחָה שֶׁפִּתְבַּתְּ לִי וְכוּ', לֹא דְבִים וְלֹא יַעַר, לֹא אִמְרַתִּי לָהֶם וְכוּ', וְזֶה נִגְדֵי טְבַעִי לְהִכְרִיחַ אֶת מִישֵׁהוּ אֶפְלוּ בְּכָל דְּבַר קִטְוֹ, וְדִיקָא מִחֲמַת טְבַעִי בְּאוֹ רְשָׁעִים אַרְוִירִים, וְנִצְלוּ אֶת זֶה, וְעֲשִׂקוּ וְנִגְבוּ אוֹתִי לְגַמְרִי, וְעַד עֲכָשׁוּ עַדִּין יֵשׁ שְׁחוֹשְׁבִים שֶׁהֵם עוֹבְדִים עֲלִי.

רְאִי לוֹמַר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", בְּאִפְּן שֶׁתִּזְכְּרִי לְסִיִּים בְּכָל

אָשֶׁר לֵה ש בְּנַחֵל רֵלֵה

שְׁבוּעַ אֶת סֵפֶר הַתְּהִלִּים, וְתִלְמֵדֵי הַרְבֵּה "סֵפֶר-הַמְּדוּת", כִּי הַמְּדוּת
הֵן יְסוּד הָאָדָם, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁקֹּנֶה לְעֲצֹמוֹ מְדוּת טוֹבוֹת.

רַק תִּשְׁמְרֵי מְאֹד לֹא לִפְלֵ בַּפֶּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

נֹא לְהִרְאוֹת אֶת הַמִּכְתָּב הַזֶּה לְאִמְךָ.

לֵה ש.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן, ח' מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלֵה בְּגִיעוֹ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֵלָה ...
נְרוּ זְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַצַּעַר שֶׁיֵּשׁ לִי, שֶׁשְׁלוּחֵי
הַבַּד"ץ לֹא רָצוּ לְשַׁתֵּף אֶתְךָ פְּעֵלָה וְכוּ', וְזוֹ רִשְׁעוֹת שְׂאִין כְּמוֹהָ, כִּי
מֵאַתְּנֹו הֵם תּוֹכְעִים כֶּסֶף, וְהִרְעוּ הַמְּקוֹמֵי רִשְׁעוֹ מְרִשְׁעוֹ, טַמְא מְטַמְא,
חוּטָא וּמְחֻטָא אֶת הַרְבִּיבִים, מִבְּקֶשׁ מֵהֵם שֶׁיִּתְּנוּ לּוֹ אֶת הַחֻשְׁבוֹנֵית,
אֲבָל לְשֵׁלֶם הוּא אוֹמֵר שְׂאִין לּוֹ כֶּסֶף, וְתִלְךָ לְמִי שְׂאֵמֵר לָךְ לְתַקֵּן,
אֲזוֹ רוֹאִים פֶּה הוּוּ פְּרָצוּפִיּוֹת, וְאוֹי לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה וְאוֹי לְאוֹתָהּ חֲרָפָה,
וְעַם כָּל זֹאת לְמַעַן קֹדֶשֶׁת הַשִּׁבְתָּ, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַבְלִיג, וְלִרְאוֹת
שֶׁיִּתְּקֵן הָעֲרוּב עַל הַצֵּד הַכִּי טוֹב, וּמֵאֵד מְאֹד כּוֹאֵב לִי, שֶׁהֵם לֹא
רוֹצִים שְׂאֵתָה תִּהְיֶה בְּעֵסֶק, וּמִכָּל שְׁכֵן שְׁלֹא תוֹכֵל לְדַבֵּר אֶתְּם בְּעִנְיֵי
עֲרוּבִין, וְזֶה פְּלֵא עַל גְּבֵי פְּלֵא, שְׂאֵנִשֵּׁי הַבַּד"ץ, שֶׁצְרִיכִים לְהִיּוֹת
קוֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים, יִתְנַהֲגוּ כֵּן.

הַעֲקָר רֵאָה לְהַתְחַזֵּק בִּיְתֵר שְׂאֵת וּבְיֵתֵר עֵז, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב

רלו אָשֶׁר לה שא — לה שב בנחל

להושיע, והקדוש-ברוך-הוא בְּרֹדַי לא יעזב אותנו, כי גדול אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְסוֹף כָּל סוֹף אַחַר הָרַע יבוא הטוב, וְשִׁנְשָׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

המאחל לך בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה שא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ואתחנן, ח' מנחם-אב ה'תשס"ג.

שלום ובְּרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד אני מבקש אותך, למען טובת קהלתנו, היות שאתה גַּר בְּיַבְנָאֵל, שְׁתַּרְשֵׁם אֶת עֲצֻמְךָ בְּמִשְׁרַד הַפְּנִים, שְׁאֵתָה גַּר בְּיַבְנָאֵל וְכוּ', כִּי אֵלּוּ הַרְשָׁעִים לֹא נֹחִים פְּרָגַע, וְרוֹצִים רַק לְפֹרֵר לָנוּ אֶת הַקְּהֵלָה, וְהֵם לֹא יִצְלִיחוּ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצִדֵּק וּבְמִשְׁפָּט. וְלִכֵּן רָאָה תַכְּפֵךְ לְרִשְׁם אוֹתָךְ וְאֶת אֲשֶׁתְךָ שְׁאֵתָם גָּרִים בְּיַבְנָאֵל, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁפָה תִהְיֶה "עִיר בְּרִסְלָב", בְּמֵלֵא מוֹבֵן הַמְּלָה.

המאחל לך בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה שב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדוש לסדר ואתחנן, י' מנחם-אב ה'תשס"ג.

שלום רב אֵל ... תַּחֲיֶיהָ.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד רציתי לדעת מה שלום הדוד, כִּי כָּל הַתְּשׁוּעָה-בְּאָב

הַנֶּזֶה הַתְּפִלָּלְתִּי עָלָיו, וּמָאֵד רְצִיתִי לְשָׁמַעַ חֲדָשׁוֹת מִמֶּנּוּ, הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּמִּיד נִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה שג.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וְאַתְחַנּוּן, " מְנַחֵם-אָב
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בִּיתֶר שְׂאֵת וּבִיתֶר עֹז, וְתִזְכֹּר מַה שְּׁאָמַר שְׁמוּאֵל
הַנָּבִיא לְשִׂאוּל הַמֶּלֶךְ (שְׁמוּאֵל א' טו): "הֲלֹא אִם קִטָּן אַתָּה בְּעֵינַיִךְ
רֹאשׁ שְׂכֵטִי יִשְׂרָאֵל אַתָּה", וְלִכֵּן אֵין זֶה מִצְוָה לְשִׁבֵּר אֶת עֲצָמְךָ
כַּל-כָּף, וְלִהְיוֹתִי אֶת עֲצָמְךָ לְהַכִּי גְרוּעַ, כִּי תִהְלֶה לְאֵל, מְזַכֶּה אוֹתְךָ
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהַדְפִּיס סִפְרִים כְּאֵלוֹ, אֲשֶׁר מְצִילִים מְלִיוֹנִים
מֵאֲחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, בְּלִי שׁוּם גְּזֵמָא כָּלֵל, וּמְחַדִּירִים בָּהֶם אֲמוּנָה
פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרַךְ, וּמַה גַּם שְׂאֵמוֹת הָעוֹלָם גּוֹיִים לוֹקְחִים אֶת
הַחֻבְרוֹת וְהַקּוֹנְטְרָסִים בְּאֲנִגְלִית, וְעַכְשָׁו הַדְּפִסְתִּי קְרוֹב לְחֻצֵי מְלִיוֹן
קוֹנְטְרָסִים, וְתִהְלֶה לְאֵל, זֶה נִתְפַּשֵּׁט מְאֹד, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטִלְוֹן!
רַק תִּתְחַזֵּק אַתָּה וְאַשְׁתָּךְ, וְתִרְוֶוּ רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מִכָּל יוֹצְאֵי
חֲלָצִיכֶם.

אַתָּה לֹא צְרִיךְ לְרִיב עִם ... נִרוּ יְאִיר, זֶה מִמִּילָא אָבוּד וְכוּ',
שׁוּם עוֹרֵךְ דִּין לֹא יְכוֹל לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבָר, זֶה אֲצִלִּי בְרוּר, אֲנִי צְרִיךְ
רַק גַּם מֵהַשָּׁמַיִם, כִּי לְצַעְרֵי הָרַב, יֵשׁ עָלַי קְטָרוּג גְּדוֹל, אֲכַל אֲנִי
מִקְנֶה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֲנִי אַעֲבֹר אֶת הַכֵּל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שְׁבַת שְׁלוֹם...

לה דש.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדוש לסדר ואתחנן, " מנחם-אב
ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

העקר ראה לחזק את עצמך ביתר שאת וביתר עז, ושום דבר
בעולם לא יוכל לשבור אותך.

מה אמר לך! הלב כואב מאוד מאוד על מה שקרה אתמול
בתשעה באב, שכתבו לי כמה מאנשי שלומנו, שראו במו עיניהם
אשר הרשעים האוררים הרסו לגמרי את הבית-ספר, שרק שפצו
את זה לפני שנתים, ועלה למדינה מאות אלפי שקלים, והעקר
שאנחנו לא נקבל את זה, ובשביל זה הלכו והרסו את זה, אותם
המבנים שאמרתי לכם בתחלת השנה שאנחנו נפגס שם, הם הרסו
את זה לגמרי, ערו ערו עד היסוד בה, דיקא בתשעה באב, ורואים
בחוש מאמרם ז"ל (פסחים מט): גדולה שנאה ששונאין עמי הארץ
לתלמיד חכם, יותר משנאה ששונאין אמות העולם את ישראל,
ונשותיהן יותר מהן.

העקר ראה לחזק את עצמך ביתר שאת וביתר עז, ואני בטוח
שלנו יקרה גם גדול מאוד, שהקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אותנו, ולכן
ראה לעשות כל מיני מאמצים להתחזק, ואל תפחד משום בריה
שבעולם, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ועוד נזכה לראות ישועות
גדולות, שייעשה עמנו הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לך שבת שלום...

לה שה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם וַיִּתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְבֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וְאֶתְחַנֵּן, יי מְנַחֵם-אָב
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׂמְעַת הַטּוֹב
מִמֶּךָ, וּבִפְרֹט שְׁהוֹדַעְתָּ לִי בְּעֵנִין הַבֵּית-הַכְּנֶסֶת וְכוּ', וְהִרְחַבְהָ וְכוּ',
וְאֲנִי אֶעֱמַד עַל הַפְּרָצָה הַזֹּאת מָאֵד מָאֵד חֲזָק.

לְדַעְתִּי, לֹא כְּדַאי לָךְ לְמַכּוֹר אֶת הַדִּירָה, כִּי עֲכָשׁוּ אֶתָּה בְּצַמְצוֹם
בְּפִרְנֶסָה וְכוּ', אֲבָל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וְחִבְלִי, כִּי
בְּרָגַע שְׂתַמְכֹר אֶת זֶה, וַיִּתְבַּזְּבוּ לָךְ הַכֶּסֶף, וְלֹא תוּכַל לְקַנּוֹת עוֹד פְּעַם
דִּירָה כְּזוֹ, וּבִפְרֹט שְׁהַמְחִירִים עוֹלָיִם מָאֵד, וְלִכֵּן לֹא כְּדַאי לְמַכּוֹר.

אוֹדוֹת הַבְּדִיקוֹת לֵב שְׁלָךְ וְכוּ', בְּרוּךְ הַשֵּׁם שֶׁלֹּא מְצָאוּ שׁוֹם
דָּבָר, וְגַם אֶת הַהִמְשָׁךְ תַּעֲבֹר בְּשִׁלּוֹם, גַּם לִי הִיָּתָה פְּעַם בְּדִיקָה קָשָׁה
כְּזוֹ, וְעַבְרָתִי אֶת זֶה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְאַשְׁתְּךָ עַל הַרְגָלִים,
שְׂתוּכַל לְרַקֵּד עַל כָּל הַשְּׂמֵחוֹת, הַעֲקֹר רַק תִּתְחַזֵּק וְתִחַזֵּק אֶת אִשְׁתְּךָ,
וְעוֹד תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שִׁלּוֹם...

לה שו.

בְּצִוְתַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי וְאַתְחַנֵּן, י' מִנְחָם־אָב
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִמְךָ תַּחֲיֶיהָ הִיְתָה אֶצְלִי בְיוֹם רֵאשׁוֹן, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִנְחַם
אוֹתָהּ, וְנִשְׁמַע בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

נָא וְנָא הַדְּבֵק אֶת עֲצֻמְךָ בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְתִמְיֵד רַק תַּחֲשֹׁב
מִמְנוּ יִתְבָּרֵךְ, וְתִכְנִיִּס בְּדַעְתְּךָ רַק אֲמַתַּת מְצִיאֹוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלֹא תַחֲשֹׁב
שׁוֹם מִחֲשָׁבָה אַחֲרַת, כִּי בְּאֲמַת הוּא יִתְבָּרֵךְ מַחֲיֶיהָ וּמַהֲיָהּ וּמְקוּמֶיהָ אֶת
כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָהּ, וְדוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר, זֶה עֵצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת
אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִכֵּן אִם אַתָּה תַתְחַזֵּק בְּאֲמוּנָהּ, מִמִּילָא תַתְפַּטֵּר
מִכָּל הַמַּחֲשָׁבוֹת רְעוֹת וְהִרְהוּרִים רְעִים.

נָא וְנָא רָאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּיִתְרֵי שְׂאֵת וּבְיִתְרֵי עוֹז, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ
לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁתַּצְלִיחַ לְהַתְגַּבֵּר עַל הַכָּל.

אֵין עֲצָה אַחֲרַת לְהַנְצִל מִכָּל הַתְּאֻוֹת רְעוֹת וְהַמְדוֹת רְעוֹת, כְּמוֹ
הָאֲמוּנָה, שְׁצָרִיכִים לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֲנִי
מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁהַכָּל יִסְתַּדֵּר עַל צֶדֶק הַכִּי טוֹב,
הַעֲקָר אֵל תַּפְחֵד מִשׁוֹם דְּבָר, וְאֹז תִּרְאֶה אֶת הַנְּסִים נְגִלִים שְׁיַעֲשֶׂה
עִמָּךְ הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ, שְׁתַּתְחִיל לַעֲשׂוֹת אֶת הַרְפוּד לְמַעֲלָה.

אֲנִי חוֹשֵׁב שְׁאֲנַחֲנוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת עִכְשָׁו שְׁמַחוֹת בְּאוּלָם, וְתַקַּח
כְּפִי הַמַּחֲרִים שְׁנֻקְבְּעוּ, כְּדִי שְׁנוּכַל לְהַרְיִץ אֶת הָאוּלָם, וְאֲנִי מְאֹד

רמא בנחל לה שז אָשֶׁר

מָאד מְקוּנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֵלוּ הַרְשָׁעִים יִפְלוּ בְּנִפְיָהּ כְּזוֹ
שְׁלֵא חָשְׁבוּ, כִּי סוּף כָּל סוּף הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ
בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצֹדֵק וּבְמִשְׁפָּט.

הַמֵּאחֵל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

לה שז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׂשׂוּי עַרְכֵּי-שֶׁבֶת-קִדְשׁ לְסֹדֵר וְאַתְחַנּוּן, " מְנַחֵם-אָב
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אַתָּה יָכוֹל לְהַגִּיד לְבַחֲוֵרִים, שְׁבָכָל לַיִל שְׁנֵי בְשָׁעָה תִשַׁע וְחֲצִי
בְּדִיוֹק, אָנִי אֲגִיד לְפָנֶיהֶם שְׁעוֹר.

מָאד מָאד אָנִי רוֹצֶה, שְׁהַבַּחֲוֵרִים יִקְבְּלוּ עַל עֲצָמָם לְלַמַּד בְּכָל
יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנָּיוֹת חֹק וְלֹא יַעֲבֹר, וְכֵן יַעֲיִנוּ הַרְבֵּה בְּשֵׁאוֹלוֹת
וְתִשׁוּבוֹת "אָשֶׁר בְּנַחֵל", לְמַעַן יִתְחַזְּקוּ.

צְרִיכִים מָאד לְשֹׁמֵר עַל הַנְּקִיּוֹת, וּבַפֶּרֶט בְּמִטְבַּח, כִּי הַנְּקִיּוֹת
הוּא יְסוֹד הָאָדָם, וּבְלִי נְקִיּוֹת זֶה מוֹרִיד אֶת הַחֹשֶׁק בְּגִשְׁמִיּוֹת
וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

בְּעֵינַי ... גֵּרוֹ יֵאִיר, תִּזְמִין אֲצִלוּ אֶת הַדָּלֶת סוּרְג לְמִטְבַּח,
וְלַחֲלוֹן שֶׁל הַמִּטְבַּח, וְאֲנִי אֲשַׁלֵּם לוֹ אֶת זֶה תְּכַף-וּמְיָד כְּשִׁיגְמֹר.

הַעֲקֹר רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּיִתְרָה שְׂאֵת וּבְיִתְרָה עוֹ, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם
לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, וְאִם תִּהְיֶה חֹזֵק בְּזֵה, אֲזוֹ תִּרְאֶה נְסִים נְגִלִים
שִׁיעֲשֵׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה שח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר ואתחנן, י' מנחם-אב
ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש-ברוך-הוא עזר, שהיה הברית לנכדכם, ונקרא שמו
בישראל ... גרו יאיר, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שהיה לכם הרבה
נחת ממנו, ומכל יוצאי חלציתכם, ונשמע ונתבשר תמיד בשורות
משמחות.

את הברית עשינו אני ובני ר' ... גרו יאיר, יעזר הקדוש-ברוך-
הוא, שתמיד יהיו לכם שמחות בתוך הבית שלכם, ותצליחו בגדול.

נא ונא לעזר רחמים רבים עלי, כי אני זקוק לרחמי שמים
מרבים, ועקר הרחמנות, שהסמ"ך-מ"ם יתבטל מה שיותר מהר, כי
לא נח לרגע הרשע הזה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנוזפה כבר
להנצל מכל הצרות.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לה שט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר ואתחנן, י' מנחם-אב
ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך —
אין לתאר ואין לשער כלל, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד תהיה
דבוק בהקדוש-ברוך-הוא.

אתה צריך לדעת, שכל מה שעובר על בני אדם, הן בגשמיות והן ברוחניות, זה רק ממנו יתברך, וככל שאדם מכניס בעצמו ידיעות אלו, על-ידי-זה הוא עובר על הכל, כי אי אפשר לעבר את זה העולם רק על-ידי אמונה, ואשרי מי שאינו מטעה את עצמו בזה העולם, ואז טוב לו כל הימים.

העקר ראה לדבר הרבה ממנו יתברך, כי אשרי מי שזוכה לחזק את הזולת בדבורי אמונה והשגחה פרטית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לה שי

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר ואתחנן, י' מנחם-אב ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו הנקרים, "חסידו ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הו"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

הנה נתקנים בנו בעוונותינו הרבים (ירמיה ח'): "עבר קציר פלה קיץ ואנחנו לא נושענו", ודרשו על זה חכמינו הקדושים (מדרש תהלים, פרשה מ, סימן א'): אין ביד ישראל אלא שיקוו שיגאלם הקדוש-ברוך-הוא, בשכר קוה קויתי הו"ה, דכתיב (איכה ג, כה): "טוב הו"ה לקויו", ואומר (זכריה ט, יב): "שובו לבצרון אסירי התקוה", שפא תאמר עבר קציר פלה קיץ, ואנחנו לא נושענו, על זה אמר (תהלים כז, יד): "קוה אל הו"ה חזק ויאמץ לבך, וקוה אל הו"ה", קוה אל הו"ה, וקוה אל הו"ה, תקוה אחר תקוה, חזק ויאמץ לבך, אם קויתם ולא נושעתם, קוה ושובו וקוה, ואם תאמר עד מתי נקוה, כבר פתיב (תהלים קלא, ג): "יחל ישראל אל הו"ה מעתה ועד עולם", ואומר (תהלים לא, כה): "חזקו ויאמץ לבבכם פל המיחלים להו"ה", אם עושין כן, הרי אתם נושעים, שנאמר (ישעיה מט, כג): "אשר לא יבשו קוה", וכתוב (ישעיה מ, לא): "וקני הו"ה"

יחליפו כח", רואים מכל זה איך שאין לנו בזה העולם רק לקוות להקדוש-ברוך-הוא, ולא להתיאש בשום פנים ואפן, ולבוא אליו בכל פעם ולהשתטח בתפלה ובקשה לפניו יתברך, כי רק זה הפלי זין שלנו, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (ויקרא רבה, פרשה ל', סימן ד') על פסוק (תהלים קב): "פנה אל תפלת הערער ולא בזה את תפלתם", בדורות הללו שאין להם לא מלך ולא נביא, לא כהן ולא אורים ותומים, ואין להם אלא תפלה זו בלבד, אמר דוד לפני הקדוש-ברוך-הוא, רבונו של עולם, אל תבזה את תפלתם, ולכן עלינו רק להרבות בתפלה, ולבקש את כל דבר רק ממנו יתברך.

היות שעכשו יבואו מכל הארץ נופשים כאן ליבנאל, אני מאד מבקש את אנשי שלומנו היקרים, לקבל את כלם בסכר פנים יפות, כראוי לישראל קדושים, להקדים שלום לכל בריה, ובפרט עכשו שהרשע מרשע מכפיש את שמי אצל כלם, כאלו מי יודע מה אני... ולכן מן הראוי לקדש שמו יתברך ברבים, ושלא יצא, חס ושלום, חליל השם, אני בטוח במליון אחוז, שהקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אותי, אבל כל התפלות שלכם עלי רק מועילות, ולכן אבקש אתכם מאד, שתברכו בתפלות ובקשות עבורי, שיראה השם יתברך בעניי, ויקים אצלי מה שאמר דוד (שמואל ב, טז): "אולי יראה ה'ני"ה בעניי, והשיב ה'ני"ה לי טובה תחת קללתו היום הזה", שהרשעים הארורים לא מפסיקים מלקלל ולזלזל לי, ויבדאי הקדוש-ברוך-הוא ישלם להם כגמולם, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתו יתברך.

המאחל לכם שבת שלום...

לה שיא

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר ואתחנן, י' מנחם-אב (שבת נחמו) ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי

שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיִבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, לְהַחְזִיק מְאֹד מְאֹד
בְּכַבּוֹד אֶת הַבַּיִת־הַכְּנֶסֶת, כִּי כִּף מוּבָא בְּרַמְב"ם (פֶּרֶק י"א מֵהַלְכוֹת
תַּפְּלָה, הַלְכָה ו'): בְּתֵי כְּנֶסֶת וּבְתֵי מְדֻרָּשׁוֹת אֵין נוֹהֲגִין בְּהֵן קְלוֹת
רֹאשׁ, כְּגוֹן: שְׁחוֹק וְהַתּוֹל וְשִׂיחָה בְּטֵלָה, וְאֵין אוֹכְלִין בְּהֵן וְאֵין
שׁוֹתִין בְּהֵן, וְאֵין גְּאוֹתִין בְּהֵן, וְאֵין מְטִילִין בְּהֵן, וְאֵין נִכְנָסִין בְּהֵן
בַּחֲמָה מִפְּנֵי הַחֲמָה, וּבִגְשָׁמִים מִפְּנֵי הַגְּשָׁמִים, וְחֻכְמִים וְתַלְמִידֵיהֶם
מִתְרִין לְאָכַל וּלְשָׂתוֹת בְּהֵן מִדַּחַק, עַיִן שָׁם.

וְלִכֵּן אָסוּר בְּאָסוּר גְּמוּר לְהַכְּנֵס לְבַיִת־הַמְּדֻרָּשׁ בְּקְלוֹת רֹאשׁ
וְכוּ', וּמִכָּל שֶׁפֶן רַק עִם חֲלֻצָה טְרִיקוֹ וְכוּ', אוֹ עִם בְּגָדִים מְטֻנְפִים
מִכָּלֵי עֲבוּדָה, זֶה בְּדִיוֹן לְבַיִת־הַכְּנֶסֶת, וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא אֵינוֹ מוֹחֵל
עַל זֶה, וּמוּבָא בַּזֵּהָר (לְדֹלֶף פ'): בֵּי כְּנִישְׁתָּא, אֲתָר דְּדִיּוּרָא דְשְׂכִינְתָּא
תַּמָּן [בַּיִת־הַכְּנֶסֶת הוּא מְקוֹם שֶׁהַשְׂכִּינָה שׁוֹרָה שָׁם], וְלִכֵּן צְרִיכִים
מְאֹד מְאֹד לְהַקְפִּיד עַל קְדוּשַׁת בַּיִת־הַמְּדֻרָּשׁ, וְכָל הָעוֹבֵר עַל זֶה, יֵשׁ
עָלָיו קִפְדָּה מֵהַשָּׁמַיִם.

מֵהָאֵי טַעְמָא אֲנִי אוֹסֵר בְּאָסוּר חֲמוּר לְמַכַּר בְּרַחֲבַת בַּיִת־הַכְּנֶסֶת
שׁוּם מוּצָר, וּבַפֶּרֶט מִמִּתְקִים וּגְרַעֲיָנִים וּפְצוּחִים וְכוּ', וְזוֹ עֲזוֹת גְּדוּלָּה
לְפַצֵּחַ פְּצוּחִים וְכוּ', אוֹ לְשַׁבֵּת וּלְעַשֵּׂן בְּרַחֲבַת בַּיִת־הַכְּנֶסֶת, וְזֶה
חֲלוּל הַשָּׁם נוֹרָא מְאֹד.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, דַּעוּ לָכֶם,
שְׁשׁוּמְעִים כָּל יוֹם מְקָרִים מוּעֲזָעִים, תְּאֲנוֹת דְּרָכִים מִחֲרִידוֹת וְכוּ',
אַנְשֵׁים צְעִירִים מֵתִים בְּמִיתָה מְשֻׁנָּה, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְשָׂאֵר מְרַעִין
בִּישׁוּן קוֹרָה עֲכָשׁוּ, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְבַדֵּק בְּדַק הַבַּיִת אִיף אֲנַחְנוּ
מִתְנַהֲגִים בְּבַיִת־הַמְּדֻרָּשׁ, וּבְרַחֲבָה לְפָנֵי בַּיִת־הַמְּדֻרָּשׁ, שֶׁהַקְּדוּשׁ־
בְּרוּךְ־הוּא מְאֹד מְקַפֵּיד עַל דְּבָרִים כָּאלוֹ, וּמִכָּל שֶׁפֶן שְׂאָסוּר לַעֲשׂוֹת
שָׁם מוּשָׁב לְצִים, כִּי זֶה עוֹן חֲמוּר מְאֹד מְאֹד, וְאֵין הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא
מוֹחֵל עַל זֶה, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, בֵּאוּ וְנַחְזוּר
בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה עַל שְׁפָגְמָנוּ בְּקְדוּשַׁת בַּיִת־הַמְּדֻרָּשׁ, וּבֵאוּ וְנִרְאָה

דְּגָמָא חַיָּה לִילָדִים שְׁלָנוּ, כִּי כָפִי שָׁהֵם רוֹאִים מִהַמְבֹּגְרִים, כִּף הֵם מְתַנְהָגִים.

צָרִיכִים לְשֹׁמֵר מָאד לֹא לְדַבֵּר בְּאִמְצַע הַתְּפִלָּה, כִּי זֶה עוֹן חָמוּר מָאד מָאד, וְאִין הַקְדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא מוֹחֵל עַל זֶה, וְצָרִיכִים לְעֲנוּת 'אָמֵן יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא' וְכוּ', בְּקוֹל גְּדוֹל, וְלִהְיֵי אֶת הַיְלָדִים כִּף.

הִנֵּה בָּאִים עֲכָשׁוּ הַרְבֵּה אוֹרְחִים, רְאוּ לְקַבֵּל אֶת כָּלֵם בְּסִבָּר פְּנִים יְפוֹת, וְלִקְדֹשׁ אֶת שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ בְּרַבִּים, כִּי אֲצַל רַבְּנוּ ז"ל הִיָּה הַדְּרָךְ אֶרֶץ יְסוֹד גְּדוֹל.

נָא וְנָא רְאוּ לְקַבֵּעַ עֵתִים לַתּוֹרָה, כִּי יִמְיָנוּ כָּצַל עוֹבֵר, וְכִמוּ שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה צו, סִימָן ב') עַל הַפְּסוּק (דְּבָרֵי-הַיָּמִים-א' כט): כִּי גָרִים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ וְגו', כָּצַל יִמְיָנוּ עַל הָאֶרֶץ וְאִין מְקוּנָה, וְהִלְוֵאִי כָּצַלוּ שֶׁל כְּתוּל אוֹ כָּצַלוּ שֶׁל אֵילָן, אֲלָא כָּצַלוּ שֶׁל עוֹף בְּשַׁעֲהָ שֶׁהוּא עֵף וְכוּ', עֵינֵי שָׁם.

וְלִכֵּן אַל תִּהְיֶינָה בְּטֻלָּנִים! אֲלָא כָּל אֶחָד יִקְבַּע לְעַצְמוֹ קְבִיעוֹת חֻזְקָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דֵּף גְּמָרָא, וּפְרָק מְשֻׁנְיּוֹת, וְסִימָן שֶׁלְחָן עָרוּף וְכוּ' וְכוּ', כִּי רַק זֶה מָה שְׁיִשְׁאָר מֵאֲתָנוּ.

נָא וְנָא רְאוּ לְהַתְּפַלֵּל עֲבוּרֵי, כִּי אֲנִי זְקוּק לְרַחֲמֵי שָׁמַיִם מְרַבִּים.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה שִׁיב

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וְאֲתַחְנֹן, " מִנְחָם-אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

לֹא כְּדַאי לְפָרְסֵם בְּעֵינַי הַהֲרִיזוֹן שֶׁל אֲשֶׁתְּךָ וְכוּ'.

הַמְּנַהֵג הוּא אַחַר הַלְדָּה קוֹנִים אֶת זֶה חֲזָרָה וְכוּ'.

הַעֲקָר לְהַתְחַזֵּק בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, לִידַע וּלְהוֹדִיעַ וּלְהוֹדִיעַ, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְאִין בְּלַעֲדָיו יִתְבַּרְךָ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וּכְכֹל שֶׁתַּחֲדִירוֹ בְּעֶצְמָכֶם אֶת הַיְדִיעוֹת הָאֵלוֹ, כִּי יִהְיֶה לְכֶם בְּנִקָּל לְקַבֵּל אֶת הַכֵּל, כִּי מִי שֵׁישׁ לוֹ אֲמוּנָה הוּא יָכוֹל לַעֲבֹר עַל הַכֵּל, וְכָל הַשְׁוֹנְאִים שֶׁלוֹ יִפְלוּ תַּחְתָּיו.

בְּדַאי אֲנִי נֶגֶד גְּרוּשִׁין וְכוּ', וְאוֹי וְאֲבוֹי שִׁיתְגַּרְשׁוּ, לְכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם, אֲשֶׁר אִין לְמַעְלָה מִזֶּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה שיג.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וְאֲתַחֲנוּן, " מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

הָרִי מַה שֶׁכְּתַבְתָּ לִּי, זֶה אֲמַת יִצְיִב וְנִכּוֹן, כִּי כָּל דְּבַר מַה שֶׁקוֹרָה עִם הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, יֵשׁ לוֹ שָׂרֵשׁ לְמַעְלָה, לְמַעְלָה זֶה שְׁמוֹת עֲלִיוֹנִים, וְלִמְטָה זֶה מַתְהַפֵּף לְעֹנָשִׁים קָשִׁים וּמְרִים, וְדִינִים גְּדוּלִים, וְלְכֵן יִפֶּה כּוֹנֵת.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִטְהַר אֶת מַחְשַׁבְתְּךָ, וְתִזְכֶּה תָּמִיד לְחַדֵּשׁ חֲדוּשִׁים טוֹבִים, חֲדוּשִׁין דְּאוּרִיָּתָא.

רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, סִימָן יב): "לְקַרְבַּ לְצַדִּיקִים בְּטִרְחָא, מִסְתַּיַע מִיִּלְתָּא טְפִי לַעֲבוּדַת הַבוּרָא", מִשְׁמַע שְׁצָרִיכִים

רמח אֲשֶׁר לה שיד — לה שטו בנחל

לְטוֹחַ הַרְבֵּה, כְּדֵי לְהִתְקַרֵב אֶל הַצַּדִּיק, וְלִכְנֹן אֶל תְּשׁוּבָה מְשׁוּם דְּבָר,
וְאֶדְרִבָּא תִלְמַד וּתְסַפֵּר סְפוּרִים, וְאֶל תְּפִיחָה מְשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַע־עוֹלָם,
כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּרְאֶה נְסִים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה שיד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרָה וְאַתְחַנּוּן, י" מְנַחֵם-אָב
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבֶךָ.

מְאֹד מְאֹד נִגַע לְלִבִּי כָּל מַה שְׂכַתְּבָת וְכוּ', וְזֶה זְעִיעַ אוֹתִי מְאֹד,
וְלִדְעוֹתִי, אֵת הַיִּיט צְרִיכָה לְהַקְפִּיד עָלָיו, כִּי לֹא עוֹשִׂים דְּבָר כְּזֶה וְכוּ',
לְתַת עֲבוּדָה לְבַת וְכוּ', וְהֵאמָר לֹא תִדַע אִיפֹה הַבַּת נִמְצְאָת, זֶה
חֲצִפָּה מְאֹד גְּדוֹלָה, וְגוֹבֵל עִם אֲכֻזָּרוֹת וְרַשְׁעוֹת.

מַה אֵמַר לָךְ! אֵת גְּדֹל הַנְּסִיווֹנוֹת הַקָּשִׁים שְׁאַנִּי עוֹבֵר עִכְשָׁו
מִתּוֹךְ אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוּ וְכוּ', זֶה אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאַמַּר לְעוֹלָמוֹ דִּי, יֵאמַר לְצַרוֹתֵי דִי.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה שטו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדְרָה וְאַתְחַנּוּן, י" מְנַחֵם-אָב
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ וְיֵאִיר.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי, שלקחת את עצמך בידך, ואתה עוזר לי כדי להוציא מהכח אל הפעל את הישיבה וכולל בין הזמנים, ואין למעלה ממצוה זו, כי כל העולם פלו עומד רק על למוד התורה הקדושה, ולכן אשרי מי שיש לו חלק בכל זה, ואז טוב לו כל הימים.

אני מאד מאד מבקש אותך שתתחזק, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לה שטז.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר ואתחנן, י' מנחם-אב ה'תשס"ג.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

הנה מאד מאד כואב לי, שאני רואה את רשעת הרשעים, שאין לה אף גרע רק בסדום ועמורה, וגם שם הם היו הראשים, ובראשם "הרע המקומי", הנה בתחלת השנה צויתי את אנשי שלומנו שיכנסו בסוף השנה לתוף המבנים הריקים שיש בבית-ספר ביבנאל, ועכשו שמעתי, שאתמול בעצם תשעה באב, באו עם טרקטורים גדולים, והרסו במו ידיהם את המבנים, כי הם בנו לעצמם בית-ספר חדש, והרשעות הזו עולה על הרשעות, וחבל שלא עשו מזה תמונות, ולא יפרסמו את זה לרבים, כי יבוא יום, שלא ירצו להאמין לזה, חסדי השם יתברך, שיש לנו את ההקדמות של רבנו ז"ל, ואנחנו מתחזקים, ואני מקנה מאד מאד, שלרשעים תהיה מפלה גדולה ובראשם "הרע המקומי", יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתו יתברך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לה שיח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וְאֶתְחַנֵּן, י"א מְנַחֵם-אֵב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁיַחֲיוּ.

פֶּה תִקְבְּלוּ עוֹד קוֹנְטֵרס "רוּחַ הַנְּבוּאָה", לְהַגִּיחַ וּלְהַכִּינּוּ לְדָפוּס, כִּי זֶה נִפְלֵא מְאֹד, וּבְמִשְׁךָ הַיּוֹם לְמַחֵר אֲנִיָּה אֶת קוֹנְטֵרס "יַעֲלֵת חַן", "סוּדוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ", וְתוֹכְלוּ לְהַדְפִּיס אֶת זֶה, זֶה יוֹצֵא פֶל-כֶּף יָפֵה, וְאֲנִי מְקַנָּא בְכֶם, אֵיךְ שְׁיוֹצֵא מִתַּחַת יְדֵיכֶם קוֹנְטֵרסִים פֶּל-כֶּף יָפִים, מִמֶּשׁ גְּלוּי אֱלֻקוֹת בְּמִדְרָגָה עֲלִיוֹנָה. וְלִכֵּן רְאוּ רַק לְשִׁמַּח עַל נַעַם חֻלְקֵכֶם.

הַמְאֲחֵל לְכֶם שְׁבוּעַ טוֹב...

לה שיח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וְאֶתְחַנֵּן, י"א מְנַחֵם-אֵב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... שְׁיַחֲיוּ נְצִיחַ.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֵכֶם.

אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְּׂמֻחָה שְׁיִישׁ לִי, שְׁהוֹצֵאתֶם אֶת בְּתֻכֶם מִבֵּית הַרְפוּאָה, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּהֲיֶה לָּהּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנַּפְשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף, וְלֹא נִצְטָרֵךְ יוֹתֵר לְשִׁמְעַ בְּשׁוּרוֹת פְּאֵלוֹ.

נָא וְנָא תִתְחַזְּקוּ שְׁנֵיכֶם, וְתַעֲשׂוּ לְעֶצְמֵכֶם חֵק וְלֹא יַעֲבֹר לְלִמַּד בְּכָל יוֹם "סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת", כִּי הִלְשׁוֹן שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל מְאֹד מְאֹד מְסֻגֶּלֶת לְעוֹרֵר אֶת הָאָדָם. וְרַבְּנוּ ז"ל רָצָה מְאֹד שְׁנַדַּע אֶת "סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת" בְּעַל-פִּיהָ, וְלִכֵּן מַה טוֹב וּמַה נָּעִים אִם תִּזְכּוּ לְלַמַּד בְּכָל יוֹם בִּיחַד אֲפִלוּ קִצַּת "סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת", וּבְכַרְט בְּעַת אֲכִילָהּ, שְׂאֲתֶם יוֹשְׁבִים

בִּיחַד וְאוֹכְלִים, אֲזִי כְּדַאי שְׁתַּלְמְדוּ בִּיחַד "סִפְר־הַמִּדּוֹת" כְּסִדְרָן, וְכִף
גַּם הַיְלָדִים יוֹכְלוּ לְשִׁמְעַ, וּתְדַבְּרוּ מִכָּל מִדָּה וּמִדָּה, וְזֶה יִקְשֶׁר אֶתְכֶם
יֹתֵר וְיֹתֵר אֶל רַבְּנוּ ז"ל.

וְעַל כָּלֵם — רְאוּ לְקַבֵּעַ לְעֶצְמְכֶם לְהַתְּבוֹדֵד אֶפְלוּ חֲמֵשׁ דְּקוֹת,
שְׁזֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וּבְחֲמֵשׁ דְּקוֹת יְכוּלִים לְסַפֵּר לְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא אֶת כָּל מַה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר,
שְׁנֹשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה שֵׁיט.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבַת-קִדְשׁ לְסִדְר וְאֶתְחַנֵּן, י"א מְנַחֵם-אֵב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

זֶה זְמַן רַב שְׁלֵא שְׁמַעְתִּי מִמֶּךָ, וְאֶפְלוּ לֹא רְאִיתִי כְּתַב יְדֶךָ, וְלִכְן
מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי שְׁתַּכְתֵּב לִי, כִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְשֻׁתָּקֵק אֵלֶיךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֶצְמְךָ בִּיְתֵר שְׂאֵת וּבִיְתֵר עֲזוֹ, בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה
בּו יִתְבַּרַךְ, וְתִדְעַ, שְׁכָּל מַה שְׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם, זֶה רַק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרַךְ
בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, כִּי דְּבַר גְּדוֹל וְדְּבַר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֲלֵא
בְּהַשְׁגָּחַת הַמֵּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, וְאִם אָדָם הִזָּה מְכַנֵּס בַּעֲצָמוֹ אֶת אֲמַתַּת
מְצִיאוֹתוֹ יִתְבַּרַךְ, אֲזִי כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ הֵיוּ הוֹלֵךְ בְּצִוְרָה אֲחֶרֶת לְגַמְרִי,
וְלִכְן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים שְׁבַעוּלָם לֹא לְהַשְׁבֵּר, וְאֲזִי תִרְאֶה אֶת
הַנְּסִים נִגְלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

נָא וְנָא הַרְגֵּל אֶת עֶצְמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאִין עוֹד
לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי בְּאַמַּת אֵין לְאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, וּמִי שְׁמַרְגִּיל אֶת עֶצְמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא הַכִּי
מְאֹשֶׁר.

הַפְּרַתִּי אֶת אַחַד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁהִיָּה לְבַד, לֹא עֲלִינוּ, בְּלִי

אָשֶׁה, בְּלִי יְלָדִים, וּבְלִי קְרוּבֵי מִשְׁפָּחָה, וּפַעַם שְׁאַלְתִּי אוֹתוֹ: אֵיךְ
 אַתָּה מַחְזִיק מַעֲמָד? עֲנֵה וְאָמַר לִי: תִּאֲמִין לִי, שְׁבָלִי רַבְּנוּ וְ"ל מִזְמַן
 הַיִּיטִי מִשְׁתַּגֵּעַ, כִּי שְׁקִבְלֹתִי אֶת הַהִקְדָּמוֹת מִרַבְּנוּ וְ"ל, שְׁאִין לְאָדָם
 אֶף אֶחָד רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִז אֲנִי רַק מְדַבֵּר וּמְסַפֵּר אֵלָיו
 יִתְבָּרֵךְ, וְזֶה כָּל הַהִתְחַזְּקוֹת שְׁלִי, שְׁכָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלַי אֲנִי מְדַבֵּר
 וּמְסַפֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזֶה מֵה שְׁמַחְזִיק אוֹתִי וְלֹא שׁוֹבֵר
 אוֹתִי. וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ — חֲזוּק וְאַמֵּץ, וְתִרְאֶה
 לְהַחְזִיק מַעֲמָד, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר, וְאִז תִּרְאֶה אֶת הַנְּסִים נְגִלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה
 עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רְאֵה לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר מְאֹד אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וּבִזְכוּת זֶה תִּהְיֶה לְךָ פְּרִנְסָה
 בְּשִׁפְעָה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלֹתִי,
 שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ, שְׁתַּצְּלִיחַ דְּרַכְּךָ תְּמִיד.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה שכ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וְאַתְחַנֵּן, י"א מִנְחָם-אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיַחֲיוּ נְצַח.

לְנִכּוֹן קִבְלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהַסְבִּיר לָכֵם אֶת גִּדְּל 'קֶרֶת בְּנִכְם הַבְּכוֹר ... גֵּרוּ
 יֵאִיר, וְהוּא לְמַדָּן מְפֻלָּג, וְיִוְדַע לְלַמֵּד טוֹב, וְלוֹמֵד טוֹב וְיִגְדֵּל לְגֵאוֹן,
 וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁיִמְצֵא שְׂדוּךְ טוֹב, וְאֵל תִּדְאַגּוּ,
 כִּי סוּף כָּל סוּף תִּרְאוּ הַרְבֵּה נַחַת מִמֶּנּוּ, הַעֲקֵר תִּתְחַזְּקוּ, וְתִרְאוּ אֵיךְ
 שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפָּן.

אָשֶׁר לֵה שְׂכָא — לֵה שְׂכָב בְּנַחַל רִנָּג

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי,
שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָכֵיכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה שְׂכָא.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קִדְשׁ לְסֹדֵר וְאַתְחַנּוּן, י"א מְנַחֵם-אֵב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַבְּחוּר ... תְּלַמִּיד
"דַּמְשֶׁק אֲלִיעֶזֶר" נֵרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אִם אַתָּה רוֹצֵה לְהַשְׁאֵר בִּישִׁיבָה שְׁלֵנוּ, אַתָּה צְרִיף לְקַחַת אֶת
עֲצֻמְךָ בַּיָּדִים, וְלִהְתַּחֵיל לְהַתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, כִּי זֶה
חֻלְקֵנוּ לְנִצָּחַת, וְזֶה מֵה שְׁלוֹמֵדִים אֲצַלְנוּ — חֲשִׁיבוֹת הַתּוֹרָה, כִּי חֻבֵּל
מְאֹד שְׂיִמִּינוּ כְּצֵל עוֹבֵר, וְלֹא לוֹמְדִים תּוֹרָה, וְלִכֵּן רָאֵה מְאֹד מְאֹד
לְשֹׁמֵר עַל הַזְּמַן הַיָּקָר שְׁלָךְ, וְתַתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְאִם
תּוֹכֵל לְסַיֵּם בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוֹת — אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי
זֶה הוֹרֵג אֶת הַיֶּצֶר הָרַע לְגַמְרִי, וְהַעֲקָר תִּשְׁמַר אֶת הַזְּמַנִּים,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְצַלִּיחַ אֶת דְּרָכֶךָ תָּמִיד.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה שְׂכָב.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קִדְשׁ לְסֹדֵר וְאַתְחַנּוּן, י"א מְנַחֵם-אֵב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... נֵרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וְגַדְל שְׂמִיחָתִי שְׂשִׂמְחָתִי, שְׂאֵתָה

מתמיד בספרי שאלות ותשובות "אשר בנחל", אין לתאר ואין לשער כלל, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שכל ימי חייה תחזיק בספרים אלו, ואז אף פעם לא תפל, כי מי שירגיל את עצמו ללמד בכל יום בהם, אף פעם לא תחלש דעתו, ולא יפל כלל, ויעבר את זה העולם בקלות, כי ימינו כצל עובר, אבל צריכים הרבה התחזקות בזה העולם, ואת זה תמצא רק שם.

נא ונא תקח את עצמך בנדיה, והקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אותך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לה שכג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר עקב, י"ב מנחם-אב ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

אין מלים להודות לך על כל החסד שעשית עד עכשו עם התלמוד תורה והמוסדות שלנו, שהלוינו לנו בעת הצרה, ועזרת לדידנו ר' ... גרו יאיר, ובודאי בזכות המצנה הזו אתה רואה נסים, שהקדוש-ברוך-הוא עוזר לך הן עם הבן ... גרו יאיר, והן עם הבת עכשו וכי, ומכל שכן שאני מאמין באמונה שלמה, שבזכות הגמילות חסד עוד ... גרו יאיר, יחזר ליהדות, ולכן אם אתה יכול עכשו להיות בקשר עם ידידנו ר' ... גרו יאיר, ולהלוות לו עוד פעם בשביל המוסדות שנמצאים עכשו במצב חמור, ועליך לזכר שהמוסדות שלנו הם של רבנו ז"ל, ואמרו חכמינו הקדושים (שיר השירים רבה, פרשה ב'): כל מי שעשה חסד עם אחד מגדולי ישראל, מעלה עליו הכתוב כאלו עושה חסד עם כל ישראל, ומי לנו גדול מרבנו ז"ל בדור הזה, ולכן החסד שתעשה, זה עולה על כל החסדים.

אֲשֶׁר לֵה שְׂכַד בְּנַחֲל רְנָה
הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה שְׂכַד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֻדְר עֲקֵב, י"ב אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֶהוּבֵי ... נְרוּ
יֵאִיר.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲתָמוּל בְּשַׁבָּת בְּבִקְרֵי הַתְּחִלָּנוּ עוֹד פָּעַם לְלַמֵּד מִהַתְּחִלָּת
הַסְפּוּרִי-מַעֲשִׂיּוֹת, וְתִהְיֶה לָאֵל, דְּבַרְנוּ הַרְבֵּה עַל-פִּי מֵה שֶׁהַתְּחִיל
רַבְּנוּ ז"ל לֹאמַר: "בְּדֶרֶךְ סִפְרֵי סִפּוּר, וּמִי שֶׁשׁוֹמֵעַ הִיָּה לוֹ הַרְהוּר
תְּשׁוּבָה", כִּי כָּל יָמֵי חַיֵּינוּ עָלֵי אֲדָמוֹת זֶה בַּחֲיִינַת דֵּר"ף, כִּי הַנְּשֻׁמָּה
יִוָּרֶדֶת מִלְּמַעְלָה, וְהִנֵּה הוֹלְכֶת וּמְשׁוֹטְטֶת בְּזֶה הָעוֹלָם, וְצָרִיכָה לְהִיּוֹת
כְּפִי תְקוּנָה וְשֶׁרֶשׁ נִשְׁמָתָהּ וְכוּ', בְּכָל הַמְקוֹמוֹת שֶׁהִיא נִמְצָאֶת, וְהַכֵּל
כְּדֵי לְתַקֵּן מֵה שֶׁעָלֶיהָ לְתַקֵּן, אֲבָל עַל הַדֵּר"ף צָרִיכִים הַרְבֵּה
הַתְּחִזְקוֹת, כְּדֵי לֹא לִפְלֹא בְּאֶבֶן נִגְף, שְׁזֵה עֲמַל"ק, שֶׁהוּא גִימְטְרִיָּה
סִפ"ק, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן יט),
וְהַהֲכָרַח לִפְלֹא בְּבַחֲיִינַת (מְשַׁלֵּי כד): "כִּי שְׁבַע' יְפוּל' צְדִיק' וְקָם", שְׁזֵה
סוֹפֵי תְבוּת עֲמַל"ק, כִּי הוּא מְפִיל אֶת הָאָדָם בְּסִפְּקוֹת (שְׁמוֹת יז):
"הִישׁ הַנְּי"ה בְּקַרְבָּנוּ אִם אֵינִי וְגו', וְעַל זֶה צָרִיכִים הַתְּחִזְקוֹת
עֲצוּמָה לְדַעַת אֵיךְ לְלַכֵּת עַל הַדֵּר"ף הַזֶּה. וּמוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל
(לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ו'): דֵּר"ף עוֹלָה פְּעַמִּים בְּק"י, שֶׁהוּא שֵׁם
קְדוֹשׁ וְנוֹרָא, יְחִוּד קְדוּשָׁה בְּרָכָה, וְעוֹלָה כַּמְסַפֵּר הַנְּי"ה אֱלֹקִי"ם,
שְׁזֵה כ"ו שֵׁם הַנְּי"ה, פ"ו שֵׁם אֱלֹקִי"ם, וּבְיַחֲד זֶה בְּק"י, וְצָרִיךְ
שֶׁיְהִיָּה לוֹ פְּעַמִּים בְּק"י, שֶׁעוֹלָה דֵּר"ף, הֵינּוּ שְׁצָרִיךְ בְּקִיאוֹת עֲצוּמָה
בֵּין בְּעָלֶיהָ, הַנְּי"ה אֱלֹקִי"ם, הֵן שֶׁהוֹלֵךְ לוֹ בְּטוֹב, וְהֵן שֶׁהוֹלֵךְ לוֹ

להִפָּךְ, צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק, הַיְיָ אֱלֹהֵינוּ, הַן שֶׁהוֹלֵךְ לוֹ בְּטוֹב, וְהַן שֶׁהוֹלֵךְ לוֹ לְהִפָּךְ, לִידַע שֶׁזֶה הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, וְאִסּוּר לְהִתְיַאֵשׁ יְהִי מִה שִׁיְהִי, וְיְהִי אִיךָ שִׁיְהִי, וְזוֹ עֲבוּדַת בַּר יִשְׂרָאֵל בְּזֶה הָעוֹלָם.

מה לעשות? בזה העולם עובר על כל אחד מה שעובר משברים וגלים עד מאד, עליות וירידות שהוא לא חולם עליהם וכו', ומקבל מכה על מכה שלא חשב על זה, עם כל זאת אנחנו צריכים רק להתחזק בדרך הנה, שזה סוד דר"ף ארבה וקצרה, מצד אחד נדמה שיש עוד הרבה זמן על הדרך, ורוצים להתיאש, ומצד שני צריכים לזכור שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן סא), שכל השבעים שנה הם כמו רבע שעה, ולכן מה לנו לדאג על עולם שאינו שלנו, הנה אנחנו כאן, והנה אנחנו כבר שם, עברנו בשלום את הדרך, וזה שבקש יעקב אבינו את הקדוש-ברוך-הוא, ואמר (בראשית כה): "אם יהיה אלקי"ם עמדי ושמרני בדרך הנה אשר אנכי הולך, ונתן לי לחם לאכל ובגד ללבש", כפי שרש גשמת, ואזכה למצא את אלקותי ותברך בכל פרטי הבריא, פי יעקב הוא איש הישראלי המסתכל בהשכל אלקי שיש בכל דבר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן א'), ועל-ידי-זה מעלה הכל אליו ותברך, וכן מוריד את השכינה חזרה אל זה העולם, כמאמר ז"ל (סוטה ג): בתחלה היתה השכינה עם כל אחד ואחד, פינן שחטאו סלקו את השכינה, וצריך כל בר ישראל להוריד חזרה את השכינה אל זה העולם, וזה נעשה רק על-ידי תפלה, שהוא מלכות, שמדברים הרבה אליו ותברך, ואז "ושבתי בשלום אל בית אבי והיה הוי"ה לי לאלקי"ם", שיהיה שלמות היחוד בין הוי"ה אלקי"ם שעולה מספר בק"י, וזה שלמות השלום.

ולכן צריכים להתחזק, ולידע שאנחנו נמצאים באמצע הדרך, ואסור לנו להשבר, אלא למצא את הקדוש-ברוך-הוא, אפלו על הדרך, ולידע כי הוי"ה הוא האלקי"ם, אין עוד מלבדו, שזה שלמות היחוד.

נָא וְנָא הִרְגַל עֲצָמָךְ לְדַבַּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר
וְדְבוּר הוּא הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל,
כִּי לְמַעַלָּה כָּל דְּבוּר וְדְבוּר עוֹשֶׂה רָשָׁם גְּדוֹל מְאֹד, אֲשֶׁרִי שְׂיֵאחֲזוּ
בְּנֵה תְּמִיד.

מָה אָמַר לָךְ! בְּחַיֵּינוּ עוֹבְרִים כָּל-כָּף הַרְבֵּה מְשַׁבְּרִים וְגָלִים,
וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂשׂוֹקֵד עַל דְּלִתִּי סְפָרִי רַבְּנוּ ז"ל, וְשֵׁם מוֹצְאִים מְרֻגָּע
לְנַפְשׁוֹ הִרְעֵבָה וְהִצְמָאָה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה שְׂכָה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת עֲקֵב, י"ב אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר.

פַּה תִּקְבֵּל אֶת הַקּוֹנְטְרַס "לְאִלוֹל בִּישׁוּבָה", וּכְדָאִי כָּבֵר לְהַדְפִּיסוֹ,
כִּי זֶה בְּעֵתוֹ וּבְזִמְנוֹ, וְכֵן כָּל הַקּוֹנְטְרַסִּים הַשְּׂיֵכִים לְאִלוֹל, וְאִם כָּבֵר
לֹא נִשְׂאָר סְלִיחוֹת, אֲזוֹ כְּדָאִי לְהַדְפִּיסָם עוֹד פַּעַם, וְהַעֲקֹר לְהַזְדַּרְזוֹ
בְּשׁוֹ"ת "אֲשֶׁר בַּנְּחַל" כִּרְךָ אַחַר כִּרְךָ.

נָא לּוֹמַר לְ ... גְּרוֹ יְאִיר, כִּי אֲנִי מְחַפֵּשׂ אֶת מְסַפֵּר הַטְּלַפּוֹן שֶׁל
אֲחִיו בְּעִיר וַיְנָה, כִּי מְאֹד אֲנִי דוֹאֵג לְשְׁלוֹמוֹ וְכוּ', וְאוֹלֵי זֶה כָּבֵר זְמַן
שְׂיִחֲזוֹר לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל.

רַק חֹזֵק מְאֹד, וְתִקְבַּע לְעֲצָמָךְ שְׁעוֹר כְּסִדְרָן בְּמַשְׁנֵיּוֹת וְדָף הַיּוֹמִי
גְּמָרָא עִם רַש"י וְאִם אֲפָשֶׁר עִם תּוֹסְפוֹת, זֶה יִהְיֶה אֲצִלְךָ לְחַק וְלֹא
יַעֲבֹר מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה שְׁכוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת עֲקֵב, י"ב אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תְּלַכִּי אֶל רוֹפֵא עוֹר, וְהוּא יִתֵּן לְךָ מִשְׁחָה, וְהִכֵּל יַעֲבֹר, וְלֹא יִהְיֶה לְךָ שׁוֹם צְלָקוֹת בְּפָנִים וְכו', רַק קִדְּם שְׁתִּלְכִי תִלְמִדִי אֶת הַמְּאָמֵר בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ג', וְתֹאמְרֵי עַל זֶה הַתְּפִלָּה מְלִקוּטֵי-תְּפִלוֹת, וְזֶה בְּוֵדָאֵי יַעֲזֹר, שְׁמֵלֶאָךְ רְפָאֵל יַעֲמֹד עַל יְמִין הַרוֹפֵא, וְתִהְיֶה לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה.

נָא לְמִסֵּר כְּבוֹד אֶת הַמִּכְתָּבִים לְ ... תְּחִיָּה, זֶה מְאֹד נְחוּץ.

הַמְּאָחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה שְׁכוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת עֲקֵב, י"ב אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָר לִי מְאֹד ... גִּירוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַחֹסֵד שְׁאֵתָה עוֹשֶׂה עִמִּי, שְׁאֵתָה עוֹזֵר לִי לְשֵׁלֵם אֶת הַמַּיִם לְכָל הַפְּחוֹת שֶׁהֵעַל הַזֶּה יִרְדַּ מִמּוֹנֵי, וּבְכָל פַּעַם אֲשַׁלַּח לְךָ דְּרָךְ אֲנָשִׁים עוֹד כְּסָף, כְּדֵי לְהוֹרִיד אֶת הַחֹב שֶׁל הַמַּיִם, עַד שֶׁנַּעֲבִיר אֶת הַחֹשְׁבוֹן לְעֲמוּתַת "יִשְׁמַח צְדִיק" בְּהוֹרָאת קִבְּע, וּכְבוֹד לֹא נִהְיֶה בְּלַחֵץ כָּל חֹדֶשׁ.

אָשֶׁר לֵה שִׁכַּח — לֵה שִׁכַּח בְּנַחֵל רַנֵּט

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְבוּדָד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְאַף
שְׂפָאן לְמַטָּה זֶה מַעַט, אָבֵל לְמַעְלָה בְּשָׁמַיִם זֶה עוֹשֶׂה רַשָּׁם גְּדוֹל
מְאֹד, וְכֵן תִּקְבַּע לְעֲצָמָךְ שְׁעוֹר בְּהִלְכָה בְּכָל יוֹם כְּסִדְרָן דִּיקָא.

הַמְּאַחַל בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה שִׁכַּח.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַ עֲקֵב, י"ב אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבָךְ.

וְהִנֵּה אֲנִי שׁוֹלַח לָךְ עוֹד פַּעַם אֶת כָּל הַמְּכַתֵּב שֶׁכָּבַר שְׁלַחְתִּי
אֵלֶיךָ, וַיֵּשׁ לִי רַק לְהוֹסִיף עוֹד פַּעַם — לְעוֹלָם אֵל תְּסַתְּפְלִי מַה
שְׂאַחֲרַיִם אוֹמְרִים, פַּעַם וְעוֹד פַּעַם הֵם יִסְתְּפְלוּ וְכוּ' וַיִּדְבְּרוּ וְכוּ', וְזֶהוּ
זֶה, וְלָכֵן אֶת לֹא צְרִיכָה לְהַתְבַּלְבֵּל מִזֶּה כָּלֵל, בְּנֻדְאֵי זֶה כּוֹאֵב וְכוּ',
אָבֵל מַה לַעֲשׂוֹת? כִּף גְּזֵרָה חֲכַמְתּוּ יִתְבָּרַךְ, וְגַם אֲנִי נִמְצָא בְּצַעַר
גְּדוֹל מְבַדֵּד לְגַמְרֵי מְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים לִי מְאֹד, וְהֵם חֲכִיבִים
בְּעֵינַי כְּמוֹ בָּנִים וּבָנוֹת מִמֶּשׁ, וְהַהֲכָרַח לְקַבֵּל אֶת הַגְּזֵרָה דִּין עַד רְאֵה
ה' בְּעֵינַי וַיַּעֲזֹרֵנִי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה שִׁכַּח.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַ עֲקֵב, י"ב אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַבְּחוּר הַיְקָר ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר אֵיךְ שְׂשִׁמְחָת אוֹתִי, שְׂשִׁמְעָת בְּקוֹלִי, וְנִקִּית
בְּתוֹךְ הַיְשִׁיבָה וְסָבִיב הַיְשִׁיבָה, וּבְרַחֲמֵי וְכוּ', נִתְּתָ שְׂמִיחָה בְּלִבִּי, כִּי

בְּאֵמֶת אֵין הַשְׂכִּינָה שׁוֹרָה אֶלָּא בְּמִקּוֹם נָקִי, וּבְזִכּוֹת זֶה שְׁנֵקִיַּת אֵת הַמִּקּוֹם, יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁגִם נִשְׁמָתְךָ תִּהְיֶה נְקִיָּה.

נָא וְנָא לּוֹמַר גַּם לְשָׂאֵר הַחֻבְרִים שְׂיַעֲמְדוּ עַל הַמְשָׁמֵר, שְׂיִהְיֶה נָקִי בַּפְּנִים וּבַחוּץ, כִּי אַחֲרַת אָבִיא מְשָׁנִיחַ קְשׁוּיִם וְכוּ', וְיִהְיֶוּ לָכֶם טְעָנוֹת אַחֲר־כֶּף, כִּי אֲנִי לֹא יְכוּל לְרֹאוֹת אִיךָ שְׁמִסְלָקִים אֵת הַשְׂכִּינָה, עַל-יְדֵי הַלְכָלוֹךְ.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִיּוֹת חֲזַק בְּאִמִּירַת ח"י פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת, שְׁנֵה מְזַכֵּךְ אֵת הַנְּשָׁמָה מְכַל מִיַּי חֲלָדָה, וְתַעֲשֶׂה לְעִצְמָךְ חַק קְבוּעַ עַל דְּבַר זֶה מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, וְאִם תַּחֲסֹר יוֹם אֶחָד תִּלְמַד עַל-כָּל-פְּנִים כַּמָּה פְּרָקִים, הַעֲקֹר לְהִיּוֹת חֲזַק בְּזֶה, כִּי לַמּוֹד מְשָׁנִיּוֹת מְטַהֵר אֵת הַנְּשָׁמָה, וּמְשַׁנֶּה אֵת הַטָּבַע.

נָא וְנָא רְאֵה לְשָׁמֵר עַל הַעֵינַיִם, וְדוֹרְשֵׁי רְשׁוּמוֹת אָמְרוּ (בְּרֵאשִׁית לח): "אֵיךָ הַקְדָּשָׁה הוּא בְּעֵינַיִם", עֲקֹר קְדָשֶׁת הָאָדָם תְּלוּי בְּקְדָשֶׁת הַעֵינַיִם, וְזֶה עֲקֹר גְּדוֹל מְאֹד.

רְאֵה לְקַחַת אֵת עִצְמָךְ בְּיָדֶיךָ, וְתִתְחִיל לְהִיּוֹת בְּחוּר רְצִינִי, וְאִם אֲשַׁמַּע שְׂאֵתָה לּוֹמַד וּמִתְנַהֵג טוֹב, אֵין אֵתָה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶל אֵילוֹ טוֹבוֹת אֲנִי אָבִיא אוֹתָךְ אֲלֵיהֶם.

רְאֵה לְדַבֵּר עִם הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל-כָּל-פְּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְאִךָ שְׁגִם זֶה מְעַט, אֲבָל לְמַעְלָה בְּשָׁמַיִם זֶה עוֹשֶׂה רֶשֶׁם גְּדוֹל מְאֹד.

הַיּוֹם בְּלִילָה בְּשַׁעַת תְּשַׁע וְחֲצִי אֲנִי רוֹצֶה שְׂתַּהְיֶה בְּשַׁעוֹר שְׂאֲנִי אֵתָן לְבַחוּרִים, וְכֵן תּוֹדִיעַ לְכָל הַבַּחוּרִים וּלְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, שְׂיִהְיֶה שַׁעוֹר.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה שֶׁל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדְרֵי עֵקֶב, י"ג אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

בְּקִשְׁתִּי מִ... גֵּרוֹ יְאִיר, שְׁיִלְוֶה לְךָ אֶלְךָ וּשְׁמוֹנֶה מֵאוֹת ש"ח
בְּעִבוּר סֵלֶר, נָא לְהִזְמִין תְּכָף-וּמִיָּד, אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ
לְשָׁלֵם אֶת הַחֲשָׁמֶל לְפָנַי שְׁמַנְתָּקִים.

אֲנִי מְקַוֶּה שְׁמֵבִין הַכֶּסֶף יִהְיֶה גַם לְשָׁלֵם עִבוּר הַמֶּר נִקְיוֹן.

נָא לֹא לְשִׁים שׁוֹם דְּבָרִים אַחֲרֵים, וּמְכַל שְׂכָן לֹא לְהַעֲרוֹב
שְׁהַסְמֵ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ וְזִכְרוֹ, גֹּרֵם לָנוּ הוֹצָאוֹת מִיִּתְרוֹת.
חֹזֵק וְאַמֵּץ לְקַבֵּעַ לְעֲצָמְךָ קְבִיעוֹת חֲזָקָה חֲמֵשׁ דְּקוֹת הַתְּבוּדוֹת,
שְׁזֶה דְּבָר גְּדוֹל עַד מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה שֶׁלָּא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדְרֵי עֵקֶב, י"ג אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל תְּלַמִּידֵי יִשְׁבֵּת
"דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר" בִּיבְנֵאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה
שְׁכִינְתוֹ תָּמִיד.

עֲלֵיכֶם לְדַעַת, אֲשֶׁר חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (שְׁבַת קַנְב.): יִנְקוּתָא
כְּלִילָא דְּוִרְדָּא [עֵקֶר יְפִי הַפֶּרַח כְּשֶׁעֲדִין בְּצַעֲרֵירוֹתוֹ], פֶּרַח שְׁמוּצִיא
רִיחַ טוֹב, זֶה רַק כְּשֶׁהוּא צָעִיר, מֵה שְׁאִין כֵּן כָּל מֵה שֶׁהוּא עוֹמֵד

יותר תחת השמש, לא לוקח הרבה זמן והוא מתייבש, ולא רק שמוציא עוד ריח טוב, אלא עוד מתחיל להוציא ריח רע ומתייבש לגמרי, עד שנופל ונתבלה, כמו־כן בחור צעיר, הן אמת שמצד אחד היצר בויער בו מאד מאד וכו', איזה יצר יש לבחור? הוא שובב, כי בחור הוא לא מישב בדעתו, והוא בעצמו לא יודע מה שהוא רוצה וכו', אז הוא שובב וכו', והשוכבות שלו גורמת לעשות נזקים. ורואים בחוש, שבחור שאינו מישב בדעתו, אין לו שום תכלית בחיים, אז מה שהוא רק תופס בידיים הוא הורס וכו', ושואלים אותו: למה עשית את זה? התשובה שלו במלים קצרות: "ככה", למה עשית נזק? "סתם שחקתי", מאיפה זה בא? מהשעמום, כשאין מה לעשות, אז צריכים לשבר ולהרס ולעשות נזקים וכו', וכשמתבגרים עוד יותר, השעמום מביא לידי נאוף וזמה, שמתחיל, רחמנא לצלן, לחשב ולהרהר הרהורים רעים וכל מיני תועבות וכו', ומסתפל בכל מיני שטיות וכו', עד שבא לידי עברות חמורות וכו', ואז הוא מתחיל להוציא ממנו ריח רע וכו', שרק הצדיקים מרגישים את הריח רע שנוטף מבעל עברה, ולאט לאט הוא מתחיל לנבל, והוא מתייבש עד שנופל לגמרי, וכמו שזה בפרח כך זה עם בחור, פרח כשהוא צעיר, היפי שלו מאד מאד מקסים, ומוציא ריח טוב, וככל שעומד תחת השמש, השמש מיבשת אותו עד שמתייבש, ועד שהוא מאבד את הריח, עד שמתחיל לנבל, ועד שבסוף, רחמנא לצלן, נופל, וזהו זה, כך עם בחור.

הקדוש־ברוך־הוא זכה אותי להקים ישיבה ביבנאל, עד עכשו הצלחנו מאד מאד יפה עם הבחורים, עליו הראייה, שזכיתי לחתן אותם, וכלם הקימו בתים לתפארת, ואני כבר לא מדבר על אלו הבחורים שהיו אצלי, אלו שרצו באמת, הם יהלומים, ואלו שלא רצו, מסבנים, ונשארו בלא פלום, לא תורה, לא חכמה, לא יראת שמים, ולא פרנסה, ואין להם ביד פלום, לא בית, לא רכב, ואפלו לא אכל וכו', אבל אלו שפן ציתו, ברוך השם, לא חסר להם שום דבר, יש לכלם בית, יש לכלם רכב, יש לכלם פרנסה, והם הכי

מְאֻשָּׁרִים, וְזֶה דְּבַר שְׂיִכּוּלִים לְבֹדֵק, וְלִכְן רְצִיתִי מְאֹד עֲכָשׁוּ לַעֲשׂוֹת בְּרוּר טוֹב טוֹב בִּישִׁיבָה, עֲדִיף לִי עֲשֶׂרָה בַחֲוָרִים טוֹבִים שְׂמֻצִיתִים וְלוֹמְדִים טוֹב, מִמָּאָה בַחֲוָרִים שְׂסֻתָם בָּאִים וְחוֹשְׁבִים שְׁפָה זֶה בֵּית מְלוֹן, וְאִם הִזָּה בֵּית מְלוֹן עוֹד הִזָּה חֲצִי צָרָה, אֲכַל חוֹשְׁבִים שְׁפָה מִזְבְּלָה, שְׂיִכּוּלִים לְהַנִּיחַ אֶת הַזְּבֵל וְכוּ', וְלִכְן אֲנִי רוֹצֶה עֲכָשׁוּ לַעֲשׂוֹת אֶת הַבְּרוּר.

מִסְפָּר עַל הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ הַרְש"ב זי"ע, שְׂפַתַח יְשִׁיבַת "תּוֹמְכֵי תְּמִימִים", וְהוּא רָצָה בַחֲוָרִים מְצִינִים שְׁלוֹמְדִים הַרְבֵּה נִגְלָה וְהַרְבֵּה חֲסִידוֹת, וּבְיָמֵים הֵהֵם, מִי שֶׁרַק פָּתַח יְשִׁיבָה בָּאוּ אֵלָיו הַרְבֵּה בַחֲוָרִים, כִּי הִיָּתָה עֲנִיּוֹת מְאֹד גְּדוֹלָה, וְהַבַּחֲוָרִים מְסַכְּנִים לֹא הִיָּה לָהֶם מַה לֶּאֱכֹל בַּבַּיִת, אֲפֹלוּ חֲתִיכַת לֶחֶם לֹא הִיָּה, לְכָל הַפְּחוֹת לְמַדּוּ בִישִׁיבָה, וְהִישִׁיבָה דָּאָגָה שְׂיַחֲלִקוּ אֶת הַבַּחֲוָרִים לְבִתֵּי עֲשִׂירִים, כָּל בַּחֲוֹר אֲכַל אֲצֵל מִשְׂפָּחָה אַחֲרַת, כִּי אִזּוּ בְיָמֵים הֵהֵם לֹא הִיָּה דְּבַר כְּזֶה פְּנִימִיָּה, וְגַם לֶאֱכֹל בִּישִׁיבָה, אִזּוּ הָיוּ מְחַלְקִים אֶת הַבַּחֲוָרִים לְמִשְׂפָּחוֹת שְׂיִכּוּלִים לְתַת אֲכָל לַבַּחֲוָרִים, וּמִמִּילָא כָּל מִי שְׂפַתַח יְשִׁיבָה, בָּאוּ הַמּוֹן בַּחֲוָרִים, וְהִנֵּה לִישִׁיבַת "תּוֹמְכֵי תְּמִימִים" בָּאוּ הַמּוֹן בַּחֲוָרִים, וְהִיָּה זְמַן שֶׁהָיוּ יוֹתֵר מִמָּאֲתִים בַּחֲוָרִים, אֲבָל הוּא הִתְחִיל לְרְאוֹת שֶׁהֵם לֹא מְצִינִים, אִין סֵדֵר, עוֹשִׂים מַה שְׂרוּצִים וְכוּ', וְאֲפִילוּ הַבַּחֲוָרִים הַטּוֹבִים רוֹצִים רַק לְלַמֵּד נִגְלָה, וְלֹא מְעַנֵּן אוֹתָם חֲסִידוֹת וְכוּ', אִזּוּ הוּא קָרָא לְמִשְׁגִּיחַ וְאָמַר לוֹ: אֲנִי הַקְּמֵתִי יְשִׁיבָה, כְּדִי שְׂיִהְיוּ חֲגִלֵי בֵּית דָּוִד, וּמִי הָיוּ הַחֲגִלִים שֶׁל דָּוִד? אִף שְׂעֵבֵר עֲלֵיהֶם מַה שְׂעֵבֵר וְכוּ', אֲבָל הִלְכוּ לְנִצָּחַת, הִלְכוּ לְקִרְבַּי יְהוּדִים אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְהִנֵּה אֲנִי רוֹאֶה פֶה בַּחֲוָרִים שֶׁלֹּא מְעַנֵּן אוֹתָם, אִזּוּ עֲדִיף לִי לְסַגֵּר אֶת הַיְשִׁיבָה, בְּכֵן נִפְלַח פֶּחַד גְּדוֹל עַל הַמִּשְׁגִּיחִים וְעַל הָרֹאשׁ יְשִׁיבָה, כִּי רָאוּ שֶׁהַרְש"ב זי"ע מִתְכַּנֵּן בְּרִצְיָנוֹת, אִזּוּ הַצִּיעוּ: בָּאוּ וְנוֹצִיא אֶת הַבַּחֲוָרִים הַמִּתְמַרְדִּים, וְהַרְש"ב הַסְּכִים, וְהוֹצִיאוּ כְּמָה עֲשָׂרוֹת בַּחֲוָרִים, וְזֶה עֲשֶׂה הַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹלָה בֵּין הַבַּחֲוָרִים, שְׂקִבְלוּ עַל עֲצָמָם שְׂהוֹלְכִים לְהַשְׁתַּנּוֹת. וּבֵין הַבַּחֲוָרִים הָיוּ יוֹתֵר מִעֲשָׂרָה שׁוֹכְבִים גְּדוֹלִים, וְאוֹתָם לֹא רָצוּ לְהַחְזִיר בְּשׁוּם פְּנִים וְאֲפֹן, אֲבָל הֵם הָיוּ בַּחֲוָרִים טוֹבִים, שְׂיִדְעוּ לְלַמֵּד טוֹב נִגְלָה, אֲבָל

מֵאַחַר שֶׁהָיוּ שׁוֹכְבִים וְלִיצְנִים וְכוּ', הִחְלִיטָה הַהֲנַהֲלָה שְׂאוֹתָם לֹא מִחֲזִירִים, אֲבָל אֵיךְ שֶׁהוּא הַנְּשֻׁמָּה שֶׁל כָּל בַּחּוּר יוֹדַעַת אֵיפֶה טוֹב וְכוּ', וְהִבִּינוּ שֶׁשְׂשֻׁמָּה טוֹב מְאֹד, אֹז הִתְחִילוּ לְכַפּוֹת וּלְבַקֵּשׁ סְלִיחָה, וּלְקַבֵּל עַל עֲצָמָם שֶׁהֵם כָּבֹד יִתְקַנּוּ אֶת מַעֲשֵׂיהֶם, וְהֵם מִבְּטִיחִים שֶׁיִּלְמְדוּ הַרְבֵּה חֲסִידוֹת, וְיִכּוּלִים אַחֲר־כֵּן לְכַחֵן אוֹתָם, וְאִם הֵם לֹא יַעֲמִדוּ בַּמִּבְחָן, אֹז יְכוּלִים לְסַלֵּק אוֹתָם, וְהַרְשׁ"ב זי"ע נִתַּן הוֹרָאָה לְחַפּוֹת אֲתָם וְלֹא לְהַחֲזִירָם, וְכִכֵּל שֶׁדָּחָה אוֹתָם, כֵּן נִתְגַּבֵּר עֲלֵיהֶם הַחֲשֵׁק, כְּמוֹ שֶׁאוֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּשְׁטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן סו), שֶׁהַמְּנִיעָה זֶה בְּשִׁבִיל הַחֲשֵׁק, וּלְבִסוּף הֵם נִשְׁפָּרוּ וְקִבְּלוּ עַל עֲצָמָם שֶׁהֵם יִלְמְדוּ טוֹב, הֵן נִגְלָה וְהֵן חֲסִידוֹת, וְצִמְחוּ אַחֲר־כֵּן לְמַשְׁפִּיעִים גְּדוּלִים. רוֹאִים שֶׁגַּם בִּישִׁיבוֹת הֵכִי גְדוּלוֹת וְהֵכִי טוֹבוֹת הָיָה יְכוּל לְקוֹרֹת דְּבַר כְּזֶה.

לְצַעֲרֵי הָרֵב, אֲנִי נִמְצָא עֲכָשׁוּ עִם הַגּוֹף הַגִּשְׁמִי רְחוּק מְכַסֵּם, עַד עַתָּה בּוֹ דְּבָרוֹ, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְרַחֵם עָלַי, וְיִוָּרִיד אֶת הַגְּזֵרוֹת רְעוֹת הָאֵלוֹ [שֶׁאֲנִי בְּמֵאֲמַר הַמְּסַגֵּר אֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד צַעֲרֵי בְּרַבִּים, שֶׁכָּל זֶה גָּרַם בַּחּוּר אֶחָד, הַעֲגַמְתָּ נַפְשׁ הֵכִי גְדוּלָה שְׁיִישׁ לִי זֶה גָּרַם בַּחּוּר אֶחָד, וְאִין כָּאֵן הַמְּקוֹם לְהַאֲרִיךְ בְּזֶה], עַל-כֵּל-פָּנִים הִנֵּה אֲתָם בַּחּוּרִים צַעֲרִים, אִם אֲתָם מְקַבְּלִים עֲלֵיכֶם מִהִיּוֹם וְהִלָּאָה לְלַמֵּד בְּהַתְמַדָּה, וְהַעֲקֹר לְהַחֲזִיק סֵדֶר — מַה טוֹב וּמַה נָּעִים, וְאִם לֹא, אֲנִי מִבְּטִיחַ לָכֶם, שֶׁאֲסַגֵּר אֶת הַיְשִׁיבָה, וְאֶפְתַּח אוֹתָהּ עִם בַּחּוּרִים אַחֲרָיִם, לֹא חֲסֵר לָנוּ בַּחּוּרִים שְׂרוּצִים לְבוֹא אֵלֵינוּ, אֲבָל כְּמוֹ כָּל בְּנֵינוּ, כִּשְׁהִיסוּד חֲזָק, אֹז יְכוּלִים לְבַנּוֹת עַל זֶה כְּמַה וְכְמַה קוּמוֹת, אֲבָל אִם הִיסוּד רְעוּעַ, כָּל הַקּוּמוֹת יִפְּלוּ, וְזֶה רְאִיתִי גַם אֲצִלִּי בְּמִשְׁךְ כָּל הַשָּׁנִים, הָיוּ לִי בַּחּוּרִים טוֹבִים, אֹז מִמִּילָא הִיסוּד הָיָה טוֹב, אֹז מִמִּילָא כָּל הַבַּחּוּרִים גַּם-כֵּן הָיוּ טוֹבִים, וְהַצְּלִיחוּ מְאֹד, וְהִיּוֹם, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, כָּלֵם הִתְחַתְּנוּ, וְיִישׁ לָהֶם יְלָדִים, וְיִישׁ לָהֶם בָּתִּים, וְיִישׁ לָהֶם רְכָבִים, וְיִישׁ לָהֶם מְכָל טוֹב, וְלֹא חֲסֵר לָהֶם שׁוּם דְּבַר, רַק פָּעַם אַחַת הָיוּ כְּמַה תּוֹלְעִים, שֶׁהָיוּ לָהֶם קְלָטוֹת שֶׁל זְמַרִים חִילוּנִיִּים, וְלֹא לְקַח הַרְבֵּה זְמַן, פִּתְאֹם הִתְחִילוּ לְקַצֵּץ אֶת הַפְּאוֹת, וְהִתְחִילוּ לְקַחַת מִסְרָק וּלְסַרֵּק אֶת הַשְּׁעָרוֹת וְכוּ', וְלֹאט לֹאט גִּדְּלוּ אֶת הַשְּׁעָרוֹת מִקְדִּימָה

בְּלוֹרִיּוֹת קִטְנוֹת, וּמִהֶקְטָן נַעֲשֶׂה גְדוֹל, עַד שְׁזַרְקָתִי אוֹתָם, וְהַיּוֹם, רַחֲמָנָא לִישְׁזֹבֵן, הֵם לְגַמְרֵי יֵצְאוּ מִהֵדֵת, וְהֵם גְּרָמוּ לִי חֲרָבֵן, וּמֵאֲזֵי אֲנִי מְאֹד מְאֹד שׁוֹמֵר עַל זֶה. הַיְסוּד בִּיְהוּדִים זֶה זֶקֶן וּפְאוֹת. מוֹהַרְנָ"ת ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-הַלְכוֹת, גְּלוּת, הַלְכָה ג'): הַדְּבָר הָרִאשׁוֹן כְּשֶׁאָדָם רוֹצֵה לְפָרֵק עַל מַלְכוּת שְׁמַיִם מִמֶּנּוּ, הוּא מִתְחִיל לְקַצֵּץ אֶת הַפְּאוֹת, עַד שְׁמוֹרִיד אֶת הַזֶּקֶן, וְלִכֵּן אֲצִלִּי הַיְסוּד לְלַכֵּת עִם הַפְּאוֹת בַּחוּץ, כִּי אֵין לָנוּ מִה לְהִתְבַּיֵּשׁ, מִמֵּי? מִחֲבוּרַת אֲפָרִים, שֶׁהָרִיחַ שְׁלֵהֶם רִיחַ שֶׁל אֲדָמָה... עִם כּוֹבֵעַ טְמֵמָל... וְעִם מְכַנְסִים קְצָרִים... וְחִלְצַת טְרִיקוֹ בְּצַבֵּעַ כַּחל... מֵאלוֹ אֲנַחְנוּ צְרִיף לְהִתְבַּיֵּשׁ? אֲנַחְנוּ הוֹלְכִים עִם פְּאוֹת מִפְּנֵי שְׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אָמַר: "לֹא תִקִּיפוּ פְּאֵת רְאשֵׁיכֶם", אֲנַחְנוּ גְּאִים עִם הַפְּאוֹת וְהַזֶּקֶן.

הַיּוֹם זֶה יֵאָרְצִיט [יּוֹם הַשְּׁנָה] שֶׁל צְדִיק גְדוֹל, הָרַב מִפְּאָפָּא זְכַר צְדִיק לְבָרְכָה, בְּעַל "וַיְחִי יוֹסֵף", הוּא עָבַר אֶת הַשּׁוֹאָה, וְקִבַּל מַפּוֹת רַצַּח מִהַצּוֹרְרִים הַנְּאֻצִּים, יִמַּח שְׁמָם, רַק בְּשִׁבִיל דְּבַר אֶחָד, שֶׁהִרְשָׁעִים אָמְרוּ לְכָל הָאֲסִירִים לְשַׁכַּב עַל הַבֶּטֶן עַל הַרְצָפָה, וְהוּא לֹא רָצָה, וְשָׁכַב עַל הַצֵּד, כִּי עַל-פִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָסוּר לְשַׁכַּב עַל הַבֶּטֶן, וְכֵדִי לֹא לְעַבֵּר עַל מֵאֵמֶר אֶחָד מִחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, הוּא קִבַּל מַפּוֹת רַצַּח, שְׁלֵעַת זִקְנָתוֹ הוּא סָבַל מְזֵה מְאֹד מְאֹד מִהַמַּפּוֹת הָאֵלוּ, וְעוֹד אֵיזוֹ מְסִירוֹת נֶפֶשׁ הָיָה לוֹ, אֲבָד אִשָּׁה עִם יְלָדִים, כָּלֵם נִשְׂרָפוּ, וְהוּא נִשְׂאָר לְבַד, שְׂרָפוּ לוֹ אֶת כָּל הַתְּלַמִּידִים, כִּי הָיְתָה לוֹ יְשִׁיבָה גְדוֹלָה. וְאַחַר הַשּׁוֹאָה הוּא הִתְחִיל עוֹד פַּעַם, הִתְחַתֵּן וּבָנָה יְשִׁיבָה, וְאֵז פָּרַשׁ אֶת הַפְּסוּק: "וַיִּקְוָצוּ מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל", וְהוּא דִּיק מִה הִלְשׁוֹן "מִפְּנֵי", הָיָה צְרִיף לְהִיּוֹת וַיִּקְוָצוּ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל, מִה זֶה "מִפְּנֵי" בְּנֵי יִשְׂרָאֵל? אֵלֹא הַמְּצָרִים לֹא הָיוּ יְכוּלִים לְסַבֵּל בְּחוּר עִם פְּאוֹת, יְהוּדִי עִם זֶקֶן וּפְאוֹת, הֵם לֹא יָכְלוּ לְסַבֵּל אֶת זֶה, שְׂזָה "וַיִּקְוָצוּ מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל", רָאוּ עַל הַפְּנִים שְׁלֵהֶם צָלֵם אֱלֹקִים, זֶה הַסֵּמֶ"ךְ-מ"ם לֹא יְכוּל לְסַבֵּל, שְׁבַחוּרִים הוֹלְכִים עִם צָלֵם אֱלֹקִים וּלְבוּשׁ חֲסִידִי, זֶה שׁוֹבֵר אוֹתוֹ, וְלִכֵּן כָּל בְּחוּר שֶׁלֹּא יְכוּל לְעַמֵּד בַּתְּקוּנָתוֹ הַזֶּה, שִׁיְהִי לוֹ פְּאוֹת אֲרָפִים וְזֶקֶן, אֵין לוֹ מִה לְחַפֵּשׁ אֲצִלָּנוּ,

אֲצַלְנוּ זֶה לֹא בֵּית הַבְּרָאָה, וְלֹא בֵּית אָבוֹת, וְלֹא בֵּית חוֹלֵי רוּחַ וְכוּ', וְלִכְּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, אִם תּוּכְלוּ לַעֲמֹד בַּתְּקַנּוֹן שֶׁל הַיְשִׁיבָה, נִמְשִׁיךְ אֶת הַיְשִׁיבָה, וְאִם לֹא יְכוּלִים לַעֲמֹד בַּתְּקַנּוֹן, אֲנִי מְבַקֵּשׁ שְׁפָל אַחַד יַחְזֹר מֵאִיפֹה שָׁבָא, אֲצַלִּי הַיְסוּד שְׁפָל בַּחֹר שְׁלוֹמֵד בִּישִׁיבַת "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר", מְכַרַח לְסִיִּים בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, כִּי זֶה הוֹרֵג אֶת הַיְצֵר הָרַע, וְאִם יִזְכֶּה גַם לְסִיִּים בְּכָל יוֹם "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", כְּפִי שֶׁנֶּחְלַק הַ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן" לְחֻדָּשׁ — אֵינִי לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי מוֹהַרנ"ת ז"ל אָמַר פְּעַם: בְּגוֹף שֵׁישׁ "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", הַתּוֹלְעִים בְּקֶבֶר לֹא יִגָּשׁוּ; אֲנִי רוֹצֵה שְׁפָל בַּחֹר שְׁיָבוֹא לְשַׁעוֹר, אֲשֶׁר לוֹמְדִים מִסְּכַת שַׁבָּת, שְׁיַחְזֹר עַל הַלְמוּד שְׁלוֹ בְּעֵינָיו עִם חֲבֵרוֹתָא, וְאַחֲרֵיכֶן יַחְזֹר עַל זֶה בְּבִקְיָאוֹת, כִּן שְׁפָל בַּחֹר יַחְזֹר עַל הַמְּסַכְתָּ מֵאָה פְּעָמִים וְאַחַת, מִסְּכַת שַׁבָּת יֵשׁ בָּהּ מֵאָה וַחֲמִשִּׁים וְשִׁבְעָה דְּפִים, וְאַשְׁרֵי הַבַּחֹר שְׁזוֹכָה לְסִיִּים מִסְּכַת שַׁבָּת מֵאָה פְּעָמִים וְאַחַת, מִסְּכַת שַׁבָּת זֶה הַמְּסַכְתָּ הַכִּי חֲשׂוּבָה לְבַחֹר לְלַמֵּד, וְאֲנִי לֹא יוֹדֵעַ לָמָּה בִּישִׁיבוֹת בּוֹחֲרִים מִסְּכָתוֹת אַחֲרוֹת וְלֹא מִסְּכַת שַׁבָּת.

הִיָּה בִירוּשָׁלַיִם גָּאוֹן גָּדוֹל, בְּשֵׁם ר' שְׁלֵמָה וְלָמַן אוֹיְרָבָה, וְזָכַר צְדִיק לְבִרְכָּהּ, הוּא הִיָּה בְּקִי בְּהִלְכוֹת שַׁבָּת, מִמֶּשׁ יַחֲדָה מִמְּחָה בְּהִלְכוֹת שַׁבָּת, וּמֵהֵיכָן נִכְנָסָה בּוֹ תְּשׁוּבָה כָּל-כֶּן חֲזָקָה עַל מִסְּכַת שַׁבָּת? הוּא סֵפֶר, שְׁלָמֵד בִּישִׁיבַת "עֵץ חַיִּים" בִירוּשָׁלַיִם, וְהִיָּה לוֹ מְלָמֵד נִפְלָא מְאֹד, בְּעַל מִסְבִּיר מְצִיָן, שְׁיִדַּע אֶת מִסְּכַת שַׁבָּת בְּעַל-פֶּה, וְהִסְדֵּר שְׁלוֹ הִיָּה, שְׁלָמֵד עִם הַכֶּתֶה שְׁלוֹ בְּשָׁנָה חֲצִי מִסְּכַת, אָבֵל הוּא הִסְבִּיר אֶת זֶה כָּל-כֶּן טוֹב, עַד שְׁפָל הַיְלָדִים נִדְבְּקוּ לְסַפְסָלִים וְלֹא רָצוּ לְזוּז מִשָּׁם, וְאָז הִסְדֵּר הִיָּה מִתְּשַׁע עַד שֵׁשׁ, וְכַן בְּאִמְצַע הַיּוֹם יִצְאוּ לַשְּׁעָה לֶאֱכֹל אַרוּחַת צְהָרִים, אָבֵל כִּכָּה לְמַדּוֹ כָּל הַיּוֹם מִסְּכַת שַׁבָּת, אֲזִי מִמִּילָא הִיָּה יְכוּל לְהַסְפִּיק לְלַמֵּד בְּשָׁנָה אַחַת חֲצִי מִסְּכַת, הַדְרָךְ שְׁלוֹ הִיָּתָה, שָׁנָה אַחַת הוּא לְמַד אֶת הַחֲצִי הָרִאשׁוֹן, וְשֶׁהַכֶּתֶה הַזֶּה עָלְתָה לְכֶתֶה הַבְּאָה, וְנִכְנָסָה אֲצִלוֹ כֶּתֶה חֲדָשָׁה, אָז הוּא הִמְשִׁיךְ לְלַמֵּד מִחֲצִי מִסְּכַת שַׁבָּת הַשְּׁנִי, וְכֶן בְּכָל שְׁנָתִים סִיִּים מִסְּכַת שַׁבָּת, וּבְדֶרֶךְ כָּלֵל יְלָדִים גּוֹמְרִים כֶּתֶה עוֹלָיִם לְמַעַלָּה, ר' שְׁלֵמָה וְלָמַן, עוֹד הִיָּה יְלָד בֶּן שְׁתַּיִם-עֶשְׂרֵה, וְלָמֵד טוֹב

טוב את החצי הראשון, בא לקראת סוף השנה הבאה, הוא לא רצה לעלות כּתה, אלא להשאיר כּתה, כי רצה ללמד אצל המלמד הזה את חצי המסכת השניה, והתקנה בשיבה שאין דבר פּוּזָה, ורק ילד שמספּן, אינו קולט את הלמוד נשאיר כּתה, והיות שהיה לו ראש טוב, אז ההנהלה לא הסכימה להשאירו כּתה, והוא התעקש ואמר: אני נשאיר פה, הביאו את אביו, שהיה גדול בתורה: ר' חיים ליב אוּרְבַּךְ וְצ"ל, שהוא יסד את ישיבת המקבלים "שער השמים", ואמרו לו: תעשה משהו עם הבן שלך, והוא התחיל לשכנע את הבן שיעלה כּתה, כי זה בזיון להשאיר כּתה וללמד עם קטנים, שיותר צעירים ממה בשנה וכו', והבן לא רצה בשום פנים ואפן, ואמר: אבא, אני רוצה להשלים את החלק השני של מסכת שבת, והביאו רבנים וראשי ישיבה להשפיע עליו וכו', והוא התעקש. ולבסוף ראו שהוא רציני, ומכּוּן רק לשם שמים ורוצה ללמד, השאירו אותו, וכך זכה לגמר מסכת שבת, ומאז הוא נעשה יחיד ממחזה בהלכות שבת, שכל הספר "שמירת שבת פהלכתו" חבר תלמיד שלו, שכל דבר קטן שאל אותו, וכל הפתי חולים התרדיים הריצו את שאלותיהם רק אליו, והרופאים התרדיים והדתיים מפל העולם, שאלו את השאלות שלהם מהלכות שבת רק ממנו, ולרופא יש הרבה שאלות, מה מותר ומה אסור? איזה נתיח מותר, ואיזה נתיח אסור? אילו חולים לדחות ואיזה לא? מה מותר לחתך? ומה אסור לחתך? מה מותר לחמם ומה אסור לחמם? הרי זה ענינים של פקוח נפש, אבל אסור לסמוך על עצמו, ושאלו שאלות. וזה זכה מרב התמדתו שלמד בהלכות שבת, ולכן אם הישיבה שלנו לומדים מסכת שבת, אז אני רוצה שכל בחור יחזור על מסכת שבת מאה פעמים ואחת. היתה לי תקופה שהיו לי בחורים קטנים צעירים, שכל בחור סים אצלי מאה פעמים ואחת מסכת תענית, והם רשמו בסוף המסכת בכל פעם מתי סימו, ויצא מאה פעמים ואחת, ומדוע לא תרצו לסיים מסכת שבת מאה פעמים ואחת? הלא זה מה שישאר לכם על כל החיים. וכתוב בזהר: מאן דירית מסכתא חדא יהיבנא ליה עלמא חדא, מי שיורש מסכת אחת מקבל עולם אחר. ולכן זה נקרא אצלי למוד, אני רואה שבחור מתמיד במסכת

שֶׁבֶת, וְחֹזֵר עַל זֶה מֵאָה פְּעָמִים וְאַחַת, וּבִוְדָאֵי זֶה יִקַּח כַּמָּה שָׁנִים, אֲבָל לְבִסּוּף יֵדַע אֶת כָּל הַלְכוֹת שֶׁבֶת, וְזֶה לֹא סוֹתֵר שְׁעוֹר כְּסֻדְרָן בְּשׁ"ס, וְזֶה לֹא סוֹתֵר שְׁעוֹר בְּטוֹר וְשִׁלְחָן עֲרוּף, וְזֶה לֹא סוֹתֵר ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, וְלֹא סוֹתֵר חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, וְזֶה לֹא סוֹתֵר מִדְּרָשׁ רַבָּה וּמִדְּרָשׁ תַּנְחוּמָא, אִם רוֹצִים לְלַמֵּד יְכוּלִים לְלַמֵּד, אֲבָל אִם לֹא רוֹצִים וְרוֹצִים לְהִיּוֹת שׁוֹבֵב, וְלָרוּץ אַחַר חֲתוּלִים וְכוּ', אִז הֲרֵאשׁ יִהְיֶה חֲתוּל וְכוּ', וְלִכֵּן כָּל בַּחּוֹר שִׁירְצָה לְלַמֵּד יְכוּל לְהִשְׁאֵר אֶצְלָנוּ, אֲבָל אִם לֹא, אֲנִי נוֹתֵן לוֹ שְׁבוּעַ יָמִים לְרְאוֹת מַה הִלָּאָה וְכוּ', אֲנִי רְצִיתִי תָּמִיד שִׁיְהִי לָנוּ יְשִׁיבָה בִּיבְנֵאֵל עִם אַרְבַּע־מֵאוֹת בַּחוּרִים, וְזֶה הָיָה הַחֲלוּם שְׁלִי, אֲבָל כְּדֵי שִׁיְהִי לָנוּ אַרְבַּע־מֵאוֹת בַּחוּרִים, צְרִיכִים יְסוּד חֲזָק, כִּי אִם יֵשׁ יְסוּד חֲזָק בְּגִשְׁמִיּוֹת, וְחוֹפְרִים טוֹב בְּאֲדָמָה, וְעוֹשִׂים יְסוּדוֹת חֲזָקִים, יְכוּלִים לְבַנּוֹת בְּנִין עֲנֹק, שִׁיכִיל בּוֹ אַרְבַּע־מֵאוֹת חֲדָרִים, אֲבָל אִם הַיְסוּדוֹת רְעוּעִים, בְּקִשֵׁי יְכוּלִים לְבַנּוֹת אֶפְלוֹ חֶדֶר אֶחָד, שְׁזֶה יִקְרַס, וְלִכֵּן אִם הֲרֵאשׁוֹנִים יְהִיו רְצִינִיִּים שְׁרוּצִים לְלַמֵּד, אִז יִהְיֶה כְּמוֹ מַגֵּנט, שִׁבְאוּאוּ פֶה הַמּוֹן בַּחוּרִים, אֲבָל אִם אֵלּוֹ סִתָּם מְסִתּוֹכְבִּים בְּעוֹלָם הַדְּמִיוֹן, עַד אֲמַצַּע הַיּוֹם עִם פִּיגְמוֹת, מֵאַחַר בְּלִילָה מְסִתּוֹכְבִּים וּמְדַבְּרִים וּמְפַצְּחִים גְּרַעֲינִים וְעִם סִגְרִיּוֹת וְכוּ', מִי צְרִיף אֶת זֶה?! רַבְּנוּ ז"ל מֵאֵד הַקְּפִיד לֹא לַעֲשׂוֹן, וְאוֹי וְאֲבוֹי לְבַחּוֹר שְׁמַעֲשׂוֹן, כִּי אֵין לוֹ שִׁיכּוֹת לְרַבְּנוּ ז"ל, אִם רַבְּנוּ ז"ל אָמַר לֹא לַעֲשׂוֹן, אִז אֶפְלוֹ שֵׁישׁ לִי תַאֲנֶה לַעֲשׂוֹן, אֲבָל רַבְּנוּ ז"ל אָמַר לֹא לַעֲשׂוֹן, אִז לֹא מַעֲשָׂנִים, כִּי אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל הָיָה הַיְסוּד הַרְּף אֲרָץ, וּבַחּוֹר הוּא בְּדֶרֶךְ כָּל עַז פָּנִים גְּדוֹל, וּמִכְרַח לַעֲנוֹת לְכֻלָּם וְכוּ', וְלִכֵּן הַיְסוּד אֶצְלָנוּ צְרִיף לְהִיּוֹת דֶּרֶךְ אֲרָץ, וּבַפְּרָט עֲכָשׁוּ שְׂבָאִים אוֹרְחִים מִכָּל אֲרָץ יִשְׂרָאֵל דִּיקָא לִיבְנֵאֵל, כִּי שׁוּמְעִים שְׂאֶצְלָנוּ יֵשׁ מַנִּין אַחַר מַנִּין, וְלִכֵּן אֲנִי מְזַהֵר אֶת כָּל בַּחּוֹר, אִם אֲנִי אֲמַצָּא בַּחּוֹר עַז פָּנִים, הוּא גַם־כֵּן יֵצֵא, כִּי עַז פָּנִים לְגִיּהֲנוּם, שִׁילָף לְגִיּהֲנוּם, כִּי אֶצְלָנוּ זֶה גֵּן־עֵדֶן, אֶצְלָנוּ מְדַבְּרִים רַק מִתְּקַדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, אֶצְלָנוּ חַיִּים רַק עִם הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, אֶצְלָנוּ מְדַבְּרִים רַק עִם הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, זֶה מַה שֵׁישׁ בִּישִׁיבָה שְׁלָנוּ, אֵין לָנוּ דְבוּרִים אַחֲרֵים רַק מִתְּקַדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, זֶה הַגֵּן־עֵדֶן, אֲבָל מִי שֶׁעַז פָּנִים שִׁילָף לְגִיּהֲנוּם, שִׁילָף לִישִׁיבוֹת אַחֲרוֹת, אֲנִי לֹא קָרָאתִי אוֹתוֹ.

אין עוד מדה יותר יפה מנקיון, כשאני רואה בחור שלא צריכים לבקש ממנו לנקות, אלא הוא יודע שהוא התורן עם החבר שלו, והולכים מעצמם בלי שביקשו מהם, רק מפאת שכתוב השם שלו על הרשימה, שביום זה הוא התורן עם חברו וכו', שני הבחורים האלו זה אצלי יותר שזה מהכל, פנראה שהם ממשמעים ובחורים טובים, ומי אומר, שאני רואה בחורים מתנדבים שיהיה נקי, אותם אני אוהב יותר מכלם, והיו לי הרבה בחורים כאלה, שתמיד נקו, המטבח תמיד היה מצחצח, הבית הכנסת היה מצחצח. היה לי בחור שתמיד נקה את המטבח, היה לי נחת לראות את זה, והיה לי בחור שהיה מנקה את הבית הכנסת, ותמיד היה מוריד את הספרים, זה אצלי יותר חשוב מהכל, כשאני רואה בחור שאפלו לא מבקשים ממנו, הוא לוקח מטאטא ומטאטא את בית הכנסת בשביל כבוד הקדוש-ברוך-הוא, זה מראה לי שהוא בחור רציני, ובחור עם לב זהב, והבחור הזה יזכה פעם להיות גדול בתורה. חכמינו הקדושים אומרים: מפני מה זכה יהושע יותר מהזקנים, הרי כל הזקנים היו בעלי רוח הקדש, בעלי רוח נבואה, שהשפיע עליהם משה רבנו, ולמה זכה יהושע? כי יהושע סדר את הספסלים בבית הכנסת של משה רבנו, והוא טאטא את הרצפה ונגבה, אז זכה להיות היורש של משה רבנו. מוהרנ"ת ז"ל היה לו תלמיד בשם ר' נחמן טולטשינער ז"ל, הוא היה בחור פשוט מאד והיה גם יתום, ולא היה מי שיגדל אותו, לבסוף אחר ההסתלקות של מוהרנ"ת ז"ל, הוא ירש אותו מבין כל אנשי שלומנו, אף של מוהרנ"ת ז"ל היו תלמידים גאונים וכו', הוא ירש את מוהרנ"ת ז"ל, ולמה? כי הוא שרת את מוהרנ"ת ז"ל, והיה מוציא את המי שופכים וכו', והיה מכין דוד עם מים ונטלה וכו', אז לא היה כמו היום, שיש ברז עם מים, ויש פיור, אלא היה דוד, שהיו צריכים למלאותו עם מים, וכל מי שבא לבית הכנסת, לקח נטלה והוציא מים מהדוד ושפף על הרצפה, וככה נטל ידיו, ולא היה כמו היום פיור, זה היה רק אדמה, היום יש לנו פיור, ויש לנו ברז, אבל צריכים לשמר לא לזרק את הנזרות והפסלת לתוך הפיור, זה מראה רצינות של בחור, בחור כזה אני אוהב, שתמיד הולך סביב הבנין,

ואיפה שהוא רואה לכלוך הוא מנקה, ובפרט עכשו שבאים אורחים, זה קדוש שם שמים, שרואים שהמקום נקי, ולכן אשרי הבחור שמנקה.

וכאן המקום לתת תודה לכמה בחורים, שכתבו לי שהם נקו סביב הבנין, ואני מברך אותם, שהקדוש-ברוך-הוא יעזר, שבזכות הנקיון שנקו את בית-הכנסת ואת המטבח ואת הרחבה סביב הישיבה, שהקדוש-ברוך-הוא ינקה אותם מכל העוונות, ותראו תמיד להמשיך לנקות, כדי שלא יצטרכו לבקש מכם. ועוד דבר מאד חשוב לשמר על פספי צדקה, כשרואים מאורר דולק כשאין אף אחד שם, או חשמל, צריכים לסגור את זה, חשמל עולה המון כסף, ובפרט מזגנים, בחור אחד יכול לשבת בבית-הכנסת, ולהדליק את כל המזגנים של כל בית-הכנסת או של כל הישיבה, או של כל הכולל, וזה גזל הרבים, ועל זה אין מחילה, פי חכמינו הקדושים אומרים (ביצה כט.): גזל הרבים אין על זה מחילה, גזל ואינו יודע למי גזל — יעשה מזה צרכי רבים. ולכן אשרי הבחור שסוגר את החשמל ואת המזגן או המאורר, כשרואה שאין אף אחד שם, אני רוצה עכשו להתקין שעון על המזגן של בית-הכנסת, ועל המזגן של הכולל, ועל המזגן של הישיבה, מי שירצה שהמזגן יעבד, יצטרך להכניס שם כסף, אין יותר להעמיס עלי, שאני צריך כל חדש לשבר את הראש, מאיפה להשיג שבעת אלפים ותשעת אלפים ש"ח רק לחשמל בחדש, מהיום מי שיצטרף מזגן, יצטרף לזרק מטבעות, יש שעון מיוחד, שעובד על מטבעות, מכניסים מטבע וזה עובד חמש-עשרה דקות, עוד מטבע עוד חמש-עשרה דקות, לא תכניסו — לא יהיה לכם מזגן, ותגידו את זה לכל אנשי שלומנו, שאני רוצה ככה, אני לא רוצה לסבל יותר שבעת אלפים ש"ח או תשעת אלפים ש"ח לחדש, מספיק סבלתי, ותראו מה אני סובל, ובשביל מי? ומה עשיתי? ולכן אני מאד מבקש אתכם, תדעו לכם, שיש פה בביבנאל כמה חולנים, הם מחפשים שאנחנו נעשה פרובוקציות, מספיק צרות היו לי מפמה אינשי דלא מעלי, שבכלל

לא היו שיכים אל אנשי שלומנו, ואני עד עכשו חושד, שהמשטרה שתלה אותם בינינו, כמו ... שהוא עשה שרפות, ואחר-כך זרקו את האשמה על אנשי שלומנו, אני מכריז ומודיע, כל מי שיעשה גזק לאחד מתושבי המקום, אין לו חלק לא בעולם הזה, ולא בעולם הבא, מה זה שיהודי יעשה גזק לשני?! הרי יש לנו חלק בשלחן ערוף הנקרא חשן משפט, ושמה מדבר מנזקי שכנים, חובל בחברו, אונאה, אונאת דברים, גזל, גנבה, איך יכולים לעבר על השלחן ערוף?! ולכן אני מאד מאד מבקש אתכם, תקחו את הדברים האלו ברצינות, ולבסוף אני נותן שלשה זמנים, אם זה לא ישתנה אני מביא חזרה משגיח, כי אני רואה שבחורים צריכים משגיח קשוח, כי הם לא מבינים רק מקל. רבנו ז"ל אומר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן א'), שמשגע לא מבין שפה אחרת רק מקל, אם מבקשים אותך יפה, שאל תעשה הרס, שהכל יהיה מסדר, ואתה הולך לעשות דוקא, אומר רבנו ז"ל: משגע מסכן, שאינו יכול לשלט על עצמו, ועושה דוקא, הוא לא מבין שפה אחרת רק מקל, וכבר אמרתי: "חצפה" זה אותיות "חוץ פה", מפה תלך לבחויץ. מוהרנ"ת ז"ל אומר: את הפל רבנו ז"ל יכול לקבל, אבל לא בחור חצפן ועז פנים. ולכן אני מאד מבקש אתכם, שתקחו את הדברים ברצינות, אז אני מבטיח לכם שתתחננו, ויהיה לכם בית משלכם, ורכב משלכם, ולא יחסר לכם שום דבר.

הקדוש-ברוך-הוא, השומע תפילתי, ישמע גם את התפלה שאני מתפלל עליכם, שלא יחסר לכם שום דבר, ואני מבקש אתכם, שתתפללו גם עבורי, שיתבטלו כל הגזרות רעות מעלי, וכל השונאים והקמים והחושבים עלי לרעה, מהרה הפך עצתם וקלקל מחשבתם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לַה שֶׁלֵב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַ עֶקֶב, י"ג אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם, וְכֵן שָׁמַעְתִּי אֶת הַהוֹדָעָה.

בְּשׁוֹם פְּנִיִּים וְאִפְּן לֹא לְהוֹסִיף שֵׁם לְהַתִּינּוֹק. נִתְּתָ לּוֹ שֵׁם מְאִיר,
עַל שֵׁם רַבִּי מְאִיר בְּעַל הַנֶּסֶס, אֲזִי לֹא צָרִיכִים לְהוֹסִיף שׁוֹם שֵׁם.

אוֹדוֹת אָבִיךָ, גֵּרוֹ יְאִיר וְכוּ', אֵל תִּדְבֹר מִזֶּה מְטוֹב וְעַד רַע, וְזֶה
יִשְׁכַּח לְגַמְרִי, וְיִמְחַל לְכֶם רַק מֵהַיּוֹם.

רְאֵה לְכַבְּדוֹ בְּיִתְרָ שְׁאֵת וּבְיִתְרָ עֵז, וְתִדַּע שְׁכַפּוּד אָב וְאִם זֶה
מֵהַדְּבָרִים הַכִּי חֲמוּרִים.

הַעֲקָר שְׁלֹא יִהְיֶה לְךָ נְקִיפוֹת מִצְפוֹן, רַק תַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה שֶׁלֵג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַ עֶקֶב, י"ג אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ.

הִנֵּה שָׁמַחְתִּי מְאֹד לְדַבֵּר עִמָּךְ, שְׁאֵתָה חוֹזֵר אֶל הַשְּׂגָרָה, רְצִיטִי
מְאֹד, שֶׁבְּשׁוֹבוֹעַ וְחִצֵּי הַזֶּה, שְׁיִהְיוּ כְּמָה בַּחוּרִים מְדַרְיָכִים בְּקִיטָנַת
הַצְּדִיק, עֲבוּר הַיְלָדִים שְׁלֵנוּ, מֵאַחַר שְׁאִין לָנוּ עֲזָרָה מִבַּחוּץ, וְמָה
עוֹד שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, עוֹד מוֹנֵעַ וּמְעַכֵּב וּמוֹסֵר
בְּכָל מִינֵי תַחֲבוּלוֹת, וְרַק רוֹצֵה לְחַבֵּל אֶת הַקְּהֵלָה שְׁלֵנוּ (הוּא לֹא

יחיה לראות את זה), ולכן אני צריך לעשות כל מיני השתדלויות שתהיה לנו קייטנה כמו בכל קהלה, ולכן תן לבחורים שיהיו מדריכים, רק תראה פה ושם לפקח עליהם.

רציתי מאד להיות אתך בקשר כל יומים לכל הפחות, ולדעת מה שלום הבחורים, ואיך הם בהנהגה ובנקיון וכו', פי מעכשו אני אעמד חזק על ענין הנקיון בפנים ובחוץ, ואם תוכל להשיג את ... זה שמנקה, כדאי שיבוא בכל יום לשעה או קצת יותר כדי שיהיה נקי ומצחצח בשיבה ובמטבח, ואם זה לא יקרה, יהיה לי ההכרח להחזיק את ... גרו יאיר, להיות משגיח.

מה טוב ומה נעים, אם תלמד במשך הזמן את המאמר בלקויטי-מוהר"ן, חלק א', סימן עב, ותאמר עליה התפלה, ואם תזכה ללמד עליה ההלכה בלקויטי-הלכות, שלוח הגן, הלכה ד', הבנויה על תורה זו, אז ממש תרגיש גן-עדן בזה העולם, וקצת יתחיל להאיר לך מה שהבנת וראית פה וכו'.

באמת ידוע אצל אנשי שלומנו, שאם היו רואים בחוש בעיני בשר את רבנו ז"ל, כמעט רבם ככלם היו מתרחקים, פי אינו דומה בין ראיה לשמיעה וכו', ודו"ק.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לה שלד

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר עקב, י"ד אב ה'תשס"ג.

שלום וברכה אל אהובי, תלמידי ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה מאד אני מצטער בצערך וכו', אבל לא הייתי מיצעך אותך

לילך לעיר וינה לגור שם, פי היום דברתי עם האברך ... נרו יאיר, שגור שם, וספר לי איך שהתקף מגויים ערלים טמאים, והפכו אותו מכות אכזריות, ומה גם שהוא בעצמו רוצה לעזוב, ולכן אין זו עצה.

"זכרו נפלאותיו אשר עשה", עלינו לזכר תמיד את נפלאות הבורא שעשה עמנו, ובפרטיות אפה, שזכית להתחתן, ויש לך, תהלה לאל, ילדים ובית יפה וכו', ושמעתי שבשנה הבאה תקח כחה יותר קלה, שלא תצטרך להשקיע בה כל-כף הרבה, ולכן צריכים רק להודות ולהלל ולשבח את הבורא ותברך שמו לעד ולנצח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לה שלה.

בצורת השם יתברך, יום שלישי לסדר עקב, י"ד אב ה'תשס"ג.

שלום וברכה אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

באתי לבקש אותך, שתראה לתת לנשי אנשי שלומנו בערב שמחה את מערכת הגברת הרמקולים, פי רק זה מה שנשאר לנו פנת ליל שמחה, פי אלו הרשעים רק רוצים לראות במפלתנו (היה לא תהיה). ולכן אנחנו צריכים להתגבר בשמחה ביתר שאת וביתר עז, פי רק על-ידי שמחה נעבר על הכל, בודאי צריכים לשים משהי אחראית על זה, כדי שלא ישבר.

רק חזק ואמץ באמונה פשוטה בו יתברך, לידע שהוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון, וכל צער

וְכָל עֲגָמַת נַפֶּשׁ יֵשׁ בְּזֶה חֲשָׁבוֹן צָדֵק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְהַעֲצָה רַק לְבוֹא
וּלְהִתְבַטֵּל אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ תָּמִיד בַּתְּפִלָּה וְהִתְבּוֹדְדוּת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה שְׁלוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר עֵקֶב, י"ד אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מֵה מְאֹד גְּדֹלָה שְׂמֵחָתִי לְשִׂמְעַ, שְׂתַהֲלֶה לְאֵל בַּתָּךְ ... תַּחֲיָה,
הוֹלֶכֶת לְהִתְחַתֵּן, זֶה הַשְּׂמֵחָה הַכִּי גְדוֹלָה שְׁלִי, כִּי פָּשׁוּט הִצְלָתִי
אוֹתָהּ מֵאֶסוֹן נוֹרָא וְכוּ', עֲכָשׁוּ, תַּהֲלֶה לְאֵל, הִיא מִתְחַתֶּנֶת, אֲנִי מְאֹד
מְאֹד שְׂמֵחַ, וְחֻבֵּל שְׂאֲנִי לֹא יָכוֹל לְהִיּוֹת בְּגוֹפִי בְּשְׂמֵחָה, אֲבָל בְּרוּחָנִי
בְּוִדְאֵי אֱהִיָּה שָׁם.

כְּפִי הַנִּרְאָה יֵשׁ עָלַי קְטְרוּג בְּשָׁמַיִם וְכוּ', וּמִזֶּה נִתְהַוָּה עֲלִילַת
רָשַׁע עֲלִילַת שְׂוֵא, עֲלִילַת דָּם עָלַי, וְכִשְׂיִתְבַטֵּל לְמַעַלָּה יִתְבַטֵּל גַּם
לְמַטָּה, וְאֲנִי בְּטוֹחַ, שְׂהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתִי, וְיַעֲשֶׂה עִמִּי
נִסִּים וּנְפִלְאוֹת.

לְצַעֲרֵנוּ הָרַב, רוֹאִים אֵיךְ שְׂהַשְׁקָר חוֹגֵג בְּאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה,
הַגְּנָבִים וְהַעֲבָרִינִים וְהַמְשַׁחֲתִים וְכוּ' וְכוּ', מִסְתּוֹבְכִים חֲפָשִׁי,
וּמִתְלַבְּשִׁים עַל אֲנָשִׁים חֲפִים מִפֶּשַׁע, בְּוִדְאֵי שְׁלָם יִשְׁלַם הַמְבַעִיר אֶת
הַבְּעֵרָה.

מִסְתּוֹבְכִים מְשַׁחֲתִים שְׂמַבְזִזִים מְלִיוֹנִים מְכַסְפֵי צְבוּר, וְלֹא
מַעֲמִידִים אוֹתָם לְדִין, קַח דְּגָמָא: בְּיַבְנָאֵל לְפָנַי שְׁנַתִּים, שְׂפָצוּ בֵּית
סֶפֶר מִמְּלַכְתִּי "נִפְתָּלִי", בְּרַבְבוֹת שְׁקָלִים, וְהַשְׁנָה הֵם בְּנוּ בֵּית-סֶפֶר

חדש, וכדי שלא יפול הבית-ספר הישן בידי חסידי ברסלב, הלכו בעצם תשעה באב, והרסו את זה עד היסוד, "ערו ערו עד היסוד בזה", אשר זה עול ופשע הכי גדול, לא מפני שלא נתנו לנו את זה, אלא זרמו לפני שנתים הון תועפות מכספי צבור, ועכשו הרסו את זה לגמרי על לא דבר, בודאי יהיה על זה נמוקים מצדם וכו', אבל הפל שקר וכזב, ואין מבקר אותם וכו', ואין מי שיאמר להם מה תעשו וכו', אני חושב שבסדום ועמורה "כנופית האפרים" היו מקבלים צל"ש על הרשעות שלהם.

הקדוש-ברוך-הוא, שאמר לעולמו די, יאמר לצרותי די, וינקם את נקמתי מכל הקמים עלי.

העקר חוק ואמץ, ותדבר בכל יום עמו יתברך, אשר אין למעלה מזה, כי כל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך — זו הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לה שלז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר עקב, י"ד אב ה'תשס"ג.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את ההזמנה לחתונה.

מה מאד גדלה שמחתי, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שיהיה בסימן טוב ובמזל טוב, ותבני בית נאמן בישראל לאות ולמופת, ותתחילי חיים חדשים שמחים ועליזים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לה שלח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר עקב, י"ד מנחם-אב ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שייחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבך עם ההזמנה לחתונה.

מה אמר לכם! את גדל השמחה שיש לי, אין לתאר ואין לשער כלל, ומצד שני את גדל הצער והעגמת נפש שיש לי, שאני לא יכול להשתתף בשמחתכם, אשר באמת זו השמחה שלי וכו', אך מה לעשות, שהרשעים האורזים, ימח שמם וזכרם, העלילו עלי עלילת רשע ועלילת דם, ואני פלוא בבית, עד יבוא עת דברו, ויוציאני מהפח יקוש הזה, ויפל הרע על כל שונאי.

נא ונא ראו לשמח מאד, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אתכם, ונשמע ונתבשר אצלכם בשורות משמחות תמיד, כי זה עקר השמחה אצלי, שאני רואה מעשה ידי להתפאר, אחרי שהשקעתי כל-כף הרבה השקעה וכו', בכם ובילדים, והנה אני זוכה לראות את השמחה על-כל-פנים מרחוק, ואף שזה מאד מאד כואב, עם כל זאת צריכים להתחזק, כמו שגלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קצה): "בצר הרחבת לי", שגם בתוך הצרות יכולים למצא הרחבות, והקדוש-ברוך-הוא ימתיק ממני ומכל עמו ישראל את כל הדינים, ונזכה כבר לגאלה שלמה במהרה בימינו.

מאד מאד רציתי, שבנכם ... גרו יאיר, ילמד את ההלכות אצל הרב ... גרו יאיר, כי זה מאד מאד חמור, כמו שתבינו בעצמכם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לה שלט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר עקב, י"ד מנחם-אב ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיחיו נצח.
לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד שמחתי לשמע הטוב מכם.
יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שנוזה לשמע אצלכם תמיד בשורות
משמחות.

הקדוש-ברוך-הוא ימשיך עליכם ברכה והצלחה בכל מעשה
ידיכם, ונשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לה שמ.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר עקב, י"ד מנחם-אב ה'תשס"ג.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הבשורה
משמחת.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתזכי לעבר על הכל בקלות, ונשמע
ונתבשר תמיד אצלכם בשורות משמחות.

הרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ולהתודות רק
אליו יתברך, ואז תראי נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

הרגילי את עצמך להגיד בכל יום "יום תהלים", כי התהלים
נחלק לשבעה חלקים כימי השבוע, ולכן אשרי מי שזוכה לסיים

אַשֶׁר לַה שְׁמַא בְּנַחַל רַעַט

בְּכָל שָׁבוּעַ סִפֵּר תְּהִלִּים, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ יְשׁוּעוֹת
גְּדוּלוֹת מִן הַשָּׁמַיִם.

רַק תִּתְחַזְּקִי, וְתִשְׁתַּדְּלִי מְאֹד לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת בְּעַלְךָ, וְשִׂיחֶיָּה
לְךָ שְׁלוֹם-בֵּית אִמְתִּי, וְאָז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה שְׁמַא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר עֲקֵב, "י"ד מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שִׂיחִיו בְּצַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם, וְכֵן כַּמָּה פְּעָמִים הִשְׁאַרְתֶּם לִי
הוֹדְעוֹת, אָבֵל לֹא הִיִּיתִי בְּחֹדְרִי, וְלִכֵּן לֹא יָכַלְתִּי לַעֲנוֹת לְכֶם.

נָא וְנָא רְאוּ לְהִתְחַזֵּק יַחַד וְלִשְׂמַח יַחַד, כִּי אֵין טוֹב מְשֻׁמָּה,
כִּי זֶה הַבְּרָכָה הַכִּי גְּדוּלָּה, וְלִכֵּן תִּרְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּיַתֵּר שְׂאֵת וּבְיַתֵּר
עַז, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

רְאוּ לְרִשֵׁם עֲצָמְכֶם בְּמִשְׁרַד הַפְּנִים שְׂאֵתֶם גָּרִים בְּיַבְנָאֵל, וְהַיּוֹם
יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה דְּרָךְ הַדְּאָר, כִּי בְּאֵמַת אַתֶּם גָּרִים בְּיַבְנָאֵל.

הַרְגִּילוּ אֶת עֲצָמְכֶם לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרַךְ, עַל-כָּל-פְּנִים חֲמֵשׁ
דְּקוֹת, שְׁנֵה דְבַר גְּדוּל מְאֹד.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי,
שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה שמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר עֶקֶב, י"ד מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחִיו נִצַּח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בִּיְתֵר שְׂאֵת וּבִיְתֵר עֹז, וְתִאֲמִינוּ שְׁכָל מֵה שְׁעוֹבֵר
עֲלֵיכֶם, דְּבַר גְּדוֹל וְדְבַר קָטָן אֵינּוּ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחַת
הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיזוֹן, וּכְכֹל שְׂאֵדָם מִחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ יְדִיעוֹת אֱלוֹ, כִּי זוֹכָה
לְהִגִּיעַ לְיִשׁוּב הַדַּעַת, כִּי בְּאֵמֶת בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד
מִשְׁבָּרִים וְגִלִּים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁחֹזַק בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַקֵּר
הָאֲמוּנָה מִתְגַּלֶּה דִּיקָא עַל-יְדֵי שְׂמִדְּבָרִים הַרְבֵּה אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, כִּי כָּל מֵה שְׂמִדְּבָרִים יוֹתֵר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, נִבְּנִית
הָאֲמוּנָה יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְלִכֵּן תִּהְיֶה חֲזָקִים מְאֹד בְּאֲמוּנָה, וְהַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

נָא וְנָא רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בִּיְתֵר שְׂאֵת וּבִיְתֵר עֹז, בְּכָל פֶּרֶט וּפְרִט
מִיָּמֵי חַיֵּיכֶם, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחוּ לְעֹבֵר עַל הַכֹּל. וְהַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנֹשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֶצְלְכֶם תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַעֲקֵר תִּרְאוּ לְהִיּוֹת בְּשֻׁמְחָה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׂמַח אֶתְכֶם
תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה שמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר עֶקֶב, י"ד מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחִיו נִצַּח.

אֲשֶׁר לֵה שִׁמְג בְּנַחֵל רַפָּא

ראו להתחזק בַּיָּתֵר שְׁאֵת וּבַיָּתֵר עֹז, פִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב
 להוֹשִׁיעַ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם. לְכֵן אַתֶּם רְאוּ
 רַק לְהַחֲזִיק מֵעַמְד מִכָּל מָה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם וְכוּ', וְאַל תִּשְׁיִמוּ לֵב
 לְשׁוֹם דְּבָר, רַק תִּתְחַזְּקוּ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְעַקֵּר הַשְּׂמִיחָה הוּא שְׁאַנְחָנוּ
 זֹכִים לְהִיּוֹת מְזַרְע יִשְׂרָאֵל, וְשֵׁלֹא עֲשִׂנִי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת, שְׂזוּ
 הַשְּׂמִיחָה הַכִּי גְדוֹלָה, כַּמּוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק ב',
 סִימָן י'), שְׁעַקֵּר הַשְּׂמִיחָה לְשִׂמְחַ בְּנִקְדַת יְהוּדוּתָנוּ, וְאִם תִּרְגְּלוּ אֶת
 עֲצַמְכֶם לְלַקֵּת בְּצוּרָה כְּזוֹ, אֲזַי כָּל הַחַיִּים שְׁלָכֶם יִהְיוּ כְּכָר חַיִּים
 אַחֲרַיִם לְגַמְרֵי.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתַּחֲיוּ בַּיָּחַד בְּאַהֲבָה גְדוֹלָה
 וּבְהִבְנָה הִדְרִית, פִּי כִּף אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סוֹטָה יז.): אִישׁ
 וְאִשָּׁה זָכוּ — שְׂכִינָה בִּינֵיהֶן, לֹא זָכוּ — אִשׁ אוֹכְלֶתָן, וְלִכֵּן תַּעֲשׂוּ
 כָּל מָה שְׁבִיּוּדְכֶם לְהַבִּין אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, וְלַעֲזֹר אֶחָד לְהַשְּׂנִי, פִּי בְּזָה
 שְׁתֵּאֱהָבוּ אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, וְיִתְכַבְּדוּ אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, תִּגְרְמוּ שֶׁהַשְּׂכִינָה
 תִּתְהַיֶּה תְּמִיד בְּבֵיתְכֶם, וּכְשֶׁהַשְּׂכִינָה בְּבֵית, אֲזַי כָּל הַבְּרָכוֹת מְצוּיּוֹת
 שָׁם.

נָא וְנָא רְאוּ לְהַתְחַזֵּק בַּיָּתֵר שְׁאֵת וּבַיָּתֵר עֹז, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 יַעֲזֹר לָכֶם, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

הַעֲקֵר תִּשְׁתַּדְּלוּ לְדַבֵּר עַל-כָּל-פָּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת אֶל הַקְדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא, חֵק וְלֹא יַעֲבֹר בְּכָל יוֹם, וְלִסְפֹּר לוֹ יִתְבַּרַךְ כָּל מָה שְׁעוֹבֵר
 עָלָיו, וְרַק זֶה מָה שְׁיַעֲזֹר לָכֶם.

רְאוּ לְכַתֵּב לִי עַל-כָּל-פָּנִים שׁוֹרוּתִים, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיוּ אוֹתֵי, פִּי אֲנִי
 מְאֹד מְאֹד מִתְנַעֵגֵעַ אֲלֵיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רפב אֲשֶׁר לה שדמ — לה שמה בנחל

לה שדמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר עֶקֶב, י"ד מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲסוּר לִפְלֵ בְדַעְתּוֹ כָּלֵל מִכָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלָיו, כִּי כִּף לְמַד אוֹתְנוּ רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רפב), שְׁאֵדָם צָרִיךְ לְדוֹן אֶת עֲצָמוֹ לְכַף זְכוּת, וְלַחֲפֵשׁ וְלִבְקֵשׁ וְלִמְצֵא בְּעֲצָמוֹ הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת, וְכִמוֹ שְׁאֲסוּר לְשֵׁנָא אֶת אַחֲרִים, כִּי עוֹבְרִים עַל לָאוּ "לֹא תִשָּׁנָא אֶת אַחֲיָךְ בְּלִבְבְּךָ", כִּף אֲסוּר לְשֵׁנָא אֶת עֲצָמוֹ, וְאִפְלוּ שְׁנִכְשְׁלֵת כְּבָר בְּמַה שְׁנִכְשְׁלֵת וְכו', אֵינן זֶה עֵצָה לְהַתִּיאֵשׁ מֵהַחַיִּים, וְלִפְלֵ בְדַעְתְּךָ, כִּי אִפְלוּ שְׁנִדְמָה לְךָ כְּאֵלוֹ אֲבָד מְנוּס וְתִקְוָה מִמֶּךָ וְכו', אֲדַרְבָּה תַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וּבְכָל יוֹם וְיוֹם תִּשְׁתַּדֵּל לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, כִּי זֶה עֵקֶר חֲשִׁיבוֹת בֵּר יִשְׂרָאֵל, שְׁבָכֵל פַּעַם עוֹשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁאִינוּ מְטַעָה אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלֵל.

רְאֵה לְהַתְּמִיד בְּשׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", וְשֵׁם תִּמְצָא מְרֻגָע לְנִפְשְׁךָ, כִּי כָּל הַמִּכְתָּבִים נִכְתְּבוּ רַק בְּשִׁבְלֶיךָ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי, שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שְׁתַּצְּלִיחַ דְּרַכְּךָ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה שמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר עֶקֶב, י"ד מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אָפּר לה שמו בְּנַחֵל רפג

תְּשׂוּאוֹת חַן עַל הַהִתְחַזְקוֹת, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁגַם אִתְּם
תְּתַחַזְקוּ יַחַד.

הַעֲקֹר בַּעַת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת, אֲזוּ תִשְׁפְּכִי דְמָעוֹת כַּמִּים, וְלִבְקֹשׁ
עֲלֶיךָ וְעַל בְּעֲלֶיךָ וְעַל הַיְלָדִים, וּבְתוֹכָם תִּזְכְּרוּ גַם אוֹתִי, כִּי אֲנִי צָרִיךְ
הַרְבֵּה רַחֲמִים רַבִּים עִכְשָׁו, רַחֲמִים מְרַבִּים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנֹזֶפֶה תָּמִיד לְשִׁמְעַ בְּשׂוֹרוֹת
מִשְׁמַחוֹת, וְנִשְׁמַע תָּמִיד רַק טוֹב וְחֶסֶד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה שמו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר עֲקֵב, "ד מנחם-אב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיִחֲיוּ נֹצֵחַ.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עוֹ, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים
הַרְבֵּה הַתְּחַזְקוֹת, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד מִשְׁפָּרִים וְגַלִּים, וְאֲשֶׁרֵי מִי
שֶׁמִּתְחַזֵּק בְּאִמּוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּכְשֶׁאֲדָם חֹזֵק בְּאִמּוּנָה, הוּא
יְכוּל לְעֵבֵר עַל הַכֹּל. וְעַקֵּר הָאִמּוּנָה הוּא מִתְבַּטָּא עַל-יְדֵי שְׂאָדָם
מְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים
לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה הַצְּלָחָה נֹצֵחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר
וְאִין לְשַׁעַר כָּלָל, וְאִם הֵייתֶם יוֹדְעִים מַעֲלַת הַתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָה
לְמַעֲלָה, הֵייתֶם עוֹסְקִים בְּזֶה מִפְּעַם לְפַעַם, וְכֵן לְהַרְגִיל אֶת הַיְלָדִים
לְזֶה.

[חֶסֶד].

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה שמו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר עקב, י"ד מנחם-אב ה'תשס"ג.

שלום וברכה וְכֵל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יֵאִיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך, פי זה רבות בשנים שלא ידעתי איפה נעלמת וכו'.

עליך לדעת, פי כל החיים של האדם, זו שרשרת אחת של צרות ויסורים ומרירות ודכאונות וכו', ואשרי מי שזוכה להחזיק מעמד ואינו נשבר משום דבר, ולכן תקח את עצמך בידך, ותרגיל את עצמך להודות ולהלל ולשבח את הבורא יתברך שמו, על כל החסד חנם שעשה אתך, שזכית לדעת מרבי אמת כזה, פי מה היינו עושים בלי רבי אמת כזה? ולכן ראה להתחזק ביתר שאת וביתר עז, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותך.

תאמין לי, שרק אני מבין היטב היטב מה עובר עליך, ומה כבר סבלת בחיך וכו'.

נא ונא הרגל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, אשר כל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך, זו הצלחה נצחית, הצלחה כזו שאין לתאר ואין לשער כלל, ולכן תהיה חזק.

ועל כלם — תחזק את עצמך בשמחה, והקדוש-ברוך-הוא ימשיך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידך.

ראה להתחזק, ואז לא יחסר לך שום דבר. העקר כזה העולם זה התחזקות. וכתיב (תהלים יח): "אֲרַחֲמֶךָ הַנּוֹי"ה חַיִּזְקִי", כזה שאנחנו יודעים שהקדוש-ברוך-הוא מרחם עלינו, זו ההתחזקות הכי גדולה שלנו.

אָשֶׁר לֵה שִׁמַּח — לֵה שִׁמַּט בְּנַחֵל רַפָּה

וְלִכְּנֵן רֵאָה לְהַתְחַזֵּק, וְאֵל תִּסְתַּכֵּל עַל הָעֶבֶר כָּלֵל, רַק תַּעֲשֶׂה
הַתְחַלָּה חֲדָשָׁה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה שִׁמַּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר עֲקֵב, י"ד מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּרְוֶוּ רַב גַּחַת דְּקַדְשָׁה מְכַל יוֹצְאֵי
חֲלָצִיכֶם, מֵהַבְּנִים, וּמֵהַנִּכְדִּים וְהַנִּכְדוֹת, אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְרַחֵם עֲלֵיכֶם בְּפִרְנָסָה, וְתִזְכְּוּ לַעֲשׂוֹת תְּמִיד
צְדָקָה וְחֶסֶד עִם הַזּוֹלָת, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר חָשׁוּב אֲצִלוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ
חֶסֶד שְׁאֵחָד עוֹשֶׂה עִם הַשָּׁנִי.

רְאוּ לְהַתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֹז, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי
לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה שִׁמַּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר עֲקֵב, י"ד מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְהַתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֹז, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב

להושיע, ואני מאד מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שלא יחסר לכם שום דבר, רק תתחזקו, ואז יהיה לכם רק טוב בתיים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לה שנ.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר עקב, "ד מנחם-אב ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד נהגיתי מהחדושי תורה שלך.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן קה): מי שמחפש חדושין דאורייתא, זה תקון גדול לפגם הברית, פי כנגד שחשב עד עכשו פל מיני מחשבות רעות וכו', יכניס עכשו במח מחשבתו מחשבות קדושות.

רק חזק ואמץ, ותהיה דבוק בו יתברך, ותציר בדעתך שאין בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור, וכפי שתחזיר בעצמך ידיעות אלו, אז פל החיים שלך ילכו פבר בצורה אחרת לגמרי, פי העקר בזה העולם הוא אמונה.

רבנו ז"ל אמר (שיחות-הר"ן, סימן לג): אמונה אצל העולם זה דבר קטן, ואצלי אמונה הוא דבר גדול; ולכן תהיה חזק מאד באמונה בו יתברך, שמלא כל הארץ כבודו, והוא צופה ומביט על כל דבר, והקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אותך, רק חזק ואמץ, ואז טוב לך פל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לַה שְׁנָא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר עֶקֶב, ט"ו אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

הִנֵּה לַהּוֹי יְדוּעַ, שְׁבַתוֹךְ כָּל הַצְרוֹת וְהַיְסוּרִים וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ וְכוּ', שְׁעוּבָר עָלַי בְּעֵתִים הַלְלוּ, אַף-עַל-פִּי-כֵן אֲנִי דוֹאֵג בְּשָׂבִיל הַיְלָדִים שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַגְּרִים בִּיבְנָאֵל, שֶׁהֵם מַעַל גִּיל בַּר-מִצְוָה, וְאֲנִי פוֹתַח עֲלֵשׁוּ יְשִׁיבָה מִיַּחְדָּת בְּעֵבוּרֵם "בֵּית מְנַחֵם", שֶׁלֹּא תִהְיֶה לָהֶם שׁוּם שִׁיכוֹת לִישִׁיבַת "דְּמָשֶׁק אֱלִיעֶזֶר", זֶה רַק בְּשָׂבִיל יְלָדֵי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַגְּרִים כָּאֵן בִּיבְנָאֵל, וְאֲנִי מְבִיא שְׁנֵי מַגִּידֵי שְׁעוֹר מִבְּחוּץ, תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים גְּדוֹלִים, שְׁזֵה יַעֲלֶה לָנוּ הַרְבֵּה כֶּסֶף, אֲבָל תִּקַּח בְּחֻשְׁבוֹן, שְׁזֵה יִשְׁתַּלֵּם לָךְ, כִּי אִם תִּשְׁלַח אֶת הַיְלָד שֶׁלָּךְ לְמַרְפֹּז, תִּצְטָרֵךְ לְשַׁלֵּם כְּפָלִים, וּמָה גַם מִי יוֹדֵעַ מָה יִקְרָה שָׁם עִם הַיְלָדִים, כִּי הַגִּיל הַזֶּה זֶה הַגִּיל הַכִּי מְסַפֵּן לְשַׁלַּח לְפָנֵינוּ, וְלִכֵּן מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׁבִיוֹם חֲמִישֵׁי בְּשַׁעַה שְׁלֹשׁ אַחַר הַצְהָרִים תְּבֹא לְאַסְפָּה דְּחוּפָה בְּקוֹמָה שְׁלִישִׁית, כִּי מְאֹד מְאֹד חֲשׂוּבָה הוֹפְעָתָךְ, וְאֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׁאֵל תִּתְחַמֵּק בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֶּן, וְזָכוֹר גַּם זָכוֹר, שְׁזֵה הָעֵתִיד שֶׁל הַבֵּן שֶׁלָּךְ, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּשְׁתַּף פְּעֻלָּה, כִּי חֲלָבֵי וְדָמֵי אֲנִי מְשַׁקִּיעַ בְּזֶה לְמַעַן שְׁתִּהְיֶה הַצְּלָחָה מְפֻלְגָת לְבָנְךָ, וְזֶה הָעֵתִיד שֶׁל כָּל הַתְּלַמוּד-תּוֹרָה שֶׁלָנוּ, כִּי כָּל הַיְלָדִים יִרְאוּ שְׁזֵה יְשִׁיבָה רְצִינִית.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה שְׁנָב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר עֶקֶב, ט"ו אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מֵאֵד שְׁמַחְתָּנִי עִם שׁוֹרוֹתֶיךָ הַקְּצָרוֹת, וּבִוְדָאֵי עוֹד נִתְרָאָה הַרְבֵּה וְכוּ', זֶה רַק נִסְיוֹן חֲדָשׁ וְכוּ', וְלִמְעַלָּה מְלַמְּדִים אוֹתִי עֲכָשׁוּ לְמוֹד חֲדָשׁ וְכוּ', וּבִוְדָאֵי אֲזַכֶּה לְעִמָּד בְּנִסְיוֹן.

הַיּוֹם בְּלִילָה נְדַבֵּר, בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עַל־פִּי הַתּוֹרָה בְּלִקּוּטֵי־ מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ד', בְּדִיוֹק בְּשַׁעֲהַ עֶשֶׂר, וּבְדָאֵי שְׁתַּבּוּא, כִּי כְּשֵׁאתָה שָׁם, יֵשׁ דְּבוּרִים אַחֲרֵים.

הַעֲקָר לְדַעַת, שְׁכָל מְאֻרְעוֹתָיו הֵם לְטוֹבָתוֹ, וְזֶה הַשְּׁגַת עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה שנג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר עֶקֶב, ט"ו אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מֵאֵד מְאֵד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׁתִּדְאָג שְׂיִהְיֶה סְבִיב הַבְּנִין וּבְכַרְט לֵיד הַיְשִׁיבָה וְהַמְטִיבָה נְקִי מְאֵד, כִּי יֵשׁ הַמּוֹן אוֹרְחִים, וְחָבֵל שְׂיִהְיֶה חֲלוּל הַשֵּׁם עָלֵינוּ.

תּוֹק וְאַמֶּץ, וְתַחֲזִק אֶת הַבְּחוּרִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה שנג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר עֶקֶב, ט"ו אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אָנִי רוֹצֶה שְׁתַּכַּף־וּמִיד תַּעֲזוּב אֶת הַיְשִׁיבָה, כִּי אַתָּה לֹא מַחֲזִיק

אָשֶׁר לַה שְׁנָה — לַה שְׁנָה בְּנַחֵל רַפֵּט

אֶת הַזְּמַנִּים, וְאַתָּה יִשָּׁן כָּל הַיּוֹם, אֵין לָךְ מַה לַעֲשׂוֹת אֲצִלְנוּ כָּלֵל,
אִם תֵּצֵא בְּטוֹב — מַה טוֹב, וְאִם לֹא — נִצְטָרְךָ לְקַחַת אוֹתְךָ דְרָךְ
הַחֵק.

הַמֵּאַחַל לָךְ תִּשׁוּבָה שְׁלֵמָה...

לַה שְׁנָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר עֶקֶב, ט"ו אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת לְהַקְדִּים בְּעָרֵב שַׁבָּת אֶת הַדְּלָקַת גְּרוֹת וּלְהַקְדִּים שַׁבָּת
וְכו', צְרִיכִים לִידַע כַּמָּה יְסוּדוֹת.

א. אִם מִתְחִילִים פַּעַם צְרִיכִים כְּבָר לְהִתְנַהֵג כִּף תָּמִיד. ב. זֶה
יְכוּל לְהֵבִיא קְלָקוּל גְּדוֹל בְּחִלּוּל שַׁבָּת, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, שְׁכַשְׁהָאשָׁה
עֲדִין לֹא מוֹכֵנָה. ג. לֹא יְכוּלִים פַּעַם בֵּן וּפַעַם לֹא מְתִי שְׁמַתְחַשֵּׁק לִי.
ד. אִם מְקַדִּימִים בְּכַנִּיסַת שַׁבָּת, לְבִסּוּף גּוֹמְרִים שַׁבָּת עִם הַזְּמַן
הַמְקַדֵּם, שְׂאֵז עוֹבֵר עַל אֲסוּר סְקִילָה הַחֲמוּר, וְלִכֵּן הֵנַח לְעַם יִשְׂרָאֵל
שְׂיִתְנַהֵגוּ כְּמוֹ שְׁמַתְנַהֵגִים, וְכָל אֱלוֹי שְׁפִימֵי הַקִּיץ מְקַדִּימִים אֶת
הַתְּפִלָּה וְכו', פְּשׁוּט הֵם רַעֲבַתְנִין שְׁצְרִיכִים לְאַכֵּל אַרְוַחַת עָרֵב
בְּזְמַן... וְלֹא מֵאַחַר בְּלִילָה.

וַיֵּשׁ לְהַאֲרִיךְ בְּזֶה, אֲבָל אֵין הַפְּנָאֵי עֲכָשׁוּ.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה שְׁנָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר עֶקֶב, ט"ו אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלִיוֹת אַנְשֵׁי

שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגֵּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְזוּ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

באתי לבקש את כל אנשי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, ראו לזכר מה שאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּעֲנִית כו:): לא הָיוּ יָמִים טוֹבִים לְיִשְׂרָאֵל כַּחֲמֹשֶׁה-עָשָׂר בָּאָב וּכְיוֹם הַכַּפּוּרִים, וּמוֹבָא מִצְדִּיקִים קְדוּשִׁים, שְׁמֵהֵיוֹם כָּבֵד מִתְחִיל לְהָאִיר בְּעוֹלָם הָאֶרֶת רֵאשׁ הַשָּׁנָה וְיוֹם הַכַּפּוּרִים, וְלִכֵּן תִּרְאוּ לְקַחַת אֶת עֲצַמְכֶם בְּיַדְכֶם, וּלְפִיִּס אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, כִּי כֹךָ אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יוֹמָא פה:): עֲבֵרוֹת שְׂבִין אָדָם לְמָקוֹם יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר, עֲבֵרוֹת שְׂבִין אָדָם לְחִבְרוּ אֵין יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר, עַד שְׂיִרְצָה אֶת חִבְרוּ; וְלִכֵּן דִּיקָא בְּאֵלוֹ אַרְבַּעִים יוֹם מִחַמֵּשֶׁה-עָשָׂר בָּאָב עַד רֵאשׁ הַשָּׁנָה, צְרִיכִים לְעַבְדַּ הַרְבֵּה עַל נִקְדָּה זוּ — לְעַמֵּד עַל לְטַהַר עֲצָמוֹ מִעֲבֵרוֹת שֶׁל בֵּין אָדָם לְחִבְרוּ, וּלְפִיִּס אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, כִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְאֹד מְאֹד מְקַפֵּיד עַל דְּבַר זֶה, שְׂאֶחָד מְבִישׁ וּמְשַׁפִּיל אֶת הַזּוּלַת וְכוּ', וְאֵין עוֹד עֲבָרָה יוֹתֵר חֲמוּרָה כְּמוֹ שְׁנֵאת חֲנָם, אֲשֶׁר בְּשִׁבִיל זֶה נִחְרַב בֵּית מְקַדְשֵׁנוּ, וְגַלְיָנוּ מְאַרְצָנוּ, וְנִתְרַחֲקָנוּ מֵעַל אֲדָמָתָנוּ, וְדָם יִשְׂרָאֵל נִשְׁפָּךְ כְּפַיִם, וּמוֹבָא בְּזִהָר (רַעֲיָא מְהִימְנָא פְּנַחֵס רְלוּ): עַל הַפְּסוּק (אִיכָה א'): "הָיוּ צָרִיָּה לְרֵאשׁ", כִּד עַרְב־רַב אֵינוֹן מְעַרְבִין בְּיִשְׂרָאֵל מַה כְּתִיב: "הָיוּ צָרִיָּה לְרֵאשׁ", הָיְנוּ שְׂאֵלוֹ הַרְשָׁעִים שְׂמַצְרִים וּמַצְעָרִים אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, הֵם נַעֲשִׂים רֵאשִׁים, וְכֵן מוֹבָא בְּזִהָר (רַעֲיָא מְהִימְנָא כִּי תַצֵּא רַפְכּ): גְּלוּתָא רַבִּיעָאָה דוֹר דְּרַשָּׁעִים מְלֵא נַחֲשִׁים וְעַקְרָבִים, רַמָּאִים כְּנַחֲשִׁים וְעַקְרָבִים דְּעַקְרִין מְלֵי דְרַבְּנָן וְדַגְנִין לְשַׁקְרָא עֲלֵיהּ אֶתְמַר: "הָיוּ צָרִיָּה לְרֵאשׁ". וְכֵן הוּא בְּתַקּוּנֵי זֵהַר (תַּקּוּן כֵּא): וַי לְיִשְׂרָאֵל כִּד אֶתְבַּלְעוּ בְּעַרְב־רַב דְּעֲלִיָּהּ אֶתְמַר "וְלֹא נוֹדַע כִּי בָאוּ אֶל קַרְבְּנָהּ וּמְרָאִיהֶן רַע כְּאֲשֶׁר בְּתַחֲלָה", בּוֹזְמָנָא דְגְלוּתָא כָּל מְמַנָּן דְּאָמִין דְּעֲלָמָא וְעַרְב־רַב אֶתְמַר בְּהוּן: "הָיוּ צָרִיָּה לְרֵאשׁ אוּיְבִיָּה", שְׁלוֹ צָרִיָּה וְדֵאֵי אֵינוֹן עַרְב־רַב, עֲלֵיהּ אֶתְמַר (יִשְׁעִיָּה א, כג): "שְׁרִיָּה סוּרְרִים וְחִבְרֵי גְנָבִים כְּלוֹ אוֹהֵב שַׁחַד" וְגו'. וְלִכֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, תַּפְקָחוּ אֶת הָעֵינַיִם, וְאַל תַּהֲיֶה לְכֶם שׁוֹם שְׂכִיכוֹת אֶל הָעַרְב־רַב הַמְעִיקִים וּמַצִּיקִים אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּגִלוֹת

הַמֵּר הַזֶּה, וְאֲדַרְבָּה, כֹּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, יֵצֵא לְהַפְיִץ אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּכָל אֲרָצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם לְכֻלָּם, אֲשֶׁר אֵין עוֹד מְלַבְּדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה אֶת כָּל הַבְּרִיָּאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָת, חֵי, מְדַבֵּר — זֶה עֲצָם עֲצָמֵיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וַיִּשְׂרָאֵל קְדוּשִׁים, שְׁנֹשְׁמָתָם שְׂרָשָׁה בְּאֻמוֹנָה, כִּי נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הֵם חֵלֶק אֱלֹהִים מִמַּעַל מִמָּשׁ, וְעַל-יָדֵי שְׂמֻדְבָּרִים אֲתָם דְּבוּרֵי אֻמוֹנָה, הֵם כְּבָר נִמְשָׁכִים חֲזָרָה אֶל שְׂרָשָׁם. וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי מִי שְׂפִיץ אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, שֶׁהוּא מְגַלֶּה אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְרַק זֶה יָבִיא לָנוּ אֶת הַגְּאֻלָּה.

זְכָרוּ הַיֵּטֵב, אֲשֶׁר אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּעֵנִית לֵא): מִכָּאן וְאֵילָךְ, דְּמוֹסִיף יוֹסִיף, וּפְרָשׁ רַש"י: מִחֲמַשָּׁה-עֶשֶׂר בָּאָב וְאֵילָךְ, דְּמוֹסִיף לֵילוֹת עַל הַיָּמִים לְעֶסֶק בַּתּוֹרָה יוֹסִיף חַיִּים עַל חַיָּו. וּמוּבָא (שְׁלַחן עֲרוּךְ, הַלְכוֹת פְּתִילוֹת תּוֹרָה, סִימָן רֵמו, סְעִיף כג): מִי שְׂרָוּצָה לְזוֹכוֹת בְּכַתְרָה שֶׁל תּוֹרָה, יִזְהַר בְּכָל לֵילוֹתָיו, וְלֹא יֵאבֵד אֶפְלוֹ אַחַת מֵהֶן בְּשָׁנָה, בְּאֵכִילָה וּשְׂתִיָּה וּשְׂיִחָה וְכִיּוֹצֵא בָהֶם, אֲלֹא בְּדַבְּרֵי חֲכָמָה וְתִלְמוּד תּוֹרָה. הַגָּה: כִּי אֵין אָדָם לוֹמֵד רַב חֲכָמָתוֹ כִּי אִם בְּלִילָה, וַיֵּשׁ לְאָדָם לְהַתְּחִיל לְלַמֵּד בְּלִילָה מִט"ו בָּאָב וְאֵילָךְ וּמֵאן דְּלֹא מוֹסִיף יוֹסִיף, עֵינֵי שָׁם.

וְלָכֵן כֹּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יַעֲשֶׂה לְעֲצֻמוֹ חֵק וְלֹא יַעֲבֹר מֵהַיּוֹם ט"ו בָּאָב לְבוֹא לְכוֹלֵל "אֹר הַמַּאִיר", עַל-כָּל-פְּנִים שְׁעָה אוֹ שְׁעָתִים בַּיּוֹם, וּלְכוֹלֵל עָרֵב "אֹר הַגְּנוּז", עַל-כָּל-פְּנִים שְׁעָה אוֹ שְׁעָתִים בְּלִילָה, לְלַמֵּד חֲמֵשׁ וְרַש"י עִם הַתְּרַגּוּם, וּפְרָק מְשֻׁנִּיּוֹת, וְדָף גְּמָרָא, אֲשֶׁר מַאִירָה אֶת הַנֶּפֶשׁ, וְעַל כָּלֵם — לְלַמֵּד הַרְבֵּה הַלְכָה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ בְּיוֹתֵר עַל לְמוּד פּוֹסְקִים, וְאָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן כט), שְׁכָל בַּר יִשְׂרָאֵל מְחִיב לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הַלְכָה, וְזֶה צָרִיף כֹּל אֶחָד בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל מֵהַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ לְקָיָם, אִף שֶׁהוּא טְרוּד עַל הַמְּחִיָּה וְעַל הַכֶּלְכֵּלָה, עַל-כָּל-פְּנִים שְׁעָה בַּיּוֹם אוֹ שְׁעָה בְּלִילָה מִכָּרַח 'לְגַנְב' עֲצָמוֹ לְתוֹף הַכוֹלֵל וְלְלַמֵּד, כִּי יִמְיָנוּ כְּצַל עוֹבֵר. וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרַאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה צו, סִימָן ב'): כְּצַל יִמְיָנוּ עַל הָאָרֶץ וְאֵין מְקַנְהָ, וְהַלּוֹאֵי כְּצַלוֹ שֶׁל כְּתָל, אוֹ כְּצַלוֹ שֶׁל אֵילָן, אֲלֹא

כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשָׁעָה שְׁהוּא עָף, דְּכִתִּיב (תהלים קד): "כָּצַל עוֹבֵר",
 וְאִין מְקוּנָה — וְאִין מִי שְׂיִקְוָה שְׁלֵא יָמוּת, הַכֹּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין
 בְּפִיהֶם שֶׁהֵן מֵתִים וְכוּ', וְלִכֵּן חָבַל עַל הַיָּמִים הַטּוֹבִים שֶׁהוֹלְכִים לָנוּ
 לְהִבָּל וְלָרִיק. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (קִהְלַת רַבָּה, פְּרָשָׁה ו', סִמָּן יא)
 עַל פְּסוּק (קִהְלַת ו'): "כִּי מִי יוֹדֵעַ מַה טוֹב לְאָדָם בַּחַיִּים, מִסֵּפֶר יָמֵי
 חַיֵּי הֶבְלוֹ, וַיַּעֲשֵׂם כָּצֵל, אֲשֶׁר מִי יִגִּיד לְאָדָם מַה יִּהְיֶה אַחֲרָיו תַּחַת
 הַשָּׁמַיִם", אָמַר רַבִּי פִּנְחָס: הוֹאִיל וְהִבָּל הֵם יָמָיו שֶׁל אָדָם וּמִסֵּפֶר
 הֵם וּכְצֵל הֵם, מַה הַנְּאֻה יֵשׁ לוֹ בַּחַיִּים? אֵלֶּא יִתְעַסְקוּ בְּדַבְרֵי תוֹרָה
 שְׁכַלְן חַיִּים. וְאָמַר הַתַּנָּא הַקְּדוּשׁ (אָבוֹת פֶּרָק ו'): לְפִי שְׁבִשְׁעַת פְּטִירְתּוֹ
 שֶׁל אָדָם אִין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶּסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת
 וּמַרְגְּלִיּוֹת, אֵלֶּא תוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבָּר. וְלִכֵּן אֵל תִּהְיוּ
 בְּטָלְנִים! כִּי רַק לַמּוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה זֶה מַה שְׂיִלְוָה אוֹתָנוּ, וְאֲשֶׁרֵי
 מִי שְׂזוּכָה לְלַמֵּד עַל-פִּי סֵדֶר דְּרָךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבֵּנוּ וְ"ל, הַמוֹבָא
 בְּדַבְרֵי הַקְּדוּשִׁים (שיחות-הַר"ן, סִמָּן עו), וְאִז אֵל רַב טוֹב הַגְּנוּז
 וְהַצָּפוּן יִזְכֶּה.

נָא לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים מֵרַבִּים עָלַי, וְאֶהְיֶה לָכֶם אָסִיר תּוֹדָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה שנו.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר עֵקֶב, ט"ו אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נֵרוֹ וְאִיר.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּלְךְ בְּכָל יוֹם לְבֵית-הַכְּנֶסֶת
 לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיֵן שַׁחֲרִית, מְנַחֵה, עֶרְבִית, וְתַקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיַדֶּךָ, כִּי
 רַבּוֹת פְּעֻלָּתֵי בְּשָׁמַיִם, שְׂיִהְיֶה לָךְ זְוִיג הַגּוֹן וְתַתְּחַתֵּן. וְהִנֵּה עַל-יַדֵּי
 שְׂטִיּוֹת אַתָּה יְכוּל לְאַבֵּד, חַס וְשְׁלוֹם, אֶת הַכֹּל. וְלִכֵּן כְּבֹד מְאֹד אֶת
 אֲשֶׁתְּךָ.

בְּרַח אֵל הַכּוֹלֵל, וְתַלְמֵד בְּכָל יוֹם הַרְבֵּה פְּרָקִים מְשֻׁנְיּוֹת, שְׁנֵה

אַשֶׁר לַה שְׁנָח — לַה שְׁנַט בְּנַחֵל רִצַּג

יִזְכֶּךָ לָךְ אֶת הַנְּשָׁמָה, וְכֵן תְּדַבֵּר רַק עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי רַק הוּא יָכוֹל
לְעֹזֵר לָךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה שְׁנָח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר עֶקֶב, ט"ו אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵתָה צְרִיף רַק לְחִזֵּק אֶת הָאֵמָא, כִּי זֶה מְצוֹת כְּפוּד אִם, וּמָה גַם
שְׁהִיא אֶלְמָנָה וְכוּ', וְלִכֵּן רְאֵה לְדַבֵּר עַל לְבָה הַרְבֵּה.

וְכֵן תְּדַבֵּר הַרְבֵּה עִם הַבְּחוּר, שְׁלֵא יִהְיֶה בְּדַכְאוֹן וּבַעֲצָבוֹת, כִּי
הוּא לֹא חֵיב בְּזֶה וְכוּ', וְיִמְשִׁיךְ לְלֶכֶת בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא לֹא יִמְנַע הַטּוֹב מִמֶּנּוּ, וְשְׁלֵא יִדְאָג עֲבוּר שְׂדוּף.

נָא לְהוֹרִיד אֶת כָּל הַמַּכְתְּבִים כְּלָלִיִּים מֵהַבֵּית-מִדְרָשׁ וְהַכּוֹלֵל
וְהַיְשִׁיבָה, וְלִתְלוֹת אֶת זֶה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה שְׁנַט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר עֶקֶב, ט"ו אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

תְּדַעֵי לָךְ, הַשְּׁמֵשׁ זֶה טוֹב, כִּי שְׁמֵשׁ צְדָקָה וּמִרְפָּא, אֲבָל מִי
מְלַח מְאֹד מְאֹד מְאֹד מְאֹד מְסַפֵּן וְכוּ', וְלִכֵּן צְרִיף לְשָׁמֵר שְׁלֵא יִרַד
הָעוֹר, חֵס וְשְׁלוֹם, יוֹתֵר וְיוֹתֵר.

רצד אָשֶׁר לה שם — לה שסא בנחל

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ
וְהַגּוּף גַּם יַחַד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה שם.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר עֶקֶב, ט"ו אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אם תִּקַּח עֲצָמְךָ בְּיָדֶיךָ, וְתִלְמַד בְּהַתְמַדָּה, וְתִתְנַהֵג בְּדַרְךְ אֶרֶץ
גְּדוּל, אֲזִי בְּנִקְל יִהְיֶה לְךָ לְהִתְחַתֵּן, כִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֵה לְרְאוֹת
אֶצְלֶךָ נַחַת, וְשִׂתּוּכֵל כָּבֵד לְהִתְחַתֵּן.

הַעֲקֵר תִּתְמִיד בְּלִמּוּד הַלְכָה, וְכֵן לְחֻטֵּף בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים
מְשֻׁנִּיּוֹת, וְלְהַתְּבַדֵּד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִתְפַּלֵּל עָלַי בְּכָל יוֹם.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה שסא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר עֶקֶב, ט"ו אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תִּכְּף-וּמִיד אַחַר רֵאשׁ הַשָּׁנָה אֶתָּה כָּבֵד יְכוּל לְבוֹא לְכָאן.

רֵאָה לְאַמֵּן עֲצָמְךָ לְתִקְוָתְךָ, וְתִהְיֶה לִי לְעֶזֶר גְּדוּל.

הַעֲקֵר שְׁאֲנִי רוֹצֵה שֶׁתְּמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה

מִזֶּה.

וְעַל כָּלֵם — רָאָה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, בְּכָל יוֹם, וְאִז תִּרְאֶה גִסִּים
נִגְלִים שְׂעִיעֶשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּחַיֶּיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה שׁוֹב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר עֲקֵב, ט"ז אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כָּלֵיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיִבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְיָ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָמִיד.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, זֶה הַיּוֹם שְׂחִפִּיתִי וְצִפִּיתִי זֶה שָׁנִים לְפֶתַח
יְשִׁיבָה רְצִינִית בְּעִבּוֹר הַיְלָדִים שְׁלֵנוּ, הַיְנוּ הַיְלָדִים שֶׁל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ
הַגָּרִים בְּיִבְנָאֵל.

יְלָד שְׂנַעֲשֶׂה בֶר-מְצוּהָ, נַעֲשֶׂה גְדוֹל, בְּרָגַע שְׂיִלַּד מִתְחִיל לְהַנִּיחַ
תְּפִלִּין, מְרַגֵּשׂ אֶת עֲצָמוֹ כְּכֹר שׁוֹנֶה מִמֶּה שֶׁהָיָה עַד עַכְשָׁו, וְזוֹ
מְצִיאוֹת. וְלִכֵּן כְּשֶׁנַּעֲשִׂים בֶר מְצוּהָ, כְּכֹר צְרִיכִים לְהַכְנִיסוֹ לְיִשִּׁיבָה,
אֲכַל בְּדַרְךָ כָּלֵל כֶּתֶת בֶר-הַמְצוּהָ, יֵשׁ לְיִלָּד חֲבָרִים שְׁלוֹ, שְׂאֲתָם
לוֹמַד בְּמִשְׁךְ כָּל הַשָּׁנִים מֵגִיל א"ב עַד בֶר-מְצוּהָ, אִז נִשְׁאָר שֵׁם עַד
שְׁכָל הַכֶּתֶת נַעֲשִׂית בֶר-מְצוּהָ וְעוֹלִים יַחְדוֹ וְכוּ', זֶה הַתְּכֵנִית שְׁלִי.
לְשָׁנָה הַבָּאָה תִּהְיֶה לְכֶתֶת בֶר-מְצוּהָ אֶת הַמַּגִּיד שְׁעוֹר ר' ... נִרוּ יְאִיר,
שְׁהוּא מְצַלִּיחַ מְאֹד מְאֹד עִם הַתְּלִמִּידִים, בְּאִפֵּן יוֹצֵא מִן הַכָּלֵל.

אֲבָל מָה עוֹשִׂים עִם יְלָדֵיכֶם, שֶׁהֵם כְּכֹר בְּנֵי אֲרַבַּע-עֶשְׂרֵה
וְחֲמֵשׁ-עֶשְׂרֵה וּמְעָלָה? עַל זֶה הִחְלַטְתִּי לְפֶתַח יְשִׁיבָה "בֵּית מְנַחֵם"
עַל שֵׁם אָבִי מוֹרֵי וְרַבִּי, זְכֹר צַדִּיק וְקְדוֹשׁ לְבָרְכָה. מָה אֲנִי רוֹצֵה
מִהַכֶּתֶת הַזֶּה? שְׂיִגְדְּלוּ לוֹמְדֵי תוֹרָה. סוּף כָּל סוּף מָה יִשְׁאָר מֵאֲתָנוּ,
אִם לֹא שֶׁהַיְלָדִים יִדְעוּ לְלַמֵּד, וְיִתְמִידוֹ וְיִתְעַלּוּ בַתוֹרָה הַקְדוּשָׁה,
וְתִהְיֶה לָהֶם שָׁנָה טוֹבָה מְאֹד. לְזֹאת מְנִיתִי מַגִּיד שְׁעוֹר מִבְּחוּץ לְפָנַי
הַצְּהָרִים וּמַגִּיד שְׁעוֹר מִן הַחוּץ אַחַר הַצְּהָרִים, שְׂיִרְגִּישוּ מָה זֶה לְמוֹד

התורה ומתיקותה, ובנודאי תנאי על גבי תנאי התניתי לתלמידים: דרך ארץ קדמה לתורה, וגם המגיד שעור צריך לדעת לנהג עם כל ילד על-פי דרכו. היום זה לא הדרך ללכת ביד קשה עם ילדים, אף שבודאי הילדים לא קלים, פי הרחובות, לצערנו הרב, פרוצים מאד מאד, וילד כשמגיע לגיל ארבע-עשרה וחמש-עשרה, הוא אינו מעץ או מברזל או מפלדה, אלא גם לו יש יצר הרע, והנסינות קשים ומרים, ומה יעשה הבן שלא יחטא, רחמנא לצלן. והנה אני משתבח לפני הקדוש-ברוך-הוא עם הנקדה הזו, ואני מתפאר, שאהיה היחידי בדבר זה, להציל את הנער, אבל, לדאבוני, אני משלם על זה מחיר כבד מאד.

מה אמר לכם! אני מרחם על ילדיכם, והבה ונדבר גלויות.

ילדים כשמגיעים סמוך לפרקם צריכים להתחתן, זו עבדה! אני יודע, שרבים יחלקו עלי, אבל בשקט פלם מודים בזה, אף אינם יודעים איך להוציא את זאת מהפח אל הפעל, איך לבצע את זאת. אבל על זה, ברוך השם, הילדים שלכם לומדים אצלי חכמת החיים, ובמשך כמה שנים פשהם מגיעים סמוך לפרקם, הם כבר מוכנים ובשלים להתחתן, והם בוגרים כמו בחור בן עשרים ושנים ועשרים וארבע, אם לא יותר, והמציאות הוכיחה צדקתי. ולמה אני כל-כך חזק, ולמה אני מתפאר בזה? פי לצערי הרב, זה לי ארבעים שנה משנת תשכ"ב, שאני עוסק עם בחורים ועם אברכים, והם באים אלי ושוטחים בעיותיהם וצרותיהם, ומה שעובר עליהם, וכל השנים הייתי באזלת יד, אני בעצמי מתזיק ישיבה גם-כן קרוב לארבעים שנה, ותמיד הייתי אומר לבחורים: אם לי הנה סמינר של בנות, הייתי מחתן את כלכם. והנה זכני הקדוש-ברוך-הוא להקים קהלה נפלאה, שאני מאד מתפעל בה, שאין דגמטה בכל העולם כלו, בודאי יש עוד הרבה מה לתקן, ובנודאי יכולה להיות בקרת, אבל הבה נהיה אמתיים — לגבי קהלות אחרות, אנחנו יהלומים! בודאי יש טענות על המלמדים, על הבית-ספר, ובפרט על הישיבה קטנה, אבל ההכרח לי לומר, שלגבי תלמידי תורה אחרים, בתי ספר אחרים, המוסדות שלנו הם יהלומים.

וְאֲנִי יָכוֹל לְהוֹכִיחַ לָכֶם, אֵין תְּלַמּוּד-תּוֹרָה בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, אֵין בְּתֵי סֵפֶר בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְאֵין גְּנִים בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, שֶׁהַתְּלַמִּידִים וְהַתְּלַמִּידוֹת יִדְבְּרוּ רַק מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מְדַבְּרִים רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, הַיְלָדִים מִתְחַנְכִּים שֵׁישׁ בּוֹרֵא כָּל עוֹלָמִים! הַיְלָדִים מְקַבְּלִים אֶת הַחֲנוּפָה, שֶׁבְּכָל בְּעֵינָה וְצָרָה יֵשׁ לַפְּנוֹת אֶף וְרַק אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. אֶת זֹאת אֵין מְקַבְּלִים בְּשׂוּם יְשִׁיבָה, בְּשׂוּם תְּלַמּוּד-תּוֹרָה וּבֵית-סֵפֶר, וּבְשׂוּם גֵּן, וּבּוֹדָאֵי לֹא בְּשׂוּם פְּעוּטוֹן. וְלֹא בְּחֻמָּם שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם רוֹצֵה לְבַלְעַ אֹתִי, כִּי הִנֵּה אֲנִי מִהַפֶּךְ סִדְרֵי בְּרֵאשִׁית. מֵה שְׂאֵבְרָהֶם אָבִינוּ הַחַל לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲנִי מִמְשִׁיף וּמִחֲדִיר בְּיַלְדִים שְׁלֵנוּ. בּוֹדָאֵי יֵשׁ מֵה לְתַקֵּן, וְהִנֵּה יִגִּיעַ הַזְּמַן, שְׂאֵנַחְנוּ מִתְקַנְנִים אֶת זֹאת, מֵה שְׁבוּעַר וּרְצִינֵי מָאד, הַכְּפָתָה הַזֹּה, כְּפַת גִּיל הָעֶשְׂרִיה, אִם לֹא נִקַּח אֶת זֹאת בְּיַדִּים, אֵל תְּהִיוּ נְאִיבִים, הַיְלָדִים יִפְלוּ לָכֶם, חֵס וְשְׁלוֹם, בֵּין הָאֲצַבְעוֹת, מִבְּתִים הַטּוֹבִים בְּיֹתֵר בְּכָל הָעוֹלָם, מִיְשִׁיבוֹת הַכִּי חֲרָדִיוֹת, הַגִּיל הַזֶּה יוֹצְאִים לְתַרְבוֹת רָעָה, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְזֶה אֵינוֹ פֶּלֶא פֶּלֶל, לְמָה? כִּי הַבֵּן אוֹ הַבַּת אֵינָם מְפַלְדָּה וְלֹא מַעֲזִ וּמְבַזֵּל, יֵשׁ לָהֶם יִצָר הָרַע, כִּף בְּרֵא הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הַבְּרִיאָה וְהַטְּבַע, וְאֵין יְכוּלִים לְשַׁנּוֹתוֹ, מֵה שְׁכַן יְכוּלִים — זֶה לְעֹזֵר לָהֶם וְלַהֲצִילֵם, אֵין זֶה הַרְעִיוֹן שְׁלִי, זֶהוּ רְעִיוֹן הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, שְׂאוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים, שְׂתַנָּא אָמַר: אֵתָה יוֹדַע לְמָה אֲנִי עֹדִיף יֹתֵר מִחֲבָרָאֵי? כִּי הַתְּחַתְּנָתִי בְּגִיל שֶׁ-עֶשְׂרָה, אֵלְמָלֵא הַתְּחַתְּנָתִי בְּגִיל אַרְבַּע-עֶשְׂרֵה הֵייתִי אוֹמֵר לְשֹׁטֵן: אֲנִי מִתְגַּרָּה כִּף; אִם תַּנָּאִים וְאִמּוֹרָאִים אָמְרוּ כִּף, מֵה נֹאמַר אָנּוּ?! אֵינִי נִכְנָס בּוֹפּוּחִים עִם רֵאשֵׁי יְשִׁיבוֹת, אִם אֲנִי כֵּן צוֹדֵק אִם לֹאוּ, כִּי אֲנִי יוֹדַע שְׂאֲנִי כֵּן צוֹדֵק, כִּי הַבְּחוּרִים מְכָל הַיְשִׁיבוֹת בּוֹכִים לִי מֵה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם, כּוֹתְבִים לִי מְכָל רַחְבֵי הָעוֹלָם, וְאִם הֵייתִי יָכוֹל לְעַנּוֹת אֶפְלוּ לְאַחוּז אֶחָד מֵהַמְּכַתְּבִים וְהַפֶּאקְסִים שְׂאֲנִי מְקַבֵּל, גַּם-כֵּן יִקַּח לִי שְׁעֵתִים שְׁלֹשׁ שָׁל כְּתִיבָה בְּכָל יוֹם לְעַנּוֹת תְּשׁוּבוֹת לְאֲנָשִׁים, שְׂזֶה כְּעֶרְךָ חֲמָשִׁים שְׁשִׁים שְׁבַעִים מְכַתְּבִים, וְאֵין לִי הַזְּמַן לָזֶה. אֲזִי אֲנִי יוֹדַע מֵה עוֹבֵר עַל בְּחוּרִים.

וְלִכֵּן בָּאוּ וְנִדְבַר לְעַנְיָן מֵהַנוֹשָׂא אַקְטוּאֵלִי. מִכָּאֵן וְאֵילָף זֶה לֹא

אֶפְשָׁרִי בְּשׁוֹם פְּנִים וְאֶפֶן לְשַׁלַּח אֵלַי לְלַמֵּד יְלָדִים בְּר־מִצְוֶה, הֵן
 אֲמַת בְּעֶבֶר שְׁלָחוּ אֵלַי יְלָדִים בְּנֵי מִצְוֶה, שְׁלֹא הָיָה לָהֶם מִשְׁגַּ מִלְמוּד
 הַתּוֹרָה, וְלִי זֶה הָיָה קִשְׁיָה לְאִין עֲרֹף. גַּם אֵל תִּשְׁכַּחוּ שְׁיִלָּד בְּגִיל
 שְׁלֹש־עֶשְׂרֵה וְאַרְבַּע־עֶשְׂרֵה, קִשְׁיָה לוֹ מְאֹד לְהִיּוֹת רַחוּק מִהֵבֵית בְּלִי
 לְרֹאוֹת אֶת הַהוֹרִים וְהָאֲחִים וְהָאֲחֻיּוֹת, אֲבָל מִסֵּרְתִי נִפְשִׁי אֲזוּ, פִּשְׁוֹטוּ
 כְּמִשְׁמְעוּ מִמֶּשׁ, וְחִנַּכְתִּי אֶת הַתְּלַמִּידִים, עַד שֶׁהִיוּ יוֹשְׁבִים וְלוֹמְדִים
 לְלֹא הַפּוֹנָה, וְלֹא רָצוּ לְעֹזֵב אֶת הַמְּקוֹם, וּמִלְבָּד אֲשֶׁר בְּגִשְׁמִיּוֹת
 גַּם־כֵּן לֹא חָסְרוּ דְבָר, אֲפֹ שְׁעוֹלָה הָאֲכָל הוֹן רַב, הֵם מְקַבְּלִים כָּל
 טוֹב בְּגִשְׁמִיּוֹת. וְהִנֵּה עֵתָה הַגַּעְתִּי לְמַצֵּב שְׁאִין לִי כְּבָר כַּח לְקַחַת
 יְלָדִים מִגִּיל בְּר־מִצְוֶה, אֲפֹ שֵׁשׁ יְלָדִים שְׁלָקְחוּ עִצְמָם בְּיָדִים,
 וְהִצְלִיחוּ מְאֹד מְאֹד, וּפְרָחוּ וְהִתְעַלּוּ וְהִגִּיעוּ סְמוּךְ לְפָרְקָם, וּמִסְגָּלִים
 לְהֵקִים בֵּית בְּיִשְׂרָאֵל.

אֲפֹ לְהַמְשִׁיךְ כֶּף, אֲנִי רוֹאֶה שְׁוֶה בְּלִתִּי אֶפְשָׁרִי, וְלִכֵּן הִחַלְטָתִי
 לְהֵקִים אֶת הַיְשִׁיבָה בְּיִבְנָאֵל, אֲפֹ וְרַק לְיִלְדֵיכֶם — יְלָדִי, הַיְלָדִים
 שְׁלִי שְׁנוּלְדוּ בְּיִבְנָאֵל, שְׁקִבְלוּ שֵׁם אֶת הַחֲנוּךְ, וְלָמְדוּ בַתְּלַמּוּד תּוֹרָה
 שְׁלָנוּ. וּבְגִיל בְּר־מִצְוֶה יִמְשִׁיכוּ בַיְשִׁיבָה שְׁאֲנִי מְקִים בְּיִבְנָאֵל, וְרַק
 אַחֲר־כֵּן כְּפִי־שִׁילּוֹ מֵעַט — יְבוֹאוּ אֵלַי, וְיִלְמְדוּ אֲצִלִּי כַּמָּה שָׁנִים,
 וְאֲנִי מְקַנְהָ מְאֹד לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁתַּהֲיָה הַצְּלָחָה לְבַחְוָרִים,
 וְתִקְבְּלוּ בַחֲזָרָה יְהִלּוּם מִצְחָצַח, שְׁאֵת הַנַּחַת תָּרוּ אַחֲר־כֵּן. תִּדְעוּ
 לָכֶם, שְׁיִלְדִים אֵינָם צוֹמְחִים עַל הָאֵילָן, צָרִיכִים לְהַשְׁקִיעַ בָּהֶם.
 בּוֹדָאִי עָלַי יְגִידוּ מַה שְׁיִגִּידוּ, הָאֵם רְאִיתֶם פַּעַם יֶלֶד שְׁלֹא יִהְיֶה לוֹ
 טְעֻנּוֹת עַל הוֹרָיו? ! תָּמִיד בָּא בַתְּלוּנוֹת. וְלִכֵּן בּוֹדָאִי גַם עָלַי יִתְלוּנוּ,
 הֲלֹא לְעֵתִים כְּעֵסְתִי שְׁיִלְכוּ לִישׁוֹן, שְׁיִסְדְּרוּ וַיִּנְקוּ וְכוּ', הֵייתִי אָבָא,
 אֲמָא, סַבָּא, סַבְתָּא, דוֹד דוֹדָה וְכוּ', אֲבָל, תִּרְאוּ אֵילוּ פְרוֹת קְצָרְתֶם,
 שְׁבִנֵיכֶם הַקִּימוּ בְּתִים נְהַדְרִים, וּמָה אֲמַר וּמָה אֲדַבֵּר? כַּמָּה הַשְׁקַעְתִּי
 בְּיִלְדִים — רַק הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יוֹדֵעַ, וְאֲנִי מִתְּפָאֵר עִמָּהֶם, אֲחַד
 אַחַר הַשָּׁנִי. זֶה מִמֶּשׁ כְּמוֹ שְׁאָדָם הוֹלֵךְ לְנִקּוּי יָבֵשׁ, וּמְכַנֵּס אֶת
 הַבְּגָדִים לְמְכוּנָה, וּמְקַבְּלֵם בַּחֲזָרָה מְגַהֲצִים וְנִקְיִים וְכוּ'. יוֹמָם וְלַיְלָה
 הַשְׁקַעְתִּי בָהֶם, לֹא הָיָה לִי רַגַע אֲחַד מְנוּחָה, וַיִּגְעַתִּי וַיִּזְעַתִּי בְּעִבּוּרָם
 וּלְמַעַן הַצְּלָחָתָם הַרוּחַנִית וְהַגִּשְׁמִית גַּם יַחַד, אֲשֶׁר אִין לְתַאֵר וְלִשְׁעַר

כָּלֵל, וְלֹא פָּלֵא, אִיפּוֹא, שֶׁהֶסֶם"ךְ-מ"ם אֵינוֹ עוֹזֵב אוֹתִי, וְרוֹצֵה רַק לְבַטְלָנִי, כִּי זֶה לְצַנִּינִים בְּעֵינָיו, אַךְ לֹא יַעֲלֶה בִּידּוֹ. וְאֲנִי בְּטוֹחַ שְׂאֵתֶם רוֹוִים נַחַת.

וְהִנֵּה אֲנִי בָּא לְדַבֵּר אֲלֵיכֶם מִלֵּב אֶל לֵב, תְּהִלָּה לְאֵל, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חָנַן אוֹתִי עִם אֶהְבֵּת יִשְׂרָאֵל, שְׂאֲנִי אוֹהֵב אֶת כָּל יְהוּדֵי כְּמוֹ אֶת הַיְלָדִים שְׁלִי, וּמָה לֹא אַעֲשֶׂה בְּשִׁבִיל הַבְּחוּרִים! אֲבָל זֹאת עָשׂוּ חֲשָׁבוֹן, הַדּוֹר נָפֵל, וְכָל שְׁנֵה הַדּוֹר נוֹפֵל יוֹתֵר וְיוֹתֵר, מֵה שְׁנַעֲשֶׂה הַיּוֹם בְּרַחֲוֹבוֹת פְּרִיצוֹת נוֹרָאָה, וּמָה שְׁעוֹבֵר עַל הַבְּחוּרִים רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹדֵעַ, וְלִכֵּן סוֹף כָּל סוֹף תִּקְחוּ בְּחֲשָׁבוֹן שְׂאֵלוֹ יְלָדֵיכֶם, וְאֵימְתִי אִתְּם רוֹצִים לְרֹאוֹת נַחַת?! אֲנִי בְּטוֹחַ, שֶׁהַנַּחַת הַכִּי גָדוֹל, כְּשֶׁתִּרְאוּ אֶת יְלָדֵיכֶם תַּחַת הַחֶפֶץ וְהַתְּחַתְּנוֹ, וְהֵם גָּרִים בְּיַחַד בְּאַהֲבָה וּבִהְבֵּנָה הַדְּדִית, וְדַבֵּר זֶה אֵין בְּשׁוּם מְקוֹם, בְּאֶף יְשִׁיבָה, שֶׁהַיְלָדִים מֵתְכוֹנְנִים לַחַיִּים בְּצוּרָה נִפְלְאָה, עִם הַרְבֵּה חֲכָמַת חַיִּים וְכוּ' לַקְּרֹאת הָעוֹלָם הַגָּדוֹל.

וְלִכֵּן אֲבַקְשְׁכֶם בְּמֵלֵא הַרְצִינּוֹת לְקַבֵּל אֶת הַיְשִׁיבָה הַחֲדָשָׁה "בֵּית מְנַחֵם", וְאֲבַקֵּשׁ שְׁזֶה יִהְיֶה בְּשִׁלְבַּת הַרְאֵשׁוֹן רַק לְתוֹשְׁבֵי יִבְנֵאל, אוֹתָם אֲנִי מְפִירִים מִגִּיל קֶטָן, אֶת הַתְּנַהֲגוֹתָם וְהָאִישִׁיוֹת שְׁלָהֶם, וְכִף נוֹכַל לְפַקֵּחַ עֲלֵיהֶם. אֲבָל אֵלוֹ שְׁחוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה עֲכָשׁוּ, יְלָדִים שְׁשָׁבוּ בְּתִשׁוּבָה זֶה עֲתָה, אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּעֶבֶר כָּל הַתּוֹעֲבוֹת רְעוֹת, אֵינָם צְרִיכִים לְהַכְּנִס לַיְשִׁיבָה, כִּי יְלָדֵיכֶם אֵינָם צְרִיכִים לְשִׁמֵּעַ אֶת עֲבָרָם וְכוּ'.

הַיְלָדִים שְׁלָכֶם לֹא צְרִיכִים לְסַבֵּל מֵה שְׂאֵתֶם סְבֵלְתֶם. וְזֶה הַכְּרוֹז שְׁלִי, וְאֲנִי מְכַרִּיז אֶת הַכְּרוֹז הַזֶּה לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְעוֹמְדִים תַּחְתִּי אֶלְפֵי בַחּוּרִים עִם עֵינַיִם זוֹלְגוֹת דְּמָעוֹת וְזוֹעֲקִים: הַלְּוֹאֵי שְׁנוֹכַל לְהִיּוֹת בְּמַחְצָתְכֶם, כִּי אֲנִי רוֹצִים לְהַתְּחַתֵּן. לִכֵּן עֲכָשׁוּ שְׁפַתְחֵתִי אֶת הַיְשִׁיבָה "בֵּית מְנַחֵם", וְאֲבַקְשְׁכֶם שְׁתִּקְחוּ אֶת זֹאת בְּמֵלֵא הַרְצִינּוֹת, וְדַעוּ שְׂאֵין זוֹ סֵתֶם יְשִׁיבָה, אֲלֵא זֶה הָעֵינַיִם שְׁלָכֶם, "בֵּית מְנַחֵם" — מְנַחֵם מְשִׁיב נֶפֶשׁ, לִי אֵין כַּח עֲכָשׁוּ לְקַחַת בַּחּוּרִים, אֲלֵא אִם יִלְמְדוּ קֹדֶם כְּמָה שְׁנִים בְּ"בֵית מְנַחֵם", וְרוֹאִים שְׁהֵם רְצִינִיִּים וְרוֹצִים

לְלַמַּד וְלוֹמְדִים הֵיטֵב, אִזְ אֲנִי מִבְּטִיחְכֶם, כִּי אֵת הַלְטוֹשׁ הָאֲחֵרוֹן
אֲנִי אֶעֱשֶׂה, לְהַשְׁלִים אוֹתָם שִׁיְהִיו מוֹכְנִים לַחֲפָה, וַיְהִיָּה לָהֶם חֶשֶׁק
לְהַמְשִׁיךְ לְלַמַּד — זֹאת אֲנִי אֶעֱשֶׂה, יִתֵּן לִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵת
הַחַיִּים.

לְזֹאת אֲבַקְשְׁכֶם מְאֹד, תִּקְחוּ אֵת הַדְּבוּרִים הַלְלוּ שְׁאֲנִי מְדַבֵּר
לְפָנֵיכֶם בְּמֵלֵא הַרְצִינּוֹת, כִּי אֵלּוּ יִלְדִיכֶם! וְתַעֲזְרוּ לִי לְהוֹצִיא מֵהַכַּחַ
אֶל הַפֶּעַל, יָכוֹל לֵהִיּוֹת שִׁיעֵלָה עוֹד כַּמָּה שְׁקָלִים, אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁוֵה
קָשָׁה, אֲבָל זָכְרוּ הֵיטֵב, זֶה שְׁוֵה כָּל שְׁקָל שֶׁתְּחַסְּכוּ, אַחֲר־כֵּךְ תִּקְצְרוּ
פְּרֵי הַלּוּלָיִם.

וְלֹא בַחֲנָם שְׁלָקְחוּ עֲצָמָם עָלַי, תִּתְאַמֵּנוּ לִי, שְׂאֵף פֶּעַם לֹא נִגְעַתִּי
בְּזָבוּב, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲדֵד עָלַי, אֵינִן לִי שׁוֹם שְׂיָכוֹת לְאֵלִימוֹת,
אֲצַלְנוּ הַיְסוּד זֶה רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּנִיתִי אוֹלָם שְׂמֵחוֹת, בְּעֵבֹר
מִי, אִם לֹא בְּעֵבֹרְכֶם, כִּי חֲתַנָּה הַיּוֹם לַעֲשׂוֹת, זֶה כְּרוּךְ בַּהוֹן רַב,
וְלָכֵן הִגִּיתִי רַעִיוֹן, לְבָנוֹת אוֹלָם שְׂמֵחוֹת בְּאִפְּן שֶׁחֲתַנָּה עוֹלָה כַּמָּה
מֵאוֹת שְׁקָלִים וְתוֹ לֹא, בְּשַׁעָה שֶׁבְּמִקּוֹמוֹת אַחֲרִים עוֹלָה רַבּוֹת
שְׁקָלִים עַל אֵף כָּל הַצְּמִצּוּמִים שֶׁמְצַמְצָמִים, וְלֹא בַחֲנָם שְׁאֲנִי עֲכָשׁוּ
עוֹמֵד עַל זֶה, וְאֲנִי בְּטוֹחַ שִׁישׁ עָלַי קֶטְרוּג מֵהַסֶּמֶךְ-מִ"ם בְּשָׂמִים,
כִּי הוּא מְאֹד מְפַחֵד מִמֶּנִּי, הִנֵּה עוֹד מַעֲט לֹא יִהְיֶה בְּחוֹר פָּגוּם
בְּבִרִית. הֵאֵם אַתֶּם יוֹדְעִים מַה נַּעֲשֶׂה אַחֲרָי גִבְכֶם? יֵלֵד זֶה יֵלֵד,
בְּחוֹר זֶה בְּחוֹר, וּמַה יַּעֲשֶׂה הַבֵּן שְׁלֹא יִחְטָא?! הֲלֹא לֹא כְּדָאִי לְבוֹא
לְזֶה הָעוֹלָם אֲפִלּוּ לְיוֹם אֶחָד, אִם חוֹטָאִים בְּפָגַם-הַבְּרִית, תִּרְחַמוּ עַל
יִלְדֵיכֶם, אִזְ תִּשְׁלְמוּ עוֹד כַּמָּה עֲשָׂרוֹת שְׁקָלִים בְּעֵבֹר חֲנוּף יִלְדֵיכֶם.

אֲקַנְיָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁדְּבוּרִים אֵלּוּ שִׁיִּצְאוּ מֵעַמְּק לְבִי,
נִכְנָסוּ הֵיטֵב לְתוֹכְכֶם. בְּשֶׁלֶב רֵאשׁוֹן נִצְטָרְךְ לְפָנַי הַצְּהָרִים לְלַמַּד עוֹד
בְּתַלְמוּד תּוֹרָה, וְרַק אַחֲר הַצְּהָרִים, הֵם יַעֲלוּ לְמַעְלָה לְקוּמָה
הַשְּׁלִישִׁית, אֲבָל לֹא יֵאָרֶךְ זְמַן רַב, וְאֲנִי מְקַבֵּל עַל עֲצָמֵי אֵף שְׁאֲנִי
נִמְצָא בְּצָרָה גְּדוּלָה מְאֹד, אֲשֶׁר אֵינְכֶם יוֹדְעִים כָּלֵל, שְׂאוּכַל לְשַׁכַּר
מְקוֹם שִׁיּוּכְלוּ לְלַמַּד שֵׁם בְּהַתְּמָדָה רַבָּה כָּל הַיּוֹם כְּלוּ.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁשְׁנֵי הַמַּגִּידֵי שְׁעוּרִים שְׂבָאִים

מבחוץ, זה יהיה ההתחלה לפתות הבאות של התלמוד תורה, ויהיה להם החנוף הטוב ביותר. העקר שתשתפו פעלה בשלמות, וזה לטובת ילדיכם.

אני בטוח שהבנתם את דברי היטב, אולי יהיה אחד או שנים או שלשה שיאמרו: "לא", הם שולחים את בנם למרכז — לשיבה אחרת, שיהיו בריאים, אינני מחזיק בכח את אף אחד. אבל אני מכרח לומר לכם בפה מלא, בחור שאינו מתחיל עכשו ב"בית מנחם", אין חזרה, לא נוכל לקבלו אחר-כך, וזו תהיה הפעיה שלכם, ולמה לכם להגיע לזה?! במרכז, הבן מספן מאד, אינכם יודעים אילו חברים משחתים ישנם היום, אילו אברכים משחתים ישנם, שהתעסקו עם קטינים, או לנו מיום הדין, או לנו מיום התוכחה.

הנה עומדים ראשי ישיבות וראשי כוללים, רבנים, ואדמו"רים, ולאיש לא אכפת הפעיה הזו, והראיה — שאינם עושים מאומה, מדברים מזה, מתאנחים על זה, וממשיכים מחר הלאה. אף אני איני ממשיך הלאה, לי כואב, לי נוטף דם בלב, אני רוצה לחתן את ילדיכם שלא יהיו כשאר הבחורים, אני רוצה שילדיכם יהיו קדושים וטהורים, שאינם יודעים מה זה חטא. ולכן אבקש אתכם, היו פקחים, תפקחו עינים ותבינו. אני מקווה שהבנתם אותי ותשתפו אתי פעלה, והכסף זה עגל, היום יש, ולמחר אין ולהפך, לכל יהודי הגר עתה בארץ ישראל המצב אים ונורא, הגיע הזמן של הגאולה, כי נתקיים: "היקר יאמיר", הבן קם נגד אביו, הבת קמה נגד אמה, ואין לנו על מי להשען אלא על אבינו בשמים, באו ונראה איך אנו יכולים להקין אתכם למשיח — על-ידי שנדאג לילדינו.

רציתי מלבד ההנהלה של הישיבה, שיהיה גם ועד הורים, שיפקחו על כל פרט ופרט שקורה בישיבה, בודאי מצד החנוף, אף פעם לא לדבר רע על המגידי שעורי בפני הילדים, כי בזה הרסתם את ילדיכם, תמיד יכולים לשבת ולדון בכבוד ראש, האם אנו מצליחים וכו', עשינו אתם חוזה, קשור בעשרה קשרים, כי אם איננו מרצים, נשלח אותם, אבל אני מקווה שנהיה מרצים, כי מתוף

הַרְבֵּה הַצְעוֹת, בְּחַרְנוּ אֶת שְׁנֵי אֱלוֹ, שֶׁהֵם הָעִילִית שְׁבַעִילִית. אַף אֲנִי זְקוּק לְשִׁתּוֹף פְּעֻלָּה מִצְדָּכְכֶם.

וְעוֹד פַּעַם אֲנִי חוֹזֵר: כָּל אֱלוֹ שְׂאִינָם רוֹצִים לְשִׁתּוֹף פְּעֻלָּה, וְרוֹצִים לְשַׁלַּח דִּיקָא לְמַרְכּוֹ — זְכוּתָם לַעֲשׂוֹת כֵּן, אֲבָל חוֹזְרָה לֹא יִתְבַצֵּעַ הַדְּבָר, לֹא נוֹכַל לְקַבְּלָם חוֹזְרָה, כִּי הַמְצִיאוֹת הָרַאֲתָה, שְׁזֵה לֹא עָבַד, יְלָדִים שְׁנֹשְׁלָחוּ לְמַרְכּוֹ וְחוֹזְרוּ אֵלֵינוּ — לֹא צִלְחָה דְרָכָם.

וְאִם מְדַבְּרִים מִהַבְּנִים, אֲנִי מְזַכֵּיר אֶת הַבְּנוֹת גַּם-כֵּן, אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בַּמְדַּבֵּר רַבָּה, פֶּרֶשָׁה י"א): 'בְּרַכְךָ ה' — בְּבָנִים, וַיִּשְׁמְרֶךָ — בְּבָנוֹת, מְלַמֵּד שֶׁהַבְּנוֹת צְרִיכוֹת שְׂמִירָה. בְּנֹדָאֵי אֲצֵל הַבְּנוֹת יֵשׁ גַּם-כֵּן מֵה לְתַקֵּן, אֲבָל, תִּהְיֶה לְאֵל, הַתִּיכוֹן פּוֹרֵחַ בְּמִסְלָה הָעוֹלָה בֵּית קָל, וְאֵינְנִי דוֹגֵל בְּלַמּוּד מְקַצוּעַ שֶׁל כַּמָּה שָׁנִים אַחֵר הַנְּשׂוֹאִין, כִּי הַתְּכֵלִית הִיא לְהַקִּים בֵּית סְמוּךְ לְפִרְקָן, וְלִבְנוֹתוֹ עַל יְסוּדוֹת אֵיתָנִים, וְלֹא לַעֲסֹק בְּקַרְיֵירָה וְכְדוּמָה, אָנוּ עוֹשִׂים הַשְּׁתַדְּלוֹת לְפִרְנֶסָה, אֲבָל בְּגִבּוֹל הַטַּעַם הַטּוֹב. וְאֵל תִּשְׁכַּחוּ אֶת הַרוּחַ הַנִּפְלָא שֶׁהַבְּנוֹת זוֹכוֹת לְהַתְּחַתֵּן עִם בַּחוּרִים יְרָאֵי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ, קְדוּשִׁים וְטָהוּרִים, תְּלַמְּדֵי חֲכָמִים אֲמִתִּיִּים, וְזֶה עֵקֶר הַהַצְלָחָה, כִּי כָּבֵד שְׂמַעְנוּ סְפוּרִים, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, שְׁבָנוֹת שֶׁ-עֲשֶׂרָה וַיִּתֵּר בְּרַחוּ עִם כָּל מִינֵי גוֹיִים עֲרָלִים וְכוּ', רַחֲמָנָא לִישְׁזַבְּן. וְזֶה קֶרֶה מִפְּאֵת שֶׁהַחוּרִים הֵיוּ חֲכָמִים, רְצוּ שְׁבַתְּם תִּהְיֶה מְלַמְּדָת, וְהַשֵּׁם יִשְׁמַר מֵה קֶרֶה אִתָּן.

וְאִם-כֵּן אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁנִצְלִיחַ בְּגִדּוֹל עִם יְשִׁיבַת "בֵּית מְנַחֵם", אִם יֵשׁ לָכֶם אִיזוֹ הָעֵרָה, אֲנִי מוֹכֵן לְשִׁמְעַ.

וְאִסִּים דְּבָרֵי בְּשָׁנֵי דְבָרִים: א. בְּרוּךְ הַשֵּׁם, בְּעוֹד שְׁבוּעִים אֲנִי פוֹתֵחַ מְשֻׁרָד, שִׁיְהִי לְקַהֲלָה שְׁלָנוּ כָּל דְּבָר כְּתוּב וְחֲתוּם בְּמַחְשָׁב, כָּל אַגוּרָה בְּקַהֲלָה שְׁתַּנְתֵּן לְצַדִּיקָה וְכוּ', יְהִי הַכֹּל כְּתוּב וְחֲתוּם, שְׁלֹא תִהְיֶה הַפְּקוּרוֹת, הַקַּהֲלָה תִּשְׁגָּשֵׁג וְתִפְרָח, יִכְנָסוּ פֹה לְגוּר מֵאוֹת וְאַלְפֵי אֲנָשִׁים, וְזֹאת תוֹכַחוּ בְּעֲצַמְכֶם. עַל אִף הַתְּנָאִים הַקָּשִׁים שְׁקַהֲלָנוּ נִאֲלָצַת לְהַמְצִיא בָּהּ, עֵקֶב עֲזַת רְשָׁעִים הַנוֹהֲגִים יוֹתֵר מִרְשָׁעוֹת סְדוּם וְעַמּוּרָה, אֲבָל הִיא בְּתַנוּפָּה אֲדִירָה, תִּהְיֶה לְאֵל.

ב. אָנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם בְּקִשָּׁה אִישִׁית, לְהַתְּפַלֵּל עָלַי, כִּי אֲנִי נִמְצָא בְּצָרָה גְדוֹלָה, הַעֲלִילוּ עָלַי עֲלִילַת שָׂוָא, עֲלִילַת דָּם וְרָשָׁע, וּמִדַּת הַדִּין עוֹמְדַת עָלַי, אֲךָ וְרַק מִפְּאַת שְׁמִסְרָתִי נִפְשִׁי בְּעִבּוּר יַלְדֵיכֶם, וְלִכֵּן תִּתְּפַלְּלוּ בְּעִבּוּרֵי וּתְעוּרְרוּ זֶה אֶת זֶה לְהַתְּפַלֵּל עָלַי, הֵן הַגְּבָרִים אֶת הַנְּשִׁים, הֵן הַנְּשִׁים אֶת הַגְּבָרִים, וְהֵן אֶת כָּל הַיְלָדִים, וְעַם כָּל הַצְּרוֹת וְהַיְסוּרִים וְהַעֲגָמַת נַפְשׁ שְׂאֲנִי עוֹבֵר, אֲנִי מַגְבִּיחַ יָדַי לַשָּׁמַיִם וְאוֹמֵר: שְׂאֲמִשִּׁיף לְהַפְרִיחַ אֶת הַקְּהֵלָה, כָּל זְמַן שִׁיתֵּן לִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הַחַיִּים, אֲמִשִּׁיף בְּכָל מִינֵי מַאֲמָצִים עַל אֶף כָּל הַמְּנִיעוֹת לְחַתֵּן אֶת יַלְדֵיכֶם, שְׁתְּרוּוּ מֵהֶם רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה. וְאֲנִי עוֹשֶׂה זֹאת בְּאַהֲבָה וּבְשִׂמְחָה.

אֵין פְּחָנוּ אֵלָא בְּפָה, בְּחֶרֶב הַתְּפִלָּה, וְנִרְבָּה בַתְּפִלָּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמִשִּׁיף כָּל הַדּוֹרוֹת זֶה מֵה שְׁהַחְזִיק אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁנֹנְכָה כְּבָר לְשִׁמְעַ אֶת קוֹל שׁוֹפְרוֹ שֶׁל מְלֶךְ הַמְּשִׁיחַ.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה שִׁסַּג

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר רְאָה, י"ט אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

הֵרֵאשׁ יִשְׂבִּיחַ אוֹמֵר, שְׂאֲתָה לֹא מִתְּנַהֵג כְּמוֹ שְׁבַחֹר יִשְׂבִּיחַ צְרִיף לְהַתְּנַהֵג, וְאֲתָה לֹא מַחְזִיק לֹא בְּזַמְנִים וְלֹא בְּסִדְרִים, וְאֲתָה בָּא מְתִי שְׂאֲתָה רוֹצָה, וְאֲתָה עוֹשֶׂה מַה שְׂאֲתָה רוֹצָה וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן עָלַי לוֹמֵר לָךְ, שְׂאֵינ לָךְ מַה לַעֲשׂוֹת בִּישְׂבִּיחַ יוֹתֵר, וְאֵינ לָךְ מַה לְחַפֵּשׁ בְּיַבְנָאֵל, וְאֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׂתַצֵּא מִהַקְּהֵלָה שְׁלַנּוּ מַה שְׂיִוְתֵר מֵהֵר, כִּי אֲצַל רַבְּנוּ ז"ל הִיָּה הַעֲקֹר דְרָף אֶרֶץ, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ

דש אָשֶׁר לה שסד — לה שסה בנחל

אותך, שתראה לצאת מה שיותר מהר מהקהלה שלנו, כי אני לא רוצה אצלנו אדם שעושה מעשים כמוך.

המאחל לך תשובה שלמה...

לה שסד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ראה, י"ט אב ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אֵל ... גרו יאיר.

אף שיצאת מהישיבה, אני מבקש אותך שתצא מהקהלה שלנו, לפני שנוציא אותך בכח, אצלנו אין מעשה קנודס וכו', ואני מאד מאד מקפיד על זה, ואין לך מה לחפש בקהלה שלנו, ולכן תעזוב את יבנאל מה שיותר מהר, והקדוש-ברוך-הוא יכניס בך רוח טהרה, שתחזור בתשובה שלמה, ותקח את עצמך בידיך, ועד אז אין לך מה לחפש ביבנאל.

חבל על ימי נעורייך שהולכים להבל ולריק, היית יכול להיות צדיק גדול, אם היית לוקח את עצמך בידיים.

המאחל לך תשובה שלמה...

לה שסה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ראה, י"ט אב ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אֵל ... גרו יאיר.

מה מאד אני מתגעגע אליך וכו', ולכן אמרתי לרוץ שורותים אלו לפניך.

אתה צריך לדעת, שהחיים מלאים נסיונות קשים ומרים,

וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁמַחֲזִיק מֵעַמָּד, וּבִפְרָט בְּאִמּוּנָה הַקְּדוּשָׁה, לִידַע אֲשֶׁר דָּבַר גְּדוֹל וְדָבַר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מֵעַצְמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, מִמֶּשׁ נִפְלְאוֹת תְּמִים דְּעִים, אִיךָ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַעֲלֵם וּבְהִסְתַּר כְּזֶה, וּכְמוֹ שְׁפָתוֹב (שִׁיר הַשִּׁירִים א'): "שְׁחֹרָה אֲנִי וְנֹאנָה", מִצַּד הַחִיצוֹנִיּוֹת הַכֹּל שְׁחֹר, כִּי הַשְׂכִּינָה מִסְתַּתֶּרֶת עַד שֶׁמִּבְחוּץ לֹא רוֹאִים שׁוֹם דָּבַר, אֲבָל מִצַּד הַפְּנִימִיּוֹת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְחַיֶּה אֶת הַכֹּל, זֶה מְאֹד יָפֵה, וְזֶה מֵה שְׁאֵמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁמוֹת רַבֵּה, פְּרָשָׁה כג, סִימָן י'): "שְׁחֹרָה אֲנִי וְנֹאנָה", כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל אוֹמְרֶת: שְׁחֹרָה אֲנִי בְּמַעֲשֵׂי, וְנֹאנָה אֲנִי בְּמַעֲשֵׂה אֲבוֹתַי, כִּי כָּלֵנוּ בְּנֵי אֲבֹרָהִם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב, וּבְזֶה רָאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח מְאֹד, וְאֵמְרוּ (שֵׁם): מֵהוּ כְּאֵהְלִי קִדְרָ? מֵה אֵהְלִים שֶׁל יִשְׁמַעְאֵלִים כְּעוֹרִים מִבְּחוּץ וְנֹאִים מִבְּפָנִים, כִּי הֵם תִּלְמִידֵי חַכְמִים, אֶף-עַל-פִּי שֶׁהֵן נִרְאִים כְּעוֹרִים בְּעוֹלָם הַזֶּה, הֵם מְלֵאִים מִבְּפָנִים מִקְרָא, מִשְׁנָה, תִּלְמוּד, הַלְכוֹת וְאֲגָדוֹת. וְלָכֵן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! אֲלֵא תִקְבַּע לַעֲצָמָךְ שְׁעוֹר בְּכָל יוֹם קִצַּת מִקְרָא, קִצַּת מִשְׁנָה, קִצַּת גְּמָרָא, קִצַּת הַלְכָה, קִצַּת מְדֻרָשׁ, וּמִמֶּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים תִּרְגִּישׁ, וְאֶף שְׁאֵנִי יוֹדַע שְׁזֶה קִשָּׁה לָךְ, עִם כָּל זֹאת אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, וְכִּי זֶה מֵה שְׁיִשְׁאָר מִמֶּךָ. וְיִזְכֹּר הַיֵּטֵב, אֲשֶׁר אֶף אֶחָד לֹא יִרְחַם עֲלֶיךָ, וְלָכֵן תִּרְחַם אֶתְּךָ עַל עֲצָמָךְ, וְתֵן מְזוֹן לְנַשְׁמָתְךָ.

וְעַל כָּלֵם — רֵאָה לְדָבַר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְתִשִּׁיחַ וְתִסְפֹּר לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֶת כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ בֵּין בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַנִיּוֹת, אֲשֶׁר כָּל דָּבוּר וְדָבוּר שְׁמִדְבָרִים עִמוֹ יִתְבָּרַךְ — זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׁאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם הֵייתָ יוֹדַע מֵה נַעֲשֶׂה עִם הַדְּבוּרִים שְׁלָךְ לְמַעֲלָה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, הֵייתָ תְּמִיד מְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי בְּזֶה שֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל מְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, נַעֲשֶׂה יְחוּד עֲלִיּוֹן נוֹרָא מְאֹד בְּכָל הָעוֹלָמוֹת.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי רְצִיתִי שְׁתִּבְדֹּק אִם אֶתְּךָ רְשׁוֹם שְׁאֶתְּךָ גֵר בְּיַבְנָאֵל, כִּי הִנֵּה הַבְּחִירוֹת מִתְקַרְבוֹת, וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לַעֲמֹד עַל הַמִּשְׁמֵר חֲזָק מְאֹד, שְׁלֵא יִתְעַלְלוּ בָנוּ וּבִילְדֵינוּ. וְלָכֵן הִהְכַּרְחַת הַפַּעַם

שׁו אֲשֶׁר לַה שְׁסוּ — לַה שְׁסוּ בְּנַחַל

יֹתֵר מְאִי פַעַם לְצֵאת לְבַחֵר, וְתִשְׁתַּדֵּל שְׁגַם חֲבֵרֶךְ הַגֵּר בְּיַבְנָאֵל
שִׁיְהִיָּה רְשׁוּם בְּמִשְׁרַד הַפְּנִים שֶׁהוּא גֵר בְּיַבְנָאֵל.

מָאֵד מָאֵד אֲנִי רוֹצֶה שְׁתַּכְתֵּב לִי אֶפְלוּ שׁוּרוֹתַיִם, וּמִמָּשׁ תַּחֲנִי.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה שְׁסוּ.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי רְאָה, כ' אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת שְׁנֵי הַמְּכַתְּבִים מִמָּךְ, וְאֲנִי מָאֵד מְקַוֶּה
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁעַד הַצְּהָרִים מְחֹר תִּטְפֹּל הַבְּעֵיָה בְּמִקְוֵה וְכוּ',
וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

תְּשׁוּאוֹת חֵן עַל הַחֲזוּקִים.

נָא וְנָא לְעוֹרֵר אֶת נְשֵׁי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְעוֹרֵר רַחֲמֵי שָׁמַיִם עָלַי,
כִּי אֲנִי צָרִיךְ רַחֲמִים רַבִּים מֵהַשָּׁמַיִם, שֶׁכֵּל הַשׁוֹנְאִים וְהַמְלַשִּׁינִים
יַפְלוּ נְפִילָה אַחַר נְפִילָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַעֲקֹר רְאִי רַק לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אֵין לָנוּ בְּזֵה
הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה שְׁסוּ.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי רְאָה, כ' אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

תְּשׂוּאוֹת חַן לָךְ עַל כָּל הַחַזוֹקִים, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁגִם אֶת תְּהִי מְחֻזָּקת, וְהַעֲקֹר לְעוֹרֵר אֶת נָשִׁי אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ לְהַתְּפַלֵּל הַרְבֵּה עֲבוּרֵי אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אֲנִי צָרִיךְ רַחֲמִים מְרַבִּים מִן הַשָּׁמַיִם, שְׁיִמְתְּקוּ מִמְּנֵי כָּל הַדֵּינִים עַל-יַדִּי פְּלֵא עֲלִיוֹן, כִּי הַרְשָׁעִים לֹא נָחִים כְּרָגַע, וְהַמְּלָשִׁינִים יִפְּלוּ נִפְּלָה אַחַר נִפְּלָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה שֶׁסַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר רְאָה, כ' אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִם אַתָּה מְקַבֵּל עָלַיךְ לְהַשְׁתַּנּוֹת, אֲזוּ תִשָּׂאֵר.

נָא וְנָא, אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן! כִּי אַתָּה בְּחוּר צָעִיר, וְכָל הָעוֹלָם לְפָנֶיךָ, וְאִם תִּקַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדֶּיךָ, אַתָּה יָכוֹל לְזַכּוֹת לְדְבָרִים נִפְלְאִים מְאֹד, וּבְכַרְט אִם תִּתְמַיֵּד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, וְתִלְמַד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וָרֶשֶׁ"י עִם הַתַּרְגוּם, כְּדֵי שְׁתַּסִּים בְּכָל שְׁבוּעַ שְׁנַיִם מְקַרָּא וְאַחַד תַּרְגוּם, וְכֵן תִּגְרַם הַרְבֵּה פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת וְהַרְבֵּה דְפִים גְּמָרָא, וְהַרְבֵּה סִימָנִים שְׁלַחַן עֲרוּף, מְחַבֵּר וְרַמ"א, כְּסִדְרָן דִּיקָא, וְאֲזוּ תַרְגִּישׁ סְפוּק, כִּי אִם אָדָם מִתְחִיל אֶת הַמְשֻׁנִּיּוֹת, וְלוֹמַד כְּסִדְרָן פְּרָק אַחַר פְּרָק, עַד שְׁזוֹכָה לְסִים אֶת הַשְּׁשָׁה סְדְרֵי מְשֻׁנָּה — אֵין לְמַעְלָה מְזָה, וּמִכָּל שְׁפֵן כְּשֶׁאָדָם מִתְחִיל לְלַמֵּד שׁ"ס מִמְּסַכַּת בְּרַכּוֹת וּמְסִימָה, וּמִתְחִיל מְסַכַּת שְׁבַת וּמְסִימָה, וּמִתְחִיל מְסַכַּת עֲרוּבִין וּמְסִימָה, וְכֵן הִלָּאָה, עַד שְׁזוֹכָה לְסִים אֶת כָּל הַשׁ"ס כְּלוּ, אֵין עוֹד תַּעֲנוּג יוֹתֵר גְּדוֹל מְזָה, וְכֵן בְּד' חֲלָקֵי שְׁלַחַן עֲרוּף, לְהַתְחִיל מֵאַרְחַ חַיִּים, וּכְשֶׁתַּסִּים תִּתְחִיל אֶת יוֹרָה דְּעָה, עַד שְׁתַּסִּים אֶת ד' חֲלָקֵי שְׁלַחַן עֲרוּף, אֵין עוֹד דְּבָר יוֹתֵר חָשׁוּב בְּעוֹלָם הַבָּא וּבְעוֹלָם הַזֶּה מְזָה, וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן! וְתִקַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדֶּיךָ, וְעַל כָּלֵם —

שח אֲשֶׁר לַה שְׁסֹט — לַה שַׁע בְּנַחַל

תתפלל במנין דיקא, ותלף לישן מקדם, כְּדִי שְׁתּוּכַל לְקוּם מִקְדָּם,
וְעַל-יְדֵי-זֶה תִקְבַּל שֵׁם טוֹב, וְיִהְיֶה לְךָ שְׂדוּף טוֹב.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה שְׁסֹט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר רְאָה, כ' אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידִי הַיְקָר! רְאָה לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם
חִלְקֶךָ, אֲשֶׁר בְּנַחַל שֵׁם גּוֹרְלֶךָ, וְאַתָּה זוֹכָה וּמוֹצֵחַ אֶת הַרְבִּים, שְׂאֵתָה
מִסִּפְסָף אֶת סִפְרֵי שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בְּנַחַל", כְּדִי שְׁנוּכַל
לְהַפִּיץ אֶת זֶה בֵּין בַּחוּרִים בְּמַחִיר זוֹל מְאֹד, וְזוֹ זְכוּת הַרְבִּים גְּדוּלָה
מְאֹד, שְׂאִין לְתַאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי הַסֵּפֶר הַזֶּה מְחַזֵּק וּמְעוֹדֵד
וּמְשִׂימָח אֶת הַבַּחוּרִים וְהַאֲבָרְכִים, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂיִהְיֶה לוֹ חֵלֶק
בְּהַדְפַּסֵּת סִפְרֵי שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בְּנַחַל", אֲשֶׁר כָּל צָרָה שְׁלֹא
תְּבוֹא עָלָיו, מִי שְׂיִקְבַּל עַל עֲצָמוֹ לְהַדְפִּיס כֶּרֶף אֶחָד מִסִּפְרֵי שְׁאֵלוֹת
וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בְּנַחַל", נִכּוֹן לְבוֹ יִהְיֶה בְּטוֹחַ, שְׂיִמְתְּקוּ מֵאִתּוֹ כָּל
הַדִּינִים, וְיֵצֵא זַכָּאי.

נָא וְנָא רְאָה לְהַתְחַזֵּק בְּיֵתֵר שְׂאֵת וּבְיֵתֵר עוֹז, וְאֵל תִּסְתַּכַּל עַל
שׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם, וְאֵז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה שַׁע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר רְאָה, כ' אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נְצַח.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

בענין הדיקה וכו', אתם צריכים הרבה סבלנות, ובנדאי גם הזמן שלכם יגיע ותהיה לכם הרחבה, ותרחיבו את עצמכם מכל הצדדים, וכן תוכלו לבנות למעלה עוד שתי קומות, רק תפלה, ולדבר הרבה אל הקדוש-ברוך-הוא, ולבקש רק ממנו יתברך, והעקר שתשתדלו שיהיה ביניכם שלום ואהבה, ותבינו אחד את השני, כי אין זה תכלית לריב ביניכם, כי המריבות מביאות רק צרות ויסורים, ורבנו ז"ל גלה לנו (ספר-המדות, אות מריבה, סימן 10) במקום מריבה שם השטן; ולכן מה אתם צריכים את השטן בבית?! ותראו שיהיה ביניכם אהבה ושלום, ועל-ידי-זה תצליחו תמיד.

עלי לבשר לכם בשורה מאד משמחת, שבנכם ... גרו יאיר, לקח את עצמו בידים, ולומד בהתמדה גדולה מאד, ונעשה בחור רציני, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שיגדל תלמיד חכם, ונוכל לחתן אותו, העקר רק תהיו שמחים ועליזים, וזה יביא לכם ישועה גדולה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לה שעא

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ראה, כ' אב ה'תשס"ג.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

ראי להיות רק בשמחה, ואז יהיה לך הרחבת הדעת, ולא תצטרכי לריב עם בעלך, חס ושלום.

את צריכה למצא בעצמך רק נקודות טובות, ולא לחפש ולחטט את הרע אצלך, אדרבה את צריכה לראות רק את הטוב שיש בך,

שי אֲשֶׁר לַה שֶׁעַב — לַה שֶׁעַג בְּנַחֵל

ואין עוד דבר יותר טוב מזה, שאדם מסתפל רק על הטוב שלו, וכך למד אותנו רבנו ו"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן רפב), שצריכים לדון את עצמו לכף זכות, וגם לראות לא להשבר משום דבר, ובזכות זה הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתהיי תמיד שמחה ועליזה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לַה שֶׁעַב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ראה, כ' אב ה'תשס"ג.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי להתחזק להיות בשמחה, ותכבדי את בעלך, ותראי שיהיה ביניכם שלום ואהבה, ואז הברכה תהיה מצויה בתוך הבית, ולא יחסר לכם שום דבר.

נא ונא הרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ונא תראי את גדל הישועות והנסים שיעשה עמכם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לַה שֶׁעַג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ראה, כ' אב ה'תשס"ג.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש-ברוך-הוא ישלח לך רפואה שלמה, רפואת הנפש ורפואת הגוף, ולא יחסר לך שום דבר, רק שתרוי רב נחת מכל יוצאי חלציה.

תַּעֲוֹרְרֵי אֶת נְשֵׁי אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְהִתְפַּלֵּל עָלַי, שְׂמִתְקוּ מֵעַלֵי כָּל הַדִּינִים עַל-יְדֵי פֶלֶא עֲלִיוֹן, כִּי אֵלֹה הַרְשָׁעִים עֲדִין לֹא יוֹדְעִים מֵה זֶה לַעֲצֹר וְכוּ', וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִפִּיל עֲלֵיהֶם אֶת כָּל הָרַע שָׂרְצוּ לְרֹאוֹת עָלַי וְכוּ', וְהַעֲקֹר רַק תִּתְחַזְּקֵי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְזֶה יִסוּד הַיְהוּדוּת, תָּמִיד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלֹא לְהִסְתַּכֵּל עַל שׁוּם דָּבָר אַחֵר.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחֵי דַרְכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה שעד

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר רְאֵה, כ"א אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נֹצֵחַ.

זְכוּר זְכַרְתִּי אֶת הַיָּמִים וְהַשְּׁבָתוֹת שֶׁהֵינּוּ בְּצוֹתָא, וְשִׂמְחָתִי מְאֹד מְאֹד לְרֹאוֹתְכֶם, כִּי סוּף כָּל סוּף הַרְבֵּה הַשְּׂקֵעָתִי בְּכֶם, וּמִמֶּשׁ גִּדְלַתִּי אֲתָכֶם, וְכֵן זְכִיתִי לְחַתֵּן אֶתְכֶם, אֲךָ עֲכָשׁוּ מֵעֲלִילַת דָּם, עֲלִילַת שְׁוֹא, עֲלִילַת רָשַׁע, נִבְצַר מִפְּנֵי לַעַת עֲפָה לְרֹאוֹתְכֶם, אֲמַרְתִּי לְרוּץ בְּשׁוּרוֹתַיִם אֵלֹה אֲלֵיכֶם, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּחַדִּירוּ אֶת דְּבָרֵי אֱלֹה הַיָּטִב בְּתוֹךְ לְבַבְכֶם.

עֲלֵיכֶם לְזַכֵּר אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימֵן רסה), אֲשֶׁר הִנְשַׁמּוֹת שֶׁל הַזְּכוּר וְהַנְּקֵבָה לְמַעֲלָה בְּשָׁמַיִם הֵם נִשְׁמָה אַחַת, וְכִשְׂיֹרְדִים אֵל זֶה הָעוֹלָם הֵם מִתְפַּצְּלִים, הַזְּכוּר יוֹרֵד עַל-יְדֵי זוּג הוֹרִים אֶחָד, וְהַנְּקֵבָה יוֹרֵדַת עַל-יְדֵי זוּג הוֹרִים אַחֵר, וְעַד שֶׁמְזוּנְגִים אוֹתָם בְּיַחַד — זֶה מֵה שֶׁלּוֹקַח כָּל-כֶּף הַרְבֵּה זְמַן, עַד שֶׁאֲמָרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה, פְּרָשָׁה ח', סִימֵן א'): קָשָׁה זְוִיגוּ שֶׁל אָדָם כְּקָרִיעַת יָם סוּף, שְׁנֵאמַר (תְּהִלִּים סח): "אֲלֵהִים מוֹשִׁיב יַחֲדִידִים בֵּיתָהּ מוֹצִיא אֲסִירִים בְּכוֹשְׁרוֹת", מֵהוּ בְּכוֹשְׁרוֹת? בְּכִי וְשִׁירוֹת, דְּבָעֵי אָמַר שִׁירָה דְּלֹא בָעֵי בְּכָה, הֵינּוּ קֹדֶם שֶׁמִּתְחַתְּנִים, כָּל אֶחָד הוּא כְּמוֹ בְּבִית

אסורים לבד, ואחר-כך הוא מוציאם ומחננתם, ואחר-כך הבחירה בידם, אם רוצים אומרים שירה — על הזכות שזכו למצא את עצמם, והם שמחים ועליזים, ואם אינם רוצים, הם בוכים על האסון שקרה להם, שמצאו אחד את השני...

ולכן אני מאד מאד מבקש אתכם, מאחר שהרבה דמעות שפכתי להקדוש-ברוך-הוא, שתצליחו בנשואיכם, ושתזכו לבנות בית נאמן בישראל, תראו להחזיק את עצמכם ביחד, ותקפידו מאד על טהרת המשפחה, שזה יסוד ביהדות, פי זה גובל בכריתות, רחמנא לצלן, ותראו לכבד אחד את השני, ואפלו שיש ביניכם אי הבנות, ראו תכף-ומיד להשלים ביניכם, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (סוטה יז): איש ואשה, זכו — שכניה ביניהן, לא זכו — אש אוכלתן, ובמקום שהשכניה שורה — שם הברכה מצויה, ולכן תשמרו את עצמכם מאד מאד ממריבות, פי כך אמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות מריבה, סימן טו): במקום מריבה — שם השטן; ולכן אני מאד מבקש אתכם, שתשמרו על השלום-בית שלכם, פי הסמ"ך-מ"ם מאד מאד אורב לשבר את בתי ישראל, כדי שיכשלו בעברות חמורות, כמובא בדברי רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן רסג); ולכן הקפיד על זה מאד מאד.

אני מאד מבקש אותך, שתקפיד ללכת בכל יום להתפלל במגן דיקא, פי אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ח): אימתי יעת רצון? בשעה שהצבור מתפללין; וכשמתפללים במגן יש דבר שבמגן, הינו זה מסגל לפרנסה. ואמרו חכמינו הקדושים (פנא דבי אליהו רבה יט, סימן ד): מה נחלים הללו יורדין בני אדם לתוכן כשהן טמאין, וטובלין ועולין מתוכן כשהן טהורין, כך בתי מדרשות בני אדם נכנסין לתוכן כשהן מלאין עוונות, ויוצאין מתוכן כשהן טהורין; פי איך שהוא עונים 'אמן' יהא שמיא רבא, קדשה וברכו וכו'. ולכן תהיה מאד זהיר ללכת לבית-הפנסת עם כובע וחליפה, בדרך ארץ גדול מאד.

ועל כלם — ראה 'לגנב' בכל יום קצת מקרא, קצת משנה,

קִצַּת גְּמָרָא, קִצַּת הַלְכָה וְכוּ', חֹק וְלֹא יַעֲבֹר, כְּמוֹ שְׁעוֹרְרֵי אוֹתָךְ
 בְּהִיוֹתְךָ אֶצְלִי, כִּי רַק זֶה מָה שֶׁתִּקַּח עִמָּךְ לְנִצָּח, וַיִּגִּיעַ יוֹם, שְׁלֹא
 תּוּכַל לְהוֹדוֹת לִי עַל זֶה שְׁעוֹרְרֵי אוֹתְךָ, כִּי זָכוֹר תִּזְכֹּר, שְׂאֵף אֶחָד
 לֹא יִרְחַם עָלֶיךָ, אִם לֹא תִרְחַם עַל עֲצָמְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּצְיָתוּ אוֹתִי, וְלֹא
 תִפְסְדוּ — לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וּמְכַל שָׁפֵן לֹא בְּעוֹלָם הַבָּא, נָא לְהִתְפַּלֵּל
 עִבּוּרֵי.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה שְׁעָה.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר רְאֵה, כ"ב אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

הַגָּה הַמְלִיעֵד לְהִיּוֹת חוֹתֵנְךָ יְדִידִי ... גְּרוּ יְאִיר, בְּקֵשׁ מִמֶּנִּי לְכַתֵּב
 לְךָ שׁוֹרוֹתַיִם אֱלוֹ, וְאֵף שְׂאֵנִי מְאֹד מְאֹד טְרוּד עֲכָשׁוּ, עִם כָּל זֹאת
 אֲמַרְתִּי לְבוֹא בְּפִתּוּבִים אֵלֶיךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רסה), שְׂזוּג שֶׁמִּתְחַתְּנִים
 הֵם לְמַעַלָּה בְּשָׂמִים וְנִשְׁמָה אַחַת, כְּשִׁיּוֹרְדִים אֵל זֶה הָעוֹלָם
 מִתְפַּצְּצִים, הַזָּכָר יוֹרֵד דְּרָךְ זוּג הוֹרִים אֶחָד, וְהַנְּקֵבָה יוֹרֵדַת דְּרָךְ זוּג
 הוֹרִים אַחֲרֵים, וְעַד שֶׁמוּצְאִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, זֶה קֶשֶׁה מְאֹד כְּקָרִיעַת
 יָם סוּף, שְׁגָם אִזּוּ הָיוּ קְטְרוּגִים וְכוּ' עַל עִם יִשְׂרָאֵל, שְׁלֹא יִקְרַע לָהֶם
 הַיָּם וְכוּ', אוֹתוֹ דָּבָר עַד שֶׁהַזּוּג מוּצְאִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, זֶה לוֹקַח
 הַרְבֵּה זְמַן, וַיֵּשׁ עַל זֶה הַרְבֵּה מְנִיעוֹת, מִפְּנֵי כְּפָה טְעָמִים (עֵין
 לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן פו; וּבַתְקוּנַיִי-זֶהר, תְּקוּנָה יד). וְלָכֵן כְּשֶׁמוּצְאִים
 אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, אִזּוּ צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק וּלְשַׁמַּח מְאֹד שֶׁאֶחָד מְצָא אֶת
 הַשְּׁנִי, שְׂזָה מְצִיאַת הָאֲבָדָה מִמֶּשׁ, אֲבָל צְרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים, שְׁלֹא
 יָבוֹאוּ אֲנָשִׁים מִבְּחוּץ וַיִּפְרִיעוּ, יִהְיֶה מִי שִׁיְהִיָּה וְכוּ', וְלָכֵן אִם יֵשׁ
 לָכֶם מְשִׁיכָה אֶחָד לְהַשְּׁנִי, תִּרְאוּ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים שֶׁבְּעוֹלָם

לְהִתְחַזֵּק וְלִהְתַּחַתֵּן בְּקִדְשָׁה וְטְהָרָה, וְדַעַת לְנִבּוֹן, שְׁמִצּוֹת כְּבוֹד אָב
 וְאִם זֶה הַמִּצְוָה הִכִּי חֲשׂוּבָה בְּחַיֵּי הָאָדָם, עִם כָּל זֹאת מוּכָא
 בְּפוּסְקִים, אִם הוֹרִים מוֹנְעִים אֶת הַבֵּן מִלְּהִתְחַתֵּן, לֹא צָרִיךְ לְשַׁמַּע
 בְּקוֹלָם, כִּי הוּא מְחַיֵּב בְּמִצְוֹת פְּרִיָּה וְרִבְיָה, אֲלָא עָלְיוֹ לְפִיִּס אֶת
 הַהוֹרִים וּלְדַבֵּר עַל לְבָם וְכוּ', וְהוּא צָרִיךְ לְהִתְחַתֵּן.

וְלָכֵן רָאָה לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֵז, וְתִאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרַךְ,
 וְתִהְיֶה רְגִיל לְדַבֵּר אֵלָיו, וְאֵז תַּעֲבֹר עַל הַכָּל, וְתִזְכֶּה לְבָנוֹת בֵּית נְאֻמָּן
 בְּיִשְׂרָאֵל, וְהִשְׁכִּינָה תְּשׁוּבָה בֵּינֵיכֶם, וְאִתָּה שְׁלוֹם וּבֵיתְךָ שְׁלוֹם, וְכָל
 אֲשֶׁר לְךָ שְׁלוֹם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה שְׁעוֹ.

בְּעִזּוֹת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר רָאָה, כ"ב מִנְחָם-אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ.

אִתָּה צָרִיךְ לְהִבִּין, בְּעִנְיַן הַמְשַׁכְּרֵת וְכוּ', אֲנִי לֹא יָכוֹל לְהִתְעַרֵּב,
 כִּי הַמְּנַהֵל הוּא ר' ... גְּרוֹ יְאִיר, וְלָכֵן אִתָּה צָרִיךְ לְהִתְפַּשֵּׁר אִתּוֹ, כִּי
 אֵין זֶה עֵסֶק שְׁלִי.

גַּא וְנָא זְכוֹר גַּם זְכוֹר אֶת כָּל הַטּוֹבוֹת שֶׁקַּבְּלָתָ אֲצִלִּי, וְכֵן תִּרְחַם
 עַל עֲצֻמָּה, וְתִרְאֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם קִצָּת מִקְרָא, קִצָּת מִשְׁנָה, וּקִצָּת
 גְּמָרָא, וּקִצָּת מִדְּרָשׁ, וּקִצָּת הַלְּכָה, וְשִׁלָּא יִחְסֹר לְךָ יוֹם אֶחָד בְּלִי זֶה,
 כִּי חֲכָל לְךָ מְאֹד מְאֹד עַל כָּל יוֹם וְיוֹם שְׁעוּבֵר בְּלִי לַמּוֹד הַתּוֹרָה
 הַקְּדוּשָׁה, כִּי הַתּוֹרָה הִיא חַיּוֹת הָאָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

אֲנִי מְאֹד שְׂמֵחַ שְׂאִתָּה לּוֹמֵד סוֹפְרוֹת, שְׂזוֹ אֲמָנוֹת קְלָה וְנִקְיָה,
 וְגַם אֲמָנוֹת קְדוּשָׁה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה שַׁעַז.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֵר רְאָה, כ"ב מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵי לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמֶךָ בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֵז, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם
לֹא יוּכַל לְשֹׁבֵר אוֹתְךָ, וְאֵת צְרִיכָה לְהִבִּין, כִּי הַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיווּנוֹת
קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְחִזֵּיק מֵעֲמֵד וְאִינוּ נִשְׁבֵּר, כִּי זֶה גְדֻלַּת
כֹּחַ יִשְׂרָאֵל, שֶׁיְּכוּל לְהַחֲזִיק מֵעֲמֵד, וְאִינוּ נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, וְלִכְן
תְּחִזִּיקִי מֵעֲמֵד, וְתִרְאֵי שֶׁתַּעֲבִירֵי עַל הַכֹּל.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי,
שְׁאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעֵדֶךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת
תְּמִיד.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה שַׁעַח.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֵר רְאָה, כ"ב מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וּמֵאֵד מְאֵד אֲנִי שֹׁמַח לְשִׁמְעַ רַק
הַטּוֹב מִמֶּךָ תְּמִיד, וְכֵן תְּבַשֵּׁר לִי תְּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

בְּעֵינַי עֲבוֹדַת חֲשָׁמַל, אֲנִי רוֹצֵה שְׂאֵתָה תַּעֲבֹד אֲצִלְנוּ רַק עַל
מִנַּת שְׂתַקְבֵּל מִשְׁכַּרְתָּ, כִּי אֲנִי לֹא רוֹצֵה בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן לְנַצֵּל אוֹתְךָ
בַּחֲנָם, כִּי יֵשׁ לָנוּ כְּמָה עֲבוֹדוֹת, כְּגוֹן בְּמִקְנֵה וְכו', וְצְרִיכִים אֶת זֶה
מְאֵד מְאֵד, וְאֲנִי מוֹכֵן לְשֵׁלֵם לְךָ, וְתַהֲיֶה בְּקֶשֶׁר עִם ... גֵּרוּ יְאִיר.

רַק חֲזוּק מְאֹד בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, לִידַע לְהוֹדִיעַ
וּלְהוֹדִיעַ, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים,
בְּצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט, וְאִין בִּלְעָדָיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לִפְלֵ אֱלֻקוֹת גְּמוּרָה,
וּתְדַבֵּר הַרְבֵּה עִם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה שַׁעַט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר רְאֵה, כ"ב מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נֹצֵחַ.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב
מִכֶּם, רְאוּ לְהַתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֹז, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא
יִוָּכַל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תָּמִיד, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת
מִשְׂמַחוֹת.

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

בְּרִיךְ רַחֲמָנָא, שְׂזַכְנוּ לְסִיִּים אֶת כָּל הַחֲבוּר הַנִּפְלֵא הַזֶּה, וְהוּא כְּרִיךְ
קָמָא יִזְכְּנוּ הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ לְסֵדֶר עֲכָשׁוּ לְדַפּוּס אֶת כְּרִיךְ קָמָב לְהַגְדִּיל
תּוֹרָה וּלְהַאֲדִירָה.

אָנָּה ה' הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּה ה' הַצְּלִיחָה נָּא.

תִּכְן הָעֲנִינִים

חֵלֶק קמא

- ג פֶּתַח דְּבָר
- ה הַקְדָּמָה
- יא לַה נַח
מִכְתָּב פְּלִילִי לְתַלְמִידֵי הַכּוֹלֵל "אוֹר הַמַּאִיר", בּוֹ יִחְזַקְם עַל אַחַדוֹת
וְאַהֲבָה, וְלִבֵּל יִהְיוּ חִלּוּקֵי דַעוֹת, וַיִּתְּנָה צַעֲרוֹ עַל הַקְּשִׁיִּים שֶׁעוֹבְרִים עִתָּה
עַל כָּל הַכּוֹלֵלִים, אֲדָּה מִי שֶׁמְקַיֵּם תּוֹרָה מֵעַנִּי, סוֹפּוֹ לְקִיּוּמָה מֵעֶשֶׂר.
- יב לַה נַט
יִוְרָה לְחֹזֵק שְׁתֵּי אַחֲיוֹת שְׂאֵמֶן גַּפְטָרָה, וְלִרְאוֹת לְשִׁמְחָן וְלַעוֹדֵדָן.
- יב לַה ס
יַעֲזוֹר עַל מַדַּת הַשְּׂמִחָה, וְלָרוֹן אֶת הָאִשָּׁה לְכַף זְכוּת, וְלִלְמַד בְּכָל יוֹם
בְּשׁוֹ"ת "אֲשֶׁר בַּנְּחָל", וְכֵן פְּמָה קוֹנְטְרַסִּים, וַיִּשְׂמַח עַל שֶׁהִנְמַעַן עוֹמֵד
לְפִתְחֵי "הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ" בְּאַשְׁקֵלוֹן.
- יג לַה סא
יִשְׂבַּח אִשָּׁה הַמְּכַבֶּדֶת אֶת בַּעְלָהּ, וְחַיִּים בְּיַחַד בְּהִבְנָה הַדְּרִית, וַיְפַלֵּג
בְּמַעֲלַת הַנְּסִיעָה לְצִיּוֹן רַבְּנוֹ ו"ל, וַיִּבְקֶשׁ לְהַתְּפַלֵּל שָׁם גַּם בְּעָרוֹ.
- יד לַה סב
יִשְׂמַח מְאֹד עַל שֵׁישׁ שְׁלוֹם-בֵּית בֵּין בְּנֵי הַזּוּג, וַיִּבְהִיר אֲשֶׁר הִתְרוּפָה
כְּנֶגֶד הַיָּצָר הָרַע הַבוֹעֵר זֶה לַמּוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְזֶה שׁוֹמֵר מִכָּל רַע.
- טו לַה סג
יִחְזַק בְּחֹר שְׁלֵא לְהִיּוֹת בְּלַחֲץ, וַיַּעֲזוֹרוּ לְהַתְּחַתֵּן מֵה שְׁיֹתֵר מֵהָר עִם
הַהֲצָעָה שֶׁהֲצִיעוּ לוֹ, וְלֹא לְהִסְתַּוֵּב סְתָם כֶּף רֹקֵן, אֲשֶׁר נִכְשָׁל בְּעִבְרוֹת.
- טז לַה סד
יַעֲזֵן לְאִשָּׁה הָרָה שְׁלֵא לְנַסֵּעַ בְּמָטוֹס, וַיִּבְפָּרֵט שֶׁהִיא בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי,
וַיִּחְזַק עַל שְׂמִיחָה.

- טז לה סה
 יורה לכל מי שרוצה להפגס לכולל "גס" שתבוא, אך לא להביא ילדים,
 כי זה מפריע, ויעורר לומר שם "יום תהלים", וכן לומר שמות הצדיקים,
 וללמד "שיחות-מוהרא"ש", וכן לשמע שעור בהלכות קדשת הבית.
- יז לה סו
 ייעץ שלא לעשות עדין את הנתוח, ויאחל רפואה שלמה. והשמחה היא
 רפואה לכל.
- יח לה סז
 יבהיר, אשר העקר בחנוך הילדים להגביה אותם ולא להשפילם, ולא
 לדאג דאגות אף יתחננו ומה ומי ואימת, כי הכל הכרו כבר בשמים,
 ולכן אין להפגס בלחץ.
- יט לה סח
 יורה שלא לשמע הצעות שדוף למי שמדבר בשמו, ויחזק על תפלה
 והתבודדות.
- כ לה סט
 מכתב כללי לאנשי שלומנו, בו יחזקם על אחדות ושמחה, ויעשית חסד
 זה עם זה, ויזהיר שלא לעשן, אשר רבנו ו"ל הקפיד על כך מאד.
- כב לה ע
 ישבח הנמען שעוסק בקרוב נפשות לצור מחצבתן, ומפיץ את אור רבנו
 ו"ל, אשר אין למעלה מזה, ויאחל לו בזכות זה ישועה מן השמים.
- כד לה עא
 מכתב לכמה תלמידים, בו ישבחם על התמדתם בתורה הקדושה,
 ובפרט בגיל צעיר, שאז הוא הזמן הטוב ביותר לנצל לטוב אמתי
 ונצחי, וינגיל על למוד "ספר המדות", כי המדות הן עקר האדם.
- כה לה עב
 יוכיח הורים להבין שהבעיה היא בהם ולא בבן, ויעוררם על
 התבודדות, ויעשית צדקה וחסד עם עניים.
- כו לה עג
 יורה שלא לקחת שום מרצה מחוץ לקהלה לליל שמחה, כי הכל זו
 עצת הסמ"ך-מ"ם, שמנסה להטיל ארס בקהלה.

- לה עד כו
 יורה למורה לעשות רק מה שטוב לבנות, ולא לעשות שום שקולים
 פְּרָטִיִּים.
- לה עה כז
 מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יחזקם על נקודת השמחה,
 ולשמח איש את רעהו, אשר היא המצוה הכי גדולה בעתים הללו, וכן
 יעורר על אמונה פשוטה בו יתברך, ותפלה והתבודדות.
- לה עו ל
 ישבח את כולל ג"ס לנשים, ויקנה שיהיה שפע לשלם לכל אלו
 הלומדות שם.
- לה עז ל
 יבהיר, אשר את כל אחד מנסים בנסיון אחר בזה העולם, ואשרי מי
 שמחזיק מעמד ואינו נשבר.
- לה עח לא
 יחזק זוג על שלום ואהבה הדדית, ולכבד אחד את השני.
- לה עט לא
 יחזק מאד על שמחה, ולשפח מהעבר, ועל-די-זה זוכים לכל טוב.
- לה פ לב
 יחזק למסר שעורים ביהדות, ולהחזיר אנשים בתשובה, אשר אין צורך
 לזה.
- לה פא לג
 יאחל רפואות וישועות לכל המשפחה, ורב נחת.
- לה פב לג
 יתנה צערו מרעת הסמ"ך-מ"ם, אך יקנה לפניו יתברך שישועתו קרובה.
- לה פג לד
 מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יחזקם על אחדות ואהבה, אשר
 זה סוד ההצלחה, וכן על תפלה והתבודדות בכל יום, אשר אין למעלה
 מזה.
- לה פד לה
 ישבח הנמען על השלום-בית שלו, ויחזקו על למוד ועיון בכל חלקי

הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה: מְקַרָּא, מְשַׁנֶּה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ, שְׁלַחַן עָרוּף, וְעַל כָּלֵם לְהַרְבוֹת בְּהַתְּבוּדָדוֹת.

לוּ פה לו

יִחְזַק מְאֹד עַל אִף הַצַּעַר וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ, וַיִּתְּנָה גַם צַעְרוֹ מִמָּה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו, וַיִּקְוֶה לִישׁוּעוֹת בְּקִרְבּוֹ.

לוּ פו לו

יִבְהִיר אֲשׁוֹר צְרִיכִים לְדַאֵג לִילָדִים וְלַחֲתָן אוֹתָם, וְלֹא לְהַתְחַמֵּק בְּתַרוּץ — אֵין לִי כֶסֶף בְּעֵבֹר נְדוּנָיָה וְכוּ'.

לוּ פז לח

יִבְהִיר, אֲשֶׁר הַחַיִּים קָשִׁים מְאֹד, וְאֲשֶׁרֵי הַבוֹרַח אֵלָיו יִתְּבַרֵךְ וּמְדַבֵּר אֵלָיו בְּשֵׁפֶת הָאֵם שְׁלוֹ, וּמִסְתַּתֵּר בְּצֵל כְּנָפָיו יִתְּבַרֵךְ.

לוּ פח לט

יֵאָחַל לְבַחֹר לְמִצָּא זְוֹגוֹ בְּקִרְבּוֹ, וַיִּדְבֵּר עִמּוֹ אוֹדוֹת הַסְּפָרִים שְׂרוּצָה שִׁישִׁיג בְּעֵבֹרוֹ.

לוּ פט מ

יִבְקֹשׂ אֶת הַנִּמְעָן לְדַאֵג בְּעֵבֹר רְפוּד הַסְּפָסְלִים בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת, אֲשֶׁר זֶה יַחֲדָשׁ אוֹתוֹ לְשֵׁם וְלַתְּפָאֶרֶת, וְכֵן לְסִדֵּר הַמְּרָאוֹת בְּאוֹלָם שְׂמֻחוֹת, וַיִּחְזַק עַל אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית.

לוּ צ מא

יִוָּרָה לְשָׁמֵר עַל הַבְּרִיאוֹת וְלִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלִדְרוֹן אֶת הַבְּעַל לְכַף זְכוֹת.

לוּ צא מא

יִבְהִיר אֲשֶׁר אָדָם צָרִיךְ לִהְיוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְּבַרֵךְ, וְלִנְצֹל הַזְּמַן הַקָּר לְתוֹרָה אֲשֶׁר מְצִילָה אֶת הָאָדָם מִן הַשְּׂאוּל תַּחֲתִית.

לוּ צב מג

יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַפְּצַת מַעֲיֵנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, וְכָל הַמְּזַכֶּה אֶת הַרְבִּים אֵין חֲטָא בָּא עַל יָדוֹ.

לוּ צג מד

יִחְזַק עַל לְמוֹד סִפְרֵי "אֲשֶׁר בְּנַחֲל", אֲשֶׁר שֵׁם יִשָּׁנן עֲצוֹת לְכָל תַּחֲוִים בַּחַיִּים.

לוּ צד מה

יִחְזַק עַל אֲמוּנָה פְּשוּטָה, לִידַע שְׂאֵין בְּלַעֲדָיו יִתְּבַרֵךְ כָּלֵל.

- לה צה מה
 יִחְזַק בְּעַל לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְלִנְהַג בְּסִבְלָנוֹת כָּל־פִּי אֶשְׁתּוּ.
- לה צו מו
 יַעֲזֹרֵר לְהִתְחַזֵּק וְלִחְזַק אֲחֵרִים, וְלֹא לְשִׁמְעַע כְּלִי הַתְּקַשְׁרֵת הַמְּלֵאִים
 כְּפִירוֹת וְשִׁקוּץ וְתַעֲוֹב, וַיִּפְּלִיג בְּמַעֲלַת הַפְּצַת מַעֲיֵנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה.
- לה צז מו
 יִפְּלִיג בְּמַעֲלַת הַמַּפְיִץ סִפְרֵי רַבְּנֵי י"ל, אֲשֶׁר זֶה זְכוּת הַרְּבִים גְּדוֹלָה מְאֹד.
- לה צח מז
 יִבְהִיר, אֲשֶׁר מְלַמְעֵלָה יוֹרֵד רַק טוֹב, וְהִלְוֵאִי שְׁנוּזָכָה לְרֵאוֹת אֶת הַטוֹב
 מִכָּל דְּבָר.
- לה צט מז
 יִרְגִיעַ בְּחֹרֵר עַל מַה שֶּׁקָּרָה עִמּוֹ בִּישִׁיבָה, וַיִּקְנֶה שֶׁבְּקָרוֹב הַכֹּל יִסְתַּדֵּר.
- לה ק מח
 יוֹרָה לְבַחֲרוֹר לְהַחֲלִיט סוֹפִית בְּנוֹגַע לְהַצָּעָה שֶׁהַצָּעָה לוֹ בְּעֵנִין שְׂדוּכִין,
 וְלֹא לְהַשְׁהוֹת אֶת הַתְּשׁוּבָה.
- לה קא מח
 יִשְׁבַּח הַנִּמְעָן שְׂזוּכָה לְהִתְמַיֵּד בְּכָל יוֹם בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר אֵין עֲרוֹךְ
 אֵלֶיהָ.
- לה קב מט
 יִצְטַעַר מְאֹד עַל בֶּן שְׂאֵינֵנו שׁוֹמֵעַ בְּקוֹל הוֹרְיוֹ, וַיִּקְנֶה שְׂיִצְיָתָם.
- לה קג מט
 יוֹרָה לְבֵן לְשִׁמְעַע בְּקוֹל הוֹרְיוֹ וְלִצְיָתָם בְּעֵנִין הַשְּׂדוּף, וְלֹא לַעֲשׂוֹת כְּאִנֹּחַ
 נִפְשׁוֹ.
- לה קד נ
 יִבְהִיר, אֲשֶׁר גַּם בַּהֲסִתְּרָה שֶׁבַתּוֹף הַהֲסִתְּרָה יְכוּלִים לְמַצֵּא אֶת הַשֵּׁם
 יִתְבָּרֵךְ.
- לה קה נה
 יוֹרָה אוֹדוֹת כְּאֵבִי בְּטֵן לְקַחַת שְׁמֵן קִיק, וַיִּבְקַשׁ לְחַתֵּם עֲרֻבוֹת לְאַחַד יִרְאֵ
 שְׁמַיִם הָעוֹסֵק בְּצַרְכֵי צָבוֹר בְּאַמוֹנָה.

תַּכְּן הָעֲנִינִים

- לה קו נב
 יוֹרָה לְאִשָּׁה לְהַשְׁלִים עִם בַּעֲלָהּ וְלֹא לְרִיב עִמּוֹ, וְלִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה וְלִקְנוֹת
 אֶת מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת.
- לה קז נג
 יוֹרָה לְאִשָּׁה לְעוֹרֵר אֶת חֲבֵרוֹתֶיהָ עַל אַחֲדוֹת וּתְפִלָּה.
- לה קח נג
 יִחְזַק מְאֹד שְׂלֵא לְהִשְׁבֵּר כָּלֵל, וּבּוֹדָאֵי יִזְכּוּ לְפָרְנֶסֶה בְּשִׁפְעַע, רַק סְבָלָנוֹת,
 וּשְׂמִחָה.
- לה קט נד
 יַעוֹרֵר לְהִתְחַזֵּק מְאֹד בְּכָל הַנְּסִיווֹנוֹת שְׁעוֹבְכָרִים, וּבְזֶה הָעוֹלָם אֵין לָנוּ רַק
 תְּפִלָּה, לְבַקְשׁוֹ יִתְבָּרַךְ עַל כָּל פֶּרֶט וּפֶרֶט, וְאֵז נְצַלִּיחַ דְּרַכְּנוּ.
- לה קי נה
 יֵאָחַל כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ לְגַדֵּל אֶת הַיְלָדִים וְלִשְׂמַח עִמָּהֶם, כִּי הֵם מִתְּנֶה מִן
 הַשָּׁמַיִם.
- לה קיא נה
 יִחְזַק לִידַע, שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, וַיַּעוֹרֵר עַל
 שְׁלוֹם-בַּיִת וְהַבְּנָה הַדְּדִית, וַיַּעוֹרֵר עַל תְּפִלָּה בְּמִנְיָן, וּקְבִיעַת עֲתִים
 לַתּוֹרָה, אֲשֶׁר זֶה אָדָם לוֹקַח עִמּוֹ לְנִצּוּחַ נְצָחִים.
- לה קיב נו
 יוֹרָה לְהִתְחַזֵּק בְּעֲתִים הַלְלוֹ, וְעַקֵּר הַהִתְחַזְּקוֹת שְׂאֵנוּ יוֹדְעִים מִרְבֵּי אֱמֶת
 כְּזֶה, וּמָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלַעֲדֵיו.
- לה קיג נז
 יִשְׂבַּח הַנִּמְעָן, שֶׁעָשָׂה שְׁלוֹם-בַּיִת בֵּין שְׁנֵי זוּגוֹת, כִּי אֵין לְמַעֲלָה מְזֶה,
 וּמִי שֶׁעוֹסֵק בְּזֶה תְּבוֹא עָלָיו בְּרָכָה.
- לה קיד נח
 יַעוֹרֵר עַל מִדַּת הַשְׂמִחָה, אִף שְׂאִינָה בָּאָה בְּנִקְלָה, אִף חֲשִׁיבוּתָהּ לְאֵין
 צִרְף.
- לה קטו נט
 מִקְתָּב כָּלְלִי לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִבְקָשׁם לְהִתְפַּלֵּל רַחֲמִים עֲבוּרוֹ,

תִּכְן הָעֲנִינִים

אֲשֶׁר רַק זֶה הַעֲצָה לְכָל הַיְשׁוּעוֹת, כִּי "שָׂא תְשׁוּעַת אָדָם", וַיִּחְזַק לִידַע, אֲשֶׁר הַמִּתְנַהֵּג כִּי יִפֶּה שְׂזָכִינוּ בְּזֵה הָעוֹלָם — לִהְיוֹת מְקַרְבִּים אֶל רַבְּנוּ וְ"ל, וַיַּעֲזֹר עַל הַתְּמִדָּה בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ וְ"ל עַד שֶׁיְהִיוּ בְקִיָּאִים בָּהֶם בְּעַל־פֶּה, וְכֵן עַל מִדַּת הַשְּׂמִחָה, אֲשֶׁר עַל יְדֵה נִמְתְּקִים כָּל הַדִּינִים.

ס לַה קטז
יִחְזַק עַל מִדַּת הַשְּׂמִחָה, אֲשֶׁר הִיא הַיְסוּד, וַיֵּאחֲל רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וַיַּעֲזֹר עַל כְּבוֹד הָאִשָּׁה וְעַל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָה.

סא לַה קיז
יִוָּרָה לִהְיוֹת בְּקֶשֶׁר עִם הָרַב ... שִׁירָאָה מִה יֵשׁ עוֹד לְתַקֵּן בַּמְקוֹה וְכוּ'.

סב לַה קיח
יִשְׂמַח, שֶׁהִנְמַעַן עוֹמֵד לְסַגֵּר עַל דִּירָה, וַיֵּאחֲל רְחֻבּוֹת גְּדוֹלָה, וְהֶעֱקֵר שְׁלֵא לְהַתְּפַחַד כָּלָל, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

סג לַה קיט
יִבְהִיר, אֲשֶׁר סִגְלָה לְהוֹלְדָה בְּנֶגַל — לְטַל יָדַים בְּסַעֲדַת מְלוּה־מְלָפָה, וַיֵּאחֲל וַיִּבְרָךְ.

סד לַה קכ
יִחְזַק עַל אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה, שֶׁהִכַּל מֵאֲתוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְלִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲשֶׁר מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת.

סה לַה קכא
יִוָּרָה לְחַזֵּק אֶת הַתְּלַמִּידִים בְּאֱמוּנַת חֻכְמִים, שְׂזֵה הַיְסוּד, וְכֵן עַל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָה, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר עוֹשֶׂה רַעַשׁ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְזֶה הָיָה רַצוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנוּ וְ"ל.

סו לַה קכב
יַעֲזֹר לְדוֹן עֲצָמוֹ לְכַף זְכוּת, וְכֵן לְחַזֵּק אֶת הָאִשָּׁה וְלִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה.

סז לַה קכג
יֵאחֲל רְפוּאָה הַגּוֹף וְהַנַּפֶּשׁ, וְהֶעֱקֵר לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה וְלִהְתְּרַחֵק מֵעֲצָבוֹת.

סח לַה קכד
יִחְזַק מְאֹד עַל מִדַּת הַשְּׂמִחָה, כִּי כָּל הַצָּרוֹת הֵן מִחֻמַּת עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת, וַיַּעֲזֹר עַל לְמוּד 'שְׁנַיִם מְקָרָא וְאֶחָד תְּרַגּוֹם' וְכֵן מְשַׁנִּיֹּת, וְכֵן לְמוּד הַלְכָה.

- לה קכה סח
 יעוֹרֵר עַל כְּבוֹד הָאִשָּׁה, וְלַעֲשׂוֹת בְּכָל פַּעַם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְלַהֲרִיגִיל
 עֲצָמוֹ לֹא לְדַבֵּר רַע עַל שׁוֹם בַּר יִשְׂרָאֵל.
- לה קכו סט
 יִשְׁבַּח הַנְּמַעֲנִים שְׂזוּכִים וּמְזוּכִים אֶת הַרְבִּים, וַיִּנְחָמָם עַל הַצַּעַר שֶׁעָבַר
 עֲלֵיהֶם, וַיְבַהֵיר, אֲשֶׁר הִכַּל לְטוֹבָה, וַיַּעֲוֹרֶם שְׁלֵא לְרִיב בִּינֵיהֶם,
 וְלַהֲתַבָּרֵד לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, וּבִוְדָאֵי אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב.
- לה קכז ע
 יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַפְּצַת הַקּוֹנְטְרַסִּים, וּבַפְּרֵט אֵלֵינוּ הַמְדַבְּרִים מִקְדָּשַׁת הַבְּרִית,
 כִּי הַדּוֹר פָּגוּם מְאֹד.
- לה קכח עא
 יִתְמָה עַל דְּבוּרֵי אֵיזָה בַּחוּר, וַיְבַהֵירוּ שְׁעָלָיו לְהַשְׁתַּנּוֹת, אַחֲרַת לֹא יוּכַל
 לְבָנוֹת בֵּית, וַיִּשְׁבַּח הַנְּמַעֵן עַל גְּדֹל זְכוּתוֹ שֶׁעוֹסֵק בְּצָרְכֵי צְבוּר בְּאִמוּנָה.
- לה קכט עב
 יֵאָחַל רַב נַחַת, וְהַעֲקֵר שְׁלֵא לְהַתְּפַחַד כָּלֵל, וְהַכַּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי
 טוֹב, רַק לְהֵיחֹת בְּשִׁמְחָה אֲשֶׁר עַל יְדֵה זֻכִּים לְבָרְכָה וְהַצְּלַחָה.
- לה קל עב
 יִפְלִיג בְּמַעֲלַת זְפוּי הַרְבִּים, אֲשֶׁר גּוֹרֵם שְׁעֵשׂוּעִים גְּדוֹלִים לְמַעֲלָה, וַיַּחֲזֹק
 עַל אִמוּנָה פְּשוּטָה, וַיֵּאָחַל דִּירָה מִשְׁלָהֶם.
- לה קלא עג
 יְבַהֵיר, אֲשֶׁר בָּזָה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַרְבֵּה הַתְּחַזְּקוֹת, כְּפִי הִירִידוֹת
 שְׁעוֹבָרוֹת עַל כָּל אֶחָד, וְהַעֲקֵר לְהַתְּחַזֵּק בְּכָל יוֹם מִחֲדָשׁ.
- לה קלב עד
 יִשְׁמַח מְאֹד עַל כָּל שִׁמְחָה נוֹסֶפֶת בְּקִהְלָה, וַיִּתְנַחֵם בְּעַמְלוֹ, שֶׁתְּהִלָּה לְאֵל
 זָכָה לְהַצְּלִיחַ בְּגִדוֹל עִם הַנַּעַר.
- לה קלג עה
 יִפְלִיג בְּמִלְאֲכַת הַסּוּפְרוֹת, אֲשֶׁר הִיא פְּרִנְסָה קְדוּשָׁה מְאֹד.
- לה קלד עה
 יוֹרָה לְנַצֵּל אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר לְתוֹרָה וּתְפִלָּה וּלְמַעֲשֵׂים טוֹבִים, וְכֹף קוֹנִים
 שֵׁם טוֹב.

- לה קלה עו
 יחזק לשמור על השלום-בית ולא לריב, אשר אז זוכים לפרנסה בשפיע.
- לה קלו עז
 יורה לקחת עצמו בידים, ולהתעלות ביראת שמים ולבוא לשעורים, וכף
 יזכה לשלום-בית.
- לה קלו עח
 ייעץ אודות השם, ויאחל רפואה שלמה.
- לה קלח עט
 יורה לכבד את האשה, אשר זה מביא ברכה בבית.
- לה קלט עט
 ייעץ שלא לערב שמחה בשמחה, ולידע שהכל בהשגחה פרטית ממנו
 יתברך.
- לה קמ פ
 יבהיר שהמקום שלנו יהיה רק מקום תורה, ד' אמות של הלכה בלבד,
 וזה סוד ההצלחה.
- לה קמא פא
 יפליג במעלת חלקת אכל לעניים לצרכי שבת, פי רק הצדקה והחסד
 שעושים, זה מה שישאר מאתנו.
- לה קמב פא
 יורה למגיה, להקפיד יותר בהגהות, שלא תצא טעות תחת ידו.
- לה קמג פב
 יבהיר, אשר מי שפגם בברית, מחו פגום, ואסור לו לדבר על שום בריה,
 ובפךט לא על צדיקים.
- לה קמד פג
 יורה לכל הנשים להתאחד יחד, וישבחן על שמתקבצות ומתחזקות
 באמונה פשוטה, אשר אין ערך לזה.
- לה קמה פד
 יחזק על תפלה והתבודדות, אשר זה סוד הישועה.

- לה קמו פה
יבקש את הנמצען להמשיך לכתב ספורים ושיחות, אשר זה יהיה מבקש
מאד בעתיד, ויעורר על תפלה והתבודדות, ובזה רואים נסים נגלים.
- לה קמו פה
יורה לצית את הרב שיעץ לו אודות השם וכו', והעקר לעסק בקרוב
רחוקים, שאין דבר גדול מזה.
- לה קמו פו
יחזק אשה על שמחה ושלום-בית, וימליץ לה לשנות את שמה לשם
טוב וכו', ויאחל רב נחת.
- לה קמו פז
יחזק מאד על נקדת השמחה, אשר היא הנצחון של האדם, וזה הסימן
שאדם סמוך אליו יתברך — כשהוא שמח.
- לה קנ פז
יחזק באמונת חכמים, ואז יודעים איך להתנהג בגשמי וברוחני.
- לה קנא פח
יחזק על נקדת השמחה, שהיא יסוד ההצלחה.
- לה קנב פט
יפליג בהפצת ספרי "אשר בנחל" בין הבחורים, אשר אין למעלה מזה.
- לה קנג פט
ישלם בעבור המשך כתיבת הספר תורה, ויחזק שלא לפחד משום דבר.
- לה קנד צ
יחזק על ענין השמחה, אשר מרחיבה את הדעת, ואשרי הזוכה להחזיק
מעמד.
- לה קנה צא
יחזק לסמך על ישועת ה', אשר בודאי יעשה לנו נסים ונפלאות.
- לה קנו צא
יחזק בחור רוק, וירגילו לעיניו בכמה מכתבים "אשר בנחל" בכל יום,
ושם ימצא מרגוע לנפשו. ולהיות בשמחה, ולהתבודד לפניו יתברך,
ולגרס ח"י פרקים משניות.

- צב לה קנז .
יאחל לַיְדָה בְּנֶקֶל, וישועות גדולות מלפניו יתברך.
- צג לה קנח .
מכתב פְּלִי לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, בו יחזקם על אחדות ואהבה,
ובפרט ביום ההולא של ה'אור החיים' הקדוש, שיום זה מסגל לאחיה
ורעות, ויפליג במעלת צדיק קדוש זה.
- צה לה קנט .
"יעץ לעין בכל יום בכמה מכתבים מ"אשר בנחל", וכן לדבר אליו
יתברך בשפת האם, אשר אין למעלה מזה.
- צו לה קס .
יבקש את הנמצא לסדר את הבמה במנין התימנים, וכן לעשות רפוד
לספסלים וכו', ויחזק על תפלה והתבודדות, כי מה שתפלה פועלת,
שום דבר אינו פועל.
- צז לה קסא .
יבהיר, אשר מי שעוסק עם רבים צריך לסבל, והעקר להחזיק מעמד.
- צח לה קסב .
יורה לבקש בכל יום מלפניו יתברך לזכות להיות בציון רבנו ו"ל על
ראש השנה, וירחיק מן העצבות והמרירות, ויחזק על שיחה בינו לבין
קונו.
- צט לה קסג .
ירחיק מן הלחץ ולהיות בשמחה, ויאחל הרחבה בגשמי וברוחני.
- צק לה קסד .
יבקש לחזק את נשות אנשי שלומנו ולשמחן, ולעשות תפלות ובקשות
אליו יתברך, אשר כל תפלה עושה רשם גדול בשמים.
- צכ לה קסה .
יחזק זוג לחיות באהבה הדרית, ולהמנע מוכוחים, ואז תהיה ברכה
בכספם.
- ק לה קסו .
ישבח הנמענים שזכו להיות בציון רבנו ו"ל, ויאחל זרע של קימא,
ויחזק על תפלה והתבודדות, אשר זוכים על ידה לנסים נגלים.

- לה קסז קא
יאחל זרע של קימא, דינקא פה ביבנאל, ויחזק על הבנה הדרית.
- לה קסח קב
יפליג במדת הפרת הטוב, וייעץ לחתן את הבת וכן את הבן מה שיותר
מהר, פי הדור מספן מאד.
- לה קסט קג
מכתב פללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יבקשם על אחדות ואהבה
והתבודדות ותפלה, ועל כלם — להיות בשמחה, שזכינו להברא מזרע
ישראל, ולא עשנו פגויי ארצות.
- לה קע קה
יורה לצעק אליו יתברך לזכות לטהרת המוח, ולשמח ולחזק את האשה,
ולקבע שעור במשניות.
- לה קעא קו
יורה לאשה לחזק את בעלה ולשמחו, וכך יהיו זוג מאשר.
- לה קעב קו
יאחל רפואה שלמה לבת, ויורה לרין אחד את השני לכף זכות, ולהרגיל
עצמם לדבר אליו יתברך כל יום, אשר אין למעלה מזה.
- לה קעג קז
יבקש לאחד את נשות אנשי שלומנו, ולא לתן לסמ"ך-מ"ם את ההנאה
לראות, חס ושלום, פרוידים בקהלה.
- לה קעד קח
יעורר על שמחה אשר היא רפואה לכל, ולדבר אל השם יתברך אפלו
חמש דקות, שזה דבר גדול מאד.
- לה קעה קח
יחזק על מצות פבוד אב ואם, ועל יראת שמים, ועל תפלה והתבודדות.
- לה קעו קט
יורה על פבוד האשה ולא לזלזל בה, חס ושלום, ולהתפלל במנגן,
וללמד חמש ורש"י בכל יום, ופרקי משניות.
- לה קעז קי
יבקש לשלח את המכתבים ליצדם בדחיפות, פי אנשים זקוקים

לתשובה, ולעתים זה אף בעניני פקוח נפשו וכו'. ויעורר על שמחה
והתבודדות.

לה קעח קיא

יפליג במעלת הפצה, ולהתרחק מעצבות ומרירות, ולקבצ עתים לתורה
בקביעות חזקה, ולשים בינו לבין קונו.

לה קעט קיב

יבהיר בענין הספרים שמענין לרכשם, ויעורר לרחק מעצבות ומרה
שחורה, שפך נעשה אהוב על הבריות.

לה קפ קיג

ייעץ על סגירת שדוף, ויאחל ויברך.

לה קפא קיד

יפליג במעלת הפצת מעינות החכמה חוצה, וגדלת מעלת העוסק בצרכי
צבור.

לה קפב קיד

יחזק מאד להחזיק מעמד בזה העולם העובר, על אף ההשלוכות
שעוברות, ויחדיר אוירה של שמחה, אשר זה סוד ההצלחה.

לה קפג קטו

יתן לנמען את הפסק דין מטעם בית-הדין לגבי הסמ"ך-מ"ם שאינו
רשאי להתערב בקהלה, ויקנה שיבוא יום מפתו, ונזכה כבר לשלות
הנפש.

לה קפד קטז

יבקש לדבר עם הנשים, ויקנה שאחר הרע יבוא הטוב.

לה קפה קטז

יורה להתחזק ולא להשבר, ולא לשכח ממנו יתברך אפלו בעת צרה.

לה קפו קיז

יבקש את הנמען להיות משגיח בשיבה, ולקחת לו עזרה עוד מישהו,
ולחזק את הבחורים לקדשה וטהרה.

לה קפז קיח

ישמח על התקדמות השפויץ בבית-הכנסת, וכן להתקדם עם המראות
באולם, ובעזרתו יתברך יהיה את כל הפסף.

לה קפח קיט
 יורה לומר בכל יום את ה'תקון הכללי, שהוא תקון גדול לנשמה ולגוף.

לה קפט קיט
 ישבח הנמענים שחיים בהבנה הדרית, אשר רק בזכות זה תהיה להם פרנסה.

לה קצ קכ
 יחזק על תפלה והתבודדות ולמוד משניות, אשר מטהר את האדם.

לה קצא קכא
 מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יחזקם בימי בין המצרים, שאז ארעו לעם ישראל חמש פרעניות, ויבהיר בטוב טעם ודעת את הענין, ויאריך בענין השלום בין איש לרעהו, ובין איש לאשתו, וחיובות החניעות באשה, ולהרבות קדשה וטהרה.

לה קצב קכב
 יבהיר, אשר אדם בונה את עולמו, ואם הוא רוצה — הוא תמיד שמח, ואם הוא לא רוצה — הוא תמיד עצוב.

לה קצג קכג
 יבהיר, אשר כל העולם כלו הוא דמיון אחד גדול, והעקר לבטל עצמו לגמרי לאין סוף ברוך הוא.

לה קצד קל
 יחזק מאד לידע אשר אין שום יאוש בעולם כלל — כדברי רבנו ו"ל, ולהתחדש בכל יום בהתחדשות חדשה.

לה קצה קלב
 יבהיר, אשר רצונו שידברו בליל שמחה רק בספורי צדיקים ולא פוליטיקה של שקר.

לה קצו קלג
 ישבח הנמען שזכה לסיים מאה ושמונים פעם ששה סדרי משנה, אשר זה דבר גדול מאד. ויורה כמה הנקודות בקריאת שמע, ובתקון חצות.

לה קצז קלה
 יקנה לפניו יתברך, שהכל יסתדר על הצד הכי טוב, והסמ"ך-מ"ם יתבטל לגמרי.

- לה קצח קלו
 יודה לנמען ששלם לו איזה חוב, ויורה להחזיר בתלמידים אמונה
 פשוטה, וללמד ח"י פרקים משניות, שזה מציל מעברות.
- לה קצט קלז
 יוכיח הנמען שלא יגרם לשם רע, ויתנהג כראוי, ולא יעשה שטיות.
- לה ר קלח
 יחזק על שמחה, ולא לפל בעצבות, ועתה ב' בין המצרים' יכולים לשמע
 קלטות שירים שאין בהם מוסיקה.
- לה רא קלח
 יחזק על מדת השמחה, אשר היא עקר ההצלחה בגשמי וברוחני.
- לה רב קלט
 יברך הנמען שתרום התבה לבית-הכנסת, ויחזקו באמונה פשוטה, ולידע
 שכל העובר על האדם, הכל ממנו יתברך, ובודאי אחר הרע יבוא הטוב.
- לה רג קמ
 יבהיר, אשר מי שיש לו עסק עם הרבים, יש לו נסיונות קשים, והעקר
 להתגבר בשמחה, ולברח אליו יתברך.
- לה רד קמ
 יורה לחזק את נשות אנשי שלומנו, ולא לעשות משטות מריבה.
- לה רה קמא
 יחזק באמונה פשוטה, ולידע שהכל מאתו יתברך, ולהיות מתמיד
 בתורה הקדושה.
- לה רו קמב
 יבהיר, אשר תכלית הדבור והשמיעה להיות לעבדה ולמעשה, ולחזק
 בעצמו, כי אין בלעדיו יתברך כלל, והכל אלקות גמור.
- לה רז קמג
 יבאר, אשר כל דבר שרוצים לעשות בשביל רבנו ז"ל, נתפשטו על כף
 המגיעות לרב.
- לה רח קמז
 יחזק שלא להתבלבל משום דבר כלל, ולהתחזק להיות בשמחה, ולזכר
 נפלאותיו יתברך.

לה רט קמה
 יורה להודות על שזכו להפקד, ולהרבות בשמות הצדיקים, וינגיע שלא
 להלחץ מתופעות שונות, כגון: באבי ראש וכו'.

לה רי קמו
 יעורר לקחת עצמו בידים, ולהדבק בו יתברך, ולא להתפעל משום ברִיה
 כלל.

לה ריא קמח
 יורה לדון את הבעל לכף זכות ולשמחו, וכך ימשיכו את השכינה בתוך
 הבית.

לה רבי קמט
 יחזק לבלות את ימי הנעורים בתורה ויראת שמים ודבקות הבורא,
 וכאשר אדם שם לפני עיניו את השם יתברך, איננו בא לידי נסיון
 ובידיון.

לה ריג קמט
 יחזק על אמונה פשוטה, ולידע שהפרנסה בידי יתברך, ויעורר על
 תפלה והתבודדות.

לה ריד קנ
 יתאכזב מעבודת פלוני, וכמאמרם ז"ל: אפלו טובתם של רשעים רעה
 היא אצל צדיקים, ויחזק להמשיך להדפיס את הקונטרסים, והעולה על
 הכל — כרך אחר כרך "אשר בנחל".

לה רטו קנב
 יחזק בזה העולם העובר, כי אין רגע בלא פגע, והעקר להרבות בתפלה
 אליו יתברך, ולשית אליו כדבר איש אל רעהו.

לה רטז קנב
 יורה לאשה לעשות רצון בעלה, כי זהו עון חמור להענישו.

לה ריז קנג
 יתנה צערו על דור שדיניו אינם הגונים, והם הגורמים לצרותיו.

לה ריח קנד
 יחזק שלא להשבר כלל, ויבקש למסר את כל המכתבים ליצדם.

- לה ריט** קנה
יְבִהִיר, אֲשֶׁר בָּנָה הָעוֹלָם מְנַסִּים אֶת כָּל אֶחָד בְּנִסְיוֹנוֹת קָשִׁים, וְאֲשֶׁר מִי שְׂמַחְזִיק מֵעַמָּד.
- לה רכ** קנה
יִבְקֹשׁ לְלַמֵּד עִם כָּל הָאֲבָרְכִים הַצְּעִירִים הַלְכוֹת טְהוֹרָה בִּיסוּדֵיּוֹת, אֲשֶׁר זֶה חֲמוּר שְׂבִחַמּוֹרוֹת.
- לה רכא** קנז
יִוָּרָה לְהַפִּיץ אוֹר רַבְנּוֹ ו"ל, וְכֵן לְלַמֵּד הַרְבֵּה מִשְׁנֵיּוֹת, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה בְּתַקּוּן הַבְּרִית.
- לה רכב** קנז
יֵאָחַל רְפוּאָה שְׁלֵמָה, הַעֲקָר לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.
- לה רכג** קנח
יִדְבִּיק עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, לִידַע שֶׁהוּא מְנַהֵיג עוֹלָמוֹ בְּצִדָּק וּבְמִשְׁפָּט, וְיִוָּרָה לִילֵף עִם הַבֵּן לְרוֹפֵא מִמָּחָה שְׂאִינוֹ מִחְזִיק מֵעֲצָמוֹ.
- לה רכד** קנט
יְעוֹרֵר עַל לְמוּד ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת וְאִמִּירַת "יוֹם תְּהִלִּים".
- לה רכה** קנט
יִשְׂבַּח הַנִּמְעָן שְׂמֻזָּכָה אֶת הַרְבִּים בְּדַבְּרוֹרֵי אֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר רַק זֶה יִשְׂאָר מֵאֲתָנוּ לְנֶצַח.
- לה רכו** קסא
יְבִהִיר, אֲשֶׁר לִילְדִים צְרִיכִים סְבָלָנוֹת בְּרִזָּל, אֵף בְּמַכּוֹת לֹא פּוֹתְרִים בְּעֵיּוֹת, וְהַעֲקָר לְהַרְבּוֹת בְּתַפְּלָה אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ לְהַצְלִיחָתָם.
- לה רכז** קסב
יִוָּדָה לְנִמְעָן עַל דְּבָרָיו שֶׁכָּתַב לוֹ, וְיַחְזִקוּ עַל אֱמוּנָה פְּשוּטָה וְהַתְּבוּדָרוֹת.
- לה רכח** קסג
יְעוֹרֵר עַל הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְלִידַע שֶׁגְּדוּל אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, הַעֲקָר לְהַרְבּוֹת בְּשִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוּנוֹ.
- לה רכט** קסה
יִחְזַק עַל שְׁלוֹם-בֵּית וּכְבוֹד הָאִשָּׁה, וְהַעֲקָר לְהוֹדוֹת לְפָנָיו יִתְבַּרֵּךְ, שְׂזָכָה לְכַנּוֹת בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, כְּשֶׁרַבִּים בְּנֵי גִילוֹ וְהַרְבֵּה יוֹתֵר מִמֶּנּוּ לֹא זָכוּ לְזֶה.

- לה רל קסו
 יאחל המתקת הדינים, ויחזק על אהבה אמתית והבנה הדרתית.
- לה רלא קסו
 יחזק מאד לשלום-בית, שְׁזָה יוֹשִׁיעַם בְּזֶרַע שֶׁל קִימָא, וְכֵן לְהַתְחַזֵּק
 בְּאֲמוּנָה שֶׁהִיא בְּגִימְטְרִיָּה "בְּנִים".
- לה רלב קסז
 ישמח לקבל דיווח חיובי מהנמָעֵן על התקדמות הפחורים, ויחזקו
 להמשיך הלאה בעבודתו הקדושה.
- לה רלג קסח
 ייעַץ להשמר מרופאים ובפֶּרֶט בְּעֲנִינֵי נַתוּחַ, וְיִזְרֶה לְהִמָּתִין עוֹד וְלֹא
 לַעֲשׂוֹת אֶת הַנַּתוּחַ, וְיֵאחֵל רְפוּאָה שְׁלֵמָה.
- לה רלד קסט
 יבְּהִיר, אֲשֶׁר הֶעֱקֹר בַּחֲנוּף לְהַגְבִּיֵה אֶת הַיְלָדִים וְלֹא לְהַשְׁפִּילֵם, וְאוֹדוֹת
 שְׂדוּף בְּעֵבוֹרָם, אֵין לְדַאֵג דְּאֵגוֹת, כִּי כָּבֵר הַכְרִיזוּ בְּשָׂמִים אַרְבָּעִים יוֹם
 קָדָם יִצִּירַת הַוָּלָד — מִי יִהְיֶה זְרוּגָם.
- לה רלה קע
 יבִּשֹׁר לְנִמְעָן שִׁישְׁלַח מִכְּתָב לְכָל הַתְּלָמִידִים, וְיִחֲזְקוּ שֶׁהִכֵּל יִתְהַפֵּף
 לְטוֹבָה.
- לה רלו קע
 יודיע כִּי הַכּוֹלֵל לְנָשִׁים יִהְיֶה סְגוּר בְּחֻדָּשׁ אָב, וְיִפְתַּח מִחֻדָּשׁ בְּרֵאשׁ חֻדָּשׁ
 אֱלוּל, וְיִחֲזֵק עַל אֲמוּנָה פְּשוּטָה.
- לה רלז קעא
 ייעַץ לִילֵף עִם הַיְלָדִים בְּסִבְלָנוֹת גְּדוּלָּה, שְׁזָה עֲרֻבָה לְכִרְיָאוּתָם הַנִּפְשִׁית,
 וְיִשְׁבַּח הַנִּמְעָן עַל מַעֲשֵׂי הַחֹסֵד שְׁלוֹ, אֲשֶׁר בְּזִכּוֹת זֶה יִזְכֶּה לִילְדִים
 טוֹבִים.
- לה רלח קעב
 יזְרֶה לְקַבֵּל שְׁנֵי בַחֲוֹרִים לְיִשִּׁיבָה, בְּתַנְאֵי שִׁיתְנַהֲגוּ כְּרְאוּי, וְיֵאָסֵר עַל
 עֲשׂוֹן, וּבַחֲוֹר שְׂאִינוּ עוֹמֵד בְּזָה לֹא יוּכַל לְהִמָּשִׁיף.
- לה רלט קעב
 יזְרֶה לְהִמָּשִׁיף עִם בְּדִיקַת הָעֲרוּב, שִׁיְהִיָּה כְּשׁוֹרָה.

- לה רמ** קעג
 יִיעֵץ לְאִשָּׁה שֶׁהוּא יִדְבַר עִם בַּעֲלָהּ בְּעִנִּין שְׁלוֹם-בַּיִת, וְלֹא לְרוּץ לְסִפָּר
 לְחֻמּוֹת דְּבָרִים עַל הַבַּעַל, אֲשֶׁר זֶה עֲרֻבָה לְגֵרוּשִׁין, חֵס וְשְׁלוֹם.
- לה רמא** קעד
 יִשְׁלַח מִכְתָּבִים לְשִׁלְחָם לְיַעֲדָם וְכוּ', וַיִּבְקֶשׂ עוֹד כַּמָּה עֲנִינִים טְכְנִיִּים
 לְסִדֵּר בְּעֵבֹרוֹ, וַיַּחֲזֵק בְּלִמּוּד מְשֻׁנִּיּוֹת, וַיֵּאָחַל הַצְּלָחָה רַבָּה.
- לה רמב** קעד
 מִכְתָּב כְּלָלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, בּוֹ יִיעֵצֵם הֵיכֵן לְקִנּוּת אֶת הַפְּרִטִיסִים לְאוּמָן
 לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה.
- לה רמג** קעה
 מִכְתָּב כְּלָלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, בּוֹ יִבְקֶשׂוּ לְכוּא לְדַרְשָׁה, כִּי יֵשׁ לוֹ כַּמָּה
 דְּבָרִים נְחוּצִים לוֹמַר.
- לה רמד** קעה
 יוֹרָה לְמִי לְמַסֵּר אֶת כִּסְפֵי מַעֲשָׂרוֹת, וַיֵּאָחַל בְּזִכּוֹת זֶה יְלָדִים קְדוּשִׁים.
- לה רמה** קעו
 יִיעֵץ בְּעִנִּין פְּתִיחַת עֵסֶק, וַיֵּאָחַל בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה.
- לה רמו** קעז
 יוֹרָה אֹדוֹת הַדְּפֹסֶת קוֹנְטְרָס לְפָנוֹת ל... וַיַּחֲזֵק שְׁלֹא לְהִתְפַּחַד מִשׁוּם
 בְּרִיָּה, וּבִנְדָאֵי יִרְאָה נְסִים נְגָלִים.
- לה רמז** קעז
 יִקְוֶה לְסִדֵּר אֶת הַהוֹרָאת קִבְעָה בְּעֵבֹר הַמַּיִם, וְאִז יִרְד הַרְבֵּה בְּלִבּוֹל רֹאשׁ,
 וַיַּחֲזֵק עַל לִמּוּד מְשֻׁנִּיּוֹת, אֲשֶׁר זֶה הַצְּלָחָה נְצָחִית, וְסִגְלָה לְאִרְיֻכוֹת יָמִים.
- לה רמח** קעט
 יִשְׁלַח מִכְתָּב לְתַלְמִידִים, וַיּוֹרָה לְמַלְמֵד לַעֲשׂוֹת לְעֲצֻמוֹ סִדֵּר בְּמְשֻׁנִּיּוֹת,
 אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה.
- לה רמט** קעט
 יוֹרָה לְהַכְנִיִּס אֶת הַקּוֹנְטְרָס "אֲמִירַת תְּהִלִּים" בְּ"אוֹצֵר הַקּוֹנְטְרָסִים",
 וַיֵּאָחַל נְחַת בְּזִכּוֹת זֶה.
- לה רנ** קפ
 יַחֲזֵק אֶת כַּתְּת הַתַּלְמִידִים בְּיִרְאָת שָׁמַיִם, וּבְכַטִּילַת יָדַיִם, וּבְתַפְלָה בְּמַגִּיז,
 וּבְכַבּוּד הוֹרִים, אֲשֶׁר בְּזֶה יַעֲשׂוּ נְחַת רוּחַ לְפָנָיו יִתְבַּרְךָ.

- לה רנא** קפא
 יחזק את תלמידי הישיבה לידע, שגם בימי החפשה השם יתברך מביט עליהם, ולכן שיראו לנצל את הזמן היקר בלמוד חמש ורש"י ומשניות וגמרא וכו' וכו'.
- לה רנב** קפב
 יבהיר מיהו העדר וכיצד להשיבו אל הרועה, וענין משיח, שסודו נמצא בכל בר ישראל.
- לה רנג** קפג
 יבקש לאסוף את קפות הצדקה מהבתים, ויחזק על שמחה והתבודדות.
- לה רנד** קפד
 יבשר לנמצע, שבתו ילדה במזל טוב.
- לה רנה** קפה
 יחזק מאד להתגבר על כל המשברים בזה העולם, וזה על ידי תקוף האמונה.
- לה רנו** קפו
 יאחל "מזל טוב" להלדת הנכדה, ויחזק מי שעובר על הנסיונות ואינו נשבר, אשר זה עקר גדולתו.
- לה רנז** קפז
 יאחל "מזל טוב" להלדת הנכדה, ויחזק על בית של קדשה וטהרה.
- לה רנח** קפז
 יאחל "מזל טוב" להלדת הבת, ויחזק לזכר נפלאותיו יתברך, וגדל רחמיו שעשה עמו.
- לה רנט** קפח
 יפליג במעלת העומד בנסיונו ואינו נשבר, וישבח הנמצען ששוקד על ספרי שו"ת "אשר בנחל", אשר אין למעלה מזה.
- לה רס** קפח
 יאחל מציאת דירה במהרה, פי גדול אדוננו ורב להושיע, והעקר לא להתנאש ולחזק אחרים.
- לה רסא** קפט
 מכתב כללי לאנשי שלומנו, בו יחזקם על אחדות ולרחק משנאת חנם,

אֲשֶׁר עַל זֶה חָרַב מִקֵּדֶשׁ שְׁנִי, וַיַּעֲרֹרֵם לְהִרְבוֹת בְּצַדִּיקָה, אֲשֶׁר בְּזִכּוֹתֶיהָ
הִגָּאֵלָה בָּאָה.

לה רסב קצא

מִכְּתָב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ זִנְהִירָם שְׁלֵא לְהִגְרָר אַחַר כַּמָּה אֲיִנְשֵׁי
דְּלֵא מְעַלֵּי וְכוּ', וְהֶעֱקָר לְרְאוֹת לְשֵׁלָם אֶת הַשְּׂכָר לְמוֹד הַזְּעוּם
שְׁמִבְקָשִׁים, כְּדִי שֶׁהַמוֹסְדוֹת יִחְזִיקוּ מֵעַמֵּד.

לה רסג קצב

יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַפְּצָה, וּבִפְרָט "אֲשֶׁר בִּנְחַל", אֲשֶׁר זֶה אֹר נוֹרָא וְנִפְלָא
מָאד, וַיִּחְזַק בְּכָל הַנְּסִינּוֹת, וְהֶעֱקָר לְקַבֵּעַ שְׁעוֹר בַּחֲמֵשׁ וַרְשִׁי כָּל יוֹם
וַגְרָסָה בְּמִשְׁנֵיּוֹת, אֲשֶׁר מַצְלַת מֵעֲבֹרוֹת.

לה רסד קצד

יִבְשֹׁר בְּשׂוֹרָה מִשְׁמַחַת שְׁקִיבַל מֵהִדְפִּיס אַרְבָּעָה קוֹנְטְרָסִים חֲדָשִׁים
שֶׁהִדְפִּיס, וְכֵן עוֹד קוֹנְטְרָסִים מִתְרַגְּמִים לְאִיִּדִישׁ, וְכֵן לַיּוֹחֹת שָׁנָה, אֲשֶׁר
כָּלֵם חוֹטְפִים אֶת זֶה, וְנִתְפָּרֵס מָאד שֶׁם רַבְּנוּ ז"ל.

לה רסה קצה

יִסְפָּר טְרִדוֹתָיו הִרְבוֹת שְׁאֲנָשִׁים מִתְדַּפְּקִים עַל פֶּתַח לְבַקֵּשׁ בְּרִכּוֹת,
וַיִּקְוָה לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ, שְׁיִשִּׁים דְּבָרָיו בְּפִיו.

לה רסו קצו

יִסְפָּר, שְׁסִים בְּשִׁבַת זֹו אֶת הַ"סְפּוּרֵי מַעֲשֵׂיּוֹת", שֶׁנּוֹהֵג לְבָאָר כָּל שִׁבַת
בְּבִקְרָ, וְשֶׁנִּסְתַּיְמָה שְׁנַת הָאָבֵל הַרְאֵשׁוֹנָה אַחַר אָבִיו זצ"ל.

לה רסז קצז

יִסְפָּר שְׁסִים הַשִּׁבַת אֶת הַ"סְפּוּרֵי מַעֲשֵׂיּוֹת", שֶׁנּוֹהֵג לְלַמֵּד מִדֵּי שְׁבוּעַ
בְּשִׁבּוּעַ, וְדַבֵּר הַרְבֵּה מֵעִינֵן הַמְשַׁלַּח שְׁתַּפְּס אֶת בֵּת הַמֶּלֶךְ וְכוּ' וְכוּ'.
וּמִרְחוֹק נִבִּין אֵילּוּ רִזִּין גְּנוּזִים בְּמַעֲשֵׂה שֶׁל הַשְּׁבַעָה בְּעֵטְלִירִס, שְׁמִדְבָר
מִכָּל גְּדוּלֵי מִבְּחָרֵי הַצַּדִּיקִים שֶׁהָיוּ בְּעוֹלָם וְכוּ', וְאִיךָ הֵם מְרַפְּאִים אֶת
נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

לה רסח קצח

יִסְפָּר שֶׁהָיָה אֲצֵלוֹ אֲבָרָךְ חוֹלָה בְּמַחֲלָה, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וַיִּחְזְקוּ לְבָרִית רַק
אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, כִּי רַק בְּיָדוֹ יִשׁוּעָתוֹ.

- לה רסט קצט
יבְהִיר מֵהִיכָן הַמְקוֹר בְּתַעֲנִית דְּרַבְּנָן לֹא לְחֻכּוֹת ע"ב דְּקוֹת כְּשִׁיטַת רַבְּנֵינוּ
תָּם וְכוּ'.
- לה ער ר
יִיעֵץ שְׁלֵא לְתַן גִּט, אֲשֶׁר מִזְבַּח מוֹרִיד דְּמַעוֹת, וּבִפְרֻט שְׁהֶאֱשָׁה כָּבֵר
הָרָה, וַיִּחְזַק מְאֹד לְהִרְבּוֹת בְּשִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, אֲשֶׁר זֶה הַמִּפְתָּח
בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב.
- לה רעא רא
יִבְקֹשׁ לִילָךְ לְפָלוֹנִי, וְלִסְפְּרוּ שְׁכַל מַה שֶּׁדִּבְרוּ בְּשִׁמּוֹ זֶהוּ שְׁקָר וְכוּב,
וְהוֹצֵאת דָּבָה, וַיִּבְהִיר, אֲשֶׁר רַק בְּשִׁבִיל זֶה עֲרִין לֹא נִבְנָה בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ,
עַקֵּב שְׁנֵאת חָנָם.
- לה ערב רא
יִתְנָה צַעֲרוֹ מַה שֶּׁעֵבֵר עָלָיו, וְעוֹד שֶׁהִתְדַפְּקוּ עַל דְּלִתּוֹ עֲשֵׂרוֹת אֲנָשִׁים
לְשִׁטַּח צְרוֹתֵיהֶם, וְלִבְקֹשׁ בְּרָכָה וְכוּ', וְהִשְׁתַּדַּל לְעֲזָרָם.
- לה רעג רג
יִפְלִיג בְּמַעֲלַת לַמּוֹד מְשֻׁנּוּת, וְכֵן "לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן", אֲשֶׁר זֶה שׁוֹמֵר אֶת
הָאֲדָם בְּזָה וּבְבֵא, וְכֵן אָמַר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, שֶׁבְּגוֹף שֵׁשׁ שָׁם "לְקוּטֵי-
מוֹהֲר"ן" הַתּוֹלְעִים בְּקָבֵר לֹא יִגָּשׁוּ.
- לה רעד רג
יִבְקֹשׁ אֶת הַנִּמְעָן לְשֵׁלֶם חוֹב שְׁכַר הַלְמוּד בְּעֵבוֹר הַבֵּן, וְרַק אִזּוּ יוֹכֵל
לְחַשֵּׁב לְתַן לוֹ לְנַהֵל קִיטְנָה לִילָדִים.
- לה ערה רד
יֵאָחַל, שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר כְּשׁוֹרָה וּבְקָלוֹת, הַעֲקָר לְהַתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה.
- לה רעו רה
יִרְגִיעַ אִשָּׁה שֶׁכָּתֵב לְבַעֲלָהּ דְּבָרֵי מוֹסֵר, שִׁישְׁתַּנָּה בְּהִנְהוּגוֹתָיו וְכוּ', וַיֵּאָחַל
לָהּ שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר, וַיִּזְכּוּ לְצֵאת מַחֻבוֹתֵיהֶם.
- לה רעז רה
יִשְׁבַּח הַנִּמְעָן, שֶׁזֹּכָה וּמְזַכֶּה אֶת הַרְבִּים, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה, וַיִּחְזְקוּ
לְשַׁמַּח כָּל בְּחוֹר, וְיִלְהַבִּין אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד עִם מְכַלּוֹל צְרוֹתָיו וּבְעִיּוֹתָיו.

- לה רעה רו
יעזר על למוד התורה הקדושה במקרא, במשנה, בגמרא, במדרש
ובהלכה, ועל כלם — להרבות בהתבודדות.
- לה רעט רז
מכתב כללי לתלמיד ישיבת "דמשק אליעזר", בו יזהירם שלא לקחת
טרמפים בשום אפן, ולא להסתובב בלילה בפגימות מחוץ לחדרים,
ולא לעשן סיגריות וכו', והעקר להתמיד בלמוד ולהתנהג בדרך ארץ.
- לה רפ רז
יחזק שלא להשבר כלל, ואחר הרע יבוא הטוב, ויקנה שתהיה ישיבה
לתפארת, ולאחר שיצליחו הבחורים פה, יקח אותם אליו.
- לה רפא רח
ירגיל לומר בכל יום שמות הצדיקים, שבזה יכולים לעשות שדוד הטבע
ממש.
- לה רפב רט
ירגיע אשה, שינרין את בעלה איך להתנהג, ויחזק לדבר אליו בתברך,
ולבקש כל צרפה.
- לה רפג רט
ייעץ לקחת מהשמן זית שנשארה מהדלקת גרות שבת, ולמרח על
הפצעים וכף לרפאם.
- לה רפד רי
יאחל בריאות, ויורה לשמר על הבריאות, שאז הגוף כלי לעבודת השם
בתברך.
- לה רפה ריא
יבהיר מה שדבר בשבת בספורי מעשיות מהשבועה בעטלירס וכו'.
- לה רפו ריג
ירגיע אודות הבן, ויאחל רב נחת ממנו, ויחזק באמונה פשוטה.
- לה רפז ריד
יורה על כבוד האשה, אשר בזה תלויה ההצלחה, ויפליג במעלת הפצת
ספרי רבנו ז"ל, שאין למעלה מזה.
- לה רפח רטו
ישבח הנמענת שמעוררת את נשות אנשי שלומנו להתפלל עליו, באשר

נִמְצָא בְּצָרָה גְדוּלָה מְאֹד, וַיִּבְקֹשׁ לְהַפְיֵץ אֶת הַדְּלָקָת הַנְּרוֹת עִם
הַתְּמוּנוֹת, שֶׁזֶה יַעֲשֶׂה קְדוּשׁ הַשֵּׁם גְּדוּל.

לה רפט רטז
יְעוֹרֵר אֶת הַנְּשִׁים עַל אַחֲדוֹת, אֲשֶׁר בְּזֶה תְלוּיָה הַצְּלַחַתְנוּ.

לה רצ רטז
יִבְהִיר, אֲשֶׁר עַל כָּל אֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר וְנִפְלוֹת וְהַשְּׁלָכוֹת, וְצָרִיף
לְצֵאת מִנוֹקְבָא דְתַהוֹמָא רַבָּה, וְלִשְׁכַח אֶת כָּל הָעֶבֶר.

לה רצארכ יגנה את פלוני שמתחזה כרוצה לעזר, ובאמת הוא נוכל שאינו
עושה מאום, ורק כסף נוטל, ויורה להתרחק ממנו, כי הוא מסכן.

לה רצב רכב
מִכְתָּב כָּלְלִי לְתַלְמִידֵי יְשִׁיבַת "דְּמֶשֶׁק אֱלִיעֶזֶר", בּוֹ יִחֲזַקֵם עַל הַתְּמִדַת
הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְנִצּוֹל הַזְּמַן הַזֶּה לְטוֹב אִמְתִּי וְנִצְחִי, וְלִשְׁמֹר עַל
הַדְּבוּר וְהַהֲתַנְהֲגוֹת, וְלִקְדֹשׁ שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל.

לה רצג רכז
יִבְקֹשׁ לְדַחֹת אִיזוֹ נְסִיעָה לְשָׁבוּעַ, עַד שִׁסְתִּים הָעֲנָנִים עִם הַמַּגִּיד שְׁעוֹר
וְכוֹ, וְלִסְדֹר אֶת עֲנָנֵי הַסֵּלֶר, שְׁלֵא יִנְתְּקוּ אֶת הַחֲשֵׁמֶל, וְלַעֲשׂוֹת שְׁעוֹן עַל
הַמְזַנְגִּים, וְעַל-יְדֵי הַכְּנַסַת מְטָבַע — זֶה גְדֻלָּק וְכוֹ.

לה רצד רכח
יִסְפֹר שְׁמֵסֵר שְׁעוֹר שְׁבוּעִי, וְנַעֲשֶׂה מְזֶה קוֹנְטְרַס "רוּחַ הַנְּבוּאָה", וְיִסְפֹר
מֵאֵח הַנִּמְעָן שֶׁשִּׁדְלוֹ לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם-בֵּית, וְיִקְוֶה לַהֲיֹוֹת שְׁלִיחַ טוֹב.

לה רצה רכט
מִכְתָּב כָּלְלִי לְנָשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, בּוֹ יִשְׁבְּחֵן עַל עֲזַרְתָן לְאַרְגוֹן הַקִּיטָנָה,
וַיִּאֲחַלֵן שִׁישְׁלָם לָהֶם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכָפֶל כְּפָלִים.

לה רצו רכט
יִוָּרֶה לְסַגֵּר אֶת הַשְּׁדוּף, וְהַעֲקֹר לַהֲיֹוֹת וְתָרֵן, וְרַק בְּהִבְנֶה הַדְּדִית בּוֹנִים
בֵּית.

לה רצז רל
יִבְהִיר, אֲשֶׁר מֵה שְׁתַּפְּלָה פּוֹעֵלַת, שׁוֹם דְּבָר אֵינּוּ פּוֹעֵל, וְהַעֲקֹר לֹא לִילֵף
בְּרַגְשׁוֹת אָשֵׁם, אֲלֹא לְהַצְדִּיק אֶת הַדִּין.

- לה רחצ רלג
ישבח הנמַעֲנֵת שְׁעוֹרְרָה אֶת הַנְּשִׁים לַפְתּוֹחַ קִיטְנָה, וַיֵּאחַל נַחַת בְּזָכוֹת
זֶה, וַיִּבְקֶשׁ לְמַסֵּר מִכְּתָב כָּלֵל לְכָל הַנְּשִׁים.
- לה רצט רלד
יעוֹרֵר לֹמֵר 'יוֹם תְּהִלִּים' בְּכָל יוֹם, וְכֵן לְלַמֵּד "סֵפֶר-הַמִּדּוֹת", וְאַשְׁרֵי
הַקּוֹנֵה לְעֲצָמוֹ מִדּוֹת טוֹבוֹת.
- לה ש רלה
יִתְנֶה צַעֲרוֹ מִמַּעֲשֵׂי פְּזֹב, אִךְ יִבְקֶשׁ לְהַבְלִיג, וְהַעֲקֵר לְרֵאוֹת שְׂיִתְקֵן
הָעָרוֹב לְמַעַן קִדְשֵׁת הַשֶּׁבֶת.
- לה שא רלו
יִבְקֶשׁ אֶת הַנִּמְעָן הַיּוֹת שֶׁהוּא גֵר בְּיַבְנֵאֵל, לְרָשֶׁם עֲצָמוֹ וּכְתֹבְתוֹ גַּם
בְּמִשְׁרַד הַפְּנִים, וּבְנִדְאֵי פֶה תִּהְיֶה "עִיר בְּרִסְלָב" בְּמֵלֵא מוֹכֵן הַמֶּלֶךְ.
- לה שב רלו
יִבְקֶשׁ לְשִׁמֵּעַ אֶת שְׁלוֹם הַדּוֹד, וַיִּקְוֶה לְכַשׁוּרוֹת טוֹבוֹת.
- לה שג רלז
יִחְזַק הַנִּמְעָן שְׂלֵא לְשׁוֹבֵר אֶת עֲצָמוֹ, וּבְפָרֵט שְׁזוֹכָה לְהַדְפִּיֵס סְפָרִים כְּאֵלוֹ
הַמַּצִּילִים מְלִיוֹנִים מֵאֲחִינוֹ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, בְּזֶה צָרִיד לְשִׁמַּח וְלַצְּהֵל.
- לה דש רלח
יִוָּרָה לְהַתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת, וַיִּתְנֶה צַעֲרוֹ מִרְשַׁעַת הַרְשָׁעִים, שֶׁהָרְסוּ אֶת
בֵּית-סֹפֵר, הָעֲקָר שְׁאֵנְחָנוּ לֹא נִקְבַּל אֶת הַמִּבְנֶה, וְרוֹאִים בְּחוֹשׁ מֵאֲמָרָם
ז"ל: גְּדוּלָּה שִׁנְאָה שְׁשׁוֹנָאִים עֲמֵי הָאָרֶץ לְתַלְמִידֵי חֲכָמִים יוֹתֵר מִשְׁנֵאֵת
הָאֲמוֹת.
- לה שה רלט
יִיעֵץ שְׂלֵא לְמַכּוֹר אֶת הַדִּירָה, וַיֵּאחַל בְּרִיאוֹת הַשְּׁלָמָה בְּעֵינַי הַבְּדִיקוֹת
עַל הַלֵּב, וְכֵן רְפוּאָה שְׁלָמָה עַל הַרְגָּלִים.
- לה שו רמ
יעוֹרֵר עַל הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, אֲשֶׁר מִחֵיה וּמֵהוּיָה אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה,
וְעֲצָה לְהַנְצִל מִכָּל הַתְּאוּרוֹת הַיָּא אָמוֹנָה פְּשוּטָה.
- לה שז רמא
יִנְחֶה אֶת הַמַּגִּיד שְׁעוֹר לְעוֹרֵר אֶת הַתְּלִמִּידִים לְלַמֵּד ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת

תִּכְן הָעֲנִינִים

בְּכָל יוֹם, וְלַעֲיִן בְּשׁוֹ"ת "אֲשֶׁר בַּנְּחַל", וְלִשְׁמֹר עַל הַנְּקִיּוֹת, אֲשֶׁר הִיא
יְסוֹד הָאָדָם.

לה שח רמב
יֵאָחַל גַּחַת מִהַרְדֵּי הַנּוֹלֵד, וַיִּבְקֶשׁ לְעוֹרֵר עָלָיו רַחֲמִים בְּהַתְּבַטְּלוֹת
הַסֵּמֶ"ךְ-מ"ם, אֲשֶׁר אֵינּוּ נֹחַ לְרַגַע, וְכָל רְצוֹנוֹ רַק לְעַקֵּר אֶת הַקְּדוּשָׁה.

לה שט רמב
יִבְהִיר, אֲשֶׁר כָּל הָעוֹבֵר עַל בְּנֵי אָדָם זֶה רַק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ, וְאֵי אֶפְשָׁר
לְעִבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם רַק עַל-יְדֵי אֲמוּנָה.

לה שי רמג
מִכְּתָב כְּלָלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יִחְזַקֵּם לְהַמְשִׁיךְ וּלְקַוּוֹת לְהַקְדוּשַׁת-בְּרוּךְ-
הוּא, וְלִהְתַּפְּלֵל לְפָנָיו שְׂיִגְאֲלוּנוּ וַיִּבְיֵא אֶת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ, וַיִּבְקֶשׁ גַּם
לְהַתְּפַלֵּל עָלָיו, שְׂיֵצֵא מִכָּל הַצָּרוֹת שֶׁהַעֲלִילוּ עָלָיו רְשָׁעִים, וַיֵּצֵא מִצָּרָה
לְרוּחָה.

לה שיא רמד
מִכְּתָב כְּלָלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִחְזַקֵּם לִשְׁמֹר עַל כְּבוֹד וְקְדוּשַׁת
בֵּית-הַכְּנֶסֶת, וְלֹא לְדַבֵּר שִׁיחָה בְּטֵלָה, וְלִהְפָּנֵס בְּמַעֲוֵל וּבְכוּבֵעַ עָלִיוֹן,
וְלֹא לְמַכּוֹר שֵׁם כָּל מִינֵי מַמְתַּקִּים, חַס וְשָׁלוֹם, שֶׁזֶה בְּזִיוֹן הַקְּדוֹשׁ, וְהַשֵּׁם
יִתְבַּרֵּךְ מְאֹד מִקְפִּיד עַל כֵּן.

לה שיב רמו
יִחְזַק בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה שְׂאִין בְּלַעֲדָיו יִתְבַּרֵּךְ כָּלֵל.

לה שיג רמז
יִשְׁבַּח הַנִּמְעָן עַל הַחֲדוּשִׁים שְׁחֻדָּשׁ, וַיִּחְזַקוּ לְהַמְשִׁיךְ הַלְּאָה.

לה שיד רמח
יִבְהִיר לְאָם, שֶׁהִיְתָה צְרִיכָה לְהַקְפִּיד עַל שְׁלֵא הוֹדִיעוּ לָהּ הֵיכֵן מִתְעַכְּבֵת
הַבַּת.

לה שטו רמח
יִשְׁבַּח הַנִּמְעָן שְׂמִסִּיעַ לוֹ לְהוֹצִיא מִהַכַּח אֶל הַפַּעַל אֶת הַיְשִׁיבָה וְהַכּוֹלֵל,
אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

לה שטז רמט
יִתְנָה צַעֲרוֹ מִרְשַׁעַת הַסֵּמֶ"ךְ-מ"ם, שֶׁהוּא וְחִבּוּרָתוֹ כְּסוּדוֹם וְעַמּוּרָה, שְׁלֵא

רק שלא נתנו לילדי אנשי שלומנו ללמד במבנה שהיה ריק, אלא הִלכוּ וְהָרְסוּ אוֹתוֹ, הֶעָקַר שָׁלֵא יְהִיָּה לִילְדֵינוּ הֵיכֵן לְלִמּוֹד, בְּשַׁעֲרֵה שְׁהֵם אֵין לָהֶם צֶרֶף בַּמִּבְנֵה.

לה שיז רנ

יִשְׁלַח קוֹנְטֵרס "רוח הנבואה" להגיהו ולהכינו לרפוס, וכן יספר שיִשְׁלַח בְּהַמְשָׁךְ עוֹד כְּמָה קוֹנְטֵרסִים, וישבח הנמענים שזוכים לעסק במלאכת הקדש זו.

לה שיח רנג

ישמח לשמע שהבת יצאה מבית הרפואה, ויאחל לה רפואה שלמה, ויחזק ללמד "ספר המדות", אשר לשון רבנו ז"ל מעוררת את האדם, וכן להרבות בשיחה בינו לבין קונו.

לה שיט רנא

יבקש את הנמען להמשיך לכתב לו, ויחזקו באמונה פשוטה.

לה שכ רנב

ישבח בן הנמען, שהוא למדן מפלג, ובנדאי יגדל לגאון, ויאחל מציאת שדוף טוב ורכ נחת.

לה שכא רנג

מכתב לבחור מהישיבה, בו יבהירו, שאם רצונו להשאר בישיבה, עליו לקחת עצמו בידיו, ולהתחיל ללמד בהתמדה רבה, ולנצל את הזמן היקר.

לה שכב רנד

ישבח הנמען שמתמיד בספרי שו"ת "אשר פנחל", שאין למעלה מזוה, ורק שם מוצאים מרגוע והתחזקות.

לה שכג רנז

יודה לגמען שהלזה כסף למוסדות, ועזר בזה מאד, ויאחלו בזכות זה ברכ נחת, ויחזקו להרבות הלאה בחסד וצדקה.

לה שכד רנה

יספר, שהחל ללמד שוב מהתחלת ה"ספורי מעשיות" בשבת קדש בבקר, ויבהיר מה שהתחיל רבנו ז"ל לומר: "בדרך ספרתי ספור, ומי ששומע הנה לו הרהור תשובה".

- לה שכה** רנז
 ישלח לנמען קונטרס: "אלול בישיבה", ויבקש להדפיסו, והעקר
 להזדרז בהדפסת "אשר בנחל" כרך אחר כרך.
- לה שכו** רנח
 יורה למרח משחה על הפנים, ובדאי הכל יעבור, רק לומר תחלה מאמר
 ג' בלקויטי-מוהר"ן, חלק ב', ולומר על זה את התפלה בלקויטי-תפלות,
 וזה בודאי יעזר.
- לה שכז** רנח
 יורה לנמען שעוזר לו לשלם את חוב המים במקוה, ויחזקו על
 התבודדות בכל יום, וקביעת שעור הלכה פסדרן.
- לה שכה** רנט
 יורה שלא להסתפל מה שאחרים אומרים, פי תמיד יהיה להם מה לומר.
- לה שכט** רנט
 יורה לבחור שצית לו ונקה בתוך הישיבה וסביב לה, ויאחלו בזכות זה
 שגם נשמתו תהיה נקיה. ויחזקו על אמירת משניות, ושמירת העינים.
- לה של** רסא
 יורה לשלם את הסלר והחשמל במקוה, וכן לקנות חמרי נקיון
 שצריכים, ויחזק על התבודדות.
- לה שלא** רסא
 מכתב כללי לישיבת "דמשק אליעזר", בו יחזקם לנצל את הזמן היקר
 בעודם צעירים, אשר זה עקר יפי הפרח בצעירותו, ויזהירם על
 התנהגות בדרך ארץ וביראת שמים ושמירה על חזות יהודית, ושם טוב,
 וחזרה על למוד בעיון ובבקיאות, וקביעת שעור בש"ס ובטור ובשלחן
 ערוך, וחי"י פרקים משניות, וחמש ורש"י עם התרגום, ומדרשים,
 ועוררם על מדת הנקיות שהיא חשובה בגשמי וברוחני, ויבקשם
 להתפלל בעבורו לבטול הגזרות רעות.
- לה שלב** רעב
 יורה שלא להוסיף עוד שם לתינוק, אחר שנפן לו שמו בברית. ועורר
 לכבוד את האב, פי כבוד אב ואם היא מהחמורה שבחמורות.
- לה שלג** רעב
 יורה לתן לכמה בחורים להדריך בקיטנת הצדיק, ומלבד זאת למסר לו

דְּוִיחַ כָּלִי אֵיךְ מִתְנַהֲגִים הַבַּחֲוָרִים בְּיִשִּׁיבָה, וְיִמְלִיץ לְלַמֵּד אֶת הַמְּאָמֵר
בְּלִקוּטֵי-מִוֶּהֳרָ"ן, חֶלֶק א'.

לה שלד רעג

יִיעֵץ שְׁלֹא לִילֵךְ לְגֹר בְּעִיר וַיְנַה, שְׂאֲנִטֵּי-שְׂמִיּוֹת שֵׁם רַבָּה, וַיַּעֲוֹרֵר לְזִכֹּר
נִפְלְאוֹתָיו יִתְבָּרַךְ שְׁזָכָה לְהַתְחַתֵּן, וַיֵּשׁ לוֹ יְלָדִים, וַצְּרִיכִים רַק לְהוֹדוֹת
לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ.

לה שלה רעד

יִבְקֹשׁ אֶת הַנִּמְעָן לְתַן לְלֵיל שְׂמִחָה שֶׁל הַנְּשִׁים אֶת הַרְמָקוּלִים, כְּדִי
לְהַרְבּוֹת שֵׁם שְׂמִחָה, וַיַּעֲוֹרֵר עַל אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ.

לה שלו רעה

יִשְׂמַח שְׂבֵת הַנִּמְעָן עֹמְדַת לְהַנְּשָׂא, וַיִּצְטַעַר שְׂאִינוֹ זְכוּל לְהַשְׁתַּתֵּף
בְּשְׂמִחָה, שְׂאִין זֹאת אֲלֵא מִפְּנֵי עֲלִילַת הַרְשָׁעִים, וְשֵׁלֶם יִשְׁלֵם הַמְּבַעִיר
אֶת הַבְּעֵרָה.

לה שלז רעו

יֵאָחַל לְכֻלָּה בֵּית נַאֲמָן בְּיִשְׂרָאֵל, חַיִּים חֲדָשִׁים שְׂמִחִים וְעֵלְזִים.

לה שלח רעז

יִשְׂמַח מְאֹד — מְחַד, וַיִּתְאַר אֶת גִּדְּל צַעֲרוֹ — מְאִידָךְ, עַל עֲלִילַת רְשַׁע
שֶׁהֶעֱלִילוּ עָלָיו הַרְשָׁעִים, וּבִדְבַר אֵי פֶל הָרַע עַל רֵאשִׁים.

לה שלט רעח

יֵאָחַל בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה.

לה שמ רעח

יִרְגִּיל לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלוֹמַר בְּכֹל יוֹם 'יוֹם תְּהִלָּים', וַיַּחֲזֹק עַל כְּבוֹד
הַבַּעַל.

לה שמא רעט

יַחֲזֹק עַל שְׂמִחָה, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, וַיִּרְגִּיל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁזָה
דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד.

לה שמב רפ

יַחֲזֹק לִידַע שֶׁהַכֹּל נַעֲשֶׂה בְּהַשְׁגָּחַת הַמְּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, וּכְכֹל שְׂמִדְבָּרִים
יֹתֵר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי נִבְּנִית הָאֲמוּנָה.

- לה שמג** רפ
 יורה להתחזק במדת השמחה, שזכינו להפרא מזרע ישראל, ויעורר על שלום-בית, והבנה הדדית, ושיחה בינו לבין קונו.
- לה שדמ** רפב
 יורה לדון עצמו לכף זכות, ולמצא בעצמו הנקודות הטובות, ולהשתדל לעשות התחלה חדשה בכל יום.
- לה שמה** רפג
 יעורר לשפף דמעות בעת הדלקת הנרות, ולהתפלל על הבעל והילדים, וכן יבקש להזכיר גם אותו, כי הוא צריך לרחמים רבים.
- לה שמו** רפג
 יורה להתחזק באמונה, אשר על ידה אפשר לעבור את כל נסיונות החיים, והאמונה מתבטאת בזה שאדם משיח בינו לבין קונו, אשר כל דבור ודבור הוא הצלחה נצחית.
- לה שמוז** רפד
 יבהיר, אשר כל החיי האדם זה שרשרת אחת של צרות ומרירות, ואשרי מי שזוכה להחזיק מעמד, ויורה לקחת עצמו בידיו, ולהודות ולשבח לפניו יתברך על כל החסד שעשה עמו, שזכה לידע מרבי אמת בזה.
- לה שמח** רפה
 יאחל רב נחת מפל הצאצאים, ופרנסה בשפע, ולהרבות בצדקה וחסד עם הזולת, שאין דבר חשוב אצלו יתברך יותר מזה.
- לה שמט** רפה
 יחזק לידע, כי גדול אדוננו ורב להושיע.
- לה שנ** רפו
 ישבח חדושי התורה של הנמען, ויבהיר, אשר זה תקון לפגם הברית, ויעורר על הדבקות בו יתברך, ולהתחזק באמונה, אשר זה העקר.
- לה שנא** רפז
 יבאר, אשר הנה הוא פותח עתה ישיבת "בית מנחם" לילדי אנשי שלומנו ביבנאל, והוא משקיע בזה את כל מרצו וחסדו.
- לה שנב** רפז
 יבקש את הנמען לבוא לשעור שימסר ב"לקוטי-מוהר"ן", והעקר לנדע שכל מאורעותיו הם לטובתו.

לה שנג רפח
 יורה על נקיון הישיבה בפנים ומחוצה לה, אשר זה היסוד.

לה שנד רפח
 יורה לאיזה בחור לעזוב את הישיבה, היות שאינו מצית לסדרים והזמנים.

לה שנה רפט
 ייעץ אודות להקדים בערב שבת את הדלקת הנרות, ולהקדים להכניס את השבת.

לה שנו רפט
 מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יחזקם לקחת עצמם בידיהם, ולפיס זה את זה, ולהתרחק משנאת חנם, ולקבצ שיעורים בתורה הקדושה: חמש ורש"י עם התרגום, משניות, גמרא והלכה, כי זה מה שילוו את האדם אחר פטירתו.

לה שנו רצב
 יחזק על תפלה במנין, וכבוד האשה, ולמוד משניות, שזה מזכר את הנשמה.

לה שנח רצג
 יורה לחזק את האמא, אשר זו מצות כבוד אם, ולחזק את הבחור שלא יהיה בדכאון.

לה שנטרצג

יבהיר, אשר שמש צדקה ומרפא, אבל לא מי מלח.

לה שס רצד
 יורה ללמד בהתמדה הלכה, משנה, ולהתנהג בדרך ארץ גדול, וכך יוכל להתחתן.

לה שסא רצד
 ייעץ לבוא אליו אחר ראש השנה, ויחזק על למוד התורה הקדושה ועל שיחה בינו לבין קונו.

לה שסב רצה
 מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יספרם על הישיבה שפותח לבחורי בר המצוה, ומי יהיה המגיד שיעור, ויבהיר רצונו שהתלמידים

תִּכְוֵן הָעֲנָנִים

- יִתְעַלּוּ בַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה וּבִירְצַת שְׁמַיִם, וְלֹא לִילֵף עִמָּהֶם בְּיַד קִשָּׁה, אֶלָּא
חֲנֹף לְנַעַר עַל־פִּי הַרְכוּ.
- לֵה שִׁסַּג שִׁסַּג
יִבְקֹשׁ בְּחֹר שְׂאִינוּ מְצִיַת לְסִדְרֵי הַיְשִׁיבָה וְאִינוּ מְקִיָּמָם — לְעֹזֵב אֶת
הַיְשִׁיבָה וְאֶת הַקְּהֵלָה בְּכָלֵל.
- לֵה שִׁסַּד שִׁסַּד
יִוְרָה לְבַחֲרוֹר לְעֹזֵב אֶת הַיְשִׁיבָה וְאֶת הַמְּקוֹם בְּכָלֵל, הִיֹּת שְׂאִינוּ מִתְּנַהֵג
בְּרֵאוּי.
- לֵה שִׁסַּה שִׁסַּה
יִבְהִיר, אֲשֶׁר חַיֵּי הָאָדָם מְלֵאִים גְּסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁמַחֲזִיק
מֵעֵמֶד וּבִפְרֹט בְּאַמוּנָה הַקְּדוּשָׁה.
- לֵה שִׁסֹּו שִׁסֹּו
יִבְקֹשׁ לְעוֹרֵר רַחֲמִים עָלָיו, וְהַעֲקֹר לְהַרְבּוֹת בְּדַבּוּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.
- לֵה שִׁסֹּז שִׁסֹּז
יִוְרָה עַל הַחֲזוּקִים, וְיִבְקֹשׁ לְעוֹרֵר רַחֲמֵי שְׁמַיִם עָלָיו, שְׂיִמְתְּקוּ מִמֶּנּוּ כָּל
הַדֵּינָיִם.
- לֵה שִׁסַּח שִׁסַּח
יְעוֹרֵר לְבַחֲרוֹר צָעִיר לְהַתְמִיד בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, בְּמַקְרָא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא,
שְׁלַחַן עָרוּף, וְלִהְתַּפְּלֵל בְּמִנְיַן וְכוּ', וְעַל־יְדֵי־זֶה יִמְצָא שְׂדוּף טוֹב.
- לֵה שִׁסַּט שִׁסַּט
יִוְרָה לְנַמְעֵן שְׁמִסְפֹּסֵד סִפְרֵי "אֲשֶׁר בְּנַחֵל" לְמַעַן יִכְלוּ לְהַפִּיצֵם, וְיִבְהִיר,
אֲשֶׁר מִי שְׂיִהְיֶה לוֹ חֵלֶק בְּסִפְרֵי זֶה, יִמְתְּקוּ מִמֶּנּוּ כָּל הַדֵּינָיִם.
- לֵה שִׁע שִׁע
יִבְהִיר בְּעִנְיַן הַדִּירָה, שְׂצָרִיכִים הַרְבֵּה סְבָלָנוֹת, וְהַעֲקֹר רַק תְּפִלָּה לְבִקֵּשׁ
מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ.
- לֵה שִׁעֵא שִׁעֵא
יִוְרָה לְהִיֹּת בְּשִׂמְחָה, וְלִרְאוֹת אֶת הַטוֹב שֶׁיֵּשׁ גַּם בְּעֲצָמוֹ, וְלִדְוֹן עֲצָמוֹ
לְכַף זְכוּת.
- לֵה שִׁעֵב שִׁעֵב
יְעוֹרֵר עַל שְׂמִחָה וּכְבוֹד הַבְּעַל, וְלִשְׂיַח בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ, אֲשֶׁר זֶה סוּד
הַיְשׁוּעוֹת וְהַנְּסִים.

לה שעג שי
 יאחל רפואת הנפש והגוף, ולהתפלל עליו, שימתקו ממנו כל הדינים.

לה שעד שיא
 יחזק זוג צעיר על שלום ואהבה, ולהקפיד על טהרת המשפחה, אשר
 גובל בכריתות, ולכבד אחד את השני, שאז השכינה שורה בבית.

לה שעח שיג
 יורה לבחור לסגר את השדוף אם זה נראה לו, ומוציא חן בעיניו, ושלא
 יעכב, כי יסוד התורה להתחמץ, ולשמר על קדשה וטהרה וכו'.

לה שעו שיד
 יעורר לזכור את כל הטובות שקבל אצלו, וללמד בכל יום במקרא,
 משנה, גמרא, מדרש והלכה, ושלא יחסר יום אחד בלי כל זה.

לה שעז שטו
 יחזק שלא להשבר משום דבר, ואשרי בר ישראל שמחזיק מעמד בכל
 נסיונות העולם הזה.

לה שעח שטז
 יבקש את הנמען שיסדר את עבודות החשמל, אבל בתשלום ולא בחנם,
 כי אינו רוצה לנצל אף אחד.

לה שעט שזז
 יחזק מאד שלא להשבר משום דבר.

לזכר עולם יהיה צדיק

לכבוד נשמת מאור עינינו חיות נפשינו, אשר נשא אותנו על ליבו כאשר ישא האומן את היונק, להחיותינו כהיום הזה, להטעימנו מצוף ערבות נעימות, ידידות זיו הארת שכנת עזו יתברך, והחדיר ברבבות נשמות ישראל בכל העולם כולו - אמונה ברורה ומזוככת בו יתברך, וקרב אלפי נשמות אל החן והיופי אשר בנחל נובע מקור חכמה שורה, הוא ניהו הרב הגאון הצדיק איש האשכולות - שהכל בו, החסיד האמיתי עובד ה' בתמימות ובפשיטות, מסר נפשו אליו יתברך בכל יום ויום מיום עמדו על דעתו, וסבל יסורים קשים ומרים כל ימי חייו, רבים השיב מעון וקרבים אליו יתברך, העמיד תלמידים רבים, יראי ה' וחושבי שמו, בעל מחבר ספרי שו"ת 'אשר בנחל', וספר 'שפת הנחל' פרוש על הספר הקדוש והנורא ליקוטי מוהר"ן. וקבץ וליקט ספרים רבים ונכבדים מדברי רבינו הקדוש מוהר"ן מברסלב ותלמידו הקדוש מוהר"ת זי"ע. והפיצם בכל קצוי תבל, ובפרטיות הקונטרסים המפורסמים שהחיו אלפים ורבבות נשמות ישראל, וחיזקו אותם לחזור בתשובה.. עטרת ראשינו, נזר תפארתינו, המלאך הניצב על ראש, דרך עמוד האש אשר לפני המחנה, מורה דרך ומשובב נתיבות מורינו ומאורינו

רבי אליעזר שלמה זצוקללה"ה

בן הגאון רבי מנחם זאב זצ"ל

הרב מטאקאי ובעל ה'מנחת זאב' ועוד

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל

בחד קטירא אתקטיר לשיבה של מעלה

להתלונן הצל צח הצדיקים אשר בגן עדן

י"ז שבט השע"ה

תהא נשמתו הקדושה צרורה בצרור החיים

הספר הקדוש הזה נדפס לעילוי נשמת
הרבנית החשובה, בת גדולים וצדיקים,

אשת חיל עטרת בעלה

הצדקנית מרת

יחנא שפרא ע"ה

בת הרה"צ אשר ישעיה

כ"ק אדמו"ר מקאסאן זי"ע

א"ח כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע

נלב"ע ט"ז תמוז תשע"ה

ת.נ.צ.ב.ה.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

יחיאל בן שלומצה

מרים בת אסתר גיטל

הקדוש ברוך הוא יעזור להם שירווי רוב נחת

דקדושה מכל יוצאי חלציהם

ויתרחב להם בגשמיות וברוחניות

ויצאו מכל החובות

ויהיה להם פרנסה בניקל ובהרחבה

ויזכו להדפיס את כל חלקי שו"ת אשר בנחל

אשר עדיין נמצאים בכתב יד

וכן את כל ספרי

הגה"צ מוהרא"ש שליט"א

בתכלית ההידור והיופי

בעבור שהחפץ בעילום שמו נדב סכום הגון להדפסת

הספר הקדוש הזה לזכותם.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

שלמה ברוך בן רבקה

וזוגתו ריסא בת מרים

בעבור שלא חשך עמל ויגיעה רבה עד שיצא

הספר כלול בהדרו כמתכונתו בפאר ויופי

שלום בהגהות. במראי מקומות ובמפתחות

השם יתברך יהיה בעזרו שיזכה לרוות נחת

מכל צאצאיו שילכו בדרך התורה והיראה

ויאריך ימים בבריות גופא ונהורא

מעליא ומזונא רויחי

וילדיהם

מינדל, שמריהו, אהרן, ברכה, חיה גיטל, פיגא,

נתן צבי, בילא, יוסף שלום, אפרים פישל.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

משה בן מרים מינדל

חנה בת מרים

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל

מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים

ושנים טובות לעבודתו יתברך

ולהתקרב לרבנו הק' וירוו מהם

הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

רפאל צבי בן מרים

שפרה מרים בת שבע

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל

מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים

ושנים טובות לעבודתו יתברך

ולהתקרב לרבנו הק' וירוו מהם

הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

משה בן מרים

חיה בינה בת פרידה

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל

מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים

ושנים טובות לעבודתו יתברך

ולהתקרב לרבנו הק' וירוו מהם

הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

אליעזר שלמה בן מרים

חיה גולדה בת חוה גיננדל

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל

מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים

ושנים טובות לעבודתו יתברך

ולהתקרב לרבנו הק' וירוו מהם

הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

יצחק בן מרים

מינדל בת ריסא

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל

מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים

ושנים טובות לעבודתו יתברך

ולהתקרב לרבנו הק' וירווי מהם

הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

ישראל אריה בן מרים

מנוחה נחמה בת רבקה

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל

מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים

ושנים טובות לעבודתו יתברך

ולהתקרב לרבנו הק' וירווי מהם

הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

אברהם זאב בן חיה רבקה

דבורה פייגא בת מרים

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל

מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים

ושנים טובות לעבודתו יתברך

ולהתקרב לרבינו הק' וירווי מהם

הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

אברהם יהושע העשיל בן מרים

יפה שינדל בת נעטיל מרגלית

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל

מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים

ושנים טובות לעבודתו יתברך

ולהתקרב לרבנו הק' וירווי מהם

הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

אברהם בן מלכה

לאה בת מרים

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל

מעשה ידיהם,

ויזכו לבריאות ואריכות ימים ושנים

טובות לעבודתו יתברך ולהתקרב

לרבנו הק' וירוו מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

שרה בת מרים

הקב"ה יעזור שתצליח ברו"ג ובכל

מעשה ידיהם

ותזכה לבריאות ואריכות ימים

ושנים טובות לעבודתו יתברך וירוו

מימנה הוריה רוב נחת דקדושה

אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לכבודו של מלך מלכי המלכים

הקדוש ברוך הוא

רבנו של עולם מלוך על כל העולם כולו בכבודך

והנשא על כל הארץ ביקרך והופע בהדר גאון עוזיך על

כל יושבי תבל ארציך וידע כל פעול כי אתה פעלת

ויבין כל יצור כי אתה יצרתו ויאמר כל אשר נשמה

באפו הוי"ה אלוקי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה

בזכות רבינו נחמן בן פיגא זיע"א במהרה בימנו

וברחמים אמן ואמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

רחל בת שפרה מרים, משה בן שפרה מרים, לאה בת שפרה
מרים, אברהם בן שפרה מרים, חנה בת שפרה מרים, ישראל
אריה בן שפרה מרים,

יעקב בן חנה, שלומית שלומצה בת חנה, נחום זאב בן חנה,
ישראל אריה בן חנה, רבקה בת חנה,

דבורה רייזל בת חיה גולדה, שלומית שלומצה בת חיה גולדה,
מיכל גניה בת חיה גולדה,

רבקה רוזא בת חיה בינה, ישראל אריה בן חיה בינה, חיים
מאיר בן חיה בינה, דוד בן חיה בינה,

שולמית שלומצה בת לאה, אליהו יהושע בן לאה, רבקה דבורה
בת לאה, רחל פייגא בת לאה, חנה בת לאה,

חנה בת מנוחה נחמה,

משה בן יפה שיינדל, רעיה רחל בת יפה שיינדל, מאיר צבי בן
יפה שיינדל,

ברכה בת מינדל

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל מעשה ידיהם ויזכו לבריאות
ואריכות ימים ושנים טובות לעבודתו יתברך ולהתקרב לרבנו
הק' וירונו מהם הוריהם רוב נחת דקדושה אמן.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

האשה חשובה,

מרת

חיה רחל פעריל בת יוטא הינדא

לרפואה שלימה בקרוב

בכל רמ"ח אבריה ושס"ה גידיה

ותאריך ימים בנחת ובשלוה

מתוך בריות גופא ונהורא מעליא

אמן כן יהי רצון

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

ניסים בן שמחה ני"ו

וסימה בת שושנה תחי'

הקב"ה יעזור שיהיה להם

הצלחה בכל העניינים ויצאו

מכל החובות ויזכו לזרע של

קיימא ולכל הישועות

הספר הקדוש הזה נדפס לעילוי
נשמתו הטוהורה והזכה של
כ"ק עטרת ראשנו מאור ענינו משוש לבנו
כ"ק אדמו"ר מוהרא"ש זצוק"ל

רבי אליעזר שלמה

בן מלכה ומנחם זאב זיע"א
זכר זכותו תמליץ בעדינו

נתן בן שושנה

ואסתר בת פירחה שיחיו

לזרע בר קיימא ולבריאות השלימה בגוף
ובנפש מתוך שמחה אמיתית הנובעת מלב
שלם לעבודתו יתברך ויזכו להיות שמשים
בהיכלו של מורינו ורבינו בנאמנות כל ימי
חייהם ולהיות מקושרים באמת ובתמים
קשר על קשר בזה ובבא ולנצח נצחים אמן.

כי"ר.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

הב' אהרן בן ריסא נ"י

הקב"ה יעזור שיצליח ברו"ג ובכל מעשה ידיו
ויזכה לזיווג הגון בקרוב ויהיה לו פרנסה בשפע
ובנקל ויזכה לבריאות ואריכות ימים ושנים
טובות לעבודתו יתברך ולהתקרב לרבנו הק'
וירוו רוב נחת דקדושה מכל יוצ"ח, אמן.

הספר הקדוש הזה נדפס לע"נ

יהודה בן רבקה ע"ה

נלב"ע י' סיון ת.נ.צ.ב.ה.

ולהצלחת גולן בן מרגלית ורחל בת דונה דבורה
שלום בית פרנסה ברווח זיווגים הגונים לילדים ונחת
חזרה בתשובה של כלל עם ישראל ובתוכם יצחק בן דבורה
ולזיווג הגון אהרן חיים בן חנה, דרור בן דונה דבורה,
אופיר בן מרגלית,
ולהצלחת מרגלית בת חנה, דונה דבורה בת רחל,
פרנסה בשפע בריאות איתנה ונחת

הספר הקדוש הזה נדפס לעילוי
נשמת כ"ק האדמו"ר מוהרא"ש
רבי אליעזר שלמה שיק
בן רבי מנחם זאב זי"ע ועכי"א

* * *

ולזכות משפחת הלאלי מיבנאל
שיזכו לשפע בריאות פרנסה
והצלחה שיזכו לרוות נחת דקרושה
מכל יוצ"ח ולזכות ניסים בן שמחה
וסימה בת שושנה שיזכו לרוב
ברכות והצלחה ברו"ג ולזרע של
קיימא לעבודתו יתברך אמן כי"ר.

הספר הקדוש הזה
נדפס לעילוי כלל
בשמות עם ישראל
ובכללם אמי היקרה
סבטלנה בת ז'ניה

ע"ה

ת.נ.צ.ב.ה.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות נשמת הצדיק

רבי אליעזר שלמה בן מנחם זאב והרבנית יחנא שפרה בת סאסיה זצוק"ל

כמו כן לזכות כל הנוכרים להלן שיוכו לשמחה, בריאות איתנה ורפואה שלימה,
שפע פרנסה, זרע של קיימא, ברכה בכל מעשה ידיהם ונחת דקדושתא
מכל יוצאי חליציהם.

נעימה נעמי בת ויקטוריה, עזרא בן נעימה נעמי, אליעזר שלמה בן ירדנה שמחה,
ירדנה שמחה בת צ'חלה רחל, שרה רחל מלכה בת ירדנה שמחה, נועה רבקה בת
ירדנה שמחה, יעקב בן אליהו, כפיר שניאור בן עליזה רן בן לאה, רבקה בת בלימה
ורד, מרדכי אבינועם בן בתיה, ליאור בן משה, עמוס בן אסתר, יעל בת פנינה יקוט,
מרים בת רינה, מאיר מרדכי בן מרים, אסתר בת מרים, לאה ליליאן בת יעל,
עמנואל חיים הכהן בן מרים, ניראל בן לאה, אוריה בת לאה, ניב בן לאה, לאה בת
בלימה ורד, ברוריה בת רינה, מנחם מנדל בן מיכל רינה, דוד בן לודמילה, לודמילה
בת סופיה, ודים בן גינדה, מיכל רינה בת נינה, יהודה בן מרים, אליעזר שלמה בן
זהבה פייגא, שמואל אביגדור בן הניה רחל, רחל ציפורה בת הדסה, גמ"ח רבי נחמן
מברסלב אשקלון, מול בת לאה, משה בן אירן, עידית בת לאה, אליהו בן עידית
מלכה, מרים בת חנה, נחמן נועם בן מרים, עילאי בן מרים, לאה בת עידית מלכה,
נחמן גבריאל בן חנה, אליעזר שלמה בן לאה, דניאל מאיר בן לאה, נתנאל שמעון בן
לאה, ראובן בן עידית מלכה, שמעון בן עידית מלכה, שרה בת עידית מלכה, פייגא
בת עידית מלכה, אליעזר שלמה בן עידית מלכה, אדל רוחמה בת עידית מלכה,
שרה בת אירן, אהרון בן נגיה, מלכה בת אירן, מרים בת אירן, מוריס בן אירן, מירב
בת אירן, אברהם בן אירן.

לעילוי נשמת: דניאל בן שונטל, יחזקאל בן עזרא מאיר, סעידה בת עזרא מאיר,
שמעון בן שלמה ואסתר, סולונג' שולה בת לונה, סבב בן כלף ונעימה, נעימה בת
סלחה, אורי בן עמוס ונעמי, ניסן בן ברכה, סופיה בת בסיה, יורי בן סופיה, פרץ בן
יחזקאל, מריה בת בסיה, סעדיה בן חממה, אליאס בן מאיר, אירן בת גולי, מאיר בן
אירן, ראובן בן סטריה, שאול בן סטריה, יעקב בן שמחה, יוסף בן רבקה, יעקב בן
מזל, יעקב בו חוה אליס עיישה, סטריה בת ג'מילה, יצחק בן פורטונה, לאה בת מזל,

מנחם בן מזל טוב

□ הספר הקדוש הזה נדפס להצלחת

□ ר' נחמן נתן בן שרה שמחה נ"י

□ ומרים בת אסתר מלכה תחי'

בגשמיות ורוחניות, שיקימו את ביתם על פי
דעת כ"ק מוהרא"ש זי"ע ואך טוב וחסד יהיה
חלקם בזה ובבא.

הספר הזה נדפס לעילוי נשמת

ר' נחום בן ר' ישראל משה ז"ל

נפטר א' אייר

ולעילוי נשמת

מרת רייזל בת ר' חיים מרדכי הלוי ע"ה

נפטרה ד' סיון תשס"ג

ת.נ.צ.ב.ה.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

ר' משה לייב בן חיה קריינדל נ"י

הקדוש ברוך הוא ישלח לו רפואה שלמה

בכל רמ"ח איבריו ובכל שס"ה גידיו ובכל

טיפי דמיו

בזכות שנדב להדפסת הספר הקדוש הזה

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

ולהצלחה במשפט

ר' דוד בן לאה נ"י

שיצא מכל צרותיו

ולהצלחת משפחת סמוכין

שיהיה להם שפע בריאות פרנסה שלום בית

אמיתי ונחת מהילדים

ובכללם -

הדסה מלכה בת שמחה

וטהר בינה בת הדסה מלכה

לבריאות איתנה ולהצלחה ברו"ג

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

יוסף בן אסתר, תרצה בת רחל, יוסף חיים בן רחל, אורטל בת יעל, אליעזר שלמה בן רחל, מנראל בת אוסנת, ישי בן רחל, אוריה בת שולמית, הודיה בת תהילה, הודיה בת רחל, הרט בת עירית, מרגלית בת חוה פיגא, הקב"ה יעזור שיוזכו לזרע קודש בר קיימא.

לזיווג הגון: רבקה בת יפה, עטרה בת יפה, חן בת סלביה, ישראל בן סלביה, אברהם בן רחל, אושרית בת שולמית, מרדכי מאיר בן שולמית, חנה בת שושנה, אביה בת קטי, רבקה חנה בת קטי, רחל לאה בת קטי, שושנה בת נחמה, אלישבע בת נחמה, אסתר בת נחמה, ניסים בן ג'קלין, מרגלית בת ג'קלין, מיכאל חרד בן סוליקה, ג'ורג'ט בת סוליקה.

לרפואה שלימה: דינה בת מיכל, מסעודה בת לונה, אתי בת שרה.

להצלחה ולבריאות איתנה: אסתר בת שמחה, שלמה בן שמחה, שולה סוליקה בת שמחה, יהושע בן אסתר אהובה בת פרחא.

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל מעשה ידיהם,

ויזכו לבריאות ואריכות ימים ושנים טובות לעבודת ויתברך ולהתקרב לרבנו הק' וירוו מהם הוריהם רוב נחת דקדושה, אמן.

לעילוי נשמת: סמי בת חני, רוחמה בת שמחה, שושנה טפחה בת טחונג'ה, אלברט אברהם בן חנה, אסתר אליזבא בן שושנה טפחה, אסתר בת רחל, טחונג'ה בת לואיזה, יוסף בן אומסעד.

הספר הקדוש הזה

נתרם על ידי המשפחה לזכרו של בעלה, אביו וסבם

אברהם בן מרים אקריש

שנפטר ב -י בחשוון ה'תשע"ג (26 אוקטובר 2012)

בגן עדן תהא מנוחתו

ת.נ.צ.ב.ה.

Offert par la famille Akriche à la mémoire de leur époux, père et
grand-père

AVRAHAM BEN MYRIAM AKRICHE

Qui nous a quitté le 10 Hechvan 5773 (26 octobre 2012)

Que son âme repose en paix

ת.נ.צ.ב.ה.

הספר הקדוש הזה נדפס לרפואת אימי

פירחה בת יוכבד כבידה תחי'

הקדוש ברוך הוא ישלח לה רפואה שלמה בכל

איבריה ובכל גידיה ובכל טיפי דמיה

בזכות שבתה נדבה להדפסת הספר הקדוש הזה

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

שרה שרית בת רחל ואהרן, אהרן רוני בן
כוכבה וירון, חנה בת רחל, רחל בת חנה, מנחם
בן חנה, ברוך בן חנה, צדוק בן חנה, יצחק בן
רחל, טום בן יצחק, אהרן בן שרינה, שרינה בת
אסתר, ויצקה בת אסתר, ירון בן רוזה, כוכבה
בת קמילה, רפאל בן כוכבה,
רחלה בת שרה חיה

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל מעשה
ידיהם, ויזכו לבריאות ואריכות ימים ושנים
טובות לעבודת ויתברך ולהתקרב לרבנו הק'
וירוו מהם הוריהם רוב נחת דקדושה, אמן.

ספר קדוש זה נדפס לעילוי נשמת מורינו ורבינו אדמו"ר

רבי אליעזר שלמה בן מלכה זצוקללה"ה

ולזכות צוות בי"ס "בית פייגא" יבנאל

שיזכו הם ובי"ב וכל יוצאי חלציהם לכריאות, נחת דקדושה, שלום בית, שמחה, פרנסה בשפע, הצלחה ברוחניות ובגשמיות, אריכות ימים ושנים, אמונת חכמים ושנוכה לעשות נחת רוח ליוצרינו.

וייטל בת נעמי, מיטל בת ירדנה, שרה בת עדנה, רחל בת אסתר, רחל לאה בת שמחה, יהודית חיה בת מרים, אורית אורה בת יפה, איילת בת ציפורה, רויטל בת רות, אפרת לירז בת סוזן שושנה, לאה בת פנינה, הדסה בת ענת מירב, אביגיל בת זורלי, תהילה בת חדוה, זוהרית בת אורית, לאה בת טליה, רבקה בת יפה, צפורה בת יפה, טל בת עדנה, דבורה נטית בת צפורה, מלכה בת דבורה דילברה, עידית מלכה בת מול, בתאל בת דינה, מיטל בת יפה, רחל בת טובה, שיראל בת עליזה, ארים שרה בת אתל, יסכה בת רויטל, רונית בת שושנה, נופר בת רות, לאה ליליאן בת שמחה, שירה בת אביטל, אסתר זדסה בת מיכל, חנה בת לאה, מעיין בת לאה, חנה בת רות ניצה, ורד בת מלכה, אביטל בת זיקליו, רבקה בת נאווה.

להצלחה ברוחניות ובגשמיות ולרפואה שלימה ואריכות ימים ושנים:

ל בת לאה, הלל נדב בן אירז דבורה, הלל בן נחמה, איילה בת נחמה, אליהו בן הלן לאה, שמואל בן שושנה, אדוארד בן כנזיה, מרה בת רחל, נועה בת אתי, חדוה בת מרים, רחמים בן שושנה, נעמי בת רומיה, מול בת חלימה, כר ונטע כנות ענבל, יצחק בן זעודה, מרים חיה בת עישה, יואב בן חנה, עמרם רפאל בן זוהרה, אילה בת עליזה, עדנה בת מורכרי, ראובן בן חתון גאון, מאיר בן לכה.

להצלחה ברוחניות ובגשמיות ולזיווג הגון משורש נשמתם:

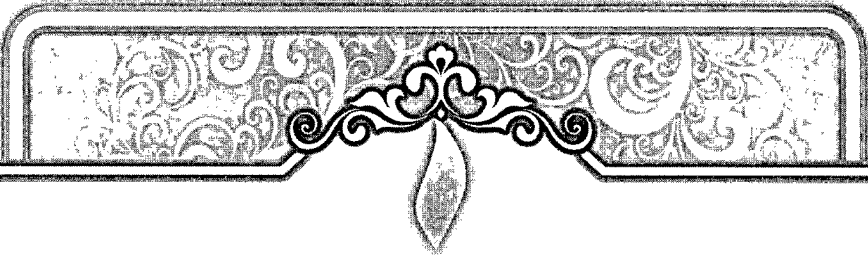
ראובן בן עידית מלכה, ישראל בן חנה, אליעזר שלמה בן חנה, דורית בת שושנה, דקלה חיה בת מול, שירז שרה בת עליזה, שמחה זיה בת לאה ליליאן, רות שרה בת לאה ליליאן, רבקה אסתר בת לאה ליליאן, יעל בת ציפורה, מיכל סימה בת ציפורה, חיים בן בזכה, מני מנחם בן פנינה, סהר בן אילנה, נופר בת רינה, אדיר בן שושנה, ישי בן רינה, ענבל בת יפה, נעם ישראל בן רות, שמעון יציאל בן רות, יפית בת מול חיה, בתיה בת לאה, גלית בת רחל, אברהם ישעיהו בן רוחמה, אושרת בת אסתר, תמר בת עליזה, חיים אליהו בן שמחה, בתיה שפרה בת שמחה, רבקה בת נאווה.

להצלחה וסיעתא דשמיא ברוחניות ובגשמיות:

שרה בת חמרא, ציון בן נאווה, ציפורה בת פרחח, אלירן בן צפורה, יצחק בן פרחח פנינה, רפאל בן ציפורה, אליה בן מירב, לאה בת פנינה, שלומי בן שרה, דבורה דילברה בת שושנה, אושרת בת שולמית, יפה בת עליזה, דוד בן רבקה, עורא גיא בן דבורה, ברכה בת אביטל, אביטל בת תקוה, עידן מאור בן חבצלת, אורלי בת רומיה, מרדכי בן עליזה, יהודה בן יפה, יוסף בן נעמי, נאור בן גפרה, יעל בת יהודית, הודיה בת מרים, מאיר בן מרים, רות ניצה בת יפה, יצחק ולאח מזרחי, יעקב בן אביטל, מרים בת אביטל, ז"ד בן אביטל, לאה בת אביטל, רותם חדוה בת עדנה, מרים חיה בת ימנה לוש"ק, טויבא לאה בת שושנה טובה לוש"ק, יוסף חיים בן רדנה, משפחת זוגרי.

לעילוי נשמת:

ראובן בן סטריה, אליאס בן מאיר, אברהם בן שמחה, יוסף בן עישה, אסתר בת עישה, מרים מיה בת ג'יריה, דוד בן אסתר, אליס בן מול טוב ויונה, אלקנה בן לאה פרוד, גדעון חיים בן שרה, רפאל בן אליהו ויוכבד, דוד בן ירמיהו ורחל, יצחק בן צביה, חיים בן פה, חן בן תקוה, יקוט בת חנה, סוליקה בת עישה, ליאור בן ראובן, אלון בן חוה, בועז בן מרים, יפית בת רות, מסעודה בת זהרה, ז"ד בן אפרת טובה

...אני מבקש את כל אנ"ש תעזרו לי שיצא כל
חלקי שו"ת אשר בנחל לאור עולם כל אחד
שיקח על עצמו כמה כרכים להדפיס את זה וזה
הירושה היחידה שלי...

(מכתב מכ"ק מוהרא"ש ז"ע י"ג שבט תשע"ה)

הוצה להיות שותף במפעל גדול זה?
78 ש"ח בלבד למנוי ומקבלים כל כרך חדש
אשר בנחל' שיוצא לאור עד הבית
כולל כל ספר חדש שיוצא לאור - עד הבית

קרן הדפסה - היכל הקודש

הפצה ראשית: 0527147779 , 0504173172

סוד ה' לִירָאִיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם
זֶה שְׁמוֹ נֶאֱמָה לוֹ

תְּקוּן הַפְּלָאִי

תְּקוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכָל־לֵיאוֹת הַחֲטָאִים
וְהוּא פְּגַם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן

*

וּמְסַגֵּל מְאֹד גַּם לְפִרְנָסָה וּלְהַצְלָחָה
בְּכָל הָעֲנִינִים בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
אֲשֶׁר־י מִי שְׂיֵאמְרֵם בְּכָל יוֹם

*

יְסֹדוֹ, תְּקִנּוֹ, גְּלוֹ וְצִוְהָ לְפִרְסָמוֹ לְכָל יִשְׂרָאֵל.
רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנוֹרָא אֹרֵר הַגְּנוּז וְהַצְּפוּן
בוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אָדוּנְנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ

רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלָב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

*

הוֹבֵא לְדָפוּס עַל-יְדֵי

חֲסִידֵי בְּרֶסְלָב

עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו גרננה ליהנה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמירות נריע לו: כי אל גדול יהנה ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתה ברחילו ורחימו על-ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

טז א מכתם לדוד שמרני אל פי-חסיתי בך:
 ב אמרת ליהוה אדני אתה טובתי בל-עליך:
 ג לקדושים אשר-בארץ המה ואדירי כל-חפציי-
 ד בם: ירבו עצבותם אחר מהרו בל-אסיף-
 נספיהם מדם ובל-אשא את-שמותם על-שפתי:
 ה יהוה מנת-חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי:
 ו חבלים נפלוי לי בנעמים אף-נחלת שפרה עלי:
 ז אברך את-יהוה אשר יעצני אף-לילות יסרוני
 ח כליותי: שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני
 בל-אמוט: ט לכן א שמה לבי ויגל כבודי אף-
 בשרי ישכן לבטח: י כי א לא-תעזב נפשי לשאול
 לא-תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח
 חיים שבע שמחות את-פניך נעמות בימינך
 נצח:

לב * לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁר־י נְשׁוּי־פֶשַׁע כִּסּוּי חַטָּאתָה:
 ב אֲשֶׁר־י אָדָם לֹא יִחְשַׁב יְהוָה לוֹ עֵז וְאִין
 בְּרוּחוֹ רַמְיָה: ג כִּי־הִחַרְשָׁתִי בָּלוּ עַצְמִי בְּשִׂאנְתִי
 כָּל־הַיּוֹם: ד כִּי | יוֹמָם וְלַיְלָה תִכְבַּד עָלַי יְדָךְ נְהַפְךָ
 לְשָׂדֵי בְחַרְבְּנִי קִיץ סְלָה: ה חַטָּאתִי אֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי
 לֹא־כִסִּיתִי אִמְרָתִי אֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִיהוָה וְאַתָּה
 נִשְׂאתָ עֵז חַטָּאתִי סְלָה: ו עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל
 כָּל־חֹסֵד | אֱלֹהֶיךָ לְעֵת מְצֵא רַק לְשֹׁטֵף מִיַּם רַבִּים
 אֱלֹהֵי לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה | סִתַּר לִי * מְצַר תִּצְרֵנִי
 רַנִּי פִלַּט תִּסּוּבְּנִי סְלָה: ח אֲשַׁכִּילְךָ | וְאוֹרְךָ
 בְּדַרְךָ־זוֹ תִלְךָ אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי: ט אֶל־תִּהְיוּ |
 כִּסּוּס כְּפָרָד אִין הָבִין בְּמַתְגַּוְרָסָן עֲדִיו לְבָלוֹם
 בַּל קָרַב אֱלֹהֶיךָ: י רַבִּים מְכֹאזְבִּים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטָח
 בִּיהוָה חֹסֵד יִסּוּבְּנֵנוּ: יא שִׂמְחוּ בִיהוָה וְגִילוּ
 צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל־לֵב:

מא * לְמַנְעֵחַ מִזְמוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁר־י מִשְׁכִּיל אֶל־
 דָּל בַּיּוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ יְהוָה: ג יְהוָה | יִשְׁמְרֵהוּ
 וַיַּחֲיֵהוּ וְאֲשֶׁר בְּאָרֶץ וְאֶל־תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אִיבִיו:
 ד יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל־עֵרֶשׁ דְּוֵי כָּל־מִשְׁכְּבוֹ הַפְּכֵת
 בְּחָלְיוֹ: ה אֲנִי־אִמְרָתִי יְהוָה חֲנֻנִי רַפָּאָה נַפְשִׁי
 כִּי־חַטָּאתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוּת
 וְאָבַד שְׁמוֹ: ז וְאִם־בָּא לְרֹאוֹת | שְׂוֹא יְדַבֵּר לְבוֹ

יִקְבֹּץ אָזוֹן לוֹ יֵצֵא לַחֲוִץ יְדַבֵּר: ^ה יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ
 כָּל־שֹׁנְאֵי עָלַי | יַחֲשֹׁבוּ רָעָה לִּי: ^ט דְּבַר־בְּלִיעַל
 יִצוּק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא־יוֹסִיף לָקוּם: ^י גַּם־אִישׁ
 שְׁלוּמִי | אֲשֶׁר־בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לַחְמִי הַגְּדִיל עָלַי
 עֵקֶב: ^{יא} וְאַתָּה יְהוָה חַנּוּנִי וְהַקִּימְנִי וְאַשְׁלֶמְהָ לָּהֶם:
^{יב} בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי־חִפְצָתָּ בִּי כִּי לֹא־יִרְעֵ אֹיְבֵי
 עָלַי: ^{יג} וְאַנִּי בְּתַמִּי תִּמְכַּת בִּי וּתְעִיבֵנִי לְפָנֶיךָ
 לְעוֹלָם: ^{יד} בָּרוּךְ יְהוָה | אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם
 וְעַד־הָעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן:

מב * לְמַנְעַח מִשְׁפִּיל לְבַנְי־קָרַח: ^ב כְּאִל תִּעְרַג
 עַל־אֲפִיקֵי־מַיִם בֵּן נַפְשֵׁי תִעְרַג אֶלְיָךְ אֱלֹהִים:
^ג צָמְאָה נַפְשִׁי | לְאֱלֹהִים לֵאלֹהֵי חַי מְתֵי אָבוֹא
 וְאַרְאֶה פְּנֵי אֱלֹהִים: ^ד הִיִּתְה־לִּי דְמָעָתִי לַחֵם יוֹמָם
 וְלַיְלָה בְּאֹמַר אֵלַי כָּל־הַיּוֹם אֵיךְ אֶלְהִיךָ: ^ה אֵלֶּה
 אֲזַכְּרָה | וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי | נַפְשִׁי כִּי אֶעְבֵּר | בְּסֶךְ
 אֲדִידָם עַד־בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל־רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן
 חוֹנֵג: ^ו מִה־תִּשְׁתַּוְּחָתִי | נַפְשִׁי וּתְהַמִּי עָלַי הוֹחֲלִי
 לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדְנֹו יִשׁוּעוֹת פְּנִיֹו: ^ז אֱלֹהֵי עָלַי
 נַפְשִׁי תִשְׁתַּוְּחַח עַל־כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאַרְץ יִרְדֵּן
 וְחַרְמוֹנִים מִהַר מְצַעַר: ^ח תְּהוֹם־אֶל־תְּהוֹם קוֹרָא
 לְקוֹל צְנוּרִיךָ כָּל־מִשְׁבְּרִיךָ וְגַלְיָךְ עָלַי עָבְרוּ:
^ט יוֹמָם | יִצְוֶה יְהוָה | חֲסִדוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה עִמִּי
 תִּפְלֶה לֵאלֹהֵי חַיִּי: ^י אֲזַכְּרָה | לֵאלֹהֵי סְלַעֵי לְמָה

שְׂבַחְתָּנִי לְמַה־קָּדַר אֵלֶיךָ בְּלַחֵץ אוֹיֵב: ^א בְּרָצַח |
 בְּעַצְמוֹתַי חֲרַפּוּנִי צוֹרְרֵי בְּאִמְרָם אֵלַי כָּל־הַיּוֹם
 אֵיחָ אֱלֹהֶיךָ: ^ב מַה־תִּשְׁתַּוְּחָחִי | נַפְשִׁי וּמַה־תִּהְיֶה
 עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדְנוּ יְשׁוּעַת פָּנָי
 וְאֱלֹהֵי:

נט * לְמַנְעַח אֶל־תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם בְּשִׁלְחַ
 שְׂאוֹל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבַּיִת לְהַמִּיתוֹ: ^ב הַצִּילֵנִי
 מֵאִיֵּבִי | אֱלֹהֵי מִמֵּת־קוֹמְמֵי תִשְׁנַבְּנִי: ^ג הַצִּילֵנִי
 מִפְּעָלֵי אֲזָן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ^ד כִּי הִנֵּה
 אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יְגוּרוּ עָלַי עֲזִים לֹא־פִשְׁעֵי וְלֹא־
 חֲטָאתֵי יְהוָה: ^ה בְּלִי־עוֹן יִרְצוּן וַיְכַוְּנוּ עוֹרָה
 לְקַרְאתִי וּרְאָה: ^ו וְאַתָּה יְהוָה־אֱלֹהִים | צְבֹאוֹת
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַקִּיצָה לְפָקֵד כָּל־הַגּוֹיִם אֶל־תַּחֲזֵן
 כָּל־בְּגָדֵי אֲזָן סָלָה: ^ז יִשׁוּבוּ לְעָרְב יַהֲמוּ כַּפְּלָב
 וַיִּסּוּבְבוּ עִיר: ^ח הִנֵּה | יַבִּיעוּן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת
 בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי־מִי שָׁמַע: ^ט וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׁחַק־
 לָמוּ תִלְעַג לְכָל־גּוֹיִם: ^י עִזוּ אֵלֶיךָ אֲשַׁמְרָה כִּי־
 אֱלֹהִים מִשְׁנַבְּנֵי: ^{יא} אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יִקְדַּמְנִי אֱלֹהִים
 יִרְאֵנִי בְּשִׁרְרֵי: ^{יב} אֶל־תַּהַרְגֵם | פֶּן־יִשְׁכַּחוּ עַמִּי
 הַנִּיעְמוּ בְּחִילְךָ וְהוֹרִידְמוּ מִגִּנְנוּ אֲדָנִי: ^{יג} חֲטָאת־
 פִּימוּ דְבַר־שִׁפְתֵימוּ וַיִּלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם וּמֵאֲלֹהֵי
 וּמִבְּחַשׁ יִסְפְּרוּ: ^{יד} כִּלָּה בְּחִמָּה כִּלָּה וְאִינְמוּ וַיִּדְעוּ
 כִּי־אֱלֹהִים מִשְׁלַל בִּיעֶקֶב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סָלָה:

טו וַיֵּשְׁבוּ לָעָרֵב יִהְמוּ כַּכֶּלֶב וַיִּסּוּבְבוּ עִיר: טז הַמָּה
 יִנְיֵעוֹן לָאֵכֶל אִם-לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיְלִינוּ: יז וְאֲנִי |
 אֲשִׁיר עֶזְךָ וְאַרְגֵּן לְבַקֵּר חֲסֶדְךָ בִּי-הֵייתָ מְשֻׁגָּב לִי
 וּמָנוּס בַּיּוֹם צַר-לִי: יח עֲזֵי אֱלֹהֶיךָ אֲזַמְּרָה בִּי-אֱלֹהִים
 מְשֻׁגָּבֵי אֱלֹהֵי חֲסֶדֶי:

עז * לְמַנְצַח עַל- יְדוּתוֹן לְאֶסְף מְזֻמּוֹר: ב קוֹלִי *
 אֶל-אֱלֹהִים וְאַעְעֶקָה קוֹלִי אֶל-אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין
 אֵלַי: ג בַּיּוֹם צָרְתִי אֲדַנִּי דָרְשָׁתִי יָדַי | לִילָה נִגְרָה
 וְלֹא תִפּוֹג מֵאַנְהָה הַנְּחָם נַפְשִׁי: ד אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים
 וְאַהֲמִיָּה אֲשִׁיחָה | וְתַתְּעַטֵּף רוּחִי סָלָה: ה אַחֲזֵת
 שְׁמֵרוֹת עֵינַי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמַיִם
 מִקֶּדֶם שָׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה נְגִינָתִי בַּלְיָלָה
 עַם-לִבָּבִי אֲשִׁיחָה וַיַּחַפֵּשׂ רוּחִי: ח הֲלֵעוֹלָמִים
 יִזְנַח | אֲדַנִּי וְלֹא-יִסֹּף לְרִצּוֹת עוֹד: ט הָאֶפֶס לְנִצַּח
 חֲסֶדוֹ גָּמַר אָמַר לָדָר וְדָר: י הַשְּׁכַח חַנּוּת אֵל
 אִם-קָפִץ בְּאֵף רַחֲמָיו סָלָה: יא וְאָמַר חֲלוּתִי הֵיא
 שָׁנוֹת יָמַיִן עֲלִיוֹן: יב אֲזַכּוֹר מַעַלְלֵי-יָהּ בִּי-אֲזַכְּרָה
 מִקֶּדֶם פְּלֶאֶד: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל-פְּעֻלָּךָ וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ
 אֲשִׁיחָה: יד אֱלֹהִים בְּקִדְשׁ דִּרְכֶּךָ מִי-אֵל גָּדוֹל
 בְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פֶלֶא הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים
 עוֹד: טז גֹּאֲלֵת בְּזִרוּעַ עַמְּךָ בְּנִי-יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סָלָה:
 יז רָאוּךְ מַיִם | אֱלֹהִים רָאוּךְ מַיִם יַחֲלִלוּ אֵף יִרְגְּזוּ

(* באמרך אל אלהים תכווין המילוי כזה אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

תְּהוֹמוֹת: יח זָרְמוּ מַיִם | עֲבוֹת קוֹל נָתַנוּ שְׁחָקִים
 אֶף־חֲצֵצְיָהּ יִתְהַלְכוּ: יט קוֹל רַעְמָהּ | בְּגִלְגֵּל הָאִירוּ
 בְּרָקִים תִּבֵּל רָגְזָה וְתַרְעַשׂ הָאָרֶץ: כ בַּיָּם וְרַבְּךָ
 וּשְׂבִילָהּ בְּמַיִם רַבִּים וְעַקְבוֹתֶיהָ לֹא נָדְעוּ:
 כא נְחִיתָ כְּצֹאן עֲמָהּ בְּיַד־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

צ א תִּפְלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֲדַנִּי מְעוֹן אֶתָּה
 הָיִיתָ לָנוּ בְּדָר וְדָר: ב בְּטָרָם | הָרִים יִלְדוּ
 וְתַחֲזִיל אֶרֶץ וְתִבֵּל וּמְעוֹלָם עַד־עוֹלָם אֶתָּה אֵל:
 ג תָּשָׁב אֲנוּשׁ עַד־דָּפָא וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְנֵי־אָדָם:
 ד כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיהָ כִּיּוֹם אֶתְמוּל כִּי יַעֲבֹר
 וְאַשְׁמוּרָה בְּלִילָהּ: ה זָרְמָתָם שָׁנָה יִהְיוּ בַּבֶּקֶר
 כַּחֲצִיר יַחֲלֶף: ו בַּבֶּקֶר יֶצִיץ וְחֶלֶף לְעָרֵב יִמוּלֵל
 וַיִּבֶשׁ: ז כִּי־כָלִינוּ בְּאַפָּהּ וּבַחֲמָתָהּ נִבְהַלְנוּ:
 ח שֶׁתָּה עֹזְנֵתִינוּ לְנִגְדָהּ עֲלַמְנוּ לְמֵאוֹר פְּנֵיהָ: ט כִּי
 כָּל־יָמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרָתָהּ כָּלִינוּ שָׁנֵינוּ כְּמוֹ־הַגָּה:
 י יָמֵי־שָׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרֶת |
 שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרֹהֶבֶם עָמַל וְאוֹן כִּי־גִז חֵישׁ וְנִעְפָּה:
 יא מִי־יֹדַע עִז אֶפֶה וּכְיִרְאָתָהּ עִבְרָתָהּ: יב לְמִנּוֹת
 יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע וְנָבֵא לִבֵּב חֲכָמָה: יג שׁוּבָה יְהוָה
 עַד־מָתִי וְהִנָּחֵם עַל־עֲבֹדָיָהּ: יד שִׁבְעֵנוּ בַּבֶּקֶר
 חֲסֹדָהּ וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמָחָה בְּכָל־יָמֵינוּ: טו שְׁמַחְנוּ
 כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ שָׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה: טז יִרְאָה אֶל־
 עֲבֹדָיָהּ כְּעֶלְהָ וְהִדְרָהּ עַל־בְּנֵיהֶם: יז וַיְהִי | גַּעַם

אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ פּוֹנֵנָה עָלֵינוּ
וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ פּוֹנֵנָהוּ:

קה * הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים
עַלִּילוֹתָיו: ב שִׁירוּ-לוֹ זַמְרוּ-לוֹ שִׁיחוּ בְּכָל-
נִפְלְאוֹתָיו: ג הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ יִשְׂמַח לֵב |
מִבְּקִשֵׁי יְהוָה: ד דַּרְשׁוּ יְהוָה וְעִזּוּ בַקִּשׁוֹ פָּנָיו
תָּמִיד: ה זְכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר-עָשָׂה מִפֶּתְיוֹ
וּמִשְׁפָּטֵי-פִיו: ו זַרַע אֲבָרָהֶם עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב
בְּחִירָיו: ז הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל-הָאָרֶץ
מִשְׁפָּטָיו: ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבַר צְוָה לְאַלְפָּה
דָּוָר: ט אֲשֶׁר כָּרַת אֶת-אֲבָרָהֶם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק:
י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם:
יא לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת-אֶרֶץ-כְּנָעַן חֶבְל נַחֲלַתְכֶם:
יב בַּהֲיוֹתֶם מְתֵי מִסְפָּר כַּמַּעֲט וְגָרִים בָּהּ:
יג וַיִּתְּהַלְכוּ מִגֹּי אֶל-גֹּי מִמַּמְלָכָה אֶל-עַם אֲחֵר:
יד לֹא-הִגִּיחַ אָדָם לַעֲשֹׂקֶם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים:
טו אֶל-תִּגְעוּ בַּמִּשְׁיָחִי וּלְנִבְיָאִי אֶל-תִּרְעוּ:
טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל-הָאָרֶץ כָּל-מִטְהַלְחָם שָׁבֵר:
יז שָׁלַח לְפָנֵיהֶם אִישׁ לָעֶבֶד נִמְכָּר יוֹסֵף: יח עָנוּ
בְּכָבֵל רָגְלוֹ בְּרֹזֶל בָּאָה נִפְשׁוֹ: יט עַד-עַתָּה
בְּאֲדָבָרוֹ אָמַרְתָּ יְהוָה צָרְפָתָהּ: כ שָׁלַח מֶלֶךְ
וַיִּתִּירָהּ מִשַׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ: כא שָׁמוֹ אָדוֹן
לְבֵיתוֹ וּמִשַׁל בְּכָל-קִנְיָנוֹ: כב לְאִסָּר שָׂרָיו בְּנִפְשׁוֹ

וַיִּקְנִי יַחֲפָם: כג וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם וַיַּעֲקֹב גֵּר
בְּאֶרֶץ-חָם: כד וַיִּפֹּר אֶת-עֲמוּ מָאֵד וַיַּעֲצֵמְהוּ
מִצְרַיִם: כה הַפֶּה לָפֶם לְשֵׁנָא עֲמוּ לְהַתְנַגֵּל בְּעַבְדֵי-וֹ:
כו שְׁלַח מוֹשֶׁה עֲבָדוֹ אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר-בּוֹ: כז שָׁמוּ-
בָּם דְּבַרִי אֲתוֹתַי וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם: כח שְׁלַח
חֲשֵׁף וַיַּחֲשֹׁף וְלֹא-מָרוּ אֶת-דְּבָרוֹ: כט הַפֶּה אֶת-
מִימֵיהֶם לָדָם וַיָּמַת אֶת-דָּגְתָם: ל שְׂרָץ אֲרָצָם
עֲפָרְדַּעִים בְּחֻדְרֵי מַלְכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֹא עָרַב
בָּנִים בְּכָל-גְּבוּלָם: לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם בְּרֹד אִישׁ
לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם: לג וַיֵּךְ גִּפְנָם וּתְאֲנַתָּם וַיִּשְׁבֵּר עֵץ
גְּבוּלָם: לד אָמַר וַיָּבֹא אַרְבָּה וַיִּלַּק וַאֲיִן מִסְּפָר:
לה וַיֹּאכַל כָּל-עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם:
לו וַיֵּךְ כָּל-בְּכוֹר בְּאֲרָצָם רֵאשִׁית לְכָל-אוֹנָם:
לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב וַאֲיִן בְּשֹׁבְטָיו כּוֹשֵׁל:
לח שָׂמַח מִצְרַיִם בְּעֲצָאתָם כִּי-נָפַל פַּחַדָּם עֲלֵיהֶם:
לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְדָּ וְאִישׁ לְהָאִיר לְיָלָה: מ שָׂאֵל
וַיָּבֹא שָׁלוֹ וְלָחֶם שָׁמַיִם יִשְׁפִיעֵם: מא פָּתַח עוֹר
וַיִּזְוְבוּ מַיִם הָלְכוּ בַּעֲצוֹת נָהָר: מב כִּי-זָכַר אֶת-
דְּבַר קִדְשׁוֹ אֶת-אַבְרָהָם עֲבָדוֹ: מג וַיּוֹצֵא עֲמוּ
בְּשֵׁשׁוֹן בְּרָנְהָ אֶת-בְּחִירָיו: מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת
גּוֹיִם וַעֲמַל לְאֲמִים יִירָשׁוּ: מה בְּעֵבּוֹר | יִשְׁמְרוּ
חֻקָּיו וְתוֹרֹתָיו יִנְצְרוּ הַלְלוּיָהּ:

קלו * על-נהרות | בכל שם ישבנו גם-בכינו
 בזכרנו את-ציון: ב על-ערכים בתוכה תלינו
 בנרותינו: ג כי שם שאלונו שובינו דברי-שיר
 ותוללינו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איך נשיר
 את-שיר-יהוה על אדמת נכר: ה אם-אשכחך
 ירושלים תשכח מיני: ו תדבק לשוני | לחכי
 אם-לא אזכרכי אם-לא אעלה את-ירושלים על
 ראש שמחתי: ז זכר יהוה | לבני אדום את יום
 ירושלים האמרים ערו | ערו עד היסוד בה:
 ח בת-בבל השדודה אשרי שישלם-לך את-
 גמולך שגמלת לנו: ט אשרי | שיאחו ונפיץ את-
 עלליך אל-הסלע:

קנ * הללויה | הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע
 עזו: ב הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו:
 ג הללוהו בתקע שופר הללוהו בנגבל וכנור:
 ד הללוהו בתוף ומחול הללוהו במנים ועגב:
 ה הללוהו בצלצלי-שמע הללוהו בצלצלי תרועה:
 ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שכוח עמו נגל יעקב ישמח ישראל:
 ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה: ויעזרם יהוה ויפלטם ויפלטם
 מרשעים וישיעם כי חסו בו: